نُورُ الْقُرْآنِ

KUR'ÂN'IN NÛRU

ÖZLÜ, ÖZETLİ TEFSÎR

1

ALİ İHSAN TÜRCAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

"KUR'ÂN'IN NÛRU - (ÖZLÜ, ÖZETLİ TEFSÎR)"

İsimli kitabın bütün hakları ALİ İHSAN TÜRCAN'a aittir. Tarafımızdan yazılı izin alınmadan tamamen veya kısmen çoğaltılıp yayınlanamaz.

Hazırlayan:
ALİ İHSAN TÜRCAN

İsbn No:
978 - 605 - 346 - 171 - 5

Baskı ve Cild:
Matsis Matbaa Hizmetleri
San. ve Tic.Ltd.Şti.

Sertifika No:
40421

Adres:
Tevfikbey Mahallesi Dr. Ali Demir
Cad. No:51, 34290, Sefaköy/İstanbul

Tel: (0212) 624 21 11
Fax: (0212) 624 21 17

www.matbaasistemleri.com

Tarih:
2020

turcanaliihsan@gmail.com
Tel: 0536 525 07 38

نُورُ الْقُرْآنِ

KUR'ÂN'IN NÛRU

اَلتَّفْسِيرُ الْوَجِيزُ

(ÖZLÜ, ÖZETLİ TEFSÎR)

1. CİLD

ALİ İHSAN TÜRCAN

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....7

FÂTİHAH SÛRESİ.....11

BAKARA SÛRESİ.....17

ÂL-İ IMRAAN SÛRESİ.....127

NİSÂ SÛRESİ.....185

MÂİDEH SÛRESİ.....243

EN'AAM SÛRESİ.....283

A'RAAF SÛRESİ.....329

ENFÂL SÛRESİ.....381

TEVBE (BERAET) SÛRESİ.....403

YÛNÛS SÛRESİ.....439

HÛD SÛRESİ.....469

YÛSÛF SÛRESİ.....499

RA'D SÛRESİ.....527

İBRAAHÎM ﷺ SÛRESİ.....541

HICR SÛRESİ.....555

NAHL SÛRESİ.....573

İSRAA SÛRESİ.....605

KEHF SÛRESİ.....633

MERYEM SÛRESİ.....661

TAA HÂ SÛRESİ.....681

ENBİYÂ SÛRESİ.....707

HAC SÛRESİ.....733

MÜ'MİNÎN SÛRESİ.....757

NÛR SÛRESİ.....779

ÖNSÖZ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى رَسُولِنَا وَاِمَامِنَا مُحَمَّدٍ

وَعَلٰى جَمِيعِ الْاَنْبِيَاءِ وَاٰلِهِمْ وَاَصْحَابِهِمْ

وَاَتْبَاعِهِمْ اَجْمَعِينَ

Kardeşlerim! Kısa bir giriş yapacağım, önemseyerek okuyun. Çünkü Allah Azıîmüşşân'ın Kelâmı sıradan çalışmalarla anlaşılamıyor. Miladi 1965 senesinde ilkokuldan mezun olunca; birkaç gün evde Kur'an rehberiyle çalışma yaptım. Sonra Köyümün Camiine (Yozgat/Sorgun/Mirahor Köyü Camiine) gittim. Dîn görevlisi Alî Öztürk Hoca Efendiden derse başladım (Bugün Kayseri Eski Sanayi Camiinden emekli ve Kayseri'de ikamet etmektedir). Üç günde Kur'an okumağa başladım. Buna kimse şaşmadı, zira akranlarımla dahi oyun oynamaz, ilkokul döneminde dahi hep ders çalışırdım. Bu sebeple eşsiz başarı sahıbi idim. Köylülerim üstün başarılarımı olağan görürdü. Artık Rabbimin Kitabını okuduğum için çok sevinçli idim. Kısa zamdana Yâsîn Sûresini ve Karabaş Tecvîdini ezberledim. Sonra Emsile Kitabını ezberledim. Daha sonra Bina Kitabını ezberlerken derslere ara verildi. Birkaç ay sonra Sorgun Kur'an Kursuna gittim. Sonra Yozgat İmam Hatip Okulu, Oradan da

Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsüne gittim. Kayseri Cami-i Kebîrde 17 sene imamlık yaptım. Onca zaman zarfında cenaze, Hatim, Mevlid hizmetlerine hatta davetlere dahi gitmedim, gece-gündüz öğrenci okuttum. Evimin bir odasını müsafirlerime, bilhassa öğrencilerime açık tuttum. Allah ﷻ için öğrencilerime bütün varlığımla hizmet verdim ve onların ilim sahibi olmaları için çalışmalarımı; resmi görevimin dahi önünde tutuyordum. Biliyordum ki İslam toplumu ve millettim gerçek ilim sahibleri ile bildiklerini muhafaza edecekler, onların hayırlı hizmetleri ile yurdumuz mamur olacak. Böylece onlar; dizlerimize derman, gözlerimize nûr olup canlarımıza can katacaklar. Zira ben onlara ne öğretsem; Yüce Mevlâ'm bana kat-kat fazlasını öğretiyordu. Allah'ın ﷻ lütuf ve ikramlarıyla lâzım olan ders kitapları ve malzemeler hiç ummadığım yollardan bana ulaşıyor, Allah'ın ﷻ izni ve yardımıyla her meseleyi kolayca çözüyordum. Arapça öğretmenlerine dahi sarf ve nahiv cümlelerini okuturken; mollaların çözemedikleri muammalı cümleleri kolayca çözüp anlatıyordum. Okutmağa 13 yaşımda başladım. Şöyle ki Kur'an Kursunda Hocam; Tecvîd dersinde Medd-i Aarız konusunu anlatamamış, açıklamak için izin istemiştim. Beni dinledikten sonra arkadaşlarımı topladı ve dedi ki bundan sonra sizleri Alî İhsân okutacak. Ben onlara anlatmağa çalıştıkça; Rabbim nice anlayışlar ilhâm ediyor, gün be gün gelişiyordum. Her cüzden 15 sayfa ezber dinlettikten sonra; kalan 5 sayfayı ısrarla ders olarak aldım. Her gün 15 sayfa önceki, beş sayfa yeni olmak üzere 20 sayfa ezber dinletiyordum. Bir ay içerisinde toplamda önceki 450 sayfaya yeni 150 sayfayı katarak hıfzı tamamladım. İmam Hatîb Okuluna vardığımda arkadaşlarım; haftada birkaç saat Arapça dersine zorlanırken; istiyordum ki her gün en az dört saat Arapça görelim. Bu mümkin olmadığı için Âyet-i Celîle ve Hadîs-i Şerif meâllerini; metinleriyle karşılaştırarak meâl çalışması yapıyor, çokça sözlük kullanıyor, boş vaktimi kütüphanelerde geçiriyordum. Henüz ortaokul kısmını okurken; hutbe okuyor, vaaz veriyor, bilmediğim kelimeleri kullanmıyordum. Lise kısmında Arapça ve tefsîr dersleri hocalarıma; tercüme ve açıklamarda yardımcı oluyordum. Kendi kendime öğrenmek o kadar kolaylaştı ki artık Türkçemiz dışında altı dil üzerinde çalışma da yapıyordum. Kardeşim Fransızca dersinde sınıfının en zayıfı iken sözlük ve yardımcı kitaplar alarak 15 günde Fransızca öğrenip sınıfının 1.si yaptım.

Kayseri Yüksek İslâm'ı okurken ilk sene baharında Gültepe Camiine imam oldum. Orada İlâhî bir derya olan bir Mutasavvıfla tanıştım. (Her şeyh; mutasavvıf değildir.) Artık benim için zorluk kalkmıştı. Arapça bilmeyen O Ümmî Zât'ın Türkçe sohbeti ile biiznillâh her şeyi çözüyordum. Hayatı; sâde, elbisesi eski, konuşması zayıftı. Misal: Şimdi demez, şincik derdi. Ziyaretine bir varan; bir daha varmıyordu. Cahil bir köylü diyorlardı. Bilmiyorlardı ki madenlerin süsü-püsü olmaz. Özüne ulaşınca anlaşılır, işlenince güzelleşir. Celâleyn

Tefsîrinde ve Umdedül-Akaid Kitabında; mollaların çözemediği bir cümleyi O'nun sohbetiyle çözdüm. Konu; Allah Teâlân'ın va'dinde hulfetmeyişi ve bunun aksi hususu...

Hulâsa Bu özetli Tefsîrimle, yani Kur'an'ın Nûru ile İnşâAllah Teâlâ yüce anlayışlara ereceksiniz, Kur'an'ı anlayacaksınız. Gençliğimde sayamayacağınız kadar Tefsîr kitaplarını inceledim. Açıklamalarımda onlardan beğenilen açıklamalara rastlayacaksınız. Aslında makbul açıklamaların tamamı Kur'an'dan yansımadır. Zira Kur'an ve Yüce Rasûl ﷺ İlk ve Kusursuz Kaynaktır. Sonra Tefsîrde Önderlerim; Ebubekr, Omer, Osmân, bilhassa Alî رضي الله عنهم Efendilerimizdir. İ.H.L. okurken Kitabını (Fıkh-ı Ekber'i) ezberlediğim İmam-ı A'zam ve pek çok ma'neviyâtlı müfessirdir. Hainlerin, yani İslâm'la ve Müslimanlarla derdi olanların safsatalarını Eserime sokmadım. Vasıtalı-vasıtasız, dolaylı ve doğrudan daima yönelip yakarışlarda bulunarak ilim ve ikramlarına erdiğim; Baş Öğretmenim, Rabbimdir. Tevfîk da başarı da sırf O'ndandır ﷻ. Mevlâ'mız ﷻ; Taalib-i İslâm, taabi-i Muhammed ﷺ ve haadim-i Kur'an olan herkese Yâr ve Yardımcı olsun.

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

FÂTİHAH SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanarak kovulan ve Kıyamete kadar da taşlanacak olup İlâhî rahmetten uzaklaşması artacak olan Şeytandan; âlemlerin Rabbine, her şeyi ve herkesi yoktan var edip türlü ve sayısız ni'metlerle yaşatıp Yöneten Allah'a ﷻ sığınırım.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

1. Âyet: Sonsuz türde olan ve umumu kapsayan rahmetin, sayısız iyilik ve ni'metlerin, yardım ve yönetimin ve sadece Mü'minlere özel olan rahmetin, iyilik ve ikramın Sahıbi Olan Allah ﷻ Adıyla.

۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

2. Âyet: Hamd, her türlü Güzel İsimlerle, bütün Yüce Sıfatlarla ve Üstün Niteliklerle övülüp anlatılma, şükür ve saygınlık; âlemlerin, yani varlıklarıyla O Yüce Yaratıcının Varlığına, birlikleri ve farklılıklarıyla da O'nun ﷻ Birliğine alamet ve delil olan tüm varlıkların Rabbi Olan Allah Azîmüşşân'a hastır, aiddir. Başta Zâtını (Öz Varlığını), Güzel İsimlerini ve Yüce Sıfatlarını ﷻ, sonra bütün güzellikleri ve üstün değerleri Taşıyan En Sevgili Kul ve En Yüce Rasûl Hz. Muhammed'i ﷺ, bütün peygamberleri, her bir saalih kulunu ve her bir

güzel nesneyi övgü ile en güzel ve pek övgülü tarzda vasfedip anlatmak yine O'na ﷻ mahsustur.

Bilgilendirme: O Hamîd, pek Övgülü ve Mecîd, Şânı pek Yüce Mevlâ'mızı ﷻ, sonsuz Güzel İsimlerin, sınırsız güzelliklerin, sonsuz Yüce Sıfatların, kudret ve kuvvetin, sonsuz zenginliklerin ve her türlü imkânın Sahibi Olan Allah Azıîmüşşân'ı; zikredip Tesbîh eylemeğe, O'na ﷻ hamd edip ta'zıîmde bulunmağa sebep olabilecek küçük bir bilgilendirmede bulunalım. Şöyle ki yaratılışı topraktan başlayan, sayılarının ne olduğuna; Allah'tan ﷻ başkasının ilminin, aklının ve hesabının yetmeyeceği her bir canlı babasının; topraktan doğup gelen taneli, sebzeli, etli, sütlü, tatlı v.s. çokça yiyeceklerden ve içeceklerden günler ve haftalar boyunca aldığı gıdadan süzülüp bel kemiğinde meydana gelen menînin (kokuşmuş sıvının) zerre (Gökte uçuşan ve gözün zor görebileceği toz parçacığı) kadar bir parçasından, ananın da yine sayısız gıdalardan süzülüp göğsünün üst kısmındaki bir kemikte meydana gelen menîsinin bir zerresinden aşağı inip erkeğinki ile rahimde birleşmesiyle topraktan başlayan yaratılış; canlanmağa doğru yol alır. Günler sonrasında yine sayısız gıda parçalarından süzülüp gelen mâddelerle kan pıhtısı, sonra birkaç gram et parçası, sonra bir top kemik, sonra etlerle dokunmuş bir iskelet, sonra suret bulmuş yaratık türlerinden bir varlık ve canlanma. Sonra hayatın mümkin olmadığı bir mahalde birkaç ay canlı kalıp gelişme. Daha sonrasında vücudu bozup helâk edecek ve candan eser bırakmayacak dar ve zor geçitten; ölmeden geçip Dünyaya gelme...

Ana karnında bir müddet bitkisel, sonra hayvansal bir hayat yaşayan çocuk; doğduktan sonra tat alma, acı duyma, sevme, nefret edip kaçma gibi duygularla hayvansal hayata yedi yaşlarına kadar devam eder. Sonra Rahmân Azıîmüşşân ona akıl ikram eder ki aklın; olgunlaşıp o çocukta karar kılması; yaklaşık on iki yaşlarında iken gerçekleşir ve böylece kullukla yükümlü olur. Artık bu genç insan; Allah Azıîmüşşân'ın Varlığını yansıtacak bir varlığa ve yüce bir karaktere sahıptir ki muazzam bir eğitim görmekle bunu İslâm olarak sergiler. Allah Teâlâ'nın ilmi onda akıl olur. O'nun ﷻ hukmüyle karar verir. Hakka; Hak, bâtıla da bâtıl der, Îmanı; küfürden, adaleti; zulümden, dostu; düşmandan seçer v.s. Yani Allah Azıîmüşşân koskoca Dünyayı, havayı, suyu ve Güneşin ısın ve ışınlarını; menînin bir zerresinde gizlediği gibi kulunun kalbinde Sonsuz Varlığını ﷻ gizler. İyi-kötü, Hak-bâtıl, yararlı-zararlı v.s. bütün ilimler Kur'an'da saklı olduğu gibi Kur'an'ın tamamı Fâtihah Sûresinde saklıdır. Nitekim şu anlattıklarım; Hamd kelimesinde saklı olanlardan küçük bir hususdur. Derler ki O Yüce İmam Hz. Alî k.v. (Kerremellaahü Vechehû, Allah'tan ﷻ gayri kimseye ve hiçbir şeye; hiçbir an tapmadığı için Allah ﷻ Yüzünün, Özünün ve tüm Varlığının kerametini, değerini, be-

reketini ve rahmetini; artırarak devamlı kılsın.) şu sırrı açıklamış: Bütün ilimler; Kur'an'da, Kur'an; Fâtihah Sûresinde, Fâtihah; Besmelede, Besmele; bâ (ب) harfinde, o da noktada... Bâ harfi misali kaşına sahip ol ki kaş; İlâhî bir mihraptır. Nokta misali olan gözünü korur, başta Şeytan olmak üzere tüm zararlardan muhafaza eder. Göz ise arkasında deniz saklı bir damla gibidir. Ma'nâ âlemi; oradan mâdde âlemine devamlı akmaktadır. Hem gözün kıymeti bilinip Allah'ın ﷻ başarılar vermesiyle; eserleri, alametleri ve Âyetleri görüp gözeterek; kalbe, kafaya, akla ve ruha sayısız ilimler, hakîkat ve ma'rifetler depolar ki sınırı ve sayısı yoktur. Tabîî ki bu kaş ve göz; Allah Azîmüşşân'a halîfe olan insanın kaşı ve gözüyse... Bir de asıl kalbiyin içindeki noktaya; Allah'tan ﷻ gayriyi silerek bakmağa devam et ki sonsuz ilimlere ve İlâhî sırlara ulaşabilesin.

Hulasa âlemlerin ve âlemlerin içinde bulunan; canlı-cansız tüm varlıkların yoktan var edilip yolculuğa çıkmasıyla geçici olan Dünya hayatında; büyük-küçük, canlı ve cansız her bir varlık yerlerini almaktalar. Bir müddet yaşadıktan sonra da tekrar yolculuğa çıkıp gitmekteler. İyilik ve iyilerin yolculuğu Cennette son bulacak. Bu senin vücuduyun sağ tarafından, yani sağ ayağından başlıyor, sağ kaşında son buluyor. Kötülük ve kötülerin yolculuğu ise Cehennemde sonlanacak. Bu da senin sol ayağından başlıyor, sol kaşında son buluyor. Sonrası; her şeyi kuşatan Arş-ı A'lâdır. Sonrasında sonsuz yokluk âlemi ki Allah Teâlâdan gayriye karanlık olan sonsuz âlem. Tüm yaratılanlar, bütün âlemler, gizli-âşikâr her şey; Yüce Yaratıcı Allah Teâlâ ile yaratılanlar arasında sayısız perdelerdir. Yüce Mevlâ sevdiği kuluna; katından can gözü, Kendi Nûrundan İlâhî bir görüş bahşettiğinde bütün perdeler kalkmakla Tecellî eyler, Hak ve Tek Varlığı ile görünür ki artık Kendisinden başka varlık diye bir şey kalmaz.

Kardeşlerim! İnsandan bir parça tükürük veya saç teli ya da her hangi bir parça alınıyor, kime aid olduğu, soyu, sülâlesi v.s. ile ilgili bilgiler ortaya konuyor. Yani kesip attığın bir tırnak, koparıp bıraktığın bir kıl; geldiğin toprağa; senden ne haberler götürüyor, bilir misin? Hulasa zerre ve küre; akla ve hayale gelmez, sayıya ve hesaba sığmaz ne sırlarla doludur. Herkes ve her şey O'nun ﷻ Varlığına, Birliğine ve sonsuz kudretine; birer âyet ve alamettir. Yüce bir aarif kul şöyle diyor: Allah'a ﷻ kavuşma yolunda aklı baştan alan pek çok acaib hâllerle karşılaşırsın fakat asıl tarifi mümkin olmayan, aklı ve tüm varlıkları ortadan kaldıran acaib (olağan üstü güzellikler ve şaşırtıc hâller); O Eşsiz Dostun Cemâlini gördüğünde olanlardır. O'nu ﷻ sonsuz Hamd ile Tesbîh ederiz.

Ey Rabbim, Sahıbim, Efendim, Mevlâ'm, Yüce Allah ﷻ! Bedenimi; Yerde bulunan bütün mâddelerden süzüp getirerek, özümdeki ve gözümdeki ışığı; Güneşten, Aydan ve bütün

yıldızlardan süzüp meydana koyarak, varlığımdaki sıcaklığı; Güneşten ve Ona benzer diğer yıldızlardan sağlayarak, vücudumda bulunan suyu atmosfer ve tüm denizlerden taşıyıp toplayarak, nefesimi uçsuz hevâdan; mazzam bir düzenleme ile bana göre ayarlayarak, canımı; Mübârek Canından üfleyerek; kulun ve kölen olan bu varlığımı meydana getirdin. Yeryüzünde, Gökyüzünde ve denizlerde akla ve hayale gelmez imkân ve araçlarla yolculuklar yaptırıyor, muradlarımıza erdiriyorsun. Elbette işveren; işçisine, âmir; me'muruna verdiği üçret ve yaptığı ikram kadar karşılık ve hizmet ister. Sen ey Eşsiz Efendi, Gerçek Âmir ve Hakîkî Hâkim Olan Rabbimiz! Bizleri; sayısız ve hesapsız ikramların ve ni'metlerin karşılığında sadık ve saalih kulların eyle, şükredenler, Hamdedenler topluluğuna kat.

Atamız Âdem'i ﷺ toprağın ve suyun; sayıya ve hesaba sığmaz karışımıyla ve bütün mevcudatın varlıklarından varlıklar katmakla vücuda getirip O'na ﷺ Mukaddes Canından üfleyerek yaratılmışın En Üstünü kıldın. İlminle; Alîm, hılminle; Halîm, hulasa Ahlakınla; ahlaklı kılarak; bütün melekleri ﷺ aaciz koyan ilmi ve nitelikleriyle O'nu ﷺ; Kendine Halîfe ve Temsilci eyledin. Her bir peygambere ﷺ ve tüm saalih kullara aynısını ikram ettin. Lokman Hakîm, Hızır ﷺ ve Hz. Alî (k.v.) Efendilerimizi ve benzerleri olan üstün şahsıyyetleri; özel ilimlere ve erişilmez hıkmetlere erdirdin. Son Peygamberin, En Sevgili Dostun Hz. Muhammed Mustafâ ﷺ Efendimizi; İlâhî Ahlakın tüm güzellikleri ile Ahlaklı kılıp bütün ilimleri ve tüm güzellikleri O'nda ﷺ toplayarak âlemlere ve yaratılmışın tamamına Rahmet, mâddî ve ma'nevî gelir ve kazançlar Kaynağı yaptın.

Ey bu varlığımı yoktan var edip varlığımın Tek Sahibi Olan Sultanım, Yüce Rahmân ﷻ! Beni O en Sevgiliye öğrenci ve çırak yaparak ilim ve hıkmetlere erdirdin. Çocukluk günlerimden beri kullarına ders verme gibi hizmette bulunduruyor, her türlü yardımlarına koşmağa çalışan bir hizmetkârın olarak Dîn ve Dünyalarında rızana eren kullar olmaları için dualar yapıp yollar ve çareler bulmağa gayret göstermemi ilhâm ediyorsun.

Ey merhametlilerin rahmet Kaynağı Olan sonsuz rahmet ve merhamet Sahıbi Efendim, Tek Ma'bûdüm Olan Yüce Rahîm ﷻ! Verdiğin rızıklardan; elimize aldığımız bir lokmayı; ikramın olan kuvvet ve organlarla ağzımıza alıp birkaç parça yaptıktan sonra o lokmadan; gözün göremeyeceği derecede parçacıklar yaratıp her birine ayrı İsimlerinle gözüküp farklı karakterlerde canlandırıyor, vücudumuza yedek parçalar yapıyorsun. Ölen parçacıkların yerine; ilikten deriye, kemikten; tırnak ve saçlara kadar dokuyor ve Sen çalıştırıyorsun. Yediklerimiz erimese, vücudumuza aldıklarımız çıkmasa, çıkacak olduklarında tutamayacak olsak bu vücudumuz ne yapar ve neye yarar. Bir saniye, hattâ saniyeden çok az bir vakit varlıklarımızı bırakmaksızın daima Yöneten Rabbimiz! Bizleri; peygamberlerine ﷺ melekle-

rine ﷺ ve sevgili kullarına ﷺ ikram ettiğin gibi her an ve her yerde, uyurken dahi; Seni Hamd ile Tesbîh edecek, bir an zikirsiz yaşamayacak hâllere erdir. Bütün yaratılmış adına; ezel-daima ve ebed sonsuz olarak Hamd ederim. Mâddî-ma'nevî, canlı-cansız her şey ve herkes sırf Senin tarafından yaratıldı, Seninle ve sayısız ni'metlerinle varlıkları devam ediyor. Cesetler-canlar, ilimler-ameller, görüşler-duyumlar ve her şey Senden, Seninle ve Sanadır, Yarattığın gibi Yaşatan ve Yöneten sırf Sensin. Sana Îman edip sadakatle kulluk yapan güzel kişinin ilmi, icraatı ve tüm sahip oldukları Sendendir. Her bir inkârcı hainin ilmi, icraatı ve tüm sahip oldukları da Senin dilediğin kadar yaratıp vermenledir. İstisnâsız herkesi; sırf Sana kulluk için yarattın ama herkesi serbest bırakıp iki yol gösterdin. Cennete gitmeyi isteyen Mü'min ve Müsliman kuluna; gereken her şeyi verdiğin gibi Cehenneme gitmek isteyen kula da gereken her şeyi Sen vermektesin. Elbette kulların; kâfir olmalarına, zulüm ve tahribat yapmalarına razî değilsin. Sende hiç zulüm ve haksızlık olmaz. Kim ne yapsa kendine yapar. Bizleri Sana ve Razî olacağın inanç, söz ve icraatlara ermemizde başarılı kıl. Dünyada tüm kötülüklerden, Ahirette de azabından koru. Bir an bırakmaksızın bizlere devamlı ikramlar yaptığın gibi bütün varlığımızla, sayısız parçacıklarımızla Seni zikredip Tesbîh eylememizi, sonsuz Hamd ve şükürler yapmamızı bizlere ikram eyle. Âmîn.

۞ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۞

3. Âyet: Allah ﷻ; Rahmân'dır, rahamûtun, yani her şeyi ve inanan-inanmayan herkesi kuşatan sonsuz türdeki rahmetin, ni'met ve ikramların, kudret, kuvvet, varlık ve imkânların, lütuf ve kahrın Sahıbidir. Rahîm'dir, yaratılış gayesini bilerek Îman ve İslâm ehli olan, Mevlâsının, Yüce Efendisinin Yolunda yürüyerek ömrünü tamamlayan Mü'min kullarına özel rahmet ve ikramlar edip Dünya ve Ahirette mutlu Kılan, Cennet ve Cemâline Erdirendir.

۞ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۞

4. Âyet: Dîn Gününün, (büyük-küçük, iyi-kötü tüm inanç, söz ve icraatın) karşılıklarının verileceği Gün olan Kıyametin Tek Hukümdârıdır. (Her zaman Tek Hukümdâr Kendisi olduğu hâlde Dünyada geçici yetkiler ve hukümdarlıklar vermiş olup Ahirette gerçeği ortaya koyacak, izni olmadıkça hiçbir kimsenin tek bir söz söylemeğe dahi yetkisi olmayacak.)

۞ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۞

5. Âyet: Sırf Sana ﷻ kulluk yapar, sırf Senden ﷻ yardım isteriz. Ey tüm Güzel İsimlerin ve sonsuz Yüce Sıfat ve Niteliklerin Sahıbi Olan Allah ﷻ! Tek Âmirimiz Sensin ve sırf Se-

nin emir ve yasaklarını gözetir, Senin buyruklarını icraa ederiz. Peygamber ﷺ gönderdin, Kitab-ı Mübîn, Kur'ân-i Hakîmi indirdin ve Eşsiz Nizam Olan İslâm'dan İbaret Hayat Tarzını tesis ettin. Büyüğümüzü-küçüğümüzü, yakınımızı, uzağımızı, dost ve düşmanımızı, idare eden ve edilen herkesi, hulasa herkesi ve her şeyi Senin koyduğun hukuk ve esaslara göre gözetir, Dînî ve Dünyevî tüm işlerimizi buyruğun üzere eda ederiz. Dînî ve Dünyevî her hususta sırf Senden yardım dileriz. Sözümüzü, özümüzü ve her şeyimizi İslâm eyle.

۞ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۞

6. Âyet: Ey Mevlâmız, Yüce Efendimiz ﷺ! Bizleri; O Yüce Sırat-ı Müstekîme, Kusursuz ve Dosdoğru Yola erdir. En Mükemmel Hayat Tarzı Olan İslâmî Hayat çerçevesi içerisinde; dürüst kulların olarak hayat sürmemizi devamlı kılarak en üstün insanlık seviyesine ve en şerefli mertebeye ulaştır.

۞ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّينَ ۞

7. Âyet: Kendilerine gerçek ni'meti verdiğin, İman, İslâm ve hakîkî insanlık sahibi olmakta tam bir olgunluk ve başarıya erdirdiğin peygamberlerin ﷺ, sıddîkların (İman, İslâm ve insanlıkta bir an doğruluktan ayrılmayanların, İman ve İslâm'ı tasdik etmekte başarılı olanların), şehîdlerin (Allah Azîmüşşân'ın Varlığına ve Birliğine hakkıyla tanıklık yapan peygamberlerin ﷺ meleklerin ﷺ gerçek ilim sahıplerinin ve Allah Yolunda canlarını vererek her şeyden arınıp gerçek tanıklık sırrına erenlerin) Yoluna erdir, peygamberlerin ﷺ Yolundan saparak ölüp toprakta yok olacağız diyerek hayatı Dünyalık bilen Hıristiyanlar gibi sapıkların ve Allah Teâlâ'ya, peygamberlere ﷺ hainlik yaparak İlâhî gazaba ve la'nete uğrayan Yahûdîler gibi rahmet mahrumlarının yollarına değil. Âmîn! Kabul eyle, ey Rabbimiz, Yüce Sahıbimiz.

Not! Besmele tam cümle olarak Kur'ân Âyetidir. Kuvvetli kaynaklara göre Fâtihah Sûresinin ilk Âyeti, bir de Neml Sûresi 30. Âyet içerisindedir. Euuzü cümlesi ve Âmîn kelimesi; Peygamberimizin ﷺ ve tüm peygamberlerin ﷺ sözleri ve dualarıdır. Âmîn; Kur'ân-ı Kerîmde yok, Euuzü billâhi mineş Şeytanirracîm ise cümle olarak Kur'an'da yok, ama öğeler hâlinde, kelime ve cümlecikler olarak 17 yerde geçmektedir.

Misal: Bakara Sûresi 67. Âyette: ...اَعُوذُ بِاللّٰهِ

Nahl Sûresi 98. Âyette: ...مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

BAKARA SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓمٓ ۞

1. Âyet: **E**nte **L**âikun **M**emnûnün (Sen ey Muhammed! Rabbine, Rabbinden gelecek olan sonsuz iyilik ve güzelliklere, En Büyük Ni'met Olan Kur'ân-ı Hakîme, en hayırlı Âl, Ehl, Ashab ve Ümmete, En Yüce Dîne ve en güzel yardım ve zaferlere, Rabbine En Kâmil Halîfe olup ilim, söz ve icraatlarıyın tamamında O'nu ﷻ hakkıyla temsil etmeğe Lâyıksın, Mennân (sonsuz lütuf ve ikramların Sahıbi ﷻ tarafından erişilmez ni'met ve ikramlarla Memnûnsun (lütuf ve ikramlara ermiş bulunmaktasın).

۞ ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۛ فِيهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۞

2. Âyet: O, yani Bu Kur'ân-ı Kerîm ve Kitab-ı Azîm; âlemlerin Rabbi Olan Allah Teâlâ'nın Sözü oluşu nedeniyle eşsiz üstünlüğe sahıptir. O'nun bütün sözlere üstünlüğü; Al-

lah Azîmüşşân'ın yaratılmışa üstünlüğü gibi olmakla ma'nası sınırlanmaktan ve sonlanmaktan, sır ve incelikleri kavranıp çerçeve içerisine sokulmaktan uzak, Bambaşka Bir Kitaptır. Allah Azîmüşşân'ın Sözü olduğunda, içerisinde bulunan hiçbir harf, kelime ve cümlede, yine Bu Kur'an'ın anlatıp haber verdiklerinde hiçbir şüphe yok. Takvâ (Rablerine, Rablerinin buyruklarına ve uymakla yükümlü oldukları Peygamberlerine ﷺ ters düşmekten korunma) karakteri ve görevi taşıyan kullara hidâyet Kaynağıdır. Onlara Rablerinin Yolunu, Îman ve İslâm'ı Gösteren, Hakka, hakîkate ve neticede de ebedî seadetlere Erdiren bir Kitaptır.

۞ اَلَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞

3. Âyet: Onlar, yani Muhammed ﷺ Ümmetinden olan o takvâ ehli müttekîler öyle akıl sahibi kimselerdir ki Bu Yüce Kitab kendilerine Can, her bir Âyeti de göz olmakla ğayba (kendilerine ğaib olan Hak ve hakîkatlere) hakkıyla inanırlar. Kulluğun timsali ve simgesi olan Namaz Binasını inşâ edip Dînin Direğini, ana sütununu dikip Îman Bayrağı olan Namazı dalgalandırırlar. Kendilerine rızık ve nasib olarak verdiklerimizden infak ederler, varlıklarını; mâddî ve ma'nevî her türlü kirden arındırmak üzere Zekâtlarını hakkıyla edâ ederler, aadeta mallarına karışmış olan fakîrin hakkını; fakîre dürüstçe verirler.

۞ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۞

4. Âyet: Bir de o takvâ ehli olanlar; Ehl-i Kitaptan olan ve büyük bir arzu ile gelmesini bekledikleri Son Peygamber Hz. Muhammed Mustafa'yı ﷺ derhâl tasdîk eden akıl sahibi kimselerdir ki, Rablerine bağlılıklarından bir an ayrılmadıkları için Sana ve Sana indirilen Kur'ân'a ve Senden önce gelen tüm peygamberlere ﷺ ve indirilen Kitaplara Îman ederler. Onlar (yani Muhammed'in ﷺ Ümmetinden ve diğer Ümmetlerden müttekî olan Mü'minler); kusursuz bilgileri ve sağlam görüşleri ile Ahireti kesin olarak bilirler ve tasdîk ederler.

۞ اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

5. Âyet: Sana diyorum ey Şânlı Muhatab ﷺ! İşte o yüksek mertebe sahibi kimseler var ya; Rablerinden ikram olunan muazzam bir istikamet üzerindedirler, Dünyada En Şerefli Hayat Tarzı olan İslâm'da, Ahirette de Cennette bulunurlar. Böylece kurtuluşa erenler; elbette onlardır.

۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

6. Âyet: Bilesiniz ki her şeyi yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Allah Azîmüşşân'ı tanımayıp inkâr eden, inkârcılıkla kalmayıp insanları inkâra sürüklemeğe devam eden kâfirleri; İman etmeleri için Allah'ın ﷻ kahrı ve azabıyla uyardığın ve uyarmadığın onlar için birdir. Asla buyruk dinlemez ve İman etmezler.

۞ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

7. Âyet: Allah Azîmüşşân onların kalplerini, kulaklarını ve duyu organlarını mühürleyip insanî duygulara ve yüce anlayışlara kapattı. Gözleri üzerinde pek çetin bir perde var, tamamen kör olmuşlardır. (Hâl bu ki Rableri onları; farklı surette yaratmış, onlara; Yeryüzünde düzeni ve adaleti tesis edecek ve Rablerini her konuda temsil edecek yüce ruh ve üstün nitelikler vermişti. Bu kâfirler tüm bu yücelikleri kaybederek Rablerini duymaz, Yüce Elçisine uymaz, İlâhî Âyetleri ve Mu'cizeleri görmezler. Böyelece pek rezil yaratıklar oldular.) Dolayısıyla onlar için hazırlanmış pek büyük bir azap ve korkunç acılar var.

۞ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۞

8. Âyet: İnsanlardan öyle kimseler de var ki Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe İman ettik derler ve fakat onlar (iddia ettikleri gibi) İman etmiş kimseler değiller.

۞ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا ۖ وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞

9. Âyet: Bunu söylemekle (güya) Allah'ı ﷻ, yani Allah Azîmüşşân'ın Rasûlünü ﷺ ve Mü'minleri kandırıyorlar. Bilsinler ki sadece kendilerini kandırırlar. Zira onların; gizli-âşikâr her şeylerini Bilen Allah ﷻ; onların ikiyüzlü münafık (yani bölücü ve ayrılıkçı Hain) olduklarını insanlara göstererek onları rezil edecek, Rasûlüne ﷺ yapılanları Kendisine yapılmış sayarak ağır cezalar verecek. Ama bunu idrak edemiyorlar.

۞ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ۖ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۢ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۞

10. Âyet: Onların kalplerinde; Sevgili Peygambere ﷺ ve Mü'minlere karşı hased, kin ve türlü münafıklık hastalığı var. Allah Azîmüşşân da Âyetlerini indirerek, Peygamberini ﷺ ve Mü'minleri günbegün güçlendirerek, İslâm'ı da her bir tarafa yayarak dert ve hastalıklarını artırmaktadır. Yalancılıkları ve hainlikleri sebebiyle onlara pek acıklı azap var.

۞ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ ۙ قَالُٓوا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۞

11. Âyet: Onlara; Yeryüzünde fesad çıkarmayın, insanların karakterlerini bozup sapıklığa sürüklemeyin, aralarını açmayın, düzeni bozmayın ve tahribat yapmayın dendiğinde hep şunu söylemektedirler: Bizler kesinlikle sadece ıslahatçıyız, hep yararlı işler yapar, toplumun düzenini sağlarız.

۞ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

12. Âyet: Bilesiniz ve iyice anlayınız ki onlar; kesinlikle bozguncu ve tahribatçı kimselerdirler. Fakat onlar bu yaptıklarının farkında değiller, yaptıklarının nereye varacağını, sonlarının da ne olacağını bilmezler.

۞ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ اٰمِنُوا كَمَٓا اٰمَنَ النَّاسُ قَالُٓوا اَنُؤْمِنُ كَمَٓا اٰمَنَ السُّفَهَٓاءُ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَٓاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۞

13. Âyet: Onlara akıl sahibi insanlar tarafından; Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ; sizler de İman edin dendiği zaman derler ki akılsız cahillerin İman ettikleri gibi biz de mi İman edeceğiz? Ey yaratılış gayelerini bilip İman eden Mü'minler! Bilip anlayasınız ki onlar; akıllarını zayi etmiş sapık cahillerdir, fakat gerçekleri bilemezler.

۞ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا قَالُٓوا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُٓوا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ۞

14. Âyet: Bu münafık hainler; İman edenlerle karşılaştıklarında derler ki bizler de İman ettik. Şeytanları ile yani küfrün, nifakın, bozgunculuğun, zulmün, tecavüzün ve hainliğin öncülüğünü yapan insan görünümlü şeytanlarıyla buluşup baş başa kaldıkları zaman; azgınlıkta kendilerine öncülük yapan o zalimlere derler ki şüpheniz olmasın bizler; kesinlikle sizlerin yanındayız, sadece Müslimanlarla dalga geçiyoruz.

۞ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۞

15. Âyet: Allah Azîmüşşân da onlarla istihza edecek, bu dalga geçmelerinin cezasını korkunç bir tarzda verecek. Dünyada yakalanıp esir edilecekler, sürgünlere gönderilecek-

ler ve katledilecekler. Ahirette Cehennemin en derin çukurlarına atılıp akla ve hayale gelmez azap ve acılar tadacaklar. Allah Azıîmüşşân onları; azgınlıkları içerisinde bir müddet bırakıyor ﷻ, bocalama ve şaşkınlık tarzında bir hayat sürüyorlar ama sonu korkunç bir zarara dönüşecek.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞

16. Âyet: O hain beyinsizler; Îmana, İslâm'a, neticesinde de ebedî seadetlere ermekten vazgeçip bu hidâyetin karşılığında dalâlet ve sapıklığı satın aldılar. Onların ticaretleri ve bu alışverişleri kâr yapmadı, aksine sonsuz zarara uğradılar. Hulasa onlar; Îman ve İslâm'a eremediler, gayelerine de ulaşamadılar.

۞ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَّا يُبْصِرُونَ ۞

17. Âyet: O ikiyüzlü münafıkların durumu; gece karanlığında çevresini aydınlatmak için ateş yakan kimsenin durumu gibidir. Yaktığı ateş çevresini aydınlatınca bir müddet sevinç içerisinde yol yürür. Bu münafıklar da bizler de Müslimanız diyerek güya hayatı kolaylaştırırlar, ama Allah Azıîmüşşân; Âyetlerini indirip onların kim olduklarını açığa koyunca; ateş yakanın ateşinin söndürülüp kör ve kötürüm olduğu gibi bunlardan Îman ve İslâm Nûrunu giderip kâfirliğin karanlıklarına bırakır. Artık can gözleri tamamen kör, can kulakları da sağır olur ve böylece Îlâhî Nûrdan mahrum kalırlar, Hakkı, hakîkati ve hedeflerini göremezler.

۞ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۞

18. Âyet Onlar; insanlık mertebesinden düşüp yüce duyuları duyamayan esamlar (yani sağırlar), Hakkı, hakîkatleri, Yüce Âyetleri, ibret dolu alametleri, Eşsiz Önder ve Allah'ın ﷻ izni ile Yegâne Kurtarıcı Hz. Muhammed'in ﷺ Örnek varlığını göremeyen a'mâlar (yani körler), yarar kaynağı olup kurtuluşlarına sebep olacak sözleri konuşmaktan mahrum bırakılmış ebkemler (yani dilsiz ahraslardır). İlâhî kahra uğrayıp buna mahkûm oldukları için dönüş yapamazlar, tevbe edip kurtuluşa eremezler.

۞ أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۞

19. Âyet: Bu ikiyüzlü münafıkların durumu şuna da benzer: Gökten aşağı doğru sarkan yoğun bir yağmur bulutu... Bu muazzam bulut; gece karanlığıyla birleşmekle; o ortam içerisinde kat-kat karanlıklar, sık-sık şimşek çakmaları ve çetin gök gürültüsü meydana gelir. O ortamda bulunan inkârcılar ve cahil kimseler; yıldırımlardan dolayı öleceğiz korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah Azîmüşşân ise kâfirleri daima kuşatmış bulunmaktadır.

Not! Azıcık aklı olan gök gürültüsünden korkmaz, zira yıldırım çarpmasıyla ölen kimse o sesi duymaz. Eğer o sesi duyuyorsa yıldırım ona zarar vermemiştir. Zira şimşek çaktığında yıldırım olayı bitmiştir. Çünkü şimşek; yıldırım ateşinin ışığıdır. Işık hızı; ses hızından yüz binlerce kat hızlı olduğundan ses, yıldırım olayından bir hayli zaman sonra duyuluyor. Yani yıldırım yakıp yıkıyor, bizler nice zaman sonra sesini duyuyoruz. Çocukken bunu bana öğreten Rabbime Hamd ederim. Bu sebeple Gök gürültüsünden korkmazdım ve hiç etkilenmem.

Olgun Müsliman; değil karanlık ve gürültülü ortamı, İbraahîm misali Allah Azîmüşşân'ın; kendisi dâhil her şeyi her an kuşattığını, daima türlü ni'metlerle yaşattığını bilir, daima O'na sığınıp kendisini daima O'nun hımâyesinde bularak mutlu olur. Bilir ki her zaman; her şey O'nundur, O'nun Elindedir. O'nun koruduğunu hiçbir şey ve hiçbir kimse vuramaz. Vurmak istediğini de kimse koruyamaz. Kâfir ve cehil olanlar ise O'nun Varlığından ve her şeyi kuşattığından habersizdirler. İnsana gereken; Rabbisinin daima kendisini kuşattığını bilerek sırf O'nun kahrından, şiddet ve azabından korkup O'na sığınmasıdır.

۞ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ؕ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ؕ
وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ۞

20. Âyet: Şimşek o ortamda bulunan o zavallı kimselerin neredeyse gözlerini kapıp alır. Onlara aydınlık sağladığı her an; o aydınlık içerisinde yürürler. Ardından üzerlerini karanlık kapladığında gözleri kör olup gitmişçesine dikilip kalırlar. (O zor anlar geçince akıllanmazlar, kendilerine ikram olunan beden ve can, akıl ve fikir, göz-kulak, dil-dudak gibi nice ni'metlerin kıymetini bilmezler, Yüce Rabbe şükretmezler.)

Kendilerini yoktan Vareden Allah Azîmüşşân; dilediğinde onların kulaklarını ve gözlerini götürür, kulaklarını sağır, gözlerini de kör ederek hayatı onlara zindan eder. Bilesiniz ki, Allah Azîmüşşân her şeye Kadirdir.

۞يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞

21. Âyet: Ey insanlar, ey anlaşıp kaynaşarak hoş geçimi tesis edecek karakterde yaratılanlar! Aklınızın ve karakterinizin gereğini yerine getirerek; sizleri ve sizden önce gelip geçenleri yoktan Vareden Rabbinize, Yaratan ve türlü ni'metlerle yaşatarak Yöneticiniz Olan Allah'a ﷻ kulluk yapın, O'nun eğitim ve öğretimi ile buyruklarını yerine getirerek her konuda tam bir adaletle O'nun ﷻ temsilcileri olun ki, müttekîler olasınız, Dünyada O'na ﷻ ters düşmekten, kahrından gazabından, Ahirette de Cehennem azabından korunasınız.

۞الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

22. Âyet: O Yüce Rabbiniz ﷻ; sonsuz iyilik ve ikram Sahibi olarak sizler için Yeryüzünü döşek, hoş bir barınak kıldı. Gökten de su indirdi ve o su ile sizlere rızık ve besin mâddeleri olarak sayısız ürünler çıkardı. Bu uyarılar sebebiyle aklınızı başınıza alın, bilen ve anlayan insanlar olarak; zavallı ve aadî varlıkları O Tek ve Eşsiz Rabbe asla denk tutmayın, benzerler görmeyin.

۞وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

23. Âyet: Eğer Kulumuza, Eşsiz Temsilcimiz Muhammed Mustafa'ya ﷺ İndirdiğimiz Kur'ân-ı Hakîmden şüphe içerisinde olup kuşkulanıyorsanız; Onun benzeri olarak küçük bir sûre getirin. Eğer iddialarınızda doğru iseniz durmayın; Allah'tan ﷻ başka yardımcılarınızı da çağırın.

۞فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۞

24. Âyet: Eğer bunu yapamadınız ise ki asla yapamayacaksınız, Onun benzeri olarak küçük bir sûre dahi getiremeyeceksiniz. O hâlde yakıtı insanlarla taşlar olan ve kâfirler için hazırlanmış bulunan korkunç Cehennem ateşinden sakınıp korunun.

۞وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا ۙ قَالُوا هٰذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيهَآ اَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ ۙ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

25. Âyet: Ey Beşîr, ey Allah ﷻ dostlarını türlü güzelliklerle ve sayısız ni'metlerle Müjdeleyen Peygamber ﷺ! Allah Azîmüşşân'a ve tüm Îman esaslarına hakkıyla Îman eden ve Îman ettikleri gibi Îmanlarına uygun yararlı işleri ve İlâhî buyrukları icraa eden kullara; içerisindeki köşkler altından türlü muazzam ni'metlerle ve pek lezzetli içeceklerle akıp duran nehirlerin aktığı Cennetlerin kendilerinin olduğunu müjdele.

Cennetlik kullar; Cennetlerin ürünlerinden ve hoş ni'metlerinden rızıklanıp onlardan tattıkları her zaman derler ki, bu ni'metler; önceden rızıklandığımız, Dünya hayatında gördüğümüz ni'metlerdir. Öldükten sonra dirilmek, burada bu ni'metleri tatmak; inandığımız gibi gerçekleşti. Fakat Cennet ni'metleri birbirine benzer tarzda onlara sunulup ikram olunsa da meşakkatsiz, kusursuz, pürüzsüz, akla ve hayale gelmez derecede, farklı lezzetlerde onlara ikram olunacak. Hem o Cennetliklere; her türlü kötülüklerden, kirden ve kusurdan arınmış eşler de var. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar.

۞اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۭ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيرًا وَيَهْدِى بِهٖ كَثِيرًا ۭ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفَاسِقِينَ ۞

26. Âyet: Allah Azîmüşşân; akıllarını yitirmiş ve insanlık mertebesinden düşmüş olan inkârcıların saçmalıklarına, Yüce Kitabında; sivrisinek ve onun üstünde bir kısım önemsiz yaratıkları ne diye misal verip anlatıyor demelerine iltifat etmez, ahmakça lakırdılar olduğu için dönüp bakmaz. O yaratıkları misal verip anlatmasında utanılacak bir şey yapmış olmaz. Zira akıl sahipleri bilir ve anlarlar ki varlıkların yaratılışında, taşıdıkları sır ve inceliklerde, sivrisinek ve onun üstünde her hangi bir yaratığın temsil ve teşbih edilerek anlatılmalarında yüce gayeler ve fayda dolu ibretler, alınacak dersler var.

Rablerine hakkıyla Îman eden ve O'nun ﷻ sonsuz kudretini idrak eyleyen Mü'minler; derhal bilip anlarlar ki bu kesinlikle hak ve gerçek bir temsildir, asla boşa değildir. Bu tasdik

ve anlayışla onlara ufuklar açılır, anlayışlar hâsıl olur, yararlı dersler alırlar. Kâfirlere gelince; Allah ﷻ bu temsille ne kasd etti derler, haktan saparlar. Ders alıp yararlanmaktan mahrum kalırlar.

Allah Azîmüşşân; verdiği her bir misalle ve anlattığı her bir husus ile çoğu kimseleri, yani Hak Yoldan çıkmış ve karakterini bozmuş olanları hak ettikleri sapıklığa sevk ederek perişan eyler. Çoğu kimseleri, yani insanlığını muhafaza eden akıl ve Îman sahıplerini de yüce gayelere ve sonsuz ni'metlere erdirir. Bu anlattıkları ile sadece ve sadece İlâhî buyrukları dinlemeyen, Hak Yoldan çıkan kimseleri sapıklık ve yanılgılara düşürür.

۞ اَلَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖ وَيَقْطَعُونَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞

27. Âyet: O sapık kimseler; Allah Azıîmüşşân'a verdikleri sözlerini; kuvvetli yeminlerle bağlayıp pekiştirmelerinden sonra bozarlar, sözlerinde hiç durmazlar. Allah Azıîmüşşân'ın gayesine ulaştırılıp ilgilenmesini emrettiği bağları, Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ Îman edip itaatte bulunacaklarına ve daima O'na bağlı kalacaklarına dair yaptıkları anlaşmaları bozarlar, akraba ile alaka kuracaklarına dair kurdukları bağları koparırlar, söz ve yeminlerini bozarlar. Hem de insanları Îman, İslâm ve güzel ahlaktan vazgeçirerek, halka zulmederek, hukuk ve adaleti çiğneyerek Yeryüzünde bozgunculuk yaparlar, yakıp yıkarak düzeni tahrip ederler. Bakınız o zalimler; husrana uğrayanlar ve sonsuz zarara girenlerdir.

۞ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞

28. Âyet: Allah Azıîmüşşân'ı nasıl inkâr eder ve nasıl nankörlük yaparsınız? Sizler ölü menî parçacıkları idiniz. O ﷻ; her bir parçayı kan pıhtısına, sonra bir parça ete, sonra küçük bir yumak kemik yığınına dönüştürdü. Sonra o kemiklere et giydirdi. Sonra da hiçbir yaratıkta bulunmayan pek güzel bir biçime, insan suretine dönüştürdü ve can vererek diriltti. Hayat mümkin olmayan yerde, yani anne karnında aylarca canlı tutup besledi. Canlı bir varlığın geçmesi ve geçtiğinde de canlı kalması mümkin olmayan zor geçitlerden geçirerek Dünya hayatına kavuşturdu. Sizleri sayısız ni'metleriyle besliyor, sonra tekrar-tekrar öldürüp diriltiyor, uyutup uyandırıyor. Ölüp toprak olmanızdan sonra da sizleri tekrar diriltecek ve O'na ﷻ döndürüleceksiniz.

۞هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

29. Âyet: O Yüce Rabbiniz ﷻ; öyle iyilik ve ikramlar Sahibidir ki Yeryüzünde olanların tamamını sizler için yarattı. Sonra Semâya yönelip onu yedi kat yüce âlem olarak düzenledi. O ﷻ her şeyi Bilen ve her şeyden; her an Haberdar olandır.

Not! Bu ve birçok Âyet göstermektedir ki Allah Azîmüşşân; Yerküreyi Ka'be merkezli, bütün kâinatı da Yerküre merkezli olarak yaratıp düzenlemiştir.

En önemli uyarı: Allah Azîmüşşân'ı hakkıyla tanımak, O'nu ﷻ anıp anlatırken, İman edip tam bir teslîmiyyetle kulluk yaparken her türlü cehalet, sapıklık, yanlışlık ve Dînî-Dünyevî her iş ve hususlarda O'na ﷻ uymak gerekir. Misal: O ﷻ; sonsuz ilim Sahibidir, gizli-âşikâr, olmuş-olacak, gelmiş-geçmiş ve gelecek her şeyi bilir. O'nun ﷻ bilmemek, unutmak, kaybetmek gibi bir sıfatı yok. Âyette geçen "şey" dilemek ve ortaya koymak masdarından ism-i mef'uldür. Mâdde-ma'nâ, görünen-görünmeyen, yaş ve kuru, ölü veya diri, rüzgâr ve koku, iyi ve kötü her ne varsa dilemiş ve yaratmıştır. Dilemedi ise yaratmamıştır. Yaratmadığı var olmaz. Yarattığı ve yaratmayı istediği her şeyi; henüz kâinat yokken takdir etti ve Levh-ı Mahfuza (Kendisine ﷻ has Esas Kayıt Defterine) yazıp kaydetti. Bazı kimseler kendilerini; her ne kadar yüksek mertebelere ulaşmış alim olarak görseler de Yüce Yaratıcıyı ﷻ; Kur'an-ı Hakîm'den ve En Yüce Rehber Hz. Muhammed ﷺ Efendimizden değil de Şeytanın vesvese ve kuruntularına kapılarak benliğinin ve bencilliğinin kalbine fısıldaması ile tanıyıp anlatmağa çalışır, sapıkça anlayışlara düşer, hayasızca lakırdılar yapar. Onlardan kimileri diyor ki "Allah ﷻ; bütünü bilir, parçaları bilmez. Mevcudu bilir, olacakları bilmez". Güya bunları Âyetlerden anlıyormuş. Bil ki ey gafil! Allah (ﷻ; her şeyi bildiği gibi sen henüz doğmadan; nerede ve nasıl doğacağını, neler yiyip-içeceğini, şuursuzca yediklerinden ne sıkıntılar çekeceğini, hoşluğunda ve kokuşmuşluğunda ne hâllere geleceğini, gözle görülen ve görülmeyen parçacıklarını ve sonuyun ne olacağını da biliyordu. Bilesin ki Âyetler O'nu ﷻ; hakkıyla anlatıyor, ilminin her şeyi kuşattığını, her bir bütünü ve tüm parçacıklarını ve kısımlarını yaratıp yaşattığını, Yaratanın ﷻ elbette bileceğini haber veriyor.

Ey kof beyinli! Sen şunu ve bunu bilmez diyerek; başka bir ilâhın varlığını iddia ediyorsun. Bir tanesi dedi ki meaazellaah (Allah Azîmüşşân'a sığınırım); "ben Allah'ı ﷻ sevmiyorum, Şeytanı seviyorum". Dedim ki sen; nankörsün ve nankörleri seviyorsun. Kabul etmiyor. Dedim ki sen nankörlerin en rezilisin. Seni yoktan Vareden, sayısız ve türlü ni'metlerle Yaşatan Rabbini değil de Allah'ın ﷻ baş düşmanı olan la'netli Şeytanı seviyorsun. Bilesin ki Allah ﷻ Kendisini seven ve itaat edeni rahmetine ve ebedî olan Cennetine ulaştırır. Şeytan

ise kendisini seveni; Cehennemin çılgın ateşine sokar. Sen bu hâlinle; Müslimanlardan ne istiyorsun da onlara yanlış ve yalan açıklamalar yapıyorsun?

۞ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ ۖ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

30. Âyet: Yâd eyle (hatırla ve anlat) bir vakti ki Yüce Rabbin o vakit meleklere ﷺ şöyle demişti: Yeryüzünde bir halîfe (Adıma iş ve icraatlar yapacak bir temsilci) var edeceğim.

Melekler ﷺ dediler ki Sen orada bozgunculuk yapacak, kanlar dökecek kimseler mi var edeceksin? Orada yaratılanlar; ancak kâfirlik yapar, fesad çıkarır ve kan döker. Hâl bu ki bizler; Seni Hamd ederek Tesbîh ve takdîs eyliyoruz (Senin pek Yüce ve her türlü noksanlıktan uzak olduğunu tasdîk edip zikrediyoruz).

Rabbin onlara dedi ki, bilesiniz ki Ben; sizlerin bilemeyeceğini ve her şeyi bilirim.

(Allah Azîmüşşân meleklere emredip Dünyada bulunan toprak türlerinin tamamından azar-azar getirtip gerekli mikdarda su içerisine döktürdü. Sıvı bir hâl alan toprak uzun bir müddet bekletilince çürüyüp kokuştu ve siyah balçık hâlini aldı. Sonra su çekilmeğe başlayınca yapışkan bir durum aldı. Yüce Rabbin öğretmesiyle melekler ﷺ; İlk İnsan ve İlk Peygamber Hz. Âdem Atamızın ﷺ Bedenini yoğurup yaptılar. Kupkuru bir çanak hâlini alan Cesede Allah Azîmüşşân Canından can üfleyerek O'nu ﷺ ruh ve beden Sahıbi mükemmel bir İnsan olarak ayağa kaldırdı.

Geleceği üzere; Mü'minûn Sûresi 12. Secde Sûresi 7 ve 8. Saaffât Sûresi 11. İnsan Sûresi 2. ve diğer bazı Âyetlerde toprağın ne hâller aldığının îzaahını görmekteyiz.)

۞ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰٓؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

31. Âyet: Allah ﷻ Âdem'e ﷺ; Mübârek Canından can verince ilminden de ilim vererek varlıkların isimlerini O'na ﷺ tümüyle öğretti, sonra o isimleri taşıyan herkesi ve her şeyi meleklere ﷺ arz etti ve dedi ki eğer halîfe hakkında düşünce ve iddianızda doğru iseniz şu varlıkların tümünün isimlerini Bana haber verin.

۞ قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞

32. Âyet: Melekler ﷺ dediler ki Yüce Rabbimiz! Seni Tesbîh ederiz, Sen Sonsuz yüceliğin, sınırsız ilmin Sahıbisin. Sen pek Yüce ve Bambaşkasın. Bizleri, bildiklerimizi ve bilme-

diklerimizi ve de her şeyi bilirsin. Bizler acizleriz, ezel ve ebed Sana muhtacız. Bizim; Senin bildirdiklerinden başka hiçbir bilgimiz yok. Dünyanın fitne ve fesad yuvası olduğunu Senden öğrendik. Kendimizce bir şeyler değerlendirdik. Hata ettik. Sen Alîmsin, sonsuz ilim Sahıbisin, Hakîmsin, kusursuz bilgi, sağlam icraat ve yüce gayelere Sahıpsin.

۞قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۞

33. Âyet: Sonsuz ilim ve sınırsız kudret Sahıbi Yüce Yaratıcı dedi ki ey Âdem ﷺ! Canlı-cansız, akıllı ve akılsız şu varlıkların tamamının isimlerini meleklere ﷺ haber ver. Âdem ﷺ; herkesin ve her şeyin ismini, niçin yaratıldıklarını ve görevlerinin ne olduğunu meleklere ﷺ haber verince melekler ﷺ; Allah Azıîmüşşân'ın nelere Kadir olduğunu tam bir hayranlıkla bir daha gördüler.

Allah Teâlâ dedi ki, ey melekler! Ben sizlere demedim mi? Semâvât ve Arzda, yani her şeyi kuşatan Gök ve Gökle beraber yedi kat Yüce âlemlerde ve Yerde ğaib olan, saklı ve gizli ne varsa bilirim. Hem demedim mi? Ben pek iyi bilirim. Dolayısıyla açığa koyduğunuz konuşmalarınızı ve içinizde sakladığınızı, düşündüğünüz ve düşüneceğiniz her şeyi bilirim.

۞وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۗ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۞

34. Âyet: Yâd eyle o vakti ki meleklere ﷺ şöyle buyurduk: Âdem'e ﷺ Secde edin, Rabbinizin buyruklarına itaat etmekte Âdem'i ﷺ kıble edinin, O'na ﷺ kayıtsız itaat ve teslimiyyet gösterin. O ﷺ Halîfem olup Beni temsil edecek, O'na ﷺ tam bir teslimiyyetle itaatiniz; Bana itaat sayılacak. Melekler ﷺ derhâl top yekûn Secde ettiler, ancak İblîs (Şeytan aleyhilla'neh) geri durdu, büyüklük taslayıp kafa tutarak Secde etmekten vazgeçti. Böylece kâfirlerden bir kâfir oldu. Yani Yeryüzünde meydana geleceklerini beklediği kâfirlerden bir kâfir, hem de onlara baş oldu.

۞وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۪ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۞

35. Âyet: Halîfemiz Âdem'e ﷺ şöyle buyurduk: Sen ve Eşin Havvâ Cennete yerleşin. Dilediğiniz an, dilediğiniz yerde ondan, yani Cennetteki ni'metlerden bol-bol yiyiniz ve içi-

niz. Şu ağaca, ruhunuzun; koyu perdelere bürünüp hayvanî hâl almasına kaynak olacak olan şu ağaca yaklaşmayın, o ağaçtan gıdalanmayın. Zira Rabbinizi unutur, O'nu ﷻ temsil ederek hayat sürme seviyesinden düşer, hayvanlar gibi yer, içer, istirahat eder ve gafletle yaşarsınız. Böyle olunca da zalimlerden olur, sonsuz zarara girersiniz.

۞ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۞

36. Âyet: Hulasa (çokça sözün özeti olarak) Şeytan aleyhilla'neh Onların ﷺ akıllarını çelip ayaklarını kaydırdı ve içerisinde bulundukları makamdan, O Mübarek Yurttan (yani Cennetten) Âdem ﷺ ve Havvâ'yı ﷺ çıkardı. Biz de dedik ki birbirlerinize düşmanlar olarak O Yüce Makamdan; süflî (aşağılık) Yeryüzüne inin. Sizler için orada bir vakte kadar kalacağınız yer ve barınma imkânları var.

Not! İblîs; karakterinde iyilik ve merhamet bulunmayan, hayırsız ve uğursuz anlamındadır.

Şeytan; Allah Azıîmüşşân'dan ve O'nun ﷻ rahmetinden kendisi uzak, başkalarını da uzaklaştıran anlamına gelmektedir. A'raf, Taa hâ ve Saad Sûrelerinde anlatıldığı üzere hakîkatin aksini; hakîkat diye anlatarak dedi ki ey Âdem! Rabbiniz sizlerin ebedîleşmesini istemediği için Bu ağacı yasaklıyor. Sizlere ebedîlik ağacını ve çürüyüp gitmeyecek saltanatı gösteriyorum gibi sözleriyle Onları kandırdı. Tam aksine Yüce Dergâhtan kovulmalarına ve fânî bir hayata düşmelerine sebep oldu. O la'netli Şeytan (hayırsız ve merhametsiz olan İblîs); kimseye merhamet etmez, kendisini dost edinen kâfire dahi en büyük kötülükleri yapar ve peşine düşenleri çılgın Cehennem ateşine sürükler.

۞ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞

37. Âyet: Hulasa Âdem ﷺ; Rabbinden kelimeler aldı, Eşi ﷺ ile birlikte pek çok sıkıntı çektikten sonra sonsuz merhamet Sahıbi Rabbinin öğrettiği makbul dualarla tevbe edip af dilediler ve tam bir yakarışta bulunup şöyle dediler: Ey Rabbimiz! Nefsimize zulmettik, kendimize pek yazık eyledik. Eğer bizi bu günahtan arındırmaz ve bizlere rahmetini ulaştırmazsan kesinlikle sonsuz zarara girenlerden olacağız. (A'raf Sûresi 23. Âyet.) Yüce Rab Onlara rahmetini ulaştırdı ve tevbelerini kabul etti. Gerçekten O ﷻ; Tevvâb, Kendisine ﷻ dönüş yapan kullarına sonsuz rahmetiyle dönüp kulunu hiç günah işlememiş hâle getiren ve Rahîm, sonsuz rahmet, ikram ve iyilikler Yapandır.

۞قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

38. Âyet: Demiştik ki top yekûn O Cennetten inin. Eğer Benden sizlere; bir Hüdâ, Doğru Yolu gösterip Yüce Gayeye erdirme kaynağı ve dayanağı (bir peygamber ve bir kılavuz), istikamet kaynağı (bir Kitap) gelir, böylece her kim Benim gönderdiğim kılavuzuma uyarsa; onlara hiçbir korku yok, mahzun ve mükedder de olmayacaklar.

Âdem ﷺ ve Havvâ ﷺ; Şeytanla beraber Cennetten çıkarıldılar. Âdem ﷺ ve Havvâ ﷺ bedenleriyle Yeryüzünü; diğer canlılarla beraber mesken tuttu, ancak tevbeleri kabul edildikten sonra ruhlarıyla Cennette yaşadıklarını yaşıyorlar, melekler ﷺ gibi kulluk yapıyorlar ve Yegâne Rableri Olan Yüce Allah'ı ﷻ Yeryüzünde temsil ediyorlardı. Öyle bir tevbe etmişlerdi ki Şeytan Onlardan ﷺ tamamen umudunu kesmiş, yanlarına yaklaşamıyordu. Âdem ﷺ; Allah Teâlâ'dan gayriyi kalbinden attığı için Safiyyüllaah (Allah Azıîmüşşân tarafından arındırılmış) Unvanına mazhar kılınmış ve Bu İsme bütün Varlığıyla Sahne olmuştur.

Melek denince; İman ehli olan olgun Müslimanın ruhunu (canını) tefekkür edin. **Şeytan** denince de; azgın bir zalimin ve iğrenç kâfirin ruhunu düşünün. Olgun bir Müslimanın canı cesetten ayrılınca hiçbir kuşun ve hiçbir füzenin yükselemeyeceği makamlara yükselir, Cennet bahçelerine ve İlâhî Huzura erer. Kâfirin canı ise kanadı kırılmış kuş misali sürüklenir, sonunda bir çukura, Cehennem çukuruna yuvarlanır.

Şeytan bir anda (atmosferden daha güçlü bir hâlde) Dünyanın her yanında olur ve fakat günahının ağırlığından dolayı karanlık ruhtan ibaret olduğu için meleklerin ﷺ yüce meclislerine yükselemez (Hıcr ve Saaffât Surelerinde anlatıldığını göreceksiniz).

Yeryüzünde Âdem ﷺ ve Havvâ ﷺ Atalarımızın çocukları doğup çoğalmağa başladı. Onlar yükümlülük çağına ulaşınca Allah Azıîmüşşân onlara şöyle buyurdu.

۞وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

39. Âyet: Âyetlerimizi yalanlayarak inkâr edip kâfir olanlar, bak işte onlar; Cehennem ateşinin sakinleri olacaklar ve orada ebediyen kalacaklar.

۞يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ
وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ۞

40. Âyet: Ey İsraaîl ﷺ Oğulları, ey Ya'kub ﷺ neslinden gelen Yahûdîler! Sizlere verdiğim ni'metlerimi hatırlayın ve Bana verdiğiniz sözlerinizi yerine getirin, Son Peygamberim

ve En Sevgili Kulum Muhammed'e ﷺ İman edip uyarak destekleyin; Ben de sizlere verdiğim sözümü yerine getirerek kat-kat mükâfaatlar vereyim. Sırf Benden korkun, başkalarından zarar gelir korkusuyla Bana itaatsizlik etmeyin.

Not! İsraaîl; Ya'kub Peygamberin ﷺ Rahmân'ın Kulu anlamında bir Unvanıdır. O Toplumun Adı aslında; İsraaîl ﷺ Oğullarıdır. Ya'kub Peygamberin ﷺ Oğlu Yehûd neslinden çoğalıp geldiklerinden dolayı Yahûdîler (Yehûd'a mensub kimseler) dahi denmektedir.

۞ وَاٰمِنُوا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍ بِهٖ ۪ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۠ وَّاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ۞

41. Âyet: Beraberinizde olanı, yani vaktiyle sizlere indirdiğim Tevrat'ı ve Peygamberinizi ﷺ tasdik ederek Gelen, En Sevgili Kulum Muhammed'e ﷺ indirdiğim Kûr'ân'a İman edin. Nefsinize uyarak, kin ve hased duyarak, insanları da azdırarak; O Yüce Rasûlü ﷺ ve İndirdiğim En Muazzam Kitabı, Kur'an-ı Hakîmi tanımayan inkârcıların ilki ve azgınların başı olmayın. Selîm ve geçek akıl sahibi kullarım; Ahiretin küçük bir ni'metini; Dünyanın tamamına satmazken sizler; Ahiret Yurdunun tamamının, Cennetin sonsuz ni'metlerinin ve ebedî seadetlerin, rızvânâ erme ve Allah'ın ﷻ Cemâlini görme sermayesi olan Âyetlerimi; alçakların vereceği azıcık paralar karşılığında satmayın, Allah ﷻ düşmanlarının arzularına göre açıklamalar yapıp Allah'ın ﷻ Nizamının aksine hukümler ortaya koymayın. Buyruklarımı çiğnemekten ve En Büyük Dostum Hz. Muhammed'e ﷺ düşmanlık yapmaktan sakının, Benden korkun, kahrımdan ve azabımdan korunun.

۞ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞

42. Âyet: Bâtılla; Hakkı örtmeyin, Hakkın, hakîkatin ve gerçeklerin yerine asılsız olan inkârı, yalan ve haksızlığı icraa etmeyin. Bilip anlayarak Hakkı gizlemeyin.

۞ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۞

43. Âyet: Allah Azîmüşşân'a yönelen ve Haktan ayrılmayan insanlar olduğunuzun simgesi olan Namazı kılın, varlıklarınızı arındırıp toplumca kaynaşmanızı ve dayanışmanızı sağlayan Zekâtı verin ve her an rukû' edenlerle beraber rukû' edin, birlikte Rabbinize bükülüp itaat eyleyin.

۞ اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

44. Âyet: Ey halka va'z edip eğitim ve irşâd görevi yapan rehberler! İyilik ve itaati insanlara emredip kendilerinizi unutuyor musunuz? Hâl bu ki, sizler; Allah Azîmüşşân'ın Kitabını okuyor, içeriğini sizler anlıyorsunuz. Buna rağmen aklınızı başınıza almaz mısınız ki Allah'ın ﷻ hükümlerini bırakan, pis arzularına göre kanunlar çıkarıp halkı sapıklığa ve türlü sıkıntılara sürükleyen azgın idarecilerin arzularına göre açıklamalar yapıyor, nasıl bir gazaba, kahr u azaba uğrayacağınızı düşünmüyorsunuz?

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ۙ ۞

45. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ümmeti, ey Allah Azîmüşşân'ı ve Yüce Rasûlünü ﷺ; kendi canlarınız dâhil her şeyden ve herkesten çok seven saadık Mü'minler! Sabrederek, İlâhî kurallara bağlılık göstererek ve Namaz kılarak; her iş ve her hususta Rabbinizden yardım isteyin. Bilesiniz ki Namaz; huşû' edenler dışındaki kimselere ağır bir yüktür. Huşû' eden, Rablerini ölçüsüz bir sevgi ile her şeyden çok seven, O'nun ﷻ kahrından ve azabından hakkıyla korkan, O'na ﷻ karşı pek saygılı ve edepli olan kullar için yüce bir zevktır.

۞ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۞

46. Âyet: O, huşû' ehli seçkin kullar; güzel bir zan ve itikad ile inanır ve bilirler ki Rablerine kavuşacaklar ve kesin olarak dönüp O'na ﷻ varacaklar.

۞ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞

47. Âyet: Ey İsraaîl (Ya'kuub ﷺ) Oğulları! Sizlere verdiğim ni'metleri hatırlayın. Kavminiz içerisinden peygamberler ﷺ seçip onlar vasıtasıyla sizlere Kitab indirerek; sizleri, yani İman edip peygamberlere ﷺ uyan atalarınızı Mü'min kullar yaptık. Hatırlayın o ni'metimi ki peygamberlerinize ﷺ itaat eden Mü'minler olmanız sebebiyle o devrin âlemlerine ve insanlarına sizleri üstün kıldık, mâddî-ma'nevî ikramlarda bulunduk.

Ey Son Peygamber Hz. Muhammed'in ﷺ Peygamberliğini gören İsraaîl ﷺ Oğulları! Eğer peygamberlerinizin ﷺ İzinde olduğunuzu gerçekten iddia ediyorsanız; bütün peygamberlerin ﷺ İzi Allah'ın ﷻ koyduğu Yol olmakla; Son Peygambere ﷺ uymak suretiyle yolculuğunuzu, yani Allah'a ﷻ kulluğunuzu sağlama alın. Böylece yüce ni'metime sahip olup âlemlere üstün olmağa devam edin. Böylece O'nun ﷺ yanında olan gerçek Mü'minlerle beraber Rabbinizin Dînine hizmet eder, kat-kat mükâfaatlara erersiniz.

۞ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞

48. Âyet: Bir günden korkup sakının. Geleceği kesin olan O Korkunç Kıyamet Gününde; hiçbir kimse bir başka kimsenin adına ödeme yapamaz, suçunu üstlenemez. Allah'ın ﷻ izni olmadıkça şefaat (birinin diğerine destek vermesi) kabul edilmez, suç ve günahların silinip kaldırılması için fidye alınmaz, diyet kabul edilmez. Dünyada kâfirlik, zalimlik ve hainlik yapanlara, İlâhî buyrukları çiğneyen günahkârlara asla yardım yapılmaz.

Bilgilendirme: Şefaat; destek vermek, yardımcı olmak demektir. Dünyada kim; Allah Azîmüşşân'ın Rasûlüne ﷺ, Dînine, Kitabına sahip çıkar, destek verir, Allah ﷻ için yaratılmışa yardımcı olursa; Kıyamet Gününde o kimseye şefaat edecekler ﷺ tarafından şefaat olur, umulmadık yardımlar yapılır.

۞ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞

49. Âyet: Ey İsraaîl ﷺ Oğulları! Bir vakti hatırlayın ki o vakit sizleri (yani babalarınızı); Fir'avn Hanedanından (Fir'avn ve Toplumundan) ve onların iğrenç işkencelerinden kurtardık. Siz Yahûdîlere azap ve işkencenin en kötüsünü uyguluyorlardı. Oğullarınızı boğazlıyorlar, kesip doğrayarak öldürüyorlar, kızlarınızı keyiflerine köle etmek için sağ bırakıyorlardı. Bakınız! O zalimlerin yaptıklarında; Rabbiniz katından siz Yahûdîlere ceza olarak verilen büyük bir bela ve çetin bir musibet var. (Peygamberime ﷺ ve O'nun İzinde yaşayan Mü'minlere karşı yaptığınız düşmanlıklarla; gazap ve azabımı ısrarla istemektesiniz.)

۞ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۞

50. Âyet: Yine bir vakti hatırlayın ki sizi kurtarmak için denizi (rivayete göre Kızıl Denizi) bölümlere ayırıp geçmeniz için yollar yaptık ve sizleri kurtardık, Fir'avn Soyunu; Fir'avnla beraber denizde boğduk. Yâd edin o durumu ki bakıp izliyordunuz. **(Bu konu Şüaraa Sûresi 52-68 Âyetleri ile genişçe anlatılmaktadır.)**

۞ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۞

51. Âyet: Yine bir başka vakti hatırlayın ki gündüzleriyle beraber kırk gece üzerinde Mûsâ Peygamber ile ﷺ sözleştik. (O'na ﷺ bir yere çekilip bu müddet boyunca Namaz, Oruç ve Zikrullah ile meşgul olmasını emrettik, bu emri yerine getirmesi sonunda Tevrat'ı Kendisine vereceğimize dair söz verdik.) Mûsâ Peygamberin ﷺ aranızdan ayrılması sonrasında sizler; iğrenç zalimler olarak Sâmirî denen hainin yaptığı buzağı heykelini; ilâh edinmiştiniz. **(Bu konu Taahâ Sûresi 83-98. Âyetleri ile genişçe anlatılıyor.)**

۞ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ۞

52. Âyet: Değerli Peygamberiniz Mûsâ ﷺ kulumuzun gelip sizleri o iğrençlikten kurtarması sonrasında tevbenizi kabul edip sizleri affettik ki şükreden Mü'min kullar olarak yaşayasınız.

۞وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ۞

53. Âyet: Bir vakti hatırlayın. Hanı Mûsâ'ya ﷺ Tevrat Kitabını, yani Furkanı (Hakkı batıldan, gerçeği yalandan, doğruyu eğriden v.s. ayıran O Yüce Kitabı) verdik. Yine Rabbinizden Mu'cizeler olarak; sihirleri ortadan kaldıran Asaayı, bakıp görenleri; nûruyla hayretlere düşüren ve bütün ışıklara üstün gelen Mübarek Eli ve denizi yollar hâlinde bölümlere ayıran İlâhî Gücü birer Furkan olarak verdik ki Allah Azîmüşşân'ın Varlığına ve Birliğine, Mûsâ'nın ﷺ Hak Peygamber olduğuna inanıp Doğru Yolu bulasınız, Dünya ve Ahirette seadetlere eresiniz.

۞وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَا قَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ۞

54. Âyet: Hatırlayın bir vakti ki Mûsâ ﷺ Kavmine şöyle demişti: Ey Kavmim! Bilesiniz ki sizler; Sâmirî'nin yaptığı buzağı heykelini ilâh edinip tapmakla kendinize zulmettiniz, Allah Azîmüşşân'ın kahrını ve sonsuz azabını hak etmekle kendilerinizi çok acıklı ve rezil bir duruma düşürdünüz. Sizleri kusursuz ve düzgün suretlerde Yaratan Yüce Yaratıcınıza ﷻ tevbe edip tam bir teslimiyetle O'na ﷻ kulluğa dönün. Şu acınacak durumdaki rezil benliklerinizi öldürüp insan olmanızın gereği olan İslâm karakterine bürünün. (Mademki, her kötülükten arınmış olan olgun Mü'minler oldunuz; o hâlde bakınız ve anlayınız ki bu hâliniz; Rabbiniz katında sizler için çok hayırlıdır. Zira Rabbiniz tevbenize karşılık verdi ve sizlere merhamet edip korkunç durumdan sizleri kurtardı. Gerçekten O ﷻ; Tevvâb'dır, Kendisine

dönen kuluna afvı ve mağfiretiyle Dönüp tevbeleri kabul Edendir. Rahîm'dir, rahmet ve ikramlarıyla her ihtiyacınızı temin Edendir.

۞وَاِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسٰى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۞

55. Âyet: Bir vakti hatırlayın ki şöyle demiştiniz: Ey Mûsâ ﷺ! Allah Azîmüşşân'ı açıkça görmedikçe Sana asla inanmayacağız. Bunun üzerine sizleri derhâl yıldırım çarptı. Olup biteni açıkça bakıp izleyerek can verdiniz.

۞ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞

56. Âyet: Korkunç bir durumda ölmenizden sonra sizleri tekrar diriltip hayata döndürdük ki olgun Mü'minler olup buyruklarımızı icraa ederek ve şükreden kullar olarak yaşayasınız.

۞وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

57. Âyet: Çölde, aşırı sıcak altında olduğunuz bir zamanda bulutu sizlere gölgelik yaptık, sizlere etli ve tatlı yiyecekler indirdik. İhtiyacınızı katımızdan karşılayarak şöyle buyurduk: Yiyiniz, içiniz ve buyruklarımıza hakkıyla riayet ederek Peygamberinize ﷺ layıkıyla uyup emirlerini tam olarak yerine getiriniz.

Yahûdî la'netlileri; bunca ikramdan sonra nankörlük yaparak türlü sıkıntılara düştüler. O zalimler; asla Bize zulmetmediler, fakat kendilerine zulmediyorlardı.

۞وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۞

58. Âyet: Hatırlayın bir vakti ki sizlere (izlerinde yürüdüğünüz atalarınıza) şöyle demiştik: Şu kente, Kudüs Şehrine girin ve oraya yerleşin. Orasının yiyecek ve içeceklerinden; istediğiniz yerden ve istediğiniz anda bol-bol yiyiniz ve içiniz. İbadet etmeniz için Mübarek Ma'bedin kapısından Secde edenler olarak tam bir saygı ile giriniz. Hıtta deyiniz, veballerinizi, ağır yükler misali günahlarınızı üzerinizden indirmesini, sizleri arındırıp tertemiz kullar hâline getirmesini Rabbinizden isteyiniz. Eğer mağfiretimizi talep ederseniz; sizleri mağfûr kılar, günahlarınızı siler varlıklarınızı tüm kirlerden arındırırız.

۞فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞

59. Âyet: Sözün özeti; İsraaîl ﷺ Oğullarından zulüm ve ısyanda ısrar edenler; kendilerine söylenen sözü; başka bir sözle değiştirdiler, Hıtta yerine hınta, yani biz kıl çuvallar dolusu buğday isteriz dediler.

Biz de o zalimlere; itaat yolundan çıkmaları ve karakterlerini bozmaları sebebiyle Gökten murdar bir azabı, farelerden insanlara geçen taun (bulaşıcı ve öldürücü iğrenç veba) hastalığını üzerlerine indirdik.

۞وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞

60. Âyet: Hatırlayın o vakti ki Mûsâ ﷺ Kavmine su aramıştı da Biz O'na ﷺ yüce bir ikramda bulunmuş ve Asaan ile o ma'lum taşa vur demiştik. O taştan derhâl; on iki kabilenin; her birine özel on iki pınar fışkırdı. İnsanlardan her bir gurup kendilerine aid su içecekleri yeri biliyorlardı. Allah'ın ﷻ rızkından yiyiniz, içiniz fakat İlâhî kuralları çiğneyen nankör hainler olarak Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın, tahribat yapmayın.

۞وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ ۚ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۞

61. Âyet: Hatırlayın o vakti ki şöyle demiştiniz: Ey Mûsâ ﷺ! Tek bir çeşit yiyeceğe asla dayanamayız. Rabbine bizim için dua et, bizlere toprakta biten sebzeler, hıyar (seçkin yiyecek) ve kabakgiller, tahıl ve sarımsakgiller, mercimekgiller ve soğan türü ürünler çıkarsın. Mûsâ ﷺ şöyle dedi: Sizler değerli olanı; değersiz olanla değiştirmek istiyorsunuz öyle mi?

(Zira tatlı, yani bal; sayısız çiçek, bitki ve ağaçların karakterini ve suyun özünü, etli yiyecek, yani bıldırcın eti de toprakta biten her ürünün karakterini taşımaktadır. Hem bunlar doğrudan Allah ﷻ katından olmakla erişilmez kalitede yiyeceklerdi. Bu mübârek yiyecekler; Besmele, Hamd ve şükürle yendikten bir müddet sonra vücudun ihtiyacı olan her besin alınmış oluyor, başka bir şeye ihtiyaç duyulmuyordu.)

Mûsâ ﷺ; Allah Azîmüşşân'a durumu arz edince İlâhî buyruk geldi: Bir memlekete inip yerleşin. Bilesiniz ki orada sizin istediğiniz şeyler mevcuttur. Allah ﷻ katından pek değerli yiyecekler yiyerek en şerefli hayat olan Cihadı eda ediyorlardı. Bu şerefli hayatı terk edip pis arzuları uğrunda değersiz geçim derdi sebebiyle toprağa batınca tam bir perişanlıkla ve türlü çaresizliklerle damgalandılar. Daha da alçalarak Allah Azîmüşşân'ın gazabına uğradılar. Bu korkunç ceza şu sebeple oldu. Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini inkâr ediyorlar, kendilerini uyaran peygamberleri ﷺ ve adaleti tesis eden İmanlı yöneticileri haksız yere öldürüyorlardı. Bu la'net ve ağır ceza; Rablerine ﷻ ve peygamberlerine ﷺ baş kaldırıp ters düşmeleri ve sürekli haddi aşmaları sebebiyle olmuştur.

۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

62. Âyet: Bilesiniz ki insanlığın tamamının uymakla mükellef oldukları Son Peygamber Muhammed Mustafâ'ya ﷺ; itaat ve teslîmiyyetle uyarak âlemlerin Rabbi Allah'tan ﷻ getirdiklerine, yani tüm İman esaslarına uymak suretiyle hakkıyla İman edenler ve İlâhî huküm ve buyrukları edâ etmek suretiyle Mü'min olduklarını açığa koyanlar ve tevbekârlar, yani başta Mûsâ Peygamber ﷺ olmak üzere Ya'kuub Peygamber ﷺ soyundan gelen tüm peygamberlere; hakkıyla tevbe edip uyan ve aynen hakkıyla İman edenler ve yardımcılar, yani başta Havârîler olmak üzere Allah'ın ﷻ Dînini edâ ederek insanlara tebliğ etmekte Hz. Îsâ Peygambere ﷺ sadâkatle uyup İman ederek O'na ﷺ yardım edenler, bâtıl hayat tarzlarını terk ederek Nûh'a ﷺ hakkıyla uyup inanan Mü'minler gibi yüce duygularla kulluk görevini edâ edenler, özetle insanlık tarihi boyunca, her bir peygamber ﷺ zamanında Yüce Yaratanı duyup O'nun ﷻ şânlı elçilerine uyarak Allah Azîmüşşân'a ve Ahirete İman eden, salih amel ve kusursuz işler yapan tüm Mü'minlere hiçbir korku yok, asla üzülmeyecekler.

Uyarı: Bu ve benzeri Âyetleri iyice anlayacağız, tüm İman esaslarına ve bütün peygamberlere ﷺ İman edeceğiz ama bileceğiz ki insanlık için Kıyamete kadar; Hz. Muhammed Mustafâ'dan ﷺ başka peygamber, İslâm'dan başka Dîn, Kur'an'dan başka kitab yok. Zaten Son Peygamberin ﷺ gelişi; öncekilerinin Kitaplarının ve İzlerinin kaybolması sebebiyle oldu. Biri çıkıp diyorsa ki "ben Mûsâ'ya ﷺ veya Îsâ'ya ﷺ uydum". Biliniz ki o karakteri bo-

zuğun; karakteri bozuk dedesi de Mûsâ'ya ﷺ veya Îsâ'ya ﷺ uymamız. Önceki peygambere ﷺ uyduğunu iddia etmişti. Ancak bu yalancı düzenbazlar; peygamberlere ﷺ değil, pis arzularına uydular, Şeytana kapıldılar.

۞ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ ؕ خُذُوا مَآ اٰتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞

63. Âyet: Ey iğrenç arzularına köle olan Yahûdîler! Hatırlayın o vakti ki Tur Dağını taşıyla, toprağıyla ve taşıdığı her şeyiyle bir bulut gibi yerinden koparıp kaldırarak ve başınız üzerine getirip tehdîd ederek; sizlerden sağlam söz aldık ve dedik ki Sizlere verdiğimiz Kitaba ve tüm emanetlere kuvvetle sarılıp sahip olun. İçeriğini anlayıp ders yaparak Rabbinizin Dînini yaşayın ki kahrından gazabından, ikaab ve azabından korunasınız.

۞ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞

64. Âyet: Bunun sonrasında da sözünüzde durmadınız, itaatten yüz çevirip türlü sapıklıklara gittiniz. Eğer Allah Azîmüşşân'ın fazl u rahmeti üzerinizde olmasaydı husrana dalanlardan ve korkunç zararlar görerek ebedî cehennemliklerden olurdunuz. (Değerli Peygamberim Mûsâ ﷺ sayesinde tevbeleriniz kabul edilerek la'netten kurtulup fazlaca rahmet ve ikramlara erdiniz).

۞ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۚ ۞

65. Âyet: Ey İsraaîl ﷺ Oğulları (ey Yahûdîler)! Sizden (yani önceki atalarınızdan) Cumartesi Günü konusunda haddi aşanları bilmektesiniz. Onlara alçak maymunlar olun dedik. (A'raf Sûresi 163. Âyette geleceği üzere o gün balık avlamayacaklardı. Yaptıkları hile yüzünden la'netlendiler.)

۞ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۞

66. Âyet: Onların rezil maymunlara çevrilme hâdisesini; o hâdiseye şâhid olanlara ve hâdisenin ardından gelecek insanlara ders alınacak bir ağır ceza yaptık. Hem de Allah Azîmüşşân'ın huküm ve buyruklarına ters düşmekten, kahra ve la'nete uğramaktan sakınıp korunan Mü'minlere vaaz ve nasihat eyledik.

Bilgilendirme: Gelecek olan 67. Âyetle başlayıp 73. Âyetle son bulan bir hâdisenin özeti: İsraaîl ﷺ Oğullarından ölen şahsın geride kalan bir çocuğunu iki amcaoğlu gizlice öldürürler ki miras kendilerine kalsın. Zira ölen şahsın çocukları varken yeğenlerine mal

düşmez. Katil veya katillerin bulunması için Mûsâ Peygambere ﷺ varırlar ve bunu bulmasını isterler. İlâhî emrin gereği sığır (bakara) kesileceğinden dolayı Bu Sûreye; Bakara Sûresi dendi.

۞ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۭ قَالُوْٓا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۭ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۞

67. Âyet: Hatırlayın o vakti ki Mûsâ ﷺ Kavmine şöyle demişti: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân bir sığır kesmenizi emrediyor. Dediler ki bizi eğlenceye mi alıyorsun? Mûsâ ﷺ dedi ki, cahillerden olmaktan Allah Teâlâ'ya sığınırım. (Ancak cahiller; insanlarla eğlenir.)

Uyarı! İslâm'da; insanların gözünü ve gönlünü açıp sıkıntılarını giderecek hoş şakalara izin var. İnsanları eğlenceye almağa, kırıcı olmağa, önemli işler başında lakırdı yapıp işleri önemsemeyerek, hafife alarak geri kalmağa ve geri koymağa asla izin yok.

۞ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۭ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّلَا بِكْرٌ ۭ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ۭ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ۞

68. Âyet: Dediler ki Rabbine dua eyle ve bizler için bilgi iste de açıklasın: O sığır yaş bakımından nedir, nasıldır? Mûsâ ﷺ geldi ve dedi ki Rabbiniz şöyle buyuruyor: O ne yaşlı, ne de taze bir hayvan. İkisi arası bir sığırdır. Derhâl emr olunduğunuzu yapın.

۞ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۭ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاۗءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ۞

69. Âyet: Dediler ki Rabbine dua ederek sor, o sığırın rengi nedir? Mûsâ ﷺ geldi ve dedi ki Rabbiniz şöyle buyuruyor: O sığır; safî sarı, o kadar ki gözlere ve özlere tesir eder, kendisine bakanları mesrur ve sevinçli kılar.

۞ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ۭ وَاِنَّآ اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ۞

70. Âyet: Dediler ki Rabbine dua eyle de bizlere; farklı belirtileri bakımından o sığırın ne olduğunu açıklasın. Biliyorsun ki bize göre sığırlar birbirine benzer. Bu bize bir hayli karışık geldi. Getireceğin açıklama ile inşâAllah ﷻ erenlerden ve görevi başaranlardan oluruz.

۞ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ۗ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۗ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ۞

71. Âyet: Mûsâ ﷺ geldi ve dedi ki Rabbiniz şöyle buyuruyor: O sığır; tarla ve toprakta çift sürerek veya ekin sulamak için su taşıyarak perişan edilmiş ve ezilmiş olmayacak. Serbest bırakılıp otlamakta olan bir sığır olacak. Renginde alaca olmayacak, leke bulunmayacak. Gayet parlak sarı renkli bir sığır olacak.

Dediler ki gerçeği şimdi getirdin. Hulasa sığırı kestiler. Neredeyse bu işi yapamayacaklardı. Çünkü Mûsâ ﷺ baştan beri hep gerçeği getirdi ama sıkıntı çıkarıp yan çizmek istediler. İlâhî gazabı anlayınca kolayı yapmazken zoru yapmaktan kaçınamadılar.

(Rivayet edildiğine göre eşine rastlamak zor olan o sığırı; Rabbini seven, peygamberine ﷺ uyan, yaşlı annesine son derece itaatli olan bir gencin elinde buldular. Mûsâ Peygamberin ﷺ emriyle pek yüksek fiyata o sığırı satın aldılar. O ahlak timsali genç r.a. böylece Dünyada da mükâfatlanmış oldu.)

۞ وَاِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ۗ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۚ ۞

72. Âyet: Hatırlayın o vakti ki bir canı öldürmüştünüz ve öldürülen nefis (yani kişi) hakkında; (başta katil olan şahıs veya şahıslar olmak üzere suçu birbirinize yüklemek için yaygara yapıp suçlu arayıp) birbirinizi suçlayarak atışmıştınız. Allah Azîmüşşân ise saklayıp gizlediğiniz her şeyi açığa çıkaracak Olandır.

۞ فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ۗ كَذٰلِكَ يُحْىِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۞

73. Âyet: Hulasa şöyle buyurduk: Kesilmiş olan o sığırın bir parçasıyla (rivayete göre diliyle); öldürülen şahsa vurun. (Ölen şahıs cana geldi ve kendisini öldüren iki amca oğlunu söyledi. O iki cânî kısas yoluyla katledilip mirastan da mahrum bırakıldılar. Öldürülen kimse mirası ne yapacak demeyin, zira geride onun da vârisleri var.) İşte ey her bir akıl sahibi! Öğrendiğin hâdisede olduğu ve o maktulün diriltildiği gibi Allah Azîmüşşân ölüleri diriltecek. Hulasa Allah Azîmüşşân sizlere; Varlığına, Birliğine ve her şeye Kadir olduğuna delil olan âyetlerini ve Mu'cizelerini gösteriyor ki akledesiniz, akıllarınızı iyi kullanıp kurtuluşa eresiniz.

۞ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا

يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۞

74. Âyet: Ey gafil ve nankör insanlar! Bu gördüklerinizle Îmanınızın kuvvet bulup buyruklara sarılmanızdan sonra kalpleriniz tekrar katılaştı ve o kalpler tıpkı taşlar gibi duyarsız oldu. Ya da katılık ve duyarsızlık bakımından kalpleriniz; daha sert ve daha duyarsızdır. Şöyle ki taşlardan öylesi var ki İlâhî buyruklardan kesinlikle etkilenir gelen sulara yol verir ve kendisinden nehirler fışkırır. Taşlardan öylesi de var ki parça-parça ayrılır ve aralarından su çıkar. Taşlardan bir öylesi de var ki, Allah Azîmüşşân'dan korktuğu için yukarıdan aşağı doğru yuvarlanıp iner. Hulasa duygusuzca yaptığınız hainlik ve zalimliklerinizden; gafil değildir Allah Azîmüşşân. Sizin kim olduğunuzu ve neler yaptığınızı pekiyi bilmektedir.

۞ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۞

75. Âyet: Şimdi sizler, ey Muhammed ﷺ Ümmeti! O Yahûdîlerden bir gurup; Allah Azîmüşşân'ın Sözü olan Tevrat Kitabını duyup anlamlarından sonra İlâhî Sözü bilerek silip yerine pis ve iğrenç arzularını anlatan sözler yazarak Yüce Kitabı tahrif edip değiştirmelerinden sonra onların; sizlere ve Dîninize Îman edeceklerini mi umuyorsunuz?

۞ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

76. Âyet: O hainler; Allah Teâlâ'ya hakkıyla Îman eden, âlemlere Rahmet Rasûlüne ﷺ layıkıyla uyan Mü'minlerle karşılaştıklarında derler ki bizler de Îman ettik ve yanınızdayız. Birbirleriyle tenhalarda buluşup baş başa kaldıklarında; Şeytana uymakta o iki yüzlülere öncülük eden Şeytan temsilcileri; o ayak takımı münafıklara derler ki Allah'ın ﷻ sizlere açtığını, yani Tevrat'ta Son Peygamberle ﷺ ve İslâm Dîni ile ilgili bilgileri o Mü'minlere açıyor ve açıklıyorsunuz öyle mi? Bunları kesinlikle yapmayın. Çünkü Rabbinizin Huzurunda bunları belge olarak sunarlar ve tartışmada size üstün gelirler. Sizler akıllanmayacak mısınız?

۞ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۞

77. Âyet: Hain Yahûdîler; sır yapıp sakladıkları ve i'lân edip açığa vurdukları söz ve davranışlarının tamamını ve her şeyi; Allah Azîmüşşân'ın bildiğini bilmezler mi ki bu sapıklıklarını sürdürüyorlar?

۞ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّونَ ۞

78. Âyet: İsraaîl ﷺ Oğullarından ümmîler var. Allah'ın ﷻ Kitabını bilip anlayamazlar, ancak yüzüne okuyarak anlamayı arzulayıp kuruntularla hareket ederler. Hulasa onlar; zan ve kuruntudan başka bir şey bilmezler. (Böylece; İlâhî buyrukları edâ edecek olan insanları kendi yanlış arzularına hizmetçi yapıyorlar.)

۞ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِاَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيلًا ۜ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۞

79. Âyet: Yaptıkları karşılığında biraz para almak için: kitabı elleriyle yazıp bu Allah ﷻ katından gelen bir kitaptır diyen hainlere yazıklar olsun. (Allah Azîmüşşân'ın kahrına uğrayıp azabına düştükleri an kendilerine ne kadar yazık ettiklerini anlayacaklar.)

Yazdıklarından ve alçakça kazandıklarından dolayı onlara yazıklar olsun, onlara acı bir azap var.

۞ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَةً ۜ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

80. Âyet: (Akıl sahipleri; Ahiretin bir parçasını Dünyanın tamamına satmazken; Dîn adamı kisvesini taşıyan Yahûdî ve Hıristiyan şeyhları bir de güya dîn adamları ve Kıyamete kadar aynı karakteri taşıyan Bu Ümmettin hainleri; Ahiretin tamamını azıcık dünyalık için satmaktadırlar.) Hulasa Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini azıcık dünyalık için satan, basit çıkarlar uğruna Âyetleri tahrif ederek, yanlış açıklamalar yaparak Allah'ın ﷻ düşmanlarının başı olan tağutlara, zulme ve kâfirliğe önderlik yapan azgınlara kul-köle olup destek veren Yahûdî dîn adamları; kendilerini uyaranlara şöyle dediler: Cehennem ateşi bizlere sadece sayılı birkaç gün dokunacak, başka yanmayacağız. (Değil ilmiyle öne geçmiş Dîn adamı; azıcık aklı olan bir kimse; o ateşte bir gün dahi yanmamak için Dünyada her şeyden vazgeçer. Kaldı ki, durum onların dedikleri gibi değil.)

Allah Azîmüşşân şöyle buyurmakta: Ey Muhammed ﷺ! Mûsâ Peygamberin ﷺ İzinden saparak bu hainliği yapanların; bugün iğrenç karakterlerini taşıyarak insanları kandır-

mağa devam eden hainlere de ki Allah Teâlâ katından bir söz mü aldınız, fazla yanmayacağınızı Allah Azîmüşşân mı söyledi? Bunu sizlere Allah Azîmüşşân söyledi ise O ﷻ asla sözünü boşa çıkarmaz, dediğini kesinlikle yapar. Yoksa sizler Allah ﷻ hakkında bilmediğiniz şeyleri mi konuşuyorsunuz?

۞ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓـَٔتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۞

81. Âyet: Ey hainler! İddianızın aksine bilesiniz ki kim bir büyük kötülük, şirk ve hainlik kazanır ve tevbe etmeyip hainliğe devam etmesi sebebiyle kötülükleri kendisini kuşatır, sonra da müşrik ve hain olarak ölürse o ve onun gibiler; Cehennem ehlidirler ve orada; birkaç gün değil, ebediyyen kalacaklar.

۞ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۞

82. Âyet: Îman edip Îman ve İslâm'a uygun amelleri, İlâhî buyrukları ve Allah ﷻ katında yararlı olan işleri yapanlar var ya bak işte o kimseler; Cennet ehlidirler, onlar orada; ebedî olarak kalacaklar.

۞ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۞

83. Âyet: Hatırlayın o vakti ki İsraaîl ﷺ Oğullarından şu emirleri tutup ömür boyu itaatten ayrılmayacaklarına dair sağlam söz almıştık: Başkasına değil, sırf Allah Azîmüşşân'a kulluk yapacaksınız. Baba ve ananıza ihsânda bulunacaksınız, itaat ve hizmetinizi gayet güzel yapacaksınız ve tüm ihtiyaçlarını temin edeceksiniz. Yine size yakınlığı olanlara (akrabaya), yetimlere, becerisi olmayan çaresiz kimselere iyilik ve ikramlarda bulunacaksınız. İnsanlara güzel ve hoş olanı söyleyecek ve güzel sözler konuşacaksınız. Namazlarınızı hakkıyla kılıp Zekâtlarınızı hakkıyla vereceksiniz.

Sizler ey hainler! Bunları yapacağınıza dair kesin söz verdikten sonra pek azınız müstesnâ bu yüce buyruklara arka dönüp gittiniz.

۞وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۞

84. Âyet: Yine hatırlayın o vakti ki kanlarınızı dökmeyeceğinize, canlarınızı (içinizden size muhalif olup zulüm ve sapıklığınıza karşı çıkanları) yurtlarınızdan çıkarıp sürgün etmeyeceğinize dair sizden sağlam sözler almıştık. Sonra da o sözlerinizi Rabbinizi Şâhid tutarak tam bir ilim ve basîretle perçinlemiştiniz.

۞ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

85. Âyet: Sonra şu sizler var ya ey İsraaîl ﷺ Oğulları! Canlarınızı (yani kanınızdan ve canınızdan olan insanları) zulüm ve hainliğinize karşı çıkıyorlar diye katlediyor, içinizden bir gurubu da size uyum sağlamadıkları için yurtlarından çıkarıp türlü sıkıntıların kucağına veya zalimlerin önlerine atıyordunuz. O ma'sumlara karşı bir birinize sırt verip günah işlemek ve haddi aşmakta yardımlaşıyordunuz. O ma'sumlar; düşmanlarının eline düşmüş esirler olarak geldiklerinde; Rabbinizin Razıî olacağı güzel bir davranış olarak fidyelerini verip kurtarıyordunuz. Hâl bu ki onları yurtlarından çıkarmak sizlere haram kılınan bir davranıştı. Önce haram işliyor, sonra da hoş bir davranışta bulunuyorsunuz. Sizler; Allah Azîmüşşân'ın Kitabının bir kısmına Îman edip bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın (Kitabın bir kısmına Îman edip bir kısmını inkâr edenin) cezası başka değil, ancak Dünyada rezil olmaktır. Bu ve bu gibi kimseler Ahirette azabın en çetin olanına sevk olunacaktır. İşine geldiğinde Kitabın bir kısmına inanıp işine gelmediğinde bir kısmını inkâr eden siz münafıkların yaptıklarından asla gafil değildir, Allah Azîmüşşân.

۞أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۞

86. Âyet: Bu ahmak hainler; Ahiretten vazgeçme karşılığında Dünya hayatını satın aldılar. (Geçici rezil hayatı; sonsuz ni'metler ve ebedî mutluluklar hayatına tercih ettiler.) Bu

hainlikleri sebebiyle ebedî Cehennem azabı onlara bir an hafifletilmeyecek ve hiçbir yardım göremeyecekler.

۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ۞

87. Âyet: Mûsâ Peygambere ﷺ Tevrat Kitabını vermiştik. Mûsâ'dan ﷺ sonra; peygamberlerimizi peş peşe gönderdik. Meryem Oğlu Îsâ'ya da ﷺ apaçık Âyetler ve Mu'cizeler verdik, Mukaddes Ruh Cebraaîl ﷺ ile de destekledik. (Pek hoş bir beyaz at üzerinde, mükemmel bir insan suretinde geliyor ve şöyle diyordu: Ey insanlar! Allah Teâlâ'nın Yüce Rasûlüne ﷺ Îman edin.)

Ey İsraaîl ﷺ Oğullarının azgınları! Tüm bu olağanüstü ikramlara rağmen; sizleri Dünyada şeref ve i'tibara, Ahirette de ebedî bolluk, bereket ve mutluluklara erdirecek Peygamberinize ﷺ Îman etmiyor, öldürmeğe çalışıyordunuz. Pis arzularınızı, zulüm ve kâfirliğinizi onaylamayan, İlâhî buyrukları getiren her bir peygamber ﷺ sizlere; geldiğinde kafa tutup böbürlenerek yan çizeceksiniz, onlardan bir kısmını yalanlayıp inkâr edeceksiniz ve bir kısmını da öldüreceksiniz öyle mi?

۞ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ ۞

88. Âyet: Peygamberimiz Muhammed ﷺ zamanında bulunan Hıristiyanların ve özellikle de Yahûdîlerin çoğu; atalarının kendi peygamberlerine ﷺ dedikleri gibi O Sevgili Peygambere dediler ki kalplerimiz Senin anlattıklarına ağleflerdir (bizlerin kalpleri son derece kapalıdır), Senin nasihatlerine ihtiyacımız yok.

Ey Muhammed ﷺ! İddialarının aksine Sana ﷺ, eğitim ve nasihatlerine pek muhtaçlar, ama kâfirliklerinde ısrarları ve çok can yakmaları sebebiyle Allah Azîmüşşân onlara la'net etti, rahmet ve ni'met kapılarını onlara tamamen kapattı. Can gözlerini kör, can kulaklarını sağır etti. Seni ﷺ ve yüce nasihatlerini anlasalar; canları dahil her şeyi bırakıp Sana uyarlar. Allah'ın ﷻ Kitabından; onlara okuduklarından ve yaptığın nasihatlerden pek az şeylere inanıyorlar. (Çoğunu inkâr etmeleriyle Îman etmiş olmuyorlar.)

۞ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهٖ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۞

89. Âyet: Onlara, yani Hıristiyanlara ve Yahûdîlere; Allah ﷻ katından Kitab, yani Sahip çıktıkları peygamberleri ﷺ ve Kitapları (Tevrat ve İncîl'i) tasdik edip Onaylayan Kur'an; Hz. Muhammed'e ﷺ indiğinde şaşıp kaldılar, türlü hainlik ve kâfirliğe yöneldiler. Hâl bu ki Ehl-i Kitab (Yahûdîler ve Hıristiyanlar); Bu Yüce Kur'an inmeden önce Kitab ve peygamber ﷺ tanımayan inkârcılara karşı fetih isteyip zaferler dileyerek şöyle diyorlardı: Ey Rabbimiz! Son Peygamberini ﷺ gönder, O'nunla beraber Yüce Kitabını da indirerek bizleri inkârcılara üstün getir ve bizlere hayırlı fetihler ver. Tevrat ve İncîl'de tam olarak tarif ve tasvirlerle tanıtıldığı için gördüklerinde derhâl tanıdıkları Eşsiz Önder ve En Sevgili Peygamber Hz. Muhammed ﷺ ve Yüce Dîn İslâm geldiğinde ise hased ve kinleri sebebiyle inkâr edip türlü fitnelikler yaptılar, iğrenç kâfirler oldular. Basit çıkarlar uğruna; düşman bildikleri inkârcılara sokularak onlara destek verdiler, Allah'ın ﷻ En Sevgili Peygamberine ﷺ sû-i kasd dahil her kötülüğü yapmağa kalkıştılar. Allah Azîmüşşân'ın la'neti, rahmetinden uzaklaştırıp ni'metlerinden mahrum bırakması en çok bu kâfirleredir.

۞ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۞

90. Âyet: Karşılığında canlarını sattıkları şey ne kötü. Yani canlarından ve canlarının nasibi olan Dünyada Îman ve İslâm'dan, Ahirette Cennet ve ebedî ni'metlerden vazgeçerek sarılıp sahip oldukları kâfirlik, ne kadar kötü. Sonsuz kudret Sahibi olup dilediğini Yapan ve Yaratan Allah Azîmüşşânın; kullarından dilediği Birine, yani En Sevgili Kul Muhammed Mustafâ'ya ﷺ Üstün ni'metini, Peygamberlik ve Kur'an'ı indirip ikram etti diye hased edip her şeyden vazgeçerek inkâra sarılmaları ne kadar iğrenç. Bu sebeple Yahûdîler ve benzeri kâfirler; gazap üzerine gazaba uğradılar. Dolayısıyla bu kâfirlere hor eden ve alçaltan büyük bir azap var.

۞ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَاۗءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۭ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَاۗءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞

91. Âyet: Onlara; Allah Azîmüşşân'ın İndirdiğine, Yüce Kur'an'a Îman edin deyince; bize indirilene, sadece Tevrat'a Îman ederiz dediler, O'nun dışındakileri inkâr ettiler. Hâl bu ki O Kur'an; yanlarında olanı, yani sahip çıktıları Tevrat'ı ve peygamberlerini ﷺ tasdik ederek Gelen Allah'ın ﷻ Hak ve Gerçek Kitabıdır.

O hainlere şöyle de: Sizler; Allah'a ﷻ ve O'nun Kitaplarına Îman etmiyorsunuz. Eğer size İndirilene, Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'a Îman eden mü'minlerseniz; niçin Allah Azîmüşşân'ın peygamberlerini ﷺ katlediyordunuz, niçin onları katleden atalarınızın yaptıkları zulüm ve kâfirlikte ısrar ediyorsunuz?

۞ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُوسٰى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظَالِمُوْنَ ۞

92. Âyet: Hak Peygamber Olan Mûsâ ﷺ; Hakkı ve tüm hakîkatleri açıklayan Mu'cizeleri ve belgeleri sizlere getirdi, En Büyük Mu'cizesi olan Tevrat'ı; Rabbinden alıp sizlere getirmek için gitmesi ardından; iğrenç zalimler olarak buzağı heykelini ilâh edindiniz.

۞ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ؕ قَالُوْا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاُشْرِبُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞

93. Âyet: Hatırlayın o vakti ki Tur Dağını kaldırıp üzerinizde tutarak buyruklarıma itaat etmeniz için sizden söz aldık ve şöyle buyurduk: Size verdiğimizi kuvvetle tutun, buyruklarımı duyun, dinleyip anlayarak icraa edin.

O hainler; tamam duyduk dediler, ancak itaat etmekte sebat göstermediler, tavır ve hareketleriyle buyrulanları yapmadılar ve böylece ısyan ettik demiş oldular. (Yahûdî hainler; ısyanda o kadar ileri gittiler ki, Mûsâ Peygamberin ﷺ Yüce Rabbinin Huzuruna kabul edilip Dîn Devleti kurarak Kavmini en üst düzeyde yönetmek gayesiyle Tevrat Kitabını alması öncesinde; gündüzleriyle beraber 40 gece Namaz kılarak, Oruç tutup Rabbini zikrederek açlık ve susuzluk gibi türlü sıkıntılar çekerek Yüce Mevlâ'nın buyruğunu edâ edip döndükten sonra gördü ki Sâmirî denen bir hainin süs eşyalarından yaptığı buzağı şeklindeki robota tapıyorlar.) Kâfirlikleri ve nankörlükleri sebebiyle buzağı ile doldurulmuşlardı, yani buzağının sevgisi ve ilgisi kalplerine dolmuş, Hârun Peygamberin ﷺ; "Allah Azîmüşşân'a Îman ve itaati bırakıp sadece böğüren bir robota tapmayın" sözüne kalp ve kafalarında yer kalmamıştı.

Hain ve inkârcı babalarının izinden şaşmayan Yahûdîlere de ki her fırsatta gerçek mü'minler olduğunuzu iddia ediyorsunuz. İmanınız sizlere ne kötü şeyleri emrediyor. Eğer gerçek mü'minlerseniz; dürüst kullar olun.

۞ قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۞

94. Âyet: Ahiret yurdu sırf bizim olacak diyen Yahûdîlere de ki eğer Ahiret Yurdu diğer insanların değil de Allah ﷻ katında sadece sizin ise ve iddianızda doğru iseniz; ölümü arzulayın. (Zira Allah Azıîmüşşân'a ve Ahirete Îman edip Rabbinden Cenneti uman Gerçek Mü'min ölümden korkmaz, aksine ölmeyi arzu eder.)

۞ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ۞

95. Âyet: O hainler; ellerinin işlediklerinden, halka yaptıkları zulüm ve kötülüklerden dolayı ölümü hiç arzu etmezler. Allah Azıîmüşşân; zalimleri çok iyi bilmektedir. (Onlara mühlet vermesi zararlarının artması ve azaplarının şiddetlenmesi içindir.)

۞ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۚ ۞

96. Âyet: Ey Muhatab! Sen o hainleri insanlar içerisinde; Dünyaya en düşkün olanları olarak görürsün. Hatta o Yahûdî hainleri; müşrik putperestlerden de daha düşkün ve daha fazla Dünya sevdalı. O hainlerden her biri ister ki kendisine bin sene ömür verilse. Ona ömür verilmesi; onu azap görmekten asla uzaklaştırmayacak. (Bin yıl yaşasalar; azaba girdiklerinde bir gün yaşamış kadar olmayacak.) Allah Azıîmüşşân; onların tüm yaptıklarını görmekte ve kaydetmektedir.

۞ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۞

97. Âyet: Ey Muhammed! Vahyin Taşıyıcısı Yüce Meleğe, yani Cebraaîl'e ﷺ; O ﷺ bizim düşmanımızdır diyen Yahûdî haine de ki kim Cebraaîl'e düşman ise bilsin ki, Cebraaîl ﷺ; O Kur'an'ı Senin kalbine; Allah Azıîmüşşân'ın izni ile indirdi. O Yüce Kur'an; Kendisinden önceki tüm İlâhî Kitapları ve bütün peygamberleri ﷺ tasdik ederek, halka kılavuzluk yaparak ve Allah Azıîmüşşân'ın saalih ve saadık Mü'min kullarına Cenneti, zaferleri ve sonsuz ni'metleri müjdeleyerek Allah'tan ﷻ indi.

۞مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكَافِرِينَ ۞

98. Âyet: Kim Allah Azîmüşşân'a, O'nun meleklerine, peygamberlerine, Cebraaîl'e ve Mikâîl'e düşmansa bilsin ki Allah Azîmüşşân da kâfir olanların tamamına düşmandır.

۞وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفَاسِقُونَ ۞

99. Âyet: Hakîkaten Biz Sana; Kur'an Âyetlerini ve tüm Mu'cizeleri apaçık belgeler ve her şeyi açıklayan deliller olarak indirdik. Onları fâsıklardan ve insanlık mertebesinden düşmüş iğrenç sapıklardan başkası inkâr etmez.

۞اَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهٗ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

100. Âyet: O hainler; kendileri başta olmak üzere insanlığın huzur ve güveni için her ne zaman andlaşma yapsalar; içlerinden bir gurup çıkıp bu andlaşmayı kaldırıp atacaklar öyle mi? Onların çoğu; iddialarının aksine kendi peygamberlerine de Kitaplarına da Îman etmezler. Öyle ki onlar; iğrenç kâfirlerdir.

۞وَلَمَّا جَاۗءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

101. Âyet: Ne zaman ki Allah tarafından; beraberlerinde olanı, yani peygamberlerini ve Kitapları Tevrat'ı tasdik eden Peygamber (Muhammed ﷺ) geldi; kendilerine Tevrat Kitabı verilen Yahûdîlerden büyük bir gurup âlim; Tevrat'ta tarif edilip açık bir surette tasvir edilen Hz. Muhammed'i ﷺ ve O'na İnen Kitabı, Yüce Kur'an'ı tasdik edip Îman ve İslâm'a öncülük edeceklerine dair söz vermelerine rağmen hiçbir şey bilmeyen cahiller gibi O Yüce Kitabı arkalarına attılar, itibar etmeyip sapıkça inkâr ettiler.

۞وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰي مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَي الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۭ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۭ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ

بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۚ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۗ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ
اَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ

102. Âyet: Yahûdî hainler; Allah Azîmüşşân'ın Kitabını bırakıp Süleyman Peygamberin Yüce saltanatına, eşsiz idareciliğine dair; şeytanların, yani Şeytanın temsilciliğini yapan Dînden çıkan bilginlerinin yazıp okuduklarına uydular. Onların okuyup anlattıkları ise sihir ve büyüden başka bir şey değildir. Süleyman hiçbir zaman sihir ve büyü ile uğraşıp kâfir olmadı. Fakat O'nun izinde olduklarını iddia eden hain bilginler; Allah Azîmüşşân'ın; Süleyman Peygambere bağış ve ikramıyla tesis ettirdiği hukûmetinin kaynağı olan Tevhîd ve Îmanı, Allah Teâlâ'ya kullukla erişilecek olan yüce ni'metleri terk edip sihir ve büyü ile uğraşarak, insanlara da sihir öğreterek, Babil Şehrindeki Hâruut ve Mâruut adında iki meleğe inen sihir derslerini anlatarak kâfir oldular.

O iki melek; "biz kesinlikle korkunç bir imtihan aracı olan iki meleğiz. Bizlerden sihir öğrenip sihirbazlık yaparak sakın kâfir olma" demedikçe hiçbir kimseye sihir öğretmiyorlardı. Bununla beraber şeytanlık yapan Yahûdîler o iki melekten; kişi ile eşinin arasını açacak sihirleri öğreniyorlardı. Hâl bu ki, her zaman her şey sırf Kendi Elinde olan Allah Azîmüşşân'ın izni olmadıkça hiçbir kimseye zarar veremezlerdi.

(Burada Allah Azîmüşşân'a sığınmanın korunma sebebi olacağına işâret olunmaktadır.)

Hulasa insanlara yarar verecek ilimleri değil de onlara zarar verecek sihir vb. ilimleri öğreniyorlardı. Hem sihirle uğraşanlar bilmektedirler ki sihri ve büyü yapmayı elde eden kimsenin Ahirette Allah'ın rahmetinden nasibi yoktur. Gerçekten karşılığında kendilerini sattıkları, Dünyayı kendileri için rezillik yurdu, Ahireti de sonsuz azab yurdu yaptıkları sihir; ne kötü bir kazançtır. Eğer gerçek ilmin ve işe yarar selîm aklın sahibi olsalardı bu kötülükleri yapmazlardı.

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۗ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۚ

103. Âyet: Eğer Îman etseler, Allah Azîmüşşân'a ters düşmekten sakınıp O'nun kahrından, gazabından, ıkab ve azabından korunsalardı; onlar için çok iyi olurdu. Allah katından ikram olunan sevap ve kazançlar kesinlikle her şeyden hayırlıdır. Bunu bilseler kâfirlik yapmazlardı. Eğer neyin fayda, neyin zarar olduğunu bilselerdi, Süleyman Peygamberin istediği gibi; her türlü rızkı ve kazancı Rablerinden isterlerdi.

۞يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞

104. Âyet: Ey Îman edenler! Yahûdî azgınlarının gelip Yüce Rasûle ﷺ: "Bizler neler gördük ve neler biliriz. Bizim i'tibarımızı gör ve bizleri gözet" dedikleri gibi bize riayet et, bizi gözet demeyin. O yüceler Yücesi Peygamberinize ﷺ karşı haddinizi bilin ve şöyle deyin: Bize şefkat ve merhametinle bak, Rabbinden bizlere rahmet ve mağfiret dile. Dünyada ve Ahirette; şân ve şerefimiz, Allah'a ﷻ kullukta başarılara ulaşarak yücelip yükselmemiz ve ebedî seadetlere ermemiz Seninle olacak. Bizlere şefkat ve merhametinle yakınlık göster, eğitip irşâd eyle, ihtiyaçlarımızı temin et. Sonra da O'nu ﷺ duyun ve itaat edin. (O'na karşı saygısızlık yapıp büyüklük taslayanların işledikleri iyi amellerinin boşa çıkıp helâk olacaklarını anlayın.) O'nu ﷺ tanımayan kâfirler için pek acıklı bir azap vardır, unutmayın.

۞مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞

105. Âyet: Ehl-i Kitabın kâfirleri ve putperest müşrikler; Rabbiniz katından sizlere; hayrın ve sonsuz iyiliklerin kaynağı olan Âyetlerin inmesini asla istemezler. Allah Azîmüşşân ise rahmetini dilediğine tahsis eder, Peygamberlik, ilim ve dostluk gibi yüce ikramlarını istediğine verir. Allah Azîmüşşân pek büyük fazl u ikramın ve sonsuz ni'metlerin Sahıbidir.

۞مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ۗ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

106. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Sana inen Âyetlerden bazısının tekrar kaldırılması veya hukmünün değiştirilmesi konusunda; inatçı Yahûdî şeyh ve âlimleri başta olmak üzere bazı hainlerin propaganda yapmalarına aldırış etme. Biz neyi, yani hangi bir Âyeti nesh eder, lafzını veya hukmünü, ya da lafzıyla beraber hukmünü kaldırır veya Sana unutturup hiç inmemiş gibi yaparsak; bilmelisiniz ki ondan daha kuvvetlisini veya benzerini getiririz. Bilmez misin ki Allah Azîmüşşân sonsuz kudret Sahıbidir.

Nesh (نسخ): Birçok manaya gelir. Bunlardan yok etmek, yürürlükten kaldırmak anlamına gelen bu konudaki anlamdır. Bir Âyetin hukmü; diğerini kaldırdığında, kaldırana; **NÂSİH**, kaldırılan hukme; **MENSUH** denir.

Bilgilendirme: Bilinen bir şeydir ki bir çocuk doğduğunda gıdası anne sütüdür. Başka bir gıda uygun görülmez. İki yaşından sonra süt kaldırılır, uygun gıdalar verilir. Daha sonra geliştikçe gıda ve bakımı değişir.

Yine devletler de halkın gelişimine ve düzenin durumuna göre bazı hukümler kalkar, yerine başka hukümler konur.

Hulasa hukümdarlar Hukümdarı Olan Allah Azîmüşşân; neyi ve kimleri nasıl yöneteceğini herkesten çok iyi bilir. Aslında dedikoducu şeytanlar (kâfir ve azgınlıkta öncülük yapan hainlar); bunları bilirler, ancak cahil halkı sapıklığa sürüklemek için türlü lakırdılar yapıp çeşitli oyunlar sergilerler.

۞ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۞

107. Âyet: Bilmez misin? Elbette bilmektesin ki Allah ﷻ; Semâvâtın ve Arzın, yani Göğün ve Gökle beraber Göğün ötesinde bulunan Yedi Yüce âlemin, Yeryüzünün ve içinde bulunan her şeyin mülkü, yani idaresi ve her şey sırf Kendisinin Olandır ﷻ. Ey insanlar! Şeytan ve onun temsilcileri sizleri kandırıp En Yüce Önder Hz. Muhammed'den ve O'na ﷺ İnen Kur'an'dan ayırmasın. Eğer ayrılıp türlü fitnelere düşerek helâke giderseniz; sizler için Allah Azîmüşşân'dan başka hiçbir dost ve yardımcı yoktur bilesiniz.

۞ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُىِٕلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ۗ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ۞

108. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ümmeti! Yoksa sizler; Mûsâ Peygambere ﷺ sorular sorulup O'ndan ﷺ bir şeyler istendiği gibi Peygamberinize ﷺ sorular sorup bir şeyler istemek mi murad ediyorsunuz? Lüzumsuz ve saygısız olan o toplum helâk oldu, sizler de mi helâk olmak istiyorsunuz? Şunu biliniz ki Her kim; Îmanla; kâfirliği değiştirir, Mü'min olmaktan vazgeçip kâfir olmayı kabul ederse; kendisini ebedî mutluluğa götürecek olan Dosdoğru Yoldan kesinlikle sapmıştır.

۞ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞

109. Âyet: Ehl-i Kitab olanlardan, yani Yahûdî ve Hıristiyanlardan çoğu kimseler; arzu edip istediler ki sizler Îman edip Müsliman olduktan sonra tekrar Dîninizden dönüp kâfirler olasınız. Hak tebeyyün ettikten ve âlemlerin Rabbi Olan Allah Teâlâ Son Peygamberi Hz. Muhammed'e ﷺ Kur'an'ı indirip En Yüce Dîn İslâm'ı icraa ettirdiği gerçeği anlaşıldıktan sonra o hainler; kendilerinin pis varlıklarından doğan hased ve kıskançlık yüzünden kendileri kâfirlikte ısrar etmekle kalmayıp sizin de kâfir olmanızı istemektedirler. Onlarla uğraşmayı bırakın, güzellikle uzaklaşın. Sonunda Allah Azîmüşşân emrini getirecek, herkese yapacağını yapacak, onları korkunç cezalarla cezalandıracak. Hiç şüphe yok ki Allah Azîmüşşân her şeye Kadirdir.

۞وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ وَمَا تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ۞

110. Âyet: Sizler Namazlarınızı kılın, Zekâtlarınızı verin. Her ne takdim ettinizse, yani hayır olarak Ahirete neyi gönderdinizse kesinlikle onu; Yüce Huzura vardığınızda Allah ﷻ katında bulacak ve karşılığını alacaksınız. Bilesiniz ki, Allah Azîmüşşân tüm yaptıklarınızı görmekte ve sizin adınıza kaydedip saklamaktadır.

۞وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ۭ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ۞

111. Âyet: Dediler ki Cennete hiçbir kimse giremeyecek, sadece Yahûdî olanlar veya Hıristiyan olanlar. Yani Yahûdîler; sırf biz gireceğiz dedi. Hıristiyanlar da sırf biz gireceğiz dedi. Bu onların arzularıdır. De ki eğer iddianızda doğru iseniz kanıtınızı getirin ve bu iddianızı ispatlayın.

۞بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ۞

112. Âyet: Onların ve onlar gibi Yeryüzünde zulüm ve bozgunculuk yapan hainlerin asılsız iddialarının aksine her kim; yüzünü, özünü ve tüm varlığını Allah Azîmüşşân'a teslim eder, Dînî ve Dünyevî tüm işlerinde tam bir beceri ile güzellikler sergileyerek Yaratana ﷻ saygı ile kulluk yapar, yaratılmışa merhamet edip yararlar sağlarsa; Cennete o girer ve o

şerefli kulun; Rabbisi katında muazzam bir mükâfatı var. O şânlı Müslimana ve onun gibi sadık kullara hiçbir korku yok ve asla üzülmezler.

۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارٰى عَلٰى شَيْءٍ وَّقَالَتِ النَّصَارٰى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۗ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞

113. Âyet: Yahûdîler dediler ki Hıristiyanlar; önemli bir şey üzerinde değiller, Dînlerinin de Peygamberlerinin de ﷺ aslı ve hakîkati yok. Hıristiyanlar da dedi ki Yahûdîler; önemli bir şey üzerinde değiller, Dînlerinin ve Peygamberlerinin aslı yok. Bu söz ve inançları sebebiyle her iki topluluk da kâfir oldular. Çünkü Mûsâ ﷺ ve Îsâ ﷺ; Allah ﷻ tarafından gönderilen Yüce Peygamberlerdir. Kitapları Tevrat ve İncîl de Allah'ın ﷻ Hak Kitaplarıdır. Hâl bu ki, her iki Cemaat de ellerinde bulunan Kitabı okuyorlardı. (Tevrat Kitabı da İncîl Kitabı da bütün peygamberleri ﷺ ve İlâhî Kitapların tamamını tasdik eder, ayrım yapmaksızın hepsine Îmanı farz kılar. Cahil müşrikler ve dînsizler de tıpkı bu beyinsizlerin dedikleri gibi demektedirler. Dolayısıyla bunların; dînsizlerden farkı kalmamıştır. Çünkü sadece bir Kitabı ve bir peygamberi inkâr etmek; tamamını inkâr etmek gibidir.) Allah Azîmüşşân; Kıyamet günü aralarında tartışıp ayrılığa düştükleri konuda huküm verecek, zalimler ne yaptıklarını ve ne dediklerini görecekler.

۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعٰى فِي خَرَابِهَا ۗ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَدْخُلُوهَا اِلَّا خَآئِفِينَ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

114. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın mescidlerine mâni' olan, oralarda Allah'ın ﷻ zikredilmesini, O'na ﷻ kulluk yapılıp Adı ﷻ anılarak Şânının yüceltilmesini engelleyen ve oraları yıkmağa ve işlemez hâle getirmeğe çalışan hainden daha zalim kim olabilir? Onlar oralara giremezler, ancak korkarak ve ürpererek girerler. Dünyada onlara tam bir rezillik var, İlâhî korku ve la'net o hainleri öyle bir sarar ki hayatları kâbusa dönüşür, kahrolup gidinceye kadar huzur bulamazlar. Sonunda, yani Ahirette onlara pek büyük bir azap var. Cehennemin en alçak çukurlarında ebedî azaba ve her türlü horlanmağa mahkûm olacaklar.

۞ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۞

115. Âyet: Mescid-i Aksa'nın doğusundaki kentlerde bulunan Yahûdîler; batıda bulunan Mescid-i Aksa'ya yönelip ayin yaptıkları için dediler ki batı bizimdir. Batısında bulunan Hıristiyanlar da doğuya yönelerek dediler ki doğu bizimdir. Onlara de ki doğu, batı, her yön ve her şey Allah'ındır ﷻ. **Her nereye yönelirseniz; Allah Azîmüşşân'ın Yüzü orasıdır, Yüce Varlığı oradadır.** Bilesiniz ki Allah ﷻ pek Geniştir, Varlığı her şeyi kuşatmıştır ve her şeyi Bilendir. Kıbleye yönelmekten maksad; O'na ﷻ dönüp kendinizi O'nun Huzurunda bulmak olmalıdır. O'na ﷻ Îman etmeyen, buyruklarını duymayan ve gönderdiği Peygambere ﷺ uymayan; kendince dîn edinip ayinler yapsa da kurallar koysa da boşadır, hak, adalet, iyilik ve yarar adına hiçbir şeye sahip değildir. Allah'ın ﷻ Dînini bırakıp kendince dîn iddia ettiği için kâfirden alçaktır.

۞ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ۞

116. Âyet: Tıpkı müşrikler gibi Allah ﷻ çocuk edindi dediler. Yahûdî Cemaati dediler ki Uzeyr Peygamber ؑ; Allah Azıîmüşşân'ın oğludur. Hıristiyanlar dediler ki Mesîh (Güzel yüzlü, hoş endamlı ve halkı irşâd için çok dolaşan) Îsâ ؑ; Allah Azıîmüşşân'ın oğludur. Müşrikler dediler ki melekler; Allah Azıîmüşşân'ın kızlarıdır. Sübhaneh, O Yüce Rabbinizi Tesbîh edin, O'nu ﷻ; sonradan olan her hangi bir şeye benzemekten uzak bilin. O sapıkların; rezil iddialarının aksine Semâvât, Arz ve her şey O'nundur ﷻ. Nasıl ki Yüce Varlığı; Gök ve ötesindeki Yüce âlemlere, Yere, denize, Güneşe ve diğer yaratıklara benzemezse, insanlara da benzemez. Canlı-cansız, büyük-küçük, mâdde ve ma'na her şey O'na ﷻ boyun eğer ve O'na ﷻ mahkûmdur.

۞ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۞

117. Âyet: Semâvâtı, Arzı ve her şeyi; eşsiz, modelsiz ve kalıpsız olarak ayrı-ayrı, farklı-farklı suretlerde Yaratandır. Büyük-küçük, zerre-küre, canlı-cansız hiçbir şey diğerine benzemez. Birbirinin aynısı zannedilen ikizler ve benzeri varlıklar; hassas ölçülerle anlaşılır ki her yönden birbirinden farklıdır. Eşi, benzeri, büyüklüğünün sınırı olmayan Yüce Mevlâ'nın çocuğu; nasıl ve nereden olabilir? Bir işe, bir şeyin yaratılmasına karar verdiğinde sadece ona "ol" der ve o şey derhâl oluverir.

۞ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِينَآ اٰيَةٌ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۭ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۭ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوقِنُونَ ۞

118. Âyet: Hak ve hakîkati bilmeyen cahiller dediler ki Allah ﷻ bizimle konuşsa... Bir de dediler ki ey Muhammed ﷺ! Bize bir Âyet, bir Mu'cize getir. Bunlardan önceki cahiller de bunların dedikleri gibi dediler. Cahillerin kalpleri hep şüphe ve kuruntularla dolu olmakta birbirine benzemektedir. Biz indirdiğimiz tüm Âyetlerimizi; kusursuz inanç, selîm akıl ve kesin bilgi sahıplerine açıklamaktayız.

۞ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَّنَذِيرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيمِ ۞

119. Âyet: Ey En Sevgili Kul ve En Yüce Rasûl ﷺ! Biz Seni; Hak Olanla, yani Kendisi Gerçek, haber verdikleri kesin olarak gerçekleşecek Olan Yüce Kur'an'la; Îman edenleri sonsuz ni'metlerle Müjdeleyici, inkârcıları da korkunç ve sonsuz azapla uyarıcı Hak Peygamber olarak gönderdik. Sen ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Korkunç ateş sakinleri ve Cehennemlik olacak inkârcı hainler adına sorgulanacak değilsin, üzülme.

۞ وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۭ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۭ وَلَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَاۗءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاۗءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيرٍ ۞

120. Âyet: Ne Yahûdîler ve ne de Hıristiyanlar; keyiflerine ve çıkarlarına göre bozup değiştirdikleri dînlerine uymadıkça asla Senden ﷺ razî olmazlar, ne yapsan onları hoşnud edemezsin. De ki Doğru Yol; Allah Azîmüşşân'a aid olan Yoldur. Yemin olsun ki eğer Sana gelen İlâhî ilimden sonra; onların pis arzularına ve bâtıl görüşlerine uyarsan; Seni Allah Azîmüşşân'ın kahrından kurtarmak için hiçbir dost ve yardımcı bulunmaz, O'nun ﷻ kahrından kurtarmağa asla bir güç olamaz.

۞ اَلَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُونَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖٓ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۞

121. Âyet: Kendilerine Tevrat ve İncîl Kitabını verdiğimiz Yahûdî ve Hıristiyanlar var ya onların içlerinden hakka teslim olup nefis ve Şeytanın tuzağından kurtularak ve Kitapların-

daki tarife ve tanıtıma bağlı kalarak Son Peygambere ﷺ Îman edip uyacakları sözünde duranlar; layıkıyla okuyup inceledikleri Kur'an'a hakkıyla Îman ediyorlar. Okuma-yazma bildikleri için Sana İnen O Yüce Kur'an'ı hakkıyla okuyorlar. Harfleri ve harekeleri yerli yerince okuyup uzatılacak ve kısa okunacakları yerli yerince yapıyorlar.

Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Gün gelecek ve okuma-yazma bilmedikleri hâlde Sende gördükleri Üstün Nitelikler ve Senden duydukları eşsiz Sözler ile Îman eden ümmîler; kısa zamanda okuma-yazma öğrenerek Kur'an'ı daha iyi anlayacak ve İslâm kısa zamanda Yeryüzüne yayılacak. Sana uyan Mü'minler; erişilmez üstünlüklere erecekler. İnkârında ısrar eden kültürlü Ehl-i Kitaba ve kibrinden vazgeçmeyen zenginlere; Îman etmeleri için Kendini yorma. Sen; Sana uyarak can feda edenlere sahip ol ve onları geliştir. Göreceksin ki, O Yüce Kur'an'ı kim inkâr eder ve kâfir olarak kalır, Sana ﷺ uymazsa; bil ki onlar rezil ve rüsvâ olup sonsuz zarara girerler.

۞ يَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓئِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَٰلَمِينَ ۞

122. Âyet: Ey İsraaîl ﷺ Oğulları, ey Ya'kub Peygamberden ﷺ ve Oğlu Yehûd'dan türeyip gelen Yahûdîler! Sizlere verdiğim ni'metleri ve sizleri; içinizden peygamberler ﷺ seçip görevlendirerek ve bir kısmınızı idareciler yaparak âlemlere, yani o zamandaki insanlık âlemine üstün kıldığımızı hatırlayın!

۞ وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنفَعُهَا شَفَٰعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۞

123. Âyet: Ey İnsanlar! Bir büyük günden sakının ve o günde karşılaşılacak zarar ve sıkıntılardan korunun ki hiçbir kimse; bir başka kimse adına ceza görmez, herkes yaptığının karşılığını muhakkak görür. Büyük suç sahibi olan hiçbir kâfir ve hainden fidye kabul edilmez, kâfir olarak ölen kimseye şefaat fayda vermez ve onlara asla yardım yapılmaz.

۞ وَإِذِ ٱبْتَلَىٰٓ إِبْرَٰهِـۧمَ رَبُّهُۥ بِكَلِمَٰتٍ فَأَتَمَّهُنَّ ۖ قَالَ إِنِّى جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا ۖ قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِى ۖ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِى ٱلظَّٰلِمِينَ ۞

124. Âyet: Yâd eyle (hatırla ve anlat) bir vakti ki Yüce Rabbi; İbraahîm Peygamberi ﷺ bir takım kelimelerle, önemli sözlerle ve Rabbiyin "ol" emrini ifade eden kelimesinin maz-

harları olan yıldız, Ay ve Güneş gibi bazı varlıklarla ve bazı hâllerle imtihan etmiş, O da ﷺ o imtihanları tam olarak başarmıştı. Yüce Rabbi O'na ﷻ dedi ki Seni insanlara İmam ve Önder yapacağım. İbraahîm ﷺ dedi ki çocuklarımdan da imamlar yap. Allah Azîmüşşân buyurdu ki Benim Ahdim, yani Benim Halîfem olma makamı; öyle yüce bir hediyemdir ki sadece dostluğumu kazananlara ulaşır, zalimlere ulaşmaz, onlara asla verilmez.

۞وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّآئِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۞

125. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Beyt-i Muazzama olan Ka'beyi ve civarını sevap kazanılacak bir Mübârek Yer ve güven sağlayacak bir karargâh yaptık. Makam-ı İbraahîm'den, yani Ka'beyi yaparken üzerine basıp çıkmak suretiyle yükselerek Ka'be'nin duvarlarını yaptığı ve Mübarek Ayağının İzini taşıyan büyükçe taşın bulunduğu yerden Namazgâh edinin, O Mübarek Yerde Namaz kılmayı ihmal etmeyin. İbraahîm'e ve Oğlu İsmâîl'e ﷺ şöyle emrettik: Evimi (Ka'be ve Civarındaki Mescid-i Haramı); Tavaf edenler, oraya bağlanıp kalanlar, Rukû' edenler ve Secde edenler için tertemiz yapın.

۞وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞

126. Âyet: Hatırla ve anlat o vakti ki İbraahîm ﷺ Rabbine şöyle demişti: Ey Rabbim! Bu Şehri (Mekke-i Mükerremeyi emîn, gayet Güvenli bir Şehir yap. Bura ehâlisîni; türlü ürünlerle rızıklandır. Ehâlîsinden maksadım; Allah'a ﷻ ve Ahirete Îman edenlerdir. Allah Azîmüşşân şu açıklamayı yaparak dedi ki kâfir ve nankör olan her bir kimseyi de rızıklandırırım. İnkârcıyı; biraz (yani geçici Dünya hayatında) barındırıp türlü ni'metlerimle yaşatırım, sonra onu Cehennem ateşine sokarım. O Cehennem ne kötü dönüp varılacak yerdir.

۞وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

127. Âyet: Yâd eyle o vakti ki İbrahîm ﷺ Mübârek Evin, yani Ka'be'nin temellerini yükseltiyordu. İsmâîl de ﷺ O Mübârek Evin yapılışında Babasıyla ﷺ çalışıyordu. İbrahîm ﷺ Oğluyla birlikte şu duayı yaptı: Ey Rabbimiz! Bizden bu emri, Senin için yaptığımız bu hizmeti kabul eyle. Sen her şeyi Duyan ve her şeyi Bilen Rabbimizsin.

۞رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۠ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞

128. Âyet: Ey Rabbimiz! Her ikimizi; Senin için İki Müsliman, tüm varlığıyla Sana teslim olup sırf Sana aid Memurlar yap. Çocuklarımızdan; sırf Sana Müsliman, tüm varlıklarıyla Sana teslim olan bir Ümmet meydana getir. Bizlere; olgun Mü'min ve gerçek Müsliman olma kurallarını ve sana kurbanlar kesmek dâhil her türlü görevlerimizi göster ve öğret. Bizlere tevbe eyle, daima rahmetinle dön ve tevbemizi, Sana dönüşümüzü kabul eyle. Sen Tevvâbsın, kullarına daima rahmet ve ikramlarınla dönüp merhametinle nazar eylersin. Rahîmsin, toprağa su verdiğin gibi bizlere ilimler, anlayışlar, yararlı iş, eş, aş ve muhtaç olduğumuz her türlü ni'metleri verirsin.

۞رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيهِمْ ۗ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

129. Âyet: Ey Rabbimiz! Çocuklarımız içerisinde; İman ve İslâm'ı onlara tam olarak öğretmesi için aralarından; Âyetlerini okuyacak, Kitabını ve Hıkmeti (Sünnet-i Seniyyeyi), kusursuz ilimleri ve sağlam icraatları öğretecek ve onları şirkten, zulümden ve her türlü kötülükten arındıracak bir Peygamber gönder. Sen Azîzsin, sonsuz üstünlüğün ve sınırsız gerçek değerin Sahibisin. Hakîmsin, hıkmetin (kusursuz bilgi, sağlam icraat ve yüce gayelerin) ve eşsiz huküm ve şaşmaz kararların Sahibisin.

۞وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۗ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهُ فِي
الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۞

130. Âyet: İlâhî bilgi, tam teslimiyet ve yüce kulluk Sahibi İbraahîm Peygamberin ﷺ Dîninden kim yüz çevirip uzaklaşır? Kesinlikle akıl sahibi hiçbir insan yüz çevirmez. An-

cak kendisine zulmeden ve nefsini bilmeyen cahil ahmak yüz çevirir. Biz O'nu ﷻ; Dünyada seçtik ve seçkin bir Peygamber yaptık ﷻ. Ahirette de şüphesiz saalihlerden, İlâhî buyruklardan şaşmayan, hep yararlı işler yapan kusursuz kullardandır.

۞ اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۞

131. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Rabbi İbrahîm'e ﷻ şöyle demişti: İslâm eyle, yani tüm varlığınla teslim olarak sırf Bana kul ol. Rabbinin Sadık Dostu İbraahîm ﷻ dedi ki âlemlerin Rabbine (yoktan var edip türlü ni'metlerle yaşatarak Yönetenine) tüm varlığımla teslim oldum, sırf O'nun ﷻ kulu ve memuruyum.

۞ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ۭ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۞

132. Âyet: Bu Yüce Milleti, yani Mükemmel Dîni ve Eşsiz Hayat Tarzını; İbraahîm ﷻ çocuklarına emir buyurup tavsıye eyledi. Ya'kub Peygamber de ﷻ Bu Yüce Dîni aynen emir buyurup tavsıye eyledi. Onlar şöyle dediler: Ey oğullarım! Bilesiniz ki Yüce Rabbimiz Allah Azîmüşşân; sizler için Bu Yüce Dîni (yani sırf Kendisine kul olmayı) seçti. Asla başka değil, sırf Müslimanlar (her şeyi ile Allah Azîmüşşân'a teslim olup sırf O'na kul olanlar, huküm ve buyruklarını eksiksiz olarak yaşayıp uygulayanlar) olarak ölün.

۞ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ۭ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَاۗىِٕكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۞

133. Âyet: Ey hain Yahûdîler! Söyleyin bakalım, yoksa sizler; Ya'kub Peygamber'e ﷻ ölüm geldiği vakit orada şâhidler miydiniz? O vakit O Yüce Peygamber ﷻ çocuklarına şöyle demişti: Benden, yani ölüp gitmemden sonra; neye tapacaksınız ve kimin kulu olacaksınız? O akıl sahipleri şöyle cevap verdiler: Bizler Senin İlâhına ﷻ, yani Babalarıyın, Atan İbrahîm'in, Baban İshaak'ın ve Amcan İsmâîl'in İlâhına ﷻ, Tek İlâh Olan Allah Azîmüşşan'a kul olacağız. (Allah Teâlâ'nın salevât ve selâmı onların ve tüm peygamber efendilerimizin üzerine olsun.)

۞ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۞

134. Âyet: İşte anlatılan Şu Yüce İnsanlar ﷺ ve çocukları bir Ümmettir, bir Önemli Topluluktur. Onlar geçip gittiler. Onların kazandıkları kendilerine, sizlerin kazandıklarınız da sizleredir. Onların yaptıklarından sizler sorgulanmayacaksınız. Herkes kendi yaptığından hesaba çekilecek.

۞وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى تَهْتَدُوا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

135. Âyet: Dediler ki Yahûdî olun veya Hıristiyan olun. O zaman Hak Yola ermiş olursunuz. Yani Yahûdîler dediler ki Yahûdî olun, eğer Yahûdî olursanız hidâyeti bulur, Doğru Yola ulaşır, Hak Dîn Sahibi olur ve böylece kurtuluşa erersiniz. Hıristiyanlar dedi ki Hıristiyan olun. Eğer Hıristiyan olursanız hidâyeti bulur, Doğru Yolun ve Hak Dînin sahipleri olur ve kurtuluşa erersiniz.

Ey Muhammed ﷺ! Onlara de ki iddialarınızın aksine, Hanîf Olan, her şeyden kopup bütün varlığıyla Allah'a ﷻ Yönelen ve sırf O'na ﷻ kul olan İbraahîm'in ﷺ Dînine uyunuz. Eğer sırf Allah Azîmüşşân'a kulluk yapmak Tarzı Olan İslâm Dînine uyarsanız; hidâyeti bulur, kurtuluşa erersiniz. İbraahîm ﷺ; aadî varlıkları Allah Azîmüşşân'a ortak koşmadı, kimseyi O'na ﷻ denk tutmadı, asla müşriklerden olmadı.

۞قُولُوا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ ۡ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۞

136. Âyet: Onlara ve tüm yaratılmışa de ki ey Allah Azîmüşşân'ın kulları! Şöyle deyiniz: Bizleri yoktan Vareden, sayısız ni'metleri ile Yaşatan, hasta olduğumuzda şifâlar Veren, dert ve belalara düştüğümüzde tedâvî imkânları ikram edip afiyetler ikram Eyleyen, kötülüklerimizi Örten, Günahlarımızı silip varlıklarımızı Arındıran Allah'a ﷻ İman ettik. Bize indirilene, yani Peygamberimize ﷺ indirilip bize okunarak yükümlü olduğumuz Kur'an'a, tüm Mu'cize ve Sünnetlere, İbraahîm'e ﷺ, İsmâîl'e ﷺ İshaak'a ﷺ, Ya'kub'a ﷺ, O Yüce Ataların torunlarına ve onlardan meydana gelen kabîlelere indirilen sahîfelere, Mu'cizelere ve İlâhî buyrukların tamamına, Mûsâ Peygamber'e ﷺ verilen Tevrat'a, Îsâ'ya ﷺ verilen Încîl'e ve hepsine, yani peygamberlerin ﷺ tamamına; Rableri Olan Tek İlâh ve Yegâne Ma'bûd Al-

lah Azıîmüşşân tarafından Verilen Kitaplara, sahîfelere, vahyin ve ilhâmların tamamına, tüm Mu'cizelere ve bütün İlâhî buyruklara Îman ettik. Onlardan ﷺ hiçbirinin arasında ayrım yapmayız. Toplumların dilleri farklı olsa da bütün Peygamberler ﷺ; Allah Azıîmüşşân'ın temsilcileri olarak Îman ve İslâm'ı, sırf Allah Azıîmüşşân'a kul olmayı öğretip icraa etmek için geldiler. Bu suretle bizler; Allah'a ﷻ Müslimleriz, bütün varlığımızla O'na ﷻ teslim olan ve sırf O'nun ﷻ buyruklarını yerine getiren kullar ve memurlarız.

۞ فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞

137. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ümmeti! Eğer Yahûdîler ve Hıristiyanlar; sizler gibi Îman ederlerse o zaman hidâyeti bulur ve kurtuluşa ererler. Yok eğer, sizlere arkalarını dönüp giderlerse; bilesiniz ki onlar; kesinlikle ayrılık ve fitnelik içerisindedirler. Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Onlara karşı Allah Azıîmüşşân Sana yeter. O her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۗ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ۞

138. Âyet: Ey Yahûdîler ve ey Hıristiyanlar! Peygamberlere ﷺ iftira edip isnadlarda bulunarak; insanlara sahte boya vurmayın. Allah Azıîmüşşân'ın boyamasına taalib olun. İnsanı; İslâm karakteri ile yarattı. O karakterinizi muhafaza ederek İslâm'ın nûruna boyanın, inanç, söz ve icraatlarınızda Rabbinizin Razıî olduğu ahlak ve tarz üzere olun. İnsanlara boya ve renk verme bakımından kim Allah Azıîmüşşân'dan daha güzel ve daha becerili olabilir? O ﷻ; Kendisine Îman edip teslim olanları Îman ve İslâm nûruyla boyamıştır ki o mübarek nûr; Dünya ve Ahiret seadetinin kaynağıdır. Hulasa Bizler; sırf O'nun ﷻ kulları ve memurlarıyız.

۞ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ۞

139. Âyet: Ey En Yüce Peygamber ﷺ! Onlara şunu da söyle: Bizim Rabbimiz ve sizin de Rabbiniz olduğu hâlde Allah Azıîmüşşân hakkında bizimle tartışıyor musunuz? Bizim iş ve icraatlarımız bize, sizin iş ve icraatlarınız sizedir. Şu var ki Bizler; her şeyin ve herkesin Rabbi Olan Rabbimize her şeyi aid biliyoruz ve diyoruz ki her işimiz ve tüm varlığımız O'na aiddir ﷻ.

۞ اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

140. Âyet: Ey Yahûdîler! Yoksa sizler; İbraahîm, İsmâiîl, İshaak, Ya'kub, Onların ﷺ torunları ve soylarından gelenler Yahûdî idiler mi diyorsunuz?

Ey Hıristiyanlar! Yoksa sizler de Onlar ﷺ ve soylarından gelenler; Hıristiyan idiler mi diyorsunuz?

O yalancı düzenbazlara de ki sizler mi iyi biliyorsunuz, yoksa Allah Azıîmüşşân mı en iyiyisini biliyor?

Elbette Allah Azıîmüşşân her şeyi çok iyi biliyor ve onlara; Kitapları ve Peygamberleri ﷺ aracılığı ile peygamberlerle ﷺ ve Kitaplarla ilgili bilgiler verdi. En Sevgili Kulu ve Son Peygamberi Muhammed'i ﷺ ve sahip olacağı farklı ve üstün ni'metleri ile haber verip açıkladı ki geldiğinde O'na ﷺ uyup insanlığa karşı şâhidlik yapsınlar, O Yüce Peygamberin ﷺ ve getirdiklerinin Allah'tan ﷻ Gelen Hak olduğunu i'lân etsinler. Sözlerinde durmayan ve Allah'tan ﷻ görev ve emanet olarak alıp vakti geldiğinde edâ edeceklerine dair söz vererek üstlendikleri, hem de Allah ﷻ katında mahfuz olan o şâhidliği, Allah Azıîmüşşân'ın Kitabı Tevrat'taki İbraahîm'in ﷺ Hanîf olduğuna ve Son Peygambere ﷺ, hem de O'nunla ﷺ ilgili tüm hakîkatlere dair; sahıplendikleri o bilgileri saklayandan daha zalim kim olabilir? Ey insanların en zalimi olan Yahûdîler! Yaptıklarınızdan asla gafil değildir Allah Azıîmüşşân. Sizlere türlü imkânlar sunup mühlet vermesi yararınıza değil, geleceği kesin olan korkunç bir belâ olarak zararınızadır.

۞ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

141. Âyet: Şu Yüce İnsanlar; yani Yahûdî veya Hıristiyan olduğunu iddia ettiğiniz Sevgili Peygamberler ﷺ ve torunları bir Şerefli Ümmettir. Ey Ehl-i Kitab! Sizler de bir ümmetsiniz, bir meşhur toplumsunuz. Ancak Onlar ﷺ; Allah Azıîmüşşân'a kullukta, Kitabına ve Dînine uygunlukta imam ve önder olanlardır. Sizler ise Haktan sapan, türlü rezillikler yaparak halka zulmeden ve düzen bozan hainlere öncüsünüz. Onların yaptıkları kendilerine, sizin yaptıklarınız da sizedir. Yaptıklarından sorgulanmayacaksınız, şefaat de görmeyeceksiniz.

۞سَيَقُولُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

142. Âyet: Ey En Yüce Dost ve Sevgili Muhammed ﷺ, Selâm Sana! Rabbiyin ilhâm ve işâretleriyle Medîne'ye geldin, Medîne'nin ve sakinlerinin korunması için Ehl-i Kitab ile andlaşma yaptın. Herkes kendi Kitabına göre hareket edecek ve fakat Medîne birlikte savunulacak, Mü'minlerle Ehl-i Kitab barış içerisinde yaşayacaktı. Bu barışın za'fa uğramaması ve müşriklere fırsat verilmemesi için yine katımdan ilhâm ile Ehl-i Kitabın Kıblesi olan Kudüs'e doğru Namaz kılmanı emrettim. Müşriklerin hiçbir zulmünden ve iğrenç faaliyetlerinden rahatsız olmayan Ehl-i Kitab; gün be gün Sana uyanların çoğalmasına ve İslâm'ın Son ve En Yüce Dîn olduğunun anlaşılmağa başlamasına hasedlendiler ve bu onlara ağır geldi. Müslimanlara saldırmağa ve Seni çekiştirmeğe başladılar. Dedikodu yapıyor ve şöyle diyorlardı: Son Peygamber olduğunu söylüyor, bizim Kıblemize yöneliyor.

Bu sebeple artık Kendi işini Allah'ın ﷻ ve Mü'minlerin yardımıyla Kendin yapacaksın. Bugünden i'tibaren Ka'be'yi; Tek Kıble edineceksin ve tüm insanlığa sırf Ka'be'ye dönerek Namaz kılmalarını emredeceksin. Tüm peygamberlerin ﷺ görevlerinin son bulduğu gibi Kudüs'ün Kıble olması da son buldu. Yani İlk, Devamlı ve Son Kıble Olan Ka'be'ye, Mescid-i Haramın çevrelediği Mübarek Eve yönelerek Namazını kılmağa, türlü fitnelerin ve farklı dedikoduların çoğalmasına Hazırlıklı ol. Zira dedikodularına devam edecekler ve beyinsizler diyecekler ki Onları, yani Muhammed'i ﷺ ve Ashabını ﷺ; huzuruna yönelip Namaz kıldıkları Kıbleden, yani Kudüs'ten çeviren ve Ka'be'ye dönmelerini gerektiren nedir? O gün geldiğinde de ki doğu, batı ve her şey Allah'ındır ﷻ. Dilediğini En Doğru Yol Olan İslâm'a erdirir, Dînine yardımcı ve Kendisine ﷻ dost yapar.

Önemli bir uyarı: Kardeşlerim! İnsanlığın ve İslâm'ın İlk, Devamlı ve Son **Kıblesi;** Allah'ın ﷻ Âl-i Imraan Sûresi 96. Âyette buyurduğu üzere Mekke-i Mükerremede bulunan **Ka'be'dir.** Mescid-i Aksa; Ka'be'den binlerce sene sonra inşâ edilmiş ve geçici olarak o yörede yaşayan peygamberlere ﷺ ve Allah Azîmüşşân'a kulluk yapan topluluklara Kıble olmuştur. Peygamberimiz ﷺ Efendimiz; Medîne'ye vardığında Mescid-i Aksaya yönelerek Namaz kılan Yahûdî ve Hıristiyanlarla ayrı düşmemek ve müşriklerin fitne çıkarmasına fırsat vermemek için; Allah'ın ilhâmıyla Mescid-i Aksaya yönelip Namaz kılmıştır. O esnada Ka'be yine Kıble idi. Zira Peygamberimiz ﷺ Efendimiz Hicret ederken yatağında bıraktığı Hz. Alî Efendimizi (k.v.); bugün Medîne'nin Mahallesi olan **Kuba** Köyünde beklerken yaptığı Kuba Mescidinin Mihrabını; Ka'be'ye doğru yaptı. Mekke'de kalan Müslimanlar Namazlarını yine Ka'be'ye doğru kılmağa devam ediyorlardı.

Bilgilendirme: Kerremellâhü vechehü (k.v.); "Allah Azîmüşşân O'nun (Alî'nin) Yüzüne ve Mübârek Varlığına yapacağı keramet ve ikramlarını daima artırsın" demektir. O Mübarek Yüz ki Allah Azîmüşşân'dan gayriye hiç Secde etmedi ve Mü'minlerden başkasına asla gülmedi.

Önemli bir husus: Bugünkü Yahûdî ve Hıristiyanların Mescid-i Aksa'da hiçbir hakları yok, çünkü Allah Azîmüşşân'a Îmanları ve Namazları yok, Îman ve İslâm önderleri olan peygamber atalarıyla bağları kalmadı. Zira Müsliman babanın; kâfir olan çocuğuna mâddî ve ma'nevî mîrası haramdır. Bu hainler; peygamberlerinin ﷺ İzlerinde değiller.

Bir diğer husus: bazı efendiler diyor ki Makam-ı İbraahîm'de ﷺ Namaz kılmakla; Mescid-i Aksaya yönelmiş olunuyor. Kardeşim! Orasının karşısı Kudüs değil, Afrika' Kıtasının; Okyanusa yakın olan Sudan Devletidir. Ka'be kapısından girip içinde Namaz kılındığında evlâ olan Makam-ı İbrahîm'e ﷺ doğru kılmaktır. Bunun sır ve inceliği; sırf Allah'a ﷻ yönelip kulluk yapmakta İbraahîm'in ﷺ İzini izlemektir.

۞وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ۞

143. Âyet: Ey Yüce Muhatab, Sevgili Muhammed ﷺ! İşte bunun gibi, yani bu ayrıcalık ve farklılık gibi Seni ve Sana uyanları; yolların En Sağlamında Yürüyen, yaratılmışın En Şereflisi Olan Bir Ümmet, Muazzam bir Toplum yaptık. Çünkü ey Muhammed'in ﷺ Mensupları! Sizler insanlara şâhidler olup onları gözetecek, haklarının korunmasında, doğruyu bulup huzur içerisinde yaşamalarına yardımcı olacaksınız, O Sevgili Rasûl de ﷺ sizlere Şâhid olup sizleri gözetip kollayacak, Hak ve Tek Yol İslâm'da şaşmadan gitmenizde Yâr ve Yardımcınız olacak, Kıyamette de buna şâhidlik yapacak.

Ey En Kâmil Rasûl ﷺ! Biz Senin Kıbleni; bir daha değişmemek üzere daha önceden huzuruna durup Namaz kıldığın O Muazzam Kıble, yani Ka'be yaptık ki Seni Medine'ye geldiğinde Kudüs'e yönlendirmek, sonra tekrar Ka'be'ye döndürmek suretiyle Allah Azîmüşşân'ın Peygamberine ﷺ; daima uymasını bilen her bir saadık kulu; şaşkınlık ve şüpheye düşerek iki ökçesi üzere dönüp giden, Îman ettikten sonra tekrar kâfir olan her bir

kimseden seçelim. Bu Kıble hâdisesi gerçekten insanlara pek ağır bir imtihan oldu, ancak Allah'ın ﷻ erdirdiği kimseye hiçbir buyruğun ağır gelmediği gibi bu da ağır gelmedi.

Aylarca Kudüs'e yönelerek kıldığınız Namazlar ve ibadetlerinize gelince ey Mü'minler! Rabbiniz ve Efendiniz Olan Allah ﷻ; sizin İmanınızı, Peygamberinize ﷺ güveninizi, yaptığınız hizmet ve kulluklarınızı asla zaayi' edecek değildir. Peygamberinize ﷺ uyarak yaptığınız hiçbir ameliniz; asla boşa gitmez. Bilesiniz ki Allah ﷻ; insanlara Raûf, çok mahabbetli ve Rahîmdir, pek merhametlidir.

۞ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ ۭ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۞

144. Âyet: Yüzüyün; Semâya, yani gelecek Vahyin yoluna çevrilip durduğunu kesinlikle görüyor ve biliyorduk. Zira Kudüs'e yönelişiyin geçici olduğunu, İslâm'ın Ezelî ve Ebedî Kıblesi olan Ka'be'ye döndürüleceğini bekliyordun. Bu sebeple Yüzünü ve Varlığını; Ka'beyi çevreleyen Mescid-i Haram tarafına çevir ve ey Muhammedîler, ey inançlarında, sözlerinde ve icraatlarında tüm varlıklarıyla O'na ﷺ uyan ve O'nun ﷺ mensubu olanlar! Sizler de her nerede olursanız olun; yüzlerinizi Ona, Mescid-i Haram tarafına döndürün. Bilesiniz ki kendilerine Kitab verilen Yahûdîler ve Hıristiyanlar; bunu ve bu anlatılanların (yani Son Peygamberin ﷺ sırf Ka'be'yi Kıble edineceğini, Kudsü Kıble edinmenin yürürlükten kaldırılacağının Rablerinin bir hukmü olduğunu ve bunun gerçekleşeceğini; Peygamberlerinden ﷺ duyup Kitaplarında görerek biliyorlardı. Ey Ehl-i Kitabın hainleri! Yaptıklarınızdan asla gafil değildir, Allah ﷻ. Azıîmüşşân.

۞ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا
بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۭ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا
لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۞

145. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Kendilerine Kitab verilen O Yahûdî ve Hıristiyan hainlere; Mûsâ Peygambere ﷺ inen Tevrat'taki, Îsâ Peygambere ﷺ inen İncîl'deki ve Sana ﷺ inen Kur'an'daki Kıble konusunu anlatan Âyetlerin tamamını getirsen; Senin Kıblene uy-

mazlar. Bu hainlerin maksadı Rablerine kulluk yapmak değil, sadece çıkarcılıktır ve yüzleri Kudüs'e dönse de özlerindeki kıbleleri; Şeytan ve Şeytanî planlardır. Dolayısıyla artık Sen de onların sahtekârlık yapmak için yöneldikleri Kıbleye, Kudsü Şerîfe dönmeyecek ve kıble konusunda asla onlara uymayacaksın. Zaten onların hiçbiri, diğerinin kıblesine uymuyor, aksine her birinin yöneldiği yön ve plan başkadır. Sana İlâhî ilim ve her şeyin Kaynağı Olan Kur'an-ı Hakîm geldikten sonra; eğer o hainlerin pis arzularına uyarsan yemin olsun ki o durumda zalimlerden bir zalim olmuş olursun ve Rabbiyin kahrına uğrarsın.

Uyarı: Ey Allah Azıîmüşşân'ın Rasûlünü ﷺ temsil edip Yüce Dîn İslâm'da halka rehberlik yaptığını iddia eden efendiler! Allah Azıîmüşşân'ın düşmanlarının pis arzularına ve bâtıl görüşlerine uyarak hizmet etmenin nereye götüreceğini iyi düşünüp iyi anlayın.

۞ اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ وَاِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞

146. Âyet: Ey insanlar! Kendilerine Peygamberler ﷺ gönderip Kitab verdiğimiz Yahûdîler ve Hıristiyanlar; âlemlere Rahmet Olan O En Sevgili Kul ve En Yüce Rasûl Hz. Muhammed Mustafâ'yı ﷺ; kendi oğullarını tanıyıp seçtikleri gibi bilip tanıyorlardı ve Son Peygamber işte Bu ﷺ diyorlardı. Buna rağmen onlardan büyük bir gurup Hak Peygamber ﷺ olduğu gerçeğini bilerek saklıyorlardı. Pek azı müstesnâ diğerleri de korkudan ses çıkaramıyor ve Îman edemiyordu. O müstesnâ insanlar ise korkmadan O'nu ﷺ tasdik ettiler.

۞ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞

147. Âyet: Hak olan Peygamberlik ve Yüce Kur'an Rabbin katından olduğu gibi ey Muhammed ﷺ! Yüce Da'van Olan Tevhîd ve İslâm'ın Yeryüzüne hâkim olacağı gerçeği de Rabbin tarafından olacak. Asla şüphe edenlerden olma.

۞ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

148. Âyet: Her bir ümmetin bir kıblesi, her bir kimsenin bir yöneldiği hedefi var. O hâlde hayırlarda, iyilik ve güzelliklerde yarışın, Peygamberinize uymakta, Rabbinize kullukta, yani inanç, söz ve icraatlarınızda Peygamberiniz gibi olmakta öncüler olun. Her nerede

olursanız olun; Allah Azîmüşşân tamamınızı getirecek ve Huzurunda toplanıp hesap vereceksiniz. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân her şeye Kadir ve Muktedirdir.

۞ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

149. Âyet: Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Her nereden çıktın ve ne yöne gidiyorsan; daima Özünü Allah Azîmüşşân'a, Namaz kılacağın an Yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Bil ki Bu Emir Rabbin tarafından Hak bir görevdir, gerçekleşecek ve yerine getirilecektir. Yaptıklarınızdan; asla gafil değildir Allah Azîmüşşân.

۞ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلِأُتِمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

150. Âyet: Hulasa ey âlemlere Rahmet ﷺ! Her nereden çıktın ve ne yapıyorsan Namaz kılacağın an Yüzünü; Ka'be'yi çevreleyen Mescid-i Haram tarafına, Özünü ve Ruhunu daima Rabbine çevir. Ey Mü'minler! Sizler de her nerede olursanız olun; yüzlerinizi Mescid-i Haram tarafına çevirin, Namaz ve diğer işlerinizde Yüce Peygambere ﷺ uygun yaşayın ki Yahûdîler misali hain insanların; sizler aleyhine kullanacakları bir huccetleri ve bir delilleri olmasın ve demesinler ki **bunların bizden ne farkı var?** Ne yapsak onlar da aynısını yapıyorlar. Zalim olanlar müstesnâ ki sizler ne yapsanız onlar; her zaman aleyhinizde olacaklar. Ancak onlardan korkmayın, Benden korkun ve buyruklarımı tutun ki sizlere ni'metimi tamamlayayım. Böylece Hak Yola ve yüce gayelere eresiniz ve bilesiniz ki Allah ﷻ zalimleri gayelerine erdirmez.

۞ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۞

151. Âyet: Ey Muhammed Ashabı ﷺ! Sizlerin içinde, sizden Biri olarak; sizlere Âyetlerimi Okuyan, sizleri mâddî ve ma'nevî tüm kirlerden Temizleyen, büyük-küçük bütün günahlardan Arındıran, sizlere Kitabı, okuyup yazmayı, hıkmeti (kusursuz ilimler ve sağlam icraatlardan ibaret olan Sünnet-i Seniyyeyi) ve bilmediğiniz her şeyi Öğreten bir Peygam-

ber ﷺ gönderdiğim gibi sizlere ni'metimi tamamlayacağım, Kur'an Âyetlerinin tamamının inmesini ve Yüce İslâm'ın Mükemmel Bir Dîn olarak ortaya konmasını ve Rasûlüm ﷺ tarafından tam olarak uygulanmasını sağlayacağım.

۞ فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ۞

152. Âyet: Konuyu özetleyerek sizlere emrediyorum: Beni zikredin, Şanımın yüceliğini, ni'met ve ikramlarımın sonsuzluğunu, lütuf ve kahrımın sınırsızlığını, Güzel İsimlerimi ve Yüce Sıfatlarımı yâd edin. Eğer Beni zikrederseniz; Ben de sizleri zikrederim. Sizlerden Raazî olup iyilik ve güzelliklerle sizleri zikretmem; yüksek şan ve şereflere, ebedî ni'met ve seadetlere erdirmeme vesîle olur. Bana şükredin, asla nankörlük yapmayın ve kâfirlerden olmayın, Beni inkâra kalkışmayın. Bana Îman edip kulluk yaparak nereden gelip nelere erdiniz, düşünüp Hamd edin.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۞

153. Âyet: Ey Îman edenler! Sabredip kurallara bağlı kalarak ve Namaz kılarak Rabbinizden yardım dileyin. Bilesiniz ki, Allah ﷻ; sabredip kurallara bağlı kalan, Dînî ve Dünyevî görevlerini beceri ile yapanlarla beraberdir. Herkese kendilerinden Yakın Olan Rabbiniz; bu yakınlığı siz Mü'minlere ikramlarıyla gösterecektir.

Allah'ın ﷻ; Sabredenlerle, yani İlâhî kurallara daima bağlı kalanlarla, ihsân sahibi olanlarla, yani Allah Azıimüşşân'ı görüyor gibi yaşamak suretiyle Dînî-Dünyevî işleri ve tüm görevleri beceri ile edâ edenlerle ve takvâ sahipleri ile yani Rablerine ﷻ, Peygamberlerine ﷺ, Kur'an'a ve İslâm'a ters düşmekten sakınmak suretiyle Dünyada kendilerini; inkârdan, zulümden ve her kötülükten, Ahirette de Cehennemden koruyanlarla beraber olması; onlara üstün ni'metler ve olağan üstü yardımlar yapmasıyla **yanlarında olduğunu açığa koyması demektir.**

۞ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۞

154. Âyet: Allah ﷻ Yolunda öldürülen Mü'minlere ölüler demeyin. Aksine onlar diridirler, fakat sizler; (can gözleriniz türlü günah perdeleri ile perdeli olduğu için) bilemez ve anlayamazsınız.

۞ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۞

155. Âyet: Şu muhakkak ki sizleri; korku, açlık, malların, canların, ürün ve gelirlerin zaayi' olup eksilmesi gibi bir şeyle ve bazı musibetlerle imtihan edip sınayacağız. Ey Sevgili Rasûl ﷺ ve Allah ﷻ Rasûlünü ﷺ temsil eden her bir rehber! Sabredenleri bitmez-tükenmez mükâfaatlarla müjdele.

۞ اَلَّذِينَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۞

156. Âyet: O sabredenler; kendilerine bir musibet dokunduğunda şöyle derler: İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi raciuun, yani sırf Allah Azîmüşşân'dan geldik, O'na ﷻ aidiz, her şey O'nun ﷻ ve sadece O'na ﷻ dönüp varacağız.

Uyarı: Bir gün Peygamberimiz ﷺ Efendimizin Mübarek Elindeki çıra sönmüştü de derhâl: "İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi raciuun" demişti. Âişe Annemiz رضي الله عنها dedi ki ey Allah ﷻ Rasûlü ﷺ! O sadece bir çıra. Efendimiz ﷺ cevap verdi: Mü'mini üzen her şey musibettir. Yine buyurdu ki, Mü'min kul; bir şey kaybettiğinde ve bir zarara girdiğinde; "innâ lillâhi ve innâ ileyhi raciuun" derse; kaybettiğinden daha hayırlısını bulur.

۞ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۞

157. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Bak gör ki O Sabredip Rablerine bağlılık gösteren sevgili kullara; Rablerinden salevât, her türlü yardım, rahmet ve pek çok ikramlar var. Ey Yüce Rasûl! Bak işte o sabredip daima Rablerine bağlılık gösterenler; gerçekten erenlerdir.

۞ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۞

158. Âyet: Bilesiniz ki **Safâ** ve **Merve;** Allah Azîmüşşân'ın şeiîrelerinden, yani nişan taşlarından ve bilgi levhalarındandır ki Allah Azîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine, her şeyi yarattıktan sonra türlü ni'metleriyle ve farklı yardımlarıyla yaşatıp idare ettiğine, Ka'be'nin de orada olduğuna delillerdendir. Ayrıca ikisi arasında sa'y etmek (koşarak gidip gelmek); Haccın ve Umrenin önemli hukümlerindendir. Hâcer Anne رضي الله عنها; Yavrusu İsmâîl'e عليه السلام su ararken Bu iki Tepe arasında yedi defa koşmuş, her defasında üzerlerine çıkıp bakınarak su aramıştı. Aadeta gözetleme kulesi olarak konmuş, çevre dağların baskısıyla engin yerlerde çıkabilecek su gözelerini aramak için gözlem evi görevi yapıyordu. Anne su bulamamış, üzüntü ile dönmüştü. Baktı ki O körpe Yavru, Kutlu İsmâîl; debelenirken Mübarek Topuğunu yere vurunca su çıkmıştı, hem de Zemzem Suyu.

Kim Hac veya Umre yaparsa; onları tavaf edip ikisi arasında sa'y yapsın. Bilsin ki sa'y yapmasında kendisine hiçbir günah yok, aksine bir vâcibi eda etmekle büyük sevap var. Zira her kim bir hayır işleyip iyilik yapmağa tetavvu' eder, yani Allah Azıîmüşşân'a itaat için onu gönüllü olarak yaparsa bilsin ki, Allah ﷻ; teşekkürü hakkıyla yapan, ücreti ve yapılana karşılığı pek güzel Ödeyen ve her şeyi çok iyi Bilendir.

Not! Safâ; sert ve yalçın kaya demek olup Ka'be'nin Hacer-i Esved Köşesinin karşısında, yaklaşık iki yüz metre mesafede kayalık bir tepedir.

Merve ise yumuşak kaya demek olup Ka'be'nin Irak Köşesinin karşısında yaklaşık dört yüz metre mesafede kayalık bir tepedir. İkisi arası 700 metre kadardır.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِى الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ۞

159. Âyet: Açık bir gerçek olarak indirdiğimiz apaçık Âyetleri, Hak Yolu gösteren delilleri ve kesin bilgileri Kitabımızda (Tevrat'ta, İncîl'de ve Kur'an'da) insanlara tamamen açıkladıktan sonra onları örtüp gizleyenler, ve saklamağa çalışarak; kendileri saptığı gibi cahilleri Allah Azıîmüşşân'ın Yolundan saptırmağa ve İslâm'dan vazgeçirmeğe uğraşanlar var ya; Allah Azıîmüşşân onlara la'net eder, rahmetinden uzaklaştırıp azap ve mahrumiyet sahası olan Cehennemine sokar. Onlara; la'net eden her bir varlık da la'net etmektedir.

Hatırlatma: Bu sırdandır ki, özü ve karakteri temiz ve sağlam kalmış insanlar; her devirde Dînine ve Kitabına hainlik yapan Dîn adamlarından nefret eder ve onları la'netlerler. Bu dahi Allah Azıîmüşşân'ın la'netinin Dünyada yansımasıdır. Ahiretteki la'net ise bu hainlerin; Allah'ın ﷻ rahmetinden ebediyyen mahrum olmaları ve Cehennemdekilerin dahi nefret etmeleridir.

۞ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَبَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۞

160. Âyet: Yaptıkları hainlikten sonra tüm kötülüklerinden vazgeçip ölmeden evvel samîmî olarak tevbe etmekle kendilerini düzelten ve bildikleri her şeyi açıklayarak Rabbine haalis kul olanlar müstesnâ. Tevbe etmeleri ve her şeyi terk edip Bana ﷻ yönelmeleri sebebiyle onların Bana yönelişlerini ve samîmî olan tevbelerin kabul ederim. Hatalarını örter, günahlarını siler, varlıklarını arındırırım.

Ey kullarım! Bilesiniz ki sizler tâib oldunuz, acziniz ve za'fınızla tevbe edip Bana dönüş yaptınız. Ben Tevvâbım; sonsuz kudretimle ve sınırsız rahmetimle size dönüp durumunuzu arz etmenize karşılık verip sizleri kabul etmekteyim. Rahîmim, sizlere rahmet, bereket ve ikramlar sunmaktayım.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۞

161. Âyet: Kâfirlik yapanlar ve kâfirler olarak da ölenler var ya; Allah'ın ﷻ, meleklerin ﷺ ve insanların tümünün la'neti işte o hainlerin üzerindedir.

۞ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۞

162. Âyet: O hainler; bu la'netlerin kedilerini sürükleyip götürdüğü Cehennemde ebedî olarak yardımsız kalacaklar. Onlara yapılan azap hiç hafifletilmeyecek, durup dinlenmek için bir an bekletilmeyecekler.

۞ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۞

163. Âyet: Hulasa ey insanlar! Buyruklarını tutup sırf Kendisine kulluk yapacağınız İlâhınız; Bir ve Tek Olan İlâhtır ﷻ. Hiçbir ilâh yok, sırf O ﷻ var. O Rahmân'dır ve Rahîm'dir.

۞ اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۖ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۞

164. Âyet: Bilip tasdik edesiniz ki Semâvâtın ve Arzın yaratılışında, gecenin ve gündüzün farklı ve değişik durumlarda devam edip gitmesinde, denizlerde; insanların sayısız yararlarını sağlamasıyla akıp giden gemilerde, Allah Azîmüşşân'ın Gökten su indirmesinde ve o su ile ölmüş toprağı ölümünden sonra diriltmesinde, Yeryüzünde her bir canlıyı yaratıp farklı yörelere dağıtıp yaymasında, rüzgârların farklı yönlerden türlü yörelere estiril-

mesinde, Gökle Yer arasında itaat emri altına alınmış ve göreve baş eğmiş bulutlarda; Allah Azîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine, Yerleri, Gök ve tüm yüce âlemleri; içindekilerle beraber idare ettiğine, canlı-cansız her şeyin ihtiyacı her ne ise var edip yarattığı herkesi ve her şeyi türlü ni'metlerle ve sürekli yardımlarla yaşattığına; kalpleri ve kafaları çalışıp düşünen ve anlayanlar için pek açık âyetler, deliller ve alametler var.

۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِ ؕ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ۞

165. Âyet: İnsanlardan öyle kimse var ki Allah Azîmüşşân'dan başka ilâhlar, O'na her birini denk gördüğü ortaklar edinir, farklı gördüğü bazı insanları ve bir kısım şeyleri Allah Azîmüşşân'a denk tutar ve onları; Allah Teâlâ'yı seviyor gibi sever. Ama gerçek Mü'minler; Allah Azîmüşşân'ı sevmekte müşrik putperestlerin put edindikleri kimseleri sevmeleriyle kıyaslanmayacak tarzda pek çetin ve pek üstündürler.

İnanç ve davranışlarında zalimlik yapan hainler; Allah'ın ﷻ azabını karşılarında gördükleri vakti ve o korkunç manzarayı bir görseler. Güç ve kuvvetin tamamının Allah'a ﷻ aid olduğunun anlaşıldığı anı ve Allah Azîmüşşân'ın pek şiddetli azabın Sahibi olduğunu bir görselerdi (Kesinlikle Kimin itaat olunup Kendisine kulluk yapılacak İlâh olduğunu anlarlar, Gerçek Dost Allah Azîmüşşân olduğunu idrak ederek sınırsız bir sevgi ile sırf O'na ﷻ kulluk yaparlardı).

۞ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ۞

166. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Kıyamet Gününde hesaplar görülüp kâfirlerin; ebedî olarak Cehennem azabı görecekleri hukmü verilmesi sonrasında kâfir ve inkârcılar; o korkunç azabı görüp anladıklarında; putları yapılıp tapılan azgınlar ve o azgınlara tapmakta öncülük yapan Şeytanın temsilcileri olanlar, yani kendilerine küfür ve zulümde ayaktakımının uyduğu başlar ve başkanlar; kendilerine uyan ve yardım isteyen ayak takımı kâfirlerden uzaklaşmağa çalışıp onları yalanlayacaklar, "siz bize uymadınız, kendi arzu ve menfaatlerinize uydunuz" diyerek onları reddedecekler. Hulasa yöneten kâfirlerle, yönetilen kâfirler arasındaki Dünyalık bağlar ve sebepler tamamen kopacak. Kâfirlerin tamamı; bir daha çıkmamak üzere Cehenneme doldurulacaklar.

۞وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا ؕ كَذٰلِكَ يُرِيهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ ؕ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۞

167. Âyet: Küfrün ve zulmün başlarına uyan ayaktakımı kâfirler; o duruma düştükten sonra diyecekler ki ah, keşke Dünyaya bir defa dönüş olsa da onların bizi terk edip uzaklaştıkları gibi bizler de onlardan uzaklaşsak.

İşte böylece o kâfirlere; Dünyada yaptıkları her işin ve davranışın acı ve ah kaynağı olduğunu göstereceğiz. Artık onlar Cehennemden asla çıkamayacaklar.

۞يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا ۠ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞

168. Âyet: Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanlardan, helâl ve hatta helâlin hoş olanlarından yiyiniz.

Misal: Çiğ et **helâl** bir rızık, ama etin tuzlanıp tatlandırıcılar katıldıktan sonra güzelce pişirilmiş olanı tayyibdir, hoş bir rızıktır. Adı Müsliman olanın Besmele ile kestiği helâl ama Allah Azîmüşşân'dan gayriden korkmayan ve Abdestsiz gezmeyerek O'nun ﷻ buyruklarını hakkıyla edâ eden ve yaratılmışa merhamet edip bütün hukuku gözeten saalih bir kimsenin Besmele ile güzelce kestiği tayyib ve hoş rızıktır. Gerisini kıyaslayın.

Şeytanın adımlarına uymayın, asla onu izlemeyin. İyice bilesiniz ki o; sizler için pek büyük bir düşmandır.

Misal: Ka'be karşısında, Rabbiyin Huzurunda Namaz kılıyorsun. Aklına gelen dünyalık bir şey ve ondan sonraki şeyler Şeytanın adımlarıdır. Ya da kötü bir yola düştün ve gidiyorsun. İşte onu izliyorsun demektir, v.s.

۞اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوۤءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

169. Âyet: Kesinlikle sizlere daima kötülüğü, iğrenç ilişkileri ve utanılıp rezil olunacak icraatları emreder. Bir de Allah Azîmüşşân hakkında bilmediklerinizi konuşmanızı, cahilce yanlış sözler sarf etmenizi teşvik eder. (Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ iftira etmek, mukaddesata dil uzatmak vb. sözler; Mü'mini kâfir yarar.)

۞وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۞

170. Âyet: Ne dediğini bilmeyen ve Şeytanın izinden çıkmayan cahillere; Allah Azîmüşşân'ın indirdiklerine uyunuz dendiğinde şöyle derler: Aksine bizler; babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola ve babalarımızın uyduklarına uyarız.

Acaba babaları; akıl sahibi olmayan, anlayışsızlık yapıp Hak Yolu bulamayan kimseler olmuşlarsa da mı onların yolundan şaşmayacaklar ve korkunç zararlara götüren o iğrenç yolu bırakmayacaklar öyle mi?

۞وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً ۖ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞

171. Âyet: Bu tür kâfirlerin durumu; cansız ve duygusuz bir nesneye ve bir karartıya havlayanların durumu gibidir. Sadece bir çağırış ve yankılanan bir sesten başka bir şey yok. O kâfirler; insan olarak yaratıldıkları karakterlerini öldürdüklerinden dolayı; hakîkatte körler, sağırlar ve dilsizlerdir. Bir de inkârcı ve hain olanların; Peygamber ﷺ ve uyarıcılara karşı durumları; hayvan sürülerinin; çoban karşısındaki durumu gibidir. Hayvanlar; çobanı anlamazlar, sadece onun çağrısını ve seslenmesini duyarlar.

۞يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞

172. Âyet: Ey Îman edenler! Sizlere rızık ve gıda olarak verdiklerimizin tertemiz ve hoş olanlarından yiyiniz, asla haramlara yaklaşmayın. Eğer sırf O Yüce Rabbinize kulluk yapıyorsanız; verdiği ni'metlerinden dolayı şükredin, onların karşılığını kulluk yaparak ödeyin.

۞إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

173. Âyet: Rabbiniz sizlere; eti yenen hayvan olduğu hâlde kendiliğinden veya bir darbe ile ölmüş olan lâşeyi, akmış ve dökülmüş olan kanı, domuz etini ve üzerine Allah'tan ﷻ başkasının adı haykırılarak kesilen, yani Allah Azîmüşşân'a Îman eden birinin Besmele ile (Allah Teâlâ'nın Adıyla) kesmediği hayvanın eti kesinlikle haram kılındı. Kim bâğî ve aadî olmaksızın çaresiz kalır ve murdarı yemeğe mecbur olursa onun bir mikdar, yani ölmeyecek kadar yemesi o kimseye günah olmaz. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; Ğafûr ve Rahîm'dir.

Bâğî; adaletli yönetim ve yöneticiye baş kaldıran, **aadî** ise haddi aşan, hukuk tanımayan yani yediği pisliği yemeğe doyuncaya kadar devam eden veya güzelmiş, lezzetliymiş gibi taşkınlık yapan demektir.

Uyarı: Bazıları diyor ki, Hıristiyan ve Yahûdîlerin kestiği yenir. Eğer Allah Azîmüşşân'a Îman ediyor ve yüksek sesle, Besmele ve Tekbîr ile İslâmî usullerle kesiyorsa kestiği yenir. Yoksa bil ve anla ki adı Müsliman olan bir kimsenin; inancında kusur varsa veya kasden Besmele ve Tekbîr okumuyorsa kestiği murdar olur ve yenmez. Efendim falan mezheb, filan âlim; Müsliman kasden terk etse de yenir diyor. Bakınız Allah Azîmüşşân; A'raf Sûresi 121. Âyetinde ne buyuruyor: "Üzerine Allah'ın Adı ﷻ okunmayanlardan yemeyin. Çünkü o iş ve icraat; Dînden çıkmaktır". Gerçek bir imam; Bu Âyete muhalif olamaz.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞

174. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın indirdiği Kitabı, Kitabından bir kısım Âyetleri ve açıklamaları saklayan, Ahiretin küçük bir ni'metini Dünyanın tamamına değişmemeleri gerekirken; iğrenç çıkarları için hem de az bir para karşılığında o Yüce Âyetleri satan ve İlâhî hükümleri değiştiren o kimseler; kesinlikle karınlarına ateş yiyip dolduruyorlar. Allah Azîmüşşân Kıyamet Gününde onlarla konuşmayacak ve onları arındırmayacak. İğrenç hâlleri sebebiyle Cennete girmeğe uygun hâle eremeyecekler. Dolayısıyla affedilmeyecek, yardım olunmayacak, Cennet yüzü görmeyecekler. Hulasa onlar için pek acıklı bir azap var.

۞ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۞

175. Âyet: Onlar; Allah Azîmüşşân'ın Yoluna ermek ve ebedî seadet yurdu olan Cennete girmek yerine O Yoldan saparak Cehenneme girmeyi, mağfirete erip arınma yerine o azabı ve Cehennemde ebedî kalmayı satın aldılar. Bunu bilerek yaptıklarına göre onlar; Cehennem ateşinde yanmağa ne kadar çok dayanıklıdırlar.

۞ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِي الْكِتٰبِ لَفِيْ شِقَاقٍ بَعِيْدٍ ۞

176. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın bu kahrı, gazabı ve sonsuz azabı şu sebepledir: Âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah ﷻ; içerisinde hiçbir yanlış olmayan, Allah'ın ﷻ Kitabı olduğu Hak ve Kesin, her ne söylüyorsa kesinlikle gerçekleşen ve gerçekleşecek Olan O Yüce Kitabı indirdi ve fakat bu ahmaklar O'na Îman etmedi, hükümsüz kılmağa çalıştılar ve hakkında tartışmaktan geri durmadılar. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ın Kitabı hakkında tartışıp ayrılığa düşenler; pek büyük bir münafıklık ve bölücülük içerisindedirler.

۞لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيّٖنَ ۚ وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهٖ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ وَالسَّآئِلِيْنَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا ۚ وَالصّٰبِرِيْنَ فِي الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِيْنَ الْبَاْسِ ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ۞

177. Âyet: Yüzlerinizi doğuya ve batıya karşı çevirmeniz; Yaratana ﷻ itaat etmek, yaratılanlara iyilik yapıp güzel davranışlar sergilemek değildir. (İyi bir kul olmak gösteriş yapmak ve iddialarda bulunmakla olmaz.) Fakat gerçek itaat ve iyilik sahibi olan kul: Allah Azîmüşşân'a, Ahirete, meleklere ﷺ, Kitaplara ve peygamberlere ﷺ Îman eder, mala olan sevgisine rağmen Allah Teâlâ'yı sevdiği için malını; ihtiyaç sahibi olan yakınlarına, yetimlere, fakîrlere, yolda kalmışlara, çaresizlere, dilenen yoksullara ve boyunlarını esaretten kurtarma konusunda fidye vermeğe mecbur olanlara veren kimsedir. Evet gerçek anlamda itaatkâr ve iyilik sever olan kul; bu sayılanlarla beraber Namazı hakkıyla kılan, Zekâtı layıkıyla veren kimsedir. Bu yüce nitelikleri taşıyanlar; sözleşme yaptıklarında sözlerini yerine getirirler. Özel olarak sıkıntı ve zorluk anında, bilhassa savaş zamanında; sabredip İlâhî kurallara bağlılık gösterenleri övülmeye lâyık görürüm. İşte bu yüce niteliklerin tamamını taşıyanlar; iddialarında doğru olan saadık kullardır ve onlar; Dünyada Rablerine, Peygamberlerine ﷺ, Kur'an ve İslâm'a ters düşmekten, şirk koşmak ve hainlik yapmak başta olmak üzere tüm kötülüklerden, Ahirette de İlâhî gazap ve azaptan korunanlardır.

۞يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰى ۭ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى بِالْاُنْثٰى ۭ فَمَنْ عُفِيَ لَهٗ مِنْ اَخِيْهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَاۗءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ۭ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۭ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞

178. Âyet: Ey Îman edenler! Kasden ve haksız yere öldürülenler hususunda kısas yapmanız; sizlere farz kılındı. Hür bir kimseyi öldüren katil, öldürdüğü hür kimse karşılığında ölümle cezalandırılır. Köle; öldürdüğü köle karşılığında, kadın; öldürdüğü kadın karşılığında ölümle cezalandırılır. (Can alanın canı alınır, kan dökenin kanı dökülür, organ kesenin organı kesilir.) Hangi bir Mü'min; öldürdüğü kimsenin yakınları tarafından bir af görürse; affedilen kimsenin Dînde belirlenen ölçülere uyması, misal: fidye vermesi konusunda verilen hukme uyması ve o fidyeyi güzellikle ödemesi gerekir. Bu anlatılan hukümler; Rabbiniz tarafından sizlere cezayı hafifletmesi ve merhamet göstermesidir. Bu hukümlerden ve uygulamalardan sonra kim haddi aşarsa ona Dünyada ve Ahirette pek acıklı bir azap var. (Ey yöneticiler! Hak ettiği cezayı verin.)

Uyarı: Kısası devlet yapar, yani görevliye yaptırır, şahıslar kendi başına kısas yapamaz.

۞وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۞

179. Âyet: Ey beyinleri sağlam ve akılları sağlıklı olanlar! Kısas uygulamakta sizler için hayat var, bunu uygulama kararı alınız ki her türlü cinayetten, ölmekten, öldürmekten ve Allah Azıîmüşşân'ın azabından korunasınız.

۞كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرَۨا ۚ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَي الْمُتَّقِيْنَ ۭ ۞

180. Âyet: Sizden birine ölüm geldiğinde ve öldükten sonra hayır, yani mal bırakacaksa; Dînde belirlenmiş olan tarzda babasına, annesine ve akrabasına verilmek üzere vasıyyet etmesi sizlere farz kılındı. Bu; Allah'tan ﷻ korkup buyruklarını tutarak O'na ﷻ sığınanlar için hak bir vazifedir.

Önemli bir uyarı: Daima derslerimde diyorum ki âlemlere Rahmet, Eşsiz Önder, En Kâmil ve En Yetkili Peygamber ve yaratılmışın En Üstünü, En Sevgili İnsan Hz. Muhammed Mustafâ ﷺ Efendimiz; Allah Azıîmüşşân'ın konuşturmasıyla konuştu, icraatlar yaptırmasıyla icraatlarda bulundu. Kim, ne zaman O'nun ﷺ konuştuğunu ya da yaptığını Kur'an'a zıt

görmüşse derhâl Allah ﷻ O'nu ﷺ savunmuş, mübârek söz ve icraatlarını Kendisi ﷻ üstlenmiş, ne yapsa ve ne konuşsa; sadece izni ﷻ ile olduğunu açıklayan Âyetler indirmiştir. Dolayısıyla Yüce Rasûl ﷺ; Kur'an'ı Tefsîr etmeyi ve İslâm Devletini tesis edip kurmayı; sırf İlâhî buyruk ve icraatlar olarak gerçekleştirmiştir.

Şimdi İslâm hukukçularının Âyetlere, Hadîslere ve Sünnet-i Seniyyeye dayanarak yaptıkları açıklamalardan bir özet olarak Vasıyyet konusunu arz ediyorum: Ölen Müslimanın malı varsa; önce borçları ödenir, malının üçte birinden vasıyyeti yerine getirilir. Eğer mirasçılar; çok fakıir, mal da az ise vasıyyet yapmamalı, malın tamamını mirasçılara bırakmalı. Ölen kimsenin borcu ödenmedikçe mal taksim edilmez. İnsan ölmeden vasıyyet yaparken malın üçte birini veya daha az bir mikdarı vasıyyet eder. Cami, çeşme, yol ve hayır kurumlarını anmamış, sadece vasıyyet demişse; olduğu gibi fukaraya verilir. Baba, ana, eş ve çocuklar gibi mirasçılara vasıyyetten bir şey verilmez. Onlarla ilgili vasıyyet ve tavsıyeler başka hususlarda olur. Misal: Babam ve anama mirastan haklarını verin, taksim ederken; ev ananıza kalsın, sizler şu ve bu malları alırsınız. Yakınlarımı koruyup kollayın v.s.

۞ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَاِنَّمَآ اِثْمُهُ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۞

181. Âyet: Yapılan vasıyyeti; orada bulunan şâhidden veya kendisine vasıyyet emanet edilenden her kim değiştirirse; günahı bunu değiştirenleredir. Bilesiniz ki, Allah Azîmüşşân her şeyi Duyan ve Bilendir. (Hainlik yapanın cezasını verir.)

۞ فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

182. Âyet: Kim; kendisine ölüm yakın olan ve vasıyyet eden kişinin yanlışa sapmasından endişe eder ve onu düzeltir, sonra da kendileri için vasıyyet yapılmış olan ihtiyaç sahipleri ile vasıyyet eden arasında kusursuz ve uygun tarzda olanı icra ederse bu kimseye (başkasının işine karıştı diye) elbette günah olmaz, iyi yapmış olur. (Allah'ın ﷻ hukümlerini uygulayın, halkın uygulamasına da yardımcı olun, ilgisiz kalmayın.)

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۞

183. Âyet: Ey Îman edenler! Oruç; sizden öncekiler üzerine yazılıp farz kılındığı gibi sizin üzerinize de yazılıp farz kılındı ki, şehvetin, bencilliğin ve sayısız kötülüklerin belâlarından korunasınız. Azıcık aç kalmakla Dünya ve Ahiretin açlığından, azıcık susuz kalmakla Cehennemin ateşinden korunup kurtulasınız ve bolluklara eresiniz.

۞ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَاتٍ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ وَعَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۗ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ۗ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞

184. Âyet: Sayılı günlerde Oruç tutacaksınız. Sizden kim hasta olur veya yolculuk yaparsa (sıkıntıya düşmemek için Orucunu yer); diğer günlerden tutamadığı gün yerine Oruç tutması için saymak vardır.

(Yani Ramazan günlerinde zaruretten dolayı yediği günler sayısınca Oruç tutar ve peş peşe tutması şart değil. Bir gün tutup bir gün veya birkaç gün yiyebilir. Çünkü her günün Orucu başlı başına bir ibadettir. Peş peşe tutulması zorunlu olan; kefaret Orucudur.)

Oruca dayanamayan ve Oruç tutmak kendisine ağır gelen yaşlı, aciz, zayıf, sürekli hasta, çetin açlık ve şiddetli susuzluk çeken kimselere; çare ve imkânı olmayan fakîri bir gün doyuracak mikdarda yiyecek veya o kadar para olarak fidye vermesi zorunludur. (Asgari iki öğün yemek mikdarı.) İyileşip gelişme umudu yoksa fidye verir, eğer düzelir ve Oruç tutabilecekse fidye vermez, gününe gün Oruç tutar. Kim hayır yapmağa fazlaca eğilir ve mikdarı fazla-fazla verirse bu onun için çok hayırlı olur. Eğer akıl sahibi ve bilen insanlarsanız; hasta ve yolcu olduğunuzda dahi Oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır. (Şayet hastalıkta, yolculukta vb. durumlarda Oruç tutmak vücuda zarar verecekse yemesi daha uygundur.)

۞ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۗ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۖ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞

185. Âyet: Ramazan Ayı; öyle bir Ay ki bir kelimesi yaratılmıştan üstün olan Kur'an-ı Hakîm, insanlara Hak Yolu ve ebedî seadetleri Gösteren irşâd Kaynağı, Yüce Yaratıcının Varlığını, Birliğini, sonsuz güzelliklerini ve sınırsız kudretini, yaratılmışın tamamını ve onlarla ilgili her şeyi açıklayan apaçık Âyetler olarak O Ayda indirilmiştir. Yani ki **O Yüce Kur'an;** sonsuz ilim ve **hidâyet**, mükemmel ders ve nasihat, sağlam huküm ve hikmet Kaynağıdır. Tek ve Hak İlâhı ﷻ; rezil putlardan ve sahte isimlerden Ayıran, sırf Allah Azîmüşşan'a kul olup öyle bir kullukla sonsuz bolluk ve mutluluklara ermeyi Sağlayan; sapıklıktan, hainlik-

ten ve bu sebeple sonsuz azap görmekten Kurtaran, sonsuz ilimleri ve sınırsız hukümleri İçeren En Yüce Hayat Mecmuasıdır.

Sizden her kim; O Mübarek Ramazan Ayına şâhid olur, hazır bulunursa Onu Oruçlu geçirsin. Kim de hasta veya yolcu olur ve Oruç tutamazsa bilsin ki diğer günlerden; tutamadığı günler sayısınca oruç tutması; Ramazan günlerinde olduğu gibi farzdır.

Sonsuz merhamet Sahıbi Olan Allah ﷻ; sizlere kolaylık diler, zorluk istemez. Bütün bunlar; sizleri ebedî seadetlere ve yüce ni'metlere erdirecek sayıyı tamamlamanız, sizleri En Doğru Yola ve seadet kapılarına ulaştırdığı için Allah Azıîmüşşân'ı Tekbîr edip O'nun ﷻ sonsuz büyüklüğünü anıp i'lân eylemeniz içindir ki böylece şükretmiş kullar olasınız, sonsuz ni'met yurdu olan Cenneti ve Cemâlüllaahı ﷻ bulasınız.

۞ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِىْ عَنِّىْ فَاِنِّىْ قَرِيْبٌ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِىْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِىْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ۞

186. Âyet: Ey Muhammed ﷺ ve ey her bir yol gösterici! Kullarım Senden; Beni sorarlarsa bilesiniz ki Ben çok Yakınım. Kulum Beni çağırdığında; çağıran kulumun davetine gelirim. Sorduğunuzda en uygun cevaplar verir, her ne isterseniz (yanlışlık yapmadığınız ve zararlı bir şey istemediğiniz müddetçe); istediğinizi ikram ederim. O hâlde kullarım; dua etmenin gereğini yaparak, her kötüyü ve kötülüğü terk edip Bana Îman ederek ve buyruklarımı yerine getirerek isteklerine cevap vermemi Benden istesinler ve istediklerini vereceğim konusunda Bana Îman edip tüm varlıklarıyla tasdik etsinler ki yüce muradlarına ersinler.

۞ اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ۗ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۖ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عَاكِفُوْنَ ۙ فِى الْمَسَاجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۞

187. Âyet: Oruç gecelerinde nikâhlınız ve helâlınız olan hanımlarınıza ilişmeniz; sizlere helâl kılındı. Onlar sizin için, sizler de o hanımlarınız için örtü ve bürgülersiniz, bir birinizden ayrı kalmadığınız gibi Dünya ve Ahiretin kötülüklerine karşı da birbirinize perde olur-

sunuz. Allah Azîmüşşân bilmektedir ki sizler haince kaçamak yaparak kendinize zulmediyor, Orucun erişilmez mükâfaatından kendinizi mahrum koymağa kalkışıyordunuz.

Bir hatırlatma: Orucun farz kılındığında fecirden önce, yani gece saatlerinde kalkıp ilişkiye girmek haramdı. Ashab-ı Kiramdan bu yasağı çiğneyenler olmuştu. Peygamberimiz ﷺ Efendimize gelerek bu günahtan tevbe edip arınmak istemişlerdi.

Hulasa Tevvâb (rahmetiyle mükemmel Yönelen) Rabbiniz sizlere tevbe etti, rahmetiyle yönelerek sizlere tevbe etmenizi sağladı ve sizleri affetti, cezalandırmadı. Şu andan i'tibaren eşlerinizle sarılıp ilişki kurabilirsiniz. Allah Azîmüşşân'ın sizler için yazdığını da taleb edin, ilişkiden maksadınız hayırlı evlad istemek olsun.

Beyaz iplik siyah iplikten, yani ipliğe benzeyen fecrin beyazlığı; gecenin karanlığından, yarısı karanlık ve yarısı aydınlık olan Dünya küresinin kesiştiği yer ufkunuza gelip beyaz iplik misali ufkunuzda boydan boya Güneşin aydınlığının doğmağa başladığı, karanlığın da ona paralel bir siyah çizgi gibi ayrılıp yok olduğu ana kadar yiyiniz, içiniz. O ana kadar ilişkide de bulanabilirsiniz. Sonra Orucunuzu; gündüzün bitim anı gecenin de başlangıç anı olan Güneşin gövdesinin battığı ana kadar devam ettirerek tamamlayın, ardından, yani akşam Namazı vakti girdiği anda iftar edin.

Mescidlerde i'tikâf yaptığınız gün ve gecelerde eşlerinizle ilişki kurmayın. İşte bu anlatılanlar; Allah Azîmüşşân'ın yasaklar bölgesinin sınırlarıdır, onlara yaklaşmayın. Allah Azîmüşşân Âyetlerini insanlara böyle açıklıyor ki sakınıp korunsunlar (Dünya ve Ahiretin zararlarına girmesinler).

Hatırlatma! Yıkanması gereken; vakit daraldığında; elini, ağzını ve burnunu yıkar, yemeğini yer. Ezan okunduktan sonra yıkanıp Namazını kılar.

İ'tikâf; Allah'a ﷻ yakınlık kazanmak için mescidde kalmaktır ki abdest almak ve zorunlu ihtiyaçları temin etmek dışında dışarı çıkıldığında bu ibadet bozulur. İ'tikâf; Ramazanın son on gecesinde Sünnettir.

۞وَلَا تَأْكُلُوٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ۞

188. Âyet: Mallarınızı bâtıl yolla yemeyin. Bir birinizin malına göz dikmeyin, sizin olmayan bir şeyi; karşılığını vermeden almayın. İnsanların mallarının bir bölüğünü günah ve haram yolla yemek için o mallarınızı hâkimlere ve hukukçulara; yollamayın, rüşvet vermeyin. Hâl bu ki, sizler akıl ve ilim sahibi insanlarsınız.

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۭ قُلْ هِىَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

189. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden hilâlleri, Ayın farklı şekillerde görünümünü soracaklar. De ki Ayın değişik görünümleri; insanların Dînî-Dünyevî vazifelerinin ve Hacc vaktinin belirlenip bilinmesi içindir.

Şunu da bilesiniz ki İhramlı olduğunuz günlerde evlerin kapılarından girip çıkmayı terk edip kendi kendinize Allah Azıîmüşşân'a itaat ve ibadet sayarak ve evlerinizin arka duvarlarından delik açarak girip çıkmanız itaat değildir. Asıl itaat; Allah Azıîmüşşân'a ve O'nun ﷺ Sevgili Rasûlüne ters düşmekten ve İlâhî buyrukları terk etmekten sakınıp korunan ilim ve takvâ ehlinin itaatidir. Dolayısıyla evlerinize kapılardan girip çıkın. Başarı ve kurtuluşa ermek için Allah Azıîmüşşân'dan, kahrına ve gazabına uğramaktan korunun.

۞ وَقَاتِلُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۞

190. Âyet: Sizlere savaş açanlarla Allah Yolunda savaşın. Haddi aşmayın, masuma, yaşlılara, çocuk ve kadınlara dokunmayın, İlâhî sınırları aşmayın ki Allah Azıîmüşşân sınırları aşanları, huküm ve buyrukları tanımayarak haksızlık ve tahribat yapanları sevmez, cezalarını verir ve azab eder.

۞ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ ۚ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ ۭ كَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْكَافِرِينَ ۞

191. Âyet: İnsanlık düşmanı o katilleri; her nerede bulursanız katledin, sizleri çıkardıkları yurtlarınızdan onları çıkarıp imha ederek halka huzur getirin. Her fırsatta halka işkence yaparak onları inkâra ve kötülüklere zorladılar, insanları daima; bu fitnenin, dayanılmaz sıkıntıların, ebedî zararların içine düşürdüler. Bu fitne, yani insanlara; kâfir olmaları ve yurtlarını terk etmeleri için işkence yapmak ve türlü sıkıntılar vermek; öldürmekten daha çetin bir zulümdür. (İnsan ölünce Dünyada ölür, Ahiret hayatı devam eder. İnkâra sürüklenip kâfir olarak ölenin azabı ve acısı sonsuzdur.) Buna rağmen o caniler; sizlere savaş açmadıkça Mescid-i Haram civarında onlarla savaşmayın. Eğer orada sizlere savaş açarlarsa; derhâl onları katledin. Azgın kâfirlerin cezası böyledir.

۞فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَحِيْمٌ۞

192. Âyet: Eğer zulüm ve kâfirliklerine son verip samîmî olarak Îman ederlerse bağışlayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr, günahlardan Arındıran ve Rahîm, tevbe eden kullarına sonsuz ikramlarda Bulunandır.

۞وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۭ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ۞

193. Âyet: Fitne kalmayıncaya, yani insanlara ağır işkenceler yapılıp inkâra zorlama olmayıncaya ve Dîn, yani hayat tarzı Allah Teâlâ'nın oluncaya kadar; o zalim ve bozguncu kâfirlerle savaşın. Eğer onlar zulüm ve kâfirliklerine son verirlerse savaşmayı bırakın. Çünkü zalimlerden başkasına düşmanlık olmaz.

۞اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۭ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ۞

194. Âyet: Haram ve Saygın Aylar (Receb, Zilka'de, Zilhıcce Muharrem) ile tüm kutsal ve saygın zamanlar ve mekânlar; kısastır, yani bunlarda suç işleyen misliyle karşılık bulur. Kim o zaman ve mekânlarda sizlere karşı taşkınlık yapar ve saldırırlarsa; sizler de onlara saldırın ve taşkınlıklarının misliyle karşılık verin. Allah Azîmüşşân'a karşı suç işlemekten ve buyruk dinlemeyip kahrına uğramaktan korunun. Bilesiniz ki, Allah Azîmüşşan; müttekîlerle, yani buyruklarını tutup yasaklarından korunanlarla beraberdir.

۞وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَاَحْسِنُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ۞

195. Âyet: Allah Yolunda harcamalar yapın, gücünüzün yettiği kadar düşmanlarınıza karşı ellerinizi canlı ve güçlü tutun, üstün imkânlara ve yenilmez orduya sahip olun. Ellerinizi tehlikeye atmayın, cimrilik yaparak, hukuka, haram ve yasaklara uzanarak veya ellerinizi düşmana bağlatarak kendilerinizi helâke arz etmeyin. İlâhî buyruklara karşı elsiz gibi davranarak ve yanlış işler yaparak Ahirette elsiz olarak haşr olanlardan olmayın. Varlığınızı her türlü tehlikeden koruyun. Rabbinizi görüyor gibi yaşayarak Dînî ve Dünyevî işlerinizi güzel yapın, başta baba ve ana olmak üzere büyük-küçük herkese iyilikler ve güzelliklerde bulunun. Allah Azîmüşşân başarı, beceri, iyilik ve itaat sahıplerini sever.

۞ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۭ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ
حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ۭ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ
اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۠ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ
لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ۭ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ
يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝

196. Âyet: Hacc ve Umreyi; Allah için ﷺ tam ve kusursuz yapın. Eğer; zalimler tarafından kuşatılıp Hacc veya Umrenizi yapmaktan tutulup alıkonursanız; o durumda sizlere kolay ve mümkin olanından bir kurbanı gönderip kestirmek var ki görevi yapmadan ihramdan çıkabilesiniz. Gönderdiğiniz o koyun v.s. kesim mahalline ulaşmadan başınızın saçını tıraş etmeyin. (Zira ihramla yasak olan; kurban kesilmesinden sonra başı tıraş etmekle tekrar helâl olur.)

Sizden bir kimse hasta olur veya (saçlı olması sebebiyle başından dolayı; kendisinde bir sıkıntısı meydana gelirse tıraşını olur. Bunun karşılığında duruma göre bir sadaka verir veya Oruç tutar ya da kurban keser. Zalimin zulmünden emin olup İhramlarınızla ve gerekenleri edâ ederek Ka'be'ye vardığınızda, kim Umre yapıp Hacc için Arafat'a çıkma öncesine kadar temettu' eder, yani Umre yapıp şartları çerçevesinde ihramdan çıkarak her ni'metten yaralanırsa; o kimseye (Temettu' Haccı yapmış olması sebebiyle); kolay ve mümkin olanından bir kurban kesmesi gerekir, vaciptir. Kurban bulamayan veya kurbanlık var ama alma imkânı olmayan; Haccda olduğu günlerde 3 gün ve memleketinize döndüğünüzde 7 gün Oruç tutar. Bu tam olarak 10 gündür. Bu Temettu' Haccıdır ki ehli ve ailesi: Mescid-i Haram sakinleri olmayanlar içindir. Yani Mekkeliler Temettu' Haccı yapmaz. Kurallara ve buyruklara uyunuz, Allah Azıîmüşşân'dan, kahrından ve gazabından, ıkab ve azabından korunun. Bilesiniz ki Allah Azıîmüşşân; ıkaabı (cezalandırması) çok çetin Olandır.

Bilgilendirme: Hacc; Müsliman olmanın 5 şartından biri olup Hac Mevsiminde Ka'be'ye varmağa yol ve imkân bulan Müsliman erkek ve hanıma farzdır. 19 Farzı var. 2 tanesi; Vakfe ve Ziyaret Tavafı olmak üzere rükün, yani ana farz, diğer 17 tanesi; farz oluşu şartları, edâ ediliş şartları ve sıhhatinin, yani kabul olmasının şartlarıdır.

Haccın Mevsimi; Şevvâl, Zilka'de ve Zilhıcce Aylarıdır. Yani Şevvâl Ayının başından i'tibaren İhrama girerek Hacca niyyet edilebilir. **Zilhıcce Ayının 8. Günü Arafata hareket edilip yer tutulur.** 9. Gününde (Kurban Bayramı Arefesinde) Vakfe yapılır. Bayramın 1. Veya 2. Ya da 3. Gününde Ziyaret Tavafı yapılır. Bayramın 1-4. Günlerinde belli vakitlerde Şeytan taşlanır. 1. Günü taş atıldıktan sonra Kurban kesmekle yükümlü olanlar Kur-

ban keser, başını tıraş edip İhram elbiselerini çıkarabilir. Baş tıraş olmadıkça İhram yasakları devam eder, sakalına ve tırnaklarına dahi dokunamaz. Başın tıraş vakti gelip tıraş olduktan sonra eşine yaklaşma dışında yasaklar kalkar. Rükün olan Ziyaret Tavafı yapıldıktan sonra eşine yaklaşması da helâl olur. İhramdan bu suretlerle çıkan insana helâl adı verilir. Hacc için Mîkat üç bölgedir. 1. Bölge Mekke halkı için Şehrin içerisidir. Mekkeli evinde İhramlanır, direkt olarak Arafata çıkar. Hıll bölgesinde yaşayanlar. Haram sınırlarında İhramlanır. Taşradan gelenler Hıll Bölgesi sınırlarında İhramlanır. Hıll Bölgesi sınırı başlangıcına misal; Medîne çıkışındaki Zülhuleyfedeki Mîkat, Haram Bölgesi sınırı başlangıcına Ten'ımdeki Mîkat İhram yeridir.

Hac yapma şekli 3 türde olur:

1. İfrad Haccı: İlk varıldığında Umre yapılmayan, sadece Hacca niyyet edilerek yapılan Hacc.

2. Temettu' Haccı: Mîkatta Umreye niyyet edilir. Varınca Umre yapılarak İhramdan çıkılır ve Mekkeliler gibi evden İhramlanarak Hacca niyyet yapılır ve Arafata çıkılır.

3. Kıran Haccı: Umre ile arası bağlı olduğu için bu ad verilmiştir. Mukarin, yani Umreye bitişik, Umre beraberinde yapılan Hacc demektir. Bu Hacca niyyet eden Hacc adayı; Mîkatta İhramı giyer, İhram Namazını kılar, Umre ve Hac yapmağa diye ikisine birlikte niyyet eder, Ka'be'ye varınca Umre yapar, İhramdan çıkmaksızın Arafata çıkıncaya kadar bekler ve Hac görevi de tamam olunca İhramdan çıkar.

۞ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُونِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۞

197. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Hacc ne zaman yapılacak diye soruyorlar. De ki Haccın Mevsimi Belli Aylar olan Şevvâl, Zilka'de ve Zilhıcce Aylarıdır. (Ramazan Bayramının ilk günü olan Şevvâl Ayı başında; isteyenler için İhramlanma başlar. Kurban Bayramı Arefesinde; vakfe için Arafat'ta olunur. Bayram günlerinde Şeytan taşlama, kurban kesme ve rüknün, yani iki ana farzın biri olan Tavaf yapılır. Böylece arada yapılan diğer şartlar, vacipler ve Sünnetlerle görev tamamlanır.

Kim bu Aylarda; Hac yapmağa niyyet edip karar vermekle Haccı kendisine farz kılarsa; bilsin ki artık Hacda; kötü konuşma, müstehcen konularda şakalaşma, eşi ile oynaşma, buy-

ruklardan çıkma ve insanlarla tartışma yoktur. Hacc vazifesi de diğer ibadetler gibi Sevgili Peygamberimiz ﷺ Efendimizin yaptığı tarzda ve o düzen üzere yapılır. Sevgili Önderimiz, Yüce Peygamberimiz ﷺ Efendimiz, mealen şöyle buyurdu: kaide ve kurallarınızı Benden alıp öğrenin ve Benim gibi edâ edin.)

Kim iyilik olarak ne yaparsa Allah Azîmüşşân onu bilir. Güzel bir ahlaka, Yüce Peygamberinizin ﷺ Ahlakına büründüğünüz gibi, kimseye muhtaç olmamak için azıklanın, mâddî hazırlıklar edinin. Azığın en hayırlısının; takvâ, yani İlâhî kurallara ve buyruklara ters düşmekten sakınıp korunmak olduğunu bilin. Ey beyinleri sağlam, akılları selîm ve sağlıklı olan Mü'minler! Benden ﷻ korunun, kahrıma, gazabıma, ıkaab ve azabıma uğramayın.

۞لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ۞

198. Âyet: Rabbinizin fazlından ve ikramından ibaret rızıklar aramanızda sizlere hiçbir günah yok. Yani ihtiyaçlarınız olmadığı hâlde ve Hacc esnasında İhramlı olduğunuz durumlarda dahi çalışıp fazla kazanç elde etmek için hiçbir günah yoktur.

Ey Hacc yapan Mü'minler! Arafat'tan seller misali sür'atle ayrılıp indiğinizde Meş'ar-i Haram'da; sizleri yoktan var edip sayısız ve türlü ni'metlerle Yaşatan ve Bu Yüce Görevlerde başarılar Veren Allah'ı ﷻ zikredin, O'nun ﷻ sonsuz Yüce Niteliklerini, Güzel İsimlerini ve sayısız ikramlarını Orada yâd edin. Sizleri; İman'a, Muhammedî ﷺ Hayat Tarzı Olan İslâm'a ve Kur'an'a, insanlığın yüce mertebesine ve nice gayelere erdirdiği gibi sizler de O'nu ﷻ zikredip yâd eyleyin, ders yapıp anlatın. Gerçekten sizler; bundan önce sapıklık ve büyük yanılgı içerisinde bulunanlardandınız.

Önemli dersler: Bu ve benzeri Âyetler gösteriyor ki Müsliman boş durmayacak. Hayırlı insan deyince; Âyet ve Hadîslerin ışığında anlayacaksınız ki hayırlı kazançlara, geniş imkânlara sahip, ailesine, çevresine, milletine faydası olan, ihtiyaç duyulan yerlere vermekte, hayırlı muradlarına ermekte başarılı Müsliman demektir.

Halka öncü olan ve hutbe okuyup iyi nutuk veren anlamı taşıyan Okulun, yani İmam Hatîbin ortaokulu, 2. Sınıf öğrencisiydim. Haccdan gelenleri karşılamak için Sorgun-Sivas ve Kayseri-Samsun yollarının kesiştiği kavşak yakınında boş bir sahada bekliyorduk. Yozgatın Sorgun İlçesinin genç esnafından bir kaçı Haccda ticaret yapanları ayıplayıp hakaret ettiler. Bir başkası dedi ki, bizim köyde biri var. Haccdan geldikten sonra aadeta çıldırdı. Oğullarından çok çalışıyor.

Onlara Bu Âyeti okuyup açıklamalar yaptım. Hafız olduğum için ezberimdeki Bu Âyeti Rabbim hatırlattı ve O'nun ﷻ yardımıyla Tefsîr ehli gibi anlatıyordum. Önce sordum: İnsanlar Hacc yapınca Peygamberimizden ﷺ daha ileri derecede ma'neviyatçı olur mu, demek istiyorsunuz? Dediler ki, hâşâ. Dedim ki bunu biliyorsunuz. Şunu da bilin ki bütün insanların ma'neviyâtı bir araya gelse Sevgili Peygamberimiz ﷺ Efendimizin ma'neviyâtı ile ölçülemez. Tasdik ettiler. Öyleyse Haccdan gelen insanların çalıştıklarını ayıplamayacaksınız. Demek ki Haccdan gelen o amca; hayırlı insanlara eş olup çalışmayı ve nice yararlı ilimleri öğrenmiş. Bugün (1972) Memleketimiz pek çok sahada geri kalmış ve halkın çoğu perişan. **Müslimanların acınacak durumları; Müsliman olduğumuz için değil. İslâm'ı yaşayamadığımız içindir.** Eğer İslâm'a gönül veren idareciler ve şuurlu Müsliman olarak çalışanlarımız çoğalırsa bu sıkıntılar ortadan kalkar. Haccda ihramlıyken; Arafat'ta, Minâ'da, Mekke'de ve Medîne'de dahi çalışıp ticaret yapmak haram olmaz.

Oradan ayrıldığımda arkamdan diyorlardı ki bu çocuk, ya Hızır ya bir melek ﷺ.

Bizlere Îman ve İslâm, En Yüce Rasûle ﷺ bağlılık ve nice kutsallarla beraber kıymetli Vatan ikram edip Ehl-i Kur'an Yapan ve böylece sapıklık içerisinde boğulanlardan Seçen Yüce Mevlâ'mıza sonsuz hamd ve şükürler eylerim.

۞ ثُمَّ اَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

199. Âyet: Sonra ey kullarım! Orada emîrin veya onu temsil eden görevlinin ve beraberindeki insanların; Arafattan süratle ayrılıp Müzdelifeye doğru gittikleri yollardan; sür'atle diğer görevlerinizi edâ etmek üzere gidiniz. Allah Azıîmüşşân'dan mağfiret dileyin, kusurlarınızı örtmesini, günahlarınızı silmesini, varlıklarınızı arındırıp sizleri her hususta Peygamberinize ﷺ uygun hâle getirmesini yürekten isteyiniz. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Ğafûr ve Rahîmdir.

۞ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَاۗءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ۭ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۞

200. Âyet: İlâhî kurallardan ve Haccla ilgili hukümlerden ibaret olan görevlerinizi yaptıktan sonra; babalarınızı yâd eylediğiniz gibi hatta çok daha fazla olarak Allah Azıîmüşşân'ı zikredip yâd eyleyin.

İnsanlardan kimi der ki ey Rabbimiz! Bizlere Dünyada ver. O insana tarafımızdan Dünyalık verilir, ama Ahirette hiçbir nasibi yoktur.

۞وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ۞

201. Âyet: İnsanlardan kimi de der ki ey Rabbimiz! Bizlere Dünyada güzellikler ve Ahirette de güzellikler ver. Bilhassa bizleri; Cehennemin korkunç ateşinin azabından koru.

۞اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا ۭ وَاللّٰهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ۞

202. Âyet: İşte o akıl sahıplerine; kazandıkları iyiliklerden dolayı pek büyük ve gayet hoş bir nasip var. Allah ﷻ; hesabı çok sür'atli Olandır. Her şeyi bilip görerek ve duyarak kaydeder, hiçbir şeyi zaayi' etmez.

۞وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِيْ يَوْمَيْنِ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ لِمَنِ اتَّقٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ۞

203. Âyet: Hacc Mevsiminin son günlerinde (asılsız şeylerle meşgul olmayın), sonsuz rahmet ve sayısız ni'met Sahıbi Olan Allah Azıîmüşşân'ı sayılı günlerde zikredin. Kim Bayramın ilk iki gününde acele edip Minâ'dan ayrılmak isterse ona bir günah olmaz, ayrılabilir. Kim takvâ için iki gün daha geri kalır ve taş atımını tamamlarsa ona da günah yok, çünkü bu davranış eksik bir şey yapmaktan sakınan için bir davranıştır. Allah Azıîmüşşân'dan, O'nun ﷻ kahrından ve azabından korunun. Bilesiniz ki, toplanıp sırf O'na ﷻ varacaksınız.

۞وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰي مَا فِيْ قَلْبِهٖ ۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ۞

204. Âyet: İnsanlardan kimi var ki Dünya hayatı hakkındaki konuşması Sana ﷺ çok hoş gelir. Bu güzel konuşmanın; kalbinde olan temizlikten geldiğine dair Allah Azıîmüşşân'ı da Şâhid tutar. Hâl bu ki o hain; Seni ﷺ alt etmek, Allah'ın Dînini boşa çıkarmak ve Yeryüzünde kurulan düzeni bozmak için muhalif bir hasım olup uğraşmakta en alçak olandır.

۞وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِي الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ۞

205. Âyet: O kadar güzel konuşması sonrasında arkasını dönüp gittiğinde; Yeryüzünde fesad çıkarıp tahribat yapmak, ekinleri yakıp yok etmek, canlıları ve mallarınızı telef etmek, insanların yavrularına ve canlarına zarar vermek, hukuka tecavüz etmek için koşuşturur. Allah Azıîmüşşân da fesad çıkarıp bozgunculuk yapanları sevmez, önce açığa koyup rezil eder, sonra da ebedî olarak kahreder, azab eyler.

۞وَاِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞

206. Âyet: Yaptıklarından dolayı kendisine, gören ve bilenler tarafından; Allah'tan ﷻ kork dendiğinde; o haini; işlediği günahı savunmak azîzliği tutar, kendisini savunmak için konuşur, susmaz. Onu susturmağa ve yaptığına pişman etmeğe Cehennem yeter. O Cehennem ne kötü bir yatakhanedir.

۞وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِى نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ۞

207. Âyet: İnsanlardan kimi ise Allah'ın rızasını ﷻ bulmak için kendisini Allah Azıîmüşşân'a satar, her şeyi ile O'na ﷻ aid olup sırf O'nun ﷻ memuru ve hizmetkârıdır. Allah ﷻ kullarına Raûf'dur, onları pek sever ve yüce ikramlarda bulunur.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِى السِّلْمِ كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۞

208. Âyet: Ey Îman edenler! Topyekûn Rabbinizle barışarak her şeyinizle O'na ﷻ teslîm olup emrine giriniz. Şeytanın adımlarına uymayın, göğsünüze ve kalbinize attığı vesveselerini ve ahlaksızca tekliflerini izlemeyin, buyruklarını icra etmeğe koşmayın, hiçbir hususta onun peşinde olmayın. Bilesiniz ki Şeytan; sizin için kim olduğu ve neler yapacağı gayet açık olan pek büyük bir düşmandır.

۞فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞

209. Âyet: Bunca açık ve her şeyi açıklayan Âyetler geldikten sonra eğer şaşıp düşerek Kusursuz ve Hak Yoldan saparsanız; bilesiniz ki Allah ﷻ Azîz'dir, sonsuz üstünlük Sahıbidir. Hakîm'dir, kusursuz ilim, sağlam icraat ve eşsiz huküm O'nundur ﷻ. Kahrından ve intikamından kurtulma veya kurtarılma imkânı yoktur.

۞هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فِىْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۞

210. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Mûsâ ve Îsâ peygamberlerden ﷺ bekledikleri gibi inkârlarında ısrar eden ahmaklar; yine bir şey mi bekliyorlar? Onlar hiçbir şey beklemiyorlar sadece Allah Azîmüşşân'ın ve meleklerin ﷺ beyaz bulutlardan meydana gelen gölgelikler içerisinde kendilerine gelmesini bekliyorlar? Ey beyinsiz inkârcılar! Sizler bu aklınızla ancak Allah'ın ﷻ; helâk edilmeniz için vereceği emrini ve azap meleklerini ﷺ beklersiniz. Onlar geldiğinde ise işiniz biter, Îman edip kurtulmağa imkânınız olmaz ve helâk edilerek Allah'a ﷻ döndürülürsünüz. İşlerin tamamı, her şeyin hesabı ve bütün yapılanlar; döndürülüp O'na ﷻ varır.

۞ سَلْ بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ كَمْ ءَاتَيْنَٰهُم مِّنْ ءَايَةٍۭ بَيِّنَةٍ ۗ وَمَن يُبَدِّلْ نِعْمَةَ ٱللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَإِنَّ ٱللَّهَ شَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ۞

211. Âyet: İsraaîl ﷺ Oğullarına, yani O Yüce Peygamber İsraaîl'i ﷺ bırakıp Şeytana uyan Yahûdîlere sor, kendilerine; her şeyi açıklayan ne kadar Âyet ve Mu'cize verdik? En büyük ni'met ve tüm ni'metlerin kaynağı olan Âyetleri, Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini kim değiştirir ve basit çıkarlar karşılığında O Âyetleri satarsa bilsin ki Allah ﷻ; cezalandırması çok çetin ve pek korkunç olandır.

۞ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟ ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ۘ وَٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ فَوْقَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ ۗ وَٱللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞

212. Âyet: Dünya hayatı ve tüm dünyalıklar; kâfirlere süslendi, ellerinde olan her şey Şeytan tarafından pek güzel ve gayet hoş gösterildi. Kendilerini İlâhî ilimlere verip geçici mâddelere değer vermeyen, Rablerinin sevdasına tutulup O'nun ﷻ yüce buyruklarını ﷻ edâ eden Mü'minlerle alay edip eğleniyorlar.

O kâfirler bilsinler ki Dünyayı kaybetmekten değil; Allah Azîmüşşân'a şirk koşmaktan ve O'na ﷻ ters düşmekten korkup korunan o Mü'minler; Kıyamet Gününde o kâfirlerin çok üstünde olacaklar, bir parça ni'meti Dünyanın tamamından hayırlı olan Cennetlerde bulunacaklar. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; dilediğini hesapsız ve sayısız rızıklarla rızıklandırır.

۞ كَانَ ٱلنَّاسُ أُمَّةً وَٰحِدَةً فَبَعَثَ ٱللَّهُ ٱلنَّبِيِّـۧنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۖ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ فِيمَا ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ ۚ وَمَا ٱخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا ٱلَّذِينَ أُوتُوهُ مِنۢ بَعْدِ

مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ
وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

213. Âyet: İnsanlar; yaratılışlarının gereği olarak Allah Azîmüşşân'ın Varlığına ve Birliğine Îman edip buyruklarını tutarak sırf O'na ﷻ kulluk yapmakta tek bir ümmet idi. Zamanla Şeytanın vesveseler verip kötülükleri emretmesi, onlardan bir kısmının İlâhî buyruklara bağlı kalması, diğer bir kısmın Şeytanı dinleyip kendi arzularına uyması ile ayrılığa düştüler, Hak ve haklılık konusunda tartışmağa ve kavgalara başladılar. İnsanlardan bir kısmı Îmanlarında sebat edip kulluğa devam ederken diğerleri kâfir olup Allah Azîmüşşân'ı inkâr ettiler. Allah Azîmüşşân; Îman edenleri Cennetle ve ebedî ni'metlerle müjdeleyip inkâr edenleri Dünyada kahır ve musibetle, Ahirette ebedî Cehennem azabıyla uyarmak üzere peygamberler ﷺ gönderdi.

O peygamberlerle; hak ve gerçeklerin kaynağı olarak Kitaplar da indirdi ki her bir peygamber ﷺ Allah Adına ﷻ insanlar arasında tartıştıkları konularda hukümler versin. Fakat peygamberlerin ﷺ Kitaplar aracılığı ile ortaya koydukları Hak ve hakîkat konusunda tarih boyunca ayrılığa düşüp tartıştılar. Nihayet Son Peygamber Hz Muhammed ﷺ gelmeden önce insanlık Kitap nedir, Îman nedir bilmez olmuşlardı. Yahûdî ve Hıristiyanlar kendilerince Namaz kılıyorlar, Oruç tutuyorlar, ancak bunları dahi Kitaplarına göre ve Peygamberlerine ﷺ uyarak yapmıyorlardı. Allah Azîmüşşân'ı tanımayan müşriklere, zayıf ve çaresizlere zulmeden azgınlara ses çıkarmıyorlar, onlarla birlikte yaşıyorlardı.

Bekledikleri Son Peygamber Hz. Muhammed ﷺ ve O'na ﷺ İnen Kur'an; Hak olarak gelince henüz hiçbir kimse ayrılık ve tartışmadan bahsetmezken; kendilerine önceden Kitab verilen Ehl-i Kitab, bilhassa Yahûdîler; bekledikleri En Yüce Peygamber ﷺ ve En Büyük Kitab hakkında; insanlar arasında hased edip azgınlık yaparak ihtilaf ettiler, farklı görüşler ortaya atıp ayrılığa düştüler. Hem de O'nun ﷺ geleceğine ve nasıl Biri olacağına dair apaçık belgeler ve her şeyi açıklayıp anlatan Âyetler kendilerine geldikten sonra... Kabul etmeyip üzerinde tartıştıkları O Yüce Hakka Allah Azîmüşşân; yüce izni ve karşı durulmaz emri ile ma'lum Mü'minleri erdirdi. İlk Müslimanların çoğunluğu zayıf, kimsesiz, okuma-yazma bilmeyen köle ve başıboş gençlerden ibaret insanlardı. Tabii ki beyinleri sağlam, akılları selîm ve pek sağlıklı olan güçlü insanlar da aklın gereğini yapmakta o gençlerden önde gitmişlerdi. Bunlar; Mekke'nin Eşsiz Hanım Efendisi Hz. Hadîce ﷺ Annemiz, Hz. Alî ﷺ Efendimiz ki Eşsiz Önder, İlâhî ilimlerin uçsuz Denizi Hz. Muhammed'in ﷺ Kucağında, Elinde ve hep yanı başında bulunarak an be an, gün be gün İlâhî ilim ve hikmetlerle doluyordu . Bu

sebepledir ki Hz. Alî (k.v.); her şeyi ve herkesi bir tarafa bırakıp henüz 5 yaşlarında iken Eşsiz Peygamberi ﷺ tasdik etmişti. Ebubekr ve Osman Efendilerimiz de (ra.) yine öyle. Başta Yahûdîler olmak üzere ileri gelen kibirli azgınlar; okuma-yazma bilmeyen Zeydleri, Bilâlleri, İbn-i Mes'udları, Suhaybleri vb. göz nûru insanları hor görüyorlar, Muhammed ﷺ bunlarla ne yapacak ve nereye varacak diyorlardı. Bilmiyor ve anlamıyorlardı ki Onların ﷺ Öğretmeni ve Ustası; sonsuz ilim ve sınırsız kudret Sahibi Olan Allah Azıîmüşşân'ın Halîfesi ve Tam Temsilcisi Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz idi. Hulasa O Şanslı insanlar; Îman ve İslâm'a; Allah Azıîmüşşân'ın izni ve ikramıyla erdiler. Allah Azıîmüşşân herkesin ne olduğunu ve kimin ne hak ettiğini çok iyi bilir ve dilediğini Dosdoğru Yoluna, En Yüce Hayat Tarzı Olan İslâm'a ve En Sevgili Kulu Hz. Muhammed'in ﷺ Beraberliğine, Yüce Hakka erdirir. Elhamdü Lillâhi Rabbilâlemîn.

۞اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوا حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ ۞

214. Âyet: Sizlere gelince ey Mü'minler! Yoksa sizler; Sizden önce gelip akla ve hayale gelmedik sıkıntılar çekerek Allah Azıîmüşşân'ın Dînini ve adaletini Yeryüzüne yaymak için tüm zevklarını ve bütün sevdiklerini geride bırakarak Cihâd eden Mü'minlerin durumu; sizlere gelmeden Cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Onlara; Allah ﷻ Yolunda savaşın zorlukları, Dünyanın tüm zarar ve sıkıntıları öyle bir dokundu ki sarsıldılar. Sonunda sabırları tükenmiş, dayanacak güçleri kalmamıştı. Allah Azıîmüşşân'ın peygamberi ﷺ ve her yönüyle O'nun ﷺ beraberinde bulunanlar şöyle demişti: Allah Teâlâ'nın yardımı ne zaman? Bilesiniz ki ey Mü'minler! Sizler O'nun ﷻ buyruklarını icraa ederek; yarattıklarının imdadına koştuğunuz müddetçe ve bütün güç ve imkânlarınızı bu uğurda tükettiğiniz anda gelecek olan yardımı ve sizleri ğalib kılması pek yakındır.

۞يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِينَ وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ۞

215. Âyet: Neyi infak edeceklerini ve Allah ﷻ için neyi ve neleri; kimlere vereceklerini Sana sorarlar. De ki baba ve annelerinize, akrabalarınıza, yetîmlere (babasız kalmış 15 yaşın-

dan küçük yoksul çocuklara), miskinlere (üzerlerine durgunluk ve çaresizlik çökmüş yoksullara), parası ve imkânı tükenmiş olan yolda kalmışlara; hayır, iyilik ve ikram olarak yapacağınız her şey; Allah ﷻ Yolunda yapacağınız harcamalar ve hayırlardır. Hayır ve iyilik olarak her ne yaparsanız, Allah ﷻ onu bilir ve sizlere daha hayırlı ikramlar yapar.

۞ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى
اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۚ ۞

216. Âyet: Savaşmanız; istemediğiniz bir görev olarak size yazılıp farz kılındı. Umasınız ve ilgi duyasınız ki bir şeyi istemezsiniz ama o şey sizin için çok hayırlıdır. Bir şeyi de sever ve arzu edersiniz; fakat o şey sizin için şerdir, başınıza nice kötülüklerin gelmesine sebeptir. Allah ﷻ her şeyi bilir. Sizlerse; O ﷻ dilemedikçe ve öğretmedikçe bir şey bilmezsiniz.

۞ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۗ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ۗ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ
بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا
يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۗ وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ
فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۞

217. Âyet: Senden ﷺ Haram Ayını, O Ayda savaş yapmayı soruyorlar. De ki O Ayda savaşmak büyük günahtır. Ama Allah Azîmüşşân'ın Yolundan insanları saptırmak ve sapıklığa sürüklemek, Allah Azîmüşşân'ı tanımayıp inkâr etmek, Ka'be'yi çevreleyen Mescid-i Haramdan insanları alıkoyup vazgeçirmek ve Oranın Sahibi Olan Müslimanları Oradan çıkarmak; Allah ﷻ Katında ve O'nun ﷻ hukmüne göre çok daha büyük günahtır. Hulasa fitne, yani kâfirlik yapmakla kalmayıp türlü işkencelerle insanları zulüm ve kâfirliğe zorlamak, haklarına tecavüz etmek; onları öldürmekten çok daha çetin suç ve çok daha büyük günah.

Ey Mü'minler! Eğer o zalim kâfirler; güç yetirip imkân bulsalar; Dînlerinizden döndürünceye kadar sizlerle savaşmağa devam edecekler. Sabır ve gayretle onlara karşı durmağa devam edin. Sizden kim Dîninden döner ve kâfir olarak ölürse; Dünyada ve Ahirette sahip olacağı kazançlara sebep olacak olan yaptıkları tüm çalışmaları ve ibadetleri boşa gider.

Dîninden dönen ve kâfir olarak ölen herkes ebediyyen azap görmek üzere Cehennemliktir ve orada sonsuz olarak kalacaklar.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

218. Âyet: Hiç şüphesiz Îman edenler, mâddî ve ma'nevî güç ve imkân kazanmak için yurtlarını ve sevdiklerini bırakıp göç eyleyenler, sonra mallarıyla ve canlarıyla Allah ﷻ Yolunda Cihâd edip çaba sarf edenler: bakınız işte onlar var ya Allah'a ﷻ ve Ahirete hakkıyla Îman edip Allah'ın ﷻ rahmetini uman ve yüce ikramları beklemeğe hak kazananlardır. Allah ﷻ Ğafûr'dur, onların tüm kusurlarını örter, günahlarını siler, varlıklarını arındırır. Rahîm'dir, onları sonsuz rahmetine erdirip sınırsız ikramlarda bulunur.

۞ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۭ قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۡ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۭ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۭ قُلِ الْعَفْوَ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۙ ۞

219. Âyet: Senden içki ve kumarı soruyorlar. De ki her ikisinde de büyük günah var. İnsanın; tüm yaratılmıştan ve hatta meleklerden ﷺ üstün mertebelere ulaşmasına sebep olan aklı; içki yok eder, yüce duygularını öldürür. Allah Azîmüşşân'ın halîfesi olup O'nu ﷻ temsil edecek aklını ve yüce ruhunu taşıyan bedeninin ayakta durmasını sağlayan malını da kumar tüketir. İçkinin bir kısım hastalıklara ilaç olarak kullanılmak gibi bazı yararları, kumarın da; insanlığını kaybeden rezil insanların gelir kaynağı olmak gibi aadî faydaları olsa da o rezillikler için dahi günahı ve zararı; yararından pek büyüktür. Senden neyi infak edeceklerini, hangi tür maldan Zekât vereceklerini soruyorlar. Artmakta ve gelişip çoğalmakta olan maldan bir mikdarı vereceksiniz. Sonsuz rahmet ve ikram Sahibi Olan Allah ﷻ sizlere Âyetlerini açıklıyor ki Dünya ve Ahiret hakkında, Dînî ve Dünyevî bütün işlerinizde fikrinizi çalıştırıp Rabbinizin buyruklarını tutmakta, her konuda yardımlarını görerek çalışıp gelişmekte aklınızı kullanasınız.

۞ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ۭ قُلْ اِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۭ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞

220. Âyet: Dünya ve Ahiret Hakkında sorular soracaklar, Sen de anlatıp cevaplar vereceksin. Yetimleri de soruyorlar. De ki, onlar için ıslah en iyi olandır, yani yetimleri saalih, İlâhî buyrukları icraa eden, Dînine, Dünyasına, Vatanına ve milletine yararlı insanlar olarak yetiştirmek; önde gelen göreviniz olmalıdır. Bu pekiyi olur. Eğer yetimlere karışıp kaynaşırsanız, mallarını; mallarınıza, güçlerini; güçlerinize katarak ne güzel olur. Çünkü onlar sizin; her şeyden öncelikli olan Dîn kardeşinizdir. Allah Azıîmüşşân; onları dürüst ve düzgün insanlar olarak yetiştirenle, bozuk ve tahribatçı insanlar olarak yetiştireni, karışıp kaynaşıyorum diye aadil olan ile bozuk insan olanı seçer. Eğer Allah ﷻ dilerse; yanlış yaptığınızda cezanızı acele olarak verir ve sizleri ağır sıkıntılara sokar. Bilesiniz ki, Allah Azıîmüşşân Azîz'dir, sonsuz üstünlük, Hakîm'dir, kusursuz bilgi ve sağlam icraat Sahıbidir. Rahat ve huzurluyuz diye azabından emîn olmayın.

۞ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۚ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۞

221. Âyet: Şirk koşan kadınları nikâhlamayın, onlarla evlenmeyin. Kesinlikle önemsiz ve çelimsiz, ama Allah'a ﷻ Îmanı olan bir cariye; halk arasında gayet önemli, ama şirk koşan inkârcı kadından çok değerlidir. Şirk koşan erkeklerle de kızlarınızı ve kadınlarınızı evlendirmeyin. Şüphe yok ki halk arasında önemsiz, ama Mümin bir köle; halk arasında önemli olan ama Allah Azıîmüşşân'a şirk koşan kâfirden elbette hayırlı ve daha değerlidir. Şirk koşan kâfirler; sizleri Cehennem ateşine sürükler ve sokarlar. Allah Azıîmüşşân ise sizleri her türlü kir ve günahtan arındırılmağa ve Cennete girmeğe da'vet ediyor. İşte şu anlatılanlar gibi Allah Azıîmüşşân Âyetlerini sizlere açıklıyor ki düşünüp dersler yapasınız ve güzel insanlar olasınız.

۞ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ۞

222. Âyet: Senden ﷺ; kadınların hayız hâllerini ve aadet görme zamanındaki durumlarını da soruyorlar. De ki o kan pistir, ağır bir sıkıntıdır. Aadet görme esnasında kadınlarınıza ilişmekten uzak durun. Kan kesilip iyice kandan arındıklarında; Allah Azîmüşşân'ın emrettiği üreme organından ilişki kurun. Bilesiniz ki Allah ﷻ; kendisine yönelen ve tertemiz olan kullarını sever ve onlara güzel ikramlarda bulunur.

۞نِسَآؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُم مُّلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞

223. Âyet: Hanımlarınız sizin tarlanızdır. Dilediğiniz yönden o üreme organına varınız. Nefislerinize takdîmâtta bulunun, ilişki öncesinde güzel söz, hoş davranışlarla birbirinizi sevin ve sevilin. Allah'tan ﷻ ve O'na ﷻ ters düşmekten korunun, kahrına ve azabına uğrmaktan sakının. Bilesiniz ki sizler O'nun ﷻ huzuruna çıkacaksınız. Ey Yüce Rasûl ﷺ! Olgun Mü'minleri sonsuz ni'metlerimle müjdele.

۞وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِّأَيْمَانِكُمْ أَن تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

224. Âyet: Allah Teâlâ'nın Adını; iyilik, yapmağa, yasak ve zararlardan korunmağa, insanlar arasında sulh yapıp barışı sağlamağa kalkan ve engel yapmayın. Yani Allah ﷻ Adına yemin ettim diye o üstün davranışları terk etmeyin. (Haklı yere yemin etseniz bile; geleceği üzere yemin keffareti ödeyerek yemininizi bozun.) Bilesiniz ki Allah ﷻ Semî', her şeyi Duyan, Alîm, her şeyi Bilendir.

۞لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِن يُؤَاخِذُكُم بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَّلِيمٌ ۞

225. Âyet: Allah Azîmüşşân yemininizde boş söz ile yapılandan sizleri sorumlu tutmaz. (Yani vallâhi kalktım, billâhi geliyorum gibi bir kararda bulunmak ve bir iş yapmak ya da yapmamak kasdı olmayan yeminlerinizden dolayı sizleri cezalandırmaz.) Fakat asılsız işlerinizde ve hakkınız olmayan hususlarda haklı çıkmak ve haksız kazanç elde etmek gayesiyle yaptığınız yeminlerden sizleri sorumlu tutar ve cezalandırır. Allah ﷻ Ğafûr'dur, günahınızdan tevbe ederek yanlış yapmaktan Rabbinize dönerseniz günahlarınızı yok eder.

Halîm'dir, günah işlediklerinde kullarını cezalandırmakta acele etmeyip onlara tevbe ve kurtuluş imkânları var eder.

۞لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآؤُ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ۞

226. Âyet: Hanımlarına ilişmeyeceklerine dair yemin edenler için dört ay beklemeleri var, müddeti uzatmaları haramdır. (Mü'minler; Cahiliyye devrinde olduğu gibi ayrı kalmayı uzatarak eşlerine zulmedemezler.) Eğer bu dört ay tamam olmadan hanımlarına dönüp ilişki kurarlarsa evlilikleri devam eder, yemini bozduğu için yemîn keffâreti öder. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr'dur, kusurlarınızı örter ve sizleri affeder. Rahîm'dir, sizlere merhamette bulunup ikramlarını sürdürür.

۞وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ۞

227. Âyet: Eğer dört ay bittikten sonra boşamağa karar verirlerse; bilesiniz ki Allah Azîmüşşân her şeyi Duyan ve Bilendir. Söz ve davranışlarınıza dikkat edin hiçbir hususta haksızlık yapmayın.

۞وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوٓءٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِٓى اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِى ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا ۗ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِى عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۪ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ۞

228. Âyet: Boşanan hanımlar; bir başkasıyla evlenmeleri için üç defa hayız görüp arınmaları (yani ıddet) müddetince beklemeleri farzdır. (Yaşlılık v.s. sebeplerle hayız görmeyen hanımlar üç ay beklerler. Hamile olan kadın doğum yapınca ıddet beklemesi gerekmez. Çünkü ıddet beklemenin maksadı; kadın hamile mi, değil mi anlaşılsın, hamile ise doğacak çocuğun boşayan şahsa aid olduğu bilinsin içindir.) Eğer boşanan hanımlar; Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe inanıyorlarsa; Allah Azîmüşşân'ın onların rahminde yarattığını saklamaları, çocuk olduğuna veya hayız gördüğüne dair gerçeği gizlemeleri asla helâl olmaz. Boşanarak iddet bekleyen hanımların kocaları; ıddet beklemeleri esnasında eğer arayı düzeltip evliliği sürdürmek isterlerse hanımlarına dönmekte gayet hak sahıbidirler. Zira hanımların; o müddet içerisinde bir başkasıyla evlenmeleri asla caiz olmaz, zira nikâh devam et-

mektedir. Yani iddet müddeti sona ermediği için henüz boşanma gerçekleşmemiştir. Efendiler arayı düzeltip evliliklerini sürdürmek isterlerse hanımlarına dönüp evliliklerini devam ettirme hakları tabîî olarak var.

Erkeklerin hanımlar üzerinde; hanımların ıddet beklemeleri, karınlarında olan çocuğu türlü sıkıntılarla taşımaları ve kocalarına itaat edip hoş davranmaları şeklinde hakları olduğu gibi hanımların da erkekler üzerinde; hoş görü, ihtiyaçlarının karşılanması gibi hakları vardır. (Boşanan hanım ıddet beklerken; kocası tarafından kendisine tahsis edilen evden dışarı çıkmaz. Iddet boyunca süslenmesi ve ince taraklarla saçını taraması caiz değil. Mecbur kalmadıkça dışarı çıkmaz. Zorunlu hâllerde dışarı çıkacak olursa gündüz çıkar, önemli ihtiyacını gördükten sonra derhâl evine döner.) Erkeklerin hanımlar üzerindeki hakkı; onlara mehr vermek, idare edip koruyup kollamaları gibi bir derece fazladır. Hukuku terk etmeyin, zulmetmeğe kalkışmayın, buyruklara bağlı kalın. Bilesiniz ki Allah ﷻ, sonsuz üstünlük, kusursuz bilgi, sağlam icraat ve eşsiz huküm Sahıbidir.

۞ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ ۪ فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَخَافَآ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۞

229. Âyet: Boşamak iki defada yapılır. Kocası hanımını; önce (hanım âdet görüp temizlendikten sonra) üç talaktan biri ile boşar. Eğer boşamaktan vazgeçmezse bekler, yine âdet görüp temizlendikten sonra bir talakla daha boşar. Bundan sonra artık ya boşamaktan tamamen vazgeçerek hanımını yanında tutar ve evliliğini devam ettirir. Ya da üçüncü bir âdet görme ve temizlenme tamam olunca boşadıktan sonra bir daha dönüş yapamayacağı için boşayacak olan şahsa gereken; en güzel davranışlar içerisinde ve güzel bir tarzda boşayıp Hanımını salıvermesidir.

Ey evli erkekler! Evlenirken hanımlarınıza verdiğiniz mehr her ne olursa olsun onlardan bir şey almanız sizlere asla helâl olmaz. Ancak karı-koca arasında geçimsizlik çıkar ve Allah Azîmüşşân'ın sınırlarını ve evlilik haklarını ayakta tutamayacaklarından korkmaları durumunda kadın; aldığı mehrinden ve elinde bulunandan kocasına bir şey vererek kendisini boşamasını isteyebilir.

Ey hâkimler ve yöneticiler! Eğer evli çiftin; Allah'ın ﷻ koyduğu sınırları ayakta tutamayacaklarından ve hoş geçim için gerekli şartları yerine getiremeyeceklerinden endişe ederseniz; kadının boşanıp kurtulmak için kocasına karşılık olarak bir şey vermesinde her ikisine de bir günah yok. Bakınız bunlar; Allah'ın ﷻ koyduğu sınırlardır, sınırları geçmeyin. Kim Allah'ın ﷻ sınırlarını çiğnerse işte onlar zalimlerdir, cezalarını bulurlar.

۞ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ ۗ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ۗ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞

230. Âyet: Bir kimse hanımını boşarsa artık o hanım bir başkasıyla evlenmedikçe; boşayan kocasına helâl olmaz. Eğer ikinci kocası; yapmacık ve geçici bir nikâhla değil de gerçekten yuva kurmak için evlenir ve fakat aralarında anlaşmazlık çıkar ve ikinci koca da boşarsa veya ölürse; önceki kocasından boşandığında ıddet beklediği gibi iddet bekler. Eğer Allah Azîmüşşân'ın sınırlarını ayakta tutacaklarına ve Allah'ın ﷻ emrince evlilik haklarını yerine getireceklerine inanırlarsa iddet bitimi sonrasında tekrar evlenmelerinde onlara bir günah olmaz. İşte bunlar Allah Azîmüşşân'ın belirlediği sınırlar ve koyduğu hükümlerdir ki onları; akıl sahibi olup bilen ve anlayan topluma açıklıyor.

۞ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ
وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ
هُزُوًا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

231. Âyet: Hanımlarınızı boşadığınızda, onlar da ıddetlerini bekleyip belirlenen vakitlerine ulaştıklarında (yani bekleme müddetleri bitiğinde; eğer onlara dönüp evliliği sürdürmek istiyorsanız; hanımlarınızı 2. Boşama sonrasında ve 3. Boşama vakti gelmeden) Dînde belirlenmiş ölçülerle onları tutup beraberliğinizi sürdürün. Iddet bitmiş ve 3. Boşama gerçekleşmişse artık onlara hak ettikleri Dünyalığı vererek Dînde belirlenmiş ölçülerle güzelce boşayın. Hem onlarla nikâh bağını kesip sonra da onlara zarar ve sıkıntı vermek için yanlarınızda alıkoymayın. Çünkü onları tutup zarar vermek, haddi aşmak İlâhî sınırları çiğnemektir. Bırakın gitsinler, başka biriyle evlilik yapsınlar. Kim bu zalimliği ve haksızlığı yapar;

boşadıktan sonra onları bırakmayıp baskı altında tutarsa; Allah Azîmüşşân'ın kahrını üzerine çekmekle kendisine çok yazık etmiş olur. Allah'ın ﷻ Âyetlerini eğlenceye almayın. Allah Teâlâ'nın üzerinizdeki yüce ni'metini, indirip kendisiyle sizlere vaaz edip öğütler verdiği Kitabı, Kur'an-ı Hakîmi ve Hıkmeti, yani Rasûlü ﷺ sebebiyle ikram ettiği Sünnet-i Seniyyeyi hatırlayın. Hulasa sonsuz kahır ve gazap Sahibi Olan Allah'tan ﷻ korkun ve azabından korunun ve bilin ki Allah ﷻ her şeyi Bilendir.

۞ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞

232. Âyet: Ey Mü'minler! Hanımlarınızı boşadığınızda onlar da ıddet beklemelerinin müddeti olan üç defa âdet görüp temizlenme anlarına ulaştıklarında ve üçüncü boşama vakti gelmesi öncesinde bu durumda olan hanımlar; kocaları ile karşılıklı olarak rızalaşıp hoşnutluğa erdiklerinde ve Dînde belirlenen ölçülerle dönüp evliliklerini sürdürmek istediklerinde, ey idareciler ve velîler! O hanımlara; kocalarıyla nikâhlı kalmalarını isteyip evliliklerini devam ettiriyorlar diye baskı yapıp engel olmayın, aksine kocalarıyla hoş geçinip hayatlarını sürdürmelerine yardımcı olun. Bunlar boşanıyorlardı, niçin vazgeçiyorlar diyerek onların dönüp hoşnutlukla evliliklerini sürdürmelerine mâni' olmayın. Bu huküm; sizden Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman edenlere va'z olunan, uyarı yapılarak anlatılan bir hükümdür. Bakınız bunu bilip uygulamanız sizler için ahlakça çok hoş, kalp temizliği bakımından çok temizdir. (Türlü yorumlarınız ve kendi bilişlerinizle varlıklarınızı tehlikeye atmayın.) Allah ﷻ bilir, siz bilmezsiniz.

۞ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

233. Âyet: Boşanan ve çocuk sahibi olan anneler; çocuğun süt emme işinin tam ve noksansız olarak yapılmasını isteyen baba için çocuklarını tam iki sene emzirirler. Yani çocuğun emzirilmesinden baba veya çocuğun babası adına ona bakmakla yükümlü olan vasiîsi sorumludur. Bu durumda en uygun olan; annenin emzirmesi, babanın da çocuğun öz annesine dahi emzirme ücretini vermesidir. (Çünkü o hanımı boşamış, çocuğun emzirilme ücretini verecek.) O annelerin yedirilip giydirilmesi; Dînde belirlenen ölçülerle çocuk kendilerine aid olan kimselere, yani babalaradır. (Baba ölmüş ya da çocuğun bakımına hiçbir yönden imkân yoksa annenin bu işi tek başına üstlenmesi farzdır.) Hiçbir kimse gücü ve kapasitesi üstünde bir yükle yükümlü değildir, ancak kaldırıp taşıyabileceği ve yapabilecekleri ile yükümlüdür. Hiçbir anne; çocuğu sebebiyle zarar görmemelidir. Yine hiçbir baba da çocuğu yüzünden zarar ve sıkıntı görmemelidir. Herkes üzerine düşen görevi yapacak. Mirasçı olana da yukarıda anlatılan yükümlülüklerin aynısı var. (Burada vâristen maksad; körpe çocuk ile o çocuktan sorumlu olan ve çocuk adına tasarrufta bulunacak olan çocuğun velîsi ve vasıîsidir. Eğer baba ve anne aralarında danışıp konuşarak ve rızalaşarak hoş bir durumda çocuğun anne sütü emmesini bırakmasını isterlerse her ikisine de günah olmaz. Eğer ma'ruf (Dînde belli olan) ölçülerle ücretini vermeniz şartıyla çocuklarınızı başka sütannelerinin emzirmesini isterseniz; bunda da sizlere günah yok. Allah'tan korkun ﷻ, kahrına uğramaktan korunun. Bilesiniz ki Allah ﷻ; yaptıklarınızı tamamıyla Görendir.

۞ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞

234. Âyet: Kendileri ölüp geride eşler bırakan kimselerle ilgili huküm; o hanımlar kendilerini kocalarının evinde 4 ay 10 gün tutarlar ve yas tuttuklarını gösteren elbise giyerek üzgün bir tavır ve tutum takınırlar. O müddet tamam olduğunda; kendileri için ma'ruf çerçeveler dairesinde, Dînî ölçüler içerisinde bir başkasıyla evlenmeleri dâhil gerekli işleri yapmalarında bir günah yok. Allah Azıîmüşşân tüm yaptıklarınızdan Haberdar.

Bilgilendirme: Iddet beklerken kocasından kendisine kalan evinde bekler. Mecbur kalmadıkça dışarı çıkmaz. Önemli bir ihtiyaç için dışarı çıkması gerekirse; gündüz çıkar, ihtiyacını temin edince derhâl evine döner.

۞وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيٓ اَنْفُسِكُمْ ۖ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا ۬ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُ ۬ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۞

235. Âyet: Ey evlenmek durumunda olan erkekler! Dünür olma gibi davranışlarınızı açığa koyup arz etmenizde veya içinizde bazı niyyetleri saklı tutmanızda sizlere bir günah yok. Allah ﷻ bilmektedir ki evlenmek istediğiniz kadınlara dünür olacağınızı anlatacaksınız, ancak onlarla randevulaşıp gizlice buluşmalara kalkışmayın. Sadece ma'ruf (Dînde belirlenip kabul gören) ölçülerle konuşmalarda bulunmanız olabilir. (Bir misal: Sizin gibi ıffetli, Dîndar, saygı-sevgi ne demek bilen ve sorumluluğunu idrak eden bir hanımla akıl sahibi her insan evlenmek ister.) Yazılan ve farz olan ıddet müddeti vakti sona erinceye kadar onları nikâhlamağa kalkışmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ içlerinizde olanın tamamını biliyor. Bu sebeple O'ndan ﷻ sakının. Elbette Allah ﷻ Ğafûr'dur, tevbe edip İlâhî buyruklara uyanların geçmiş günahlarını siler, Halîm'dir, yanlış yapmakta ısrar edenleri cezalandırmakta acele etmez, tevbe etmeleri için imkân verir. Buna rağmen kötülükte ve söz tutmamakta ısrar edenlere cezası korkunç olur.

۞لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتِّعُوهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ ۚ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ۞

236. Âyet: Ey efendiler! Kendilerine dokunmadığınız ve ilişmediğiniz, bir mehir de belirlemediğiniz hâlde kadınlarınızı boşadıysanız; böyle bir ayrılık yapmanızda sizlere günah yok. Bununla beraber onlara barınacakları bir şeyleri ikram ediniz ve güzelliklerle boşayınız. Yapacağınız ikramın mikdarı; genişlik sahibi zengine ve darlık sahibi fakîre göre olacaktır. O hanıma ma'ruf olanı, yani Dînde ve insanlar arasında hoş karşılanan bir metaı (geçinmeğe yarayan bir Dünyalığı) verin. Bunu vermek; Muhsinlere, Allah Azîmüşşân'ı görüyor gibi yaşayan. Dînî-Dünyevî işlerini güzelce yapan ve insanlara iyiliklerde bulunan Mü'minlere; yapmaları gereken bir hak ve bir görevdir.

۞وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَعْفُونَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِى بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۖ وَاَنْ تَعْفُوٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۗ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ۞

237. Âyet: Ey efendiler! Nikâhını yaptığınız ve vereceğiniz mehri belirlediğiniz, fakat (genç-yaşlı, dul-bâkire) kendilerine dokunmadığınız ve ilişkiye girmediğiniz hanımları eğer boşarsanız; takdir edip belirlediğiniz mehrin yarısını onlara hak olarak vereceksiniz. Ancak kadınların o haktan vazgeçmeleri ve istemem demeleri müstesnâ. Sizin de diğer yarıdan vazgeçip mehrin tamamını vermeniz müstesnâ ki erkeğin; kendi hakkından vazgeçerek mehrin tamamını vermesi; takvâ ehli olmağa daha yakındır. Hulasa aralarınızda fazlaca ikramlarda bulunmayı ve üstün davranışları sergilemeyi unutmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ; yaptığınız her şeyi Görendir.

۞حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا لِلّٰهِ قَانِتِينَ۞

238. Âyet: Namazlarınıza, bilhassa her vakitte kılacağınız en güçlü ve en mükemmel Namaza sahip olun, Namazlarınızı muhafaza edin. Ey Mü'minler! Sizler yaratılmışın en hayırlısı olan varlıklarsınız. Sizlerin Yüce Huzurda duruşunuzu simgeleyen Namazdan aldığınız ders ve kazandığınız güçle; Allah Azîmüşşân'a itaatin zirvesinde sağlamca durun. Dînî-Dünyevî tüm işlerinizde eşsiz başarılara ulaşmak gayesiyle; Yüce Mevlâ'nız, Sahıbiniz ve Yegâne Efendiniz Allah ﷻ için dimdik durun, O'nun ﷻ buyruklarını edâ etmeğe; dosta dostluk, düşmana korkunç karşılıklar sergilemek için daima hazır bulunun.

۞فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ۞

239. Âyet: Eğer önemli bir görevin aksamasından veya düşmanın sizi sarsmasından endişe ederseniz Namazlarınızı (her hangi bir yöne dönerek, aklınızla Ka'be'ye ve Asıl Muradınız Olan Rabbinize yönelerek ve); yayalar hâlinde yürüyerek, ya da vasıtalar üzerine binip giderek kılınız.

(Demek ki düşmanı takip etmek gibi önemli bir görevde, düşmandan zarar görmemek için geri çekilme gibi durumlarda; gerektiğinde kuzey-güney, doğu-batı fark etmez, herhan-

gi bir yöne doğru yürüyerek göz işareti ve aklın idaresiyle Namaz kılınır. Savaş anında dahi Namazın terk olunmasına izin yok.)

Endişeli durumdan kurtulup güvenli ana erdiğinizde; bilmediklerinizi sizlere öğrettiği gibi ve sizleri yüce ilimlerle, sayısız ni'metlerle yaşattığı için Allah'ı zikredin ﷻ.

(Allah'ı ﷻ zikretmek, O'nun ﷻ büyüklüğünü, sonsuz ni'metlerini, sonsuz Güzel İsimlerinden sayısız ikramlar vermesini anmak, yarattığı gibi sayısız rahmeti ve lütufları ile yaşatıp koruma ve kollamasını düşünerek aşkıyla yanıp dönmek; kalplerde huzura, Dînî-Dünyevi her işe ve her duruma hâkim olmağa sebeptir.)

۞ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ ۚ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

240. Âyet: İçinizden ölecek durumda olup arkalarında eşler bırakacak olan efendiler; ölmeden önce anlara; bulundukları yerlerden çıkarılmaksızın yemek, içmek ve giyinmeleri için bir seneye kadar muhtaç oldukları metaı (geçim mâddelerini) vasıyyet etsinler. Eğer 4 ay 10 gün dolduğunda; kendileri çıkar, baba evi, kardeş yanı gibi bir yere gider veya evlenirlerse; ey Mü'minler ve ey yöneticiler! O zaman hanımların kendileri için yaptıkları meşru' davranışlarında sizlere bir günah yok. Allah ﷻ Azîz ve Hakîmdir.

۞ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۞

241. Âyet: Hulasa ey Mü'minler! Boşanan hanımlar için ma'ruf, yani Dînde belli olan ve kabul gören tarz hâliyle bir meta', yani belli olan o müddete kadar yemek, içmek, giyinmek gibi hayatını sürdürmesi için gerekli olan Dünyalık; kocalarının mallarında var olan haklarıdır. Bu; Allah Azîmüşşân'dan korkup kahrından sakınan Mü'minler üzerine farz bir haktır.

۞ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞

242. Âyet: İşte bu açıklamaları gibi Allah ﷻ; Âyetlerini sizlere açıklıyor ki aklınızı işletip İlâhî buyrukları akıllıca icraa edesiniz.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞

243. Âyet: Ölümden korktukları için Cihâd emrine uymayıp yurtlarından çıkıp kaçarak kendilerince güvende olacakları bir yere giden binlerce sayıdaki İsraaîl ﷺ Oğullarını görmedin mi? Ey Vahyin nûru ve Kalbinin gözüyle geçmişi ve geleceği Gören Şânlı Peygamber ﷺ! Sen olanları görmekte ve bilmektesin. Korunmak ve güven içerisinde yaşamak için vardıkları yerde Allah Azîmüşşân bir belâ verdi. Tamamına ölün dedi ve hepsini öldürdü. Sonra peygamberlerinin ﷺ duasıyla onları tekrar diriltti. Her şeyin Allah Azîmüşşân'ın Elinde ve sırf O'nun ﷻ dilemesiyle olduğunu anlayan insanlar; İlâhî buyruklara sarılıp yüce derecelere ve üstün başarılara erdiler. Hiç şüphe yok ki Allah Teâlâ insanlara; fazlaca ikramlar, pek büyük ve üstün dereceler, geniş rahmet ve bereketler Bahşedendir. Fakat insanların çoğu şükretmezler, bu sayısız ni'metler karşılığında kulluk yapmazlar.

۞ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

244. Âyet: Hulasa ey Muhammed ﷺ Ümmeti! Ölümden korkmayın. Dîninizi, Vatanınızı, canlarınızı, namuslarınızı, ma'sum çocuklarınızı ve mallarınızı; zalim ve tahribatçı kâfirlerin ve hainlerin iğrenç zararlarından ve saldırılarından korumak için Allah ﷻ Yolunda; o uğursuzlarla savaşın. Bilesiniz ki Allah ﷻ; her şeyi Duyan ve Bilendir. (Rabbinize sığının, Yüce Mevlâ'nız sizleri korur ve daima üstün getirir.)

۞ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً ۗ وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ ۖ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞

245. Âyet: Ey Mü'minler! Allah ﷻ için vatanınıza, vatandaşınıza, ordunuza ve ihtiyaç sahıplerine yardımlar yapın. Kim Allah Azıîmüşşân'a, yani Allah ﷻ için zengin olan Mü'min kardeşlerine ödünç verir, ihtiyaç sahıplerine de sadaka ve Zekât vermek gibi ikramlarda bulunursa; Allah ﷻ o kimseye Dünyada ve Ahirette; verdiğinin karşılığını kat-kat ve hatta hesab edilemeyecek derecede fazlasıyla çokça verir. Allah Azîmüşşân rızıkları daraltır ve dilediğine gayet genişletir, genişlikler verir. Sırf O'na ﷻ döndürülüp varacaksınız.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا ۖ قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا ۖ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۞

246. Âyet: Mûsâ Peygamberden ﷺ sonra İsraaîl ﷺ Oğullarından ileri gelen temsilcileri görmedin mi? Rabbiyin Nûruyla; o zaman, orada bulunanlardan daha açık olarak görüp bilmektesin. Ey Mü'minler! Sizler de ibretle dinleyin ve dersler çıkarın. Bu Yahûdîlerin ataları bir vakit başlarında bulunan peygamberlerine ﷺ şöyle dediler: Bizim için bir melik, yani bizi iyi yönetecek bir komutan gönder, seçip görevlendir de Allah ﷻ Yolunda o komutan yanında düşmanlarımızla savaşalım.

Peygamberleri ﷺ şöyle dedi: Eğer sizlere savaşmak yazılıp farz kılınırsa; savaşmamanız ve bu isteğinizden vazgeçmeniz umulur mu? Böyle bir durum beklenir mi? Dediler ki bizlere ne olacak da yurtlarımızdan ve çocuklarımızdan koparılıp çıkarıldığımız hâlde savaşmayacağız? Savaşmaktan vazgeçmemiz asla mümkin değil.

Savaşmak onlara farz kılınınca pek azı müstesnâ; tamamı savaşmaktan vazgeçip arkalarını komutanlarına dönerek uzaklaştılar. Allah ﷻ; buyruk tanımayan ve sözünden cayan zalimleri çok iyi bilir.

۞ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِيْ مُلْكَهٗ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۞

247. Âyet: Hâdise şöyle olmuştu: Peygamberleri ﷺ onlara şöyle dedi: Kesin olarak biliniz ki Allah Azîmüşşân sizlere; Taalût'ü melik ve komutan olarak görevlendirdi. İtiraza kalkıştılar ve dediler ki biz varlıklı insanların başına; O'nun melikliği ve komutan olması nasıl ve nereden oluyor? Melik ve komutan olmağa bizler daha fazla hak sahibiyiz. O'na bir genişlik, mal ve imkân bolluğu da verilmedi. Peygamberleri ﷺ konuşmalarını kesti ve dedi ki Allah Azîmüşşân; ilim ve cisim bakımından (aklını ve bedenini kullanmakta) O'na fazlaca bir genişlik vererek başınıza O'nu seçti. Allah ﷻ mülkünü (Adına yöneticilik yapma iktidarını) dilediğine verir. Allah ﷻ Vâsi' ve Alîm'dir, sonsuz genişlik ve sınırsız ilim Sahibidir.

۞ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِهٖٓ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞

248. Âyet: Peygamberleri ﷺ onları susturduktan sonra Allah Azîmüşşân'ın merhametiyle yatıştırmak için bir Mu'cizeyi haber vererek şöyle dedi: Bilesiniz ki O'nun hükümdar-

lığının yüce alameti ve üstün göstergesi; içerisinde Rabbinizden bir sekînet, büyük bir huzur ve güven kaynağı, Mûsâ ve Hâruun Peygamberlerin ﷺ bıraktıklarından Asaa ve Sarıkları gibi kutsal emanetler olan Tâbût'un size gelmesi olacak. O Tâbût'u melekler ﷺ taşıyacaklar. Eğer İman eden gerçek Mü'minlerseniz; bu anlatılanlarda; Allah Azıîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine, büyük bir âyet, peygamberlerine ﷺ ve onların ﷺ İzinde, Allah'ın Yolunda ﷻ sadâkatle giden Mü'minlere olağanüstü yardımlar yaparak Kendi buyruklarını ﷻ icraa ettirdiğine, Kendisi ﷻ hiçbir şeye muhtaç olmayıp sırf kullarının yararına, Yeryüzünde düzenin bozulmayıp herkesin ve her şeyin huzurla yaşamasına Razî olduğuna pek büyük deliller ve alametler var.

۞ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ ۙ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ ۖ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي ۖ
وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۚ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۗ فَلَمَّا
جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۙ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۗ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُمْ مُلَاقُو اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۞

249. Âyet: Taalût ﷺ kentten; ordusuyla ayrılıp düşmana karşı yola koyulunca şöyle dedi: Bilesiniz ki Allah Azıîmüşşân sizleri bir nehirle imtihan edecek. Kim o nehirden su içerse Benden değildir. Kim de ondan tatmazsa bendendir. Ancak sabredip benden olan kimse susuzluğunu gidermek için sadece bir eliyle bir avuç alıp içebilir. Pek az bir gurup müstesnâ ordunun tamamı o nehirden doyası su içti. Taalût ﷺ ve beraberindeki Mü'minler; o nehri geçtiklerinde rahatsızlıklar başladı, Dediler ki bugün; Câlût ve ordusunun karşısına çıkmağa bizim dayanacak gücümüz yok. Söz duymadık, fazlaca içtik. Bu sebeple rahatsızlandık.

Her konuda sabretmeyi, kural ve buyruklara bağlı kalmayı beceren ve Kıyamet Gününde Allah'ın ﷻ Huzurunda; hesap vermek için bulunacaklarına İman eden az bir gurup dediler ki ey peygamberini ﷺ hakkıyla temsil eden Yüce Komutan! Bizler; Allah Azıîmüşşân'ın yardımıyla gider, O Zalimi; ordusuyla beraber kahredip ezeriz. Bilirsin ki tarih boyunca nice İmanlı az bir birlik; kâfir, hain ve zalim olan nice çok birlikleri mağlub ve perişan etmiştir. Allah ﷻ sabredenlerle beraberdir. (Herkese ve her şeye kendilerinden Yakın Olan Allah ﷻ bu yakınlığını sabredenlere gösterir ve onlara olağanüstü ikramlarda bulunur.)

Taalût; kelimesi hakkında; Merhum **Elmalılı** gibi Üstâzlar demişler ki طال- يطول- طول mâddesinden olup çok uzun boylu manasınadır.

Kesinlikle öyle değil, zira bu kelime طغى fiilinden türeyen Taağût ile aynı vezinde olmakla طلى fiilinden türemiş olur. O zaman anlamı şöyle olur: Gece gibi iyi örten ve bastıran muazzam baskın yapan. Bir de bağlayıp hapseden.

Âyette geçtiği üzere Bu Zâtın ﷻ; geniş ilme ve yaygın, yani istediğinde açılıp yayılan bir cisme sahip oluşunu; aklını ve vücudunu herkesten daha üstün olarak kullanması ma'nasına anlamalı. En Kâmil Peygamber Hz. Muhammed ﷺ Efendimizin Kâmil dört Halîfesi ﷺ; bu yüce niteliğe sahıp idi. Hz. Alî (k.v.); kısa boylu idi, ama Mübarek Vücudu; tüm uzun boyluları dara ve zora sokacak genişliğe sahıp idi. Orta boylu olan Ebubekr ve Osman ﷺ Efendilerimiz ve Uzun boylu olan Omer ﷺ Efendimiz hep öyle.

Câlût; pek vurup kırıcı anlamında olup o dönem Yeryüzünde isti'lâlar yapıp kanlar döken, yakıp yıkan büyük bir zulüm ve kâfirlik devletinin başı idi.

۞وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ۞

250. Âyet: Hulasa inkârın ve zulmün temsilcileri olan Câlût ve ordusuyla savaşmak için ortaya çıkan, Îman ve itaat sevdasıyla yoğrulmuş olan O Küçük Birlik; başlarında bulunan ve siyaseti, yedip gütmeyi ve idare etmeyi pek iyi bilen Taalût'la ﷺ beraber Yüce Mevlâ'ya yakarışta bulunup şöyle dediler: Ey Rabbimiz! Bizlere muazzam bir sabır yağdır. Akıl, cesaret ve ayaklarımızı düşman karşısında sağlam tut. Kâfirler topluluğu karşısında bizlere yardım et, bizleri muzaffer yap.

Deniyor ki Taalût ﷺ; hareketi öncesinde ordusunu gözden geçirirken Şâyâ adında bir zata dikkatlice baktı. Altı tane oğlu ile gelmiş, yedincilerini koyunları gütmesi için kentte bırakmıştı. Dedi ki sen ve oğulların; hayırlı insanlarsınız. Umuyorum ki bu savaşta çok iş göreceksiniz. Başka oğlun var mı? Durumu anlatınca dedi ki git onu da getir, koyunları bıraksın, başkaları gütsün. Gelen; 14 yaşında Küçük Dâvûd idi ﷺ. Gelecekte Tevhîdin Yüce bir Peygamberi ﷺ, Mü'minlerin Haarika Hukümdarı (Allah Azıîmüşşân'ın salevâtı, selâmı, rahmet ve bereketi O'na ve tüm peygamberlere olsun). Dâvûd ﷺ nehirden geçerken yumurta şeklinde üç tane taş aldı. İki ordu karşılaşınca; vurup kırmasını, tutup öldürmesini iyi bilen zalim Câlût meydana çıktı ve dedi ki er olan karşıma çıksın.

Taalût ﷺ; O korkunç kâfirden korkmuyordu, ancak orduyu başsız koymamak için mecbur kalmadıkça karşısına çıkmayacaktı. Bu Yüce Komutan İslâm'ın siyasetini, idare ve yöne-

timini iyi biliyordu. Dolayısıyla bir başkasını çıkarmak için dedi ki bir yiğit çıksın ve bu azgını tepelesin. Herkes korkmuştu. Dâvûd ﷺ çıkmak için izin istedi. Dedi ki Dâvûd! Bu çok güçlü ve tecribeli, Sen dur. Tekrar orduya dönüp sordu, yine Dâvûd'dan ﷺ başkası çıkmadı. Bunu yenecek olan yiğide türlü ikramlarda bulunacağını söyledi ama kimse çıkmadı. Dâvûd ﷺ dedi ki Efendim! Kendinizi yormayın ve Bana da bir şey vermeyin. Bu zalimi Ben geberteceğim ve tüm mazlumların intikamını da alacağım.

Taalût ﷺ Dâvûd'a ﷺ Kendi zırhını giydirdi, kılıcını, kalkanını, hançer, ok ve yay ne lazımsa O'na ﷺ kuşattı. Kıymetli atına bindirdi ve dua ederek gönderdi. Dâvûd ﷺ biraz yürüdü ve geri döndü. Taalût ﷺ dedi ki çocuk haklı olarak korktu, zira karşısında korkunç bir düşman var. Kendisi hazırlanıyordu ki Dâvûd ﷺ şunları söyledi: Efendim! Sizin bu büyük ikramlarınız Bana ağır bir yük gibi geldi. Bırakın, Kendi imkânlarımla savaşayım. Atı ve aletleri bıraktı. Belindeki çantasından bir sapan ve bir güzel taş çıkardı. Taalût ﷺ dedi ki Dâvûd! Ne yapıyorsun? Seni ölüme göndermem. Dedi ki Efendim! Göreceksin, Ben bu zalimi çabuk alt edeceğim. Dur bakalım, hünerini Bana anlat. Dedi ki Ben koyun güderken; kurt gelir, başına bu sapanla taşı şaklatırım. Tutar çenesinden kafasını parçalar atarım. Komutan dedi ki bu zalim; kurttan çetin. Efendim! İnanmazlar diye kimseye anlatmadım. Bir def'asında aslan geldi. Onu da parçaladım. Sana Ben inandım. Bu kâfiri Sen parçalayacaksın. Allah ﷻ Yâr ve Yardımcın olsun.

۞ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوُۥدُ جَالُوتَ وَءَاتَىٰهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُۥ مِمَّا يَشَآءُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَٰلَمِينَ ۞

251. Âyet: O azgın; Dâvûd'u eğlenceye aldı ve dedi ki ey çocuk! Köpek taşlamağa mı gidiyorsun? Dâvûd ﷺ doğduğunda alîm (Rabbini ve niçin yaratıldığını bilen, dostunu ve düşmanını seçen bir yavru) idi. Dedi ki Allah Azîmüşşân'ı tanımayan, Yaratanı ﷻ ve yaratılanı seçemeyen, köpekten alçak olan azgını; Yeryüzünden silmeğe geliyorum. Kâfir çıldırdı ve tüm gayretiyle saldırdı. Güya bir kılıç sallayıp iki parça hâlinde savuracaktı. Dâvûd ﷺ; sapana koyduğu taşı öyle bir şaklattı ki Kâfirin başındaki çelik miğferi parçalayıp beynine soktu. Azgının atından yuvarlandığını gören ordusu Dâvûd'u ﷺ almak için saldırdı, ancak üstün Siyasetçi ve çetin Harpçi Yüce Komutan ﷺ; onlardan evvel Dâvûd'u ﷺ; hazırladığı birlikle derhâl ortaya aldı ve Îman timsali olan O Şânlı Birlikle ve üstün savaş taktikleriyle o dev orduya daldı. Derhâl bozguna uğratıp yok ettiler.

Hulasa Dâvûd ﷺ O Azgını katletti ve görev tamamlandı. O Güçlü Devlet ele geçti, İsraaîl ﷺ Oğullarından önceden aldıkları esirler, kadınlar ve çocuklar; alınıp kurtarıldı. Komutan; Dâvûd'u ﷺ yanına aldı, zamanla kızıyla evlendirdi. Ölünce de Dâvûd ﷺ Hükümdar oldu. Allah ﷻ daha sonra O'na ﷺ Hıkmet ve Peygamberlik verdi. Dilediği nice ilimleri, kuşlarla konuşmayı ve zırh yapmak gibi sanatları öğretti.

Eğer Allah'ın ﷻ; insanları def' etmesi, insanların bir kısmıyla, diğer bir kısmını ortadan kaldırması olmasaydı; Yeryüzü fesada gider, tamamen bozulurdu. Fakat Allah Azîmüşşân bütün âlemlere, yaratılmışın tamamına pek büyük fazl u kerem, rahmet ve ikram Sahibidir. (Peygamberler ﷺ gönderip Kitaplar indirerek ve o yüce insanların ﷺ Yolunda yürüyen dürüst ve düzgün insanları; halkın hizmetinde çalıştırarak Yeryüzünün ve üzerinde yaşayanların sahipsiz olmadığını sık-sık göstermektedir.)

۞ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞

252. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Bak işte; Allah'ın ﷻ şu Âyetleri ki, Biz onları Sana Hak olarak ve gerçekleşecek diye okuyoruz. Rabbine yemin olsun ki Sen ﷺ; O'nun ﷻ tarafından gönderilen peygamberlerdensin ﷺ.

۞ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَاٰتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَاَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۞

253. Âyet: Ey akıl sahibi! Bu anlattıklarımız; şu şânlı peygamberler ki ﷺ onların birini; diğerine ﷺ üstün kılmışız. Onlardan ﷺ kimi var ki Allah ﷻ onunla konuştu. (O'nunla, misal: Mûsâ ile ﷺ konuşması; yarattığı varlıklara ilham edip gerekeni söylemesi ve yol göstermesi üstünde pek yüce bir mertebede oldu.) Bazılarını da ﷺ çokça derece ve mertebelerle yükseltti. Hulasa Biz Azîmüşşân; Meryem Oğlu Îsâ'ya ﷺ her şeyi açıklayan M'ucizeler verdik ve O'nu ﷺ Mukaddes Ruh Cebraaîl ﷺ ile destekledik. (Cebraaîl ﷺ beyaz bir at üzerinde, mükemmel bir insan suretinde yanında bulunur, insanlardan O'nu ﷺ korur ve O'na ﷺ uymalarını emrederdi.)

Eğer Allah ﷻ dileseydi; o yüce önderlere ﷺ apaçık Âyet ve Mu'cizelerin gelmesinden ve onların; insanları Îmana erdirip bir vücud gibi birlik ve beraberlik içerisinde yaşamalarını sağlamalarının ardından insanlar; tekrar ayrılığa düşüp birbirlerini öldürmeğe çalışmazlardı. Fakat imtihan için yaratılan insanları baskı altına almadı, Îmanla-inkâr arasında kendilerinin tercih yapmasına izin verdi. Her iki yolun sonucunu da daima anlattı. Artık onlardan kimi kendisini yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Rabbine şükreden Mü'min bir kul olarak yaşamağa karar verdi. Kimi ise nankörlük yapıp Îmanı terk etti. İnsanlık mertebesinden düşüp Îman ehline muhalif oldu. Böylece aralarında ayrılık ve kavgalar meydana geldi.

Hulasa eğer Allah ﷻ dilese idi insanları; melekler ﷺ gibi bir topluluk yapardı ve birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah ﷻ dilediğini yapar. Ancak hiçbir kulun kâfir olmasına ve zulüm yapmasına razî olmaz. Îman edip kendisine ve yaratılmışa faydalı olandan Razî olur ve o kimseyi ebedî olarak mutlu kılar.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۗ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞

254. Âyet: Ey Îman edenler! Alış-verişin, dostluğun, destek verip yardımlaşmanın olmadığı gün, yani çetin Kıyamet Günü gelmeden; Allah ﷻ için ihtiyaç sahıplerine ve gerekli yerlere harcamalar yapın, yardımlar dağıtın. Kâfir olanlar; sadece çıkarları peşinde koşarlar, kimseye karşılıksız yardım etmezler. Onlar zalimlerdir. Daima haksızlık ederler ve tahribat yaparlar.

۞ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِندَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۞

255. Âyet: Allah ﷻ; Kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan Yüce Bir Varlıktır. Hay'dir, Diridir; bütün canlar, canlanmalar O'nun ﷻ tarafından olup her şey O'na ﷻ bağlıdır. Her şeye O ﷻ can verdiği gibi Öldüren de sadece O'dur ﷻ. Kayyûm'dur, hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacı olmaksızın ezel, daima ve ebed olarak Duran'dır ve her şeyi Tutan ve ida-

re Edendir. O'nu ﷻ; dalgınlık tutmaz, kaldı ki, uyku hiç tutmaz. Kalbin uyumadığı, yıldızların, Ayın, Güneşin, meleklerin ﷺ uyku, durup dinlenme bilmeksizin daima hizmet etmeleri; O'nu ﷻ anlatmaktadır. Semâvâtta, Gök ve ötesinde bulunan tüm yüce âlemlerde, Arzda, Yerin yüzünde ve içinde olan her şey O'nundur ﷻ. Kimmiş o ki O'nun ﷻ katında şefaat edebilsin, birine destek versin. Şefaat etmek ve destek verip sahip çıkmak; sadece O'nun ﷻ izniyle olacak.

Uyarı: Şefaat etmek, yani destek verip sahip çıkmak güzel bir amel ve hoş bir davranıştır. Misal: Dünyada birini yanmaktan kurtardın. Ahirette bunun karşılığı olarak Mü'min bir kulun; göreceği küçük bir cezadan kurtuluşuna bu davranışının sahibi şefaatçi olacak. Günahkâr bir Mü'min Dünyada; Allah Azıîmüşşân'ın Yüce Rasûlünün ﷺ bir emanetine sahip çıktığı için canını verince Yüce Rasûl ﷺ onun tüm günahlarının silinmesine Allah'ın izniyle ﷻ Şefaatçi olacak. Hiçbir şey karşılıksız kalmayacak. Kâfir olanlara ise hiçbir şefaatçinin şefaati kabul edilmeyecek. Allah Azıîmüşşân Îman ve İslâm'ımızı korusun.

Akıl sahibi olup ilme ve irfana eren melek, şeytan, insan ve cin neye sahip iseler hepsine; sırf Allah'ın ﷻ vermesi ile sahip oldular. Dînî-Dünyevî tüm ilimler; O'nundur ve O'ndandır ﷻ. İzni olmadıkça O'nun ilminden ﷻ az bir şeyi dahi kuşatıp kavrayamazlar. O'nun ﷻ Kürsîsi, ilminin açığa çıkma makamı olan Yüce Makam ve O Makamdan açığa çıkıp anlaşılan ilmi; Gök ve ötesinde bulunan tüm Yüce âlemleri, Arzı, yani Yerküresini, Dünyayı, Ahireti, mâddeyi, ma'nayı, geçmişi ve geleceği kuşatıp içine almıştır.

Her şeyi içinde bulunduran Semâvât ve Arzın tam bir koruma ile idare olunması asla O'na ﷻ ağır gelmez. O ﷻ; Alî'dir, pek Yücedir, tüm yücelikler O'ndandır ﷻ. Azîm'dir, sonsuz büyüklüğün Sahıbidir, her şey O'nundur ﷻ, O'nun ﷻ mahkûmudur.

۞لَآ اِكْرَاهَ فِى الدِّيْنِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ۞

256. Âyet: Dînde zorlamak yok. (Kim ne yaparsa karşılığına razıî olsun.) Îman ve İslâm'da olgun olmak; sapıklıktan, ilim; cehaletten seçilip anlaşılmıştır. Artık her kim; Taağûtu, yani azgınlıkta kâfir ve zalimlerin başı olan Şeytanı ve onu temsil eden, Allah'ın ﷻ hukümlerine karşı hukümler ve kanunlar koyan azgın ve zalim kâfirlerin ve hainlerin başı olan aşırı azgını, büyük inkârcı olan her bir deccâlı inkâr eder, Allah Azıîmüşşân'a Îman ederse; asla kopmayacak olan, pek sağlam kurtuluş tokasına tutunmuş, Allah'ın ﷻ hımâye ve korumasına alınmıştır. Allah Azıîmüşşân daima her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِينَ اٰمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ اِلَى الظُّلُمَاتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

257. Âyet: Allah ﷻ; Mü'minlerin Velîsi, Yönetici Efendisidir. Mü'minleri; kâfirliğin, hainliğin, zalimlerin zulmünün, suç ve günahların ve her türlü ahlaksızlığın karanlıklarından çıkarır, Îmanın, İslâm'ın, Muhammedî Ahlakın ﷺ ve sonsuz ni'metlerin nûruna; nûrların Nûru Olan Yüce Varlığına ﷻ erdirir.

Kâfirlere gelince onların velîleri; azgın kâfirlerin başı olan Şeytandır ve onu temsil eden zulüm ve kâfirliğin öncüleridir. Bu azgınlar da kendilerine köle yaptıkları kâfirleri; Allah Azîmüşşân'ın Nûrundan çıkarıp küfrün, zulmün ve sonunda da Cehennemin karanlıklarına sokarlar. O kâfirler; Cehennemin sakinleri olup ebedî olarak orada kalacaklar.

۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِى حَآجَّ اِبْرٰهِيمَ فِى رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّيَ الَّذِى يُحْيٖ وَيُمِيتُ قَالَ اَنَا۠ اُحْيٖ وَاُمِيتُ قَالَ اِبْرٰهِيمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِى بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۞

258. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Allah ﷻ kendisine hukümdarlık verdi diye; Rabbinin eğitip irşâd ettiği engin ilim Sahıbi İbraahîm'le ﷺ; Rabbisi hakkında ﷻ kendince misaller vererek tartışan Zalim Nemrud'u görmedin mi? Allah Azîmüşşân'ın Nûruyla bakıp gördüğün ve etraflıca bildiğin o hâdiseyi Rabbiyin Kitabında Ümmetine de anlat. O vakit İbraahîm ﷺ dedi ki Rabbimiz sonsuz kudret Sahıbi Olan ve her şeyi Yaratandır. Bizler aaciz ve daima O'na ﷻ muhtaç yaratıklarız. O ﷻ; öyle Büyüktür ki hayat verir, diriltir ve her şeyi O ﷻ öldürür. Zalim dedi ki ben de diriltir ve öldürürüm, aaciz değilim, kudret sahıbiyim. Zindandan iki mahkûm getirdi. Birini öldürdü, diğerini serbest bıraktı. İbraahîm ﷺ sordu: Ne yaptın? Dedi ki öldürdüm ve dirilttim.

--- Nasıl dirilttin?

--- O zindanda ölü sayılırdı, bırakınca dirildi.

--- Zindanda ölü ise öldürdüm dediğin zaten ölü idi. Sen kimi öldürdün?

İbraahîm ﷺ baktı ki zavallı halkın başında hukümdar ama ruhun inceliklerini anlamayacak kadar ahmak.

İbrahîm ﷺ; değeri pek yüce olan misali anlamayan zalime; küçük bir misal vererek dedi ki Benim, senin ve tüm âlemlerin Rabbi Olan Allah Azîmüşşân; Güneşi doğudan alıp getiriyor, sen de batıdan al tersine getir. O zalim kâfir o an; şaşırtılıp çılgına döndü. Hulasa Allah ﷻ; zalimleri ve iğrenç kâfirleri gayelerine erdirmez, başarıya ulaştırmaz. Hak ve haklı karşısında rezil eder.

۞ اَوْ كَالَّذِىْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۞

259. Âyet: Ve dahi görüp bilmektesin ki ey Muhammed ﷺ! Bir şahıs; bir kente uğramıştı. Baktı ki tam bir harabe. Tavanlar çökmüş, duvarlar da tavanların üzerine yıkılmış. O memlekette yaşayanlar helâk edilip yok olmuşlar. Dedi ki Allah ﷻ bu kenti ve ehâlîsini; evleri yıkılıp kendileri ölüp yok olmalarından sonra nasıl diriltecek? Allah Azîmüşşân o şahsı; derhâl öldürdü ve onu ölmüş olarak yüz sene tuttu. Sonra diriltti ve sordu: Burada ne kadar kaldın? Güneşe baktı ki o harabeye bakındığı andaki yerinden batıya doğru biraz kaymış. Dedi ki bir gün veya bir gün değil de sadece bir günün bir saat gibi bir kısmı kadar.

Allah ﷻ dedi ki aksine yüz sene kaldın ve Rabbin seni tekrar diriltti. Bak şu çabuk bozulacak yiyeceklerine; bozulup kokuşmadı. Bir de üzerine binip yolculuk yaptığın eşeğine bak. Eşek tamamen çürüyüp yok olmuş, sadece iri kemikleri kalmış ve sert ağaç hâlini almıştı. Hulasa Biz; bu sana gösterdiğimiz Mu'cizeyi insanlara ibret, Eşsiz Varlığımıza, her şeye Kadir olduğumuza, Kıyamet ve ötesi başta olmak üzere dediğimiz her şeyin gerçekleşeceğine delil olsun diye yaptık. Şimdi şu kemiklere bak, onları; eriyip yok olmuş parçalarını tekrar var ederek bir birine ekliyor, sağlamlaştırıyor ve nasıl eksiksiz bir iskele hâline getiriyoruz? Sonra da eti; tüm damar ve sinirleriyle nasıl o kemiklere giydiriyoruz. Kendisine bu tekrar diriltme hâdisesi gösterilip iyice anlaşılınca şöyle dedi: Bildim ve anladım ki Allah Azîmüşşân her şeye Kadir.

۞وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ۖ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

260. Âyet: Yâd eyle (hatırla ve anlat) o vakti ki İbraahîm ﷺ şöyle demişti: Ey Rabbim! Ölüleri nasıl dirilteceğini Bana göster. Yüce Rab sordu: İnanmadın mı? Nasıl olurda inanmam, evet Sana ve buyurup haber verdiğin her şeye Îman ettim, ancak kalbim tam yatkınlaşıp huzura ersin için bunu istedim.

Hak Teâlâ şöyle buyurdu: Derhâl kuş türünden dört tane al ve onları ehlîleştirip Kendine meylettir, Sana bağlı ve Senden ayrılmaz hâle gelsinler. Sonra onları kes ve küçük parçalar hâline getir. Daha sonra çevredeki büyük-küçük dağlardan her birine o kuşlardan bir parça bırak ve koşarak gelmeleri için onlara çağır. Kuşların tekrar diriltilip İbraahîm'e ﷺ gelmesinden sonra; sonsuz büyüklüğün ve sınırsız kudretin Sahıbi Yüce Mevlâ dedi ki ey İbraahîm ﷺ! Bil ki Allah ﷻ; Azîz'dir, sonsuz ızzet ve üstünlüğün Sahıbidir. Hakîm'dir, hıkmetin, kusursuz ilim, sağlam icraat, eşsiz huküm ve yüce gayelerin Sahıbidir.

۞مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞

261. Âyet: Allah ﷻ Yolunda infak eden, gerekli olan kimselere ve yerlere malını vererek imkânlarını Allah ﷻ için yok eden kimselerin durumu; Allah Azıîmüşşân'ın izni ve icraatıyla; her bir başağında yüz tane olmak üzere yedi başak bitiren tahıl tanesinin durumuna benzer. Yani Allah için ﷻ bir verip yedi yüz alırlar. Allah Azıîmüşşân; dilediğine bunun da üstünde kat-kat verir. Allah ﷻ; Vâsi' olup Varlığı, cömertliği, kudreti ve güzellikleri pek geniş ve sınırsızdır. Alîm'dir, tüm yaratılmışı, her şeyi, dahası Kendi Yüce Varlığını bilir.

۞اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

262. Âyet: Allah ﷻ Yolunda mallarını infak eden, sonrasında da yaptıkları infak peşinden başa kakma, hor görme gibi davranışlarla eziyet vermeyenler; güzel ahlak sahıbi insan-

lardır. Rableri katında onların büyük mükâfaatı var. Onlara zarar ve azap korkusu yok ve asla üzülmeyecekler.

۞ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَآ اَذًى ۗ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۞

263. Âyet: Ma'ruf bir söz, yani fakîr ve muhtaç insanlara Dînde belirli ve makbul, halk tarafından hoş karşılanan bir şey söylemek ve insanların hata ve günahlarını örtmek; peşinden eziyet verilen sadakadan çok daha hayırlıdır. O fukaranın Sahıbi Olan Allah Azîmüşşân Ğanî'dir, sonsuz zenginlik Sahıbidir. Dilediğine dilediği kadar verir. İstediğinde en fakîr bir kimseyi; herkesin muhtaç olacağı zengin yapar. Kullarını rızıklandırmak için de kimseye ihtiyacı yok. Halîm'dir, hatalarınızın cezasını vermekte acele etmez, ancak unutmaz. Yanlışlarınızdan Kendisine dönüp durumlarınızı düzeltmenize fırsat verdiğini bilin ve değerlendirin.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِى يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۖ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۗ لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَىْءٍ مِمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۞

264. Âyet: Ey Îman edenler! Verdiğiniz sadakaları ve yaptığınız hayırları; insanların başına kakarak, ardından türlü davranışlarla eziyet edip hakaretler yaparak boşa çıkarmayın, tıpkı Allah'a ﷻ Îman etmeyen, sırf insanlar görsün diye sadakalar verip hayır yapanlar gibi olmayın ki onların tüm iyilikleri silinip yok edilecek ve hiçbir faydasını görmeyecekler.

Verilen sadakaların ve yapılan yardımların silinmesi durumu şuna benzer: Sert ve yalçın bir kaya, üzerinde çokça toprak, bağlar ve bahçeler var. Ona kuvvetli bir sağanak yağmur isabet eder, bağıyla, bahçesiyle beraber toprağını alıp götürür. Üzerinde bol toprak, zengin ve kıymetli bağ ve bahçesi olan o kayayı çırılçıplak bırakır.

Yaptıkları hayır ve hasenatlara, inançsızlık ve ahlaksızlık belası uğrayan zavallılar; kazandıklarından hiçbir şeye malik olamayacaklar, yaptıkları hayırların hiçbir karşılığını göremeyecekler. Allah Azîmüşşân kâfir toplumları; muradlarına erdirmez.

۞ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

265. Âyet: Mallarını; Allah Azîmüşşân'ın rızasını istemek için harcayanların durumu ise yüksek bir tepe üzerindeki cennetin, yani gayet güzel bir bahçenin durumuna benzer. O bahçeye iri taneli ve hoş bir sağanak yağmur uğradığında bahçe; ürün ve yemişlerini iki kat verir. Eğer o bahçeye yeterli bir yağmur uğramazsa; bahçenin suyunu alması için yerinin yüksekliği, havasının da berraklığı sebebiyle şebnem kâfîdir. Gece oluşan su zerrecikleri; normal verim için yeter. Hulasa ey Mü'minler! Allah Azıîmüşşân; bütün yaptıklarınızı Görendir.

۞ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَاَصَابَهَا اِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۞

266. Âyet: Sizden biriniz isteyip arzu eder mi ki kendisinin zengin gelir kaynağı olan mükemmel bir hurma ve üzüm bahçesi olsun hem de içerisindeki köşkün altından nehirler akarak o bahçeyi sulasın? Öyle bir muhteşem bahçe ki diğer bahçelerde fazla ürün çeşidi bulunmazken; bu kimsenin bahçesinde yemiş ve ürünlerin tamamı bulunsun. Mevsim bahar, henüz ağaçlar, çubuklar ve sebzeler yeni çiçek açıyor. Derken ihtiyarlık, dolayısıyla ölüm anı gelip çatmış, çocuklar da gayet küçük ve hiçbir kazanç elde edemeyecek derecede zayıflar. Bahçeye ansızın korkunç bir esinti ile uğrayan hortum, içerisinde de bir ateş. Can çekiştirmekte olan adamın gözü önünde bahçe yanıp yok olmakta. Böyle bir varlık neye yarar, elbette böylesini arzu edip istemezsiniz. Bakınız işte Yüce Allah ﷻ; yaptığı bu açıklamaları gibi sizlere bütün Âyetlerini açıklıyor ki aklınızı ve fikrinizi; yaratılış gayeniz olan kulluğa, Rabbinizin yüce buyruklarını icraa ederek Sevgili Peygamberinize ﷺ her hususta uygun olmağa kullanasınız. Geçici ve işe yaramaz olanı değil, Ahiretin kalıcı ni'metlerini, Dünya ve Ahirette hayırlı olanı isteyin ve daima Rabbinizin hımâyesinde bulunmağa çalışın.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّٓا اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيهِ اِلَّٓا اَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞

267. Âyet: Ey Îman edenler! Kazandığınız kazançların ve topraktan sizler için çıkardığımız mahsulâtın gayet hoş ve kaliteli olanlarından infak ediniz. İnfak ederken mal ve ürünlerinizin pis ve değersiz olanlarını vermeğe kalkışmayın. Nasıl ki sizler o tür mal ve ürünleri; biri sizlere verirken gözlerinizi kısar suratlarınızı buruşturursunuz. Karşınızdaki insanların da o tarzda alacağını düşünerek o aadi şeyleri vermeğe yeltenmeyin. Peygamberinizden ﷺ duyup görerek öğrendiniz ki verdiğiniz Zekât ve sadakaları; fukaradan önce Rahmân Olan Rabbiniz alır ﷻ. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğanî'dir, sonsuz zenginlik ve sınırsız imkânların Sahıbidir, size ve sizin vereceklerinize ihtiyacı yoktur. Hamîd'dir, pek Övgülüdür, O'na ﷻ saygılı olunuz.

Uyarı: Bu Âyet-i Celîlede fukaraya yapılan yardım ve davranışları, Allah Teâlâ'nın Kendisine yapılmış saydığına işaret var.

۞اَلشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۚ۞

268. Âyet: Şeytan sizlere fakîr olacağınız tehdidinde bulunur, cimrilik yapmanıza uğraşır ve şehevî olan iğrençlikleri yapmanızı emreder. Allah ﷻ ise sizlere kusurlarınızı örtüp günahlarınızı sileceği ve katından bolluklar ve ikramlar olacağı sözünü verir. Allah ﷻ sonsuz genişlik Sahıbi ve her şeyi Bilendir.

۞يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۞

269. Âyet: Allah Azîmüşşân Hıkmeti, yani Kur'an-ı Hakîmi ezberleyip daima akılda tutarak en yüksek seviyede anlamayı, canından Azîz bilerek yaşamayı, En Yüce Rasûl Hz. Muhammed Mustafa'yı ﷺ tüm Sünnet-i Seniyyesiyle beraber kendisinde bulup O'nu ﷺ layıkıyla temsil etmeyi, inancında, konuşmalarında ve icraatlarında Yüce Mevlâ'ya ﷻ ters düşmemeyi, hulasa Muhammedî ﷺ Ahlaka sahip olmayı ve O'nun ﷺ sırrınca ilimlere ermeyi dilediğine verir. Kime hıkmet verilmişse; ona hayr-ı kesîr, bitmez-tükenmez yüce nitelikler, ma'nevî ni'metler ve çokça hayırlı ilimler verilmiştir. Vaaz ve uyarıları düşünüp anlayarak devamlı ders yapmayı; ancak ve ancak beyinleri sağlam, akılları sâlim ve sağlıklı olanlar yapar.

۞وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ۗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۞

270. Âyet: Her ne infak eder ve her ne adak adarsanız; hiç şüpheniz olmasın ki Allah Azîmüşşân onu bilir. Sizler Allah ﷻ için hayırlar yapmağa, muhtaçları yedirip giydirmeğe devam edin. Rabbiniz pek büyük karşılıklar verecek.

Fukara ve çaresizlere şefkat ve merhamet göstermedikleri gibi her fırsatta onlara zulmeden zalimler için öyle bir azap ve ceza olacak ki onlara asla yardım edenler olmayacak.

۞ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞

271. Âyet: Sadakalarınızı açıktan vererek yaparsanız; bu pek güzeldir. İnsanlar fukara olanları görür, sizleri örnek alarak gayrete gelir ve sadaka verirler. Ama onları fakîrlere verirken gizleyerek verirseniz bu sizler için çok daha hayırlı olur. Rabbiniz; fukaranın ezilip üzülmemesi için yaptığınız yardımları, verdiğiniz sadakaları sizlerin günahlarının keffâreti, kusurlarınızın örtülüp silinme sebebi yapar. Her ne iyilik yapsanız Dünya ve Ahirette hesapsız karşılıklar görürsünüz. Allah Azîmüşşân; yaptıklarınızın tamamından Haberdar.

۞ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰيهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِي مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُونَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۞

272. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! İnsanların; Senin Da'vetini kabul edip hidâyete erdirilmeleri, Îman ve İslâm sahibi olmaları Sana yüklenecek bir sorumluluk değil. Sana gereken; Rabbinden aldığın buyrukları onlara ulaştırmandır. Fakat Allah ﷻ dilediğini Îman ve İslâm'a erdirir. Hayır ve iyilik olarak mallarınızdan ne harcarsanız; kendiniz için yapmış olursunuz. Yaptığınız infakları hiçbir şey için değil; sırf Allah Azîmüşşân'ın Yüzünü ve Yüce Varlığını istemek, O'nun ﷻ yakınlığına ulaşmak için yapıyorsunuz. Elbette bunun için yapacaksınız. Hayır ve iyilik olarak her ne yaparsanız; sizler hiçbir haksızlığa uğramazsınız. O verdiklerinizin tamamının; mükemmel bir biçimde sizlere ödemesi yapılır.

۞ لِلْفُقَرَآءِ الَّذِينَ اُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ۫ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُونَ النَّاسَ اِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ۞

273. Âyet: Yardımlarınızı; özellikle Ashab-ı Suffa gibi Allah Yolunda Cihâd etmek, kendilerini Kur'an-ı Kerîm ve Sünnet-i Seniyye ışığında ilmî, amelî, askerî, siyasî, Dînî ve Dünyevî sahalarda yetiştirmek için hapsedip çalışan, ticaret yapıp kazanç elde etmeğe imkân ve gücü olmayan öğrenci ve asker gibi kimselere yapın. Iffetli olmaları sebebiyle cahiller onları; zengin kimseler zanneder. Sen, ey İlâhî Nûr ile Bakan ma'nevî Göz Sahıbi ﷺ! Yüzlerindeki alametlerle onları tanırsın. Onlar ısrar ederek insanlardan bir şey istemezler. Hulasa hayır ve iyilik olarak her ne infak ederseniz Allah ﷻ onu bilir, gereğini de yapar.

۞ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

274. Âyet: Mallarını; gece-gündüz, gizli-âşikâr infak edenler; pek hayırlı insanlardır. Hiç şüphe yok ki onların; Rableri katında mükâfaatları var. Onlara korku olmaz, üzülmez ve kederlenmezler.

۞ اَلَّذِينَ يَاْكُلُونَ الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِى يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُٓوا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ۭ فَمَنْ جَاۗءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ۭ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۞

275. Âyet: Faiz yiyenler; Kıyamet Gününde diriltilip mezarlarından kalkarken Şeytanın çarptığı, dokunup delirtmesi ile aklı başından gitmiş gibi aşırı titreme ile kalkarlar, sonra azapları artarak devam eder. Bu belâ onlara; "insanların yaptıkları alış-veriş; bizim verip aldığımız faiz gibidir" demeleri ve şerefli bir iş olan dürüst ticareti; faizle bir tutmaları sebebiyledir. Hâl bu ki, Allah Azîmüşşân alış-verişi, layıkıyla yapılan ticareti helâl; faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden vaaz ve uyarı gelir de bu iğrenç faiz işine son verirse o kimseye geçmişi var. Yani geçmişte yaptığından sorgulanmaz. İşi Allah Teâlâ'ya bırakılır. Kim tekrar faiz almağa döner ve devam ederse; bilesiniz ki o kimseler; Cehennemliktirler. İlâhî buyrukları reddederek faize devam edenler Cehennemde ebedî olarak kalacaklar.

۞ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِى الصَّدَقٰتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ۞

276. Âyet: Allah ﷻ; faizi ve faizle elde edilen kazancı mahveder. Zekât ve sadakaları artırır, Zekât ve sadaka verenlere fazlaca kazançlar verir. Allah ﷻ günaha ve kâfirliğe dalıp giden hainlerin hiçbirini sevmez, hepsinin belâsını verir.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۞

277. Âyet: Bilesiniz ki Îman eden, Îmanına uygun işler görüp İlâhî buyrukları edâ eyleyen, Namazlarını hakkıyla kılıp Zekâtlarını verenlerin; Rableri katında mükâfaatları, alacakları pek hoş karşılıkları var. Onlara hiçbir korku yok, asla üzülmeyecekler.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞

278. Âyet: Ey Îman edenler! Eğer gerçek Mü'minlerseniz; Allah Azîmüşşân'dan korkun, kahrından ve azabından korunun. Faizden arta kalanı bırakın, yani anaparanızı alıp faiz kısmını almayın.

۞ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ۞

279. Âyet: Eğer denileni yapmazsanız; Allah'tan ﷻ ve Rasûlünden ﷺ; sizinle savaşacakları emrini bilin ve bekleyin. Eğer aklınızı başınıza alıp tevbe ederek tamamen faizden vazgeçtiniz ise mallarınızın başları, yani verdiğiniz mal ve paranın aslı sizindir. Sadece verdiğiniz mikdarı alın. Zulmetmeyeceksiniz, zulüm ve haksızlık da görmemiş olacaksınız.

۞ وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۭ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞

280. Âyet: Borçlu olan kimse eğer zorda ve sıkıntılı ise bolluk anına ve kolayca ödeyebileceği vakte kadar beklemek var. Eğer Rabbinizin sizlere ne yaptığını ve neler ikram edeceğini bilirseniz; çaresiz olan borçluya merhamet ederek ona Zekât ve sadaka olarak hakkınızı bağışlayıp alacağınızdan vazgeçmeniz sizler için çok hayırlıdır.

۞ وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۣ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞

281. Âyet: Geleceği kesin olan bir günden korkun. O Kıyamet Gününde Allah Azîmüşşân'a döndürülüp varacaksınız. Sonra herkese kazandıkları tam olarak ödenecek, asla haksızlık görmeyecekler.

۞يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ ۜ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ ۠ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۜ فَاِنْ كَانَ الَّذِى عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا اَوْ ضَعِيفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيعُ اَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ ۜ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَاَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰيهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰيهُمَا الْاُخْرٰى ۜ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوا ۜ وَلَا تَسْـَٔمُٓوا اَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا اَوْ كَبِيرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖ ۜ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُٓوا اِلَّآ اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوهَا ۜ وَاَشْهِدُٓوا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۠ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ ۜ وَاِنْ تَفْعَلُوا فَاِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ ۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۜ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۜ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيمٌ ۞

282. Âyet: Ey Îman edenler! Aranızda belli bir vakte kadar borçlanma işlemi yaptığınızda derhâl onu yazın. Kâtib; aranızdaki bu yapılanları adaletle yazsın, Allah Azîmüşşân'ın kendisine öğrettiği gibi yazsın, yazmaktan kaçınmasın. Hak aleyhine olan, yani borçlanan da; ödeyeceği mikdarı yazdırsın, Yegâne Rabbi Olan Allah'tan ﷻ korksun; o mikdarı eksiltmesin, ödeyeceği mikdarı eksik yazmasın, eksik ödemesin. Eğer ödeme hakkı üzerine yazılmış olan borçlu; cahil ise ya da zayıf veya yazdırmağa kudreti ve imkânı yoksa o zaman derhâl onun bir velîsi, babası, işlerini yürüten biri veya tercüme eden görevlisi adaletle ve tam olarak o borcu yazdırsın. Yapılan işe erkeklerinizden iki tane de şâhid bulun. Bu iki şâhid; iki erkek olmazsa; bir erkek ile iki kadın, ama şâhidler razî olduğunuz, ahlakını beğendiğiniz dürüst ve adaletli kimseler olsun. Bir erkek yerine iki kadın şâhid şunun için: biri yanılır veya unuttukları olursa diğeri hatırlatsın. Şâhidler çağırıldıkları zaman; şâhidlik yapmaktan kaçmasınlar. Borç mikdarı küçük veya büyük; her ne ise ödenecek vakti belirleyerek yazın, onu yazmağa asla erinmeyin, bıkkınlık göstermeyin.

Bakınız bu buyrukları edâ etmeniz; Allah ﷻ katında pek adaletlisi, yapılacak şâhidliğin en sağlamı, şüphe etmemeniz için en uygun olandır. Bu anlatılanları kesin olarak yapın, ancak aralarınızda ve birbirlerinizin huzurunda olan ve elden ele dolaştırdığınız peşin alış-verişleriniz müstesnâ. Bu sepele onları yazmadınız diye sizlere günah olmaz. Karşılıklı alıp sattıklarınızda şâhidler bulundurun. Böylesi şüphe ve tartışmayı ortadan kaldırır. Aranızda yapılanları yazan kâtib ve tuttuğunuz şâhid asla zarar görmesin, ücretleri ödensin, masrafları karşılansın ve korunmaları sağlansın. Eğer buyrukları terk eder, yasakları yaparsanız bu; sizlere bulaşmış olan bir sapıklık ve İlâhî buyruklardan çıkmak olur. Allah Azîmüşşân'dan korkun, kahrından ve gazabından korunun. Tek Ma'bûdünüz ve Yegâne Rabbiniz Olan Allah ﷻ; sizlere her konuda öğretmenlik yapıyor. Hulasa Allah ﷻ her şeyi Bilendir.

۞ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ ۖ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ ۗ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۚ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞

283. Âyet: Eğer yolculuk hâlinde borçlanma işlemleri yaparsanız, yazacak katibi de bulamazsanız; o zaman elle tutulur rehinler, yani alacağınız karşılığında ipotek olarak değerli şeyler alırsınız. (Teminat olması için rehin ve ipotek alma ikamet edilen yerde ve hayatın her safhasında da olur.) Eğer bir kısmınız, diğerine güvenerek rehin almazsa kendisine güvenilen ve emin görülen kimse; Allah'tan ﷻ korksun, kendine güvenen kişiye güvendiği borcu versin, dürüstçe ödesin. Ey şâhidler ve alış-veriş yaparken olanları ve konuşulanları bilenler! Şâhidliğinizi ve bildiğiniz her şeyi; kârınıza veya zararınıza olsa da asla saklamayın. Şâhidliği ve bilinen bir hakkı saklayan kimsenin kalbi günahkâr olmuştur. Kimin günahı kalbine yerleşmişse cezası ağır olur. Allah ﷻ; tüm yaptıklarınızı Bilendir.

İhtar! Kur'an-ı Hakîmde en uzun Âyet; borçlanma, borç ödeme, alış-verişte yapılması gerekenler, gerekli yazı ve tutanaklar, şâhidlerin ve kâtiplerin önemi, bunlar olmadığında rehin verme v.s. ile ilgili olan Bakara Sûresi, bu 282. Âyettir ve tam bir sayfadır. Artı arkasından gelen sayfadaki 283. Âyet ise üç buçuk satır olup konunun devamıdır. Buna rağmen Müslimanların tamamına yakını bu konuda pek gafil, cahil ve duyarsızdır. Borçlanmayı, hesabı ve borç ödemesini bilmezler. Bunun sebebi acaba çoğu âlimin; bu ve benzeri emirler; emr-i ibâhadır (yapsan da yapmasan da olur) demeleri midir?

Uyarı! İlâhî emre uymak sizleri azîz, uymamak ise rezil eder.

۞لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنْ تُبْدُوا مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ۞

284. Âyet: Semâvât, Arz, Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. İçlerinizde olanı açığa vursanız da onları gizleseniz de; Allah Azîmüşşân tamamını bilir ve onunla; Allah Azîmüşşân sizleri hesaba çekecek. Dilediğini mağfûr kılar, hatasını örtüp günahsız hâle getirerek arındırır. Dilediğini de affetmez, azab eder. Allah ﷻ her şeye Kadirdir.

۞اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۣ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۣ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ۞

285. Âyet: O Yüce Rasûl ﷺ Kendisine indirilene Îman edip her hususta Rabbini tasdik ederek bütün buyrukları icraa etmektedir. O'na ﷺ uyup her hususta yanında olan Mü'minler de Yüce Rasûle ﷺ İndirilen, Kur'an'a, Sünneti Seniyye ve Mu'cizelere Îman edip icrâ etmeğe koyuldular. Hepsi Allah Azîmüşşân'a, meleklerine ﷺ, Kitaplarına, peygamberlerinin tamamına ﷺ Îman edip tasdik eylediler ve şöyle dediler: Allah Azîmüşşân'ın peygamberleri ﷺ arasında hiçbir ayrım yapmayız, tamamına Îman ederiz. Hulasa şöyle dediler: Ey Rabbimiz! Buyruklarını tamamen duyduk, itaat ettik ve tüm varlığımızla Sana teslim olduk. Ğufranını, kusurlarımızı örtüp günahlardan arındırmanı istiyoruz. Dönüşümüz; kesinlikle Sana olacak, bizleri afvınla, mağfiretinle, rahmetinle, sevgi ve şefkatinle karşıla.

۞لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۭ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۭ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَي الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۡ وَاغْفِرْ لَنَا ۡ وَارْحَمْنَا ۡ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ۞

286. Âyet: Ey Mü'minler! Mevlâ'nız, Sahıbiniz Yegâne Ma'bûdünüz Allah ﷻ; hiçbir kimseye kavrayıp kaldıracağı ve taşıyabileceği dışında bir şey yüklemez. Sakının kendi kendinize ağır işlerin altına girmeğe, kendinizi helâk edecek davranışlara kalkışmayın. Misal: Düşmanın bedeni karşısına; bedenle, aklının karşısına akılla, aklının ve elinin ürettiği silah,

araç, malzeme ve mühimmatın karşısına; daha üstün olanlarıyla karşı koyun. Her şeyden önce de sonsuz kuvvet Sahibi Rabbinizden yardım isteyin. Çıkışı olmayan derinliklere, dönüşü olmayan uzaklıklara gitmeyin. Dînî-Dünyevî işlerinizi güzelce becerecek öğrenim ve çalışmalar yapın. Rabbinizi duyun, her konuda sizlere Eşsiz Örnek olarak gönderdiği Yüce Rasûlüne uyun ﷺ.

İnsan nefsinin, yani kendi başına olan varlığının; istemeyerek kazandıkları yararınadır ki bunlar İlâhî buyruklar ve hayatın zor işleridir. Arzu ve istekle yapmağa koyulup yaptığı işlerden kazandıkları ise zararınadır ki bunlar canının çektiği haramlar, yasaklar ve zararlı işlerdir.

Eğitim ve selîm aklın hâkimiyyeti altına alınmayan, Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ aşkına boyanmayan insan varlığı; çalışıp sıkıntı çekmeden kazanç sahibi olmayı, hakkı ve helâlı olmayan güzelliklerden faydalanmayı ister, fırsat bulduğunda da bir şeyler elde eder. Hâl bu ki bunlar kendisi için zararlıdır. Basit bir misal: Kırda gezerken dinlenmeniz gerekti. Baktınız her taraf kupkuru. Aradınız bir yer buldunuz ki ağaçlar altında, hoş su başlarında, çimenler üstünde dinlenme imkânı olan bir yer. Hemen koşarsınız. Hâl bu ki o kupkuru yer, sizin dertlerinizi ve hastalıklarınızı da kurutup yok eder. Ama canınızın arzulayıp beğendiğiniz o sulu, ağaçlı ve yemyeşil yer hastalıklarınızı artırdığı gibi, her bir yeşillikten ayrı bir nem kapar, bilmediğiniz dertlere düşersiniz. Eğer sık-sık hastalanmıyorsak sebebi; önce Rabbimizin koruması, sonra da sıkıntılı ve kurak ortamların canlı mikropları öldürmesidir.

Ey Rabbimiz eğer unuttuk veya yanılıp yanlışlık yaptıysak; bizleri tutup sorgulama. Ey Rabbimiz! Bizlere; bizden önceki ümmetlere yüklediğin; malın dörtte birini Zekât vermek, elbiseye pis bir şey değdiğinde orasının kesilmesi, elli vakit Namaz, tevbe etmek için kendini öldürme gibi ağır emirler yükleme. Bizlere ağır buyrukları, götüremeyeceğimiz belâları, taşıyamayacağımız yükleri yükleme ve bizler; cahillikle kendilerimizi tehlikelere atmağa, ağır yükler yüklenmeğe kalkıştığımızda bizleri tut muhafaza eyle. Öfke, şehevî arzu v.s. çılgınlıklardan bizleri koru. Bizleri affeyle, hak ettiğimiz cezaları kaldır. Hatalarımızı örtüp günahlarımızı silerek bizleri arındır. Bizlere rahmeyle, sonsuz ikramlarına ve ebedî seadetinle yakınlığına al. Sen Mevlâ'mız; kâfirler topluluğuna karşı bizlere yardım eyle, daima zaferler ver.

سُورَةُ اٰلِ عِمْرَانَ

ÂL-İ IMRAAN SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Taşlanarak kovulmuş Şeytandan Allah'a sığınırım ﷺ.

Rahamût ve rahmet Sahıbi Olan Allah'ın Adıyla ﷺ.

۞ الٓمٓ ۞

1. Âyet: (اَنْتَ لَامِعٌ مَاحِ) Sen daima Parlayan İlâhî Nûrsun, Zulüm ve kâfirliğin karanlığını Mahvedensin.

۞ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ اَلْحَيُّ الْقَيُّومُ ۞

2. Âyet: Allah Azîmüşşân; kendisinden başka ilâh olmayandır.

۞ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۙ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۞

3-4. Âyet: Sana ﷺ Bu Muazzam Kitabı, yani Kur'an-ı Hakîmi Âyetler ve Sûreler hâlinde Peygamberlik Görevin boyunca aralıklarla Hak olarak ve haber verdiği her şey kesinlikle gerçekleşecek olmak üzere indirdi. Önceden Mûsâ Peygambere ﷺ Tevrat'ı, Îsâ Peygambere ﷺ İncil'i bir defada indirdi. Tamamını insanlara ve cinlere bir irşâd Kaynağı ve yol Gösterici olarak indirdi. Hulasa Bu Furkanı, yani Hakkı; batıldan, Îmanı; küfürden, nûru; zulmetten, iyiyi; kötüden Ayıran Kur'an-ı Kerîmi indirdi. (Böylece her şey açığa çıkıp anlaşılacak, kimsenin yaptığı yanına kalmayacak.)

Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini ve Mu'cizelerini tanımayan inkârcı nankörlere çok çetin bir azap var. Allah ﷻ; sonsuz üstünlük ve korkunç intikam Sahıbidir.

۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۞

5. Âyet: Allah Azîmüşşân'ı iyi bilip tanıyasınız. Yerlerde ve Göklerde hiçbir şey O'na ﷻ gizli kalmaz.

۞ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

6. Âyet: O Yüce Yaratıcı öyle bir kudret Sahıbidir ki annelerinizin rahimlerinde sizlere suretler ve biçimler verir. O sonsuz üstünlük, kusursuz bilgi, eşsiz huküm ve yüce gayeler Sahıbidir.

۞ هُوَ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ اٰيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتَابِ وَاُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ ۖ فَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيلِهِ ۗ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيلَهُ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ اٰمَنَّا بِهِ ۙ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۞

7. Âyet: O ﷻ; Sana ﷺ Bu Yüce Kitabı İndirip ikram edendir. O eşsiz Kitaptan Âyetlerin büyük çoğunluğu **muhkem** olanlar, yani ma'nası açık ve anlaşılır, nesh olmaktan korunup hukümleri yürürlüğe konmuş olanlar ki bunlar; Bu Yüce Kitabın irşâd ve eğitim için gelmekte anasıdır, esas ve temel olan Âyetleridir. Diğerleri ise müteşâbih olan, ma'nası açık olmayıp anlaşılması zor olmakla akılları aciz koyan Âyetler ki te'vîlini, sözün görünen kısmının altındaki kasd olunan gizli ma'nayı bilip açığa koymayı kimse bilemez ancak Allah Azîmüşşân bilir.

İlimde karara erenler, şaşmayıp gerçeklere ulaşanlar şöyle derler: Biz bu okunup anlatılan Yüce Kur'an'ın tamamına Îman ettik. Tamamı Rabbimiz katındandır. Bunları; devamlı ders yapıp anlamağa çalışanlar; başka değil ancak beyinleri sağlam, akılları sâlim ve sağlıklı olanlardır.

۞رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ۞

8. Âyet: Akılları Kur'an'ın nûruyla nûrlanan ve kalpleri Îmanın kemâliyle dolan bu seçkin ilim sahipleri şu duayı ederler: Ey Rabbimiz! Bizleri Bu Yüce Kur'an'a, Rasûlün ﷺ beraberinde Îman ve İslâm'a erdirdikten sonra kalplerimizi sapmaktan ve eğriliklere düşmekten koru. Katından bizlere rahmet, her türlü ni'met, iyilik ve seadetlere kaynak bahşeyle. Sen ﷻ; sonsuz bağış ve ikramlar Sahibisin.

۞رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ۞

9. Âyet: Ey Rabbimiz! Sen ﷻ; geleceğinde hiçbir şüphe olmayan günde, Kıyamet Gününde tüm insanları toplayacaksın. Biliyoruz ki Rabbimiz Yüce Allah ﷻ; va'dinde ve müjdesinde asla söylediğinin aksini yapmaz, dediğini gerçekleştirir. Ey Rabbimiz! Bizleri o müjdelere layık kullar eyle.

۞اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ۞

10. Âyet: Bilesiniz ki kâfirlerin malları, çocukları ve evladım diyerek yanlarına dizdikleri şımarık yardımcıları; Allah Azîmüşşân'ın kahrından ve azabından başlarına gelecek olan korkunç belâlardan hiçbir şeyi onlardan uzaklaştıramayacak. Allah ﷻ onları kahretmeyi dilediğinde hiçbir varlık onlara fayda vermeyecek. Bak işte onlar kesinlikle Cehennem yakıtı olanlardır.

۞كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ۞

11. Âyet: Mekke kâfirlerinin ve onları izleyenlerin durumu; tıpkı Fir'avn'ın, inkârda, zulümde, haksızlık ve tahribatta Ona yardım eden Kavminin durumu ile onlardan önceki kâfirlerin durumu gibidir. İnkârcıların hepsi Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr ettiler, Allah

Azîmüşşân da günahları sebebiyle onları tutup helâk etti sonra da Cehennem azabına ebedî olarak mahkûm eyledi. Bu beyinsizler de helâk edilmeyi bekliyorlar. Allah ﷻ; cezalandırması çok çetin ve şiddetli olandır.

۞ قُلْ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۖ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞

12. Âyet: Kâfirlere de ki önce Dünyada Allah Teâlâ'nın saalih kullarına mağlub olacaksınız sonra da toplanıp Cehenneme dolacaksınız. O Cehennem ne kötü koğuş ve ne iğrenç yatakhanedir.

۞ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَن يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۞

13. Âyet: Karşı karşıya gelip birbirleriyle savaşan iki birliğin durumlarında; sizler için büyük bir ibret, alınacak önemli dersler var. Birliğin biri Allah Yolunda ﷻ; insanlığın kurtuluşu, Dünya ve Ahirette huzur bulmaları için savaşıyor. Diğeri ise kâfir, Allah Azîmüşşân'ı tanımıyor, kimseye merhamet etmiyor, yakıp yıkıyor. Her biri kendisini; gözün görüşü ve göz kararıyla düşmanının iki katı görüyor, dolayısıyla düşmanına saldırıyor. Allah ﷻ dilediğine yardım ederek güç verip destekliyor. Hiç şüphesiz bu anlatılanlarda göz sahıbi olanlar için büyük bir ibret, alınacak pek önemli bir ders var.

۞ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۗ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَاللَّهُ عِندَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۞

14. Âyet: İnsanlar için çetin imtihanlara tâbi' tutulmak üzere şehevât sevgisi, yani nefsin iştah ve arzusunu çekici şeyleri sevmek ve ilgi duymak; süslenip hoş gösterildi. Yani kadınlara düşkünlük, oğullara ve emre âmâde yardımcılara sahip olma arzusu, yığın-yığın biriktirilmiş altın ve gümüş gibi mallara gönül verme, nişan vurulmuş ve süslü malzemelerle süslenmiş atlar, binitler, büyük ve küçük baş hayvanlara sahip olma arzusu ve her türlü ekim dikim ürünlerine sevgi; ziynetli ve süslü hâllerde gayet hoş gösterildi. Bunların tamamı; içinde bulunduğunuz değersiz ve geçici hayatın metâıdır, geçici olarak faydalanılan varlıklardır. Allah ﷻ katında ise dönüp varılarak karar kılınacak yerlerin güzellikleri var.

۞ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۞

15. Âyet: De ki bakınız; bunlardan çok daha hayırlısını ve nefsin sevip arzulaması bakımından çok daha fazla güzel olanlarını sizlere haber vereyim mi? Allah için ﷻ; kendilerini Dünya zînetlerinin, şehvet ve isteklerinin kötülüklerinden koruyan Mü'minler için Rableri katında; içerisindeki köşklerinin altlarından nehirler akan Cennetler var. O Cennetlerde ebedî olarak kalacaklar. Onlara her türlü kirden, istenmedik durumlardan ve tüm kötülüklerden arındırılmış eşler, bir de Rablerinin Rıdvan'ı, yani onlar Dünyada Rablerinden ve O'nun ﷻ tüm buyruklarından ve icraatlarından razî oldukları için onlara ey kullarım! Ben sizlerden Razıîyım diyerek En Yüce Makamı onlara ikram etmesi var. Allah ﷻ kullarını Görendir.

۞ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۞

16. Âyet: Onlar kulluk yaparken şöyle derler: Ey Rabbimiz! Kesinlikle bilirsin ki bizler Sana ﷻ hakkıyla Îman ettik. Günahlarımızı sil, bizleri bağışla ve Cehennemin korkunç ateşinin azabından koru.

۞ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۞

17. Âyet: Onlar; İlâhî kurallara bağlılık gösterip Rablerinin bütün buyruklarını yerine getirmekte ve her kötülükten kaçınmakta sabredenler olup Îman ettik sözlerinde doğru olduklarını ve kulluktaki sadâkatlerini her an ve her yerde ortaya koyanlardır. Onlar; itaat ve teslimiyette en üst dereceye ulaşıp Rableri için gerekli yerlere ve muhtaçlara harcama yaparlar, seherlerde, yani uykusuz kalmanın zor olduğu fecrin öncesindeki vakitlerde hem kendileri, hem de Mü'min kardeşleri için Rablerinden mağfiret dilerler.

۞ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

18. Âyet: Allah ﷻ; Kendisinden başka ilâh olmadığına Şehîddir, görüp bilerek Yüce Tevhîdini i'lân etmektedir. Melekler de şehâdet eder, kesin olarak bilip i'lân ederler ki

Allah'tan ﷻ başka ilâh yoktur. Gerçek ilim sahipleri olan ulemâ da şehâdet eder, bilerek i'lân eylerler ki Allah'tan ﷻ başka hiçbir ilâh yok, İlâh olarak sırf O ﷻ Var. O ﷻ; sonsuz üstünlüğün, hikmetin, kusursuz bilgi, sağlam sanat ve icraatın, eşsiz huküm ve yüce gayelerin Sahibidir.

۞ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۗ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

19. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ katında ve O'na ﷻ göre Dîn; İslâm'dır. Başkalarına göre olan ne olabilir? Sadece kendileri gibi başıbozuk olan bâtıl, boş tarzlar, zulüm ve ahlaksızlık kaynaklarıdır ki sonu Dünyada sıkıntı, işkence haksızlık, Ahirette de Cehennemdir. Yaratan ve Tek İlâh Olan sırf Allah Teâlâ olunca; O sonsuz kudret Sahibine ﷻ muhalif olan ne yapacak, hâli ve yolu ne olacak?

Kendilerine Kitap verilenler; başka zaman değil, aralarındaki hased ve azgınlık sebebiyle kendilerine apaçık Âyetler ve kesin belgeler geldikten sonra Hakkı terk edip ayrılığa düştüler. Kim basit çıkarlar sebebiyle Allah Azıîmüşşân'ın Âyetlerini inkâr edip kâfirlik yaparsa bilsin ki Allah Azıîmüşşân; hesabı çok süratli Olandır.

۞ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۗ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ ۚ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا ۖ وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۞

20. Âyet: Ey, tüm peygamberlerin ﷺ Tek Da'vası Olan Allah Azıîmüşşân'ın Yüce Dînini tamamlamak üzere Gelen Yüce Rasûl ﷺ! Eğer Ehl-i Kitap; Sana ﷺ uymadıklarına bahane sunmak için deliller getirerek Seninle tartışıyorlarsa onlara de ki Ben Yüzümü, Özümü ve tüm Varlığımı; Allah Azıîmüşşân'a teslim ettim ve O'nun ﷻ Dînine de hizmet etmekteyim. Bana uyanlar da bunu yapmakta. Kendilerine Kitap verilenlere ve Ümmîlere, yani annelerinin öğrencileri olmakla kalıp okuma-yazma bilmeyen müşrik Araplara de ki sizler de tüm varlıklarınızla Allah'a ﷻ teslim olanlar mısınız? Geliniz, inad etmeyiniz. Allah Azıîmüşşân'ın Dinine tâbi' olunuz. Ey Muhammed ﷺ! Eğer İslâm'la şereflenirlerse Hak Yolu bulur ve mes'ud olurlar. Eğer dönüp giderlerse; üzülme. Sana gereken onlara buyruklarımı ulaştırmandır. Allah ﷻ bütün kullarını Gören ve gerekeni yapacak Olandır.

۞ اِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَاْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۞

21. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini inkâr edip kâfirliklerini sürdürenler, haksızlıkla peygamberleri ﷺ şehîd edip onların ﷺ İzinde adaleti emreden dürüst insanları katledenler, bütün peygamberlerin ﷺ Tek Da'vası Olan Allah'a ﷻ tam teslimiyyetle kulluk yapmayı yok etmeğe uğraşanlar; belâlarını buldular ve bulacaklar. Onları çok acıklı bir azab ile müjdele.

۞ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞

22. Âyet: Onların yaptıkları Dünyalık ve Ahiretlik tüm hayır işleri boşa çıktı, amel defterlerinden silindi. Onlara; peygamberler ﷺ melekler ﷺ ve saalih kullar gibi yardım gücü olanlardan hiçbir kimse yardımcı olmayacak, haklarında hiçbir şefaatçinin şefaati kabul görmeyecek.

۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ اُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتَابِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞

23. Âyet: Kendilerine Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'tan nasip verilen Yahûdî ulemasını görmedin mi? Onların kimliklerini ve ne yaptıkların görüyor ve biliyorsun. Hâkimin; Allah Azîmüşşân'ın hukmüyle huküm vermesi için Allah'ın Kitabına ﷻ da'vet olunuyorlar, sonra onlardan bir gurup o hukme yüz çevirerek dönüp gidiyor.

۞ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

24. Âyet: O hainlerin; Allah Azîmüşşân'ın hukmünden yüz çevirip gitmeleri şu sözleri ve iddiaları sebebiyledir: Ahirette bizlere Cehennem ateşi dokunmayacak, sadece sayılı günler kadar, yanacağız. Ey Mü'minler! O hainlerin; Dînlerine yaptıkları iftira onları mağrur etti, bu tür aldanışlara düşürdü.

İddialarının şu olduğu naklediliyor: Atalarımız buzağı heykeline kırk gün ibadet etti. Biz de onları izlemekle Cehennemde sadece kırk gün yanıp kurtulacağız. (Aklı olan bir gün yanmak istemez, Dünyanın tamamını verseler; Allah'ın ﷻ hukmünden asla vazgeçmez.)

۞ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞

25. Âyet: Bak gör; geleceğinde hiç şüphe olmayan Kıyamet Gününde, onları topladığımızda nasıl olacak? Bizler de İman ettik deyip de inkârcı kâfirlere şeytanlık yapan münafıklar; Cehennemin en aşağı ve azabı en ağır olan yerlerinde ebedî olarak yanacaklar. Herkes kazandığını tam alacak, asla haksızlık görmeyecekler.

۞ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

26. Âyet: De ki ey Allah ﷻ, ey sonsuz ve sınırsız idarenin ve hukümdarlığın Sahıbi! Sen idareyi ve saltanat sahıbi olma yetkisini; dilediğine verirsin, bu idare yetkisini dilediğinden söküp alırsın. Dilediğini üstün ve ızzetli, dilediğini zelil ve perişan eylersin. Hayrın, iyilik ve güzelliğin tamamı Senin Elinde ﷻ. Sen her şeye Kadirsin.

Ey Rabbimiz! Fazl u ihsânın ve yüce ikram ve rahmetin olarak Senin İktidarını yansıtacak ve Senin Hukûmet Mecmûan Olan Kur'an-ı Hakîmini ortaya koyacak bir iktidar, muazzam bir mülk ve sultan-ı nasıîr ver.

۞ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞

27. Âyet: Sen ey âlemlerin Rabbi Allah ﷻ! Geceyi gündüze sokar ve gündüzü uzatırsın. Gündüzü de geceye sokar, geceyi uzatırsın. Dünyayı, Güneşi, Ayı ve yıldızları farklı yörüngelerde yürütüp değişik durumlara sokarak sayıya ve hesaba sığmaz çokluklarda oluşumlar, verimler ve gelirler sağlarsın. Kendine ﷻ kulluk ve memurluk için yarattığın insanlara çeşitli rızıklar, farklı gelirler, yüce huzurlar ve sınırsız afiyetler ikram eylersin. Sana ﷻ sonsuz hamd ve şükürler olsun.

Ey yokları var, var olanları yok Eden Rabbimiz! Ölülerden diriler, dirilerden de ölüler çıkarıp ortaya koyarsın. Çekilmez dert ve sıkıntıları, onulmaz hastalıkları ortadan kaldırırsın.

Yoktan devâlar, şifâlar ve çâreler var edersin. Dilediğini hesapsız ve sınırsız olarak rızıklandırır, mâddî ve ma'nevî varlıklara sahip eylersin.

۞لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ۞

28. Âyet: Kullarıma söyle: Allah'ın ﷻ Kitabına ve Peygamberine ﷺ bağlılık gösteren Mü'minler; Mü'min kardeşleri dışındaki kâfirleri dost edinmesinler ve onlara yetki vermesinler. Kim bu hainliği yaparsa bilsin ki hiçbir şey hususunda Allah Azîmüşşân tarafından güven altında bulunamaz, yaptığı Dînî işlerinin geçerliliği kalmaz. Sadece kâfirler arasında bulunmanız ve çaresiz olmanız anında; yüzeysel olarak hoş davranışlarda bulunarak sakınır ve korunursunuz, ancak kalbinizi onlardan ve onları sevmekten korursunuz. Hulasa Allah Azîmüşşân sizleri Kendisinden, kahr u gazabından sakındırmaktadır ki kâfirlerin zararından korunacağız diye Allah'ın kahr u gazabına uğramayasınız, dikkat ediniz. Dönüş Allah'adır ﷻ. Ezel-ebed huzurunda bulunup hesap verilecek ve muamele görülecek olan sadece O'dur ﷻ. O'nun ﷻ karşısında hiçbir zaman, hiçbir kimsenin gücü, etkisi ve yetkisi yok, aklınızı başınıza alın. İmtihan için ortaya konan geçici şahıslardan, etkiler ve yetkilerin şerrinden korunmasını bilin, daima Rabbinize bağlığınızı sağlam tutun.

۞قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ۞

29. Âyet: Göğüslerinizde olan iyi-kötü tüm düşünce ve sırlarınızı gizleseniz de açıklasanız da bilesiniz ki Allah ﷻ tamamını bilmektedir. Semâvât ve Arzda olan her şeyi biliyor. Allah ﷻ her şeye kadir.

۞يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ اَمَدًا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ ۞

30. Âyet: Şu hâdiselerin olacağı günü, korkunç Kıyamet Gününü hatırlayın ve hazırlık yapın. Herkes Dünyada yaptığı büyük-küçük, gizli-âşikâr her şeyi huzuruna getirilmiş olarak bulur. Yaptığı kötülüğü görünce; arzu eder ki o kötülük kendisinden öyle uzaklaşsın ki onunla arası; geçmeyecek kadar uzun bir zaman, karşılaşılmayacak kadar uzak bir mesafe

olsun. Hulasa Allah Azîmüşşân Kendisinden, kahrına, gazabına uğrayacak kötülükler yapmanızdan sizleri sakındırıyor, dikkat edin. Allah Azîmüşşân; kullarına çok Şefkatli ve pek Merhametlidir.

۞قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

31. Âyet: Ey yaratılmışın tamamının Peygamberi Olan Muhammed ﷺ! Başta Yahûdî ve Hıristiyan dîn adamları olmak üzere Allah Azîmüşşân'ı sevdiğini ve O'na ﷻ kulluk yaptığını iddia eden herkese söyle: Eğer Allah Azîmüşşân'ı seviyorsanız ve bu iddianızda samîmî iseniz; Bana uyunuz. Bana uymanız O'nun ﷻ kesin emridir. Eğer Bana uyarsanız; Allah Azîmüşşân o zaman sizleri sever ve kulluklarınızı kabul eder. Yoksa ne yapsanız boşadır. Bana uyup Müsliman olduğunuzda geçmiş günahlarınızın tamamını yok eder. Allah Azîmüşşân Ğafûr ve Rahîmdir. Varlıklarınızı tertemiz edip rahmetine ve Cennetine uygun hâle getirir.

۞قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ۞

32. Âyet: De ki Allah'a ﷻ ve Rasûlüne itaat ediniz, bükülüp teslimiyet göstererek buyruklarını icrâ ediniz. Her kim olursa olsun; eğer Sana itaat etmeyip giderse, Sana uyanlara değil kâfirlere karışmış olur. O zaman herkes bilsin ki Allah Azîmüşşân; kâfirleri sevmez. Sevmediğini ise düşman i'lân edip Dünyada ve Ahirette alçaltır ve azap eder.

۞اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۙ ۞

33. Âyet: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; Âdem'i ﷺ seçti, Eşine, Kendi çocuklarına, meleklere ﷺ ve âlemlere, yani zamanında bulunan bütün varlıklara üstün kıldı. Nûh Peygamberi ﷺ, İbraahîm'in Şahsını ﷺ, çocuklarından pek çok peygamberi ﷺ, Hz. Mûsâ ve Hâruun Peygamberlerin ﷺ Babası Imraan'ı ﷺ, yine Hz. Meryem'in Babası olan Imraan'ı âlemlere, yani zamanlarında yaşayan kullara seçip üstün kıldı.

۞ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

34. Âyet: Bu seçkin insanlar ve onlar gibi olanlar ﷺ; birbirinden doğup meydana gelen insanlardır. Onlar ﷺ Allah'ı ﷻ sevdi, Allah da ﷻ onları sevdi ve yüce ikramlarda bulundu. Ahiretleri ise Dünyadan çok daha hayırlı olacak. Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞

35. Âyet: Hatırla ve anlat o vakti ki Imraan'ın ﷺ Hanımı ﷺ şöyle demişti: Ey Rabbim! Ey bizleri yoktan var edip sayısız ni'metlerle, türlü ikramlarla Yaşatan ve Yöneten Şâhım, Sultanım! Karnımda olan çocuğumu; herkesten ve her şeyden ilgisini kesip kendimden dahi ayırarak tamamen hür ve serbest kılınmış bir hâlde Sana adadım. Senin Ma'bedinde, sırf Sana hizmet etsin. Bunu benden kabul eyle. Kesinlikle biliyor ve inanıyorum ki beni, herkesi ve her şeyi daima Duyan ve Bilensin.

۞ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي وَضَعْتُهَآ اُنْثٰى ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ۭ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى ۚ وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَاِنِّىْٓ اُعِيْذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۞

36. Âyet: Onu kız çocuğu olarak doğurunca; Allah ﷻ ne doğurduğunu bildiği hâlde; üzülerek şöyle dedi: Yüce Rabbim! Onu kız olarak doğurdum. Diyordu ki erkek çocuk; halka hizmet etmekte kız gibi değil.

Yüce Anne, Hanneh Hâtûn ben iyi bir kul değilim. Erkek çocuk istiyordum, Rabbim vermedi, duam kabul edilmedi. Allah Teâlâ; kalbine ilhâm edip Bu Çocuğun haarika hâlleri olan bir Mübarek Hanımefendi olacağını, kararından vazgeçmemesini buyurdu. Pek sevindi ve dedi ki ey Rabbim! O'nu Meryem, herkesten ve her şeyden kopup tüm varlığıyla Allah'a ﷻ teslim olan diye adlandırdım. O'nu ﷻ ve O'ndan doğacak Çocuğu; la'netlediğin ve meleklerin ﷺ tarafından taşlanarak rahmetinden daima uzaklaştırdığın Şeytanın şerrinden Sana ﷻ sığındırıyorum.

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed ﷺ şu açıklamayı yaptı: Hiçbir çocuk yoktur ki doğarken Şeytan ona dokunmasın ve ona eziyet vermesin. Onun dokunması sebebiyle çocuklar haykırırlar. Sadece bu dua sebebiyle Meryem Oğlu Îsâ'ya ﷺ ve Annesi Meryem'e ﷺ Şeytan dokunmadı.

۞ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۭ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ يٰمَرْيَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ۭ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۗءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۞

37. Âyet: Rabbi duasını güzel bir dua olarak kabul etti ve Meryem'i pek güzel ve mübarek bir bitki gibi çabucak yetiştirdi. Değerli Anne O'nu; kız kardeşinin, yani Meryem'in Halasının Kocası Olan Eniştesi Zekeriyyâ Peygamberin Kefîl olmasıyla Mescid-i Aksaa'ya koydu. Zekeriyyâ Mescid'in ön kısmında; erişilmesi uzak yüksek bir oda hazırlamış, ibadet esnasında odaya çekiliyor, halk çıkınca temizlik için iniyordu. Öyle bir zaman geldi ki Meryem Hâtûn erişilmez kerametlere erdi. Zekeriyyâ; O Mihraba, yani yerden yüksek olan ve özel merdivenle çıkılabilen yüksek odaya girdiği her zaman O'nun yanında muazzam bir rızık, yiyecek ve içeceklere rastlıyordu. Ey Meryem! Bunlar Sana nasıl ve nereden? Dediğinde; dedi ki bu gördüklerin Allah katından. Biliyorsun ki Allah Azîmüşşân dilediğini hesapsız rızıklarla besler.

Rivayet olunur ki kışın yaz yiyecekleri, yazın kış yiyecekleri, hem de fevkalade yiyecekler.

Mihrab; savaş ve Cihâd Meydânı demektir. Ma'lum ki bildiğimiz mihrablarda Namaz kılınır, en büyük dua mecmuası şekliyle kulluk sergilenir, Kur'an okunur, Tevhîdin en büyük hizmeti yapılarak Şeytan başta olmakla Tevhîdin muhaliflerine savaş vermek için en önemli çalışmalar sergilenir.

Allah Azîmüşşân tüm kıraet, dua ve mücâhedelerimizde bizleri yüce şuur ve yüksek mertebelere erdirsin. Hz. Meryem; bu kulluk görevlerini çok iyi edâ ediyor, seçkin peygamberler seviyesinde çalışmalar yapıyordu. Allah'ın salevâtı, selâmı, rahmet ve bereketi hepsine olsun.

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۚ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

38. Âyet: İlâhî ikramın büyük bir Mu'cize olarak görülüp idrak olunduğu o an ve ortamda Zekeriyyâ; Yüce Mevlâ'nın kudretinin sınırsızlığına dayanarak Rabbine şöyle dua etti. Ömrüm sona ermeden Yüce Dîn hizmetlerimi devam ettirecek gayet hoş ve tertemiz bir çocuğu katından ikram eyle. Sen duaları duyarsın ve her şeye Kadirsin.

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ

39. Âyet: Yüce duygularla yaptığı bu duasını unutacak kadar bir zaman geçmişti. Bir gün Mihrapta Namaz edâ ederek ayakta, Yüce Huzurda dikiliyorken; başlarında Cebraaîl

ﷺ bulunan melekler O'na ﷺ seslendi ve şöyle dedi: Hiç şüphesiz Allah Azıîmüşşân Sana ﷺ; Hayatını, Yüce Dînini ihyâ edecek, yani yaşayıp yaşatacak olan Yahyâ ﷺ Adında bir çocuk müjdeliyor. Allah Azıîmüşşân'ın saalih kullarından bir peygamber ve gayet Efendi bir Önder, kadınlara ve şehevî arzulara karşı kendisini koruma altında tutan, Rabbinden gayriye dönüp bakmayan, Allah'ın ﷻ olağan üstü Kelimesini, yani O'nun ﷻ "ol" kelimesi ve emri ile babasız olarak derhâl vücuda gelen Îsâ'yı ﷺ tasdik eden Yüce bir Kul olarak Dünyaya gelecek.

۞قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِىَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِى عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۞

40. Âyet: Dua yaptığı ortamdaki eriştiği hazzı unutarak dedi ki ey Rabbim! Benim çocuğum nasıl olabilir?

Durumumu biliyorsun; Bana yaşlılık geldi, Hanımım zaten gençken kısırdı, çocuğu olmuyordu. Şimdi ise oldukça yaşlı. Allah Azıîmüşşân şöyle buyurdu: Sonsuz kudret Sahıbi Olan Allah ﷻ; yapmasını istediği bir şeyi böyle yapar. Sadece "ol" der, olmasını istediği her ne ise derhâl olur.

۞قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىٓ اٰيَةً ۖ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِىِّ وَالْاِبْكَارِ ۞

41. Âyet: Dedi ki ey Rabbim! Bana; Eşimin hâmile olduğuna dair bir Âyet, bir alamet ortaya koy. Yüce Rabbi dedi ki Senin alametin; insanlarla konuşmaktan alıkonman olacak. Sadece Allah'ı ﷻ zikretmen devam edecek ﷻ. Üç gün, üç gece konuşamayacaksın, sadece işaretlerle yol göstereceksin. Bu esnada Rabbini çok zikret, kalbin Tesbîhi bir an bırakmasın. Bunun için sabah-akşam Dilinle Rabbini Tesbîh eyle ki Kalbiyin aralıksız olarak Tesbîh etmesini düzenlemiş olasın.

۞وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يَا مَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰيكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعَالَمِينَ ۞

42. Âyet: Bir vakit melekler ﷺ Meryem Hâtûn'a ﷺ şöyle demişti: Ey Meryem! Bil ki Allah ﷻ Seni kadınlar arasından seçti, her kötülük, eksiklik ve kadınlık hâllerinden arındırdı. Sonra da âlemlerin, yani şu zamanda insanlık âleminin kadınlarına üstün kıldı.

۞ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۞

43. Âyet: Ey Meryem! Rabbine itaat ve teslimiyete sarıl, Secde edip Rukû' edenlerle beraber Secde ve Rukû' eyle, sırf Rabbine eğil.

۞ ذَٰلِكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۖ وَمَا كُنتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ۞

44. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Bu anlatılanlar ve önemli bilgiler; gaybın haberidir, zamanın geçmesiyle gözlerden uzaklaşıp hafızalardan silinmiş, bilinmez bir hâl almış haberdir. Şimdi Biz onu; Sana vahyedip anlatıyoruz. Zekeriyyâ ﷺ ve karşısındaki Dîn bilginleri; O Mübarek Kız Çocuğa; hangisi layıkıyla kefîl olacak diye kur'a çektiklerinde ve kalemlerini suya attıklarında huzurlarında yoktun. Birbirlerine karşı herkes kendini savunup da'valaştıkları vakit yanlarında değildin. Akıp giden su hepsinin kalemin alıp götürmüş, sadece Zekeriyyâ Peygamberin ﷺ kalemini bırakmış, sonra onu alıp kaldırarak âdeta O Yüce Peygamberin ﷺ Eline sunmuştu. İstenen ve beklenen de kalemin su tarafından götürülmeyişi idi. Mu'cizeyi de görünce Zekeriyyâ'nın ﷺ; kefîl olmasına ve O'nu ﷺ yetiştirmesine ve eğitmesine razî oldular.

۞ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞

45. Âyet: Hatırla ve anlat bir vakti ki Meryem'e ﷺ melekler ﷺ şöyle demişti: Allah ﷻ Seni bir Kelime ile yani "ol" emrini ifade eden kelime ile olacak Mu'cize bir Çocukla müjdeliyor. O'nun ﷺ Adı; Mesîh, yani Yüzü kusursuz ve gayet güzel, hayrı ve bereketi bol, Meryem Oğlu Îsâ ﷺ. Dünyada herkesin yardım almak ve gerekeni öğrenmek, Ahirette şefaat istemek için Kendisine yönelip i'tibar ettiği, Allah ﷻ katında en yakınlardan olan bir Kul olarak bilinip tanınacak.

۞ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۞

46. Âyet: Henüz beşikte iken insanlara konuşup gerçekleri anlatacak. Olgunluk çağında olduğunda yine insanlara konuşup Allah Azîmüşşân'ın Dînine da'vet edecek. Hulasa O Çocuk ﷺ; saalihlerden, sadece İlâhî buyrukları icraa eden kusursuz ve faydalı kullardan olacak.

۞ قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكِ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۞

47. Âyet: Meryem ﷺ dedi ki ey Rabbim! Benim çocuğum nereden ve nasıl olacak? Bana hiçbir erkek dokunmadı. Allah ﷻ dedi ki bak ve öğren; Allah ﷻ dilediği her şeyi böyle yaratıyor. Bir işin olmasına karar verdiğinde; ona sadece "ol" diyor ve o şey derhâl oluyor. Baba ve anneden olan çocuklar da böyle, onlar da sırf Rabbiyin "ol" demesiyle oluyor. Hiçbir şey kendiliğinden veya başkaları tarafından olmuyor.

۞ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ ۞

48. Âyet: Göreceksin ki O'na ﷺ okuma ve yazmayı, Tevrat'ı ve İncîl'i Rabbin öğretecek, hiçbir öğretmene ihtiyacı olmayacak.

۞ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۞

49. Âyet: O'nu ﷺ İsraaîl ﷺ Oğullarına; şu sözleriyle Kendisini ispatlayacak olan Peygamber olarak gönderdim ﷺ: Bilesiniz ki sizlere Rabbinizden bir muazzam âyetle ve Mu'cize ile beraber her istediğinizi verecek büyük bir güçle geldim. Demek istiyorum ki Ben; çamurdan kuş suretinde bir varlık yapar, ona üflerim ve Allah'ın ﷻ izniyle canlı-kanlı kuş olur, uçar. Anadan kör olarak doğan ve gözünün açılması imkânsız olan kimsenin kör-

lüğünü gideririm. Tedavisinde çaresiz kalınan alaca hastalığına yakalanmış olanı iyileştiririm. Allah'ın ﷻ izniyle tüm bunları yapar ve ölüleri diriltirim. Evlerinizde ne yiyor ve neleri saklıyorsanız; sizlere haber vereyim. Bilesiniz ki bunda ve bu dediklerimi yapmamda; Allah Azîmüşşân'ın varlığına, Birliğine, Benim de O'nun ﷻ tarafından gönderilen Peygamber olduğuma hiç şüphesiz kesin bir alamet ve büyük bir delil var.

۞وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۞

50. Âyet: Sizlere; Benden önce Mûsâ'ya ﷺ inen Tevrat Kitabını tasdik ederek Peygamber olduğumu gösteriyor ve Allah Azîmüşşân'ın Peygamberi olarak sizleri Îmana da'vet ediyorum. Sizlere önceden haram kılınan rızıkların ve davranışların bir kısmını helâl kılmak ve sizlere İlâhî rahmet ve bereketleri ulaştırmak için görevlendirildim. Hulasa sizlere büyük bir âyet, üstün kudretlere kaynak bir Mu'cize ile geldim. Bana uyarak; Allah Azîmüşşân'dan, kahrına ve gazabına uğramaktan korunun.

۞اِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۞

51. Âyet: Şu hakîkati bilesiniz ki Allah Azîmüşşan Rabbimdir. Herkesin de Rabbi Olan O Yüce Zâta kulluk yapın. Bu dediğim, yani sırf O'na ﷻ kul olmak ve buyruklarını tutmak; Gerçek Doğru Yoldur.

۞فَلَمَّآ اَحَسَّ عِيسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِي اِلَى اللّٰهِ ۗ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَاشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُونَ ۞

52. Âyet: Bütün Mu'cizelerini göstermesi sonrasında insanlar; içlerinden inananlar olsa da zamanla gaflet ve uyuşukluğa düşüp pis arzularına kapılarak Şeytanın peşine takıldılar. Îsâ ﷺ onlardan kâfirliği ve yapacakları azgınlıkları sezince şöyle dedi: Allah Azîmüşşân'a; Razî olduğu hizmetleri yaparak yakınlığa yürürken; O'nun ﷻ Dînini yaşamak ve sırf O'na ﷻ kulluk yapmakta Benim yardımcılarım kimler olacak. Havârîler (yüzleri ak, özleri pâk, sadâkat ve ihlâs timsâli olan kahramanlar) dediler ki Bizler; Allah Azîmüşşân'ın Dînini icraa etmesinde; Allah'ın ﷻ, Yüce Peygamberinin ﷺ yardımcılarıyız. Ey Îsâ ﷺ! Sana uyarak Allah'a ﷻ Îman ettik. Bizlere Şâhid ol, tüm varlığımızla Allah Azîmüşşân'a teslim olmuş Müslimanlarız.

۞ رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۞

53. Âyet: O değerli insanlar şöyle dediler. Ey Rabbimiz. İndirdiğin Kitaba ve tüm Mu'cizelere Îman ettik ve Peygamberine ﷺ uyduk. Bizleri; şâhidlerinle beraber olan kulların olarak yaz.

۞ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۞

54. Âyet: Hulasa inkârcılar; türlü tuzaklarla Îsâ'yı etkisiz kılmak için karar vermişlerdi. Sonsuz kudret Sahibi Rabbi; Havârîler gibi türlü yardımcılar ve üstün yardımlarla o kâfirlerin tuzaklarını başlarına geçirip helâk etti. Allah ﷻ hasımlarını etkisiz kılmak için tuzak kuranların tamamından kuvvetli, hasımlarını etkisiz kılmakta yüce ilimlerin, karşı durulmaz icraatların, sonsuz kudret ve intikamın Sahibidir.

۞ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰٓى اِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُٓوا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞

55. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Allah Azîmüşşân Îsâ'ya ﷺ şöyle demişti: Ey Îsâ ﷺ! Ben Seni teveffî edip (Ruhunu alıp) Kendime yükselteceğim. Böylece Seni; kâfirlerden, onların iğrenç durumlarıyla ve azgın tavırlarıyla uğraşmaktan alıp arındıracağım. Rablerinin buyruğunu duyup hakkıyla Sana uyanları Kıyamete kadar kâfirlerin üstünde kılacağım. Sonra tamamınızın dönüşü Bana olacak ve tartışıp ayrılığa düştüğünüz konularda aranızda herkesi susturup razî edecek hukmü Veren Hakeminiz olacağım.

۞ فَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞

56. Âyet: Kâfirlere gelince; Dünyada ve Ahirette onlara şiddetli azab uygulayacağım. Yardım edecek hiç kimseleri olmayacak.

۞ وَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ اُجُورَهُمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۞

57. Âyet: Îman edip saalih amel işleyen, İlâhî buyruklara hakkıyla sarılıp bütün kötülüklerden uzak kalan ve daima yararlı olan Mü'minlere ise Rableri onlara mükâfaatlarını bol-bol verecek. Allah ﷻ zalimleri asla sevmez, yaptıklarını cezasız bırakmaz.

۞ ذٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۞

58. Âyet: İşte bu anlatılanları; Kur'an'ın yüce Âyetleri ve hikmetle dolu öğütler olarak Sana okuyoruz.

۞ اِنَّ مَثَلَ عِيسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۞

59. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ katında, Yüce Rabbinizin yaratmasına göre Îsâ'nın durumu ﷺ, yani yaratılış hâli; Atanız Âdem'in ﷺ durumu gibidir. O'nu ﷻ topraktan yarattı, sonra O'na ﷻ "ol" dedi ve Mükemmel bir İnsan oldu. Îsâ'ya da ﷺ "ol" dedi, derhâl var oldu.

۞ اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞

60. Âyet: Hak Rabbindendir, dediği her şeyin gerçekleşmesi de O'nun ﷻ tarafından olacak, asla şüphe edenlerden olma.

۞ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ۞

61. Âyet: Ey sonsuz kudret Sahibi Olan Allah'ın ﷻ; savaş-sulh, Dîn-Dünya, ilim- amel ve her şey hakkında

tam Temsilcisi ﷺ! Tam bir coşkuyla Yoluna yürü. Neye ve ne tarafa yönelsen Rabbiyin yardımı, gücü ve kudreti Seninle olunca daima Mansur ve muzaffer olacaksın.

Sana; Rabbinden gelen erişilmez ilimden sonra artık kim Seninle tartışırsa; tartışmasında ne yapsa ve ne belge getirse mağlup ve perişan olacaktır. Uzak ve yakın yerlerden toplanıp gelen ve Seninle Îsâ ﷺ hakkında tartışan güya dîn bilgini olan papazlar; Senden ortaya çıkan gerçekleri hazmedemediler. Îsâ ﷺ kul değil, ilâhtır dediklerinde; Sen dedin ki Îsâ ﷺ ve Annesi ﷺ sonradan oldular. Yiyorlar, içiyorlar, yediklerinden rahatsız olduklarında; sıkıntılarını gidermek zorunda kalıyorlar, hastalanıp çaresizlikler çekiyorlar ve daima Allah Azîmüşşân'a aczini bildirip yakarışta bulunuyorlardı. Bu nitelikleri taşıyan ilâh olamaz. Bilesiniz ki İlâh; sadece Allah Azîmüşşân'dır, O'ndan ﷻ başka hiçbir ilâh yok.

Senin buna benzer gerçekleri anlatman karşısında inad ettiler, Senden kurtulmak için yalan söylüyorsun dediler. Onlara de ki geliniz, çocuklarımızı, kadınlarımızı ve canlarımı-

zı çağıralım ve topluca Allah'a ﷻ yemin ederek diyelim ki Allah Azıîmüşşân'ın la'neti yalan söyleyenlere olsun.

Aralarından bazısı dedi ki Muhammed ﷺ; Peygamber ve bunda şüphe yok. Eğer O'nunla ﷺ la'netleşirsek helâk oluruz. Rezil ve rüsvâ olup dağıldılar. Hakîkati anladıkları hâlde Îman edemediler. Tarih boyunca âlim geçinen çoğu soysuz; Şeytanın temsilcilerinin esareti altında kalınca Hakka sahip çıkamadılar.

۞ إِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ ۚ وَإِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

62. Âyet: Ey kullarım! Bilesiniz ki O En Sevgili Rasûl Muhammed ﷺ hakkında anlatılan bu hâdise, yani tartışma ve la'netleşmeğe da'vet etme hıkâyesi; haktır ve gerçekleşti. Böylece ortaya şu hakîkat kondu: Allah Azıîmüşşân'dan başka hiçbir ilâh yok. Bilesiniz ki, Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ۞

63. Âyet: Ey peygamberlerin En Sevgilisi ve En Başarılısı! Eğer bunca gayretinle hakîkatleri açığa koymana rağmen; dönüp giderlerse bil ki Yeryüzünde bozgunculuk yapıp sapıkça hareketler, bozuk fikirler ve yıkıcı faaliyetlerle tahribat yapmağa devam edenleri Allah Azıîmüşşân çok iyi bilmektedir. Asla kurtuluşları olmayacak, sizler hakkıyla Cihâd ettikçe hedeflerine ulaşamayacaklar, zarar gören onlar olacak.

۞ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۞

64. Âyet: Ey yaratılmışı; Tek Yaratıcıya Çağıran Son Peygamber ﷺ! Hak Dîn üzere olduklarını iddia eden Yahûdîlere ve Hıristiyanlara de ki ey Ehl-i Kitab! Sizlerle Bizim aramızda bir ve gerçek olan bir Kelimeye, Hak Söze gelin ve onda ittifak edelim: Allah'tan ﷻ başkasına kulluk yapmayalım, O'na ﷻ hiçbir şeyi ortak koşmayalım, bazımız; bazımızı, küçükler; büyüklerini, idare edilenler; idarecilerini, cemaatler üstazlarını, hulasa kimseler; kimseleri Allah'tan ﷻ başka rabler edinmesin.

Eğer buna da gelmeyip döner ve giderlerse de ki şâhidler olunuz ki Bizler; Müslimanlarız, bütün varlığımızla sırf Allah Teâlâ'ya teslim olmuşuz. Sırf O'nun ﷻ huküm ve buyruklarını icraa ediyoruz.

۞يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَآجُّونَ فِيٓ اِبْرٰهِيمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰيةُ وَالْاِنْجِيلُ اِلَّا مِنْ بَعْدِهٖ ۜ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

65. Âyet: Ey Ehl-i Kitab! Niçin İbraahîm ﷺ hakkında bilmediğiniz hâlde, hem de belge getirmeğe çalışarak tartışma yapıyorsunuz. Siz Yahûdîler diyorsunuz ki İbraahîm ﷺ Yahûdî idi. Siz Hıristiyanlar da diyorsunuz ki İbraahîm ﷺ; Hıristiyan idi. Tevrat ve İncîl; kesinlikle İbrahîm'den ﷺ çok uzun zamanlar sonrasında indi. Allah'ın ﷻ Kitaplarına bakarak, peygamberlerin ﷺ hayat hikâyelerini okuyarak ve Rabbinizi duyup O'nun ﷻ Peygamberini ﷺ dinleyerek gerçekleri hâlâ anlamıyor musunuz?

۞هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞

66. Âyet: Bakınız şu sizler; az bir bilginiz olan konularda tartışıyorsunuz, fakat bilmediğiniz hususlarda niçin tartışıyorsunuz? Allah ﷻ bilir, siz bilmezsiniz.

۞مَا كَانَ اِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

67. Âyet: İbraahîm ﷺ; Yahûdî değildi, Hıristiyan da değildi, fakat O ﷺ; her şeyi bırakıp sırf Allah'a ﷻ yönelen Hanîf ve tüm varlığıyla Allah Azîmüşşân'a teslim olan Müslim idi. Hiçbir zaman bir başkasını ve bir başka şeyi Allah'a ﷻ ortak koşan müşriklerden olmadı.

۞اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا ۗ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۞

68. Âyet: Bilesiniz ki İbraahîm'e ﷺ herkesten yakın olanlar; şirk koşmaksızın tüm varlığıyla Allah'a ﷻ teslim olmakta tam bir sadâkatle O'na ﷺ uyanlardır. Dolayısıyla Bu Yüce Peygamber, Hz. Muhammed ﷺ ve O'nun ﷺ beraberindeki Mü'minler; İbraahîm'in ﷺ

gerçek yakınları ve O'nun ﷺ Yolunda, İman ve İslâm Câddesinde yürüyenlerdir. Allah ﷻ gerçek Mü'minlerin Efendisi ve özel ikramları ile onların Yakını ve Yardımcısıdır.

۞وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ ۭ وَمَا يُضِلُّونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞

69. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ümmeti! Ehl-i Kitaptan bir gurup arzuladı ki sizleri; Peygamberinizin ﷺ İzinden, İman ve İslâm'dan saptırsalar. Ama bu çabaları boşadır. Onlar kimseyi saptıramazlar, ancak kendilerini sapıklığa sürüklerler. Fakat bunu bilip anlamıyorlar.

۞يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۞

70. Âyet: Ey Ehl-i Kitab! Allah Azıîmüşşân'ın Âyetlerini; bilerek ve görerek niçin inkâr edip gizliyorsunuz?

۞يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

71. Âyet: Ey Ehl-i Kitab! Bilerek ve anlayarak niçin Hakkı; bâtılla, gerçekleri de yalan ve asılsız şeylerle örtüyorsunuz?

۞وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اٰمِنُوا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۚ ۞

72. Âyet: Ehl-i Kitaptan bir taife (bir topluluk) şöyle dedi: Mü'minlere inen Kur'an Âyetlerine ve Mu'cizelere; gündüzün başlangıcında İman edin, günün sonunda inkâr edin. Ola ki onlar da sizlere bakıp Dînlerinden dönerler.

۞وَلَا تُؤْمِنُوٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ۭ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَاۗجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۚ ۞

73. Âyet: Birbirlerine şu tavsıyeyi de yaptılar: Sizin dîninize uyanlardan başkasına asla inanmayın.

Ey Muhammed ﷺ! Ehl-i Kitaba de ki gerçek manada doğru olan Yol; Allah Azıîmüşşân'ın Tek Doğru Yoludur, O da İslâm'dır. İnkârdaki bu ısrarınız; size, yani Peygamberiniz Mûsâ'ya

ﷺ verilenin bir benzeri (Peygamberlik ve Kitab); Birine, yani Son Peygamber Muhammed'e ﷺ verildi diye öyle mi? Yoksa; Müslimanlar Peygamberlerine uymakta kararlılık gösterirler, Allah ﷻ katında öne geçerler ve Kıyamet Gününde Rabbimiz Huzurunda aleyhimize belgeler sunarak suçluluğumuzu açığa koyarlar diye mi korkuyorsunuz?

De ki Peygamberlik, peygamber temsilcisi olmak gibi üstün ikram ve her türlü zenginlik Allah Azıîmüşşân'ın Elindedir. Bunları dilediğine verir. Allah Azıîmüşşân; fazl u ikramı, kudret ve kuvveti pek geniş olandır.

۞ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۞

74. Âyet: Allah ﷻ; Peygamberlik gibi erişilmez rahmeti, her türlü hayrın, bereketin, hidâyetin ve seadetin Kaynağını dilediğine özel olarak ikram eder. Allah ﷻ; büyük fazl u kerem, sonsuz ızzet ve ikram Sahıbidir.

۞ وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَاۗىِٕمًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۞

75. Âyet: Ehl-i Kitaptan öyle dürüst olanlar var ki onlarca kilo altın-gümüş, yüklü mikdarda mal emanet versen; vakti gelince sana ödeme yapar, emaneti sahıbine kusursuz olarak güzelce verir. Onlardan öylesi de var ki bir dinar, (dört-beş gram altın mikdarı para) emanet etsen, ya da ödünç versen; tekrar-tekrar varıp başına dikilerek baskı yapmazsan ödemez. Onların bu ahlaksızlıklarının sebebi; şu inanç ve anlayışlarıdır: Okuma-yazma bilmeyen müşrik Arapların bize karşı hak arama gibi bir yolları yok. Bizler; Allah'ın ﷻ Peygamberine ﷺ ve Kitabına inanıyoruz, onlardan ne kaçırsak ve ne yesek helâl.

Bilesiniz ki onlar; yaptıkları sahtekârlık ve yedikleri haram gibi bir de bilerek Allah ﷻ hakkında yalan söyleyip iftiralar yapıyorlar.

۞ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۞

76. Âyet: Yo, aksine kim verdiği sözü yerine eksiksiz olarak getirir, alış-veriş yaptığı Mü'min veya kâfir her kim olursa olsun; haksızlık, sahtekârlık, bozuk ticaret ve hile yapmaktan korunur, Allah'ın ﷻ buyruğundan ve Peygamberin ﷺ Ahlakından şaşmazsa bilsin

ki Allah ﷻ kendilerini her türlü ahlaksızlıktan koruyanları sever, sevdiklerini de Dünya ve Ahirette üstün ikramlara ulaştırır.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞

77. Âyet: Allah ﷻ için verdikleri sözleri ve Allah Teâlâ Adına yaptıkları yeminleri; az bir paraya, kilolarca altın alsalar da Ahiretin küçük bir ni'meti karşısında hakîkatte önemsiz olan bir meta'a satanlar, verdikleri söz ve yeminlerini yerine getirmeyen ahlaksızlar korkunç zarara girmişlerdir. İnsanlık şerefini koruyan Müsliman; Ahiretin küçük bir ni'metini Dünyanın tamamına vermezken bu hainler; Ahiretin tamamını az bir paraya satmışlardır. Bak işte o hainlerin Ahirette; Allah Azîmüşşân'ın rahmet ve ni'metinden asla nasipleri olmayacak. Allah Azîmüşşân onlarla konuşmayacak ve onlara rahmetiyle bakmayacak. Kıyamet Gününde küçük günah sahıplerini arındırıp Cennetine koyduğunda o hainleri arındırmayacak, suç ve pislikleriyle Cehenneme sokacak. Onlar için çok acı bir azap var.

۞ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۞

78. Âyet: Ey Mü'minler! Yine bilesiniz ki Ehl-i Kitaptan bir topluluk var. Allah'ın ﷻ Kitabını okurlarken dillerini eğip bükerler ki bazı cümleleri Allah'ın ﷻ Kitabından zannedesiniz. Hâl bu ki o okudukları Allah'ın ﷻ Kitabından cümleler değil. Diyorlar ki bu okuduklarımız Allah ﷻ katından geldi. Hâl bu ki o iddia ettikleri şeyler; Allah ﷻ katından gelmedi. Kendi yalan ve iftiralarını; hem de ne olduğunu ve ne yaptıklarını bildikleri hâlde Allah Azîmüşşân'ın üzerine atmağa çalışıyorlar.

۞ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّىْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ۞

79. Âyet: Hiçbir büyük ve seçkin insana yakışmaz ki Allah ﷻ; ona Peygamberlik ikram etsin, halka hâkim olma ve idare etme yetkisi ve katından Kitap versin; sonra da o seçkin in-

san desin ki Allah Azîmüşşân'a değil de bana kulluk yapınız. Böyle bir hainliği ne Îsâ ﷺ ve ne de bir başka peygamber ﷺ; asla yapmadı. Ancak O Yüce Peygamberler ﷺ şunu dediler: Ey insanlar! Allah Azîmüşşân'ın Kitabını daima ders yaparak ve O'nun kullarına öğretmenlik yapıp Kitabını hakkıyla öğreterek Rabbânîler, yani kendilerini Yüce Rabbe adamış seçkin kullar olunuz.

۞وَلَا يَأْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۭ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۞

80. Âyet: Hiçbir peygambere ﷺ; melekleri ﷺ ve peygamberleri ﷺ rabler edinin diye emretmesi için Peygamberlik verilmedi. Bütün peygamberler ﷺ sadece Allah'a ﷻ kulluğu emrettiler. Sizler; bütün varlıklarınızla Allah'a ﷻ teslim olmuş Müslimanlar olduktan sonra; Peygamberiniz ﷺ sizlere; kâfir olmanızı emreder mi? Hiçbir peygamber ﷺ böyle bir şeyi asla yapmadı ve yapamazdı.

Bilgilendirme: Bu açıklamayı; 81. Âyetin iyi anlaşılması için yapıyoruz. Peygamberlerin ﷺ bir kısmı; peygamber olmadan önce ümmî, yani annesinden duyup gördüğüyle kalmış, okuma-yazma bilmez bir hâlde idi. Bir kısmı ise yüksek tahsil görüp geniş eğitim almış bir hâlde idi. Misal: Mûsâ ﷺ; o gün Dünyanın en güçlü Devleti olan Mısır Devleti Başkanı Fir'avn'ın sarayında, en üst düzeyde eğitim görmüş. Askerî ve siyasî konular dahil her konuda üstün bilgi ve yetki Sahibi idi. Yine Dâvûd ﷺ dehâ Sahibi bir hukümdârdı.

Ümmîlerin de En Pâk ve En Mukaddes Olanı Peygamberimiz Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz; Peygamber olarak gelince; Ömrü boyunca Hz. Mûsâ'ya ﷺ uymakta sıkıntı ve zorluk üreten Yahûdîlerin torunları; dediler ki Mûsâ ﷺ gibi eğitim ve öğretim görmüş olsaydı; inanır itaat ederdik. Zira bizler; Mûsâ'nın ﷺ Kitabına ve O'ndan ﷺ nakledilen ilimlere sahibiz. Hâl bu ki Hz. Mûsâ ﷺ; Ümmî Olan Şuayb Peygamber ile ﷺ ilk karşılaştığı gün O'ndan ﷺ aldığı ilimleri; o güne kadar olan kazanımlarının üzerine muazzam bir levha gibi koydu. Geçmişine dönüp bakmağa bir daha ihtiyaç duymadı. Senelerce Şuayb Peygamberden ilim alıp eğitim görerek âlemlerin Rabbi, herkesin ve her şeyin Baş Öğretmeni Allah'ın ﷻ eğitip öğretmesine ulaşarak Peygamber oldu.

İlâhî eğitim ve öğretim; her bir peygambere ﷺ farklı bir mertebe ve makamdan verilirken; Son Peygamber Hz. Muhammed Mustafâ'ya ﷺ hem bütün makam ve mertebelerden ve de tüm makamların çokça ötesinden, melekler ﷺ ve peygamberler ﷺ dâhil tüm yaratılmışa kapalı olan İlâhî Yakınlığın En Yüksek Makamından verilmiştir. Nitekim Makam-ı

Mahmûd sırf O'na ﷺ verildi. Hulasa Peygamberimiz ﷺ: "Bu la'netli Ehl-i Kitaba ne oluyor da Bana uymakta inad ediyorlar? Eğer Peygamberlerinin ﷺ zamanında gelseydim, Peygamberleri dahi; derhâl Bana uyacaktı" deyince insanlar arasında şaşkınlık yaşandı ve Âyet indi.

۞ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞

81. Âyet: Ey En Sevgili Kul ve En Kâmil Rasûl Olan Eşsiz Önder ﷺ! Tarafımdan indirilen önceki Kitaplarda Senin Farklı Yüce Niteliklerin ve tüm yaratılmışa Peygamber olacağın, Şeytanı ve ordusunu Senin bozguna uğratıp perişan edeceğin yazılıp haber verildiği hâlde; sırf hased edip inatlarından vazgeçemeyen Ehl-i Kitap; Mûsâ'ya ﷺ verilenler O'na da ﷺ verilseydi, Îsâ'ya olan Mu'cizeler gibisi O'nun ﷺ için de olsaydı gibi bahanelerle Seni üzmesinler. Dînî ve Dünyevî; Sana verilen kimseye verilmedi.

Onlara şu hakîkati anlat: Bir vakit Allah Azıîmüşşân; peygamberlerinin ﷺ tamamından şu sağlam sözü aldı: Ey peygamberlerim ﷺ! Elbette sizlere Kitap, hikmet ve Sünnet-i Seniyyeler verdim. Her biriniz verilen görevleri yapacaksınız. Sonra baktınız ki yanınızda ve hizmetinizde dayanağınız olan Kitabınızı ve sizlerin Peygamberliğini tasdik eden Büyük Peygamber, her hususta Etkin ve Yetkin olacak Olan Son Peygamber, Ahmed, Mahmûd ﷺ geldi. Derhâl O'nu ﷺ tasdik edip O'na ﷺ uyacaksınız, ensarı olarak O'na ﷺ her konuda yardım edeceksiniz. Allah Azıîmüşşân bunları haber verdikten sonra onlara ﷺ dedi ki buyruğumu onayladınız mı ve buna dair sözleşmemi alıp kabul ettiniz mi? Dediler ki ﷺ onayladık ve buyruğuna uyduk.

Hak Teâlâ şöyle buyurdu: Şâhidler olun. Ben de sizinle beraber Şâhidlerdenim.

۞ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞

82. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! O peygamberler ﷺ Dünyadan göçtü, ancak onlara ﷺ inen Kitaplarda yazılı olan bu emanet peygamberleri tarafından Ehl-i Kitaba verildi ve o sözleşme bunlar tarafından taşınmakta. Görevi edâ ederek Sana ﷺ uyarlarsa Yüce Şâhidlerle beraber olurlar, tüm bu hakîkatlerden sonra kim arkasını dönüp giderse bak işte o kimseler fâsıklardır, Dînden çıkmış sapıklardır.

۞ اَفَغَيْرَ دِينِ اللّٰهِ يَبْغُونَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۞

83. Âyet: O sapıklar; Allah Azîmüşşân'dan başkasının dînini mi istiyorlar. Hâl bu ki Semâvât ve Arzda olan her şey; O Yüce Allah'a ﷻ boyun eğip teslim olmuştur. Hem her şey ve herkes O'na ﷻ döndürülüp varacak. Bu hainler; nankörlük yaparak kendilerini yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Rablerini bırakıp başkalarına itaat ediyorlar. Dönüp O Yüce Rabbe vardıklarında ne yapacaklar, hiç düşünmüyorlar mı?

۞ قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُونَ ۞

84. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! De ki Ben ve Bana uyanlar; Allah Azîmüşşân'a ve Bize İndirilen Kur'an'a, tüm Mu'cizelere, Sünnet-i Seniyye'ye, ilme ve tüm ni'metlere Îman ettik. İbraahîm, İsmâîl, İshak, Ya'kub Peygamberlere ﷺ ve Bunların torunları olan diğer peygamberlere ﷺ inen, yani İbraahîm Peygambere ﷺ inen on sahife başta olmak üzere tamamına inen Mu'cizelere, ilhamlara, ilim ve tüm ni'metlere, uyguladıkları Dînî icraatlara da Îman ettik. Mûsâ ve Îsâ Peygamberlere ﷺ verilen Tevrat'a, İncîl'e ve tüm peygamberlere ﷺ inenlerin tamamına da Îman ettik. Peygamberlerden hiç birinin arasını ayırmayız. Îman ederiz ki onların ﷺ tamamı Allah ﷻ tarafından görevlendirilip göndirildi ve sırf O'nun ﷻ buyruklarını icraa ettiler. Hulasa Biz Allah'a ﷻ bütün varlığımızla teslimiz. Bunlar O'na ﷻ; kul olmanın gereğidir.

۞ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ۞

85. Âyet: Kim; Allah'ın ﷻ Dîni Olan İslâm'dan başka dîn arar ve başka bir hayat tarzını benimserse; bilsin ki asla kabul görmez. Ahirette de sonsuz hüsrana, korkunç zarar ve azaba uğrayanlardan olur.

۞ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ اِيمَانِهِمْ وَشَهِدُٓوا اَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۞

86. Âyet: Kendilerine açık belgeler ve her şeyi ortaya koyan Mu'cizeler geldikten, kendileri de Yüce Peygamberin ﷺ Hak Peygamber olduğuna şâhidler olup Îman ettikten sonra dönüp kâfir olan bir topluluğu Allah ﷻ nasıl affedip tekrar Hakka ve Doğru Yola erdirir. Allah ﷻ zalimleri rahmetine erdirmez, gayelerine de ulaştırmaz.

۞ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۞

87. Âyet: Bak işte o zalimlerin cezası; Allah'ın ﷻ, meleklerin ﷺ ve insanların tamamının la'netlerinin onlar üzerine olmasıdır.

۞ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۞

88. Âyet: Cehennemle sonuçlanacak olan o la'netin içerisinde ebedî olarak kalacaklar. Onlardan azap bir an hafifletilmeyecek ve onlara mühlet verilmeyecek, azapsız bırakılmayacaklar.

۞ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

89. Âyet: Ancak ölmeden önce samîmî olarak tevbe edip tüm bu zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçerler, durumlarını düzeltip kusursuz Müsliman olurlarsa bilsinler ki Allah ﷻ Ğafûr'dur, her türlü günahı siler, affeder, Rahîm'dir, dostluğuna kabul edip türlü ikramlarda bulunur.

۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ۞

90. Âyet: Bilesiniz ki Îman ettikten sonra tekrar kâfir olan, sonra da kâfirlik ve zalimlikle dolup taşanlar; karakterleri bozulup tamamen insanlıktan çıkarlar ve her tarafa şer ve zulüm saçarlar. Ölümü görmedikçe tevbe etmeyi kabullenemezler. Ölüm anında da tevbeleri asla kabul edilmez. Bak işte onlar sapıklık içerisinde olanlardır.

۞ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞

91. Âyet: Şu hakîkati de bilesiniz: Hayat boyu kâfirler olarak yaşayıp kâfirler olarak da ölenler; kâfirliklerinin affolunması için Yeryüzü dolusu altın fidye olarak verilse asla kabul edilmez. Onlara ebedî olarak pek acıklı bir azap var. Onlar için asla yardım eden bir kimse olmayacak.

۞ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۬ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيمٌ ۞

92. Âyet: Sevdiğiniz mallarınızdan Allah ﷻ için harcamalar yapmadıkça; asla itaat ve iyilik yapmış olma mertesine eremezsiniz. Her ne infak eder ve Allah ﷻ için; fukara ve çaresizlere harcamalar yaparak yardımda bulunursanız; Allah ﷻ; bu yaptığınızı çok iyi bilir. Öyle üstün karşılıklar verir ki hayran kalırsınız.

۞ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِبَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآئِيلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۬ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوهَآ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

93. Âyet: Tevrat inmeden önce helâl yiyeceklerin tamamı; İsraaîl ﷺ Oğullarına helâldi, ancak İsraaîl'in, yani Ya'kub Peygamberin ﷺ Kendisine haram kıldığı deve eti ve sütü bir de En'am Sûersi 146. Âyette anlatılanlar müstesnâ. Ey, her konuda peygamberlerin ﷺ dahi En Kâmili ve en Yetkilisi ﷺ! Bizlere haram olan bu rızıklar; önceden de tüm Mü'minlere haramdı diyen Yahûdîlere de ki eğer iddianızda doğru iseniz; Tevrat'ı getirin ve bizlere okuyun.

Âlemlerin Rabbi Olan Allah Teâlâ'nın; hakîkatleri Yüce Peygamberi Hz. Muhammed'e ﷺ haber verip söyletmesi karşısında rezil olan Yahûdîler; bu hakîkat karşısında bir kez daha şaşkına dönüp gittiler.

۞ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۞

94. Âyet: Tüm bu hakîkatlerin aşikâr olmasından sonra kim Allah'a ﷻ iftira eder, Allah ﷻ katında helâl olana haram, haram olana da helâl derse; bak işte o ve onun gibi hainler; kâfir olmakla kalmayıp kendilerine ve halka zulmeden zalimlerdir.

۞ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۗ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۬ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

95. Âyet: De ki Allah ﷻ doğru olanı söyledi ve O ﷻ daima doğru söyler. Şu hâlde Hanîf olarak, yani her şeyi terk edip tüm varlığıyla Allah Azîmüşşân'a teslim olarak Yaşayan Ata-

nız İbraahîm Peygamberin ﷺ Dînine, O'nun Dîninin mükemmel surette Hayat Tarzı olarak ortaya konmuş Olan Yüce Dîn İslâm'a uyun. O Yüce Ata İbraahîm ﷺ hiçbir an; Allah Azîmüşşân'a şirk koşanlardan olmadı.

۞ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِىْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۚ ۞

96. Âyet: Bilesiniz ki insanların yönelip ibadet etmeleri için Yeryüzünde Kıble olarak inşâ edilip kurulan Evin İlki; Bekke'de (aşırı kalabalığa sahne olan yerde), yani Mekke Şehri merkezinde bulunan Evdir, Allah Azîmüşşân'ın Evi Olan Ka'be'dir. O pek Şerefli Ev; âlemlere ve bütün kullara Mübârak, bereketin, hayrın, rahmetin, mâddî ve Ma'nevî gelirlerin Kaynağı ve Hüdâ, yani sırf Allah'a ﷻ kulluk Rehberi olarak, Hakkın, adaletin ve Ebedî seadetin Yolunu Gösteren ve tüm yaratılmışı; Tek Yaratıcıya Yönlendirici olarak kuruldu.

۞ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۗ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۗ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۞

97. Âyet: O Mübârak Evde ve Civarında; Allah Azîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine, herkesi ve her şeyi yarattıktan sonra bir an bırakmaksızın sayısız ve türlü ni'metlerle yaşattığına ve daima kendilerine; kendilerinden Yakın olduğuna Âyetler, alametler ve eserler var. İbraahîm Peygamberin ﷺ Makamı, üzerine dikilip asansör olarak kullandığı ve Mübârak Ayaklarının İzini Taşıyan Taş; O Âyetlerden biridir. Hacer-i Esved, bitip tükenmeyen Zemzem Suyu, Oraya varanların ruh ve karakterlerinin, akıl ve düşüncelerinin yüce niteliklerle başkalaşması, kalplerden kalplere yolların açılması, rızkın bolluğu ve olağan üstü bereketler, tam güven ve mükemmel huzur v.s. sayısız âyet ve alametlerdir. Oraya, O Mübârak Evi kuşatan Mescid- Harama ve Civarına kim varıp girerse korkudan ve her zarardan güvende olur. O Mübarek Evi Hacc yapmak; insanlar üzerinde Allah Azîmüşşân'ın hakkıdır. İnsanlardan maksad; Oraya varmağa yol ve imkân bulanlardır. Kim bu buyrukları tanımaz, nankörlük yapar, kâfir olursa; bilsin ki Allah ﷻ; tüm âlemlerden Ğanî'dir, hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ihtiyacı yok. Sonsuz zenginlik, sınırsız kudret, kuvvet ve icraatlar sırf O'na ﷻ aiddir.

۞ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ۞

98. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitab! Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini ve Mu'cizelerini niçin inkâr edip kâfirler oluyorsunuz? Allah ﷻ; tüm yaptıklarınıza Şehîddir, bütün hainliklerini-

zi, Tevrat'tan ve İncîl'den pis arzularınıza uymayan kısımları silerek keyiflerinize göre tekrar yazdığınızı, Allah'ın ﷻ Sevgili Rasûlü ﷺ hakkındaki iğrenç söz ve faaliyetlerinizi; size sizden Yakın olarak bilip izlemektedir. Bunun gereği olarak da hiçbir yaptığınızı cezasız koymayacak.

۞ قُلْ يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

99. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitab! Her şeyi bilip gördüğünüz hâlde Allah Azîmüşşân'ın Yolunda eğrilik ve eksiklikler arayarak Îman edenleri O Hak ve Tek Doğru Yoldan niçin saptırıyorsunuz? Allah Azîmüşşân; yaptıklarınızdan habersiz değil. Cezanızın gecikmesi kesinlikle yararınıza olmayacak.

۞ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنْ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ اِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ۞

100. Âyet: Ey Muhammedî Mü'minler! Kendilerine Tevrat ve İncîl Kitabı verilenlerden herhangi bir guruba itaat edip onlarla kaynaşırsanız; Îman edip kurtuluşa ermenizden sonra sizleri tekrar döndürüp kâfirler yaparak Cehenneme sokarlar.

۞ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيَاتُ اللّٰهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۗ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

101. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın Âyetleri sizlere devamlı okunurken, O'nun ﷻ Yüce Peygamberi de ﷺ içinizde bulunuyor olduğu hâlde nasıl kâfir olursunuz? Kim Allah'a ﷻ tutunur, Kitabına ve Peygamberine ﷺ sarılıp İlâhî buyrukların gereğini hakkıyla yaparsa; o kimse Sırat-ı Müstekîme, Gerçek Müsliman olma şerefine erdirilmiştir. Ereceği sevabın ve mükâfaatın sınırı olmayacak.

۞ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞

102. Âyet: Ey Îman edenler! Allah Azîmüşşân'ın buyruklarının gereğini yaparak, Sevgili Peygamberine ﷺ layıkıyla uyup Yüce Dîn İslâm'ı hakkıyla yaşayarak; kahrından gazabın-

dan, ıkaab ve azabından korunun. Sabır ve kararlılıkla Dîninize sarılıp ancak ve ancak Müslimanlar olarak ölün ki Cehennem azabından kurtulup ebedî olan Cennet ni'metlerine eresiniz.

۞وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ
اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖٓ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
فَاَنْقَذَكُمْ مِنْهَا ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

103. Âyet: Hulasa topyekûn Allah Azîmüşşân'ın İpine, Kitab-ı Kur'an'a, En Kâmil Peygamberi Hz. Muhammed'in ﷺ Sünnet-i Seniyyesine sarılın. Bencillik yaparak kendi görüşlerinize uymak ve İslâm'dan başka yol aramak suretiyle bölünüp parçalanmayın. Allah Azîmüşşân'ın size ikram ettiği ni'metini, Rahmet Denizi Olan Sevgili Rasûlünü ﷺ, Yüce Kur'an'ı ve İslâm'ı hatırlayın. Bir vakit çetin düşmanlar idiniz. Rahmeti ﷺ sebebiyle içinizdeki kin ve düşmanlıkları yok ederek kalplerinizin arasını kaynaştırdı da Rabbinizin bu yüce ni'meti ve ikramı sebebiyle kardeşlerler oldunuz. Korkunç bir ateş çukuru kıyısında idiniz ancak Rabbiniz sizleri o korkunç ateşten kurtardı. Allah ﷻ bu açıklamaları gibi Âyetlerini sizlere ikram edip açıklıyor ki İman ve İslâm'a gerçek erenler olup Dîninizde kararlılık gösteresiniz.

۞وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ
وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

104. Âyet: Ey Mü'minler! İçinizden; daima iyiliğe çağıran, marufu, yani Dînde belirlenmiş olan emir ve buyrukları yapmanızı emreden, münkeri, yani Dînin kabul etmediği haram ve yasaklardan; sizleri uyarıp uzaklaştıran bir topluluk olsun. Bak işte bu seçkin da'vetçiler ve onlar sebebiyle İlâhî buyrukların gereğini yerine getirenler; elbette kurtuluşa erenlerdir.

۞وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ۚ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

105. Âyet: Kendilerine açık belgeler ve kesin bilgiler geldikten sonra ayrılığa düşüp parçalananlar gibi olmayın. Bak şu; kendi görüş ve arzularına uyarak ayrılığa düşüp Hak Yoldan sapanlar için büyük bir azap var.

۞ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞

106. Âyet: Bu büyük azap; bazı yüzlerin ak ve bazı yüzlerin kara olduğu günde, yani insanların bir kısmının Dünyada yaptıkları dürüst kullukları sebebiyle sevinip yüzlerinin ak olduğu ve bir kısmının Dünyada yaptıkları kâfirlik, hainlik ve zulümleri sebebiyle üzüntüden yüzlerinin kapkara kesildiği Ahiret Gününde olacak. Yüzleri kara olanlara şöyle denecek: Sizler; Allah'ın ﷻ Varlığını ve Birliğini idrak edip tasdik etmenizden sonra kâfir mi olmuştunuz? O hâlde kâfirler olmanız sebebiyle bu korkunç azabı tadın.

۞ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

107. Âyet: Yaptıkları dürüst kullukları sebebiyle yüzleri ak olanlar ise Allah'ın ﷻ rahmeti ve sonsuz ni'metler Yurdu olan Cennetleri içerisindedirler. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar.

۞ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ۞

108. Âyet: Bunlar; Allah'ın Âyetleridir ﷻ. Onları Sana ﷺ Hak oldukları ve kesin olarak gerçekleşecekleri üzere okuyoruz. Allah ﷻ âlemlere zulüm murad etmez. Hiçbir kulunun zarar görmesine razî değil, ancak kullar; kendilerine zulmederek Cenneti bırakıp Cehenneme atlıyorlar.

۞ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۞

109. Âyet: Semâvât ve Arzda olan herkes ve her şey Allah Azîmüşşân'ındır. Bütün işler ve icraatlar Allah'a ﷻ döndürülüp hesaba tâbi' tutulacak ve değerlendirilecek.

۞ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۚ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ۞

110. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ashabı! Peygamberlerin En Üstün Olanına Ashab ve O'na ﷺ inen En Yüce Kitaba sahip olmakla sizler ve sizin izinizce Yüce İslâm'ı sizler gibi yaşayan gerçek Mü'minler; ümmetin, yani insanlık topluluğunun En Hayırlısı olarak çıkarılıp ortaya kondunuz. Allah Azîmüşşân'a hakkıyla inanarak insanlara; ma'rufu, Dînde belirlenmiş olan, iyilik ve güzellikten ibaret İlâhî emirleri emredip icraa edeceksiniz. Allah'ın ﷻ Dîninde kabul görmeyip yasaklanan tüm haram ve kötülüklerden de nehyedip halkı uzak tutacaksınız. Ehl-i Kitab olanlar da size uyup hakkıyla Îman etselerdi; onlar için çok iyi olurdu. Onlardan gerçekte Îman edip Müsliman olanlar var, ama onların çoğu; fâsıklık, sapıklık ve kâfirlikte devam ediyorlar.

۞لَنْ يَضُرُّوكُمْ اِلَّآ اَذًىۜ وَاِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ۞

111. Âyet: Peygamberlerinin ﷺ İzinden çıkıp tamamen bozulan Ehl-i Kitabın kâfirleri; sizleri üzüp canınızı sıkmaktan başka sizlere asla zarar veremezler. Eğer sizlerle savaşırlarsa; bozguna uğrayıp arkalarını dönerek kaçarlar ve kimseler tarafından yardım görmezler, ellerinizde rezil olurlar.

۞ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَٓاۤؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُۜ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِيَٓاءَ بِغَيْرِ حَقٍّۜ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۞

112. Âyet: Ehl-i Kitabın, özellikle de İsraaîl ﷺ Oğullarının kâfirlik ve zulümde ısrar edenlerinin üzerine; her nerede olurlarsa ve kendileriyle nerede karşılaşılırsa bir rezillik ve perişanlık vurulur. Onların bu durumdan kurtuluşları sadece; Allah Azîmüşşân'dan uzatılan İpe, Yüce Kur'an'a ve İslâm'a tutunmaları ile olur. Bir de İslâm'ı yaşayan güçlü Müslimanların uzattıkları andlaşmalara bağlılık gösterdikleri durumlarda; üzerlerine vurulan rezillik ve perişanlıktan kurtulup itibar görürler. Hulasa onlar; Allah Azîmüşşân'ın gazabına uğradılar ve üzerlerine perişanlık ve çaresizlikler çöktü. Onların tarih boyu çaresizlik altında işkence görüp hakarete uğramaları; Allah'ın ﷻ Âyetlerini, Mu'cizelerini, kesin bilgi ve belgelerle yaptığı ﷻ buyruklarını inkâr etmeleri, gönderilen peygamberleri ﷺ haksız yere öldürmeleri ve onların ﷺ getirdiklerini yok saydıkları içindir. Onların bu alçaklığa düşüp ağır cezaları hak etmeleri; haddi aşan, asî toplum olmaları sebebiyledir.

۞لَيْسُوا سَوَآءً ۗمِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَتْلُونَ اٰيَاتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ۞

113. Âyet: Ehl-i Kitabın hepsi bir değil. Ehl-i Kitaptan; az da olsa gece vakitlerinde kalkıp Allah'ın ﷻ Âyetlerini, Yüce Kitabı Kur'an'ı okuyanlar var. Onlar Secde ederek Namaz kılarlar.

۞يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ ۗوَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞

114. Âyet: Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe İman ederler. Marufu emrederler, münkerden nehyederler, Allah ﷻ için hoş ve güzel olan tüm iyilikleri yapmakta koşuştururlar. Bak işte onlar; önceki peygamberlerin ﷺ ve Kitapların tamamına İmanla beraber Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ uyup Müsliman olmakla saalihlerden, yani İlâhî buyrukların tamamını yerine getiren dürüst kullardan olmuşlardır.

۞وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗوَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۞

115. Âyet: Onların yaptıkları hiçbir iyilikleri; kabul görmemek ve bilinmemek gibi bir haksızlıkla karşılanmaz, yüce sevaba ve ebedî seadetlere ererler. Allah Azîmüşşân; buyruklarına ters düşmekten, zulüm yapıp İlâhî kahra uğramaktan sakınıp korunan kullarını bilir ve yüce ni'metlere erdirir.

۞اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۗوَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

116. Âyet: Kâfirler kesin olarak bilsinler ki Allah'tan ﷻ, O'nun ﷻ kahrından ve cezalandırmasından onları; malları, çocukları ve yardımcıları asla koruyamayacak. Onlar Cehennemliktirler, orada ebedî olarak kalacaklar.

۞مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۗوَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

117. Âyet: Onların bu Dünya hayatında sadaka ve iyilik olarak verdiklerinin durumu şuna benzer: İçersinde kavurucu bir soğuk bulunan bir rüzgâr; Dünya işlerine dalıp İlâhî buyrukların gereğini yapmayarak kendilerine zulmeden bir toplumun ekin ve mahsullerine uğrayarak onları helâk eder. Kâfirlik ve zalimlik; yapılan iyiliklerin boşa gitmesine sebeptir. Allah Azıîmüşşân asla kimseye zulmetmedi ve zulmetmez, fakat o zalimler bu belâyı isteyerek kendilerine zulmettiler.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۞

118. Âyet: Ey Îman edenler! Sizin dışınızdakileri sırdaş edinmeyin. O hainler; sizlerin düzenini bozup varlıklarınızı tahrip etmekte asla kusur etmezler, size zarar vermek için ellerinden geleni yaparlar. Onlar daima sizlerin zarar ve sıkıntılara girmenizi istediler. Sizlere olan kin ve düşmanlıkları ağızlarından açığa çıkıp anlaşılmaktadır. Göğüslerinde sakladıkları düşmanlıkları çok daha büyüktür. Eğer aklınızı çalıştırırsanız; sizlere Âyetlerimizi çokça açıkladık.

۞ هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا
آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞

119. Âyet: Şu sizler; gafil ve dikkatsiz kimselersiniz. Onlar sizi sevmedikleri hâlde siz onları seviyorsunuz. Hâl bu ki gerçek Mü'minler olarak sizler; kendi Kitabınızla beraber onların Kitabına ve bütün İlâhî Kitaplara ve tüm peygamberlere ﷺ Îman ediyorsunuz. Buna rağmen onlar sizi sevmiyor. Bilhassa O Yahûdî azgınları; sizinle karşılaştıklarında diyorlar ki biz de size uyup Îman ettik. Sizden ayrılıp baş başa kaldıklarında; size duydukları öfkeden dolayı parmaklarını ısırıyorlar. Onlara şu bedduayı oku: Öfkenizden ölüp helâk olun. Bilesiniz ki Allah ﷻ göğüslerde olan her şeyi bilir ve hak ettiklerinizi başınıza verir.

۞ إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۞

120. Âyet: Ey Mü'minler! O hainlerin; sizlere dost görünmelerine aldanmayın. Eğer size bir iyilik dokunursa bu onları kötü eder, rahatsız olurlar. Eğer size bir kötülük dokunursa bununla sevinir ve mutlu olurlar. Eğer sizler; sabreder, yani daima İlâhî kurallara bağlılık göstererek Peygamberinize ﷺ ve Kur'an'a ters düşmekten sakınıp korunursanız; onların plân ve tuzakları sizlere az bir şey dahi zarar vermez. Bilesiniz ki Allah ﷻ; onların bütün çalışmalarını Bilen ve Kuşatandır.

۞ وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۞

121. Âyet: Ey En Sevgili Önder ﷺ! Ğazîleri, yani savaşçı Mü'minleri; düşman karşısında kurduğun savaş üssündeki (orduyu savaşa hazırlama merkezindeki) mevzilere yerleştirmek için tam bir kararlılıkta Evinden ayrılıp gittiğin vakti yâd eyle. Sahibin Olan Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۞

122. Âyet: O vakit sizden iki topluluk; Allah Azîmüşşân yardımcıları ve Velîleri (kendilerini yakından yönetip komuta Eden Rableri) olduğu hâlde korkuya kapılmışlardı. (Uhud savaşında ordunun sağ ve sol kanatlarında bulunan Selem ve Harise Oğulları; münafıklar Başı İbn-i Übeyy'in vesvesesi ile korkuya kapılıp Medîne'ye dönmeyi düşünmüşlerdi. Yüce Peygamberlerini ﷺ öven, münafıkları da la'netleyen Âyetleri hatırlamalarıyla irkilip düşmana karşı durmakta kararlılık kazandılar.)

Hulasa Mü'minler; Allah Azîmüşşân'a tevekkül edip sığınarak O'ndan ﷻ yardım alsınlar.

۞ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞

123. Âyet: Hatırlayın o vakti ki Allah Azîmüşşân Bedir savaşında; sizler gayet önemsiz bir birlikken gerçekten size yardım etti ve muzaffer kıldı. Bu sebeple şükreden kullar olup nice yardımlara ermeniz için Rabbinizden ve O'nun ﷻ yardımından gafil ve habersiz olmaktan sakının.

۞ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ۞

124. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Yâd eyle (hatırla ve anlat) o vakti ki Mü'minlere şöyle diyordun: Rabbinizin katından indirilerek üç bin melekle ﷺ sizlere imdâd eyleyip yardımda bulunması; sizlere yetmez mi?

۞ بَلٰٓى اِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَاْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلَافٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۞

125. Âyet: Evet, Rabbinizin bu yardımı elbette yeter. Eğer sabreder, Nebevî kurallara, yani Peygamberinizin ﷺ anlatıp öğrettiği esaslara ve buyruklara bağlılık gösterir, O'na ﷺ ters düşmekten sakınıp korunursanız; düşmanlarınızın bütün güçleriyle ve bu şiddetleriyle size geldiklerinde Rabbiniz sizlere beş bin melekle ﷺ yardım edecek. Melekler ﷺ; sizleri gayrete getirmeleri için kendilerine ve atlarına alametler koyup geçtikleri yerlerde izler bırakarak sizlere destek verecekler.

۞ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهٖ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۞

126. Âyet: Allah ﷻ bu yardımını sizlere başka bir şey için değil; sırf zafer ve geleceğin sizin olacağını müjdelemek ve kalplerinizin bununla; İlâhî buyrukları yerine getirip Rasûle ﷺ uymakta yatkınlık kazanması için yaptı. Yardıma erip Mansur ve muzaffer olmak; sadece Allah ﷻ tarafından olur. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Azîz, sonsuz üstünlük Sahibi ve Hakîm'dir, hukmün, hıkmetin ve ihkâmın (icraatta sağlamlığın) Sahibidir.

۞ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَآئِبِينَ ۞

127. Âyet: Çünkü sonsuz kahır ve korkunç intikam Sahibi Olan Allah ﷻ; kâfirlerin bir tarafını koparıp yok edecek, tamamını rezil ve perişan eyleecek. Böylece husrana uğrayıp büyük kayıplar vererek dönüp gidecekler.

Kâfirler o kadar azmış ve öyle zulümler yapıyorlardı ki insanlık sarsılıyordu. Mukaddes Şehir Mekke; zulüm ve işkence yeri olmuş, ziyaretçiler ziyaret için gelmeğe korkuyorlardı. Allah Azıîmüşşân; Bedir Savaşında gayet küçük ve zayıf bir birlik olan ve fakat varlıklarında Yüce Mevlâ'yı ve O'nun ﷻ kudretini bulan Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz ve Arkadaşları ﷺ ile küfrün belini kırdı, kâfirler kimseye zarar veremez hâle geldiler. Zira başta Ebucehl

gibi taağuutlar, yani Şeytanın temsilcileri, azgınlığın küfür ve zulmün devleri imha edilmişti. Zamanla O Mukaddes topraklarda kâfir kalmadı, Mekke Yeryüzünün En Güvenli Yeri oldu.

۞لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۞

128. Âyet: Ey Sevgili Rasûl ﷺ! O zalimlerle ilgili karar konusunda; Rabbin onlara tevbe ve Îman nasip edinceye veya tevbe nasib etmeyip onlara azap eyleyince kadar her konuda olduğu gibi Senin bir yetkin yok, elbette uygulayacağın bir icraatın da olmayacak. Üzülme, sabretmeğe devam et. Rabbin onların yakasını bırakmaz, çünkü onlar zulmetmeğe devam ediyorlar. Ya vazgeçecekler, ya da kahredilecekler.

۞وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

129. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Kime ne yapacağını çok iyi bilir. Dilediğini günahlardan arındırıp rahmetine erdirir, dilediği suçluların cezasını keserek azab eder. O Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُضَاعَفَةً ۖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ ۞

130. Âyet: Ey Îman edenler! Faiz yemeyin, özellikle de evirip çevirerek, faiz işini tekrarlayarak ve kat-kat yaparak yemekten vazgeçin. Büyük-küçük faizin her türlüsünü terk ederek Allah Azıîmüşşân'ın size savaş açmasından ve malınızla birlikte sizleri helâk etmesinden korunun ki ebedî kurtuluşa eresiniz.

۞وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۚ ۞

131. Âyet: Cehennemin korkunç ateşinden sakının ki kâfirler için hazırlandı, siz de girmeyesiniz.

۞وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ ۞

132. Âyet: Hulasa Allah Azıîmüşşan'a, yani O'nun Rasûlüne ﷺ bükülüp teslim olun ve her konuda O Yüce Örneğe ﷺ uyun ki O'nu ﷺ görevlendirip Gönderen Rabbinizin rahmeti sizlere ikram olunsun.

۞ وَسَارِعُوٓا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَٰوَٰتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۞

133. Âyet: Rabbinizden gelecek bir mağfirete, günahlarınızın silinip arındırılmanız ikramına ve genişliği Semâvât ve Arz arası kadar olan bir Cennete ulaşmak için koşun. Bu ni'metler; müttekîler, yani Rablerine ve Peygamberlerine ﷺ ters düşmekten, her türlü haram ve kötülüklerden, sonunda da Cehennem azabından sakınıp korunan kullar için hazırlandı. Allah ﷻ; ihsân sahıplerini, yani Rablerini görüyor gibi yaşayan, dînî ve dünyevî işlerini beceri ile güzelce yerine getiren ve yaratılmışa güzelce davranıp ikramlarda bulunanları sever ve özel ikramlar yapar.

۞ ٱلَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكَٰظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞

134. Âyet: O yüce ni'metler; Allah Azıîmüşşân'a ve Yüce Rasûlüne ﷺ saygıda kusur etmeyen, mallarını; sevinç, bolluk, zenginlik anında ve de zarar, darlık, yokluk ve sıkıntı anında Allah ﷻ için gerekli yerlere harcayan, Öfkelerini tutup kendilerine hâkim olan, insanları affeden kullar için hazırlandı.

۞ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَٰحِشَةً أَوْ ظَلَمُوٓا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۞

135. Âyet: İstek ve arzularına yenik düşerek İslâm'ın kabul etmediği çirkin bir suçu işleyen ya da İlâhî buyruklardan gaflet ederek kendilerine zulmeden Mü'minler; Allah'ı ﷻ zikrederler ve derhâl günahlarından dolayı Allah'tan ﷻ; günah ve zulümlerinin silinip affedilmelerini dilerlerse; Rablerinin mağfiretini beklesinler. İşlenen günahları kim silip insanları günahsız hâle getirebilir? Elbette bunu Allah Azıîmüşşân'dan başkası yapamaz. Samîmiyyetle tevbe edip mağfiret isteyen kullar; bilerek yaptıkları kötülüklerde ısrarcı olmazlar, bir daha günaha dönmezler.

۞ أُولَٰٓئِكَ جَزَآؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّٰتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَٰمِلِينَ ۞

136. Âyet: Bak işte onlar var ya Rablerine dönüp mağfiret dilemelerinin karşılığı olarak; Rablerinin onları önce mağfûr kılıp tertemiz kullar yapması, sonra da altlarından türlü ne-

hirlerin aktığı Cennetlerin onlara ikram olunması vardır. Yüce niteliklerle anlatılan kullar ve tevbe edip mağfirete ererek onlara karışıp sadâkatle kulluk yapanlar; o Cennetlerde ebedî olarak kalacaklar. Allah ﷻ için çalışanların ücret ve sevabı elbet pek güzeldir.

۞ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۞

137. Âyet: Ey Muhammed ﷺ Ümmeti! Sizden önce gerçekten çokça Sünnetler, yani Allah'ın ﷻ gönderdiği peygamberleri ﷺ yalanlayıp indirdiği Kitapları inkâr eden zalimlerin cezalandırılması hususunda İlâhî Aadet ve icraatlar gelip geçti. Bunları görüp ders almanız için Yeryüzünde gezip kalıntıları görün. Bakın ve görün ki yüce peygamberleri ﷺ; yalancılıkla suçlayıp Âyetleri inkâr edenlerin sonları nasıl oldu?

۞ هٰذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۞

138. Âyet: Bu; tüm insanlar için büyük bir açıklamadır, müttekîler için ise Allah'a ﷻ kullukta yüce gayelere ermeleri için, ders ve vaaz kaynağıdır.

۞ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

139. Âyet: Asla gevşeklik göstermeyin, darda ve zorda olmaktan dolayı da üzülmeyin. Eğer gerçek Mü'minlerseniz; üstün olanlar sizlersiniz, daima yücelip yükseleceksiniz.

۞ إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۞

140. Âyet: Eğer Uhud Savaşında olduğu gibi size bir yara dokunur ise o kâfir topluma da Bedir Savaşında olduğu gibi büyük bir yara dokunmuştur ve dokunacaktır. Bâtıl da'va peşinde koşan o kâfirler; gevşemez ve üzülmezse sizlere gevşeklik asla yakışmaz. Hem sizler; Rabbinizin Yolunda; O'nun ﷻ ebedî ni'metlerine yürüyorsunuz. Bak şu günleri; insanlar arasında evirip çeviriyoruz. Günler; gayret edenin lehine ve yararına, gaflet edip gevşeklik gösterenin aleyhine ve zararına dönüp duruyor. Zor günlerde çetin imtihana tâbi' tutulmanız şunun içindir: Allah Azîmüşşân; Kendisine ﷻ hakkıyla Îman edenleri bildiği gibi seçip ortaya koyacak. İçinizden yanına almak ve ölümsüzleştirmek istediğini Kendisi için şehîdler edinecek. Allah Azîmüşşân; kâfirlikte ısrar edip zulümden vazgeçmeyen zalimleri asla sevmez ve onları asla cezasız bırakmaz.

Uyarı! Şehîd: Öldürülmüş demek değil, aksine Allah ﷻ Yolunda Vatan ve Mukaddesat için varlığından vazgeçmek suretiyle tüm fânî perdelerden kurtulara can gözüyle Rabbini görüp O'na ﷻ kavuşma, hakkıyla bilip tanıma mertebesine ve ebedî imkân ve ni'metlere ulaşan demektir.

۞ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۞

141. Âyet: Hulasa tüm bu sıkıntılar şunun içindir: Allah Azîmüşşân; kâfirleri yakıp kahrederken Mü'minleri olgunlaştırıp tertemiz kullar yapacak.

۞ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ ۞

142. Âyet: Sizler ey Mü'minler! Allah ﷻ içinizden Cihâd edenleri bilmeden, yani belirleyip seçmeden ve sabredenleri açığa koyuncaya kadar sizleri imtihandan geçirmeden; Cennete gireceğinizi mi zannediyorsunuz? İman ettik demekle kalmayıp Cihâd edecek ve ölünceye kadar sabredip İlâhî kurallara bağlılık göstereceksiniz ki Cenneti hak edesiniz.

۞ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۞

143. Âyet: Ölümle karşılaşmadan önce; Allah ﷻ Yolunda ölmeyi gerçekten arzulamıştınız. Şimdi ise savaş emri alarak düşman karşısında bulunuyor ve arkadaşlarınızın şehîd olduklarını görüyorsunuz, fakat bakıp durmaktasınız.

۞ وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ اَفَاۡئِنْ مَاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِينَ ۞

144. Âyet: Muhammed ﷺ; sadece Allah'ın ﷻ görevlendirip gönderdiği En Sadık Elçisidir. O'ndan ﷺ önce de sayamayacağınız kadar peygamberler ﷺ gelip geçti. Fakat Dîninizin Sahıbi Bâkıî ve Ebed Olan Allah'tır ﷻ. Bilmez misiniz ki hayat devam ederken yaşayanlar; Dînine sahip çıkıp İlâhî buyrukları yerine getirmeğe devam edecek ve Tevhîdin Bayrağı yere düşmeyecek. Durum bu iken; canınızdan çok sevdiğiniz Peygamberiniz ﷺ ölse veya şehîd edilse; O En Sevgili Rasûlün ﷺ Canından ve her şeyden fazla Sevdiği Gerçek Ma'şûk Olan Rabbine ve Tek Rabbiniz Allah Azîmüşşân'a kulluk ve itaati terk ederek iki

ökçeniz üzere dönüp kâfirler mi olacaksınız? Kim geriye ve gericiliğe döner ve kâfir olursa; bilsin ki Allah Azıîmüşşân'a asla zarar vermez. Allah ﷻ pek yakında; şükreden, yaratılması karşılığında; Yaratıcısına Îman edip tasdik eyleyen, sayısız ni'metlerine karşılık devamlı ibadet yapan, Cennete erme ve Cemâlini ﷻ görme karşılığında canını dahi veren kullarını; sonsuz ni'metleriyle, erişilmez makam ve meleklerin de ﷺ hayran kalacağı bir diriliş ile mükâfatlandıracak.

۞ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا ۗ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۗ وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِينَ ۞

145. Âyet: Hiçbir kimsenin; Allah'ın ﷻ izni olmadan ölmesi olacak bir şey değildir. Herkesin eceli, yani ölümünün geleceği vakti yazılı olarak belirlenmiştir. O vakit geldiğinde ölümü; ne öne alınır ne de geri bırakılır. Kim Dünya mükâfaatı isterse; kendisine onu veririz. Kim de Ahiret mükâfaatı isterse ona da onu veririz. Dolayısıyla şükreden kulları Biz ﷻ; sonsuz mükâfaatlarla mükâfatlandıracağız.

۞ وَكَاَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ ۞

146. Âyet: Nice ve ne kadar, yani pek çok peygamber ﷺ geldi ve her birinin beraberinde ﷺ; Hulefâ, sulehâ, Ali'ler (k.v.), velîler, Nesîbe Haatûnlar gibi Rablerine kendilerini adamış yüksek ilim ve ahlak timsâli olan yüce insanlar savaş yaptılar. Allah'ın ﷻ Yolunda kendilerine dokunan korkunç musibetler karşısında, sayıları kendilerinden kat-kat fazla azgın kâfirler savaşmakta asla gevşeklik ve zaaf göstermediler, hiçbir zora ve zorbaya boyun bükmediler, emân dilemediler. Allah Azıîmüşşân da sabreden o şerefli kullarını sever. Sevince de Cennetin en yüksek makamlarını ve dostluğun en yakın mertebesini onlara ikram eder.

۞ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِىٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۞

147. Âyet: Onlar; Allah ﷻ için öldürdüler ve ölüp şehîd edildiler ancak, şu yakarışlardan başka bir söz etmediler: Ey Rabbimiz! Sana karşı saygısızlık yaparak işlediğimiz günahları ve icraatlarımızdaki israfı ve her türlü yanlışlıklarımızı sil, Yüce Huzuruna tertemiz ola-

rak varmamızı ikram eyle. Senin Yolunda çalışıp çarpışırken ayaklarımızı sabit ve sağlam tut, düşmekten ve şaşmaktan bizleri koru. Sen ﷻ Mevlâmız, Efendimizsin. Bizlere; kâfirler karşısında yardım eyle ve daima zaferler ver.

۞ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۞

148. Âyet: Onları daima görüp Gözeten Rableri Allah ﷻ; derhâl dualarını kabul edip Dünya mükâfaatı olan zaferi, yüce i'tibar ve sayısız ni'metler verdi. Ahiret ni'metinin de en güzel olanını onlara hazırladı. Allah ﷻ ihsân sahıplerini, yani Allah Azîmüşşân'ı görüyor gibi yaşayarak ve O'nun ﷻ tevfîkına ererek Dînî ve Dünyevî işlerini güzel yapanları, yaratılmışa da iyilik yapanları sever, pek güzel mükâfaatlar verir.

۞ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ۞

149. Âyet: Ey Îman edenler! Eğer kâfirlere itaat eder, onlara boyun büküp teslim olur veya gönüllerinizi onlara kaptırırsanız; sizleri mürtedler edip, yani ökçeleriniz üzere gerisin geriye döndürüp kâfir yaparlar. O zaman ters döner başa aşağı Cehenneme doğru sürüklenerek sonsuz hüsrana, korkunç zararlara girersiniz.

۞ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ۞

150. Âyet: Kâfirler ne denli güçlü ve yetkili olurlarsa olsunlar onlar değil, aksine Mevlâ'nız, İdareciniz, Dost ve Sahıbiniz Allah Azîmüşşân'dır, sizleri Yaşatan ve tüm ihtiyaçlarınızı karşılayıp Veren sadece O'dur ﷻ. O ﷻ; yardım edenlerin En Hayırlısı, bütün yardımların ve imkânların sırf Kendisinden geldiği Tek Varlıktır.

۞ سَنُلْقِىْ فِىْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَاۤ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ۞

151. Âyet: Ey Mü'minler! Sizler Allah ﷻ için Yeryüzünün düzenini ve insanların huzur ve mutluluklarının devamını; İlâhî adalet ve hukuk çerçevesinde korumağa çalıştığınız müddetçe zulüm ehli olan bozguncu kâfirlerin; Allah ﷻ tarafından kendilerine hiçbir belge ve dayanak verilmediği hâlde bir kısım zavallı varlıkları Allah Azîmüşşân'a ortak koşmaları

ve ortak koştukları Şeytan ve şeytancıkların buyrukları doğrultusunda katliamlar ve tahribatlar yapmaları sebebiyle kalplerine korku bırakacağız. Onların tamamının sığınakları Cehennem ateşi olacak. Zulüm ve kâfirlikten vazgeçmeyen zalimlerin o karargâhları pek kötü ve pek iğrençtir.

۞وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗٓ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰٓى اِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِى الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَٓا اَرٰىكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۗ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۚ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ۞

152. Âyet: Hiç şüphesiz ki Allah ﷻ; size verdiği zafer sözünde doğruluğunu ortaya koydu ve O'nun ﷻ izniyle Uhud savaşında tam bir üstünlükle o kâfirleri yerlerinden söküp katlediyor, sürüp götürüyordunuz. Bunu bir vakte kadar devam ettirdiniz, ancak o vakit bu çetin iş ve yüce görev hususunda çekişmeğe ve yetkililere karşı gelmeğe başlayarak gevşediniz ve içinize korku düştü. Hulasa sevip arzuladığınız zaferi gördükten sonra komutanlarınıza kafa tuttunuz. Sonra Allah Azıîmüşşân; sizlere belâ verip cezalandırmak ve çetin bir imtihana tâbi' tutmak için yardımını bir an geri çekerek sizleri o kâfirin üzerinden uzaklaştırdı. Sonra sizi gerçekten affetti de kâfirler gayelerine eremediler. Rabbiniz başta Peygamberinizi ﷺ, sonra da sizleri onlardan korudu. Allah ﷻ Kendisine Îman edip buyruklarını yerine getiren Mü'minlere; hatalarını affedip durumlarını düzeltmekte pek büyük fazl u kerem ve sayısız ikram Sahıbidir.

۞اِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوٗنَ عَلٰٓى اَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِٓى اُخْرٰىكُمْ فَاَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَٓا اَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ۞

153. Âyet: Hatırlayın o dehşetli anı ki zafere ermeniz sonrasında ısyan ve tartışmanız sebebiyle gevşeklik göstererek zayıf düşüp korkuya kapılmış ve bozguna uğramıştınız. Pek azınız müstesnâ Uhud Dağına doğru tırmanmağa kalkışıp kaçıyordunuz, hiçbir kimseye, Peygamberinize ﷺ dahi dönüp bakmıyordunuz. O Yüce Rasûl ﷺ; arkanızdan sizlere çağırıyor ve şöyle diyordu: Ey Allah'ın ﷻ kulları! Bana geliniz. Fakat sizler duymuyordunuz. Rabbiniz sizleri; gam üstüne gam ve türlü üzüntülerle cezalandırdı ki kaybettiklerinize ve sizlere dokunan belaya üzülmeyesiniz, verdiği güç, kudret ve imkânlarınıza da sevinip şımarmayasınız. Böylece her şeyin Allah ﷻ Elinde ve yetkisinde olduğunu bilip O'na ﷻ teslim olasınız. Allah ﷻ yaptıklarınızın tamamından Haberdardır.

۞ ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشٰى طَآئِفَةً مِنْكُمْ ۙ وَطَآئِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ؕ يَقُوْلُوْنَ هَلْ لَّنَا مِنَ الْاَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهٗ لِلّٰهِ ؕ يُخْفُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِيْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۞

154. Âyet: Bu gam ve üzüntü sonrasında kendinize gelip tevbe ederek Rabbinize yönelince; katından sizlere büyük bir güven ve huzur indirdi. Arkasından hoşça bir dalgınlık ve uyku ikram etti. Bu İlâhî ikram sizden büyük bir gurubu kuşattı. Münafıklıktan kurtulamayan bir gurup ise şirk ve vesvese dolu kalpleri; onları kafa karışıklığına ve huzursuzluğa sevk etti. Allah ﷻ hakkında Câhiliyye Araplarının zan ve inancı gibi zan ve bozuk inançlarda bulunuyorlar ve diyorlardı ki bu başımıza gelenler hakkında bizim bir yetkimiz var mı? De ki yetki ve buyruk tamamen; sırf Allah'a aiddir ﷻ. Ey Muhammed ﷺ! Bunları Sana sorarken; içlerinde Sana açıklayamadıkları pek çok şeyleri gizliyorlar. İçlerinden ve kendi aralarında diyorlar ki bir parça yetkimiz olsaydı burada öldürülmezdik, yani kardeşlerimiz öldürülmezdi.

De ki evlerinizde olsanız ve bu savaşa katılmasanız da haklarında öldürülmek yazılmış olanlar bu cesetlerinin yattığı yerlere çıkıp gelirler ve öldürülmüş olurlardı. Allah ﷻ hak ettiğiniz bu belâyı; sizleri bir daha imtihan etmek ve kalplerinizdeki şirk ve şüpheyi yok edip kalplerinizi arındırmak için verdi. Allah ﷻ; göğüslere sahip olup sizleri meşgul eden saklı ve gizli tüm düşünce, vesvese, tevbe etmeyi düşünme gibi her şeyi bilir.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۙ اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۞

155. Âyet: Bilesiniz ki ey Mü'minler! Uhud Savaşı öncesinde Mü'minler Ordusuyla, kâfirler ordusunun karşı karşıya geldikleri an; sizlere arka dönüp savaşmaktan vazgeçenleri; hiç şüphesiz Şeytan vazgeçirip ayaklarını kaydırdı. Rabbinizin buna izin vermesi; onların kazandıkları suçları sebebiyle oldu. Zira onlar basit çıkarlar sebebiyle; münafıkların başı olan haine ilgi duymuşlar ve ona itaat etmişlerdir. Onlar çok büyük ceza hak ettiler, ancak

Allah ﷻ şimdilik onları affetti ve onlara tevbe edip olgun Mü'min olma fırsatı verdi. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Ğafûrdur, tevbe edip Rabbine dönüş yapan kullarını mağfiretine erdirir, günahlarından arındırır. Halîmdir, kullarının hak ettiği cezayı vermekte acele etmez, düzelip olgun insan olmalarına fırsat verir. Bu fırsatı kaçırıp kâfir ve münafık olmakta devam edenlere bu mühlet; ikram değil azaplarının artmasına sebep olur.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

156. Âyet: Ey Îman edenler! Söz ve davranışlarınızda kâfirler ve münafıklar gibi olmayın. Onlar; Yeryüzünde ticaret yapmak için yol teperken veya savaşırken ölen kardeşleri ve yandaşları için şöyle diyorlar: Eğer yanımızda olsalardı; ölmezler ve de öldürülmezlerdi.

Allah Azıîmüşşân; hainlikleri sebebiyle onları gerçek ilimden ve kâmil Îmandan mahrum etti. Çünkü Allah ﷻ bu cahilce konuşmaları ve bozuk düşünceleri; onların kalplerine koyup acı ve üzüntü kaynağı olsun diye kendi hâllerine bırakıp boş konuşma imkânı verdi. Allah Azıîmüşşân; diriltir ve öldürür. Allah ﷻ bütün yaptıklarınızı görmektedir.

۞ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۞

157. Âyet: Yemin olsun ki eğer; Allah ﷻ Yolunda öldürülür veya helal rızık kazanmak için ticaret yolunda ölürseniz; elbette Allah ﷻ tarafından ereceğiniz mağfiret ve rahmet; çalışıp biriktirdiğiniz dünyalıkların tamamından çok daha hayırlıdır.

۞ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ۞

158. Âyet: Yemin olsun ki eğer; ölürseniz de şehîd olursanız da kesinlikle Allah'a ﷻ döndürülüp toplanacaksınız. Herkes ne yaptı ise karşılığını görecek.

۞ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ ۖ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ ۖ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ۞

159. Âyet: Ey âlemlere Rahmet olarak Gönderilen şefkat Timsâli ﷺ! Buyruklarına karşı gelme ve söylenenleri terk etme suçu işleyip yanlış yapan Mü'minlere karşı; Allah'tan ﷻ Sana ikram olunan rahmet ve şefkat sebebiyle yumuşak ve hoş davranıp onları affettin. Eğer; kaba ve katı kalpli bir önder olsaydın; çevrenden dağılıp giderlerdi. Bilhassa Seni ﷺ bırakıp kaçanlar; dönüp yanına gelemezlerdi. Selâm Sana, Sen Bambaşkasın. Onları affetmeğe devam et ve Rabbinden onlar için mağfiret dile. İdare ve icraatların hususunda da onlara danış ve fakat en hayırlı olan görüşü kabul etmelerini sağla. Kararlılık gösterdiğin her işte Allah Azîmüşşân'a tevekkül et, O'nu ﷻ daima işlerini Yürüten Avukatın bil. Allah ﷻ tevekkül edenleri, yani Kendisini ﷻ; Vekîl tutup Avukat edinenleri pek sever.

۞ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۞

160. Âyet: Eğer Allah ﷻ sizlere yardım eder, muzaffer kılarsa; size üstün gelecek ve mağlub edecek olamaz. Eğer sizi bırakıp perişan ederse O'nun ﷻ; bunu yapmasından sonra size kim yardım edebilir? Dolayısıyla Mü'minler; Yegâne Rableri Olan Allah'a ﷻ tevekkül edip O Yüce Vekîle işlerini havale ederek buyruğunca hareket etsinler.

Mü'minlere dağıtılmak üzere bekleyen eşya arasında değerli bir kaftan (üst giysi) bulunuyordu. Bir münafık emanete hainlik yapıp onu alıp kaybetti. Peygamberimiz ﷺ Efendimiz öfke ile bunu yapan haini ararken o hırsız münafık; kendisine bağlı münafıkların yaygara koparıp meseleyi kapatmaları için şöyle dedi: Umarız ki bunu Peygamber ﷺ gizlice aldı, suçunu örtmek için hain arıyor. Allah Teâlâ gelecek olan Âyetini indirerek münafığı susturdu.

۞ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ ۚ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞

161. Âyet: Hiçbir peygambere ﷺ hakkı olmayan bir şeyi alması asla mümkin olmaz. Kaldı ki dilediğine; Allah'ın ﷻ izni ile dilediği an en helâl yoldan Sahip olması mümkin olan En Kudretli Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ; bu hiç yakışmaz. O şeyi kim hainlik yapıp çaldı ise çaldığı şeyle Kıyamet Gününde Yüce Huzura gelecek ve hesap verecek. Sonra herkes kazandığının karşılığını tam olarak alacak. Asla haksızlığa uğramayacaklar.

Bilgilendirme: Allah Azîmüşşân; kâfirleri, zâlim ve hâinleri cezalandırmakta acele etmez, çünkü onlar daima O'nun ﷻ Elinde tutsaktır. Dünyada cezalandırmadığında onların

azabı ve Ahiretteki rezillikleri daha ağır olacak. Mü'minlerin de Dünyada sabrı, mücadelesi, idrakleri ve güçleri artacak.

۞ اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۞

162. Âyet: Her şeyden vazgeçip sırf Allah Azîmüşşân'ın en büyük rızası peşinde koşan Yüce Peygamber ﷺ ve değerli takipçileri; Allah'ın ﷻ gazabına uğrayan o alçak ve benzerleri gibi olur mu? Elbette hiçbir zaman ve hiçbir hususta onlar gibi olmazlar. O hainin ve benzerlerinin sığınağı Cehennemdir. O ne kötü dönüş yeri ve ne kötü varıp girilecek yerdir.

۞ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۞

163. Âyet: Tüm insanlar; Allah ﷻ katında farklı derecelere sahıptirler. Allah'ın ﷻ saadık kulları olan Mü'minlerin yeri Cennet, kâfir ve hainlerin yeri Cehennemdir. Allah ﷻ; bütün kulların yaptıklarını Görendir.

۞ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۞

164. Âyet: Hiç şüphesiz Allah ﷻ; Mü'minleri memnun etti, büyük lütuf ve ikramlarda bulundu. Çünkü onların arasında; kendi türlerinden bir Peygamber ﷺ görevlendirip gönderdi. Onlara Rablerinin Âyetlerini okuyor, onlara insanlığı, Yüce İslâm'ı öğreterek mâddî ve ma'nevî tüm kirlerden temizliyor. Onlara okuma-yazma ile beraber Allah'ın ﷻ Kitabını ve Hıkmeti, yani Sünnet-i Seniyyeyi öğretiyor. Bunun öncesinde onlar gerçekten apaçık bir sapıklık içinde idiler.

۞ اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞

165. Âyet: Sizlere kâfirlerden bir musibet dokunduğu zaman -siz onları o musibetin iki katı ile vurduğunuz hâlde- bu belâ nereden ve nasıl başımıza geldi mi diyorsunuz? Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Onlara söyle: O belâ sizlere kendi katınızdan, yani yaptığınız yanlışlardan dolayı geldi. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeye Kadir. Bu sırdandır ki dilediğine dilediği an zafer verir, dilediğinde de mahrum koyup cezalandırır. Size gereken aklınızı başınıza alıp buyruklara uymanızdır.

۞ وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ۙ ۞

166. Âyet: Savaşmak için iki birliğin karşılaştığında size dokunan belâ; Allah Azîmüşşân'ın izni ile oldu. Allah ﷻ; gerçek Mü'minleri bilip, yani açığa koyup seçmek için bazı zararlara uğramanızı murad etti.

۞ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا ۚ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوا ۖ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنَاكُمْ ۖ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيمَانِ ۚ يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ۚ ۞

167. Âyet: Bilhassa münâfıklık yapanları belli edip Mü'minlerden seçmek için bunu murad etti. O münâfıklara; gelin kâfirlerle savaşın ve ya siperlere saklanarak ve ok atarak savaşan Mü'minleri savunun dendiğinde şöyle dediler: Savaşmayı bilsek kesinlikle sizlere uyup yardım ederiz.

Bu tavrı takındıkları o gün kâfir olmağa; Îman ehli olma tavrından çok daha yakın oldular. Onlar; kalplerinde olmayanı sadece dilleriyle söylüyorlar. Yani onlar; Îman ehli olmaktan; kâfir olmağa daha yakınlar ve fırsat bulsalar; Mü'minlere değil, kâfirlere yardımcı olurlar. Zira gizlice kâfirlerle görüşüp aynı yolda olduklarını arz ettikleri için dostlarına karşı savaşmak istemezler. Allah ﷻ onların; ne sakladıklarını çok iyi bilmektedir.

۞ اَلَّذِينَ قَالُوا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ اَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ۗ قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

168. Âyet: O münâfıklar; koca karılar gibi savaştan geri kalıp evlerinde otururlarken diğer kardeşleri ve yandaşları için şöyle dediler: Eğer bize itaat etseler ve savaşa gitmeselerdi; öldürülmez ve hayatta olurlardı. De ki eğer akıllı olduğunuz için ölmediğinize dair iddianızda doğru iseniz; kendilerinizden ölümü uzaklaştırın.

۞ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۚ بَلْ اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ۙ ۞

169. Âyet: Allah ﷻ Yolunda öldürülenlere; ölüler demeyin. Aksine onlar diridir ve Rableri katında rızıklanmaktadırlar.

۞فَرِحِينَ بِمَآ اٰتٰيهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

170. Âyet: Dünya ni'metleriyle kıyaslanmayacak derecede gayet hoş rızıkları tadarak Allah Azîmüşşân'ın kendilerine verdiği üstün derece ve ni'metlerle sevinip mutlu olurlarken; henüz kendilerine kavuşmayan Dünyadaki yakınlarının güzel akıbetlerinin müjdesini alırlar, onlara korkulacak bir şey olmadığı ve üzülmeyeceklerinden haberdar olurlar.

۞يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ ۞

171. Âyet: Allah Azîmüşşân tarafından devamlı rızıklanırlar, pek büyük bir ni'metin ve üstün derecelerin müjdesini alırlar ve bilirler ki Allah ﷻ; Kendisine Îman edip buyruklarını yerine getiren Mü'minlerin mükâfaatlarını boşa çıkarmaz, hiçbir ibadetlerini karşılıksız koymaz.

۞اَلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ ۞

172. Âyet: O pek şerefli Mü'minler ki kendilerine büyük yara ve sıkıntıların dokunmasından sonra Allah Azîmüşşân'ın ve Yüce Rasûlünün ﷺ çağrısına koşarlar. O Mü'minlerden ihsân sahibi olup kulluklarını güzelce icraa eden, gevşeklik göstermekten ve yanlış yapmaktan korunanlara pek büyük bir mükâfaat var.

۞اَلَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۞

173. Âyet: İhsân sahibi olan, savaş ve sulh hizmetlerini üstün güzelliklerle icraa eden o Mü'minler; öyle yiğitlerdir ki Uhud Savaşından çekilen düşmanları; Allah'ın ﷻ ve Yüce Rasûlün ﷺ buyruğuyla takîb ederlerken; insanlar demişti ki düşmanlarınız büyük bir ordu topladılar ve sizin için geliyorlar, onlardan korkun, kaçmağa bakın. Bu onların Îmanını artırdı ve bize Allah ﷻ yeter, O ne Güzel Vekîl diyerek düşmana karşı hücuma geçtiler.

۞ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۞

174. Âyet: Onların kararlılıklarını öğrenen düşman; tam bir korkuyla kaçtılar ve arkalarında pek değerli mal, erzak ve eşya bıraktılar. O övgülü Mü'minler; öç almak için kâfirleri yakalayamadılar, ancak kendilerine hiçbir kötü durum ve savaş sıkıntısı dokunmaksızın Allah'ın ﷻ ikramı olan büyük bir ni'metle ve bol mikdarda malla dönüp Medîne'ye geldiler. Dahası Allah'ın ﷻ yüce rızasına uymuş olma şerefine erdiler. Allah ﷻ pek büyük fazl u ikram, yüce lütuf ve ihsân Sahibidir.

Uyarı: Bu dört âyet (171. 172. 173. 174.) açıkça gösteriyor ki Uhud Savaşı'nda Mü'minler; şehîd vermişler, sıkıntı yaşamışlar ama düşmanlarını yenmişler, kesinlikle yenilmemişlerdir.

۞ إِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

175. Âyet: Ey Mü'minler, bakınız! Sizlere düşmanlarınızın büyük ordu toplayıp geldiği haberini veren insanların başında bulunan kişi; kesinlikle bilesiniz ki Şeytandır, içerisine Şeytan girip onu konuşturuyor ve böylece Şeytan sizleri; kendisine tapan müşrik köleleriyle korkutmağa çalışıyor. Şeytandan ve onun hizmetinde bulunan müşrik hainlerden korkmayın, Benden ﷻ korkun. Eğer gerçek Mü'minlerseniz; sırf Rabbinizden korkar ve sırf O'na ﷻ itaat edersiniz. Rabbiniz de sizlere daima üstün başarılar verir.

Bilgilendirme: Allah Azıîmüşşân Buraya kadar olan dört Âyetiyle gösteriyor ki Uhud Savaşında Peygamberimizin ﷺ Ordusu şehîdler vermiş ama zaferi kâfire kaptırmamış, aksine hem muzaffer olmuş hem de her orduya nasib olmayan Allah'ın ﷻ övgüsüne mazhar olmuşlar. Allah'ın ﷻ selâmı onlara olsun.

۞ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللّٰهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

176. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Yeryüzünde kâfirliği yayma hizmetinde koşuşturanlar; Seni ﷺ üzmesinler. Bil ki onlar; Allah Azıîmüşşân'a ve O'nun ﷻ dediklerinin gerçekleşmesine asla zarar veremeyecekler. Allah Azıîmüşşân; onların faaliyetlerine izin vermekle sadece Ahirette onlar için rahmetinden hiçbir nasip bırakmamayı murad ediyor. Hem onlara çok büyük bir azap var.

۞ إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

177. Âyet: Bilesiniz ki Îmanlarından vazgeçip karşılığında kâfirliği satın alan hainler; asla Allah'a ﷻ zarar veremeyecekler. Onlara çok acıklı bir azap var.

۞ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ ۚ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞

178. Âyet: Kâfirler; kendilerine mühlet vermemizi, ceza vermeyi acele etmeksizin geciktirmemizi ve yaşamalarına fırsat vermemizi; yarar ve iyilikleri için zannetmesinler. Sadece günahları ve azapları artsın diye fırsat verip cezalarını geciktiriyoruz. Onlara; hor ve hakîr edici bir azap var.

۞ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞

179. Âyet: Ey Mü'minler! Allah ﷻ; pis olanı temiz olandan seçmedikçe; Mü'minleri, yani Sizleri ey Mü'minler! Bulunduğunuz rahat hâli üzerinde bırakacak değildir. Bu rahatınız bozulacak, düşman şiddetiyle ve başka sıkıntılarla imtihan olacaksınız. O zaman gerçek Mü'min; münafıktan seçilecek, hainler; sadık kullardan ayrılacaklar. Allah ﷻ ğaibe (gelecekte olacaklara ve insanların sırlarına) sizleri, yani sıradan insanları muttali' kılacak değil. Fakat Allah ﷻ rasûllerinden ﷺ ve elçilik emanetini taşıyan yüce kullarından dilediğini seçer ve onlara ğaybın sırlarını açar. Sizler; Allah'a ﷻ ve elçilerine ﷺ Îman edin, buyruklarını yerine getirin. Eğer Îman eder ve buyruklara ters düşmekten sakınır, her yasaktan korunursanız; sizlere büyük mükâfaat var.

۞ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ ۖ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞

180. Âyet: Allah'ın ﷻ kendilerine; fazl u kereminden verdiği mallarda cimrilik yapıp Zekât ve sadaka vermeyerek ellerinde tuttukları ve pis arzularına bol-bol harcadıkları o malı; kendileri için hayırlı bir mal zannetmesinler. Aksine o mal onlar için şerdir, korkunç bir azaptır. Sırf kendileri için tutup cimrilik yapmaları sebebiyle o malları; Kıyamet Gününde korkunç bir yılan olup boyunlarına dolanacak, başını onların gözüne sokacak kadar onlara yaklaşıp beni ne hâle getirdin diye zehriyle işkence yapacak.

Ey Zenginler! Semâvât ve Arzın mîrası Allah'ındır ﷻ. Her şey O'ndan ﷻ geldi ve O'na ﷻ kalacak. O'na ﷻ aid olan emanet mallarla Ahiret Yurdunu kazanın. Allah ﷻ tüm yaptıklarınızdan Haberdardır.

۞لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ اَغْنِيَآءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞

181. Âyet: Hiç şüphe yok ki "Allah ﷻ fakîr bizler zenginiz" diyen Ehl-i Kitabın, bilhassa o la'netli Yahûdîlerin konuşmalarını; Allah Azîmüşşân duymaktadır. Bütün yaratılmışın gizli ve aşikâr konuşmalarını daima duymakta. Biz o Yahûdî la'netlilerinin ne dediklerini ve haksızca peygamberleri ﷺ öldürdüklerini yazıp kaydettik. Vakti gelince hesaplarını görüp şöyle diyeceğiz: Dünya yangınlarının hiçbiriyle kıyaslanamayacak derecede gayet korkunç olan Cehennem yangınının azabını tadın, her şeyin Allah Azîmüşşân'a aid olduğunu ve sizlerin elinde hiçbir şeyin olmadığını görün.

۞ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۞

182. Âyet: Bu korkunç azap; Dünyada ellerinizle kazanıp Allah 'a ﷻ düşmanlık için kullandığınız kazançlarınızın azabıdır. Kendi elleriniz, dilleriniz, kalp ve kafalarınızla kendinizi yakmaktasınız. Bilesiniz ki Allah ﷻ; kullarına asla zulmetmez.

۞اَلَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِى بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِى قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

183. Âyet: Ey, sevgili peygamberlerimin ﷺ En Sevgilisi ﷺ! Bu korkunç azabı hak edenler; şu konuşmayı yapanlardır: Allah ﷻ Tevrat'ta bize emretti ki peygamber olduğunu söyleyen kimse; sizin gözünüz önünde bir kurban kesip gökten bir ateş inerek o kurbanı yakıp

tüketmedikçe kendisine asla inanmayın. Eğer böyle bir Mu'cize gösterirse Îman edin. Bunu göstermedikçe Muhammed'e ﷺ Îman etmeyiz.

Onlara de ki Benden önceki peygamberler ﷺ hak peygamber olduklarına dair apaçık Mu'cizeleri ve sizin bu dediğiniz Mu'cizeyi de getirdiler. Eğer iddianızda doğru iseniz cevap verin. Niçin o peygamberlere ﷺ Îman etmediniz ve niçin onları öldürdünüz? Allah'ın selâmı ve rahmeti peygamberlerin tamamına olsun.

۞فَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَآءُو بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ۞

184. Âyet: Mu'cizelerin En Büyüğü Olan Kur'an'ın kendilerine okunmasına rağmen; eğer Îman etmiyorlar ve Seni inkâr ediyorlarsa üzülme. Senden önceki peygamberler de ﷺ inkâr olundu. Onların her biri gayet açık ve her şeyi açıklayıcı Mu'cizeler, İlâhî Kitap ve Sahîfeler, gözlere ve özlere nûr verip hakîkatleri gösteren Tevrat, Zebûr ve İncîl Kitabını getirdiler. Fakat bu la'netlilerin; inkâr ve sapıklıktaki durumuna düşüp insanlıklarını kaybeden bütün hainler o peygamberleri ﷺ ve getirdiklerini inkâr edip sapıklık ve hainliklerinde ısrar ettikleri için Allah'ın ﷻ rahmetine eremediler.

۞كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ۞

185. Âyet: Herkes ölümü tadacak ve Ahirete göçecek. Kıyamet Gününde yaptıklarınızın karşılıkları tam olarak verilecek. Hulasa kim Cehennem ateşinden uzaklaştırılıp Cennete konursa; gerçekten kurtuluşa ve ebedî ni'metlere ermiştir. Dünya hayatı; sadece aldatıcı bir meta' ve geçici bir kazanç sahasıdır. Geçici hayatın değersiz ürünlerini Allah'a ﷻ vererek ebedî hayatın tükenmez ve değerli ni'metlerini elde edenlere ne mutlu.

۞لَتُبْلَوُنَّ فِٓى اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ اَشْرَكُوٓا اَذًى كَثِيرًا وَاِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ۞

186. Âyet: Kesinlikle mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan edileceksiniz. Sizden önce kendilerine Kitab verilen Yahûdîlerden, Hıristiyanlardan ve putperest müşriklerden çokça eziyetler ve acı sözler duyacaksınız. Eğer sabreder, İlâhî kurallara bağlı kalarak Yüce Dîn İslâm'dan sapmaktan, cahilce yanlışlıklar yapmaktan sakınıp korunursanız; üstün işler

başarmış olursunuz. Çünkü bu buyruklar; sizleri yüce muradlarınıza ermekte, Rabbinizin ve Peygamberinizin ﷺ rızasına ulaşmakta; işlerin ve görevlerin tam bir kararlılıkla edâ edilecek olan kesin ve önde gelen farzlarındandır. Bu yüce azminiz ve kararlılığınızla; sabır ve takvâ ehli olup her işinizde kolaylıklara, Îman ve ibadetinizin tadına erersiniz.

۞ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُونَ ۞

187. Âyet: Allah Azîmüşşân vaktiyle; kendilerine Kitap verilenlerden kesin söz aldı ve buyurdu ki Kitabınızı; Rabbinizden geldiği gibi insanlara açıklayacaksınız, Allah'ın ﷻ Kitabını hakkıyla anlayıp anlatacaksınız, hiçbir şeyi saklamayacaksınız. Verdikleri bu sözü arkalarına attılar, hiç önemsemediler. Allah Azîmüşşân'ın Kitabını ve açıklamakla yükümlü oldukları Son Peygamber ﷺ ve Yüce Dîn İslâm'la ilgili bilgileri; insanlığını kaybeden ve lüks hayat içinde yaşamaktan başka gayeleri olmayıp bu uğurda her türlü hainliği ve zalimliği yapan azgın idarecilerden ve onların yandaşlarından rüşvet olarak aldıkları az bir para karşılığında sattılar. Hâl bu ki akıl sahibi olan Îmanlı bir insan; canını feda eder, Allah'ın ﷻ küçük bir emanetini; Dünyanın tamamını verseler satmaz. Ahiretin bir parça ni'metini Dünyanın tamamıyla değişmez. Ehl-i Kitab; yaptıkları hainlik sebebiyle hak ettikleri azabı; Dünyanın tamamını verseler kurtulamazlar. Fakat bunlar rezil alçaklar olmakla çok az bir para karşılığında bu hainliği yaptılar. Satın aldıkları şey ne iğrenç ve ne kadar kötü.

۞ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

188. Âyet: Türlü bahanelerle savaşa gitmeyip evlerinde kalan ve yaptıkları sahtekârlıkla övünüp sevinen münafıkları ve açıklamakla yükümlü oldukları hakîkatleri saklayan, İlâhî kitabı tahrif edip türlü yalanlarla Allah'ın ﷻ kullarını hak yoldan saptıran Ehl-i Kitabın hainlerini, bir de yapmadıkları dîndarlık, hizmet ve ibadetlerle anılıp övülmeyi seven ikiyüzlüleri; azaptan kurtulacak bir konumda zannetme. Onlara pek acı bir azap var.

۞ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

189. Âyet: Semâvâtın ve Arzın idaresi Allah Azîmüşşân'ındır, gerçekte O'ndan ﷻ başka sahip ve hukümdar yok. Allah ﷻ her şeye Kadir.

۞اِنَّ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيَاتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ۞

190. Âyet: Bilesiniz ki Semâvâtın ve Arzın yaratılmasında, gecenin ve gündüzün farklı hâllerde gidip gelmesinde; beyinleri sağlam, akılları sâlim ve sağlıklı olanlar için Allah Azîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine ve sonsuz kudretine, yarattığı herkesi ve her şeyi türlü ni'metlerle yaşattığına âyetler, alametler ve deliller var.

۞اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ۞

191. Âyet: O akıl sahipleri Allah'ı ﷻ; ayakta, otururlarken ve her bir yanları üzere yatarlarken zikrederler, Namazlarını da ölünceye kadar terk etmeksizin; ayakta, otururak, yatarak, gerektiğinde her hangi bir yöne yürüyerek göz işaretiyle, hatta akıl ve düşünceleriyle kılarlar. Bilirler ki her an ve her yerde asıl Kıbleleri Yüce Mevlâ'ları ve Tek Sahipleri Olan Allah'tır ﷻ. Semâvâtın ve Arzın yaratılışı, taşıdıkları hâlleri, türlü tabiatları ve her şeyin yönetilişi hakkında daima tefekkür edip Rablerini Hamd ile Tesbîh ederler, ey Rabbimiz! Bambaşkasın derler. Tefekkür ederken içlerinden daima şöyle derler: Ey Rabbimiz! Aklımızı başımızdan alan; sayıya ve hesaba sığmayan bu yaratılmışı Sen boşa yaratmadın. Seni Tesbîh ederiz. Biz aciz kullarını; Hamd eden, şükreden daima Tesbîh ederek Sana; Seninle, Rasûlünle ﷺ ve katından ikram edeceğin başarılarla Senin Yolunda giden kulların eyle ve bizleri korkunç Cehennem ateşinin azabından koru.

۞رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ اَنْصَارٍ۞

192. Âyet: Ey Rabbimiz! Sen kimi o korkunç ateşe sokarsan onu son derece rezil ve perişan edersin. Oraya girmeyi hak eden zalimlere asla yardım edecek kimseler olmaz. Bizleri Cehenneme gideceklerden uzak tut.

۞رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْاِيمَانِ اَنْ اٰمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ۞

193. Âyet: Ey bizleri yoktan var edip sayısız ni'metleriyle Yaşatan Rabbimiz! Bizler; Rabbinize Îman edin diye Îmana çağıran Yüce Da'vetçiyi ﷺ duyduk, derhâl Îman ettik.

Ey Rabbimiz! Bizleri mağfûr kıl, günahlarımızı yok ederek varlıklarımızı arındır, bütün kötülüklerimizi yok et ve yerlerine güzellikler koy. Bizleri; iyilik ve itaat sahibi kulların gibi ve onlar beraberinde öldür, Müslimanlar olarak ölmemizi ikram ederek kusursuz ve dürüst kullarına kat.

۞رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ۞

194. Âyet: Ey Rabbimiz! Peygamberleriyin ﷺ dillerinden bizlere müjdeleyip sözünü verdiğin yüce ni'metlerini ve yüksek dereceleri ver. Kıyamet Gününde bizleri rezil ve mahçup eyleme. Sen verdiğin sözü; kesinlikle yerine getirirsin. Bizleri; müjdelerine, vereceğin ni'met ve güzelliklere lâyık kullar eyle.

۞فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّي لَآ اُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَاُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ۚ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ۞

195. Âyet: Rableri dualarını kabul ettiğini açıklayarak şu karşılığı verdi: Bilesiniz ki Ben ﷻ; sizlerden Benim için çalışanın, erkek ve kadın hiçbir kimsenin çalışmasını boşa çıkarmam, karşılıksız koymam. Sizler; birbirlerinizden meydana gelen ve birbirlerinize aid olanlarsınız. Benim Yolumda; yurtlarını terk edenler veya yurtlarından çıkarılanlar, Yolumda eziyet ve sıkıntıya tâbi' tutulanlar, savaşanlar, öldürülenler; elbette bunlardan her birinin günahlarını yok ederek; içlerindeki köşklerin altlarından akla hayale gelmez güzel ve bol çeşit içecekler akan nehirlerin bulunduğu Cennetlere koyarım. O sevgili kullar; bütün bu ni'metlere; Allah ﷻ katından büyük bir mükâfaat olarak ererler. Allah ﷻ; katında ücret ve mükâfaat güzelliği Olandır.

۞لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ؕ۞

196. Âyet: Kâfirlerin çokça memleket ve şehirlerde dönüp dolaşmaları Seni aldatmasın, Sana karşı bir zafer elde edebileceklerini zannettirmesin. Rabbiyin izni olmadan hiçbir zarar veremezler, hiçbir tahribat yapamazlar.

۞ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۞

197. Âyet: Onlara tanıdığımız bu hayatları; az bir yaşantı ve barınmadan ibarettir. Onların dönüp dolaşmaları sonrasında sığınak ve koğuşları Cehennem ateşidir. Orası ne kötü bir yatakhanedir.

۞ لٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ۞

198. Âyet: Fakat Rablerinin buyruklarına sarılıp Dînî-Dünyevî tüm işlerinde Peygamberlerine ﷺ uyarak Rablerinin ﷻ kahrından ve azabından korunanlar için; köşklerinin altlarından bilinen o nehirlerin aktığı Cennetler var. Oralarda ebedî olarak kalacaklar. Bu sayılan ni'metler; konukluk, yani misafire ilk ikram türü ni'metlerdir. Gözlerin görmediği, kulakların duymadığı ve hiçbir akla gelmeyen sonsuz ni'metler var. Allah ﷻ katında olan ücret ve ni'metler; elbette ebrar, yani itaat ve iyilikte başarılı olanlar için pek hayırlıdır.

۞ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّٰهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

199. Âyet: Şunu da bilesiniz ki Ehl-i Kitaptan; Allah Azîmüşşân'a ve sizlere indirilen Kur'an'a, kendilerine indirilen Tevrat'a, Zebur'a, İncîl'e ve tüm sahîfelere hakkıyla Îman edenler ve yanlış yapmaktan korkup titreyerek kulluklarını yerine getirenler var. Onlar; açıklamakla yükümlü oldukları hakîkatleri tam olarak açıklarlar, Allah'ın ﷻ Âyetlerini az bir paraya satanlar olmadıkları gibi Dünyaları verseler; Rablerine hainlik yapmazlar, bir tek Âyeti; Dünyanın tamamını verseler değişmezler. Onların ücretleri; Rablerinin yanındadır. Bilesiniz ki Allah ﷻ; hesab görmesi çok süratli olandır.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

200. Âyet: Ey Îman edenler, Sabredin! Söz, uyarı ve davranışlarınızla bir birinize sabrı tavsiye edin. İlâhî kurallara daima bağlı kalarak güvenlik müesseselerinizi, hudut boylarını ve bilumum nevbet yerlerinizi sıkı koruyun, birbirinize kenetlenin. Allah Azîmüşşân'dan, kahrından ve azabından korunun ki kurtuluşa ve büyük müjdelere eresiniz.

سُورَةُ النِّسَآءِ

NİSÂ SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Taşlanarak kovulmuş olan Şeytandan Allah Azîmüşşân'a sığınırım.

Rahamût ve rahmet Sahibi Olan Allah'ın Adıyla ﷻ.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِى تَسَآءَلُونَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۞

1. Âyet: Sizleri bir tek Candan yaratıp meydana Getiren Rabbinizden korkun, O'na ﷻ tam bir saygı ile itaat edip buyruklarını tutarak azabından korunun. O Yüce Yaratıcı ﷻ; bir Varlıktan (Âdem'den ﷺ) önce Eşini (Havvâ'yı r.a.) yarattı. Sonra İkisinden erkek çocukları çoğaltıp Yeryüzüne yaydı. Sonra kız çocuklarını yaratıp insanları çoğalttı. Kendisiyle ﷻ, yani Adını anmakla, Allah ﷻ için, Allah ﷻ Adına diyerek birbirlerinizden isteklerde bulunduğunuz Allah Azîmüşşân'dan korkun, aralarınızdaki hukuka riayet edin. Akrabalık bağla-

rınızdan da sakının, aralarınızda haksızlık yapmayın, bağlarınızı koparmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ daima sizleri görüp gözetmektedir.

Bilgilendirme: Bu Âyet-i Celîlede Allah'ın ﷻ; insanlığı Âdem Atamızın ﷺ erkek çocuklarıyla insanlığı çoğalttığına işâret var. Kurtubî Tefsîri gibi Tefsîr kitaplarında İmam Cafer'in açıklaması şöyle: Âdem'in ﷺ çocukları birbirleriyle evlenmediler, böyle bir şey olmaz. Cinlerin kızlarıyla evlendirildikleri anlatılmakta. Yarattığı her şeyi güzel Yapan Allah ﷻ; Âdem'e ﷺ var ettiği gibi ilk çocuklarına da hanımlar yaratmış olabilir.

Bir de Mâide Sûresi 75. Âyette Meryem'lere de işâret var. Kızlarına kocasız çocuklar verip hala ve amca çocuklarını birbirleriyle evlendirerek insanlığı çoğaltmış olabilir. Âdem'in ﷺ çocuklarının birbirleriyle evlendikleri iddiasının Yahûdî uydurması olduğuna dair Peygamberimizin ﷺ açıklaması bulunmaktadır.

۞وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُٓوا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ۞

2. Âyet: Aranızda bulunan yetîmlere; mallarını verin, verirken onların hakları olan iyi ve hoş mal ve ürünleriyle; sizin kötü mal ve ürünlerinizi değiştirmeyin. Onların mallarını; kendi mallarınıza katarak yemeyin. Bilesiniz ki bu pek büyük bir günah ve barbarlıktır.

۞وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَاۗءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا ۭ ۞

3. Âyet: Eğer yetîmler hakkında aadil davranmaktan korkarsanız, yani sizden birinin yakınında yetîm kız çocuğu var, yetişkin olduğu için kalbiniz kayıyor ve aadil bir büyük olmak size zor geliyor, haksızlık yapmaktan korkuyorsanız; kalbinizi pâklemek için hoşunuza giden başka bir hanım, iki hanım, üç hanım ve dört hanım nikâhlayabilirsiniz. İmkân ve adalet sahibi bir Müsliman erkek dört hanımlı olabilir. (Toplum nizamını bozan, insanlığınızı yok eden zinâyı yapmayın diye dört hanıma kadar nikâh yaparsınız.) Birden fazla hanımla evlendiğinizde aralarında adaleti uygulamayacaksanız; sadece bir hanım yeter. Yok eğer bir hanımın dahi hakkını ödeyemeyecekseniz o zaman helâl yoldan sahip olduğunuz bir cariye ile hayatınızı sürdürürsünüz. Bu; zulmetmemeniz için en uygun olanıdır.

۞وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ۞

4. Âyet: Evlendiğiniz hanımlara mehirlerini; hakları olarak ve gönül hoşluğuyla verin. O verdiğiniz mal ve paralardan sizlere kendi rızalarıyla bir şey verirlerse; onu hoşça, afiyetle yiyin. Sahip oldukları mallardan size yaptıkları ikramlar helâldir. Rızaları olmadıkça; ben verdim diyerek alamazsınız.

۞وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيَامًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۞

5. Âyet: Ey velîler! Malları sizin elinizde olup akıl ve iradelerinde; cehalet ve ahmaklık gibi sorun olan erkeklerin, kadınların veya çocukların ellerine; o malları vermeyin ki kıymetini bilmedikleri için onları saçıp savurarak yok ederler. Allah ﷻ o malları; siz insanlar için dayanak, varlıklarınızı ayakta tutacak kaynak kıldı. Onlara Dîninizin kabul ettiği hoş sözlerle açıklamalar yaparak mallarını koruyup çoğaltın, o mallardan onları; rızıklandırın, giydirin ve ihtiyaçlarını temin edin.

۞وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۞

6. Âyet: İdareniz altında bulunan yetîmleri; evlenebilecekleri çağa ulaşıncaya kadar sınayın ve durumlarını ölçüp değerlendirin. Eğer onlardan; kendilerini ve mallarını idare edecek olgunluğu fark edip emin olursanız; mallarını derhal verin. Onlar büyüyor, mallar elimizden gidecek diye; haklarını israf ederek ve tüketmeğe yeltenerek o malları yemeyin. Zengin olan ıffetli ve namuslu davransın, cömertçe o malları geliştirip yetîm için saklasın. Fakîr olan da o malları çalıştırıp geliştirdiği karşılığında; Dînin ve hukukun belirlediği ölçülerde ücretini alsın. Yetîmlere mallarını verirken onlar hakkında şâhidler bulundurun. Hesabı hakkıyla Gören olarak Allah ﷻ yeter, önce O'nu ﷻ unutmayın, daima gözetildiğinizi hatırda tutun.

۞لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۪ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ۞

7. Âyet: Baba-anne ve tüm akrabaların bıraktıkları (mâddî ve ma'nevî) mîrastan, o mîras az olsun, çok olsun erkeklerin de kadınlarında payları var. Bu pay Allah Azîmüşşân tarafından farz kılınıp Kur'an-ı Hakîm ve Sünnet-i Seniyye ile mikdarları belirlenip ortaya konmuştur.

۞وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۞

8. Âyet: Ölenden kalan mîras taksimine; ölen kimsenin yakınları, yetîmler, çaresizlik içinde olan yoksullar gelip hazır bulunduklarında o mîrastan rızık olarak onları da nasiplendirin. O muhtaçları ezmeyin, üzmeyin, Dînce belli olan iyi sözler söyleyin.

۞وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۖ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۞

9. Âyet: Orada taksimat yapmakta ve mîrasta tasarrufta bulunmakta olan kimseler şöyle tasavvur etsinler: Arkalarında zayıf ve aaciz çocuklar bıraksalar ve o çaresiz yavrular üzerine titreyip ne olacakları konusunda korkup endişe etselerdi; onlara sahip çıkıp güzelce ihtiyaçlarını temin edenlerin olmasını istemezler miydi? O hâlde; Allah'tan ﷻ korksunlar, o çocuklara ve yoksullara doğru ve düzgün sözler söyleyerek ve gönüllerini alarak yardımcı olsunlar. Unutmayın ki onların başına gelen; sizin çocuk ve torunlarınızın başına da gelebilir.

۞إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ۞

10. Âyet: Bilesiniz ki yetîmlerin mallarını haksızca ve zalimce yiyenler, ateş yiyorlar ve karınlarını ateşle dolduruyorlar. Yakında Cehennemin çılgın ateşine girecekler.

۞ يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ ۚ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ ۚ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

11. Âyet: Allah ﷻ sizlere; çocuklarınız için yapacağınız icraatları vasıyyet edip emreyliyor. Babası veya annesi ölen çocukların; mîrastan alacakları payları, erkek için pay; kız çocuğun payının ikisi kadardır. Misal: Bir erkek çocuk, iki tane de kız çocuk varsa; malın yarısı erkek çocuğun, diğer yarısı iki kız çocuğun.

(Zira erkek çocuk; evlenecek, mehir verip masraf yapacak. Kız ise mehir alacak, geçimini kocası üstlenecek. Bir de kız çocuğu boşanıp eve gelse ona; kardeşi bakacak. Allah ﷻ bilir; insanların aklı ermez.)

Eğer ölen kimsenin iki veya daha fazla kız çocuğu var, erkek çocuğu yoksa kız çocuklar; malın üçte ikisini alırlar. Eğer sadece bir kız çocuğu varsa malın yarısını alır. Eğer ölen kimsenin bir erkek çocuğu varsa malın tamamına sahip olur. Eğer ölen kimsenin çocukları var, ebeveyni, yani baba ve annesi yaşıyorsa; baba ve annenin her birine altıda bir pay var. Eğer ölen kimsenin çocukları yoksa hayatta kalan annesine malın üçte biri var. Malın geri kalanı babasınındır. Eğer çocukları yok, fakat kardeşleri varsa annesine yine altıda bir var. Kalan mikdar babaya aiddir. Zira baba; ölen kimsenin kardeşlerine bakmakla yükümlüdür.

Bu payların taksimi yapılmadan önce; ölen şahsın borçları; insanlara olan borç öne alınarak ödenecek. Sonra malın üçte biri ve daha azı olmak şartıyla vasıyyeti ödenecektir. Şayet mal az, geride kalanlara pek bir şey düşmüyorsa; insanların alacakları ödendikten sonra taksim yapılır, vasıyyet ödenmez. **Malı fazla olduğunda; kişi vasıyyet etmişse; vasıyyetin ödenmesi farzdır.** Babalarınız ve çocuklarınız; hangilerinin daha faydalı olduğu hususunu, size hangisinin daha yakın olduğunu sizler bilemezsiniz. Bunun için Allah'ın ﷻ belirlediği payları sahıplerine verin. Bilesiniz ki Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۞

12. Âyet: Ey efendiler! Hanımlarınız öldüğünde; eğer çocukları yoksa onlardan kalan mîrasın yarısı sizindir. Eğer çocukları varsa; o zaman dörtte biri size kalır. Yine bu; hanımların borçlarının ödenmesi ve yaptıkları vasıyyetin yerine getirilmesi sonrasında olur. Siz ölüp hanımlarınız kaldığında; çocuklarınız yoksa geride bıraktığınız mîrasın dörtte biri hanımlarındır. Eğer çocuklarınız varsa sekizde birini alırlar. Yine yaptığınız vasıyyetin ve borçlarınızın ödenmesi sonrasında haklarını alırlar.

Eğer bir erkek veya kadın **kelâle**, yani ebeveyni ve çocuğu olmayan biri olarak ve kendisinden mîras kalmış olarak ölür; bunun hayatta kalan (baba ve anne ayrı) bir erkek ve bir de kız kardeşi olursa; kardeşlerden her birine malın altıda biri kalır. Eğer (baba ve anne ayrı olan) kardeşler; bu ikiden fazlaysa; tamamı eşit şekilde malın üçte birini mîras olarak paylaşırlar. Yine ölen kimsenin borcu ödendikten, yaptığı vasıyyet de; Şer'î (Dînî) ölçüde kimseye zarar verilmeksizin yerini bulduktan sonra mîras paylarını alırlar. Bu hukümler bir emir ve vasıyyet olarak sizlere farz kılındı. Allah ﷻ Alîm ve Halîm'dir, ceza vermekte acele etmez ve fakat haini cezasız bırakmaz.

۞تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞

13. Âyet: Bunlar; Allah Azîmüşşân'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ itaat eder, Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'deki huküm ve buyrukları edâ ederse; Allah ﷻ o kimseyi; köşklerinin altlarından hoş içecek nehirlerinin aktığı Cennetlere koyar. Sonsuz güzellikte olan o ebedî ni'metlere ermek; çok büyük bir erme ve sahip olmadır.

۞ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞

14. Âyet: Kim de Allah Azîmüşşân'a ve Yüce Rasûlüne ﷺ karşı gelip ters düşer, hakkına kanaat etmeyip O'nun ﷻ koyduğu sınırları aşar ve hukümleri çiğnerse o kimseyi de içerisinde ebedî olarak kalacağı Cehennem ateşine sokar. Hulasa o hain için alçaltıcı ve rezil edici bir azap var.

۞ وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰيهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۞

15. Âyet: Ey Îman edenler! Kadınlarınızdan o çirkin günahı, yani zinâyı işleyenlere; dört şâhid isteyin. Eğer adaletli dört şâhid; şâhidlik yaparsa onları evlerinde tutun, ölüm onların hayatlarına son verinceye veya Allah ﷻ haklarında hukukî bir yol ortaya koyuncaya kadar çıkmasınlar.

Bu Âyetteki ifade ve gerekli hukümler; İslâm Devleti tamamen kurulup İlâhî hukümler tam olarak icraa olunmağa başlayınca; Allah Teâlâ'nın işâret ettiği huküm Nûr Sûresi 2. Âyet ile gelmiş ve yürürlüğe konmuştur. Zinâ eden bekâr kimse ise her birine yüz sopa vurmak suretiyle, evli olanlara ise Hadîs-i Şerifte açıklanan recmetme cezası uygulanmakla hukuk icraa edilir.

Uyarı: Zinâ eden kadın veya erkeği gördüm diyen kişi; kendisi ile beraber dört şâhid getiremediğinde iftiracı olmuş sayılır ve seksen değnek sopa vurulmakla cezalanır. Bu dört şâhid; aranmak veya dedektiflik yaptırmakla değil, o yer yakınlarında; dört tane dürüst Müsliman şâhid bulunmakla ve olayı net olarak görmekle olacak.

۞ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۞

16. Âyet: Eğer bu iğrenç işi; iki erkek yaptı ise onlara; hakaret edip eziyet ve işkence yaparak; tamamen vazgeçip tevbe etmelerini sağlayın. Eğer tevbe edip durumlarını düzeltirlerse işkenceyi bırakın. Bilesiniz ki Allah ﷻ Tevvâb'dır, günahından vazgeçip Rabbine kulluğa döneni kabul edip merhametiyle karşılar. Rahîm'dir, affettikten sonra ikramlara erdirir.

۞ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۞

17. Âyet: Allah'ın ﷻ tevbesi; sadece cehaletle kötülük işleyen sonra yakın zamanda tamamen vazgeçip Rabbine kulluğa yönelenler içindir. Allah ﷻ bu kimselerin tevbelerini kabul eder. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir, kusursuz ilmin, sağlam icraatın ve en güzel kararların Sahıbi ve Yetkilisidir.

۞ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۞

18. Âyet: Ölüm kendisine gelinceye kadar her türlü kötülüğü işleyen, öleceğini anlayınca şu an kesin olarak tevbe ettim diyen kimsenin tevbesi kabul edilmez. Kâfirler olarak ölen kimselere tevbe ve af yok. Bak ve tanı onları; onlar için kesin olarak acı bir azap hazırladık.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَاۤءَ كَرْهًا ۗ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ۞

19. Âyet: Ey Îman edenler; kadınlara zorla mîrasçı olmanız, yani yakınlarınızdan ölenler olduğunda onların hanımlarına bir eşya gibi el koymanız ve zorla nikâhınız altına almanız sizlere helal değildir.

Kendi hanımlarınıza mehir olarak verdiğiniz malların bir kısmını alıp götürmeniz ve tasarrufta bulunmanız için baskı yapmayın. Şu var ki fuhuş işlemeleri hâli açıkça anlaşılmış olması müstesnâ. Kendi isteği ile fuhuşa düşen kadın; mehir hakkını ve kocasından alacağı diğer haklarını kaybeder.

Yüce Dînin belirlediği ölçüler içerisinde; devam eden evliliklerinizde hanımlarınızla hoş geçinin ve her türlü meşru ihtiyaçlarını temin edin. Eğer hanımlarınız; önemli bir suç işlememiş, ancak arzuladığınız bir arkadaş da değil ve bu sebeple onlardan hoşlanmıyorsanız; kendi arzularınıza muhalefet ederek onlara hoş davranın, ikramlarınızı onlardan esirgemeyin. Umulur ki istemediğiniz ve hoşlanmadığınız bir şey olur da bakarsınız Allah ﷻ onda si-

zin için çokça hayır ve bereket var eder. Misal: Çok seveceğiniz çocuklarınız doğar ve sizlere kazanç ve mutluluk kaynağı olurlar. Hanımlarınızda da sevip hoşlanacağınız gelişmeler olur. Siz Allah ﷻ için sabreder ve iyilikler de bulunursanız; O da ﷻ akla ve hayale gelmeyen ikramlarda bulunur.

۞ وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ۞

20. Âyet: Eğer bir hanımı boşayıp onun yerine başka bir hanım koymayı isterseniz size gereken; boşadığınız hanımı öncelikle hoşnud etmenizdir. Ey Mü'minler! Boşadığınız hanımlardan birine; yük-yük altınlar vermiş olsanız dahi o verdiğiniz maldan hiçbir şey almayın. Siz almayı hak etmek için ona zinâ iftirası gibi bir iftirada mı bulunacaksınız ve emri dinlemeyip haksızlık yaparak günah mı işleyeceksiniz?

وَكَيْفَ تَاْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۞

21. Âyet: Verdiğiniz bir şeyi nasıl alabilirsiniz? O verdiğiniz mal karşılığında birbirinize kavuşup içli-dışlı olmuş, kaynaşmıştınız. Hem o hanımlar sizlerden; kendilerini bir hayat boyu mutlu edeceğinize dair; aranızda ahidleşerek pek ağır ve pek sağlam söz almışlardı.

۞ وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ۗ وَسَآءَ سَبِيْلًا ۞

22. Âyet: Babalarınızın nikâhladığı kadınları sakın nikâhlamağa kalkışmayın. Babalarınız o kadınları boşasa veya babalarınız ölmüş olsa dahi o kadınlar öz anneleriniz gibidir. İslâm öncesi cahiliye ve sapıklık dönemlerinde geçmiş olan hariç böyle bir şey olamaz. Çünkü o çok iğrenç ve Allah Azîmüşşân'ın gazabını ve korkunç azabını gerektiren bir durum ve çok kötü bir yoldur.

۞ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْٓ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ

وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَآئِكُمُ الّٰتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ۫ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ۫ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِينَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

23. Âyet: Annelerinizi, kızlarınızı, kız kardeşlerinizi, ammelerinizi (babalarınızın kız kardeşlerini), halalarınızı (annelerinizin kız kardeşlerini), erkek kardeşlerinizin kızlarını, kız kardeşlerinizin kızlarını, sizleri emziren süt annelerinizi, süt emmekten dolayı kardeş olan süt kardeşlerinizi, hanımlarınızın annelerini (kayın validelerinizi), evlenip ilişkiye girdiğiniz hanımlarınızın başka kocalarından olan ve yanınızda bulunan (veya başkasında kalan) üvey kızlarınızı nikâhlamanız siz Îman ehline haram kılınmıştır. Eğer üvey kızlarınızın anneleri ile nikâhlandınız, fakat karı-koca ilişkisi olmadan boşadınızsa; o kızlar artık bir yabancı olmakla onlarla evlenmenizde bir günah yok. Kendi sulbünüzden olan ve sizden meydana gelen oğullarınızın hanımları, yani kendi gelinlerinizle evlenmeniz de haram. Gelinleriniz ayrılıp gitseler dahi ilelebed kızlarınız demektir. İki kız kardeşin arasını birleştirmek, yani aynı anda iki kardeşi; iki hanım olarak bulundurmak da haram, geçmişte, cahiliye döneminde olan hariç. Hanım ölür veya boşanırsa; ıddeti bitince diğer kız kardeşle evlenmek helâl olur. Cahiliyye döneminde iki kız kardeşi hanım olarak yanında tutan kimse; bu Âyetle birini bıraktı. Allah Azîmüşşân; yapılan yanlışlıktan dönüp vazgeçerek İlâhî buyrukların gereğini yapan kullarının günahlarını örtüp yok eder. Kullarına pek merhametlidir.

۞ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۗ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

24. Âyet: Başkalarıyla evli olan hanımlar da haramdır. Kocalarından boşanıp iddet müddeti tamam olmadıkça onlarla evlenmek haramdır. Sağ ellerinizin sahip oldukları cariyeler müstesnâ. Allah ﷻ bu anlatılanları sizlere yazıp farz kıldı. Bunların dışında nikâha uygun hanımlar; mallarınızla mehirlerini vererek evlenmek istemeniz suretiyle; nikâhsız ilişki ile değil, helal nikâh şartıyla sizler helâl kılındı. O hanımlarınızdan faydalanmanızın karşılığı olarak onlara ücretlerini, yani nikâh bedeli olarak takdir edilen mehirlerini verin. Bu sizlere tak-

dir edilip ödenmesi farz olan mehirlerin verilmesinden sonra; aralarınızda rıza ile anlaşarak hanımlarınızın malından gönül hoşluğu ile bir şey almakta sizlere günah yok. Dost; darda kalan dostuna, akraba; akrabasına yardım edip karşılıksız ikram ettiği gibi hanımlar da ellerinde olandan bir mikdar kocasına verebilir. Bilesiniz ki Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيمَانِكُمْ ۚ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ۚ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۚ وَاَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

25. Âyet: Sizden kim; Îman ehli hür kadınlarla evlenmek için imkân ve zenginliğe sahip değilse; ey bu durumda olan Mü'minler! Sizlere gereken elinizin güzellikle erdiği Îmanlı genç câriyelerden biri ile evlenmenizdir. Îmanınızı, yani gerçek Mü'minler olduğunuzu ancak Allah ﷻ bilir. Sizler; insanların Mü'min olduklarını açıkça söylemeleri, Allah ﷻ ve Rasûlüne ﷺ şâhidliğini i'lân etmeleriyle Mü'min olduklarını tasdik edin. Bazınız; bazınızdan ve aynı türden kullarsınız, birbirinizin hâlinden ve tavrından anlarsınız. Câriyeleri; ehlinin, yani onlara sahip olanların izni ile bilinen ölçü ve mikdarla; gayr-i meşru yaşamak için değil, evlendiğiniz eşleriniz olarak alın. Gayr-i meşru ilişki için dostlar, arkadaş ve oynaş edinmeyin. Câriyeler evlendiklerinde; iğrenç işi, yani zinâ filini işlerlerse onlara hür kadının cezasının yarısı vardır. Bu da bir gurup Îmanlı insan huzurunda elli sopa vurulmasıdır. Bu câriye ile evlenme hukmü; şehvet sıkıntısından korkanlar içindir. Hür ve Îmanlı kadınla evlenecek imkânı buluncaya kadar sabretmeniz; sizler için çok daha hayırlıdır. Sabretmek ise gözü, dili, eli ve kalbi haramlardan koruyup zinâya sebep olacak davranışlara yaklaşmamak ve Allah Teâlâ'yı görüyor gibi yaşayan ihsân ehli olmakla olur. Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

Bir hatırlatma: Sevgili Peygamberimiz ﷺ; İhlâs Sûresini niçin çok okuduğunu sorunca; genç dedi ki **Allah Azîmüşşân'ı çok seviyorum.** O En Sevgili ﷺ müjde verdi: **Kişi Sevdiği ile beraberdir.** Kalbimizi Vedûd Olan, gerçek sevgiler ve sevgililer ikram Eden Yüce Mevlâ'mıza bağlayacağız. Bunun için daima O'nu ﷻ Tesbîh eyleyip zikredeceğiz.

۞ يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

26. Âyet: Sonsuz rahmet ve ikram Sahıbi Olan Allah ﷻ; sizlere gereken her şeyi açıklamak, Sünnet-i Seniyyeyi, yani Yüce Dîn İslâm'ın tamamını öğretmek ve sizden önceki Sünnetlere, yani peygamberlerin ﷺ, sıddıkların, şehîdlerin ve saalihlerin (Allah Teâlâ onlardan Razıî olsun) Mükemmel Hayat Tarzlarına; sizleri erdirmek ve sizlere tevbe etmek, yani rahmeti ve şefkatiyle nazar edip sizleri her şeyden kopararak Kendisine döndürüp kavuşturmak istiyor. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ اَنْ تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا۞

27. Âyet: Allah ﷻ; sizlere tevbe etmeyi, rahmetiyle dönüp sizlerin tevbeye ermenizi, Kendisine ﷻ yönelip bütün kötülüklerden vazgeçmeniz suretiyle sizleri arındırıp ebedî seadetlere erdirmek istiyor. Şehevâta, pis arzu ve istek kaynaklarına uyan kâfir ve zalimlerse sizlere büyük bir yönelişle meyledip ilgi duyarak sizleri kendileriyle beraber Cehenneme sürüklemek istiyorlar.

۞يُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيفًا۞

28. Âyet: Allah ﷻ; sizden ağır kulluk görevlerinizi hafifletmek, İlâhî rahmetin Temsilcisi Olan Peygamberinizin ﷺ dualarıyla Dînî buyrukları kolaylaştırmak istiyor. Rabbiniz biliyor ki insan zayıf yaratıldı, emirleri tutup yasaklardan kaçınmakta aacizlik gösteriyor. Bunun için O ﷻ her sahada kolaylıklar sergiliyor.

۞يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَاْكُلُٓوا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُٓوا اَنْفُسَكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا۞

29. Âyet: Ey Îman edenler! Mallarınızı; aralarınızda bâtıl yolla, karşılık ve bedel ödemeksizin haksızca ve birbirinizi aldatarak yemeyin. Sadece taraflardan ortaya konan; rızalaşma ve gönüllerin hoş olması suretiyle ticaret yaparak alış-veriş yapın ve helâl yollarla rızıklanın. Faizle çalışmanız, birbirlerinizi aldatmanız ve gerçekleri saklamanız suretiyle İlâhî buyrukları terk ederek ruhlarınızı öldürürsünüz. Zararlar büyüyünce birbirinizin canına kasd eder cinayetler işlersiniz. Bereketin ve bol kazancın; hayatı kolaylaştıran İlâhî buyruklarda olduğunu, zulmün ve haksızlığın; fitne ve cinayetlere sebep olacağını unutmayın ve kendilerinizi öldürüp helâk etmeyin. Bilesiniz ki Allah ﷻ; sizlere pek merhametli ve çok şefkatlidir.

Uyarı: Başkalarının mallarını; karşılığını vermeden, bâtıl ve haksız yollarla yemenin; ruhu öldüreceğine, gözleri kör ve sağır edeceğine işâret edilmektedir.

۞وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا ۞

30. Âyet: Bu anlatılan yolsuzluk ve haksızlıkları; haddi aşarak ve zulmederek kim yaparsa; bilesiniz ki onu Cehennemin korkunç ateşine sokarız. Bu korkunç cezayı vermek Allah Azîmüşşân'a çok kolaydır.

Bilgilendirme: Alış-verişte rıza ve hoşnutluk esas olup tarafların ne yaptıklarını ve neyi alıp verdiklerini açıkça bilmeleri, hile ve hud'adan kaçınmaları, asla hainlik ve haksızlık yapmamaları gerekir. Birinin haberi yokken; diğeri malı değiştirmemeli, gösterdiği mal neyse onu vermeli.

۞اِنْ تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا ۞

31. Âyet: Ey Mü'minler! Eğer, sizlere yasak kılınan günahların büyüklerinden kaçınıp korunursanız; sizin diğer kötülüklerinizi üzerinizden alıp yok ederiz ve sizleri sonsuz ikramların yeri olan bir yere koyarız.

۞وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبُوا ۚ وَلِلنِّسَآءِ نَصِيبٌ مِمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ وَسْـَٔلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۞

32. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın birilerinizi diğerlerinize; varlığı ile farklı ve üstün kıldığı mal, makam, boy, soy, varlık, kuvvet ve güzellikler gibi şeyleri temennî etmeyin. Erkeklerin kazandıkları şeylerden bir nasipleri, kadınların kazandıkları şeylerden de bir nasipleri var. Hulasa sizler; her birinizi farklı olarak Yaratan Allah Azîmüşşân'dan fazl u keremini, size özel olan fazlaca ikramını isteyin. Başkalarına ve başkalarının sahip olduklarına göz dikmeyin. Allah ﷻ her şeyi hakkıyla Bilendir. Hoş bir kullukla O'nun ﷻ sevgisine ulaşın.

۞وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْاَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۞

33. Âyet: Baba-anne ve akrabaların bıraktıkları mîraslara; ölen her bir kimsenin yakınlarından birilerini mîrasçılar yaptık. Eş ve arkadaşlarınız gibi bir kısım insanlar var ki yeminleriniz onları bir hak almakta sizlere bağladı, yeminleşerek onlara yardım edeceğinize veya malınızdan bir mikdar vereceğinize dair söz verdiniz; onlara hakları olan nasiplerini verin. Biliniz ki Allah ﷻ her şeye Şehîh'dir, her şeyi görüp bilmektedir.

۞ اَلرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَبِمَآ اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۟ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۟ وَالّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۟ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا ۞

34. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın; insanların birilerini diğerlerine bazı farklılıklarla üstün kılması sebebiyle erkekler; hanımlarının sorumlu ve üst konumunda yöneticileridirler. Hem şu sebeple ki erkekler hanımlarına kendi mallarından harcama yaparak onları ayakta yönetirler. Akılları selîm, karakterleri düzgün hanımlar; kocalarına itaatkârdırlar. Kocalarının olmadığı anda; Allah Teâlâ'nın koruduğu ve korunmasını emrettiği nâmuslarını, kocalarının evlad ve mal gibi tüm emanetlerini korurlar. Kadınlarınızın itaat etmeyip diklenme göstereceklerinden endişelendiğiniz ve bunun belirtilerini gördüğünüzde onlara öğüt verin, uyarılarda bulunun. Saygısızlığa devam ederlerse yataklarını terk edip ayrı yatın. Böylece uyum ve hoş geçim içerisinde yaşamanızı sağlayın. Bundan da etkilenmez ve saygısızlıklarına devam ederlerse; sizden sakınıp çekinmeleri için yaralamayacak ve iz bırakmayacak tarzda kaba yerlerine vurun. Eğer size itaat ederlerse; artık onları ezip üzmeğe yol aramayın. Sizler onların büyüğü ve onlardan yüksek yerdesiniz, yani efendilerisiniz. Bilesiniz ki Allah ﷻ sonsuz üstünlük ve sınırsız büyüklük Sahıbidir ﷻ. Bu sebeple Rabbinizden korkun, büyüklük ve üstünlük taslayarak onlara zulmetmeyin.

۞ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُرِيدَآ اِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۟ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ۞

35. Âyet: Ey idareciler! Eğer karı-koca arasında ayrılık olacağından endişelenirseniz; bir hakem koca ailesinden (veya çevresinden), bir hakem de kadın ailesinden (veya çevresinden) gönderin. Bu iki hakem; eğer aralarını gerçekten düzeltmek isterlerse, Allah ﷻ arala-

rındaki ayrılık sebebinin ortadan kalkmasında ve barışın sağlanmasında; hakemleri başarılı kılar. Allah ﷻ her şeyi Bilen ve her şeyden Haberdardır.

۞وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرًا ۞

36. Âyet: Ey İman edenler! Allah Azîmüşşân'a hakkıyla kul olunuz, buyruklarını yerine getiriniz. Hiçbir şeyi ve hiçbir kimseyi O'na ﷻ ortak görmeyin. Baba ve annenize itaatinizi ve ikramlarınızı güzelce yapınız. Sizlere yakınlığı olanlara, yetimlere, çaresizlik sebebiyle yoksulluk içinde olanlara, yakınınızdaki komşuya, uzağınızdaki komşularınıza, eşiniz, meslekte beraber olduğunuz, yolculuk yaptığınız ve dayanağınız durumunda olan yanınızdaki arkadaşınıza, yolda kalmış yolcuya ve elleriniz altında bulunanlara iyilik ve ikramlarda bulunun. Allah Azîmüşşân; havalanıp büyüklük taslayan ve övünenleri kesinlikle sevmez.

۞اَلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۚ ۞

37. Âyet: Cimrilik yapanlar, insanlara da cimrilik yapmalarını emredenler ve Allah Azîmüşşân'ın kendilerine verdiği fazl u keremi, üstün ni'metleri, ilim ve hakîkatleri saklayanlar, halka merhamet etmeyen ve yardımda bulunmayanlar; bu yanlışlıklarının kendilerini helâk edip küfre sokacağını unutmasınlar. Kâfir olarak ölenlere ise hor ve rezil edici bir azap hazırladık.

۞وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ۞

38. Âyet: Bazı kimseler var ki Allah'a ﷻ ve Ahirete İman etmiyorlar, insanlara gösteriş için çevrelerine harcamalar yapıp yardımlar dağıtıyorlar. Görülüyor ki Allah Azîmüşşân'ı ve korkunç Ahiret azabını hesap etmiyorlar, çıkar peşinde koşuyorlar. İnsanların Dünyayı gaye edinip geçici makam, rütbe ve şöhret peşinde koşmaları Şeytanın en büyük arzusudur. Her

kime Şeytan; yakınlık kurup dost oldu ise onun sonu kötüdür. Çünkü Şeytan pek kötü bir yandaştır. En çok zararı; kendisine en yakın olan kâfir ve haine verir.

۞وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۞

39. Âyet: Bu beyinsizlere ne oldu da o yolu seçtiler? Eğer Allah'a ﷻ ve Ahirete Îman etseler, Allah Azîmüşşân'ın kendilerine verdiği rızıklardan ve imkânlardan Allah ﷻ için harcama yapsalardı; yaratılış gayelerine uymuş ve sonsuz bir kazanca sebep olan bir harcama yapmış olurlardı. Allah ﷻ; Îman edip rızası için çalışarak yerli yerince iyilik yapan kullarını çok iyi bilir ve onlara sonsuz ni'metler hazırlar.

۞اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَاِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرًا عَظِيمًا ۞

40. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ kimseye; zerre (toz parçacığı gibi bir nesne) ağırlığınca dahi zulüm ve haksızlık yapmaz. Eğer bir Mü'min kuldan bir zerre; iyilik ve güzellik olarak Allah ﷻ için icraa olunsa Allah ﷻ o zerre kadar iyiliği kat-kat büyütür ve o kuluna Kendi katından pek büyük bir mükâfaat verir.

۞فَكَيْفَ اِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيدًا ؕ ۞

41. Âyet: Hulasa ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Her bir ümmetten bir şehîdi, yani ümmetinin yaptıklarına şâhid olan bir peygamberi ﷺ; herkesin kim ve nasıl bir kul olduklarını bilip izleyerek Kıyamet Gününde şâhidlik yapmak üzere getirdiğimiz ve Seni de ﷺ; inanan ve inanmayan Ümmetinle beraber bütün insanlığa ve tüm peygamberlere ﷺ görevlerini sadakatle yaptıklarına dair şâhidlik yapmak üzere Huzura getirdiğimiz an nasıl olacak, neler ortaya çıkacak?

۞يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ اللّٰهَ حَدِيْثًا ۞

42. Âyet: O Gün; bütün peygamberlerin ﷺ ve onları tasdik edip İlâhî buyrukları yerine getirenlerin tebrik ve teşriflere erdiği, peygamberleri ﷺ hafife alan, yalanlayıp inkâr eden nankör hainlerin de rezil ve perişan olduğu gün olarak; O En Yüce Rasûlü ﷺ hafife alan,

inanmayıp Şeytana kul köle olan kâfirler hatta Yüce Rasûle ﷺ isyan edip itirazlarda bulunanlar; isteyecekler ki, toprak üzerlerine örtülüp düzlense de varlıkları bilinmez hâle gelip ebediyyen yok olsalar. Hem O Gün; nankör kâfirler Dünyada yaptıkları hiçbir konuşmayı ve işledikleri hiçbir günahı gizleyemeyecekler.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا جُنُبًا اِلَّا عَابِرِيْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُوْرًا ۞

43. Âyet: Ey İman edenler! Sarhoşlar olarak Namaza yaklaşmayın, aklınız başında değilken, kalbiniz başka şeylerle dolu olduğunda da Namaza durmayın. Ne dediğinizi ve ne yaptığınızı bilip idrak edinceye kadar kendinizi Namaza hazırlayıp Yüce Huzurda durduğunuzu bilerek Tekbirinizi alın. Cünüp olarak da Namaz kılacağınız mescidlere yaklaşmayın. Ancak yıkanmak için yolunuzun mescidden geçmesi durumu müstesnâ. O zaman duraklamaksızın geçer ve yıkanırsınız.

Eğer su kullanamayacak hastalar iseniz veya yolculuk yapıyor da yıkanamıyorsanız yahut tuvaletten geldiniz, ya da kadınlarınıza dokunup ilişkide bulundunuz da su bulamadınızsa teyemmüm yaparsınız, temiz bir toprakla temizlenmeğe niyyet edip yüzünüzü ve ellerinizi dirseklere kadar mesh edersiniz. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Affedicidir, çaresizlik hâllerinizde sizleri affedip kolaylıklar sağlar, Ğafûr'dur, buyruklarını yerine getirmeğe niyyet etmenizle sizlerin eksiklerini giderir, özlerinizi ve yüzlerinizi her türlü kirden arındırır.

۞اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبِيْلَ ۞

44. Âyet: Kendilerine Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'tan ve İncîl'den ilmî bir nasip verilenleri görmedin mi? Durumlarını pek iyi görüyor ve biliyorsun. Türlü çıkarlar uğruna İmanlarından vazgeçip karşılığında sapıklığı satın alıyorlar ve sizleri de kendileri gibi yapmak için Yolunuzdan sapmanızı istiyorlar.

۞ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ۞

45. Âyet: Hulasa Allah ﷻ düşmanlarınızı biliyor ve sizleri uyarıp yardımlar yapıyor. Daima Yakınınız, Sahıbiniz ve her an sizlere; sonsuz kudret Sahıbi Yardımcı olarak Allah yeter ﷻ.

۞ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۞

46. Âyet: Yahûdîlerden bir gurup; bekledikleri Son Peygamber ﷺ kendilerinden gelmeyince ve ortaya konan İlâhî huküm ve esaslar pis arzularına uymayınca; Tevrat'taki Son Peygamberle ﷺ ilgili Âyetleri silip yerlerine kendi yalan ve iftiralarını yazarak tahrifata başladılar.

Son Peygamber Hz. Muhammed ﷺ; "Eğer Allah'a ﷻ inanıyor ve O'nu ﷻ seviyorsanız; Bana uyun ki Allah da ﷻ sizi sevsin" deyince dediler ki Seni duyduk. Ancak tavır ve hareketleriyle itaat etmediklerini ve uymadıklarını sergilemekle aadeta hâlleriyle dediler ki duyduk ama ısyan ettik.

Yeni bir Peygambere ﷺ ve Tevrat'tan başka bir Kitaba ihtiyaçlarının olmadığını dokundurarak şöyle dediler: Bizler Araplar gibi cahil değiliz, bizim erişilmez kültürümüz var. Sen ey Muhammed! Duyulmadık söz ve hakîkatleri bizden duy ve bizlerin şânını gözet.

Her fırsatta dillerini bozarak, eğip bükerek Yüce Rasûle ﷺ saygısızlık yapıyorlar, Allah'ın ﷻ Yüce Dîni İslâm'a sataşıyorlardı. Bu davranışlarıyla Allah Azıîmüşşân'ın la'netine uğramayı hak ettiler. Eğer deselerdi ki "duyduk, Îman edip itaatine girdik. Ey Allah'ın ﷻ rahmet Denizi! Bizi duy ve ihtiyaçlarımızı görerek şefkat ve merhamet nazarınla bizlere bak ve bizi hımâyene al". Bu onlar için çok hayırlı olurdu. Fakat hased ettiklerinden dolayı bencillik kibrine kapılarak kâfir oldular. Allah Azıîmüşşân da kâfir olmaları sebebiyle onlara la'net etti, rahmetinden ebediyyen mahrum eyledi. Hulasa onlar; Îman ettik iddialarının aksine Allah'a ﷻ ve O'nun ﷻ buyruklarına; pek azı müstesnâ asla Îman etmezler.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۞

47. Âyet: Ey, kendilerine daha önceden Tevrat ve İncîl Kitabı verilen, özellikle siz Yahûdîler! Yüzlere çarparak dümdüz yapıp o yüzleri arkalarına çevirmemizden, ya da Cumartesi hâdisesini yaşayanları la'netimize uğrattığımız gibi hak edenlere la'net etmemizden önce yanınızda olanı, yani inandığınız Kitapları ve Peygamberlerinizi ﷺ tasdik etmek üzere indirdiğimiz Kur'an'a Îman edin. Bilesiniz ki Allah ﷻ; bir kavmin helâk edilmesini emrettiğinde; emri geri çevrilmez, Allah'ın emri ﷻ kesinlikle icraa edilir.

۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ۞

48. Âyet: Bilesiniz ki Allah Kendisine ﷻ; şirk koşulmasını asla affetmez ve o büyük günahı silmez, ama dilediğinin; şirk dışındaki tüm günahlarını affedip siler. Kim Allah'a ﷻ şirk koşarsa pek büyük bir günah olarak Allah'a ﷻ iftirada bulunmuş olur.

Açıklama: Kul; hayatında tevbe eder, şirk ve kâfirlikten vazgeçip samîmî Mü'min olursa; Allah Teâlâ o kimseyi hiç günah işlememiş gibi tertemiz yapar. **Affolunmayan; müşrik ve kâfir olarak ölendir.**

۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۞

49. Âyet: Görmedin mi kendilerini temiz ve günahsız insanlar olarak anlatanları? Kimse temiz olduğu iddiasında bulunamaz, aksine Allah ﷻ dilediğini tertemiz yapar.

Yüce Peygambere ders vermeğe kalkışan ve tertemiz kullar olduklarını söyleyenler; yaptıklarını asla Rablerinden saklayamazlar. Cezalarını tam olarak görecekler, (şeftali çekirdeği gibi çekirdekler üzerindeki) iplikçik kadar dahi haksızlığa uğramayacaklar.

۞ اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ۞

50. Âyet: La'netli Yahûdîler başta olmak üzere bazı hainler; Allah'ın ﷻ kendilerine bir şeyler dediğini iddia ediyorlar. Bak gör şu sahtekârlara ki Allah'a ﷻ nasıl iftira ediyorlar. Yaptıkları bu iftira; affı mümkin olmayan açık bir günah olarak yeter.

۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۞

51. Âyet: Kendilerine Tevrat Kitabından ilmî bir nasip verilen hain Dîn adamlarını görmedin mi? Puta ve Taağûta, cahillerin elleriyle yapıp taptıkları heykellere ve azgınlıkta ileri giden Şeytan temsilcilerine inanıp onları tasdik ediyorlar. Kâfirler için diyorlar ki bunlar; Hak Yolu bulma bakımından Muhammed'e ﷺ uyan Mü'minlerden daha hayırlıdırlar.

۞ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۞

52. Âyet: Bak o hainler var ya Allah Azîmüşşân onlara la'net etti, asla rahmet ve merhamet yüzü görmeyecekler. Sonları çok korkunç olacak. Allah ﷻ kime la'net ederse; o kahrolup gider, o haine asla bir yardımcı bulamazsın.

۞ اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ۞

53. Âyet: O zalim Yahûdîlerin; yönetim ve devlet olarak bir nasipleri mi olacak? Rabbin onlara böyle bir imkân verdiğinde göreceksin ki insanlara çekirdeğin üzerindeki gözcük kadar bir sadaka vermezler, asla kimseye yardım yapmazlar.

۞ اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰي مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ۞

54. Âyet: Yoksa Allah Azîmüşşân'ın fazl u kereminden verdiği Peygamberlik, ilim, idare ve zenginlik gibi ni'metlerine hased mi ediyorlar? O hâlde bilsinler ki Yüce Dost İbrahîm'in ﷺ çocuklarına, Mûsâ'ya, Îsâ'ya, Dâvûd'a (Allah Azîmüşşân'ın selâmı onlara olsun) Kitaplar ve Hıkmetler, Süleyman'a ﷺ muazzam bir saltanat, sayısız peygamberlere ﷺ nice hıkmet ve devletler verdik. İbraahîm'in ﷺ En Kıymetli Torunu, Son Peygamber Muhammed'e ﷺ En faziletli Kitabı (Kur'an-ı Kerîmi), En Muazzam Dîn Olan İslâm'ı (En Geniş Sünnet-i Seniyyeyi) verdik ve Dînini bütün dînlerin üstünde bir Hayat Tarzı olarak tesis eyledik.

Güneşin doğduktan sonra yavaş-yavaş Dünyayı etkisi altına aldığı gibi En Sevgili Peygamber Muhammed'in ﷺ Dîni ve Kitabı; Dünyayı saracak. Yeryüzünde Hâkimiyyet İslâm'ın olacak. Karabulutların; bazen Güneşi perdelemesinin Güneşe zarar vermediği gibi hased ve kin dolu kâfirlerin zulmü; zayıfları sarssa da İslâm'a zarar veremeyecek. Zaman-zaman İslâm'ın Güneşi; sizleri mağaralarınızda dahi boğacak.

۞ فَمِنْهُمْ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ؕ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ۞

55. Âyet: Azda olsa Yahûdîlerden; En Son ve En Büyük Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ, Kur'an'a ve bu anlattıklarımıza Îman eden var. Ama onlardan çoğunluk; O'na ﷺ Îman etmekten ve bu anlatılanları dinlemekten sapıp giderler. Onların bu çılgınlıklarına ceza olarak; çılgın ateş yurdu Olan Cehennem yeter.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ؕ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۞

56. Âyet: Bilesiniz ki kâfirlere Dünyada biraz hayat hakkı tanınsa da Ahirette korkunç azaptan başka nasipleri yok. Hiç şüphesiz; Âyetlerimizi tanımayıp inkâr eden, onları örtüp yok saymağa çalışan kâfirleri; Cehennemin korkunç ateşine sokacağız. Orada ebedî olarak yanacaklar. Dünya ateşine benzemeyen o ateş; Dünyada olsa metrelerce mesafe uzaklıkta olanı etkisiyle boğup kavurur ve derhâl öldürür, ancak orada hiç ölüm olmayacak. Derileri pişip döküldüğünde derhâl yenilediğimiz başka derilerle değiştireceğiz, vücutlarında deriler tekrar-tekrar yeniden oluşacak ki azabı iyi tatsınlar. Bilesiniz ki Allah Azıîmüşşân sonsuz üstünlük, kusursuz ilim ve sağlam iş Sahıbidir.

۞ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۫ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ۞

57. Âyet: Îman eden ve Îmanlarına uygun olarak yararlı ve düzgün işleri, yani İlâhî buyrukları işleyenler var ya onları köşklerinin altlarından türlü içecek nehirleri akan Cennetlere koyacağız. Orada yaşlanma, hastalanma, azıcık rahatsız olma ve ölüm yok. Tam bir rahat ve mutluluk içerisinde ebedî olarak kalacaklar. Onlara tertemiz hâle getirilmiş eşler var. Bir de onları uzayıp giden ve sonu olmayan gölgeliklere koyacağız.

۞ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ۙ وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۞

58. Âyet: Hiç şüphe yok ki Allah ﷻ sizlere; emanetleri ehline vermenizi emreder. İnsanlar arasında hakemlik ve hâkimlik yaparken de adaletle kararlar vermenizi buyurur. Gerçekten Allah ﷻ sizlere pek güzel vaaz veriyor, her şeyi pek güzel anlatıyor. Bilesiniz ki Allah ﷻ; her şeyi Duyan, Gören ve Bilendir.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۖ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۞

59. Âyet: Ey Îman edenler! Allah'a ﷻ, Rasûlüne ﷺ ve sizden olan emir ve yetki sahiplerine itaat edin. Eğer herhangi bir şeyde tartışırsınız da meseleyi çözemezseniz; Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman eden Mü'minlerseniz; o konuyu Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ götürün. Bu; yani Kur'an ve Sünnet-i Seniyye ile işlerinizi icraa etmeniz en iyisi ve sonuç bakımından en güzel olandır.

۞ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۖ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۞

60. Âyet: Sana indirilen Kur'an'a ve Senden önce gelen Mûsâ'ya ﷺ inen Tevrat'a ve İlâhî Kitapların tamamına indirilenlere Îman ettiklerini zanneden münafıkları görmedin mi? Kendilerine huküm verip aralarındaki meseleyi çözmekte hâkimlik yapması için Taağûta, münafıkların başı olan azgın bilgine gitmeyi istiyorlar. Hâl bu ki Taağûtu, yani Şeytanı temsil eden her bir azgın kâfir ve zalimi inkâr etmekle emrolundular. Şeytan onları buna sürükleyerek dönüşü mümkin olmayan uzak bir sapıklığa düşürmek istiyor.

Hatırlatma: Bilindiği üzere Bakara Sûresi 256. Âyette insanlığa Îmandan evvelki farz; Taağûtu, Şeytanı ve Onun temsilcileri olan küfür ve zulmün öncülerini tanımayıp inkâr et-

mektir. Kur'an ve Sünnet-i Seniyye'ye Îman edip tekrar Taağûta yönelmek ve onlardan fayda ummak ise ebedî sapıklığa götürür.

۞وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُولِ رَاَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا۞

61. Âyet: Onlara; Allah'ın indirdiği Kur'an'a ﷻ, O'nun ﷺ Peygamberine ﷺ ve Eşsiz Hayat Tarzı Olan Sünnet-i Seniyyesine gelin dendiğinde; ey Allah Rasûlü ﷺ! Senden tamamen sapıp giderler.

۞فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَآؤُكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا۞

62. Âyet: Kendilerine; ellerinin işlediği günahlardan dolayı bir musibet dokunduğunda bak nasıl olacak? Her çareye baş vurduktan ve kimseden fayda görmedikten sonra Allah'a ﷻ yemin ederek Sana gelirler ve münafıklıklarını örtmek için derler ki biz ona (yani taağuuta) gitmekle sadece farklı fikirlerdeki hasımlar arasında işi güzellikle sonuçlandırmak ve başarıya ulaşmak istedik.

۞اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِى قُلُوبِهِمْ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِىٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا۞

63. Âyet: Bu münafıkların kalplerinde olanı Allah ﷻ çok iyi biliyor. Onlara yüz verme, bununla beraber gerçek Mü'min olmalarını öğütle, küfür ve münafıklıktan dönmeleri için aralarına gir ve içlerinde gayet edebî ve yeterli sözler söyle.

۞وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ جَآؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا۞

64. Âyet: Gerçekten Îman edip Sana ﷺ uyduklarını iddia edenlere de ki Rabbim sizleri uyarıyor ve buyuruyor: Biz her bir peygamberi ﷺ başka değil, ancak Allah'ın ﷻ izni ve emriyle itaat olunacak, kendisine uyulup İzinde gidilecek diye gönderdik. Eğer o münafık-

lar; kendilerine zulmettiklerinde Sana gelseler, Allah Azıîmüşşân'dan af ve mağfiret dileseler, Allah ﷻ Rasûlü de ﷺ günahlarının silinip affedilmelerini dileseydi; Allah Azıîmüşşân'ı kesinlikle Tevvâb ve Rahîm olarak bulurlar, affedilip kurtuluşa ererlerdi.

۞فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا۞

65. Âyet: Rabbine yemin olsun ki onların sözlerinde ve iddialarında doğruluk yok. Aralarında; içinden çıkılmaz kavgalara sebep olan karışık konularda çaresiz kalıp Senin ﷺ hakemlik ve hâkimlik yapmana mecbur olup geldiklerinde; Senin verdiğin hukümde bir sıkıntı bulamayıp her şeyi Sana ﷺ bırakacakları durumu ve ustalığı Senden ﷺ görünceye dek Sana ﷺ Îman etmezler. Zamanla yaratılmış içerisinde En Güçlü ve En Aadil Hâkim olduğun anlaşılacak ve Sana gelecekler. Gelemeyenlerse Dünyada ve Ahirette rezil olacaklar.

Uyarı: Eğer insanlar; kendileri için en iyi olanı, bol imkân ve ebedî mutluluğu elde etmek için çalışırlarsa bu muradlarına ancak Allah Azıîmüşşân'ı duyup itaat ederek erecekler, yaratılmış içerisinde; her konuda olduğu gibi bu konuda da En başarılı Kul Hz. Muhammed'in ﷺ İzinde yürüyecekler ve Gerçek Hayat Tarzı Olan İslâm'ı seçecekler. Çünkü Yaratan, daima doğru Söyleyen, her şeyi Bilen ve istediğini; istediği an Yapandır ﷻ, O'dan ﷻ başkası; iyi-kötü, doğru-yalancı kim ve ne varsa sırf O Yüce Yaratıcının yaratıkları olup ilim ve icraat dâhil her şeyi O'ndan ﷻ alırlar. İşte O Yüce Mevlâ (Sahip, Efendi, Ağa, Patron, Âmir, Hukümdar ve tüm güzel Niteliklerin Sahıbi); Son Peygamberi Hz. Muhammed'i ﷺ En Yüce Peygamber, En Yetkili Önder, En Büyük Devlet Başkanı, En Saadık, En Başarılı ve En Aadil Yönetici olarak ﷺ; En Geniş ve En Sağlam Hukuk Mecmuası, sonsuz ilim ve hıkmet Denizi Kur'an'la göndermiş, ebedî seadeti kazanmak için lazım olan her şeyi O'nunla ﷺ ortaya koymuştur. Bunu en iyi bilenler; Ebubekr, Omer, Osman, Alîler ve her konuda Onların yanlarında olan gerçek ilim ve ma'neviyât sahıpleridir ﷺ. Elbette Hz. Muhammed Mustafâ ﷺ; insanlığın kusursuz yöneticileri, adaletin tam temsilcileri olan peygamberlerin ﷺ En Büyüğü, En yetkilisi ve En Başarılısıdır. Bütün yaratılmışın Hak Ma'bûdü ve Tek Rabbi Olan Allah ﷻ; En Yüce Dîni, idare ve icraatlarda En Kapsamlı, huzuru, güveni, mutluluğu ve bereketi sağlamakta En Mükemmel Olan Hayat Tarzını; O Eşsiz Önderle ﷺ ortaya koymuştur. Bu sebeple insanlık tarihinde O Eşsiz Önderin ﷺ Medîne'de kurduğu İslâm Devleti ile insanlardan beklenen ortaya konmuş, toplumun tamamı mes'ud olmuş ve bir Asr-ı Seadet (uzunca bir mutluluk dönemi) yaşanmıştır. Sonrasında hangi devlet ve top-

lum; Kur'an'a ve O Eşsiz Öndere ﷺ hakkıyla uymuşsa seadetlere ve bereketlere ermiş, ne zaman kim; bütün âlemlerin Nizamı Olan İlâhî Nizam'dan ayrılıp Ona ters düşmüşse alçalıp perişan olmuştur. Hz. Muhammed'in ﷺ, Kur'an'ın ve İslâm'ın hakîkatini, nasıl bir şeref ve mutluluklara sebep olduğunu; Şeytanın temsilcileri bilseler; onlar için neye yarar? Zira onlar; yaratılmış kim ve ne varsa; huzur ve afiyete, düzen ve güvene erdiklerinde; o Şeytan ve şeytancıklar rahatsız olurlar.

Bugün Yeryüzünde icraa edilen hukukun yaklaşık yüzde sekseni Hz. Muhammed'in ﷺ hukukundan, yani İslâm Hukukundan alınmadır. Kalan yüzde yirmisi; Allah Azîmüşşân'a ve Ahirete İmanı kazandıran hususlar olduğu için Şeytan ve temsilcileri halkı onlardan uzak tutuyor. Yani yaratılanlar arasında Ahkem ül hâkimîn (hâkimlerin En Hâkimi, meseleyi en Aadil ve en doğru surette çözecek Olan); hiç şüphesiz Hz. Muhammed ﷺ Efendimizdir. O'na ﷺ uyanlara ne mutlu, uyamayanlara ne yazık. Bütün peygamberler hak ve adaleti icraa için geldi. Bugün Hz. Muhammed'e ﷺ uymayanlar, geçmişteki peygamberlere ﷺ uymayanlarla aynı karakterde ve hepsi Şeytana uymuş olmaktadırlar. Şeytan ise bilin ve idrak edin ki en büyük zararı; itaat ve kulluğuna devam eden, kendisine en yakın dost ve en çok yardımcı olan kâfire verir.

۞وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ اِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ ۖ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيتًا ۙ۞

66. Âyet: İman ve itaat ehli olduklarını iddia edenlere; eğer benlik ve bencilliklerinizi öldürün, her şeyden geçerek İlâhî buyrukları yerine getirin ve sizleri ezmek ve hatta yok etmek için üzerlerinize gelen zalim kâfirlerle savaşıp öldürmeğe ve ölmeğe hazır olun ya da yüce ilimler ve üstün sanatlar elde etmeniz için yurtlarınızdan çıkıp tahsil yapın ve Cihâd edin diye üzerlerine görev yazıp yerine getirilmesini farz kılsak; pek azı müstesnâ çoğunluk olarak dediklerimizi yapmazlar. Ama kendilerine verilen öğütü tutsalar, verilen görevleri her zaman yapsalardı; kendileri için pek hayırlı, İman ve icraatlarda kararlılığa ermeğe, her türlü kazançlarını kalıcı ve devamlı kılmağa daha etkin olurdu.

۞وَاِذًا لَّاٰتَيْنَاهُمْ مِنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيمًا ۙ۞

67. Âyet: O zaman onlara katımızdan; pek büyük bir mükâfaat verirdik.

۞وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞

68. Âyet: Hiç şüphesiz gayelerine ermekte En Doğru Yola da erdirirdik.

۞وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَأُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ ۚ وَحَسُنَ أُولٰٓئِكَ رَفِيقًا ۞

69. Âyet: Kim Allah Azıîmüşşân'a ve O'nun ﷺ En Sevgili Peygamberine ﷺ hakkıyla Îman edip itaat eylerse; bak işte o itaatkâr Mü'minler; Allah Teâlâ'nın kendilerine erişilmez ni'metler verdiği; peygamberlerle ﷺ, sıddîklarla (hayatlarında doğruluktan hiç ayrılmayan, Allah Azıîmüşşân'ı ve O'ndan ﷺ gelenleri bir an tereddüt etmeksizin tasdik edip onaylayan saadık kullarla), şehîdlerle (Allah Azıîmüşşân'a layıkıyla öğrenci ve çırağ olup yüce ilimlere ererek Cemâlini müşahede eden ulema ve canlarını mukaddesat ve vatan uğrunda Allah ﷻ için vererek tüm varlık perdelerinden çıkıp Yüce Yaratıcıyı görme ve bilme şerefine erenlerle) ve saalihlerle (İlâhî buyruklardan ibaret tüm yararlı işleri icraa eden dürüst kullarla) beraber olacaklardır. Bak işte bu sayılan zevât-ı kiram (yani pek değerli erler ve yüce kişiler); ne güzel arkadaşlardır.

۞ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيمًا ۞

70. Âyet: Bu yüce beraberlik; Allah Azıîmüşşân'dan fazl u kerem, pek büyük bir ikramdır. Her şeyi ve herkesi Bilen olarak Allah ﷻ yeter.

۞يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوا ثُبَاتٍ أَوِ انْفِرُوا جَمِيعًا ۞

71. Âyet: Ey Îman edenler! Kendisiyle korunup zafer gibi gayeleri elinizde tutabileceğiniz her malzeme, mühimmat ve elemanı alın, gayet tedbirli olun. Sonra da sübeler, yani küçük birlikler hâlinde veya topyekûn olarak süratle düşmana karşı hareket edin.

۞وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيُبَطِّئَنَّ ۚ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۞

72. Âyet: Bilesiniz ki içinizden ağır davranıp geride kalmak, Cihâda katılmamak isteyenler var. Eğer size bir musîbet dokunur; yaralanan ve şehîd olanlar olursa diyecek ki Allah ﷻ kesinlikle bana selamette kalma ni'meti verdi. Çünkü ben onlarla beraber bulunmadım.

۞وَلَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّٰهِ لَيَقُولَنَّ كَاَنْ لَمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۞

73. Âyet: Yemin olsun ki eğer sizlere zafer ve üstün kazançlar ulaşsa o zaman; sanki sizlerle onun arasında sevgi, dostluk ve yakınlık yokmuş gibi diyecek ki keşke onlarla beraber olsaydım da büyük ikramlara erseydim.

۞فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ اَجْرًا عَظِيمًا ۞

74. Âyet: Hulasa ey akıl sahipleri! Dünya hayatını ve kendi canını; Allah ﷻ Yolunda sadâkatle yürüyerek Ahireti kazanmak karşılığında satan ve Allah ﷻ için her şeyden vazgeçenler; Allah ﷻ Yolunda savaşsınlar. Kim Allah ﷻ Yolunda savaşır, öldürülür veya düşmanı mağlup ederek zaferle dönerse bilsin ki ona pek büyük bir ücret vereceğiz.

۞وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيرًا ۞

75. Âyet: Size ne oluyor da ey Mü'minler! Allah Yolunda, Allah'ın ﷻ Dîninin yüce ni'metlerini, özgürlük, bolluk, bereket, huzur ve afiyetini tüm insanlığa ulaştırmak, zalim kâfirlerin zulüm ve tahribatını ortadan kaldırmak uğrunda savaşmıyorsunuz. Sizler; müstaz'af olanlar, yani zayıf düşürülüp malları sömürülen, ırzlarına ve canlarına kasd edilerek türlü işkenceler altında ezilenleri kurtarmak uğrunda; zalimlerle nasıl savaşmazsınız. Yani çaresiz kalmış erkekler, kadınlar ve çocuklar ki feryad ediyorlar: Ey Rabbimiz! İnsanları zalim olan bu kentten bizleri çıkar. Bize katından bir dost ve aadil yönetici, tarafından bizlere güçlü bir yardımcı ortaya koy.

۞اَلَّذِينَ اٰمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوٓا اَوْلِيَاۗءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيفًا ۞

76. Âyet: Mü'minler; sonsuz merhamet ve sayısız ni'met Sahıbi Olan Allah ﷻ Yolunda savaşırlar. Yaratanlarını tanımayan, O'nun ﷻ ni'metlerine nankörlük eden kâfirler ise Taağûtun, Dînsizliğin ve azgınlığın başı olan Şeytanın ve temsilcilerinin yolunda savaşırlar. O hâlde Şeytanın köleleriyle savaşın. Bilesiniz ki Şeytanın tuzak ve planları pek zayıftır. Kendisine uyanları rezil eder, yolda bırakır.

۞ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۞

77. Âyet: Mü'minlerin içerisinde savaş çığırtkanlığı yapan zayıf kalpli zavallıları görmedin mi? Kendilerine; "yanlış yapmaktan ellerinizi çekin, sabredin, Namazlarınızı kılmağa, Zekâtlarınızı vermeğe, Yaratana ﷻ ve yaratılanlara karşı görevlerinizi yapmağa devam edin" dendiğinde; niçin Cihâd etmiyoruz diye Mü'minleri rahatsız ederler. Kendilerine savaş yapmaları yazılıp, düşman üzerine gitmeleri farz kılınınca da içlerinden önemli bir gurup; Allah Azîmüşşân'dan korkar gibi hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkarlar. Derler ki ey Rabbimiz! Savaşmayı niçin üzerlerimize farz kıldın? Yakın bir müddete kadar bizleri geri bıraksaydın da biraz yaşasaydık.

De ki Dünya malı ve ni'metleri gayet az ve geçici. Îman ve İslâm'larını, şeref ve insanlıklarını kaybetmekten sakınıp korunanlar için Ahiret çok hayırlı. Hulasa buyruklarımızı tutun, Allah ﷻ Yolunda gayret edin. Bilesiniz ki tüncük (iplikçik) kadar haksızlık görmeyeceksiniz.

۞ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَا لِهٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ۞

78. Âyet: Her nerede olursanız olun, isterseniz yüksek burçlarda, sağlam kale ve kulelerin en yüksek yerlerinde olun; bilesiniz ki ölüm sizi yakalayacak.

Görmez misiniz ki, suyun varamadığı yere; hava, havanın varamadığı yere ateş akımı varıyor. Kâinat ateşlerle, çeliklerle, her ne ile kaplı olsa ölüm Meleği Yüce Azraaîl'e ﷺ hiçbir engel yok.

Ey Rahmet Denizi Hz. Muhammed ﷺ! Biz de Îman ettik, sizlerle beraberiz diyen münafıklar; kendilerine bolluk ve bereket gibi bir güzellik ulaşsa diyorlar ki Allah'tan ﷻ geldi. Ama kendilerine kuraklık, bela vb. bir kötülük dokunduğunda diyorlar ki Senden, Senin uğursuzluğundan geldi. De ki hepsi ve her şey Allah'tandır ﷻ. Şu topluma ne oldu da gayet açık ve anlaşılır olan hiçbir sözü anlamıyorlar, anlamağa da yaklaşmıyorlar.

۞مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۭ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ۞

79. Âyet: Sana Dînî ve Dünyevî bir başarı, ilim ve ibadet gibi bir güzellik ulaşsa bil ki Allah'tandır ﷻ. Sana Rabbiyin razî olmayacağı bir kötülük ve bir başarısızlık dokunsa bil ki Sendendir. Biz Seni ﷺ Rasûl, buyruklarımızı ve halka gerekli olan her şeyi ulaştıran Yüce Bir Elçi olarak gönderdik. Sen de bunu güzelce yapıyorsun. Her şeyi Bilen ve Gören Şâhidin olarak Allah ﷻ yeter.

۞مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۭ ۞

80. Âyet: O En Kâmil Peygambere ﷺ kim itaat eder ve uyarsa; kesinlikle Allah Azîmüşşân'a itaat etmiştir. Kim arkasını dönüp giderse kesinlikle belâsını bulacak. Seni; onları tutup koruman için göndermedik.

۞وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۡ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَاۗىِٕفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۭ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَي اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۞

81. Âyet: Ey Rasûlüm ﷺ! Münafıklar gelip huzurunda diyorlar ki bize gereken sadece Sana itaat etmektir. Yanından çıkıp gittiklerinde ise itaat edecekleri sözünü vermeleri üzerine onlara konuşup yaptığın buyruğun dışında tavır takındılar ve geceleri Sana muhalif hareketlerde bulundular. Geceleri onların yaptıkları her şeyi Allah ﷻ yazıyor ve saklı tutuyor. Onlardan yüz çevir ve Allah'ı ﷻ Vekîl tut, işi Rabbine bırak. Dostuna, düşmanına ve yapacağın her şeye karşı; Vekîlin ve Avukatın olarak Allah ﷻ yeter.

۞ اَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۞

82. Âyet: Kur'an'ı iyice düşünerek ve dikkat ederek incelemiyorlar mı? Eğer Allah Azîmüşşân'dan başkasından olsaydı; O'nda çokça çelişkiler bulurlardı.

۞ وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوا بِهٖ ؕ وَلَوْ رَدُّوهُ اِلَى الرَّسُولِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ اِلَّا قَلِيلًا ۞

83. Âyet: Güven veya korkuya dair onlara bir iş bir haber geldiğinde; onu herkese yayıyorlar. Eğer onu Yüce Rasûle ﷺ veya yetki sahıplerine alıp götürselerdi; şüphesiz ki duyulan o işi ve gelen o haberi; onu istinbât edenler, yani içinizden; iyi bir araştırma yaparak işi ve gelen haberi kaynağından çıkarıp açığa koyan yetki sahıbi kişiler; onu bilir ve anlarlar, gereğini de yaparak konuşulup konuşulmayacakları, yapılıp yapılmayacakları onlara söylerlerdi. Ey insanlar! Eğer Allah Azıîmüşşân'ın fazl u keremi üzerinizde olmasa ve O'nun ﷻ yüce ikramı olan hayırlı idareciler başınızda bulunmasa; pek azınız müstesnâ, Şeytana uyup giderdiniz.

۞ فَقَاتِلْ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَكُفَّ بَاْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ تَنْكِيلًا ۞

84. Âyet: Hulasa ey mazlumların En Yüce ve En Muktedir Yardımcısı ﷺ! Allah ﷻ Yolunda; gerekirse Tek Sen Savaş, şefkat ve merhamet bilmeyen zalim kâfirleri etkisiz hâle getir. Mü'minler Seninle ﷺ gelmek istemezlerse; o zaman Sen ﷺ sırf Kendinden sorumlusun ve bu Cihâdı Tek Başına yapmakla yükümlüsün. Rabbin Sana zafer diledi ise yalnız kalsan da buna ulaşacaksın. Yaptıkları itirazlar gibi kusurlarına bakma, Senin yanında olmak şerefine ermeleri için Mü'minleri de teşvik et, Cihâdı sevdir. Umunuz ki Allah ﷻ; kâfirlerin gücünü kırıp onların savaş şiddetini, tüm güç ve imkânlarını bertaraf edecektir. Allah Azıîmüşşân; düşmanıyla savaşmak bakımından çok Çetin ve düşmanlarına ibretlik ceza verme bakımından da çok Şiddetlidir. Kuvvet ve şiddetlerine şımaran nice zalim toplumları; olağanüstü kahrı ve intikamıyla yerle bir etti.

Hatırlatma: Bu Âyette Allah ﷻ şuna işâret ediyor: Dilediğinde; dilediği kulunda yüz gösterir, değil bir devlet ve çokça ordular; Dünyanın tamamı bir araya gelse o seçkin kulunu; onlara üstün getirir. Görmez misiniz ki sadece Mûsâ Peygamberin ﷺ denize bir darbesiyle; Yeryüzünde hasım tanımayan Fir'avn ve korkunç ordusu kaybolup gitti. O Zalimin saltanatı ortadan kalktı. Adam okuyor, âlim ve profösör oluyor; En Sevgili Kul, En Üstün Peygamber ve Eşsiz Önder Hz. Muhammed ﷺ Efendimizin; bir işâretiyle Ayı ikiye böldüğü Mu'cizesini inkâr ediyor. Herkes biliyor ki Yüce Melek İsraafîl ﷺ; bir haykırışla; sadece Ayı, Güneşi ve yıldızları değil; canlı-cansız tüm yaratılmışı paramparça edip toz hâline getirdikten sonra yok edecek. Sevgili Peygamberimiz ﷺ; Allah Azıîmüşşân'ı temsîl etmekte sonsuz kuvvet ve muazzam iktidar Sahıbidir. Bilirsiniz ki O Şânlı Rasûle ﷺ meydan okuyan nice azgın kâfirler; ya Îman edip O'na ﷺ şerefle hizmet ettiler ya da tamamen kahra uğrayıp yok oldular.

۞ مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا ۚ وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا ۞

85. Âyet: Kim Allah ﷻ için bir güzel şefaat eder, yani Allah'ın ﷻ Rasûlüne ﷺ, Yüce Dîne, Yüce Kur'an'a veya bir Mücâhide destek verip yardım ederse; o şefaatten onun büyük bir nasibi olur. Dünyada, bilhassa Ahirette kendisine şefaat edilir. Kim de kötü bir şefaatte bulunur, kâfire, zalime ve haine destek verirse ona da o yaptığı kötü şefaatten bir pay olur. Allah Azıîmüşşân Mukît'tir, Kutlayan yani her şeye azık, rızık ve kuvvet Verendir. Her işin karşılığını vermeğe de Kadirdir.

۞ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ۞

86. Âyet: Bir Mü'min kardeşiniz tarafından hayat dileğiyle karşılaşıp bir selâm aldığınızda; aynısıyla veya ondan daha güzeli ile karşılık verin. Selâmün aleyküm diyene; "aleyküm selâm veya ve aleyküm üs selâm ve rahmetüllaahi ve berakâtüh" deyin. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi tüm inceliğiyle bilip hesabını güzelce yapar. Yapılanın karşılığını pek güzel verir.

Bilgilendirme: Selâm; pek büyük bir duadır. Onun kabulü ile insan; Dünya ve Ahiretin zarar, sıkıntı ve çaresizliklerinden selamette, huzur ve güvende olur.

۞ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ۗ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۞

87. Âyet: Allah ﷻ; Kendisinden başka ilâh olmayandır. Sizin tamamınızı kesin olarak; hakkında hiç şüphe olmayan Kıyamet Gününe götürüp toplayacak. Allah Azıîmüşşân'dan

daha doğru sözlü kim olabilir? Tüm söyledikleri gerçekleşti ve gerçekleşecek. Tek İlâh'a ve Yegâne Rabbinize itaat ederek Ahirete iyi hazırlanın.

۞ فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۞

88. Âyet: Ey Mü'minler! Sizlere ne oluyor da O En Yüce Önder Hz. Muhammed'e ﷺ karşı ayaklanan ve O'nu ﷺ etkisiz kılmağa çalışan münafıklar hakkında iki gurup oluyorsunuz. İçinizden bir gurup; hiçbir konuda asla haksızlık yapmayarak Yüce Peygamberin ﷺ yanında olurken diğer gurup münafıkları kollamağa çalışıyor. Hâl bu ki Allah ﷻ; kazandıkları kâfirlik ve başkaldırma gibi büyük günahları sebebiyle onları ters çevirdi, başları aşağı helâke gidiyorlar, kafaları ve akılları Dîn düşmanlarına ayak oldu. Onların ayakları altında Cehenneme sürükleniyorlar. Şimdi sizler; Allah Azîmüşşân'ın sapıklıkta bıraktığı zalimleri hidâyet ehli yapmak mı istiyorsunuz? Allah ﷻ kimi sapıklıkta bıraktıysa; sen ona asla bir kurtuluş yolu bulamazsın.

۞ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ ۖ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۞

89. Âyet: O münafıklar istediler ki kendilerinin kâfir oldukları gibi sizler de kâfir olasınız. Böylece hep aynı seviyede bulunmanızı istiyorlar. Allah ﷻ Yolunda hicret edip samîmî Mü'minler olarak Cihâd etmedikçe onları asla dost edinmeyin. Dîninizi bırakarak sizlere arka dönüp giderlerse onları bulduğunuz yerde tutup öldürün. Onlardan hiçbir dost ve yardımcı edinmeyin.

۞ إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ ۚ فَإِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْقَوْا إِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۞

90. Âyet: Ancak; aranızda andlaşma olan bir topluma varıp iltica ederlerse veya kendilerine savaş açmanızdan ya da toplumlarına savaş açmanızdan korktukları için göğüsleri tutul-

muş, korkudan ne yapacaklarını bilemez hâlde size gelip eman dilerlerse affedin. Eğer Rabbiniz dilese idi onlara güç ve imkân verir, sizlere saldırmalarını sağlardı da sizlerle savaşırlardı. Eğer sizden ayrılıp gidiyorlar, sizinle savaşmıyorlar ve sizlere barış arz ediyorlarsa bilesiniz ki Allah ﷻ sizlere; onlara karşı savaşıp öldürme gibi bir yola izin vermez.

۞ سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ ۖ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا ۚ فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۚ ۞

91. Âyet: Bir diğerlerini ise hem sizden eman dileyip barış sunuyorlar olarak, hem de kâfirlik yapan toplumlarından eman dileyip onlardan gözüküyorlar olarak bulup göreceksiniz. Bu ikiyüzlüler he ne zaman fitne çıkarmağa sevk olunsalar; baş aşağı yuvarlanırlar ve perişan olurlar. Bu münafıklar; sizlere zarar vermekten ellerini çekip uzaklaşmazlar ve sizlere dürüstçe barış sunmazlarsa; her nerede bulursanız tutun katledin. Bu münafıklara bakın ve tanıyın. Onlara karşı Allah ﷻ sizlere izin verdi, apaçık bir yetki ortaya koydu.

۞ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَصَّدَّقُوا ۚ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۗ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۙ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

92. Âyet: Îman ehli olan bir kimsenin hiçbir Mü'mini; hata ve yanlışlık olmaksızın öldürmesi asla caiz olmaz.

Kim bir Mü'mini yanlışlıkla öldürürse; derhâl bir Mü'min köleyi azad etmesi, öldürülen şahsın ailesine de yüz deve veya karşılığında bir diyet vermesi gerekir. Ancak öldürülen şahsın ailesi; diyeti sadaka olarak cinayeti işleyene bağışlarlarsa; sorumlu kişi o yükümlülükten kurtulur. Eğer öldürülen Mü'min; düşmanınızın içinden çıkıp Îman eden biri olup yanlışlıkla öldürülmüşse o Mü'minin canı karşılığında; öldüren tarafından Mü'min bir köleyi hurriyyetine kavuşturup serbest bırakmak var. Eğer öldürülen Mü'min; sizlerle aralarında andlaşma olan gayr-i Müslim bir toplumdan ise yine Mü'min bir köle azad edilir ve ölen şahsın ailesine fidye verilir.

Şayet elinden cinayet çıkan kişi bu imkânı bulamazsa peş peşe iki ay keffaret orucu tutar ki böylece Allah ﷻ tarafından tevbeye ermiş olsun, işlediği hata silinsin. Allah ﷻ her şeyi Bilen, hikmetin, yani sonsuz ve kusursuz ilmin, sağlam icraatların ve en güzel yargının Sahibidir.

۞وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا ۞

93. Âyet: Kim bir Mü'mini; Mü'min olduğu için ve Îmanına kasd ederek öldürürse onun cezası; ebediyyen kalacağı Cehennemdir. Allah ﷻ o kaatile gazap eder, la'net edip rahmetinden uzaklaştırır ve ona hor ve rezil edici bir azap hazırlar.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞

94. Âyet: Ey Îman edenler! Allah ﷻ Yolunda mesafeler tepeleyip dolaşırken iyice araştırın ve dikkatli davranın. Size selâm arz edip Müsliman olduğunu söyleyen kimseye; Müsliman değilsin, korktuğun için selâm verip Müsliman olduğunu söylüyorsun demeyin. Sizler; Dünyanın geçici malını mı istiyorsunuz, yoksa Cihâd edip halkın canına, nâmusuna ve malına güven mi sağlıyorsunuz? Sizler nizamı tesis edecek olanlarsınız, bozacak olanlar değil. Eğer kolay elde edilecek kazanç ve ni'met istiyorsanız; Allah ﷻ katında çokça ni'metler var. Sizler de önceden o durumda, Îmanla-küfür arasında, çaresiz hâllerde olanlar gibiydiniz. Allah ﷻ sizleri memnun etti, yani lütuf ve ikramlarda bulunup güçlü ve güvenli bir toplum yaptı. Hulasa iyice araştırın, gayet dikkatli olun. Rabbinizin razî olmayacağı hâl ve davranışlardan sakının. Bilesiniz ki Allah ﷻ; bütün yaptıklarınızdan Haberdardır.

۞لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۭ وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۭ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ اَجْرًا عَظِيمًا ۞

95. Âyet: Mü'minler topluluğundan; zarar ve sıkıntılı, çaresiz ve imkânsız olanlar müstesnâ; evlerinde oturanlarla Allah ﷻ Yolunda mallarıyla ve canlarıyla Cihâd edenler asla bir ve eşit değiller. Allah ﷻ mallarıyla ve canlarıyla Cihâd eden Mü'minleri; Cihâd etmekten geri kalıp oturanlar üzerine büyük bir derece ve yüksek bir mertebe üstün kıldı. Bununla beraber Allah Teâlâ Mü'minlerin her birine pek güzel ni'metler vereceği sözünü verdi. Ama mücâhidleri; oturanlara karşı pek büyük bir ücretle üstün kıldı.

۞ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

96. Âyet: Bu büyük ücret ve muazzam mükâfaat; katından yüksek mertebeler, tüm günahları silip Yüce Huzura erdirme ve engin bir rahmet, sonsuz ikramlar hazinesidir. Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ ۖ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا ۚ فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۞

97. Âyet: Hevâ ve arzularına uyarak Îman ve İslâm'dan mahrum kaldıkları için kendilerine zulmedenlere; ölüm Meleği ﷺ ve beraberindeki melekler ﷺ gelip canlarını alırken derler ki ne durumda idiniz? Derler ki bizler Yeryüzünde ezilenler olduk, Îman edip kulluk yapamadık. Melekler ﷺ derler ki Allah Azıîmüşşân'ın Arzı, sizler için yaratıp döşediği Yeryüzü; Hicret edip rahat kulluk yapmanız için geniş değil miydi? Rahatça kulluk yapacağınız yerlere hicret etseydiniz. Hulasa türlü bahanelerle İslâm'dan uzak yaşayan bu kimselerin sığınıp kalacakları yer Cehennemdir. O Cehennem; dönüp varılacak yer olarak pek kötü bir yerdir.

۞ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۞

98. Âyet: Gerçekten zayıf düşürülen, hakîkaten ezilen, zalimlerden kurtuluşa bir çare ve yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar müstesnâ.

۞ فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ۞

99. Âyet: Anlatılan imkânsızlıklar ve çaresizlikler sebebiyle hicret etmeğe yol bulamayan zayıfları; Allah Azîmüşşân'ın affetmesini umut ediniz. Allah ﷻ pek Affedici ve günahları silip kullarını Arındırandır.

۞ وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

100. Âyet: Kim Allah ﷻ Yolunda Cihâd etmek, ilmini artırıp kulluğunu tam yapmak için yurdundan, yuvasından ayrılırsa; Yeryüzünde sığınılacak ve düşmanı alt edip burnunu sürtecek çokça geniş yerler, bolluk ve bereketler bulur. Allah'a ﷻ ve Rasûlüne kavuşmak için kim de evinden çıkar ve yolda iken ölüm onu yakalarsa; onun mükâfaatlandırılması Allah'a düşer ﷻ. Ola ki o kimse hedefe varmadan Yüce Mevlâ onu karşılayıp muradı olan Îman ve İslâm'a erdirmiş olur. Elbette Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا ۞

101. Âyet: Yeryüzünde yol teptiğinizde Namazlarınızı kısaltmanızda, dört rek'atlı farzları iki rek'at kılmanızda size hiçbir günah yok. Eğer kâfirlerin; sizleri fitneye, baskın tuzağına ve sıkıntılara düşürmesinden endişe ederseniz; iki rek'at farz kılarak yolunuza ve işlerinize devam edin. Bilesiniz ki kâfirler; açık düşmanınızdır, asla merhamet etmezler, ibadetlerinize saygı duymazlar.

۞ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۞

102. Âyet: Ey Yüce Örnek ﷺ! Sen Mü'minlerin içinde olduğun ve onlara Namaz kıldırdığın vakit; orduyu iki bölük yap. Bir bölük; korunmaları için gerekli olan mühimmat-

larını ve silahlarını alarak Seninle Namaza dursunlar. Secde edip bir rek'atı tamamlayınca; Namazlarını bozmadan arkanızda olsunlar, yani siz Namazda iken arkada sizi koruyan diğer bölükle yer değiştirip nevbeti devralsınlar. Diğer bölük gelip ikinci rek'atı Seninle kılsınlar. Namaz kılarlarken onlarında silahları ve hazırlıkları yanlarında olsun. Sen selâm verince ikinci bölük, yani ikinci rek'atı Senle kılanlar; selâm vermeden bir rek'at daha kılıp selâm vererek diğer bölükten görevi devralsınlar. Birinci bölük gelsin, kılamadıkları ikinci rek'atı kılıp selâmlasınlar.

Kâfirler isterler ki silahlarınızdan ve meta'larınızdan, yani erzak ve mühimmatlarınızdan gafil ve habersiz bir hâlde olsanız da size birden akın yapsalar.

Sizlerde yağmur gibi bir sıkıntı olur ya da hastalanırsanız; silahlarınızı bırakmanızda sakınca olmaz. Bununla beraber daima; kendisiyle korunduğunuz malzeme ve mühimmatı daima ellerinizde bulundurun. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân kâfirlere hor ve rezil edici bir azap hazırladı.

Bilgilendirme: Cemaatle Namaz kılan Müslimanın üç durumu var.

1-Müdrik; Namaza imamla başlayıp Namazı imamla tamamlayandır.

2- Mesbuk; sonradan gelen; yani imama 2. veya 3. ya da 4. Rek'atta uyandır.

3- Lâhık; Namaza imamla başlayan, abdest tazeleme ya da önemli bir iş için cemaatten ayrılan, Namazı bozacak davranışlarda bulunmaksızın cemaate tekrar karışandır. Misal: Bir kimse ayakta veya tahiyyatta uyusa, iki rek'at sonra kendisine gelse kalan kısmı imamla tamamlar, uykuda kılamadığı kısmı kendi başına kılar. Bu husus; Peygamber ﷺ Efendimizin Âyette anlatılan tatbikatına dayanmaktadır. Ya da abdesti bozulduğunda bazı büyük camilerin içinde ya da yakınında su olmakla; Namazı bozacak bir davranışta bulunmaksızın abdestini yenileyip gelerek İmamla kalan kısmı kıldıktan sonra; İmam selâm verince kılamadığı kısmı kendisi tamamlar. Bu kişiye Lâhık denir.

۞فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۚ إِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ۞

103. Âyet: Namazı eda edip tamamladığınızda; Allah'ı ﷻ; ayakta, oturarak ve yanlarınız üzere yatarak zikredin. Namazı tam kılamadık diye duyduğunuz eziklik; Allah'ı ﷻ zikrederek giderilip huzur bulursunuz.

Uyarı: Yolculukta ya da endişe anında, yani tehikeli mahal ve durumlarda; iki rekat olarak kıldığınız namaz tamamdır, tekrar etmeye gerek yoktur.

Yurdunuza, döndüğünüzde veya güvenli yerlere ulaşıp kalbiniz yatıştığı ve huzur bulduğunuz anda Namazını Sünnetleriyle beraber dört rek'at kılın. Bilmektesiniz ki Namaz; Mü'minlere belli vakitlerde kılacakları üzere yazılmış ve farz kılınmış ibadetleridir.

۞وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ ۖ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

104. Âyet: O fesatçı ve tahribatçı düşman kavmini istemekte ve onları bulup savaşmakta gevşeklik göstermeyin. Eğer sizler açı çekiyorsanız; bilesiniz ki sizin acı çektiğiniz gibi onlar da acı çekiyorlar. Bir de sizler; Allah Azıîmüşşân'dan onların ummadıklarını umuyorsunuz, Dünyada ve Ahirette sevap bekliyorsunuz. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ۞

105. Âyet: Ey âlemlerin Rabbinin En Kâmil Halîfesi ﷺ! İnsanlar arasında; Yüce Rab Olan Allah'ın ﷻ Sana göstermesiyle hukmedesin ve aadil yargılamalar yapasın diye Sana; Bu Yüce Kitabı, Kur'an-ı Hakîmi Hak ve tüm anlattıkları gerçekleşecek olarak indirdik. Hainler adına kimseye düşman olma, hâini savunma.

۞وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

106. Âyet: Ne zaman darda ve zorda kalarak kederlenip sıkıntılı durumlara düşersen; Allah Azıîmüşşân'dan mağfiret dile ki Yüce Varlığını her dertten ve çaresizlikten arındırsın ve Sana gereken yardımı ulaştırsın. Bilesin ki Allah ﷻ; kusur ve eksikleri örtüp yok eder, kulunu her türlü yanlılgı ve eksiklikten arındırır. Rahmet ve ikramıyla kuşatıp gereken her şeyi ikram edip ihtiyaçlarını temin eder.

۞وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ۞

107. Âyet: Kendilerine hainlik yapanlar adına; kimseyle tartışma. Yanında olup Müslimanım diyen ve fakat haksızlık yaparak kendisine hainlik eden her kim olursa olsun; o hainin karşısındaki Senin ﷺ muhalifin olsa dahi haklı ise onu haksız çıkarmağa çalışmayacaksın elbette. Haksızın cezasını ver, haklıya da hakkını ver. Allah ﷻ; yaptığı hainlikten vazge-

çen, hakkı yerine koymağa yönelen ve yaptığı günahtan pişman olup af dileyerek tertemiz kul olmak isteyen kullarını bağışlar. Şunu kesin olarak bil ki Allah ﷻ; hainlik yapmayı karakter edinip devamlı hainlikle günah işleyen kimseyi asla sevmez, ona tevbe ve kurtuluş nasip etmez.

۞يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ۞

108. Âyet: Hainliği karakter edinenler; Allah Azıîmüşşân onların beraberinde (kendilerinden daha yakın) olmakla O'ndan ﷻ hiçbir şeyi saklayamazlar. Bunu bildikleri hâlde yaptıkları hainliği insanlardan saklıyorlar. Çünkü geceleri Allah Azıîmüşşân'ın razıî olmadığı sözü, yaptıkları suçu başkasının üzerine atmayı, gizlice hainlik yapmayı konuşup plânlıyorlar. Allah Azıîmüşşân onların bütün yaptıklarını kuşatmış olup her şeyden Haberdardır.

۞هَآ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۞

109. Âyet: Ey Mü'minler! Bakın şu sizler var ya o hainler için; onlar bizdendir diye Dünyada o hainler adına tartışma yapıp savunuyorsunuz, suçu olmayan biri için de o bizden değildir diye hainlerin suçunu; suçsuz olan kimseye yüklemeğe çalışıyorsunuz. Kıyamet Gününde o hainler adına; Allah Azıîmüşşân'la kim tartışacak ve O'nun ﷻ cezasından o hainleri kurtarmak için Allah ﷻ karşısında hainlere kim avukat olacak?

۞وَمَنْ يَعْمَلْ سُوٓءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

110. Âyet: Kim bir kötülük işler veya kendisine zulmeder; sonra da Allah Azıîmüşşân'dan af ve mağfiret dilerse; Allah'ı ﷻ; Ğafûr ve Rahıîm olarak bulur.

۞وَمَنْ يَكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلٰى نَفْسِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۞

111. Âyet: Hulasa kim bir günah işledi ve ceza hak etti ise kendi adına yapmıştır. Allah ﷻ her şeyi Bilen ve sağlam karar Verendir. Kimsenin suçunu kimseye yüklemez.

۞وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيٓئَةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِينًا۞

112. Âyet: Kim yanlış yapar veya bir günah işler, sonra da suçu olmayan birine iftira ederek suçunu o ma'suma yüklemeğe çalışırsa; bilesiniz ki korkunç bir iftirada bulunmuş ve üstü örtülemeyecek derecede açık bir günah işlemiş olur.

۞وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوكَ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ۭ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۭ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا۞

113. Âyet: Ey Muhammed, ey En Aadil Hâkim ﷺ! Allah Azîmüşşân'ın fazl u keremi ve vahyi ile her şeyi Sana bildirip yardım etmesi olmasaydı; o hainlerden bir gurup Seni karar vermekte yanıltmağa kalkışmışlardı. Elbette kendilerinden başkasını yanıltamazlar ve sana hiçbir zarar veremezler. Allah ﷻ; fazl u keremi ve eşsiz ikramı olarak Sana bu Muazzam Kur'an'ı ve hikmeti, yani kusursuz ilim ve sağlam icraatlar Mecmuası olan Sünnet-i Seniyye'yi indirdi. Bilmediğini öğretti ve sınırsız ilimler verdi. Hulasa Allah Azîmüşşân'ın Sana; fazlı, ihsânı ve ikramı pek büyüktür. Seni eşsiz ni'metin ve sonsuz üstünlüğün Sahıbi yaptı.

۞لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۢ بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا۞

411. Âyet: İnsanların; gece-gündüz, kalabalık içinde veya bir kenarda fısıltı ile gizli konuşmalarının çoğunda hiçbir hayır ve yarar yok. Kalpleri karıştırıp kafaları kurcalayan fısıltıdan uzak durun. Sadece gizlice bir sadaka verilmesi işini görüşüp konuşmak, bir iyiliği emretmek veya insanlar arasındaki bir bozuşmayı düzeltmek; hayır ve iyiliktir. Kim bu iyilikleri; Allah'ın ﷻ rızasını dilemek için yaparsa elbette bu hayırlı insanlara büyük bir ücret vereceğiz.

۞وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا۞

115. Âyet: Kim kendisine; Muhammed'in Hak Peygamber ﷺ ve Gerçek Doğru Yolun sadece İslâm olduğu açıkça anlaşıldıktan sonra; O Yüce Peygambere ﷺ muhalif olup ayrılıkçılık yapar ve Mü'minlerin Yolundan başka bir yola uyarsa onu; kendisini sahıplenecek efendi diye bildiğine muhtaç köle, en hain lîder olan Şeytana rezil bir hizmetkâr yaparız. Sonra da Cehenneme sokarız. Cehennem; dönüp varılacak ve sığınılacak yer olarak ne kötü bir yerdir.

۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا ۢ بَعِيْدًا ۞

116. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; Kendisine şirk koşulmasını asla affetmez, şirk günahını kesinlikle silmez. Bunun dışındaki tüm günahları dilediği kimse için siler yok eder. Kim Allah'a ﷻ şirk koşarsa; kesinlikle dönüşü zor olan uzak bir sapıklığa düşmüştür. Ölüm gelmeden Allah'a ﷻ yönelip samîmî kul olan kurtulur.

۞ اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنَاثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ۙ ۞

117. Âyet: Müşrik putperestler; O Yüce Allah'a ﷻ değil de sadece kadınlara tapıyorlar. Yani her türlü şer ve pisliğin kaynağı, azgın ve sapıkların başı olan Şeytana tapıyorlar. Bunu da Şeytanın yönlendirmesi ile kadın suretinde heykeller yaparak ve onlara taparak sergiliyorlar.

۞ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۙ ۞

118. Âyet: Allah ﷻ Şeytanı la'netledi, ebedî olarak rahmetinden uzaklaştırdı. Şeytan dedi ki ey Rabbim! Benim la'netlenmeme sebep olan Âdem'in ﷺ oğullarından ibaret kullarından bölünüp bana ayrılmış büyük bir pay alacağım ve onları kendime kul ve köle yapacağım.

Bilgilendirme: Gelecek birkaç Sûrede anlatılacağı üzere Şeytan Âdemoğullarını; İman ve İslâm Yolundan çıkarmak için Allah Azîmüşşân'dan izin istedi. Allah ﷻ; onları Ben yaratıp türlü ni'metlerle yaşatacağım. Hep doğru söyler, hep verdiğim sözü yerine getiririm. Senin ey Şeytan! Onlarda hiçbir hakkın olmadığı, hep yalan söyleyecek ve de verdiğin sözlerde daima yalan çıkacak olduğun hâlde yine de sana uyarlarsa; seninle beraber Cehenneme sokacağım dedi ve izin verdi.

۞وَلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ؕ۞

119. Âyet: Şeytan sözlerine devam etti ve dedi ki ey Rabbim! Onları Senin Yolundan çıkaracağım, arzulatıp yalan umutlara bağlayacağım. Onlara emredeceğim de Senin helâl kıldığın hayvanlardan bir kısmının kulaklarını keserek nişan vuracaklar ve bunlar haram diyecekler. Onlara emredeceğim; Allah'ın ﷻ yaratığını, insan ve diğer canlılardan yaratılmışların bazısının karakterini bozup cinsini ve hatta Dînlerini değiştirecekler, Allah'ın ﷻ Dîninden başka dînler edinecekler. Hulasa kim; Allah Azıîmüşşân'ı değil de Şeytanı efendi ve idareci edinirse; gerçekten çok açık ve pek büyük zararlara girmiştir.

۞يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ اِلَّا غُرُوْرًا ۞

120. Âyet: Onlara sözler verir, arzular ve umutlar bağlatır, ama Şeytanın sözler verip umut bağlatması sadece gururdur, aldatmaktır.

۞اُولٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ۞

121. Âyet: Bak işte Şeytan ve ona aldananların sığınakları Cehennemdir. O korkunç azap yurdu olan Cehennemden; kaçıp sığınılacak bir yer yok.

۞وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ۞

122. Âyet: Îman edip Îmanlarına yakışan saalih amelleri, İlâhî buyrukları yerine getirenler; daima kazananlar olacaklar. Onları; altlarından nehirler akan Cennetlere koyacağız ve ebedî olarak kalacaklar. Bu; Allah Azıîmüşşân'ın gerçekleşeceği kesin olan sözüdür. Allah Azıîmüşşân'dan kim daha doğu sözlü olabilir?

۞لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۞

123. Âyet: Ey cahiller! Cennete girmek, yüce ni'metlere ermek, gayelere ermek... Sizlerin arzularına göre değil, Ehl-i Kitabın arzularına göre de değil, ancak Allah'ın ﷻ huküm ve buyruklarına göre olur. Kim bir kötülük işlerse onun karşılığında cezalanır. Kendisine Allah'tan ﷻ başka hiçbir dost ve yardımcı bulamaz.

۞ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۞

124. Âyet: Kim de Îman ehli olarak; Allah ﷻ katında iyi ve yararlı olan işlerden bir güzel iş yapar, İlâhî buyrukları yerine getirerek yaşar ve ölürse; erkek veya kadın, o yararlı işi yapan o insanlar; kesinlikle Cennete girerler ve çekirdek üzerindeki gözcük kadar haksızlık görmezler.

۞ وَمَنْ اَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيمَ خَلِيلًا ۞

125. Âyet: Hanîf olarak, yani herkesten ve herkesin yanlış ve yanılgılarından ayrılıp tüm Varlığıyla âlemlerin Rabbi Olan Allah Azîmüşşân'a teslim olup kusursuz kul olan İbraahîm'in ﷺ Dînine uyandan, Muhsin olarak, yani Allah Azîmüşşân'ı görüyor gibi yaşayarak yüzünü ve tüm varlığını Allah Azîmüşşân'a teslim Edenden ve de bütün işlerde bilhassa Allah Azîmüşşân'a kullukta En Başarılı Olan Hz. Muhammed'den ﷺ ve O'na layıkıyla uyan kimseden; Dîn bakımından kim daha güzel olabilir? Hulasa Allah ﷻ; inancını, icraatlarını ve tüm hizmetlerini Kendisine ﷻ tahsis edip Dostum sırf Allah Azîmüşşân'dır diyen İbrahîm'i ﷺ dost edindi.

۞ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا ۞

126. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Allah ﷻ her şeyi Kuşatandır.

۞ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الّٰتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ اَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامٰى بِالْقِسْطِ ؕ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيمًا ۞

127. Âyet: Ey, İlâhî kanunları tesis edip ilâhî huküm ve fetvâları verenlerin En Kâmili ﷺ! Senden kadınlar hakkında fetva soruyorlar. De ki Allah ﷻ onlar hakkında fetva veriyor. O Yüce Kur'an da sizlere okunmakta olanı daima fetva verip açıklıyor. Nitekim Nisâ Sûresi 3. Âyet ve devamında kadınların yetimleri hakkında, yani yetim kalan kız çocukları olgunlaştıklarında ne yapacağınıza dair fetva verdi. Sizler onlarla evlenmeyi arzuluyorsunuz, ama onlara verilmesi farz kılınan mehirleri vermiyorsunuz.

Yetim kız çocukları yakınınızda olup olgunlaştıklarında; onlarla zorla evlenmeniz, mîrasını gasp etmeniz, başkasıyla evlenmesine engel olmanız; Îmanı olan siz Müslimanlar için haramdır. Yetim bir kız; yetişip olgunlaştığında ve sizinle evlenmek istediğinde başka bir kadına mehir verdiğiniz gibi mehrini vereceksiniz.

Yine zayıf ve çaresiz çocuklar için de Kur'an sizlere; ne yapmanız gerektiğini okumakta ve açıklamaktadır. Hulasa tüm yetimler için; gereken hakları yerine getirmeniz de anlatıldı. (Sûre başına bakınız.) Hayır ve iyilik olarak ne yaparsanız Allah Azîmüşşân onu bilir, karşılıksız bırakmaz.

۞ وَإِنِ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۞

128. Âyet: Eğer bir kadın; kocasının evlilik hukukuna riayet etmeyerek geçimsizlik çıkarmasından veya kendisinden yüz çevirip uzak yaşamasından endişe ederse; hanımın elinde olan maldan bir mikdar kocaya vermesi, kocanın da hanımına hoş karşılıklarda bulunması suretiyle aralarını düzeltmelerinde ve hoş geçimi sağlamalarında onlara bir günah olmaz. Sulhu ve hoş geçimi sağlayıp bir arada güzelce yaşamak; elbette boşanmaktan hayırlıdır. Nefisler cimriliğe hazır kılındı, Peygamberî Ahlakla ﷺ ahlaklanmayıp bencilliğe esir olan herkes; cimriliğe sürüklenip onun esiri oldu. Bu sebeple kadın elindekinden vazgeçmek istemez, koca boyun bükmez, dolayısıyla kavga tükenmez. Ey akıl sahibi olan erler! Kendinize gelin ve Yüce Rasûlün ﷺ Ahlakıyla ahlaklanın, hanımlarınız için hayırlı ve hoş geçimli olun. Eğer Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak güzellikler sergiler, Rabbinizin rızasına ters düşmekten sakınır ve korunursanız; bilesiniz ki Allah ﷻ; tüm yaptıklarınızdan Haberdardır, kazanan sizler olursunuz.

۞وَلَنْ تَسْتَطِيعُوٓا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۭ وَاِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ۞

129. Âyet: Ne kadar düşkünlük gösterip gayret etseniz de hanımlarınız arasında adaleti tam sağlamağa gücünüz yetmez. Fakat birine meyledip diğerini boşanmış gibi büsbütün yalnız bırakmayın.

Bilgilendirme: İki hanımı olan; yüzü ve ahlakı güzel olanı, çirkin ve geçimsiz olandan fazla sevebilir, ancak birinin ihtiyacını temin edip diğerini mahrum koyamaz. Yanlarında bulunmak hususunda da eşit davranmalı, yoksa diğeriyle anlaşıp izin almalı.

Eğer anlaşma yaparak huzuru sağlarsanız ve haksızlıktan korkup Allah'ın ﷻ rızasına sığınırsanız; bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr'dur, yaptığınız her güzellik için bir kötülüğünüzü siler. Rahîm'dir, merhamet edene merhamet eder, bolluklara erdirir.

۞وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ۞

130. Âyet: Eğer eşler ayrılırlarsa; Allah Azîmüşşân geniş hazinesinden her birini zengin eder. Yeter ki insan; yaptığı her şeyi Allah ﷻ için yapsın. Allah ﷻ Geniştir, her şeyi geniş ve sınırsız olandır, Hakîm'dir, kusursuz ilim, sağlam icraat, eşsiz huküm ve yüce gayeler Sahıbidir.

۞وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ۞

131. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Sizden önce Ehl-i Kitaba ve sizlere şunları tavsiye edip emreyledik: Allah Azîmüşşân'dan korunun, O'na ﷻ hakkıyla Îman edip buyruklarını yerine getirerek kahrından ve helâk etmesinden sakının. Eğer kâfirlik yaparsanız; sadece kendinize yazık etmiş olursunuz. Bilesiniz ki Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Her şey ve sayısız melekler ﷺ daima O'na ﷻ itaat etmektedir. Allah ﷻ Ğanî'dir, kimseye ihtiyacı yok, sonsuz varlık ve sınırsız zenginlik Sahıbidir. Hamîd'dir, çok Övgülüdür.

۞ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا ۞

132. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Allah ﷻ; Vekîl olarak yeter, her şeyi yürütüp yönetmeğe sırf Kendisi yeter.

۞ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي ذٰلِكَ قَدِيْرًا ۞

133. Âyet: Ey insanlar! Dilerse sizleri alıp götürür, yok eder, bir diğer kulları vücuda getirir. Allah ﷻ bunu yapmağa Kadir ve Muktedir.

۞ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ۞

134. Âyet: Kim Dünya sevabını, fânî ni'metleri ve yaptıklarının karşılığını Dünyada istiyorsa; bilsin ki Dünyadaki ve Ahiretteki sevap ve karşılıklar tamamen Allah'ın ﷻ katında ve idaresi altındadır. İnanan ve inanmayan herkese; her şeyi Veren sadece O'dur ﷻ. Bilesiniz ki Allah ﷻ; her şeyi Duyan ve Görendir ﷻ. Sizler O'nun ﷻ duyup gördüğünü bilerek itaat edin. Bilin ki emeklerinizi boşa çıkarmaz.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۗءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۣ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۞

135. Âyet: Ey Îman edenler! Görüp bildiklerinizin şâhidliğini Allah ﷻ için adaletle yapan tanıklar ve şâhidler olun. Yapacağınız şâhidlik; kendi zararlarınıza, baba ve annelerinizin zararına, akrabalarınızın zararına olsa dahi adaletle şâhidlik yapın. Hakkında şâhidlik yaptığınız; zengin veya fakîr olsun; Allah ﷻ onlara sizden daha yakındır. Şâhidlik yaparken kendi arzu ve görüşlerinize uymayın. Şayet görüş ve arzularınıza uyarsanız; adaletten saparsınız. Dilinizi bükerek doğru söylemekten şaşar veya şâhidlik yapmaktan yan çizer ve kaçarsanız bilesiniz ki Allah ﷻ; bütün yaptıklarınızdan Haberdardır.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ۞

136. Âyet: Ey Îman edenler! Sizler Allah'a ﷻ, Yüce Rasûlü Muhammed'e ﷺ, Sûre-Sûre, Âyet-Âyet indirdiği Yüce Kitabı Kur'an'a, önceden indirdiği tüm Kitaplara ve Sahîfelere Îman edin, Îmanınızı devam ettirin. Kim Allah Azîmüşşân'ı tanımayıp kâfirlik yapar, meleklerini ﷺ, Kitaplarını, peygamberlerini ﷺ ve Ahiret Gününü kabul etmeyip inkâr ederse; kesinlikle pek uzak bir sapıklığa düşmüş, korkunç zarara girmiştir.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ۞

137. Âyet: Bilesiniz ki bazı kimseler Îman ederler, sonra dönüp tekrar kâfir olurlar, sonra tekrar Îman ederler, dönüp tekrar kâfir olurlar. Sonra da kâfirlikte gelişip kuvvetlenirler. Allah Azîmüşşân artık o kimseleri mağfiret etmez, günahlarını silmez, arındırıp Hak Yol İslâm'a erdirmez.

۞ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۞

138. Âyet: Münafıklara müjdele; pek acı bir azap onlarındır.

۞ اَلَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۞

139. Âyet: İki yüzlülük yapan münafıklar; Mü'minleri değil de kâfirleri dost edindiler. O kâfirlerin yanında ızzet, üstünlük ve şeref mi arıyorlar ki ona talib oluyorlar? Bilsinler ki ızzet ve üstünlük tamamen Allah'ındır ﷻ. O ızzet ve üstünlüğü de sadece Kendisine ﷻ Îman edenlere verir.

۞ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۚ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ۞

140. Âyet: Ey Mü'minler! Bilmektesiniz ki Rabbiniz; Bu Kitabı Kur'an'da Âyet indirdi ve şöyle buyurdu: Bir yerde Allah'ın ﷻ Âyetleri; inkâr olunup dalga geçiliyorsa bunu yapan

kâfirlerle; bir başka iğrenç söze dalmalarına kadar oturmayın, derhâl orayı terk edip onlardan ayrılın. Eğer rahatsız olmayıp onların saçmalıklarını dinlemeğe devam ediyorsanız; o zaman demek oluyor ki sizler de onlar gibisiniz. Bilesiniz ki Allah ﷻ; münafıklarla kâfirleri Cehennemde tamamen toplayacak.

۞ اَلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللهِ قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ ۖ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ ۙ قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ وَلَنْ يَجْعَلَ اللهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۞

141. Âyet: Münafıklar; sizden ayrılıp köşelere saklanarak sizlere ne olacağını bekleyen, aranızda olduklarında da ağır davranan ve sorun çıkaran hain kimselerdir. Eğer size Allah Azîmüşşân'dan bir fetih ve zafer nasip olursa diyecekler ki sizinle beraber değil miydik? Eğer kâfirlerin savaş kazanma gibi bir payları olursa; derler ki Mü'minleri oyalayıp onlara engel olarak mağlup olmanızı önlemedik mi? Ey insanlar! Kıyamet Gününde Allah ﷻ; Büyük Mahkemeyi kurup aralarınızda hâkimlik yapacak ve kimin ne olduğunu ortaya koyacak. Allah Azîmüşşân; kâfirler için Mü'minlere karşı üstün gelecekleri bir yol ve imkân var etmedi.

۞ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللهَ إِلَّا قَلِيلًا ۞

142. Âyet: Bilesiniz ki münafıklar; kâfirliklerini içlerinde saklayarak Allah Azîmüşşân'ı kandırmağa çalışıyorlar. Allah Azîmüşşân da ﷻ yaptıklarının karşılığını veriyor, Dünyada durumlarını açıklayarak rezil ediyor. Ahirette ise ebedî azaba mahkûm edecek.

Namaza kalktıklarında tembel-tembel kalkıyorlar, insanlara gösteriş yaparak Namaz kılıyorlar. Allah Azîmüşşân'ı zikretmezler, sadece mecbur oldukları zamanda biraz zikrederler.

۞ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَآ إِلٰى هٰؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰؤُلَآءِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلِ اللهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۞

143. Âyet: O anlatılan arasında, yani Mü'minlerle kâfirler arasındaki konum ve ahval arasında gidip gelerek tam bir bocalama içerisinde yaşarlar. Ne bu Mü'minler topluluğuna, ne de o kâfirler topluluğuna karışıp kaynaşamazlar. Allah ﷻ; kimi sapıklıkta bırakmışsa; ona asla kurtuluş için bir yol bulamazsın.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ۞

144. Âyet: Ey İman edenler! Mü'minleri dışlayıp da kâfirleri dostlar ve başınıza yöneticiler edinmeyin. Sizler; Allah ﷻ katında; hakkınızda münafık olduğunuza dair onlara duyduğunuz bu yakınlık ve alakayı; açık bir belge ve delil yapmak ister misiniz?

۞اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ۞

145. Âyet: Bilesiniz ki münafıklar; Cehennem ateşinin en çukurundadırlar. Sen onlara asla bir yardımcı bulamazsın.

۞اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ۞

146. Âyet: Tevbe edenler, yani münafıklıklarından vazgeçip Allah'a ﷻ yönelenler, durumlarını düzeltenler, Allah Azîmüşşân'a, O'nun ﷻ Kitabına ve Rasûlünün ﷺ Sünnet-i Seniyyesine sarılanlar ve Dînlerini Allah'a ﷻ ihlâs edenler, yani bütün varlıklarıyla hayatlarını Allah'a ﷻ aid kılanlar müstesnâ. Onlar; Cehennemden kurtulup Allah'ın ﷻ yardımına ulaşarak Cennete gitmekte Mü'minlerle beraberdirler. Allah ﷻ Mü'minlere pek büyük bir mükâfaat verecek.

۞مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ۞

147. Âyet: Eğer İman edip şükreden, yani Rabbinizin sayısız ni'metlerinin karşılığını; bütün buyruklarını yerine getirerek ödeyen kullar olursanız; Rabbiniz Olan Allah ﷻ sizlere; ne diye azab edecek? Allah ﷻ Şâkir, yani yapılan kulluklara en güzel karşılığı Veren ve Alîm, her şeyi Bilen'dir.

۞لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْۗءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ۞

148. Âyet: Allah ﷻ; kötü bir sözü açığa vurmayı, her hangi bir kimseye hakaret edip bedduada bulunmayı sevmez, ancak zalimin zulmüne uğrayan kimse hariç. Mazlum zalime kötü konuşabilir, beddua yapabilir. Buna rağmen söz ve davranışlarınıza; mazlum da olsa-

nız dikkat edin. Şuursuzca çağırıp bağırmaktan da sakının. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilen Rabbinizidir.

۞ إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۞

149. Âyet: Eğer bir iyiliği açıktan yapıyor veya gizliyorsanız ya da bir kötülüğe karşılık vermeyip affediyorsanız bilesiniz ki Allah ﷻ; pek affedicidir, sizlere her türlü ikramlarda bulunur, her şeye Kadirdir.

۞ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ۞

150. Âyet: Dikkat edin; bazı kimseler var. O kimseler; hakîkatte Allah'ı ﷻ ve O'nun ﷺ peygamberlerini ﷺ inkâr eden kâfirlerdir. Mü'min olduklarını iddia ederek Allah ﷻ ile peygamberlerinin ﷺ arasını ayırmak isterler. Diyorlar ki peygamberlerin ﷺ bir kısmına Îman ederiz ama bir kısmını tanımayız inkâr ederiz. Onlar; Îman ile kâfirlik arasında bir yol tutmak istiyorlar, münafıklık yapıyorlar.

۞ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۞

151. Âyet: Bak gör ki onlar gerçek kâfirlerdir. Biz o kâfirlere hor ve rezil edici bir azap hazırladık.

۞ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۞

152. Âyet: Hakîkaten Allah'a ﷻ ve O'nun ﷺ peygamberlerine ﷺ Îman eden ve peygamberlerden ﷺ hiçbirinin arasında ayrım yapmayan Mü'minlere gelince; onlara yakın bir gelecekte Rableri mükâfaatlarını verecek. Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۞

153. Âyet: Ey Hak Peygamber olmakta En Haklı Olan Muhammed ﷺ! Ehl-i Kitab Seni ﷺ tasdik etmek için; her birinin adına yazılmış bir mektubu Gökten indirmeni istiyorlar. Bilesin ki Mûsâ Peygamberden ﷺ; bundan daha büyük bir Mucize istediler ve dediler ki Allah'ı ﷻ bizlere açıkça göster. Bu zalimlikleri sebebiyle onları derhâl bir yıldırım yakaladı ve helâk oldular.

Bakara Sûresi 55 ve 56. Âyetlerde anlatıldığı üzere; Hz. Mûsâ'nın ﷺ duasıyla Allah Azîmüşşân tekrar can verdi. Güyâ bu olağan üstü ikramından dolayı Allah'a ﷻ şükreden saadık kullar olacaklardı. Daha sonra Allah'ın Varlığına ve Birliğine dair ﷻ; kendilerine sayısız Mu'cizelerin gelmesinin ardından bir hainin kandırmasıyla buzağı heykelini ilâh edindiler. Hak Teâlâ anlatıyor: Mûsâ ﷺ hurmetine bunu da affettik. Hulasa Mûsâ'ya ﷺ büyük bir Mu'cize ve apaçık bir yetki verdik. O yetki ile onları itaat etmeğe mecbur etti.

۞ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۞

154. Âyet: Ehl-i Kitab olan o Yahûdîlerin sağlam söz vermeleri için Tur Dağını; taşı ve toprağıyla beraber bir bitki gibi söküp Göğe kaldırarak başları üstünde tuttuk. Mecbur kaldılar ve Mûsâ'ya ﷺ itaat ettiler. Onlara dedik ki Secde ederek Kudüs Şehrinin kapısından girin. Yine Cumartesi Gününe saygı göstereceklerine, yasağı çiğnemeyeceklerine dair söz aldık. Hulasa onlardan ağır sorumluluklar altında söz vermelerini sağlayıp itaat edeceklerine dair sözler aldık.

۞ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۞

155. Âyet: Verdikleri yeminli sözlerini bozmaları, Âyetlerimizi inkâr edip kâfir olmaları, haksızlık ve zalimlik yaparak peygamberleri ﷺ öldürmeleri sebebiyle onlara büyük belâlar verdik.

Ey En Sevgili Peygamber ﷺ! Sana ﷺ inen Kur'an'ı duyduklarında dinlemek istemiyorlar. Diyorlar ki kalplerimiz perdeli, Senin ﷺ sözlerine kalp ve kulaklarımız kapalı. Hâl bu ki O Yüce Kur'an'ı duyup anlamağa herkesten çok muhtaçlar ama iddialarının aksine Allah ﷻ; nankörlükleri sebebiyle kalplerini mühürledi. Can gözleri kör ve can kulakları sağır oldu. Anlayıp faydalanmaktan mahrum bırakıldılar. Onlar Îman edemez ve kurtuluş yüzü göremezler. O Yahûdîlerden sadece pek azı, akıl sahibi olanları Îman ederler.

۞وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ۙ۞

156. Âyet: Hulasa onlar; kâfirlikleri ve Meryem Hâtûn'a ﵂ çok büyük iftira ile zinâ isnad etmeleri sebebiyle büyük cezalara uğradılar.

۞وَقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۗ وَاِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۗ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۙ۞

157. Âyet: Hayâsızca ve saygısızca Allah Azîmüşşân'a baş kaldırarak "Meryem Oğlu Îsâ'yı ﵇ biz öldürdük" demeleri sebebiyle de onları; rahmetimizden mahrum bıraktık. O'nu ﵇ öldürmediler, çarmıha (dört çiviye) asmadılar, ancak onlara; kendi adamlarından bir hain Îsâ'ya ﵇ benzetildi. O adamı tutup öldürdüler ve astılar. Îsâ ﵇ hakkında tartışmağa düşenler; Îsâ'dan, yani O'nun ﵇ hakkında büyük bir şüphedeler. Îsâ'ya ﵇ dair hiçbir bilgileri yok, sadece zan ve kuruntuya uyuyorlar. Hulasa O'nu ﵇ kesinlikle öldürmediler. Îsâ'ın Varlığını ﵇, risalet ve Tevhîd Da'vasını yok edemediler.

۞بَلْ رَفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞

158. Âyet: Onların zan ve kuruntularına dayalı iddialarının aksine Allah ﷻ; Îsây'ı ﵇ Kendi Huzuruna yükseltti. Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞وَاِنْ مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۚ۞

159. Âyet: Ehl-i Kitaptan hiçbir kimse yok ki ölmeden önce Îsâ'ya ﵇ Îman etmiş olmasın. Tamamı ölürlerken Îsâ'nın ﵇; Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'ın ﷻ "ol" demesiyle yaratıldığına, her bir peygamber ﵇ gibi Allah'ın ﷻ Kulu ve Peygamberi olduğuna, Allah'ın ﷻ bildirdiklerini bilebileceğine, ve izin verdiklerini yapacağına ve daima herkes gibi Allah'a ﷻ muhtaç olduğuna muhakkak Îman ederler, fakat ölüm Meleğini görünce Îman etmeleri onlara fayda vermez. Hulasa Îsâ ﵇; Îman etmeyip Kendisini ﵇ öldürmek isteyen, sonra da İncîl'i tahrif ederek pis arzularına göre iğrenç yazılar yazıp Meryem'e ﵂ zinâ, sonra da hem o Pâk Anneye, hem de Îsâ'ya ilâhlık isnad eden, akıllarınca bir Hıristiyanlık te'sis edip insanların çoğunluğunun sapıkça bir hayat sürmelerine çığır açan Yahûdîlerin aleyhi-

ne, yani onların bu hainliklerinden dolayı korkunç zarar görmeleri için haklarında şâhidlik yapacak.

۞فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ۞

160. Âyet: Yahûdîlerin zalimlikleri sebebiyle; kendilerine önceden helâl kılınan pek çok hoş ni'metleri onlara haram kıldık. Çokça insanları Allah'ın ﷻ Yolundan vazgeçirip Îmandan mahrum koymalarından dolayı onlara darlıklar ve zorluklar verdik.

۞وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۞

161. Âyet: Kendilerine yasaklandığı hâlde faiz almaları ve insanların mallarını bâtıl yolla ve karşılığını vermeden yemeleri sebebiyle onları la'netledik. Hulasa bu kâfirlere acı bir azap hazırladık.

۞لَٰكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ۞

162. Âyet: Fakat Yahûdîlerden ilimde (hakîkatleri bilip idrak etmekte) kararlılık ve isabet sahibi olanlar, Ensar ve Muhacirler gibi Sana indirilen Kur'an'a ve Senden önce indirilen bütün Kitaplara Îman eden Mü'minler, bilhassa Namaz kılanları özel olarak övgüyle anarım ve Zekât verenler, hulasa Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman edenler var ya bak işte bu sevgili kullara pek büyük bir mükâfaat vereceğiz.

۞إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا ۚ ۞

163. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Nûh Peygambere ﷺ ve O'ndan ﷺ sonra gelen peygamberlere ﷺ vahyettiğimiz ve peygamberlik verdiğimiz gibi hiç şüphesiz Sana vahyettik ve peygamberlik verdik.

İbraahîm'e, İsmâîl'e, İshaak'a, Ya'kub'a, (Bu Yüce Peygamberlerden doğup gelen) torunlara, Îsâ'ya, Eyyûb'a, Yûnüs'e, Hâruun'a ve Mûsâ'ya vahyedip peygamberlikler verdik. (Allah Azîmüşşân'ın salevâtı ve selâmı hepsinin üzerine olsun.) Kendisine vahyedip peygamberlik verdiğimiz Dâvûd'a ﷺ Zebur Kitabını verdik.

۞وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۞

164. Âyet: Peygamberlerden ﷺ bir kısmını; hayatlarından bir özetleme ile Sana anlattık. Pek çok peygamberi ﷺ ise Sana anlatmadık. Allah ﷻ Mûsâ ﷺ ile -arada melek gibi bir vasıta olmaksızın- kesin olarak konuştu.

۞رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۞

165. Âyet: Îman edip İlâhî buyrukların gereğini yerine getiren kulları müjdeleyici, İman etmeyenleri korkunç ve ebedî azapla uyarıcı olarak daima peygamberler ﷺ gönderdik ki peygamberlerin ﷺ görev yapmalarından sonra insanların; Allah ﷻ Huzurunda bir bahaneleri kalmasın. Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞لَٰكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۞

166. Âyet: Buna rağmen zalimler; azabı görünce kendilerini savunmak isteyecekler, ancak Allah ﷻ; insanların uyarı ve eğitimi için gerekli olan her şeyi indirdiğine dair şâhidlik yapacak ve her şeyi ortaya koyacak. O Sonsuz kudret Sahıbi ﷻ; indirdiği o bilgileri, Mu'cize ve belgeleri tam ve kusursuz bilgisiyle indirdi. Melekler de şâhidlik yapacak ﷺ. Her şeyi bilip görerek ve Şâhid olarak Allah ﷻ Kendisi yeter.

۞إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا ۞

167. Âyet: Hiç şüphe yok ki kâfir olanlar ve kâfirlikle yetinmeyip Allah'ın ﷻ kullarını; Îman ve İslâm'dan vazgeçirmeğe çalışanlar; elbette dönüşü mümkin olmayan uzak bir sapıklıkla sapmışlardır.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ۙ۞

168. Âyet: Bilesiniz ki kâfir olanları ve halka zulüm yaparak kâfirlikte ısrar edenleri; Allah ﷻ affetmeyecek. Asla onların suçlarını silip bağışlayacak değil, onları; kurtuluş Yolu Olan İslâm'a erdirecek değildir.

۞ اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خَالِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرًا ۞

169. Âyet: Ancak onları ebedî olarak kalacakları Cehennem yoluna erdirir. Bu belâları verip onları Cehenneme sokmak ve ebedî olarak yakmak; Allah'a ﷻ pek kolaydır.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۞

170. Âyet: Ey insanlar! Yüce Peygamberiniz ﷺ; sizlere Rabbinizden Hakkı ve kesin olarak gerçekleşecek haberleri getirdi. Bu sebeple O'na ﷺ derhâl Îman edip itaat eyleyin. Bu sizin için çok hayırlı olur. Eğer kâfirlik yapıp O'nu ﷺ inkâr ederseniz; bilesiniz ki Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَي اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۭ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰىهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۡ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ۭ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۭ سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۞

171. Âyet: Ey Ehl-i Kitab! Dîninizde taşkınlık yapmayın, Allah Azîmüşşân hakkında sadece hak ve gerçek olanı konuşun. Meryem Oğlu Mesîh Îsâ ﷺ; Allah Teâlâ'nın Peygamberi ve Kelimesidir, yani "ol" emrini anlatan Kelimesinin eseri olan bir Kuldur ﷺ. Kendisinden ﷻ bir ruh olarak O'nu ﷺ Meryem'e ﷺ gönderdi. Allah'a ﷻ ve Îsâ ﷺ dâhil tüm pey-

gamberlerine ﷺ Îman edin ve şunu söyleyin: Hepsinin ﷺ; Allah'ın ﷻ kulu ve peygamberleri ﷺ olduğuna Îman ettik.

Ey, Yahûdîlerin açtığı sapıklık çığırında koşuşturan Hıristiyanlar! İlâh üçtür demeyin. Bu sapıklık ve taşkınlığınıza son verin. Bu sizin için hayırlı olur. Kesinlikle Allah ﷻ; Tek İlâhtır. Yemekten, içmekten, sıkıntı ve rahatsızlık çekmekten ve tüm noksanlıklardan Münezzehtir. Meryem ﷺ ve Îsâ ﷺ; Allah'ın ﷻ yarattığı, türlü ni'metlerle yaşattığı, açlığın ve susuzluğun sonra da yediklerinin ve içtiklerinin sıkıntısını çeken ve ölüme mahkûm olan Saalih ve Saadık kullardır. Allah'ı ﷻ; çocuğu olması gibi sapık iddialardan tenzîh ve Tesbîh edin. Semâvât ve Arzda olan her şey O'nundur ﷻ. Hiçbir şeye benzemediği gibi size de benzemez.

Ey Muhammed! Rabbin Senin tüm işlerini yürütür, Seni hakkıyla savunur, Vekîl olarak Allah ﷻ yeter.

۞لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ اَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلّٰهِ وَلَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ ؕ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيعًا ۞

172. Âyet: Ey Hıristiyanlar! Peygamberiniz Îsâ'nın ﷺ; geleceğini saygı ile Kitabı İncîl'de müjdelediği En Üstün Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ itiraz edip diyorsunuz ki Îsâ'ya ﷺ kul deme.

Bilesiniz ki Mesîh Îsâ ﷺ Allah Azîmüşşân'a kul olmaktan kaçınmaz, arlanmaz ve Allah'a ﷻ yakınlığa alınmış olan yüce melekler de ﷺ O'na ﷻ kul olmaktan kaçınmazlar, aksine tam bir sevinçle O'na ﷻ kulluk yapıp şerefle hizmet ederler. Kim O'na ﷻ kulluk yapmaktan kaçınır ve büyüklük taslarsa; bilesiniz ki Allah ﷻ; yaratılmışın tamamını pek yakında Kendisine çağırıp toplayacak ve kulluktan kaçınanların kendilerine ne kadar yazık ettiklerini göreceksiniz.

۞فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ۞

173. Âyet: Îman edip saalih amelleri, İlâhî buyruklardan ibaret kusursuz hizmetleri yapan Müslimanlara gelince; Allah ﷻ onlara ücretlerini tam olarak verecek, kendi fazl u ikra-

mından da fazlasıyla ikramlar yapacak. Kulluktan kaçınan, Yüce Yaratıcıya karşı büyüklük taslayanlara ise Allah ﷻ; acı bir azap verecek. Ebedî kalacakları Cehennemden kurtaracak bir dost ve yardımcıları olmayacak.

۞ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ۞

174. Âyet: Ey insanlar! Sizlere Rabbinizden Burhan, yani her şeyi Anlatan, Yaratanı ve yarattıklarını sizlere seçip Gösteren Bir Rehber ﷺ geldi. Bir de Rabbiniz olarak sizlere; Açık ve Âşikâr Nûr olup Yolgösteren, her şeyi Açıklayan Kur'an'ı indirdik.

۞ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۞

175. Âyet: Allah Azîmüşşân'a Îman eden, O'na ﷻ tutunan, buyruklarına sarılan değerli kulları; Rableri olan Allah ﷻ pek yakında katından bir rahmete, tükenmez gelir kaynağına, üstün ni'metlere kavuşturacak ve Kendisine Götüren En Doğru Yola erdirecek.

۞ يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

176. Âyet: Ey, yaratılmışı; Yaratana ﷻ ve O'nun ﷻ sonsuz ni'metlerine Götüren En Yüce Önder ﷺ! Senden fetvâ sorarlar ve sorulara cevap isterler. De ki Allah ﷻ sizlere **kelâle,** yani ebeveyni ve evlâdı olmayan kimse hakkında fetvâ veriyor: Bir kişi ölür, çocuğu (ve ebeveyni) olmaz, geride sadece bir kız kardeş bırakırsa; mîras olarak bıraktığı malın yarısı o kız kardeşin olur. Bunun aksi olarak aynı durumdaki kız kardeş ölür, çocuğu (ve ebeveyni) olmayan kız kardeşin; hayatta kalan erkek kardeşi; kız kardeşten kalan mala vâris olur. Ölen kişinin iki kız kardeşi varsa; malın üçte ikisine mîrasçı olurlar. Ölen kişinin baba ve anneleri bir olan ikiden fazla erkek ve kız kardeşleri varsa malın tamamını aralarında; erkek kardeşe iki, kız kardeşe bir olarak taksim ederler. Allah ﷻ; Yoldan çıkarsınız ve haktan ayrılırsınız diye sizlere açıklamalar yapıyor. Zira sizler bilemezsiniz, Allah ﷻ her şeyi bilir.

سُورَةُ الْمَآئِدَةِ

MÂİDEH SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۬ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۬ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ۞

1. Âyet: Ey Îman edenler! Akidlerinizi, sözleşme ve anlaşmalarınızı tam olarak yerine getirin. Behîme-i en'am, yani aklı ve dili, yani konuşması, anlayıp anlatması olmayıp istek ve durumları insanlara kapalı olan hoş evcil hayvanlar ile onlara benzeyen yabanî hayvanlar sizlere helâl kılındı. Sadece sizlere okunacak olan sınıf müstesnâ, bir de Hac ve Umre için ihramlı olduğunuzda avlayabileceğiniz hayvanları helâl sayamazsınız, yani ihramlı iken av yapmak haramdır. Bilesiniz ki Allah ﷻ dilediği hukmü ve kararı verir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَآ آٰمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۭ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ۭ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۚ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۞

2. Âyet: Ey İman edenler! Cahiliyye döneminde müşriklerin yaptıkları zulüm ve yasaklardan kaçının. Kurbanlık olduklarına dair üzerleri nişanlanıp işâretlenmiş olup Mekke'ye sevk edilen develer gibi hayvanlara, Haram Aylara, yine koyun-keçi gibi kurbanlıklara, gerdanlıkları olan kurbanlıklara saygısızlık yapmayın, engellemeğe veya el koymağa kalkışmayın. Rablerinin fazl u rahmetini ve yüce rızasını isteyerek Beyt-i Haram'ı, Saygın Ev Ka'be'yi maksud ve murad bilip yönelerek giden Hac ve Umre adaylarına karşı da saygısızlık yapmayın ve bu sayılanlara karşı saygısızlık yapmayı ve el koymayı kendinize helal saymayın. Helâl olduğunuzda, yani ihram giyerek yasaklı olduğunuz durumlardan; göreviniz tamamlanmakla çıktığınızda av yapabilirsiniz. Sizleri Mescid-i Haramdan engelleyip Ziyaretlerden alıkoymalarından dolayı bir toplumun kin ve düşmanlık yapması; sizleri adaleti terk edip suç işlemenize ve haddi aşmanıza sevk etmesin. Sizler ey Müslimanlar! Daima adaletli olun. Allah'a ﷻ itaat ederek O'nun ﷻ kahrından korunmakta birbirinize yardım edin. Günah işlemekte ve haddi aşmakta yardımlaşmayın. Hulasa Allah Azîmüşşân'dan korkun, sakının ve İlâhî buyruklara ters düşmekten korunun. Bilesiniz ki Allah ﷻ; cezalandırması çok çetin Olandır.

۞حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ۭ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ۭ اَلْيَوْمَ يَىِٕسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ۭ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ۭ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

3. Âyet: Kendiliğinden ölmüş olan leş, akmış kan, domuz eti, kendisine Allah'tan ﷻ başkasının adı haykırılmış, yani kesilirken Allah'ın Adı ﷻ okunmamış olan hayvanın eti, ip v.s. ile boğulmuş olan, taş, değnek v.s. ile vurularak ölen, yukarıdan düşerek ölen ve yırtıcı hayvanların parçalayıp öldürdüğü sizlere haram kılındı, ancak yırtıcı hayvan tarafından yaralanan hayvana ölmeden yetişip Tezkiye ettiğiniz, yani Besmele ile kestiğiniz haram değil, helâldir. Saygı için dikilen heykellere, anıt ve âbidelere kesilen kurbanlar; Besmele ile kesilse dahi etleri yenmez, haramdır. Fala bakmak ve şans aramakta kullanılan ok, zar, üçkâğıt kullanmak vb. nesnelerle olan her türlü kumar haramdır. Bakınız bu, yani yenmesi, yapılması ve oynanması anlatılanlar tamamen fısktır, sapıklıktır. Kâinatın merkezi olan Ka'be putlardan arınıp Orasını ziyaret için Arafat'ta Hacc-ı Ekberin, yani En Büyük Haccın yapıldığı, yaratılmışın En Büyük Önderi ﷺ tarafından Hutbe okunduğu Bugün; Hak açığa çıkmış, sırf Allah'a ﷻ kulluk Olan İslâm kemâliyle ortaya konmuştur.

Ey Müslimanlar! Sizin Dîninizden, sizden ve sizi Dîninizden vazgeçirmekten kâfirler; tamamen umutlarını kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın, Tek Rabbiniz ve Tek İlâhınız Olan Benden ﷻ ve Bana ters düşmekten korkunuz. Bugün En Kâmil Temsilcim aracılığıyla sizlere Dînimi bütünüyle ortaya koydum, yani sizlere Ni'metimi, sonsuz ni'metlerin Kaynağı ve ebedî seadetlerin Sebebi olan İslâm'ı tamamladım. Sizin için, ey En Hayırlı Peygamberin ﷺ Ümmeti! Dîn olarak İslâm'ı beğenip ikram ettim. O İslâm ki hayat tarzlarının En Kolayı ve En Genişidir. Bu sebeple kim çaresizlik sebebiyle haram olan bir şeyi yemeğe ve içmeğe mecbur kalırsa; bâğîî ve aadî olmaksızın o şeyi ölmeyecek kadar yemesinde ve içmesinde ona günah yoktur. Bilesiniz ki, Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

Bâğîî; adaletli idarecilere baş kaldıran, **aadî;** ölmeyecek kadar yeme sınırını aşan veya çaresizlikten sonra da haramı yemek isteyendir.

Uyarı: Eti yenenlerden olan bir hayvanı; Îmanında kusuru olmayan bir Müslimanın Besmeleyi; sesini yükselterek okuması suretiyle, çene altından, kan damarları, yemek ve nefes borusu ile can damarı denen omuriliği kesmesi gerekir ki hayvanın eti helâl olsun. Omurilik kesilmese de olur dense de uygun olan kesilmesidir. Zira **Peygamberimiz ﷺ Efendimiz buyurur ki "Kesim yapan insan; kesme işini güzel yapsın, hayvanın işini bitirsin".** Omurilik kesilmedikçe **beyin ölümü uzun süre gerçekleşmez ve hayvanın işi bitmiş olmaz.** Çünkü omurilik; tüm sinir sistemini, yani can damarlarının tamamını beyine bağlayan ana damarlar kümesidir. Bu kesilmezse; kan tamamen boşalmadıkça hayvan uzun süre canlı kalır. Bu ise hayvana büyük eziyettir.

Kesen kişi Müsliman erkek veya kadın olacak, Besmele okuyacak, Ehl-i Kitab ise Allah Azîmüşşân'a Îman edip Allah ﷻ Adıyla kesecek. Yoksa Allah'a ﷻ inanmayan Yahûdî ve Hıristiyan'ın, hatta ateist olan Ahmedin, Mehmedin, yani adı Müsliman fakat kendi Müsliman olmayanın kestiği yenmez.

۞يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۧ فَكُلُوا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

4. Âyet: İslâm'ın genişliğini öğrenen Mü'minler; kendilerine nelerin helâl olduğunu Sana soruyorlar. De ki helâl olan bütün hoş rızıklar size helâl kılındı. Sizlere bir genişlik de şudur: Allah'ın ﷻ sizlere öğrettiği ustalıkla eğitim vererek avlamayı öğrettiğiniz organlar, yani yırtıcı kuşlar ve köpekgillerin; yemeleri için değil de sizin için tuttuklarına Allah'ın Adını ﷻ okuyarak yiyiniz. Allah'ın ﷻ ve Rasûlünün ﷺ size öğrettiklerini uygulamayı terk etmekten sakının. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; hesabı çok sür'atli Olandır.

Uyarı: Şâhin ve doğan gibi kuşlar ile köpek türünden hayvanlar; ustalıkla eğitilirler, sonra imtihan edilirler. Aç bırakıldıktan sonra avladığı hayvanı yemez ve tutup sahibine getirirse avcı olma vasfını kazanmıştır. Bu durumdaki hayvanı ava gönderirken; Bismillâhi vellaahü Ekber diyerek Allah'ın Adı okunur ﷻ. O zaman bu hayvanın tutup öldürdüğü av helâl olur. Eğitimsiz ve deneyimsiz bir hayvanın öldürdüğü yenmez.

۞اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ ۭ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوْتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَّكُمْ ۠ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۡ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ اُوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِيٓ اَخْدَانٍ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۡ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ۞

5. Âyet: Bugün size tüm helâl ve hoş rızıklar helâl kılındı. Allah'ın ﷻ Varlığına ve Birliğine İman eden, hayvanı keserken de Allah'ın Adını ﷻ okuyarak kesen Ehl-i Kitabın yiyecekleri sizlere, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir. İman ehli hur kadınlar ve Ehl-i Kitab olan hur kadınlar; nikâhsız olarak bir arada yaşayarak değil, dost tutarak da değil, mehirlerini verip nikâhlamak suretiyle sizlere helâl kılındı. Bu anlatılanlar; Rabbinizin hükümleridir. Müsliman olan herkes bunlara İman edecek. Kim bunlara İmanı inkâr ederek kâfirlik yaparsa; onun yaptıkları, yani bütün ibadetleri boşa gitmiştir. O kimse; Ahirette sonsuz zarara girenlerdendir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ

وَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ۭ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝

6. Âyet: Ey Îman edenler! Namaz kılmağa kalktığınızda, yüzünüzü, dirsekleri içine alacak kadar ellerinizi yıkayınız. Başınıza mesh edin. Ayaklarınızı da incikleri içine alacak biçimde yıkayın. Eğer cünüp iseniz iyice temizlenin. Eğer hasta iseniz, yolculuktaysanız, tuvaletten geldiyseniz, kadınlarınıza dokunup ilişki kurduysanız ve sonrasında da su bulamadınızsa; temiz bir toprak ve toprak cinsinden, yani taş, tuğla ve kum gibi bir şeyle teyemmüm edin, yüzünüzü ve ellerinizi; temiz toprakla mesh edin. Allah ﷻ sizlere bir sıkıntı ve zorluk vermek istemez. Fakat sizleri temizlemek ve sizlere olacak ni'met ve ikramlarını tamamlamak ister ki şükredenler olasınız.

Uyarı: Adam çıkıyor ve diyor ki abdest âyeti; Medîne'de indi, o güne kadar Kur'an; Abdestsiz okunuyordu. Ona göre Namazlar da Abdestsiz olarak kılınıyormuş.

Bilesiniz ki Abdest ve Gusül; Hz. Âdem'den ﷺ başlayan ve Kıyamete kadar devam edecek olan bir temizlik ve pek güzel bir ayrıcalıktır. Tabîî ki gerçek Mü'minler ve onların Yüce Önderleri ﷺ için... Bilirsiniz ki Peygamberimiz ﷺ Efendimiz mükemmel bir Abdest aldı ve buyurdu ki bu; Benim ve Benden önce gelen tüm peygamberlerin ﷺ Abdestidir. Bu Âyet; var olan Abdest ve temizliği tesbit ediyor.

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

7. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın sizlere verdiği ni'metini ve yerine getireceğinize dair sizlerden aldığı sözleri hatırlayın. O an demiştiniz ki buyruklarını duyduk ve itaat ettik, ebedî itaat edenler olacağız. Allah'tan ﷻ korkun, buyruğunu unutmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ; göğüslere sahip olup oralarda gizli bulunan niyyet ve düşüncelerinizi bilir.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَاۗءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ۭ اِعْدِلُوْا ۣ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝

8. Âyet: Ey Îman edenler! Allah ﷻ için şâhidliklerinizi adaletle yerine getirin. Size zulmettiklerinden dolayı bir kavme olan kin ve düşmanlığınız; sizleri adaletsiz davranmağa sevk etmesin. Adaletli davranın. Bu itaatli durumunuz; takvâya, yani kendinizi kahra ve zarar uğramaktan korumağa pek yakın, çok uygundur. Allah Azîmüşşân'dan ve O'nun ﷻ cezalandırmasından korunun. Bilesiniz ki Allah ﷻ; bütün yaptıklarınızdan Haberdardır.

۞ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَاَجْرٌ عَظِيمٌ ۞

9. Âyet: Allah ﷻ; sizden Îman eden ve saalih amelleri, yani yararlı işler olan İlâhî buyrukları işleyenlere söz verip müjdeledi ki onlara; mağfiret edilip günahlardan arındırılmaları ve büyük mükâfaatlar var.

۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ۞

10. Âyet: Âyetlerimi yalanlayıp kâfirlik yapanlar ise korkunç ateşin, yani Cehennemin sakinleri olacaklar.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۜ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۚ ۞

11. Âyet: Ey Îman edenler! Allah'ın ﷻ sizlere ikram ettiği ni'metini hatırlayın. Bir Namaz esnasında; kâfir toplumu size baskın yapıp ellerini uzatmağa kalkışmıştı da Rabbiniz Peygamberinize ﷺ vahyedip onların ellerini sizden çekip zarar vermelerine mâni' oldu. Siz Allah'a ﷻ sığınıp O'nun ﷻ kahrından korunun. Mü'minler; Allah'a ﷻ tevekkül edip işlerini O'na ﷻ havale etsinler. Yüce Mevlâ; buyruklarına sahip çıkan kullarına daima Sahıptir.

۞ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ بَنِٓى اِسْرَآئِيلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا ۜ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّى مَعَكُمْ ۜ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيلِ ۞

12. Âyet: Allah ﷻ İsraaîl ﷺ Oğullarından; itaatten ayrılmayacaklarına dair kesin söz aldı. Şöyle ki onların ileri gelenlerinden on iki temsilci seçip her birini kendi kabilesine kefîl yaptık. Allah Teâlâ Mûsâ ﷺ dilinden onlara dedi ki itaatten ayrılmadığınız müddetçe her türlü yardımımla yanınızdayım. Eğer Namazlarınızı tam olarak kılar, Zekâtlarınızı hakkıyla verir, peygamberlerime ﷺ ayrım yapmaksızın Îman ederek onlara ﷺ saygılı davranıp yardımcı olursanız, Allah'a ﷻ borç verirseniz, yani Ahirette karşılığını kat-kat almak üzere Dünyada sadakalar verir, Mü'min kardeşlerinize ödünç vererek ihtiyaçlarını görüp gözetirseniz; kesinlikle sizlerin bütün kötülüklerini siler ve Cennetlere koyarım. O Cennetlerin içerisindeki hoş köşklerin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Bu sözleşme ve yüce müjdelerim sonrasında sizden kim nankörlük yaparak kâfir olursa; hiç şüphesiz yolun en düzgün olanından sapmış, korkunç zararlara girmiş olur.

Bilgilendirme: Yahûdîler; Allah Azîmüşşân'ın buyruğu ile Kudüs Şehrine girmek üzere hareket ettiklerinde Mûsâ ﷺ On iki temsilciyi gözcü olarak önden gönderdi. Oradaki zalimlerin çok güçlü olduklarını ve oraya giremeyeceklerini söyleyince Mûsâ ﷺ bunu kabilelerine söylemelerini yasakladı. Mûsâ ﷺ temsilcilere dedi ki Allah Azîmüşşân'ın izni ve yardımıyla Şehre gireceğiz. Fakat temsilcilerin çoğu hainlik yaptı ve halkı korkuttular. Halk Mûsâ'ya ﷺ karşı çıkıp Şehre girmekten vazgeçtiler, verdikleri söz ve anlaşmayı bozdular.

۞ فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً ۚ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ ۙ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞

13. Âyet: Verdikleri sözü ve andlaşmayı bozmaları sebebiyle onlara la'net ettik, kalplerini katılaştırarak Peygamberlerini ﷺ duymak ve itaat edip uymak şerefinden mahrum eyledik. İşte o Yahûdîler; Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'taki İlâhî Kelâmı yerlerinden kazıyıp yok ederek yerlerine pis arzularına uygun bozuk sözler yazıyorlardı. Hulasa kendilerine yapılan uyarı ile kazanacakları yüce nasiplerini, ebedî seadetlerine sebep olacak kulluk görevleriyle elde edecekleri nasip ve ni'metleri terk ediyorlardı. Onların pek azı müstesnâ, Yahûdîlerin tamamının büyük bir hainlik peşinde olduğunu devamlı idrak edip öğreneceksin. Bu sebeple bırak onları, güzelce uzaklaş. Bil ki Allah ﷻ; Yüce Huzurda olduğunu bilerek güzel icraatlarda bulunanları sever.

۞وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰٓى اَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهٖ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۞

14. Âyet: Bizler; Allah'ın ﷻ Dîninin ve Peygamberinin ﷺ yardımcılarıyız diyen Hıristiyanlardan da; itaatten ayrılmayacaklarına dair sözler aldık. Hulasa onlar da kendilerine yapılan uyarıların (kazandıracağı) önemli nasibi terk ettiler. Biz de Kıyamete kadar devam edecek olan düşmanlık ve kini aralarına bıraktık. Birbirleriyle çekişir ve kavga etmeğe ve birbirlerinin huzurunu kaçırıp sıkıntı kaynağı olmağa devam ederler. Yakında Allah ﷻ; onların yaptıkları her şeyi; kendilerine haber verip cezalandıracak.

۞يٰٓاَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَآءَكُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۞

15. Âyet: Ey Ehl-i Kitab, ey ellerinde Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat ve İncîl olan Yahûdî ve Hıristiyanlar! Size O Yüce Rasûlümüz ﷺ geldi. Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'ta ve İncîl'de olup Kitabınızdan insanları haberdar etmediğiniz ve saklı tuttuğunuz pek çok hakîkati sizlere açıklıyor. Mevlâ'sının verdiği eğitimle, bir yararı olmayacağını bildiği için bir çoğunu açıklamaktan da vazgeçiyor. Şüphesiz ki Allah Azîmüşşân'dan sizlere; varlıklarınızı cehalet ve küfrün karanlıklarından kurtarıp Îman ve İslâm'ın aydınlığına ve ebedî mutluluklara kavuşturacak olan bir Nûr, Eşsiz Önder Hz. Muhammed ﷺ ve her şeyi açığa koyup cehalet ve gafleti ortadan kaldıracak Olan Muazzam bir Kitab, Kur'an-ı Hakîm geldi.

۞يَهْدِى بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

16. Âyet: O Yüce Önder; sonsuz hukümleri, kusursuz bilgileri, en sağlam icraatları içinde bulunduran Kur'an-ı Hakîm ile Allah'ın ﷻ Yüce Rızasına uyan her bir kimseyi; Selâm'ın ﷻ, yani eksiklikten, ihtiyaçtan etkilenmekten ve sonradan olanlara benzemekten Münezzeh ve sonsuz selâm, esenlik, koruma ve selâmette kılmanın Sahibi Olan Allah'ın Yoluna ﷻ erdirir. Allah'ın izni ile ﷻ onları; kâfirliğin, zulmün, ahlaksızlığın fesad ve hainliğin karanlıklarından; Îmanın, İslâm'ın ve güzel Ahlakın Nûruna kavuşturup Sırat-ı Müstekîme, yani En Doğru Yola, Muhammedî Hayat Tarzı Olan İslâm'a erdirir.

۞لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۭ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ۞

17. Âyet: Allah ﷻ; Meryem Oğlu Mesîh'in Kendisidir diyenler, yani Îsâ'ya ﷺ ilâhlık verip O'na ﷺ Allah diyenler; kesinlikle kâfir oldular. De ki eğer Allah Azîmüşşân; Meryem Oğlu Mesîh'i, Annesi Meryem'i ﷺ ve Yeryüzünde bulunanların tamamını helâk edip yok eylemek isteseydi; Allah'ın ﷻ bu kahrından en küçük bir şeye kimin gücü yeter ve kim engel olabilirdi? Semâvâtın, Arzın ve ikisi arasında bulunan her şeyin idaresi ve Hukümdarlığı sırf Allah'ındır ﷻ. Allah ﷻ her şeye Kadir ve Muktedirdir.

۞وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّاۗؤُهٗ ۭ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۡ وَاِلَيْهِ الْمَصِيرُ۞

18. Âyet: Yahûdîler ve Hıristiyanlar, yani her biri kendi başlarına dediler ki bizler Allah'ın ﷻ oğullarıyız ve en sevgilileriyiz. De ki öyle ise Allah ﷻ; günahlarınız sebebiyle sizlere niçin azap ediyor. İddianızın aksine sizler; O'nun ﷻ yarattıklarından insanlarsınız. Allah ﷻ herkesi çok iyi bilir, dilediğini mağfur kılar, günahlardan arındırıp Cennetine koyar. Dilediğine de azap eder. Semâvâtın, Arzın ve aralarında olan her şeyin idare ve yönetimi sırf Allah'ındır ﷻ. Herkesin dönüşü sadece O'nadır ﷻ.

۞يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰي فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَاۗءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَّلَا نَذِيْرٍ ۡ فَقَدْ جَاۗءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّنَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۧ۞

19. Âyet: Ey Ehl-i Kitab! İsâ ve Yahyâ peygamberlerden sonra ﷺ; peygamber gönderilmeyen ve Kitab indirilmeyen fetretle beraber, yani boş geçen bir ara dönemle beraber boşluğun oluşması, halka uyarı yapılmaması sonrasında size; Kitabınızda müjdelenip haber verilen Peygamberim ﷺ geldi. Çünkü gelmese derdiniz ki Allah'a ﷻ itaat edenleri Cennetle müjdeleyen, inkârcıları da Cehennemle uyaran bir peygamber gelmedi. Bilesiniz ki Büyük

bir Müjdeci ve Uyarıcı geldi ﷺ. Sizleri yarattıktan sonra türlü ni'metleriyle Yaşatan Rabbiniz; tüm ihtiyaçlarınızı bilir. Allah ﷻ her şeye Kadir. Muhtaç olduğunuz Önder ﷺ geldikten sonra Rabbinize itaat ederek kahr u gazabından korunun.

۞وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۞

20. Âyet: Mûsâ ﷺ Kavmine şöyle dedi: Ey Kavmim! Allah Azıîmüşşân'ın; üzerinizdeki ni'metini hatırlayın. İçinizde peygamberler ﷺ var eyledi ve sizleri hukümdarlar yaptı. Şu zamanda insanlık âleminden kimseye vermediğini sizlere verdi.

۞يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ۞

21. Âyet: Ey Kavmim! Allah'ın ﷻ; Mescid-i Aksa'da ibadet edeceksiniz diye sizlere Yurt olarak yazdığı Mukaddes Toprağa, yani Kudüs Şehrine girin ve inkârcı zalimleri oradan çıkarın. Emrolunduğunuz hedefe arkanızı dönüp görevden kaçarak kâfirler olmayın. Zira baş aşağı dönüp korkunç zararlara girersiniz.

۞قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ۞

22. Âyet: Yahûdîler dediler ki ey Mûsâ ﷺ! Orada zorba azgınlar var. Onlar oradan çıkmadıkça bizler oraya giremeyiz. Eğer oradan çıkarlarsa bizler o zaman gireriz.

۞قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۞

23. Âyet: Allah Azıîmüşşân'ın kahrından ve Peygamberleri Mûsâ'yı ﷺ üzmekten korkan ve böylece İlâhî gazaba uğramaktan korunan, Allah'ın ﷻ kendilerine üstünlük ni'meti verdiği iki er dedi ki o zalimlere karşı Kudüs Şehrinin kale kapısından girin, Allah'a ﷻ sığınıp girelim. Bilesiniz ki bizimle beraber o kapıdan girdiğinizde; Allah'ın ﷻ izniyle galip geleceksiniz. Hulasa eğer Mü'minlerseniz; Allah Azıîmüşşân'a tevekkül edin, inanın ve güvenin.

۞قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَٰهُنَا قَاعِدُونَ ۞

24. Âyet: Yahûdîler; uyarılardan hiç etkilenmediler ve şöyle dediler: Ey Mûsâ ﷺ! O zorbalar; orada bulundukları müddetçe asla oraya girmeyiz. Diyorsun ki Allah ﷻ her şeye Kadir. Sen ve Rabbin gidin ve onlarla savaşın. Biz burada oturup bekliyoruz.

۞قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞

25. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki ey Rabbim! Kendimden ve Kardeşimden başkasına gücüm yetmiyor. Bizim aramızı ayırt et, buyruk dinlemeyip Yolundan çıkan toplumla aramızı ayır, onlara inecek musibetinden Bizleri koru ve Bizleri o la'netlilere katma.

۞قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً ۚ يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞

26. Âyet: Allah Teâlâ; Mûsâ'ya ﷺ dedi ki O Mukaddes Yer onlara kırk sene haram kılındı, oraya giremeyecekler. Bulundukları yerde yollarını kaybedip şaşkınca dolaşacaklar. Buyruk tanımayan ve itaat dairesinden çıkan bu topluma asla üzülme, onlara Rabbinden merhamet dileme.

۞وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ ۖ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ ۖ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ۞

27. Âyet: Yalan ve uydurma masallarla halkı yanıltan Ehl-i Kitaba; Âdem'in ﷺ İki Oğlunun haberini hakkıyla ve gerçek şekliyle anlat. Her ikisi birer kurban kesti, birinden kabul edildi, diğerinden kabul edilmedi. Kurbanı kabul edilmeyen; hased ederek kardeşine dedi ki seni kesinlikle öldüreceğim. Kardeşi dedi ki şüphe yok ki Allah ﷻ müttekîlerin, kâfirlikten, haksızlık ve tüm günahlardan korunanların; yaptıklarını kabul eder.

Uyarı: Âdem ve Havvâ Ebeveynimizin çocuklarının çoğalması hususu için; Nisâ Sûresi/ 1. Âyete bak.

۞لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ ۖ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۞

28. Âyet: Yemin olsun ki eğer; beni öldürmek için bana elini uzatırsan; seni öldürmek için elimi sana uzatmayacağım, karşılık vermeyeceğim. Ben; âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah Azîmüşşân'dan korkarım.

۞ اِنِّيٓ اُرِيدُ اَنْ تَبُٓوَاَ بِاِثْمِي وَاِثْمِكَ فَتَكُونَ مِنْ اَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰالِمِينَ ۚ ۞

29. Âyet: Ben istiyorum ki benim ve kendiyin günahını yüklenip Cehennem ateşinde yananlardan olasın.

۞ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ اَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞

30. Âyet: Hulasa İlâhî buyrukları terk edip tamamen şerre dalan nefsi onu; kardeşinin öldürülmesine istekli ve eğilimli hâle getirdi, onu öldürdü. Bu yüzden husrana uğrayanlardan, korkunç zarara girenlerden oldu.

۞ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْاَةَ اَخِيهِ ۭ قَالَ يَا وَيْلَتٰٓى
اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْاَةَ اَخِي ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِينَ ۚ ۞

31. Âyet: Allah ﷻ ona; kardeşinin uzun süre beklemekten kokuşup kötü hâl alan cesedini; nasıl örteceğini göstermesi için bir karga gönderdi. Karga yerde bir şeyler arıyor, bazı şeylerin de üstünü örtüyordu. Dedi ki bana yazıklar olsun; kardeşimin kötü bir durum alan cesedini gizlemek için şu karga kadar olmaktan aciz mi kaldım? Aklını kullanmayıp uzun süre o cesedi taşımasından dolayı pişmanlık duydu. Asıl pişmanlığı ise Allah'ın ﷻ; meleklerin ﷺ ve Mü'minlerin la'netine uğradığını, Dünyanın kendisine zindan olması ve Ahirette de ebediyyen Cehennemde kalacağını anlamasıyla oldu.

۞ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰى بَنِٓي اِسْرَٓائِيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ
فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۭ وَلَقَدْ جَٓاءَتْهُمْ
رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۞

32. Âyet: Bundan dolayı, yani cana kıyma suçunu başlattığından ve kötü çığır açıp Kıyamete kadar olacak cinayetlerden ceza payı alacağından dolayı; İsraaîl ﷺ Oğullarına ve tüm insanlığa; şu hukmü yazdık ve belirledik: Kim, ma'sum birini, hem de hiçbir cana kıymayan ve de Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayan bir canı katlederse; sanki insanları topyekûn öldürmüş gibidir.

Uyarı: Ancak bir katil veya bir bozguncu; kısasla öldürülür. Bu cezayı da ancak İlâhî adaletin hâkimi keser.

Kim de bir canı diriltirse, yani onu ölümden kurtarır, yok olan bir varlığın doğup meydana gelmesine sebep olur, Allah'ın ﷻ izniyle cahili; ilme, kâfiri; Îmana erdirirse o da bütün insanlara hayat vermiş gibi olur, sonsuz sevaba erer.

İsraaîl ﷺ Oğullarına gelen peygamberler ﷺ bu açıklamaları yaptıkları gibi bütün peygamberlerimiz ﷺ bu ve benzeri bilgi ve belgeleri getirdiler. Bütün bunlardan sonra; başta Yahûdî azgınlar olmak üzere insanların çoğu Yeryüzünde israf etmekte, zulüm ve haksızlık yapmaktadırlar.

Bilgilendirme: İsraf; zulmetmek anlamındadır. İkisi de yanlışlık yapmak, bir şeyi aksi yerde kullanmak, haksızca değişiklik yapmak, hukuku, ırz ve namusu çiğnemek, yersiz ve yeterinden fazla kullanım vb. anlamlara gelir. En büyük israf ve zulüm; yaratılanı Yaratan yerine koymak, İlâh sırf Allah Azîmüşşân iken; herhangi bir kimseye ilâhlık vermektir. Sonra halkın Rehberini ﷺ tanımayıp başkalarını rehber edinmek. Helâlini bırakıp harama göz dikmek, halka ikram etmek yerine işkence yapmak. Mideye gidecek, dizlere derman, gözlere nûr olacak gıdayı çöpe atmak v.s. hep israftır.

۞ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۞

33. Âyet: Hiç şüphesiz, Allah Azîmüşşân ve Yüce Peygamberi ﷺ ile savaşanların, yani insanlığa ikram edip ortaya koyduğu Dîni ortadan kaldırmağa çalışıp kendilerince dînler ortaya koymağa uğraşanların, Allah'ın ﷻ samîmî kullarıyla savaşıp Îman edenleri yok etmeğe kalkışanların ve Yeryüzünde düzeni bozup tahribat yapanların cezası; ağır bir şekilde katledilmeleri veya asılarak öldürülmeleri yahut ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmeleri ya da sürgüne gönderilmeleridir. Bu cezalar onlar için Dünyada bir rezilliktir. Ahirette de onlara pek büyük bir azap var.

۞ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

34. Âyet: Ancak yakalanıp cezaları kesilmeden; tevbe edip bütün kötülüklerden vazgeçerek teslim olanlar müstesnâ. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُٓوا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۞

35. Âyet: Ey Îman edenler! Allah Azîmüşşân'dan, kahrından ve azabından; Îman ve ibadetlerinizle korunun. Allah'a ﷻ vesîle isteyin yani sizleri O'na ﷻ yaklaştıracak olanı arayıp isteyin. En Hayırlı Lîder Hz. Muhammed ﷺ ve Eşsiz Kitab Kur'an başta olmak üzere, O'nu ﷺ her hususta temsil eden kâmil üstazlara, hayırlı ilim ve saalih amellere talib ve öğrenci olun. Dolayısıyla O'nun ﷻ Yolunda Cihâd edin ki kurtuluşa ve yüce muradınıza eresiniz.

۞اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۞

36. Âyet: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ı tanımayan ve Yüce Rasûlü ﷺ inkâr eden kâfirler; kurtuluşu olmayan sonsuz ve pek korkunç zararlara girdiler. Yeryüzünde olan bütün zenginlikler ve bir o kadarı daha onların olsa da Ahiret azabından kurtulmak için fidye verseler asla kabul edilmez. Onlara pek acı bir azap var.

۞يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۞

37. Âyet: Cehennem ateşinden çıkıp kurtulmak isteyecekler ama oradan asla çıkamayacaklar. Kalıcı olan o büyük azap onlarındır.

۞وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞

38. Âyet: Bir diğer konu; hırsızlık yapan erkek ve kadının; herkesin ders alacağı bir ceza olması için ellerini kesin. Allah ﷻ Azîz'dir, sonsuz üstünlük Sahıbidir. Hakîm'dir, kusursuz ilmin, sağlam icraat ve yönetimin ve eşsiz hukmün Sahıbidir.

Uyarı: İslâm'da kısas, el kesmek vb. hukümler; hakkıyla uygulandığında toplum; cinayet, hırsızlık gibi zulüm ve aklaksızlıklardan arınır insanca yaşamak, huzur ve güven kazanılmış olur. Zulüm; nice zulümler doğurur.

۞ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

39. Âyet: Kim yaptığı zulüm ve haksızlıktan sonra (ele geçmeden ve cezası kesilmeden) tevbe eder, Hakka teslim olup kendisini düzeltirse; bilesiniz ki Allah ﷻ tevbesini kabul eder, günahını siler, rahmet ve ikramlarda bulunur.

۞ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞

40. Âyet: Kesin olarak bilip idrak etmektesin ki Semâvâtın ve Arzın mülkü, yani idaresi ve Hukümdarlığı sırf Allah'ındır ﷻ. Herkesi tanır ve dilediğini bağışlar, günahsız hâle getirir. Dilediğine de azap eder. Allah ﷻ her şeye Kadir, kimin ne hak ettiğini çok iyi bilir.

۞ يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۛ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا ؕ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ؕ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَّلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۞

41. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Ağızlarıyla Îman ettik deyip kalpleri Îman etmeyen hainlerin; kâfirlerle beraber kâfirlik için koşuşturup Seni ﷺ ve Dînini ortadan kaldırmağa çalışmaları; Seni ﷺ asla üzmesin. Yahûdîlerden; yalanı dinleyip münafıklık yapanlar var. Kendi âlimlerinin yalanlarını dinliyorlar, halka o yalanları yayıp Sana ﷺ inanmaktan vazgeçmelerine çalışıyorlar. Bir de içlerinden Sana ﷺ gelemeyen hain dîn adamlarına; Seni ﷺ dinleyip söz taşıyorlar. O hain dîn adamları; Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'ta; Senin ﷺ geleceğini, Yüce Niteliklerini, Ümmetiyin durumlarını ve pek çok hukmü açıklayan cümleleri; O Yüce Kitabın muhtelif yerlerine Rabbin tarafından konup açıklanmasından sonra tahrif ediyorlar, kabîle reislerinin, Yahûdî ve kâfir idarecilerin arzusuna göre o mübarek yerlerde olan İlâhi cümleleri kazıyıp yok ederek yerlerine kendi yalan ve iğrenç sözlerini yazıyorlar. Hulasa Allah'ın ﷻ hukümleri yerine kendi hukümlerini uyguluyorlar. O hainler söz ta-

şıyan sahtekârlara diyorlar ki eğer Muhammed ﷺ; bizim hukümlerimize göre huküm verirse alıp kabul edin. Bunlar verilmezse almaktan sakının ve oradan uzaklaşın. Allah ﷻ; kimin sıkıntılara düşürülüp kâfir olmasını dilerse; Senin hiçbir şeye gücün yetmez. Bak o hainler var ya Allah ﷻ onların kalplerini temizlemeyi istemedi. Dünyada onlara rezillik, Ahirette büyük bir azap var.

۞سَمّٰعُونَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُونَ لِلسُّحْتِ ؕ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۞

42. Âyet: Yahûdîler ve onların dîn adamları; üstâzlarının yalanını dinliyorlar, sahte sözlerle, dîne ve öğrencilere hizmet veriyoruz diyerek ve sahtekârlık yaparak elde ettikleri rızıkları yiyip besleniyorlar. Ey Yüce Rasûl ﷺ! Buna rağmen Sana ﷺ gelirlerse onlara gerçek hukümleri söyleyerek karar ver veya yüz çevir, ilgilenme. Eğer yüz çevirirsen; Sana hiçbir zarar veremezler. Eğer aralarında huküm verirsen Allah'ın ﷻ adaletiyle huküm ver. Allah ﷻ adaleti icraa edenleri sever.

۞وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۘ ۞

43. Âyet: İçerisinde Allah'ın ﷻ hukümleri olan Tevrat; ellerinde olduğu hâlde nasıl Senin Hâkimliğine ﷺ başvuruyorlar? Belli ki Senden ﷺ taviz bekliyorlar. Sen adaletle huküm verip arzu ettiklerini alamayınca da dönüp gidiyorlar. Onlar dilleriyle Seni ﷺ tasdik etseler de hakîkatte Îman etmiyorlar.

۞اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۞

44. Âyet: Hakîkat şu ki Tevrat'ı Biz indirdik. İndirdiğimiz O Yüce Kitapta hidâyet ve nûr, yani Yüce Hayat Tarzı Olan Allah'ın ﷻ Dîni ve her konuya ışık tutan yüce ilimler var. O Yüce Kitapla tüm varlıklarını Allah'a ﷻ teslim etmiş olan pek çok peygamber ﷺ; Allah'a ﷻ yönelen Îmanlı Yahûdîlere hukümler verip icraatlarda bulunuyorlardı. Kendilerini Rablerine adamış âlimler ve derin tecribe sahıbi dürüst üstâzlar da Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'tan ezberlemekle ve koruyup sahip olmakla yükümlü kılındıkları hukümler ile Yahûdîlere hukümler veriyorlardı. Yahûdî toplumu bu anlatılanlara şâhiddir.

Ey Muhammed ﷺ Ümmetinin üstâzları ve hâkimleri! Geçmişten ders alın, insanlardan korkmayın, Benden korkun. Âyetlerimi; Ahiretin sonsuz ni'metlerine kıyasla hiçbir değeri olmayan dünyalık ve az bir para karşılığında satmayın. Kim Allah'ın ﷻ indirdiğiyle huküm vermezse, biliniz ki onlar; kâfir olanlardır.

۞وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّۙ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌۚ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗۚ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُونَ ۞

45. Âyet: Biz O Tevrat'ta; onlara yazdık ve farz kıldık ki can karşılığında; can, göz karşılığında göz, kulak karşılığında kulak, diş karşılığında diş olmak üzere tüm organlar kısastır, kısasa tâbi'dir. Kim bu anlatılan hususta alacağı haktan; Mü'min kardeşine sadaka olarak ikramda bulunur, kısas hakkından vazgeçerse; bu ona keffâret olur. Allah da ﷻ Ahirette ona tertemiz vücut ve organ sağlığı gibi ikramlarda bulunur ve Cennetine koyar. Allah'ın ﷻ indirdiğiyle huküm vermeyenler; kâfirlikte ileri giden zalimlerdir.

۞وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْاِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌۙ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۞

46. Âyet: Peygamberlerin İzi üzere; Meryem ﷺ Oğlu Îsâ'yı ﷺ; önündekini, yani Kendisinden Önce İndirilen Tevrat'ı tasdik eden Peygamber ﷺ olarak gönderdik. O'na ﷺ İncîl'i verdik. Tevrat'ta olduğu gibi İncîl'de de hidâyet ve nûr vardı. İncîl Kitabı da önünde olanı, yani kendisinden önce indirilen Tevrat'ı tasdik ederek; Allah Azîmüşşân'dan korkup itaat etmek suretiyle azabından korunacak olan insanlara Hak Yolu göstermek ve gerekli öğütleri vermek üzere indi.

۞وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيهِ ۜ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۞

47. Âyet: İncîl Ehli olan Hıristiyanlar; Allah'ın ﷻ indirdiği İncîl'deki hukümlerle yargılama yapsınlar. Kim Allah'ın ﷻ indirdiği ile huküm vermez, İlâhî buyruklarla halkı idare etmezse onlar; Hak Yoldan çıkmış ve insanlıkları; bir daha düzelmeyecek derecede bozulmuş olan kâfirlerin ta kendileridirler.

۞وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۜ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۜ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ اٰتٰيكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۜ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞

48. Âyet: Ey, bütün peygamberlerin ﷺ Tek Da'vâsı Olan sırf Allah'a ﷻ kulluk yapmayı sağlamak, kulluğun güzel ahlakını tamamlamak, insanlığın, ezelî, dâimî ve ebedî Kıblesi olan Ka'be'den Şeytanın etkisini uzaklaştırıp putları kırmak ve Allah'ın ﷻ Yüce Dîni İslâm'ı Cihana yaymak için Gönderilen ve her sahada En Güçlü, Allah ﷻ katında En Sevgili, yaratılmış içerisinde En Üstün Peygamber Olan Muhammed ﷺ! Sana En Fazîletli Kitabımız Kur'an'ı; Hak olarak, taşıdığı anlam ve haberler kesinlikle gerçekleşecek olup Kendisinden önce gelen Kitapları tasdik etmek ve onların hukukunu gözetip korumak üzere indirdik. Bu sebeple insanlar ve tüm Ehl-i Kitap arasında Allah'ın ﷻ indirdiği Bu Yüce Kitab ile huküm ver kararlar al. Sana gelen Hak ve Doğru olandan uzaklaşma, Ehl-i Kitab başta olmak üzere insanların pis arzularına ve bâtıl görüşlerine asla uyma.

Ey insanlar! Her bir peygamber ﷺ döneminde sizlerden her biriniz için Tek Yol, geniş bir hayat programı ortaya koyduk ki, O Yolda yürüyüp o hayatı yaşayarak Dünya ve Ahiret seadetini elde edesiniz. Eğer Allah ﷻ dileseydi; sizleri melekler ﷺ gibi tek bir ümmet yapardı. Fakat sizlere farklı durumlar verdi, farklı yollar gösterdi ki verilenlerle imtihan edip meleklerin ﷺ eremeyeceği mertebelere ersinler. Şu hâlde hepiniz için iyiliklerde başarılı olup yüce mertebelere ermek imkânı var. O hâlde iyiliklerde yarış yapın. Dönüşünüz kesinlikle Allah Azîmüşşân'a olacak ve ayrılığa düştüğünüz hususlarda size; kimin ne yaptığını ve ne yapmanız gerekirdi hepsini açıkça haber verecek.

۞وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ۭ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ۞

49. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! İnsanlar arasında; Allah'ın ﷻ indirdiği ile huküm ver diye emrediyoruz. Onların pis arzularına ve bâtıl görüşlerine göre ortaya koydukları kararlara uyma. Allah'ın ﷻ indirdiğinin bir kısmından; Seni yanıltıp vazgeçirmelerinden ve Seni ﷺ fitneye düşürmelerinden sakın. Allah'ın ﷻ bütün hükümlerini eksiksiz olarak uygula. Arzularına göre huküm vermediğin için dönüp giderlerse, bil ki Allah ﷻ; bazı günahları sebebiyle onları vurmak ve başlarına belâ vermek istiyor. Bilesin ki insanlardan pek çoğu; İlâhî buyrukları terk edip Hak Yoldan çıkan zalimlerdir.

۞اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ۭ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۞

50. Âyet: O zalimler insanlığın; yırtıcı hayvanlardan daha aşağı seviyelere düşüp birbirlerini parçaladıkları çağ olan Cahiliyye devrinin hükümlerini mi istiyorlar? Kesin bilgi ve sağlam inanç sahibi olan insanlar için huküm verme bakımından; Allah Azîmüşşân'dan kim daha güzel olabilir?

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَاۗءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞

51. Âyet: Ey İman edenler! Yahûdî ve Hıristiyanları, velî ve vâlî edinmeyin, onlara yetki vermeyin. Onlar bir birlerinin velîleri ve Sahıpleridirler. Kim onlara iş bırakıp kendisine sahip edinirse; onlardandır. Hainlerin aklı, ilmi, fenni ve koşuşturmaları sizi korkutmasın. Bilesiniz ki Allah ﷻ zulmeden kâfirleri gayelerine erdirmez.

۞فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَاۗىِٕرَةٌ ۭ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰي مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۞

52. Âyet: Kalplerinde İman zayıflığından doğan münafıklık hastalığı olanları görürsün. Ehl-i Kitabın yandaşlığında koşuşturuyorlar. Bu nedir? Diyenlere; diyorlar ki bize onlardan bir belâ gelmesinden korkuyoruz.

Ey Mü'minler! Allah Azîmüşşân'ın; Medîne'de çaresizlikler içerisinde bulunmanız sonrasında katından ikramlarda bulunarak sizlere bir fetih vermesini veya bir emir, yani devlet kurdurup yetki sahibi kılmasını umunuz. O zavallılar o gün; içlerinde sakladıkları yanlış düşüncelerden dolayı pişman olacaklar. Zira katledileceklerini anlayan Yahûdîler; Mü'min geçinen o korkak zavallıları ele verdikleri gibi aralarındaki alış-verişlerinden doğan haklarını da vermeyecekler.

۞وَيَقُولُ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۭ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ۞

53. Âyet: Mü'minler Medîne'de güçlenip Mekke müşriklerine ve hainlik yapan Ehl-i Kitaba üstün geldiklerinde bir de Ehl-i Kitaba muhabbet duyduklarından dolayı kalplerinde münafıklık hastalığı olanlar açığa çıkıp rezil olduklarında; Mü'minler onlar hakkında diyecekler ki Allah'a ﷻ kuvvetle yemin edip biz de İman ettik ve sizlerle beraberiz diyen şu zavallılar değil miydi? Tüm çalışmaları ve Yahûdîlerle tuttukları tüm işleri ve kurdukları dostlukları boşa gitti. Böylece hüsrana uğradılar, korkunç zararlara girenler oldular.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهٗٓ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِينَ ۡ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞

54. Âyet: Ey İman edenler! Sizden kim Dîninden döner, tekrar kâfir olursa bilsin ki ona Allah Teâlâ'nın hiçbir ihtiyacı yok. Allah ﷻ onların yerine; kendilerini sevip Razî olacağı yüce bir toplum getirir. Allah ﷻ onları sever, onlar da Allah Azîmüşşân'ı severler, her şeyi sırf O'nun ﷻ için yaparlar. Mü'minlere karşı küçülüp eğilerek yakınlık gösterir ve onlara yardım ve ikramlarda bulunurlar. Kâfirlere karşı üstün tavırlar takınıp dik dururlar. Kendilerini kınayan hiçbir cahilin kınamalarından korkmaksızın Allah ﷻ Yolunda Cihâd ederler, Yüce Dînin hizmetinde halka özgürlük ve mutluluk götürürler. Sahip oldukları bu ahlak ve yüksek karakter; Allah'ın ﷻ üstün ikramıdır ki dilediği kuluna verir. Allah ﷻ Vâsi'dir, Geniştir, Varlığı, Yüce Nitelikleri, Pek Güzel İsimleri ve tüm icraatları sonsuz genişliğe Sahıptir.

۞ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۞

55. Âyet: Sizlerin dostu ve yardımcısı başkası değil, sadece Allah ﷻ, Sevgili Peygamberi ﷺ ve Mü'minlerdir. O Mü'minler; Namazı hakkıyla kılarlar, Zekâtı tam olarak verirler ve daima Rablerine bükülürler, Namaz kılarlarken rukû'da fazla dururlar.

۞ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۞

56. Âyet: Kim Allah'a ﷻ, Rasûlüne ﷺ ve Mü'minlere yakın olup dostluk kurar ve yetkisini onlara verirse; bilsin ki en iyi olanı yapmıştır. Çünkü Allah ﷻ taraftarı; üstün gelen ve daima zafer elde edenlerdir.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

57. Âyet: Ey Îman edenler! Dîninizi oyun ve eğlence edinenleri, yani sizden önce kendilerine Kitap verilen Yahûdîleri, Hıristiyanları ve kâfir olanları dost edinmeyin, başınıza idareci yapmayın. Eğer gerçekten Mü'minlerseniz; Allah Azîmüşşân'dan korkun ve kahrına uğramaktan sakının.

۞ وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوًا وَلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ۞

58. Âyet: Kendilerinin; Son Peygambere ﷺ Îman edip uyduklarını iddia eden Ehl-i Kitabı; Namaz kılmağa çağırdığınızda sizleri oyun ve eğlenceye almaktadırlar. Bu onların akılsızlıkları sebebiyledir.

۞ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ۞

59. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitab! Sizler; Bizleri kabul etmiyor, düşman görüyor ve gücünüz yetse intikam almak istiyorsunuz öyle mi? Suçumuz; Allah Azîmüşşân'a ve O'nun ﷻ tarafından hem Bize İndirilen Kur'an'a, hem öncesinde sizlere indirilenlere Îman etmemiz

midir? Gerçek şu ki sizin çoğunuzun Dînden çıkan kâfirler olmanız sebebiyle Bizlere düşmanlık yapıyorsunuz.

۞ قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ مَنْ لَعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ ؕ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ۞

60. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitabın fâsıkları! Sizler; insanlık mertebesinden düşmeniz ve Allah'ın ﷻ Yolundan çıkan kâfirler olmanız sebebiyle Bizim Îman ehli insanlar olmamızdan rahatsızsınız. Bu durum sizlere acı veriyor. Bundan daha kötüsünü sizlere haber vereyim mi? Bir kimse ki Allah ﷻ ona la'net etmiş ve rahmetinden ebedî olarak uzaklaştırmış, ona gazap etmiş. Onlardan bir kısmını maymunlara, bir kısmını domuzlara çevirmiş, bir kısmını da Îman ve İslâm'dan uzaklaştırıp azgınlar başına, yani Şeytana tapan sapkınlar yapmış. Bak işte bu sayılıp anlatılanlar; yer ve konum bakımından en kötüsüdür. Bu sayılan la'netliler Doğru Yolu bulmak bakımından en sapkın olanlardır. Sizler; onları izliyorsunuz.

۞ وَاِذَا جَآؤُكُمْ قَالُٓوا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۞

61. Âyet: Sizin yanınıza geldiklerinde derler ki biz Îman ettik. Hâl bu ki onlar; girerlerken de yanınızdan çıkarlarken de kâfirdirler. Dillerinden Îman ettik demeleri onlara; münafıklıktan başka bir şey kazandırmıyor. Allah ﷻ içlerinde devamlı olarak sakladıkları kâfirliği ve Müslimanlara düşmanlıklarını çok iyi biliyor. Bu yüzden de onlara türlü belâlar veriyor.

۞ وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

62. Âyet: Onların çoğunun; günah işlemekte, sınırları çiğneyip haksızlık yapmakta, yalan söyleyip sahtekârlık yaparak topladıkları rızıkları yemekte koşuşturduklarını görürsün. Yaptıkları gerçekten pek kötüdür ve iğrençtir.

۞ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۞

63. Âyet: Ehl-i Kitabın; Rabbânî (Allah ﷻ adamı) adını taşıyan üstazları ve büyük dîn adamları; günah ve haram olan sözleri konuşmaktan ve sahtekârlıkla elde edilen haram rızıkları yemekten onları alıkoymalı değiller miydi? Bunlar halkı; Hak Teâlâ'ya ulaştırmak ve O'nun ﷻ yüce buyruklarını icraa ettirmek için para alıyorlar. Belli ki Dünyalık çıkarlar için Şeytanın ve Şeytanın temsilcilerinin işlerini yapıyorlar. Taşıdıkları isme hainlik yapan üstâzların yaptıkları cidden çok kötü.

۞وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ كُلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۞

64. Âyet: Darlık ve sıkıntı günlerinde Yahûdîler dediler ki Allah'ın ﷻ Eli bağlandı. Saygısızca yaptıkları bu konuşma sebebiyle kendi elleri bağlandı, kandilerinin yararına olacak hiçbir iş yapamaz oldular, içleri karartıldı ve aç kalırız korkusuna düşürülüp iğrenç bir karakterin sahibi yapıldılar. Onların dediklerinin aksine; O Yüce Rabbin İki Eli, Lütuf ve ikram, kahır ve azap Elleri daima açıktır. Dostuna; geliştirmek için biraz sıkıntı ile beraber bol ikramları, düşmanına; beslemek ve ateşini artırmak için biraz bollukla beraber gazap ve azabı devamlıdır. O Yüce Mevlâ ﷻ; nasıl dilerse öyle infak eder, devamlı tasarruflarda bulunur.

Ey En Üstün Peygamber ﷺ! Sana ﷺ indirilen Âyetler ve Mu'cizeler; onların çoğunun azgınlığını ve kâfirliğini artırıyor. Onların bu hasedi kendilerini boğup huzursuz etmeğe yetiyor. Ehl-i Kitabın arasına; Kıyamete kadar kin ve düşmanlık bıraktık. Yeryüzünde zulüm ve tahribat yapmak için bazen bir araya gelseler de daima birbirlerine sıkıntı vermektedirler. Her ne zaman Mü'minlerle savaşmak için bir ateş, fitne ateşi yaksalar; Allah ﷻ o ateşi söndürüyor. Bununla beraber Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak için koşuşturmaktan geri durmuyorlar. Allah ﷻ; zulüm ve tahribat yapan bozguncuları sevmez, ceza vermeyi bazen geciktirir ama asla unutmaz, muhakkak belâlarını verir.

۞وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۞

65. Âyet: Ehl-i Kitab; İman edip İlâhî buyrukları yerine getirmek suretiyle kendilerini; İlâhî gazap ve azaptan, Dînî ve Dünyevî zararlardan korumağa çalışsalardı; kesinlikle günahlarını örtüp yok eder, sonsuz ni'met yurdu olan Cennetlere koyardık.

۞ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۘ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ ۘ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ۞

66. Âyet: Eğer Tevrat'ı, İncîl'i ve Bu Kitaplardan sonra kendilerine Rablerinden İndirilen Kur'an'ı hayatlarına tatbik etselerdi; yukarılarından ve ayakları altından bol rızıklar yerler ve huzurlu yaşarlardı. Onlardan orta yollu, iyi hâlli olanlar var ve onlar mutlu bir hayat sürüyorlar. Fakat onların çoğu Dînden çıkmış sapıklar yaptıkları olup yaptıkları çok kötü ve pek iğrençtir. Kur'an'ı veya İlâhî bir Kitabı inkâr eden kâfirdir, ebediyyen Cehennemliktir.

۞ يٰٓاَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۭ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ۭ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ۞

67. Âyet: Ey Şânlı Peygamber ﷺ! Rabbin tarafından Sana ﷺ indirilen her şeyi tebliğ et, insanlara ulaştır. Bunu yapmazsan; Allah'ın ﷻ Mektubunu ve emanetini ulaştırmamış olursun. Allah ﷻ Seni ﷺ; daima insanlardan korumaktadır. Kâfir hainler; ne tuzak kurarlarsa kursun; Allah ﷻ kâfirleri gayelerine erdirmez.

۞ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ۭ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ۞

68. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitab! Tevrat'ı, İncîl'i ve Onları İndiren Rabbinizin indirdiği Bu Kur'an'ı yaşayıp yaşatmadığınız müddetçe hiçbir şey ve hiçbir hak iddiasında olamazsınız.

Ey Yüce Peygamber ﷺ! Rabbin tarafından Sana ﷺ İndirilen Sûre ve Âyetler; onlardan çoğunun sadece azgınlık ve kâfirliğini artırıyor. Başlarına geleceklerden dolayı bu kâfirler topluluğuna hiç acıma ve üzülme.

۞إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

69. Âyet: Bilesiniz ki Mü'minler ve her şeyden tevbe edip Peygamberleri İzinde ﷺ Rablerine kulluk yapan Yahûdîler, Hz. Nûh'un ﷺ saalih ashabı gibi Rab Teâlâ'ya tam bir yönelişle kulluk yapanlar, Allah'ın ﷻ Rasûlü Îsâ'ya ﷺ yardım eden gerçek Hıristiyanlar, hulasa Âdem Peygamberin ﷺ çocuklarından Kıyamete kadar gelip geçen saalih amel işleyen bütün Mü'minler, yani Rablerine ihlâsla ve sadâkatle kul olanlar; Rablerinin hımâyesinde olurlar. Onlara bir korku ve keder olmaz, hiç üzülmezler.

۞لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۞

70. Âyet: İsraaîl ﷺ Oğullarından; emrimizi tutacaklarına dair sağlam söz aldık ve peygamberler ﷺ gönderdik. Onlara her ne zaman bir peygamber geldi ve fakat nefislerinin, yani iğrenç varlıklarının sevmediği huküm ve buyrukları getirdi; o zaman onların ﷺ bir kısmını yalancılıkla suçlayıp inkâr ettiler, bir kısmını da düşman i'lân edip şehîd ettiler.

۞وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞

71. Âyet: Bu sapıkça kâfirliklerine rağmen zannettiler ki hiç fitne olmaz, yaptıklarından dolayı sıkıntıya girmezler. Bu sebeple Yüce Âyetlere, uyarıcı hâdise ve alametlere karşı körler ve sağırlar oldular. Sonra Allah ﷻ gönderdiği peygamberlerin ﷺ duaları ile onlara tevbe etti, yani rahmetiyle yönelip zulüm ve kâfirlikten vazgeçmelerini sağladı ve tevbelerini kabul eyledi. Sonra onlardan pek çoğu İlâhî buyruklara karşı yine kör ve sağır kesildiler. Allah ﷻ onların yaptıklarının tamamını görüyor ve biliyordu. Bu yüzden cezalarını verdi.

۞لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۞

72. Âyet: "Allah ﷻ; Meryem Oğlu Îsâ'dır, Îsâ'dan başka ilâh aramayın" diyenler; kesinlikle kâfir oldular. Hâl bu ki Mesîh (Îsâ) ﷺ şöyle demişti: Ey İsraaîl ﷺ Oğulları! Rabbim ve Rabbiniz Olan Allah'a ﷻ kul olunuz. Bilesiniz ki kim, her hangi bir kimseyi veya bir şeyi; Allah Azîmüşşân'a ortak koşarsa; Allah ﷻ bu şirk sebebiyle o kimseye Cenneti haram eder. Artık onun sığınağı Cehennem ateşidir. Kendisine merhamet etmeyip zulmeden kâfirlere; hiç yardım eden olmayacak.

۞لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا
يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

73. Âyet: Allah ﷻ; üç ilâhtan üçüncüsüdür diyenler, yani Îsâ'yı ve Annesini ilâh kabul edenler; hiç şüphesiz kâfir oldular. Hiçbir ilâh yok, sadece Tek İlâh Olan Allah Var ﷻ. Eğer bu dediklerine son vermez, Allah'tan ﷻ başka ilâh yok demezlerse; kesinlikle bu Ehl-i Kitaptan kâfir olup dönüş yapmayanlara çok acı bir azap dokunacak.

۞أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

74. Âyet: Şirk ve kötülüklerinden; Allah'a ﷻ tevbe edip hakkıyla yönelerek O'ndan ﷻ mağfiret dileyip günahlarının silinmesini istemezler mi? Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۖ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ
الطَّعَامَ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۞

75. Âyet: Meryem ﷺ Oğlu Mesîh (Îsâ ﷺ) sadece bir Peygamberdir ﷺ. O'ndan önce de peygamberler ﷺ gelip geçti. Annesi Meryem ﷺ önceki sıddîkalardan bir Sıddîkadır, sadakati ve tasdîk etmekte üstün mertebe ehli olması ile haarikalar taşıyan bir Hanımdır. Her İkisi, Îsâ ﷺ ve Meryem ﷺ yemek yerler, sıkıntı çeker ve ihtiyaç giderirlerdi. İlâhî lütuf ve ni'metlerin altında ezilen, etkenlerden etkilenen hiç ilâh olur mu? Bak, gör; Âyetlerimizi nasıl açıklıyoruz? Yani Rabbin; Kendisinden başka ilâh olmadığını, Yaratan ve Etkileyen olduğunu, Kendisinden başka herkesin ve her şeyin O'na ﷻ muhtaç ve etkilenen olduğunu gösteren söz ve belgelerini nasıl açığa koyuyor? Sonra onların ahmaklığına bak ki nasıl sapıp gidiyorlar, Haktan nasıl çevrilip uzaklaştırılıyorlar. Hayvanları; çocuklar dahi evirip çevirerek yön verir. Bunlar da öyle. Şeytanın ve şeytancıkların kandırıp yön vermesiyle İman ve insanlıktan sapıyorlar.

۞ قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

76. Âyet: De ki sizler; Allah Azîmüşşân'a değil de aadî varlıklara, sizlere zarar ve fayda vermeğe güçleri olmayan zavallılara mı tapıyorsunuz? Allah ﷻ; şüphe yok ki her şeyi Bilen ve Duyandır.

۞ قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا اَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۞

77. Âyet: De ki ey Ehl-i Kitab! Haksızlık yaparak Dîninizde taşkınlık yapmayın. Önceden sapıklığa düşen, kendileri yolların En Düzgününden, yani Allah'ın ﷻ Yolundan saparak çokça insanları da saptıran hain bir toplumun pis arzularına ve bâtıl görüşlerine uymayın, onların söz ve görüşlerine kapılmayın.

۞ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي اِسْرَائِيلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۞

78. Âyet: İsraaîl ﷺ Oğullarından kâfir olanlar; Peygamberleri Dâvûd'un ﷺ ve Îsâ'nın ﷺ dilleriyle la'netlendiler. Onların ﷺ; Allah ﷻ sizlere la'net etsin, rahmet yüzü göstermesin diye yaptıkları bu beddua; İlâhî buyruklara karşı gelmeleri ve kâfirlikte taşkınlık yapmaları sebebiyle oldu.

۞ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۞

79. Âyet: Yaptıkları yasak ve çirkin işlerden birbirlerini uzaklaştırmıyorlar, kimse; kimseyi haram ve yasaklardan vazgeçirmeğe çalışmıyordu. Yaptıkları azgınlık ve zulüm gerçekten çok kötüydü.

۞ تَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ۞

80. Âyet: Onlardan çoğunu görüyorsun; kâfirleri dost ediniyorlar. Kendileri için kazanıp hazırladıkları gerçekten ne kadar kötü. Çünkü Allah Azîmüşşân onlara gazap ediyor. Hem de bu yaptıkları sebebiyle azap içerisinde ebedî olarak kalacaklar.

۞وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۞

81. Âyet: Eğer Allah'a ﷻ, Peygamberine ﷺ ve O'na ﷺ İnen Kitaba Îman etselerdi; o kâfirleri dost edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fâsıklardır, Allah'ın ﷻ Dîninden ve Yolundan çıkan kâfirlerdir.

۞لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ اٰمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ اَشْرَكُوا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ اٰمَنُوا الَّذِينَ قَالُوٓا اِنَّا نَصَارٰى ۛ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيسِينَ وَرُهْبَانًا وَاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۞

82. Âyet: İnsanların; gerçek Îman Sahibi olan Müslimanlara düşman olma bakımından en şiddetlileri; Yahûdîler ve müşriklerdir. Mü'minlere; sevgi ve dostluk bakımından en yakın olanları ise biz Allah'ın Dînine ﷻ yardım edenleriz diyen Hıristiyanlardır. Bu şu sebepledir: Onların hakîkati arayan bilginleri ve ibadete düşkün ruhbanları var. Bir de onlar; ululuk taslamazlar, Hak ehline karşı diklenmezler.

۞وَاِذَا سَمِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُولِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۞

83. Âyet: Hz. Îsâ Peygamberin ﷺ mensuplarından olup insanlıklarını kaybetmemiş olan bu seçkin Hıristiyanlar; Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ İnen Kur'an'ı duyduklarında onları; gözlerinden yaş akarken görürsün. Çünkü Hakkı, Son Peygamberin ﷺ geldiğini ve Allah'ın ﷻ En Yüce Kitabının indiğini tanırlar ve anlarlar. Peygamberimiz Îsâ ﷺ ve Kitabımız İncîl Seni, ey Muhammed ﷺ! Bizlere müjdeleyip anlattı. Îsâ'ya ﷺ Îman edip Allah'a ﷻ kulluk yaptığımız gibi Sana Îman ediyor ve Rabbimize kulluğumuza Seninle devam ediyoruz.

Şöyle derler: Ey Rabbimiz! Bizleri; Yüce Peygamber Muhammed'in ﷺ; Senin ﷻ emanetini taşıyıp Peygamberlik görevini hakkıyla yaptığına şâhid olan yüce kullarından yap.

۞وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ۞

84. Âyet: Kendilerine; ne yaptıklarını soran hainlere şöyle derler: Bize ne olabilir ve karakterimizi nasıl değiştiririz de Allah Azîmüşşân'a ve bizlere gelen Hak Peygambere ﷺ Îman etmeyiz? Bizleri yoktan var edip sonsuz ni'metleriyle Yaşatan ve peygamberleriyle ﷺ insanlığa yol Gösteren Allah'a ﷻ; elbette Îman ederiz. Peş peşe gönderdiği peygamberlerin ﷺ tamamına Îman ettiğimiz gibi Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ Îman ederek Allah Azîmüşşân'a kulluğa devam ederiz, yanlış yapmaktan korkarız. Hem bizler Rabbimizin; sa-alih kullarıyla beraber bizleri Cennetine koymasını ve rahmetine erdirmesini umuyoruz.

۞فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْمُحْسِنِيْنَ ۞

85. Âyet: Allah Azîmüşşân da bu sözleri ve Îmanlarını açığa koymaları sebebiyle onlara; Cennetleri mükâfaat olarak hazırladı. O Cennetlerdeki köşklerin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Oralarda ebedî olarak kalacaklar. İşte bu anlatılanlar; Muhsinlerin, yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak Dînî ve Dünyevî işlerini tam bir beceri ile icraa edip her konuda güzellik sergileyen ve halka iyilikler yapanların mükâfaatıdır.

۞وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۞

86. Âyet: Rablerinin ni'metlerine nankörlüklerinde inad edip kâfirliklerine devam edenler ise Cehennem ehlidirler, yurtları Cehennemdir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ۞

87. Âyet: Ey Îman edenler! Allah'ın ﷻ sizlere helâl kıldığı rızıkların, özellikle de hoş ve değerli olanlarını kendinize haram kılmayın, kendi başınıza emir ve yasak koymak gibi taşkınlık yapmayın ve Rabbinizin koyduğu hukuka ve hukümlere riayet edin. Allah ﷻ haddi aşanları hiç sevmez, onları cezasız bırakmaz.

۞ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۪ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ۞

88. Âyet: Allah'ın ﷻ sizlere rızık olarak verdiklerinden helâl ve hoş olanları yiyin. Kendisine Îman ettiğiniz Allah'tan ﷻ korkun, Yüce Dînine ve Rasûlüne ﷺ ters düşmekten sakının, korunun.

۞ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِينَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ اَهْلِيكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۭ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوٓا اَيْمَانَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞

89. Âyet: Allah ﷻ; boş konuşmalar yaptığınız esnada kimseyi ilgilendirmeyen boş yemînleriniz sebebiyle sizleri sorumlu tutmaz. Ancak; alış-veriş esnasında ve bir iş bitirirken veya bir kararı ilgilendiren hususta karşınızdakini inandırmak için yaptığınız yeminlerden dolayı sizleri sorumlu tutar. Bir şeyi yapmayacağınıza dair yemîn edip halkın yararına olarak yemîninizi bozmanız gerektiğinde; bozulan yemînin keffâreti, yani vebalinin silinmesi ve sorumluluğun kaldırılması karşılığı; ailenizi yedirip doyurduğunuz orta hâlli bir ölçüde on tane fakîri sabah-akşam doyurmanızdır. Ya da on fakîri giydirirsiniz. İsterseniz bunlar yerine; bir köleyi hurriyyetine kavuşturursunuz. Bunları bulamayan ve gücü olmayan kimse; peş peşe üç gün Oruç tutar. Yemîn edip yeminlerinizi bozduğunuzda; işte bu anlatılan; yemînlerinizin keffâretidir. Yemînlerinizi muhafaza edin, gereğini yapın. Bak işte Allah ﷻ böylece; sizlere Âyetlerini açıklıyor ki şükreden kullar olasınız.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

90. Âyet: Ey Îman edenler! Kesinlikle içki, kumar, tapınmak için dikilen heykeller ve anıtlar, fal bakma okları ve şans arama araçları; Şeytanın yapıp ortaya döktüğü pisliktir, iğrenç haramlardır. Bu sayılanlardan kaçının ve uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

۞ اِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ اَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۞

91. Âyet: Hiç şüphe yok ki Şeytan; içki içmeniz ve kumar oynamanız durumunda; aranıza düşmanlık sokmak ve kin düşürmek istiyor. Çünkü bu yollarla sizleri; Allah'ı ﷻ zikretmekten ve Namaz kılmaktan vazgeçirmeyi murad ediyor. Buyruklarımı duydunuz. Bu kötülüklere son verecek misiniz?

۞ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞

92. Âyet: Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ itaat edin, gayet dikkat ederek yanlış yapmaktan sakının. Eğer itaat etmekten yüz çevirip Rabbinizin rahmetinden mahrum olursanız; bilesiniz ki Rasûlüme ﷺ verilen görev; sadece buyruklarımı sizlere ulaştırmasıdır. O ﷺ; bu görevi hakkıyla yaptı.

۞ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَاٰمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَاَحْسَنُوا ۗ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞

93. Âyet: Îman edip saalih amel işleyen Mü'minlere; eskiye dönmekten ve yanlış yapmaktan sakınarak Îman edip kararlı olarak saalih amelleri, yani İlâhî buyruklardan ibaret yararlı işleri yapmağa devam ettiklerinde ve haramlardan korunmağa, Îmanlı olarak yaşamağa devam edip ihsân sahıbi olduklarında, yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak güzellikler sergileyip iyilikler yapmağa devam ettiklerinde; geçmişteki yiyip içtikleri hususunda ve Rablerinin hoş rızıklarını yiyip içmelerinde onlara bir günah ve sorgu yok. Allah ﷻ ihsân sahıplerini, Yüce Huzurunda olduklarını bilerek kulluk görevlerini güzelce edâ edenleri sever.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞

94. Âyet: Ey Îman edenler! Rabbiniz Allah ﷻ sizleri; ellerinizin, mızraklarınızın ve av malzemenizin uzanıp yakalayabileceği av türünden bir şey ile elbette imtihan edecek. Çün-

kü bu imtihan ile gayb hâlindeki durumlarınıza bakaçak, yani kimsenin olmadığı anda ve gayba Îman ediyorum ve biliyorum ki Rabbim beni daima görüyor ve biliyor diye Kendisinden ﷻ korkan kimseyi; gafil ve cahilden seçecek. Bunca emir ve yasakları duyduktan sonra kim haddi aşarsa ona çok acı bir azap var.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۭ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًۢا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۭ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۭ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۞

95. Âyet: Ey Îman edenler! İhramlı iken av hayvanlarını öldürmeyin. Kim kasden av öldürürse; o İhramlıya bir ceza var. Bu ceza; öldürdüğü canlı gibi bir evcil hayvandır. Buna adalet sahibi iki hakem karar verir. Onu kurban kesilmek üzere Ka'be'ye, yani Ka'be'yi çevreleyen Haram Bölgesine ulaşacak durumda gönderir. Yahud fakîrleri ve yoksulları doyurmak için sadaka verir veya buna fidye olarak Oruç tutar ki yaptığı işin vebalini tatsın, cezasını çeksin. Bu huküm size gelmeden önce geçen zamanlarda olandan dolayı Allah ﷻ sizleri affetti, sorumlu tutmuyor. Kim haddi aşar ve buyruk tanımazsa; Allah ﷻ o kimseden intikam alır. Allah ﷻ; sonsuz üstünlük ve korkunç intikam Sahibidir.

۞ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۞

96. Âyet: Ey Hac ve Umre için İhramlı olanlar! Deniz avı ve avladığınızı yemeniz; hayatınızı devam ettirmeniz için azık ve rızık olarak sizlere helâl kılındı. Deniz avı; ticaret veya gezi yapan yolcular için dahi helâl kılındı. Haram olduğunuz, yani İhramlı bulunduğunuz müddetçe kara avı sizlere haram kılındı. Huzuruna varıp toplanacağınız Allah Azîmüşşân'dan korkun, hukümlerine uyun.

۞ جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَاۗىِٕدَ ۭ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۞

97. Âyet: Allah ﷻ Ka'be'yi, O Beyt-i Haramı, yani Saygın Evi; insanlara Kıyam, yani kalkma, kalkınma, varlıklarını kemaliyle ortaya koyarak İslâm düşmanlarına karşı ayaklanmakta güç Kaynağı ve güven Dayanağı yaptı. Yine kurban edilmek için Ka'be'ye, Haram Bölgesine sevk edilen küçükbaş ve gerdanları süslü, üzerleri nişanlanmış büyük baş kurbanlıkları da Kıyam yaptı. Bu esaslar ve hukümler; Semâvât ve Arzda olan her şeyi Allah Azîmüşşân'ın bildiğini bilmeniz içindir. Yine bilesiniz ki O ﷻ; her şeyi bilmektedir.

۞اِعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ۞

98. Âyet: İyi bilesiniz ki Allah ﷻ; cezalandırması çetin, mağfireti, affı ve rahmeti sonsuz olandır.

۞مَا عَلَى الرَّسُولِ اِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ۞

99. Âyet: Yüce Peygambere ﷺ verilen görev; sadece tebliğ etmesidir, sizleri tutup mâddî ve ma'nevî zararlardan zorla koruyacak değildir. Allah ﷻ sizlerin açığa koyduğunuzu da gizlediğinizi de biliyor.

۞قُلْ لَا يَسْتَوِى الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ۞

100. Âyet: Ey Yüce Peygamber ﷺ! De ki ey insan! Temiz ve hoş olanla, pis ve iğrenç olan bir değildir. Pis ve iğrenç olanın çokluğu seni hayrete düşürecek kadar da olsa; temiz ve hoş olanın yanında hiçbir değeri olmaz. Ey beyinleri sağlam ve akılları sağlıklı olan Mü'minler! Allah Azîmüşşân'dan korkun, kahrına uğramaktan korunun ki kurtuluşa eresiniz.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَسْـَٔلُوا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۚ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ۞

101. Âyet: Ey Îman edenler! Açığa çıkacak olduğunda sizleri kötü ve kötürüm yapacak şeyleri; Peygamberinize ﷺ sormayın ve her şeyi O'ndan ﷻ istemeyin. Kur'an indirilirken o şeyleri sorar ve isterseniz; sizlere açık bir emir, farz bir görev olur. Allah ﷻ o şeylerden sizleri muaf tuttu, cahilce sorduklarınıza ceza vermedi. Allah ﷻ Ğafûr ve Halîm'dir, sizleri cezalandırmakta acele etmez, sizlere kurtuluş fırsatları verir.

۞قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ۞

102. Âyet: Sizden önce bir toplum bir şeyler sorup bazı şeyler istedi. İstedikleri hususlara riayet etmeleri kendilerine farz kılınınca bir müddet sonra peygamberlerine ﷺ baş kaldırdılar ve kâfirler oldular. Sonra da helâk edildiler. Yahûdîlerden bir toplumun cumartesi gününün tatil olmasını istemeleri, sonra saygısızlık yapıp helâk edilmeleri. Semûd Kavminin Salih Peygamberden ﷺ Mu'cize Deve istemeleri ve Deveyi katledip helâk edilmeleri... İlâhî uyarıları dinleyin ve buyruklara uyun.

۞مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَٰكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۞

103. Âyet: Allah ﷻ Bahîra, Sâibe, Vasıîle ve Haam (Haamî) diye bir şey yapmadı, fakat kâfirler; yalan olan şeyleri Allah'a ﷻ isnad ettiler. Hulasa insanların çoğu bir şeyden anlamazlar. Yaratılanı; Yaratan'dan ﷻ, mahkûmu; Hâkim'den ﷻ seçemezler. Dolayısıyla söz ve davranışlarında ne yapacaklarını bilemezler, hadlerini aşarlar. Bu da onlara korkunç zararlar doğurur.

Bahıîra: Kulağı yarılıp dilinmiş olan. Câhiliyye döneminde Araplar; üst üste beş defa doğuran ve beşinci yavrusu erkek olan devenin kulağını; dikine olarak yararlar ve ondan faydalanmak haramdır derlerdi.

Sâibe: Serbest bırakılan. Hastalığımdan kurtulursam; bu devem serbest kalacak, ondan faydalanmak haram olacak.

Vasıîle: Birbirine kavuşmuş olan. Koyun ikiz doğurur ve biri erkek, biri dişi olursa; birbirini buldular deyip putlarına kurban ederlerdi.

Haam (haamî); Bir erkek deve on yavruya baba olunca; sırtını hımâye ve korumaya aldı derler, haram sayarak binmez ve faydalanmazlardı. Hulasa helâl olanları; kendilerince haram yaparlar ve Allah'a ﷻ dayandırırlardı. Allah ﷻ onları la'netledi ve rezil etti.

۞وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۞

104. Âyet: Bir mesele olduğunda; Allah'ın ﷻ indirdiği Kur'an'a ve Yüce Rasûle ﷺ gelin de meseleniz güzelce halledilsin, mutlu olun. Dendiğinde; derler ki babalarımızı üzerinde bulduğumuz hayat tarzı, yani Cahiliyye vb. düzen ve aadetler bize yeter. Babaları bir şey bilmeyen cahil kimseler olup hakîkati bulamasalar da mı izlerinde olup onlarla yetinecekler? Hem bunlar; önemli konularda dahi babalarına pek itaat etmezlerdi.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۗ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

105. Âyet: Ey Mü'minler! Kendinize sahip olup varlıklarınızı Rabbinizin kahrından koruyun. Siz hakîkati bulur, Rabbinizin Razî olduğu kullar olursanız; Haktan ayrılan ve Yoldan çıkan sapıklar size zarar veremezler. Hepinizin dönüşü Allah'adır ﷻ. Dünyada yapmakta olduğunuz her şeyi; O ﷻ sizlere haber verecek ve hesabınızı görecek.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ۗ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِىْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۞

106. Âyet: Ey Mü'minler! Sizden birine ölüm geldiğinde, ölmek üzere olan kimse vasiyyet ettiği anda; onun vasiyyetine ve isteklerine yapılacak şâhidlik; sizden aadil iki kişinin olmasıdır. Ya da sizin haricinizde (Müsliman olmayan) iki kimsenin bulunmasıdır.

Sizler Yeryüzünde dolaşırken; ölüm belâsı geldiğinde; ölmek üzere olan kişinin söylediklerine, vasiyyet ettiklerine ve emanet bıraktıklarına adaletli iki Müsliman ya da iki gayr-i Müslim şâhidlik yapacak. Bu iki şâhidi tutup gözaltında bulundurursunuz, Namazdan sonra, cemaatin huzurunda dinlersiniz. Şu yemîni ederler: "Eğer şüphe ederseniz; Allah'a ﷻ yemîn ederiz ki ölen şahıstan görüp duyduğumuz ve emanet olarak getirdiklerimiz bunlardan ibarettir. Ölen şahsın mîrasçılarına dair ve şahsın alacaklılarından alacağı ile ilgili bize ölen şahıs tarafından ne söylendi ise hepsini olduğu gibi söylüyoruz. Lehine veya aleyhine şâhidlik yaptığımız; bizlere yakınlığı olan biri olsa da bu yeminimizi ve şâhidliğimizi az bir paraya, yani Allah ﷻ katında önemi olmayan dünyalığa satmayız. Allah ﷻ için yaptığımız

bu şâhidliğimizi da saklamayız. Böyle bir şey yaparsak biliyoruz ki büyük günahkârlardan oluruz".

۞فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيَانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ اِنَّآ اِذًا لَمِنَ الظّٰلِمِينَ ۞

107. Âyet: Bazı bilgi ve belgelerin açığa çıkıp anlaşılmasıyla; ölen şahsın emanetlerini getiren bu iki şâhidin günah kazandıkları ve yalan söyledikleri öğrenildiğinde; ölen şahsın mîrasçılarından olan; hem ölen şahsa yakın hem de o ölen şahsın ne kadar ve nasıl bir malla yola gittiğini, kimlere borçlu idi, kimlerden alacağı var; hepsinden haberdar olmakla, bir de ölünün eşyası içerisinden bir nesne içerisine koyup sakladığı; vasıyyetle ilgili bir yazı veya bir başka belge çıkmış olmakla şâhidlik yapmağa daha yakın ve daha uygun olmaları sebebiyle; suçlu bulunan o iki şâhidin yerine geçerler. Bu iki yeni şâhid; haklarında (yani vârisler hakkında) suçlunun suç işleyip günah kazandığı, yani önceki iki şâhidin haklarına tecavüz ettiği mîrasçılardan, yani ölenin yakınlarından olmakla şâhidlik yapmağa tam bir ehliyetle Allah'a ﷻ yemîn ederler ve derler ki bizim şâhidliğimiz; onların (yani ölen şahsın yanında olduklarını ve emanetini getirdiklerini iddia edenlerin) şâhidliğinden daha layık ve daha gerçektir. Biz asla hak ve adalet sınırını geçmeyiz. Biliriz ki öyle bir şey yaptığımızda zalimlerden oluruz.

۞ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَاْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُٓوا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۞

108. Âyet: Bu şâhidlik; gereken tarz ve usul olarak insanların yaptığı şâhidliğin en uygun olanıdır. Zira yemînden sonra yapılan yemînin reddedilip kabul edilmemesinden şâhidler korktukları için yalan yere yemîn edemezler. Dolayısıyla bu şâhidlik gerçeğe uygun şâhidliktir. Allah Azîmüşşân'dan korkun, kahrından korunun ve buyruklarını duyup itaat edin. Allah ﷻ; fâsıklar kavmini, yani buyruk tanımayıp itaat dairesinden çıkanlar topluluğunu gayelerine erdirmez.

۞يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۞

109. Âyet: O Gün (Kıyamet Günü) Allah ﷻ; peygamberlerini ﷺ toplayacak ve diyecek ki ne karşılık gördünüz. İnsanları; İman ve itaate çağırdığınızda ne yaptılar. Peygamberler ﷺ; sonsuz yüceliğin Sahıbi Yüce Mevlâ'ya ﷻ; yüce bir saygıdan dolayı benliklerini yok ederek dediler ki (kesin olarak diyecekler ki) bizim ilmimiz ve haberimiz yok. Çünkü ey sonsuz ilim Sahıbi olup her şeyden tam olarak Haberdar Olan Mevlâ'mız! Gaybın tamamını, saklı ve gizli, geçmiş ve gelecek her şeyi muazzam tarzda Bilen Sensin ﷻ. Yüce huzurunda bilmekten ve haberdar olmaktan bahsetmek ne haddimize.

۞ اِذْ قَالَ اللّٰهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ اِذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِاِذْنِي وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِي ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِي اِسْرَآئِيلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞

110. Âyet: Bir vakit, Allah Azıîmüşşân; Sevgili Rasûlü Îsâ'ya ﷺ şöyle dedi: Ey Meryem Oğlu Îsâ ﷺ! Senin ve Anneyin üzerindeki ni'metimi hatırla (Allah'ın selâmı ve rahmeti üzerinize olsun). Bir vakit Seni ﷺ; Mukaddes Ruh Cebraaîl ﷺ ile destekleyip kuvvet verdim de beşikte bebe iken ve yetişkin olduğun dönemde insanlara konuşuyor, uyarılarda bulunuyordun. Yâd eyle o vakti ki, Sana ﷺ okuyup-yazmayı, hıkmeti, (kusursuz ilmi ve sağlam iş yapmayı), Tevrat'ı ve İncîl'i öğrettim.

O vakti de hatırla! İznim ve emrimle; çamurdan kuş şeklinde bir şey îcâd edip yapıyor ve ona üflüyordun da iznimle uçan bir kuş oluyordu. Anadan kör olarak doğan kimseyi ve alaca hastalığı olanı iznimle iyileştiriyor, gözü hiç olmayanı göz sahıbi yapıyordun. İznimle ölüleri; mezarından çıkarıp diriltiyordun. Kendilerine açık ve her şeyi açıklayan Âyetlerimi ve Mu'cizelerimi getirdiğin vakit; Seni ﷺ inkâr etmekle kalmayıp öldürmek isteyen İsraaîl ﷺ Oğullarını, yani Yahûdîleri Senden uzaklaştırdım ve Seni ﷺ daima korudum. Hulasa; onlardan çokça kâfirler; bu anlatılanları görüp idrak ettikten sonra dediler ki bunlar apaçık sihirden başka bir şey değildir.

۞ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيِّينَ اَنْ اٰمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي ۚ قَالُوٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۞

111. Âyet: O vakti hatırla ki Havârîlere (özleri pâk, yüzleri ak, sadâkat ve ihlâs timsâli yiğitlere) vahyettim, kalplerine ilhâm edip söyledim: Bana ve Rasûlüm Îsâ'ya ﷺ Îman edin. Dediler ki Îman ettik. Ey Mevlâ'mız Şâhid ol! Bizler Sana tüm varlığımızla teslim olan Müslimanlarız.

۞ اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ اَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

112. Âyet: Yine bir vakit Havârîler dediler ki ey Îsâ ﷺ! Her şeye Kadir Olan Rabbin; Semâdan, (Yüce Âlemden) bizlere bir sofra indirmeğe Kaadir midir? Îsâ ﷺ dedi ki eğer gerçekten Mü'min ve Müslimanlarsanız; Allah Azıîmüşşân'dan korkun, bu gibi soru ve isteklerden sakının. O ﷻ bizleri biliyor, ne gerekirse veriyor.

۞ قَالُوا نُرِيدُ اَنْ نَاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۞

113. Âyet: Dediler ki o mübarek ve bol sofradan yemek istiyoruz. Bir de maksadımız; kalplerimiz kuvvet bulup huzura ersin. Hem de bilelim ki Sen ﷺ bizlere; hep doğru söylüyorsun. Biz de bunlara ve olağan üstü ni'metlere şâhidlerden olalım.

۞ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِنَ السَّمَآءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۞

114. Âyet: Meryem Oğlu Îsâ ﷺ dedi ki ey Rabbimiz, Yüce Allah ﷻ! Katından bir âyet, Varlığını, Birliğini ve her şeye Kadir olduğunu gösteren bir Mu'cize olarak bir sofra indir de önde olanlarımıza ve bizden sonra gelenlere bir Bayram olsun. Bizleri katından rızıklandır. Sen ﷻ rızık verenlerin En Hayırlısı, ellerinde rızık olanların, her türlü rızkın ve tüm rızık organlarının Sahıbisin ﷻ.

Uyarı: Bu ve bir çok Âyette; yapılan ibadet, hamd ve şükürlerin, okuma, dua ve zikirlerin geçmişlere ulaşıp fayda verdiğine işâret var.

۞ قَالَ اللّٰهُ اِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيٓ اُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَآ اُعَذِّبُهُ اَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ ۞

115. Âyet: Allah Azîmüşşân şöyle dedi: Bilesiniz ki Ben; o sofrayı size indireceğim. Sizden kim; Mu'cizem olan sofrayı indirmemden sonra nankörlük yapıp kâfir olursa; ona insanlık âleminden kimseye etmediğim azabı ederim.

۞ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ ۚ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۚ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۞

116. Âyet: Yâd eyle bir vakti ki Allah ﷻ şöyle dedi: Ey Meryem Oğlu İsâ ؑ! İnsanlara Sen dedin mi ki Allah'tan ﷻ başka Beni ve Annemi iki ayrı ilâh edinin? İsâ ؑ dedi ki Seni ﷻ Tesbîh ederim, eşten, ortaktan ve sonradan olanlara benzemekten pek Yüce bilir ve i'lân eylerim. Hakkım olmayan bir şeyi demem asla mümkin olmaz. Sen ﷻ; Benim içimde olanı bilirsin, Ben ise Sende olanı ve Senin ﷻ sırlarını asla bilmem. Bilirim ki Sen ﷻ gaybın tamamını ve tüm bilinmeyenleri, gizli, saklı her şeyi bilirsin.

۞ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۞

117. Âyet: Ben insanlara; sırf Senin Bana emrettiklerini söyledim ve emrini emrederek dedim ki Benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz Olan Allah'a ﷻ kulluk yapın. Aralarında olduğum müddetçe; bilip izleyerek onlara şâhid oldum. Beni öldürmenden sonra; onları görüp Gözeten Sen oldun. Ya Rabbi! Sen her şeye Şehîd'sin, tam olarak Gören ve Bilen Sahibimsin.

۞ إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

118. Âyet: Ey Yüce Rabbim! Eğer onlara; bu iftiralarından dolayı affetmeyip azab edersen kimse Sana karşı gelemez. Çünkü hepsi Senin kulundur, Sen Tek Efendimizsin. Eğer mağfiret eder, ölmeden önce onları; bu günahlardan kurtarıp olgun Mü'minler yaparsan; Sen Azîz ve Hakîm'sin, kimse itiraz edemez, sonsuz üstünlük, söylenecek söz ve dilediğin kararı vermek Senindir.

۞قَالَ اللّٰهُ هٰذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصّٰدِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا رَضِىَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ۞

119. Âyet: Biliniz ki Allah Teâlâ Kıyamet Gününde kesinlikle şöyle söyleyecek: Bu (Kıyamet Günü); saadık kulların doğruluk ve dürüstlüğünün kendilerine fayda verdiği Gündür. Onlara; köşklerinin altından türlü içecek nehirlerinin aktığı Cennetler var. Orada ebedî olarak kalacaklar. Allah ﷻ onlardan Razıî, onlar da O'ndan ﷻ razıî ve hoşnutturlar. Bu pek büyük bir ermişliktir.

۞لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ۞

120. Âyet: Semâvâtın, Arzın ve tamamının içerisinde bulunanların idaresi ve Sahıpliği Allah Azıîmüşşân'a aiddir. O her şeye Kadirdir.

سُورَةُ الْاَنْعَامِ

EN'AAM SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Taşlanarak kovulmuş Şeytandan Allah'a ﷻ sığınırım.

Rahamût ve rahmet Sahıbi Olan Allah'ın Adıyla ﷻ.

۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۞

1. Âyet: Hamd, tüm güzelliklerle ve sonsuz yüceliklerle övgü; Semâvât ve Arzı yoktan Vareden, karanlıkları, nûru, aydınlık ve mutluluğu Yaratan Allah'a ﷻ mahsustur. Sonsuz güzelliklerin Sahıbi Olan Allah ﷻ; insanlığa sayısız ni'metler, akla hayale gelmez imkânlar veriyor, sonra da kâfirler Rableri hakkında; inanç, söz ve davranışlarını bozuyorlar ve sapıp gidiyorlar.

۞ هُوَ الَّذِى خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۜ وَاَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۞

2. Âyet: O Yüce Rab sizleri; katı-sıvı, soğuk-sıcak her türlü mâddenin karışımıyla yoğrulmuş olan topraktan yarattı, sonra ömrünüzün son bulacağı bir ecel, herkesin hayat müddetine bir sınır belirledi. Her bir ecel; O'nun ﷻ katında adlandırılmış, vakti belirlenmiştir. Bunca açıklamalarımızdan sonra sizler; Yaratan, yaratılan, ecel ve Ahiret gibi hususlarda şüphe ediyor ve tartışmalar yapıyorsunuz.

۞ وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۞

3. Âyet: O Yüce Allah ﷻ; Semâvât ve Arzda, yani her an ve her yerde Varlığını, Birliğini, sonsuz Güzel İsimlerini ve Yüce Sıfatlarını hem de Kendisinden başka ilâh olmadığını göstermektedir. İnsanlar yaratılmadan önce Semâvâtta ve Arzda melekler ﷺ O'na ﷻ daima itaat edip kulluk yapmaktaydı. İnsanlar yaratılıp Yeryüzüne dağılmakla Ezan okunmadık ve Namaz kılınmadık an ve mekân yoktur. Hulasa Allah ﷻ; her an ve her yerde daima itaat olunmakta olup her şeye kendilerinden daha yakın olarak sizin; gizli-âşikâr her şeyinizi, bütün yaptıklarınızı ve kazanıp hak ettiklerinizi bilir.

۞ وَمَا تَاْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۞

4. Âyet: O nankör kâfirlere; Rablerinden bir Âyet, kurtuluşları için bir Mu'cize gelmez ki inkâr edip ondan yüz çevirmesinler. Beyinleri çürümüş, akılları bozulmuş olmakla; Gönderen Kim, Gelen nedir? İdrak edemezler, gelen her bir Ayet ve Mu'cizeyi inkar ederler.

۞ فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ ۖ فَسَوْفَ يَاْتِيهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُونَ ۞

5. Âyet: Bu sebeple; Kendisi Hak, haber verip, anlattığı ve açıkladığı her şey gerçekleşecek olan Kur'an; kendilerine geldiği zaman Onu da inkâr ettiler. Dalga geçtikleri o hakîkatlerin haberleri ve sakındırıldıkları azap yakında kendilerine gelecek. O zaman dehşete düşüp pişman olacaklar ama pişmanlık fayda vermeyecek.

۞ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَٓاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا ۖ وَجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِينَ ۞

6. Âyet: Bu inkârcılar görmediler mi? Kendilerinden önce nice toplumları helâk ettik. Ey mallarına ve güçlerine aldanan kâfirler! Geçmişteki inkârcılara; Yeryüzünde sizlere ver-

mediğimiz imkân, makam ve yetkiler vermiştik. Üzerlerine Gökten bol yağışlar veriyorduk. Köşklerinin altından nehirler akıyordu. Günahları sebebiyle onları helâk ettik. Azabımız geldiğinde hiçbir varlıkları onları kurtaramadı. Onların helâkinden sonra diğer toplumları var ettik. Varlıklarınıza mağrur olup inkârda ısrar etmeyin, helâk olursunuz.

۞ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞

7. Âyet: Sana; kâğıtlarda yazılı olarak, ciltlenmiş mushaf hâlinde bir kitap indirsek ve bu inatçı kâfirler elleriyle dokunup görseler dahi; sırf inad ettikleri için bu kâfirler derler ki bu başka bir şey değil, kesinlikle sihirdir.

۞ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۞

8. Âyet: Başta Yahûdîler olmak üzere bazı kâfirler de diyor ki Bu Muhammed'in ﷺ; Peygamber olduğu hakkında şâhid olarak bir melek indirilmeli değil miydi? Eğer melek indirirsek; onları helâk etmek için indiririz. O zaman işleri tamam olur, sonra onlara göz açtırılmaz, mühlet verilmez yok edilirler.

۞ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ۞

9. Âyet: İnkârlarından vazgeçmeyen kâfirler şöyle diyorlar: Madem ki Allah ﷻ görev veriyor, peygamber olarak melek gönderseydi. Allah ﷻ Kendisi ﷻ cevap veriyor ve diyor ki eğer melek bir peygamber yapsaydık; onu insan yapar öyle gönderirdik. Ama gene kargaşa çıkarıp türlü bahanelerle içlerine kuşku salıp kâfirliğe bürünürler, Biz de büründükleri kâfirlik bürgüsünü ve onun korkunç belâsını başlarına bürüyerek içinden çıkamayacakları şüphelere düşürürdük.

Bilgilendirme: İnsanlar; melekleri görüp idrak edemezler. Meleklere; melek peygamber, insanlara da kendi içlerinden seçilmiş insan peygamber gönderilmiştir. İnsanların hâlinden; insan, hem de En Seçkin Olan İnsan anlar. Yüce Mevlâ her şeyi bilir ve ne yapsa güzel yapar.

۞ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۞

10. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl Muhammed ﷺ! Seninle ve Mü'minlerle alay edenlere aldırış etme. Senden ﷺ önce de peygamberlerle ﷺ dalga geçildi fakat onlarla ﷺ dalga ge-

çenleri; dalga geçtikleri şey yani "duydunuz mu a dostlar azap inecekmiş" diye dalga getçikleri korkunç azap geldi, onları kuşatıp helâk etti.

Açıklama: Her bir peygamber ﷺ; kavmini uyardı ve inkârdan vazgeçmezlerse kahredilecekleri tehdidinde bulundu. Bu uyarılarla dalga geçtiler. Yapılan bu uyarı gerçekleşip helâk oldular.

۞قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ۞

11. Âyet: Ey Rasûlüm ﷺ! De ki Yeryüzünde gezinti yapın, sonra bakın; peygamberleri ﷺ yalanlayan kâfirlerin sonu nasıl oldu?

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ۞

12. Âyet: Nankör kâfirlere de ki Semâvât ve Arzda olan varlıklar Kimin? De ki Allah'ındır ﷻ. O Yüce Yaratıcı ﷻ; Rahmeti ve yarattığına ikramlarda bulunup tüm ihtiyaçları karşılamayı Kendisine yazıp üstlendi. Hakkında hiç şüphe olmayan Kıyamet Gününde sizleri kesin olarak toplayacak. O Gün korkunç zarara girecek olanlar; işte İman etmeyen bu beyinsizlerdir. Bu nankörler; Şeytanın peşine takılıp fânî Dünyaya aldanarak ve kendilerini kaybederek insanlığın ve ebedî seadetin sermayesi olan akıllarını zayi' etmeleri sebebiyle Allah'a ﷻ, Yüce Peygambere ﷺ, Ahirete, Kur'an'a ve Yüce Rasûlün ﷺ haber verdiklerine İman etmedikleri, inkâra devam ederek ölecekleri için kendilerine korkunç zarar verdiler.

۞وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ۞

13. Âyet: Geceye ve gündüze gelip yerleşen hâller, gece ve gündüz hareketine son verip sakinleşen herkes ve her şey, çalıştıktan sonra dinlenen, hayattan sonra ölerek donup kalan, sıkıntıdan kurtulup huzur bulan her şey O'nundur ﷻ. O ﷻ; her şeyi ve herkesi Duyan ve Bilen Yegâne Rabdir.

۞قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ۞

14. Âyet: De ki Semâvât ve Arzı yoktan Vareden, herkesi ve her şeyi yedirip Doyuran ve fakat asla yemeyen, içmeyen, hiç ihtiyacı olmayan, daima verip ikram Eden, kimseden kar-

şılık Beklemeyen Allah Azîmüşşân'dan başkasını mı dost ve yardımcı edineyim? De ki Ben; alemlerin Rabbi Olan O Yüce Efendime; bütün varlığımla teslim olarak; varlığını teslim eden Mü'minlerin Başı olmakla emrolundum. Hem Bana Rabbim emretti ve dedi ki Hiçbir an ve hiçbir hususta; asla müşriklerden olma.

۞ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۞

15. Âyet: De ki eğer Rabbime her hangi bir iş ve kararda ters düşecek olursam; O Büyük Günün, yani Ahiretin azabından korkarım. Hiçbir an ve hiçbir hususta Rabbimin buyruğundan çıkamam.

۞ مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ۭ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۞

16. Âyet: O azaptan kim uzak tutulmuşsa; o kimseye Rabbim muhakkak rahmet ve ikram etmiştir. Bu; gerçekten pek açık ve büyük bir ermişliktir.

۞ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۭ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞

17. Âyet: Ey, her bir akıl sahibi! Eğer Allah ﷻ Sana bir zarar dokundurursa; o zarar ve azabı Kendisinden ﷻ başka geri çekecek ve seni kurtaracak yok. Sana bir iyilik ve ikram ulaştırırsa; asla O'nun ﷻ fazl u ikramını geri çevirip seni o iyilikten mahrum edecek yok. O ﷻ her şeye Kadir.

۞ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۞

18. Âyet: O ﷻ; bütün kulları üzerinde ezici güç Sahıbidir. O'na ﷻ asla karşı durulmaz, kararı engellenemez. O ﷻ Hakîm'dir ve her şeyden Haberdardır.

۞ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِيْدٌۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۣ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ۭ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ۭ قُلْ لَّآ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۞

19. Âyet: Şâhidlik yapma bakımından hangi şey daha büyük ve daha güçlü? Kimin yaptığı şâhidlik en önemli ve en makbul? Elbette şâhidlik yapması ve Şâhid olması bakımından da Allah ﷻ En Büyüktür. De ki Allah ﷻ; Benimle sizin aranızda olan her şeye Şehîddir, yani her şeyi görüp Duyan ve Bilen Şâhiddir. Dolayısıyla; Bu Kur'an Bana vahyedildi ki hem sizleri hem de Benim elçilerim vasıtasıyla ulaşacağı herkesi uyarıp bilgilendireyim. Sizler; sonsuz kudret Sahıbi ve her şeyin Yaratıcısı Olan Allah ﷻ ile beraber başka ilâhlar mı tanıyorsunuz? Söyle ve i'lân et: Ben asla bir başka ilâh tanımıyorum. De ki kesin olarak bilesiniz ki O Yüce Allah ﷻ; Bir ve Tek İlâhtır. Ben sizlerden ve sizlerin şirk koşup kafirlik yapmanızdan Uzak ve Münezzeh bir Kulum.

۞ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۞

20. Âyet: Önceden kendilerine Kitab verilen Yahûdî ve Hıristiyanlar; O'nu, yani Son Peygamber Muhammed'i ﷺ; kendi oğullarını tanıdıkları gibi bilip tanıyorlar. (Zira Kitapları ve Peygamberleri ﷺ O'nun ﷺ tüm Yüce Niteliklerini ﷺ tarif edip anlattı.) Hainlik yapıp hased ederek bunları saklamak suretiyle kendilerine; ebedî olan korkunç zararı verenler; işte bu Îmansızlardır.

۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۞

21. Âyet: Allah'a ﷻ iftira edip kendi yalanlarını O'na ﷻ dayandırandan ve O'nun ﷻ kurtuluş kaynağı olan Âyetlerine yalan deyip inkâr edenlerden daha zalim kim var. Şunu bilesiniz: bu iğrenç zalimler asla iflah olmayacak, rahmet yüzü görmeyecekler.

۞ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَيْنَ شُرَكَاۗؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ۞

22. Âyet: Kıyamet Gününde insanların tamamını toplarız, sonra şirk koşan kâfirlere deriz ki zannınız ve inancınıza göre; Bize ortak olarak gördüğünüz putlarınız ve itaat ettiğiniz önderleriniz nerede?

۞ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ۞

23. Âyet; O Çetin Mahşer Gününde; Tek Hâkim ve Gerçek Hukümdarın Allah ﷻ olduğunu anlamaları, O'dan ﷻ başka hiçbir dost ve yardımcının da olmadığını öğrenmeleri sonrasında; onların fitneleri, yani Dünyada insanları kâfir yapma faaliyetleri ve bu uğurda uğraşı verdikleri da'vaları büyük bir zarar kaynağı oldu, sarılıp sahıplenerek ayakta tutmağa çalıştıkları o fitneleri şunu söylemelerinden başka bir şey olmadı: Tek Rabbimiz Olan Allah'a ﷻ yemin ederiz ki biz kimseyi Rabbimize ortak koşmadık.

۞ اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

24. Âyet: Bak gör ki Dünyada Dîn ve Dîndar tanımayan şu müşrikler; kendileri hakkında nasıl yalan söylüyorlar, biz şirk koşmadık, suç işlemedik diyorlar. Hulasa ayak takımı müşrikler; bu sıkıntıları çekerken; Dünyada türlü iftira ve düzmecelerle taptıkları tanrıları; onlardan sapıp gitmiş olacaklar, ne yardım edecekler ve ne de sahip çıkacaklar. Çünkü baş azgınların işi daha da zor. Zira o an çok daha çetin hesaplar vermektedirler.

۞ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ يَرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءُوْكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۞

25. Âyet: Şu Dünyada o müşriklerden kimi var ki Seni dinlerler ama anlamaları hususunda kalplerine kilitler vurduğumuz için kulaklarında ağırlık ve sağırlık var. Âyetlerin, Varlığımızı, Birliğimizi ve her şeye Kadir olduğumuzu anlatıp gösteren Mu'cize ve sözlerin; tamamını görseler de Îman etmezler. Sana ﷺ geldiklerinde de Seninle tartışırlar, teslim olmazlar. Kâfirler devamlı diyorlar ki Bu Kur'an; evvelki insanların satırlara döktükleri masallarından başka bir şey değil.

۞ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْـَٔوْنَ عَنْهُ ۚ وَاِنْ يُّهْلِكُونَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞

26. Âyet: Hulasa bu inad kâfirler; O Yüce Kur'an'dan uzaklaşarak insanlara Onu dinlemeyi yasaklıyorlar. Kesinlikle bir başkasını değil, kendilerini helâk ediyorlar ama farkında değiller.

۞ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يٰلَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِاٰيٰتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞

27. Âyet: Onlar; Cehennem ateşi karşında Cehenneme sokulmak üzere bekletildikleri an onları bir görsen... Diyecekler ki ah bizler için Dünyaya sadece bir kez döndürülüp götürülme fırsatı olsa, kesinlikle Îman edip asla inkârcı olmamak için bize bu fırsat verilse...

۞ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞

28. Âyet: Yok, Gerçek; o yalancı sahtekârların dedikleri gibi değil. Onlar yalan söylemekten ve inkâr etmekten vazgeçecek insanlar değiller. Sadece basit çıkarlar uğruna Dünyada pis ve iğrenç varlıklarıyla saklamağa çalıştıkları hakîkatler, Allah'ın ﷻ Varlığı, Birliği ve her şeyin sırf O'na ﷻ aid olup verdiği haberlerin gerçekliği, bu hainlerin de Dünyada ve Ahirette söylediklerinin ve sakladıkları gerçeklerin; gerçek şâhidler tarafından görülüp anlaşılmakla ve hiçbir şeyin Allah'a ﷻ saklı ve gizli kalmadığı kesin olarak bilinip aşikâr olmakla; kesinlikle anlaşılınca saçmalıyorlar ve kurtuluş için boş şeyler konuşuyorlar. Dediklerinin aksine onlar; eğer Dünyaya dönseler; yine nehyolunduklarına, yani kendilerine haram kılınan hususlara, şirke, zulme ve kötülüklere dönüp kâfirliklerine devam ederler.

۞ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۞

29. Âyet: Hulasa Kıyamet Günü pişmanlık duyacak olan kâfirler bugün şöyle demektedirler: Dünyadaki Hayatımızdan başka hayat yok. Bizler öldükten sonra yok olacağız, tekrar diriltilmeyeceğiz.

۞ وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞

30. Âyet: Rablerinin Huzurunda durdurulup hesaba çekildikleri an onları bir görsen. Allah ﷻ onlara diyecek ki peygamberlerinizin ﷺ söyleyip haber verdikleri Hak ve gerçek değil miymiş? Diyecekler ki Rabbimize yemin ederiz ki evet, elbette gerçek. Allah Teâlâ şöyle buyuracak: Yaptığınız kâfirlikler sebebiyle bu korkunç azabı tadın.

۞ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَا حَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۞

31. Âyet: Allah'a ﷻ kavuşacaklarını ve Ahirette hakkıyla hesap vereceklerini yalanlayıp inkâr edenler; korkunç zararlara girdiler. Nihayet Kıyamet Vakti kendilerine ansızın geldiğinde şöyle diyecekler: Dünyada gevşeklik gösterip Rabbimize Îman ve itaat etme fırsatını kaçırdığımızdan dolayı bizlere yazıklar olsun. Onlar vebal ve günahlarını sırtlarında taşıyarak Yüce Huzura gelecekler. Onların taşıdıkları yükler; gerçekten çok kötüdür.

۞ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۭ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

32. Âyet: Ey insanlar! Dünya hayatı oyun ve eğlenceden ibarettir. Ahiret yurdu; takvâdan ayrılmayan, tam bir Îman ile dürüst kulluk görevlerini icraa ederek Rablerinin azabından korunan Mü'min kullar için çok hayırlıdır. Bunun için Dînî ve Dünyevî işlerini sırf Rablerinin buyruğuyla yaparlar, keyiflerine köle olmazlar. Ey insanlar! İyilere eş olup yararlı işler yapmak için aklınızı kullanmaz mısınız?

۞ قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۞

33. Âyet: Ey kuvvetimden kuvvet alarak halkı Hakka Erdiren Yüce Önder ﷺ! Biz her şeyi biliyoruz. Durum şu ki o nankör kâfir ve hainlerin dedikleri ve türlü saçmalıkları Seni ﷺ üzüyor. Bilmektesin ki onlar; Seni ﷺ yalanlamıyorlar, fakat o zalimler Allah'ın ﷻ Âyetlerini bilerek yalanlıayıp inad ile inkâr ediyorlar. İşi zor olan Sen ﷺ değilsin, onlardır. Âlemlerin Rabbini düşman olarak karşılarına almanın ne olduğunu görecekler.

۞ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰي مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَاۗءَكَ مِنْ نَّبَاِئِ الْمُرْسَلِيْنَ ۞

34. Âyet: Senden önceki peygamberler de ﷺ yalancılıkla itham olunup inkâr olundular. Ama Allah'ın ﷻ yardımı gelip o zalimlere üstün gelinceye dek zalimlerin inkâr ve eziyetlerine sabrettiler. Rabbiyin onlara yardımı; Sana ﷺ müjdedir. Kendisi ﷻ için çalışana yardım etmesi; Rabbiyin değişmez Sünneti ve Aadetidir. Rabbiyin esas teşkil eden sözlerini değiştiren olamaz. Hulasa ey Sevgili Rasûl ﷺ! Peygamberlerin ﷺ haberi ve hayat hikâyeleri Sana ﷺ geldi. Hepsi; sabrederek görev yapman için tesellî kaynağıdır.

۞وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۞

35. Âyet: Ey yaratılanı; sırf Yaratana ﷻ kul yapıp tamamını rahmete ve seadete erdirmek gayesinde En Gayretli Olan Mürşid ﷺ! Bilirim ki Sen ﷺ; Kendini ﷺ değil, Beni seversin, Sana yapılana değil, Âyetlerime yapılan saygısızlıklara üzülürsün. Eğer kâfirlerin Bana ve Âyetlerime Îman etmekten vazgeçip uzaklaşmaları Sana ﷺ zor geliyor, büyük ve ağır bir davranış oluyorsa, sakın bunu dert edip altında ezilme; onların arzuladıkları bir büyük Mu'cizeyi onlara getirmen için eğer gücün yeter de yerin derinliklerine doğru bir tünel yapmak iste ya da Göğe bir merdiven kurmayı isteyip çalışma yap. Böylece onların istediği soğuk suları fışkırt, madenler çıkar veya Gökten arzuladıkları parçalar düşür; gene de Îman etmezler.

Eğer Allah ﷻ onların hidâyetini, Îman ve İslâm'a ermelerini dileseydi; kesinlikle hepsini İslâm'a hidâyette toplardı. Bu sebeple; onları hidâyet ehli kılacağım diye Kendine sıkıntı verme, asla cahillerden olma.

۞اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ۞

36. Âyet: Ancak ve ancak kulakları olup duyan ve anlayanlar; Da'vetini duyup kabul ederler. Ölmüş olanları Allah ﷻ diriltecek, sonra O'na ﷻ döndürülüp götürülecekler. Beyinleri çürümüş, ruhları ölmüş olanlara Sen bir şey duyuramazsın.

۞وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

37. Âyet: İnkârcılar dediler ki O'na ﷺ Rabbinden bir Mu'cize indirilse olmaz mı? De ki Allah ﷻ Mu'cize indirmeğe Kadir, fakat bu insanların çoğu Mu'cizeden faydalanmayı bilmeyen cahillerdir. Bilmezler ki gelen Mu'cize inkâr olunduğunda hayatlarına son verilir.

۞وَمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طٰۗىِٕرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ۭ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۞

38. Âyet: Yeryüzünde hareket eden büyük-küçük hiçbir canlı, iki kanadıyla uçan hiçbir kuş ve böcek yok ki sizler gibi bir ümmet, farklı bir toplum olmasın. Yani her bir canlı varlık türleri; sizler gibi bir ümmet ve büyük bir topluluktur. Bu yüce Kitabımızda hiçbir şeyi eksik koymadık. Her şeyi Rabbiniz yoktan var etti, hepsinin durumuna göre türlü ikram ve yardımlarıyla hepsini yaşatıyor. Sonra her bir varlık türü Rablerinin Huzuruna varıp toplanacaklar. Hepsi ve her şeyle ilgili bilgi Kur'an'da mevcud.

۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ ۗ مَنْ يَشَإِ اللَّهُ يُضْلِلْهُ ۖ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

39. Âyet: Âyetlerimizi ve Mu'cizelerimizi yalanlayan kâfirler; sağırlar, dilsizler ve yoğun karanlıklarda kalmış olan körlerdir. Allah ﷻ her şeyi ve herkesi bilir, kimi diledi ise sapıklıkta bırakır. Kimi de diledi ise En Doğru Yol Olan İslâm'ın merkezine koyar.

۞ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ ۖ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

40. Âyet: Ey her bir göz sahibi! Kendinize, sana ve senin gibilere bakıp görmekte misin? Eğer Allah'ın ﷻ azabı ya da Kıyamet Saati size gelirse; o korkunç vakitte Allah Azîmüşşân'dan başkasına mı çağırıp yardım istersiniz? Eğer dürüst insanlarsanız doğru cevap verin.

۞ بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُونَ ۞

41. Âyet: Bir başkasına değil aksine, sırf O'na ﷻ çağırırsınız. O an Allah'a ﷻ ortak koştukarınızı unutursunuz. O da ﷻ dilerse; kendisinden kurtulmak için çağırdığınız o korkunç şeyi ortadan kaldırır.

۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۞

42. Âyet: Senden ﷺ önce ümmetlere peygamberler ﷺ gönderdik. Peygamberlere ﷺ uyup kulluk görevlerini yaptıklarında; üzerlerine bereketler, yuvalarına huzur ve afiyetler verdik. Görevlerini unuttuklarında onları tutup şiddet ve zorluklarla imtihan ettik ki Bize yakarışlarda bulunup Îman ve İslâm'a yönelsinler.

۞ فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

43. Âyet: Onlara çetin musibetimiz geldiğinde Bize yönelip yakarışlarda bulunmalı değiller miydi? Fakat kalpleri katılaştı, Şeytan yaptıkları çirkin işleri güzel ve süslü gösterdi.

۞ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوا بِمَآ اُوْتُوٓا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُونَ ۞

44. Âyet: Kendilerine yapılan uyarı ve öğütleri unuttuklarında bir müddet her şeyin, yani bolluk, bereket, sıhhat, aafiyet ve türlü imkânların kapılarını üzerlerine açtık. Sonunda kendilerine verilenlerle şımarıp coştuklarında ansızın kahır ve azabımızla yakaladık. O an helâk edilmeyi hak ettiklerini anlayarak her şeyden umutlarını kestiler ve helâk oldular.

۞ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

45. Âyet: Böylece zalimler topluluğunun arkaları kesilip kökleri kurutuldu. Hamd ve şükürler; âlemlerin Rabbi Olan Allah'adır ﷻ.

۞ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ۞

46. Âyet: De ki sizler; görüp idrak eden insanlar mısınız? Bakınız eğer Allah ﷻ; duyunuzu ve gözlerinizi alıp sizleri kör ve sağır yapsa, kalbinizi de mühürleyip aklınızı yok etse; Allah'tan ﷻ başka ilâh kim ki bunları size geri getirip versin. Bak, gör; Âyetlerimizi nasıl evirip çeviriyor ve yeterince açıklıyoruz. Sonra onlar yine sapıp gidiyorlar.

۞ قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰيكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُونَ ۞

47. Âyet: Ey Sevgili Uyarıcı ﷺ! De ki ey akıl ve göz sahibi olan her bir kimse! Kendinize, sana ve senin gibilere bakıp görmekte misin? Eğer Allah'ın ﷻ azabı sizlere ansızın veya göz göre-göre açıktan gelse; ne yapabilirsiniz? Başta kendilerine sonra da halka zulüm yapan kâfirlerden başkası helâk edilir mi?

۞ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

48. Âyet: Biz ﷻ peygamberleri ﷺ; başka değil, ancak müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdik. Kim Îman eder ve kendisini düzeltip saalih bir kul olursa; artık o gibi Mü'minlere hiçbir korku yok, mahzun ve mükedder de olmazlar.

۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞

49. Âyet: Âyetlerimizi inkâr edenlere o ebedî azap; Îman ve İslâm dairesinden çıkmaları sebebiyle dokunacak ve onları saracak, asla kurtuluşları olmayacak.

۞ قُلْ لَّآ اَقُولُ لَكُمْ عِنْدِى خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُولُ لَكُمْ اِنِّى مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَىَّ ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمٰى وَالْبَصِيرُ ۗ اَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۚ ۞

50. Âyet: De ki Ben; Allah'ın ﷻ hazineleri yanımda demiyorum. Gaybı bilirim de demiyorum. Ben bir meleğim de demiyorum. Ben sadece Bana yapılan vahye uyuyorum. De ki hiç körle gören kimse bir midir? Siz aklınızı çalıştırıp düşünmez misiniz?

۞ وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ اَنْ يُحْشَرُوا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِىٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۞

51. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Sen Bu Kur'an'la; Rablerinin Huzuruna varıp toplanacaklarından korkanları uyar. Onlar bilip inanırlar ki Rablerinden başka bir dost ve şefaatçileri olmayacak. Onları uyarıp eğiterek kulluk görevlerini yapmalarını sağla ki kahra uğrayıp azap görmekten korunsunlar.

۞ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَىْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَىْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظّٰلِمِينَ ۞

52. Âyet: Rablerinin Cemâlini görmeyi, Yüce Huzuruna ermeyi murad ederek ve bu hususta Sana uyarak, hem de kapında saadık bekçilerin olarak sabah-akşam (yani her vakit)

Rablerine yakarışta bulunup kulluk yapanları, yani Suffa Ashabını; Seni yıkmağa çalışan hainler istedi diye sakın yanından uzaklaştırma. Onların hesabından, yani münafıkların dedikodu yapıp hakîr görerek giyim ve davranışlarını, durum ve konumlarını eleştirdikleri talebeleriyin hesabından, bilmediğin durum ve davranışlarından Sana bir sorumluluk yok, Senin hesabından da onlara ﷺ bir sorumluluk yok. Niçin onları kovup da zulmedenlerden olasın? Ey gafiller! Yüce Rasûl ﷺ; zulmetmekten Münezzeh olunca; sizlere kulak asmayacağını, O Canyoldaşlarını ﷺ bir an Sahıpsiz koymayacağını bilin. Dünya ve Dünyalık sevdasına kapılan o zengin gafiller; gelecekte her biri ayrı bir yerde Seni kemâliyle temsil edecek O Fedâîlerin yanında oturmaktan arlanmasınlar ki O Gençler; yarın yüksek makamlara geldiklerinde yanlarına girmeğe yüzleri olsun, çekinmeden girsinler.

۞ وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۗ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِينَ ۞

53. Âyet: İşte böylece, yani bir tarafta zengin ama Allah Azîmüşşân'ı anmağa, Rasûlüne ﷺ yardım etmeğe ve Dînini yaymağa imkân bulamıyor. Diğer tarafta baba ve anayı, yârı ve diyarı terk etmiş, kendisini Allah'ın ﷻ Sevgili Rasûlüne ﷺ gönüllü köle yapmış, gecegündüz Allah ﷻ diyor, ders yapıyor. Günbegün Yüce Önderi Örnek alıp O'nun ﷺ Hâliyle hâlleniyor, Ahlakıyla ahlaklanıp yüce bir temsilci oluyor.

Dünyadan ve dünyalıktan başka dertleri olmayan hainlerin; bir gözü güçlü müşriklerde, diğer gözü zengin Yahûdîlerde. Acınacak hâllerine bakmıyorlar ve diyorlar ki ey Muhammed ﷺ! Ne ve kim oldukları belli olmayan bu yoksul gençler; çevreni sardıkları için önemli kişiler arlanıyorlar ve Sana gelemiyorlar. Bunları yanından uzaklaştır da bir bak. Birden nasıl güçleniyorsun.

Sen ey pek Merhametli ﷺ! O hainleri azarlamadın, aksine merhamet edip anlattın ve dedin ki bunlar Benim dizimin dermanı, gözlerimin nûrudurlar. Bu yoksullukları; her şeyi Benim için terk ettiklerindendir. Benim Rabbime karşı Peygamberlik hesabım var ve bu onlardan sorulmaz. Onların da Allah ﷻ için Bana itaatleri ve burada gece gündüz zikirleri, fikirleri ve Rablerine yakarışları var. Bu konuda ihlâs ve samîmiyyet derecelerini bilmiyorum. Hesapları kendinedir. Bana sorulmaz.

Hainler; Yüce Rasûlün ﷺ sözlerinden bir şey anlamayıp kendi bildiklerini okuyarak gittiler.

Hulasa insanların birilerini diğerleriyle böylece çetin imtihanlara tâbi' tutarız ve çoğu insan bu imtihanı kaybetmektedir. Bundan dolayı derler ki Allah ﷻ; aramızdan bunları mı, yani şu zavallıları mı memnun etti, onlara mı lütuf ve ikramlarda bulundu? Yani şu değersiz kimselere lütuf ve ikramlarda bulundu, ummadığımız mertebelere ve yüce ni'metlere erdirdi öyle mi?

Ey cahiller! Allah ﷻ Kendisine şükredenleri, bilmez mi? Erdikleri mertebelerden dolayı şaşırıp kaldığınız o insanlar; kendilerini yoktan var ettiğime şükreylediler, yani yaratıp türlü ni'metlerimle yaşattığıma karşılık olarak kendilerini bana sattılar, bütün varlıklarıyla Rasûlüme ﷺ hiçbir konuda muhalif olmadan ilim, inanç, söz ve icraatlarında O'nu ﷺ layıkıyla temsil edip gece-gündüz durmadan Bana ibadet ve hizmet ettiler. Ben de ﷻ onlara teşekkür ettim ve erişilmez mertebelere ve üstün ni'metlere erdirdim.

۞ وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

54. Âyet: Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Âyetlerimize Îman eden Mü'minler Sana ﷺ geldikleri zaman onlara de ki Allah'ın ﷻ selâmı üzerinize olsun, Rabbiniz; rahmeti, affı ve cömertliği Kendi üzerine yazdı ve üstlendi. O ﷻ öyle bir merhamet Sahibi ki sizden kim cahillik yaparak bir kötülük yapar ve günah işlerse, sonra da o kötülükten tevbe edip vazgeçer ve kendini düzeltirse bilesiniz ki Rabbiniz Ğafûr'dur, işlenen günahı siler kulunu arındırır. Rahîm'dir, günahsız kulların erdiği ni'metlere erdirir.

۞ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۞

55. Âyet: Bak bu yaptığımız gibi Âyetlerimizi; bölüm-bölüm, konu-konu açıklıyoruz ki suç sahibi azgınların yolu açığa çıkıp anlaşılsın.

۞ قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَاۗءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۞

56. Âyet: De ki Ben Allah'tan ﷻ başka taptıklarınıza tapmaktan nehyolunup uzak tutuldum. De ki Ben sizlerin pis arzularınızın ürünü olan bâtıl görüşlerinize asla uymam. Öyle yapsam; Allah'ın ﷻ Doğru Yolundan sapmış olurum. O zaman Doğru Yola erenlerden olmam.

۞ قُلْ اِنِّي عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِيْنَ ۞

57. Âyet: Onlara söyle: Bilesiniz ki Ben; Kendisini inkâr etmekte olduğunuz Rabbim tarafından apaçık hâl, kusursuz ve pek sağlam bir Yol üzerindeyim. O'na ﷻ uymak ve emirlerini icraa etmekle yükümlüyüm. Sizin acele edip olmasını istediğiniz azabın gelmesiyle kahredilmeniz; Bende ve Benim yetkimde değil. Huküm sadece Allah'ındır ﷻ. O daima hakkı ve gerçekleşecekleri anlatıyor. Eğer Rabbim; küfürde ısrar edenlere azabın geleceğini söylüyorsa; azgınlığınızdan vazgeçmezseniz, dalga geçtiğiniz o söz, yani Rabbimin haber verdiği o azap muhakkak gerçekleşir. O ﷻ; sözleri güzelce söyleyip net olarak açıklayanların En Hayırlısıdır.

۞ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ۞

58. Âyet: De ki eğer sizin acele olarak gelmesini istediğiniz belâ ve azap; Benim yetkimde olsaydı, Benimle sizin aranızda iş biter, karar verilir, o azap gelir ve helâk olurdunuz. Ama gelmez de zannetmeyin. Allah ﷻ zalimleri çok iyi bilir ve yakalarını bırakmaz.

۞ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۞

59. Âyet: Gaybın anahtarları O'ndadır ﷻ. Onları; O'ndan ﷻ başkası bilmez. Karada ve denizde olan her şeyi bilir. Dalından düşen her bir yaprağı muhakkak bilir. Yerin karanlıklarındaki en küçük taneleri ve tohumları dahi bilir. Hulasa yaş-kuru, büyük-küçük, mâddema'na her şey; hiç şüphesiz her şeyi içinde bulunduran, gayet açık olan muazzam Kitapta, Levh-i Mahfuzdadır ve özlü olarak Kur'an'da da anlatılmaktadır.

۞ وَهُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

60. Âyet: Rabbiniz Allah ﷻ öyle bir kudret ve ikram Sahıbi ki sizleri; gece öldürüyor, ruhlarınızı alarak uyutuyor, batan Güneşin ısısının toprakta etkisini sürdürdüğü gibi Yüce

Huzura giden ruhun etkisi bedende devam ediyor. Sonra ruhu tekrar bedene iade ediyor, kalkıp işlerinizde O'nun ﷻ izniyle çalışıp koşuşturuyorsunuz. Hulasa varlıklarınızı Elinde Tutan Rabbiniz; elbette gündüz kazandıklarınızı bilir. Her gecenin gündüzünde sizleri tekrar canlandırıyor, uyandırıyor. Belirlenen ecel vakti tamam olsun diye bu durumu tekrarlıyor. Ömrünüzün tamamlanması sonrasında dönüşünüz sırf O'nadır ﷻ. Sonra sizlere; Dünyada yaptıklarınızın tamamını haber verecek ve yaptığınızın karşılığını göreceksiniz.

۞ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ۞

61. Âyet: O ﷻ; kulları üzerinde sonsuz kahır ve ezici güç Sahıbidir. Üzerinizde koruyucu melekler dolaştırıp devamlı sizleri takip ettirmektedir. Sizden birine ölüm geldiğinde; koruyucu melekler ﷺ çekilirler; gönderilen ölüm Meleği ve yardımcıları ﷺ hiçbir gevşeklik göstermeksizin ve eksik bir şey bırakmaksızın o kimsenin işini bitirirler, canını alırlar.

۞ ثُمَّ رُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِيْنَ ۞

62. Âyet: Sonra ölenler; Hak Varlık Olan Yüce Mevlâ'larına, Tek Sahıplerine gönderilirler. Bilesiniz ki karar sadece O'nundur ﷻ. O ﷻ; hesap görenlerin En Sür'atli Olanıdır.

۞ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰينَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۞

63. Âyet: De ki sizleri karanın ve denizin karanlıklarından kurtaran kimdir? O'na ﷻ tam bir saygı ile yakarışlarda bulunup haykırarak ve gizlice yalvararak dua edersiniz ve şöyle dersiniz: Eğer bu korkunç durumlardan ve helâk edici dalgalardan bizleri kurtarırsan kesinlikle; Namaz kılıp şükredenlerden olacağız.

۞ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۞

64. Âyet: Tek Rabbiniz Olan Allah ﷻ; o durumlardan ve her bir musibetten sizleri kurtarır. Kurtulmanız sonrasında şirk koşmağa devam edersiniz.

۞ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ۞

65. Âyet: O Kahredici Rabbiniz ﷻ sizlere; üstünüzden, ayaklarınızın altından, büyüklerinizden, küçüklerinizden, idare edenlerinizden, idare ettiklerinizden, Yerden ve Gökten azap göndermeğe Kadirdir. Bir de birbirinizin şiddetini ve savaş belâsını bir birinize tattırmak için sizleri cemaatler ve guruplar hâlinde kargaşaya düşürmeğe de Kadirdir. Bak, gör; Âyetleri nasıl evirip çevirerek açıklıyoruz ki iyi anlasınlar.

۞ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۞

66. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Kavmin olan Kureyş kâfirleri Bu Kur'an; Rabbin tarafından gönderilen Hak Kitab olduğu ve anlatıp haber verdiği her şeyin de kesin olarak gerçekleşeceği hâlde O'nu yalanlayıp inkâr ettiler. De ki Ben sizlerin vekîli, yaptığınız suçları üstlenecek bir sorumlu değilim.

۞ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۫ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۞

67. Âyet: O Yüce Kitabın verdiği her bir haberin, haber verdiği her bir işin, vukuun ve hâdisenin kesin bir hedefi, muhakkak meydana geleceği yeri ve gerçekleşeceği bir anı var. Pek yakında bilip anlayacaksınız.

۞ وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْۤ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ
وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۞

68. Âyet: Ey akıl Sahibi insan! Âyetlerimizi alaya almağa dalanları gördüğün anda; bir başka korkunç söze dalmalarından önce onlardan yüz çevir ve uzaklaş. Eğer Şeytan sana bunu unutturduysa; hatırladıktan sonra zalimler topluluğuyla sakın oturma ki onlara inen la'net sana da iner.

۞ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۞

69. Âyet: Pisliğe konmuş mikrop sürüsü misali; Şeytanın tezgâhına konmuş olan ahlaksızların; Allah'ın ﷻ Âyetleriyle ilgili saygısızca dalga geçmelerinden dolayı verecekleri hesaptan takvâ ehli olan Mü'minlere hiçbir şey yok, fakat bu uyarı; o hainlerle beraber oturmakla o iğrenç hastalığın kendilerine de bulaşmasıyla onlara benzemekten korunmaları için önemli bir hatırlatmadır.

Uyarı: Kâfir ve münafıkların; Allah'ın ﷻ Âyetleriyle, Peygamberiyle ﷺ, huküm ve buyruklarıyla dalga geçtikleri meclislerde; takvâ ehli olanlar (kendilerini her türlü zarar ve zararlıdan koruyan olgun Mü'minler) bulunmazlar, o pislik tezgâhını gördüklerinde derhâl uzaklaşırlar. Cahil Mü'minler; o meclislere varır, onların pisliklerinden zevk alırlar ve oralara devam ederlerse; onlara benzemeleri kaçınılmaz olur. Meaazellaah ﷻ.

۞ وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهِۦٓ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ
بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۗ أُولَٰٓئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۞

70. Âyet: Dünya hayatı kendilerini aldatmış olmakla; Dînlerini oyun ve eğlenceye alan bozuk karakterli insanları bırak. Kur'an'la insanları uyarmağa devam et ki hiçbir kimse yaptığı yanlışlıkla helâk edilmesin. Bir kimse kahra uğradığında ona şefaat edip arka çıkacak bir dost bulunmaz. Helâke uğrayan kimseyi kurtarmak için bütün fidyeleri versen; kabul edilip alınmaz. Bak işte o karakteri bozuk insanlar; Âyetleri ve Yüce Dîn İslâm'ı eğlenceye alıp gülerek ve dalga geçerek kazandıkları İlâhî gazap ve kahır sebebiyle tutulup helâk edildiler. Kâfirlikleri sebebiyle onlara; iç organlarını parçalayıp dökecek olan kaynar sular ve acı bir azap var.

۞ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰٓ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰىنَا اللَّهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ ۖ لَهُۥٓ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُۥٓ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ
إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدٰى ۖ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

71. Âyet: De ki Allah Azîmüşşân'ı bırakıp bizlere hiçbir faydası ve zararı olmayan zavallı varlıklara mı dua edip kulluk yapacağız? Allah ﷻ bizleri; Dünya ve Ahiretin ebedî mutluluklarına götüren Yoluna erdirdikten sonra; şeytanların, yani Şeytanın askerleri olan azgın cinlerin ve sapık insanların kandırıp yoldan çıkarmasıyla Yeryüzünde çöl ve benzeri yerlerde şaşkınca dolaşan ve kendisi gibi şaşkın arkadaşları olan ve ona çağırıp doğru yola, bizlere gel diyen ve fakat hepsi şaşkınca helâk olanlar gibi eski Cahiliyye günlerine geri mi döneceğiz? De ki şaşkınlıklarınızı bilmeyip Bizleri yollarınıza çağırıyorsunuz. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ın Doğru Yolu; Doğru ve Gerçek Olan Yoldur. Bizler; zavallı varlıklara değil,

her şeyin ve herkesin Tek Yaratıcısı ve âlemlerin Hak Ma'bûdü ve Tek Rabbi Olan Allah'a ﷻ tüm varlığımızla teslim olmakla emrolunduk.

۞ وَاَنْ اَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ ؕ وَهُوَ الَّذِىٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞

72. Âyet: Bize şöyle emredildi: Namazı hakkıyla kılın, O Yüce Rabbinize karşı gelmekten sakının ve korunun. O ﷻ; varıp Huzurunda toplanacağınız ve hesap vereceğiniz Tek Hâkimdir.

۞ وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّورِ ؕ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۞

73. Âyet: O Yüce Rab; Semâvâtı ve Arzı hak olarak yarattı. O Kıyamet Gününü hatırlayın. O Gün görüp anlayacaksınız ki O Yüce Rabbiniz; dilediği her bir şeye "ol" der, o şey derhâl oluverir. O'nun ﷻ dilemediği ve izin vermediği kesinlikle olmaz. O'nun ﷻ sözü haktır, ne dedi ise gerçekleşecektir. İdare sırf O'nundur ﷻ. Suara (boynuz ve borazan gibi sesi gerekli yerlere kuvvetle ulaştıracak araca) üfürüldüğü ve her şeyin öldükten sonra dirilmeğe çağırıldığı Kıyamet Gününde; Allah Azîmüşşân'dan başka hukümdar ve sahip olmadığı açığa çıkıp anlaşılacak. O ﷻ; gaybı, saklı ve gizli olanı Bilen, açık ve âşikâr olanı da Bilen Rabbinizdir. O ﷻ Hakîm ve Habîr'dir.

۞ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ لِاَبِيهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّٓى اَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلٰلٍ مُبِينٍ ۞

74. Âyet: Vaktiyle İbrahîm ﷺ; Babası Âzer'e şöyle demişti: Putları kendinize ilâhlar mı edindiniz? Bilesin ki Ben; Seni ve Kavmini apaçık bir sapıklık ve yanılgı içerisinde görüyorum.

۞ وَكَذٰلِكَ نُرِٓى اِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ۞

75. Âyet: İmana ve Yüce anlayışa erdirdiğimiz gibi İbraahîm'e ﷺ Semâvât ve Arzın muazzam idaresini ve her şeyin nasıl yaratılıp yaşatıldığını gösterip bilgillendirdik ki kesin bilgi Sahıbi olan temsilcilerimizden olsun.

۞ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّى ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِينَ ۞

76. Âyet: Erginlik ve akıl çağına geldiğinde halkın arasına çıkan İbraahîm ﷺ; onların elleriyle yaptıkları heykellere taptıklarını görüp yanlış yaptıklarını açıkça söyledikten sonra gece karanlığı Kendisini ﷺ kaplayınca; bir büyük yıldız gördü. Dedi ki bu yıldız Benim Rabbim, yaratıp Yaşatanım öyle mi acaba? Yıldız battığında dedi ki başkasına hizmet ederek ve boyun eğerek batanları, yani kaybolan ve ölüp gidenleri istemem. Sizler de ey insanlar! Gerçek Hâkimi ﷻ bırakıp gönlünüzü O'nun ﷻ mahkûmu olan zavallı varlıklara ve aadî nesnelere bağlamayın.

۞ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ۞

77. Âyet: Ayı doğarken gördü ve dedi ki bu Benim Rabbim öyle mi acaba? O da batınca dedi ki eğer Rabbim; Beni gerçek bilgi ve inanca erdirmeseydi; sapıklardan olurdum.

۞ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۞

78. Âyet: Güneşi doğarken gördü ve dedi ki rabbim budur ve bu daha büyüktür öyle mi? Güneş batınca dedi ki ey Kavmim! Sizlerin elinizle yaptıklarınıza, Âmir olmayıp memur olanlara ve Hâkim olmayıp mahkûm olanlara ilâhlık verip tapmak suretiyle şirk koşmalarınızdan ve taptıklarınızdan uzağım.

۞ اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۚ ۞

79. Âyet: Ben görüş ve anlayış sahibi olduğum andan beri her şeyden uzaklaşıp Yüzümü, özümü ve tüm Varlığımı; Semâvât ve Arzı Yaratan, âlemlerin Rabbi Olan Sahibime döndürdüm. Ben zavallı ve aadî varlıkları âlemlerin Yaratıcısına, herkesin ve her şeyin Tek Rabbi Olan Allah'a ﷻ ortak koşanlardan değilim.

۞ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ۭ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۭ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَاۗءَ رَبِّيْ شَيْـــًٔا ۭ وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ۞

80. Âyet: Kavmi; gülünç belgeler sunarak O'nunla ﷺ tartıştı. Onların tartışmaları; İbraahîm'in ﷺ duyum ve bilgilerini artırtı, Allah'ı ﷻ bilenleri duyup öğrenmesine vesile oldu. Dedi ki Beni hak ve gerçeklere ulaştırdığı hâlde sizler; Allah ﷻ hakkında benimle tartışıyor musunuz? Sizlerin O'na ﷻ ortak koştuğunuz putlarınızdan ve lîderlerinizden asla korkmuyorum. Rabbim dilemedikçe Bana bir şey yapamazlar. Rabbim her şeyi ilmiyle kuşattı. Beni, sizleri ve ne yaptıklarınızı çok iyi biliyor. Hiç düşünüp söylediklerimi anlamaz mısınız?

۞ وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا ؕ فَاَىُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

81. Âyet: İbraahîm ﷺ Kendisine; taptıklarımızdan kork dediklerinde dedi ki sizler; her şeye Kadir olup kahrı ve gazabı karşısında durulmaz olan Allah'a ﷻ şirk koşmaktan korkmadığınız hâlde; Ben sizlerin ortak koştuğunuz zavallı varlıklardan nasıl korkarım?

Ey kullarım! Tarih boyunca bir topluluk; Yaratan, türlü ni'metlerle Yaşatan ve Gerçek Dostunuz Olan Allah'a ﷻ kulluk yapıyor. Diğerleri ise baş düşmanınız olan Şeytana ve ona sürükleyip götüren putlara ve putperestlere tapıyorlar. Söyleyin; bu iki topluluk birbirini kahra ve gazaba uğramakla tehdid ederken acaba hangisi güvende olmağa gerçekten pek layık ve daha haklıdır?

۞ اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوٓا اِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۞

82. Âyet: Her şeyi herkesten iyi Bilen Rabbiniz cevap versin, öğrenin: Eğer Mü'min olanlar; İmanlarına zulüm, korkaklık, pişmanlık ve şüphe karıştırmazlar, tereddüde düşüp zalimlere boyun eğmezler, her belâ ve sıkıntıya, hatta ölmeğe razî olurlar, İman ve İslâm'dan ta'viz vermezler ve Da'vâlarından vazgeçmezlerse; bak işte onlar; emn ü selâmet, güven ve hımâye altında olanlar ve güven kendilerinin olup En Yüce Gayeye erenlerdir.

۞ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنَاهَآ اِبْرٰهِيمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۞

83. Âyet: Bak bu anlattıklarımız; gerçekliği âşikâr olan belgemizdir ki Kavmine karşı tartışmada üstün gelsin diye İbraahîm'e ﷺ verdik. Dilediğimizi; dereceler ve mertebeler bakımından yükseltiriz. Bilesin ki Rabbin Hakîm ve Alîm'dir.

۞وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُۥدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞

84. Âyet: O'na ﷺ İshaak'ı ve Ya'kûb'u ﷺ; hayırlı çocuklar olarak ikram ettik. Her birini bir mehdî, yani yaratılış gayesine erdirilen kâmil kul yaptık. Önceden Nûh'u da ﷺ mehdî, yani yaratılış gayesi olan yüce kul olma mertebesine erdirilen bir Peygamber ﷺ yapmıştık. Dostumuz İbraahîm'in ﷺ; Çocuklarından ve Soyundan olarak Dâvûd'u, Süleyman'ı, Eyyûb'u, Yûsüf, Mûsâ ve Hâruun'u da ﷺ erenler, ihlâsla kulluk mertebesinin zirvesine erdirilenler yaptık. Muhsinleri, yani Rablerini görüyor gibi yaşayıp gayret ederek Dînî ve Dünyevî tüm işlerinde başarılar gösterip halka iyilikler yapan kulları böyle mükâfaatlandırırız.

۞وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞

85. Âyet: Yine İbraahîm'in Çocuklarından (Torunlarından) Zekeriyyâ, Yahyâ, Îsâ ve İlyâs'ı da ﷺ erenler ve erdirilenler yaptık. Hepsi saalihlerdendir, Îman ve İslâm'ında eksiği olmayan ve yararlı olan kullardandır.

۞وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ۞

86. Âyet: Yine O'nun ﷺ Çocuklarından ve yakınlarından olarak İsmâîl'i, Elyesa' ve Yûnüs ile Lût'u da ﷺ erdirilenler yaptık. Bunların her birini zamanlarındaki âlemlere, bütün insanlara üstün kıldık.

۞وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

87. Âyet: Bunların babalarından, çocuklarından ve kardeşlerinden nicelerini erdirilenler yaptık. Onları halkın içinden seçtik, peygamberler ﷺ yapıp Doğru Yol Olan İslâm'ın mehdîleri, Hakka erdirilen ve Tevhîdin hayırlı yolcuları yaptık.

۞ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

88. Âyet: Bu övgülü mertebe, yani Allah Azîmüşşân'ın Razî olduğu yüce kulluk mertebesi ve Hak Yolu ki kullarından dilediğini ve layık gördüğünü Buna erdirir. Eğer bu seç-

kin kullar dahi Allah'a ﷻ şirk koşsalardı; yaptıkları tüm hayırlı amelleri boşa çıkar, verilen tüm mertebeler onlardan alınırdı. Zira Allah ﷻ; şirki sevmez, müşrik olan her kim olursa olsun asla affetmez.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَٰؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ۞

89. Âyet: Şirkten, küfür ve zulümden korunup saadık kullar olan bu seçkinler var ya bak işte onlara; Kitab, huküm, yani hâkimlik ve yöneticilik hâli ve hıkmet, yani kusursuz ilimler ve sağlam icraatlar verdik.

Ey Muhammed ﷺ! Eğer Senin kavmin bu Âyetleri, Kitabı ve Peygamberliği inkâr edip kâfir olurlarsa; Biz onların yerine bir kavim getiririz ki asla kâfir olmaz, saadık kullar olarak Sana uygun hareket ederler.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ ۞

90. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Bak, gör o seçkin peygamberleri ﷺ. Onların ﷺ Yoluna, Rabbiyin vahyi ile açtığı Hak Yol İslâm'a uy ve halkı da O Yola çağır. De ki sizlere ebedî mutluluk ve huzuru sağlayacak olan Rabbimin Yoluna uyun. Ben daima sizlere öğüt verip eğiterek yardım etmekteyim. Buna karşılık sizden hiçbir ücret istemiyorum. Bu Okunanlar; başka değil, ancak âlemlere, bütün kullara mübarek bir öğüt ve nasihattir.

۞ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ ۖ قُلِ اللَّهُ ۖ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ ۞

91. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın; Rahmet ve Kurtarıcı olarak gönderdiği Hz. Muhammed'i ﷺ nankörlük yapıp inkâr ederek türlü sıkıntılar veren müşriklere şeytanlık yapan Yahûdîler; kendilerinin çok akıllı ve ilimde çok ileri olduklarını iddia ettiler ama en önemli husus olan ma'rifet, yani Allah Azîmüşşân'ı bilme hususunda cehalet ve sapıklıklarını ortaya koydular, çünkü **Allah Azîmüşşân'ı hakkıyla bilip tanıyamadılar,** O'nun ﷻ sonsuz büyüklüğünü,

neleri bildiğini ve neler icraa ettiğini idrak edemediler. Çünkü daima Allah ﷻ hakkında yanlış ve yakışıksız konuştular, bir de dediler ki Allah ﷻ; hiçbir insana bir şey indirmedi. Yaygara yaptılar ve Kur'an Allah'ın ﷻ Sözü değil diyerek halkı sapıklığa sürüklemeğe çalıştılar.

Ey tüm ilimlerde ve hıtaabette, her hususta ve tartışmada dahi En Üstün Olan Yüce Rasûl ﷺ! La'netli Yahûdîlere de ki Mûsâ Peygamberin ﷺ; insanlara her şeyi gösteren bir Nûr ve Hak Yola erdiren bir hidâyet Kaynağı olarak getirdiği Tevrat'ı Kim indirdi? Biliyorsunuz ki Tevrat'ı Allah ﷻ indirdi. Yine biliyorsunuz ki Kur'an'ı da Allah ﷻ indirdi. Basit çıkarlar uğruna; Son Peygamber Muhammed Mustafa'ya ﷺ uymadınız. Kur'an'ı da inkâr ettiniz. Siz bu cahilce sapıklık ve saygısızlığınızla O Yüce Tevrat Kitabının sahifelerini de sıradan kâğıtlar yerine koydunuz. Keyfinize göre bir kısmını açıklıyor, bir kısmını insanlardan saklıyorsunuz. Hâl bu ki O Yüce Kitab sebebiyle bilmediklerinizi ve babalarınızın da bilmedikleri hakîkatleri öğrendiniz.

Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Kalpleri katılaşmış, akılları işe yaramaz hâle gelip insanlıklarını kaybetmiş olan bu Yahûdîlere karşı de ki Allah ﷻ. Muradım, Maksudum, Âmirim, Rabbim, tüm âlemlerin Rabbi, Hak ve Tek İlâh Olan Allah ﷻ. Rabbini zikredip O'na ﷻ sığındıktan sonra onları bırak; daldıkları bataklıkta yüzüp oynasınlar. Allah Azîmüşşân'ın azabı geldiğinde ne olduklarını ve ne yaptıklarını anlayacaklar ama kurtuluş imkânları olmayacak.

۞ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۞

92. Âyet: İndirdiğimiz Bu Kitab, Yüce Kur'an; Mübârektir, sonsuz iyilik ve bereketin Kaynağıdır. Kendisinden önce gelen peygamberleri ﷺ ve inen Kitapları tasdik edip onaylar. Dünya kentlerinin Ana Kenti Olan Mekke'de olanları ve çevresinde bulunan tüm insanlığı uyarman için O'nu; Sana indirdik. Ahirete Îman edenler; Bu Yüce Kitaba Îman ederler. Onlar; Namazlarını bırakmayan, devamlı kılan hayırlı insanlardır.

۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ
سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ؕ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُونَ فِى غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓا
اَيْدِيهِمْ ۚ اَخْرِجُوٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ
الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيَاتِهٖ تَسْتَكْبِرُونَ ۞

93. Âyet: Allah'a ﷻ iftira eden, kendi yalanlarını; Allah'a ﷻ dayandırıp kendisine hiçbir vahiy yapılmadığı hâlde O'nun ﷻ tarafından bana vahyedildi diyen, çirkin ve iğrenç icraatlarına; O'nun ﷻ buyruğu iddiasında bulunan hainden daha zalim kim olabilir? Daha da alçağı; Allah'ın ﷻ Kitab indirdiği gibi bende kitap indireceğim diyen alçaktan daha zalim olabilir mi? Zalimleri; ölüm serhoşluğu hâlinde, Azraaîl'in ﷺ emrindeki korkunç meleklerin ﷺ ellerini uzatıp sıkıntı verdikleri anda ah bir görsen. O anda çektikleri sıkıntılardan dolayı ölmek isterler, ama işkence devam eder ve melekler derler ki ﷺ her şeye gücünüzün yettiği iddiasında idiniz. Haydi canlarınızı kendiniz çıkarın ve kurtulun. Yalvarır, yakarırlar, ancak dinleyen olmaz. Melekler ﷺ şöyle der: Bugün sizler; hor ve rezil edip alçaltan bir büyük azapla cezalandırılıyorsunuz. Çünkü Allah Azıîmüşşân'a; yakışık almayan ve yaraşmayan sözleri alçakça konuşuyor, Kur'an'a dil uzatıp O Yüce Kitaba karşı büyüklük taslıyordunuz.

۞ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۭ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۞

94. Âyet: Hulasa ey insanlar! Verdiğimiz ni'metleri, bağışladığımız her şeyi arkanızda bırakarak ilk olarak yarattığımız gibi Bize; birer-birer gelmektesiniz. Hanı ne oldu? Sizler için şefaatçi ve yardımcı olacaklarını zannettiğin ve Bana ortak koştuğunuz putlarınız ve liderleriniz nerede? Onları görmüyoruz. Aralarınızdaki bağlar koptu, iktidar sahibi zannettiğiniz o zavallılar, sahip olduğunuz inanç, ideoloji ve kültürler kaybolup gitti. Korkunç azab ile baş başa kaldınız.

۞ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۭ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ۞

95. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; kuru ve ölü tanelere, her türlü tohum ve çekirdeklere can verip kabukları çatlatarak mahsuller ve ürünler var ediyor. Ölüden diri, diriden de ölü çıkarıyor. Bakınız işte Bu Zât ﷻ; âlemlerin Rabbi Olan Allah Azıîmüşşân'dır. Nasıl saptırılıyor ve niçin Haktan ayrılıp insanlıktan çıkıyorsunuz?

۞فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۞

96. Âyet: Kara kabuktan beyaz filiz çıkardığı gibi gecenin karanlığını yarıp aydınlığı açığa koyuyor. Geceyi sükûnete erdirip istirahat anı yaptı. Güneşi ve Ayı; muazzam bir hesab ile hareket eden ve sizlere hesap yapmanızı sağlayan araçlar eyledi. Bunlar ve her şeyin idaresi, bunların sayısız faydaları, zerrenin ve kürenin nizamı; sonsuz üstünlük Sahibi Azîz ve sonsuz bilgi ve hesap Sahibi Alîm Rabbinizin takdiri, ölçüp biçmesidir.

۞وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۞

97. Âyet: O sonsuz merhamet ve ikram Sahibi Rabbiniz; karanlık mahallerde ve nerede olup ne yöne gideceğinizi bilemediğiniz durumlarda; bakıp yol bulmanız için yıldızları yaratıp muazzam düzenlere koydu. Gerçekten tüm Âyetleri ve alametleri; akıl sahibi olup bilen ve idrak eden toplumlar için bölüm-bölüm genişçe açıklıyoruz.

۞وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ۞

98. Âyet: O Yüce Rab ki sizleri tek bir Candan yaratıp farklı zamanlarda, farklı yerlere yaydı. Her biriniz için bir karargâh ve bir de konup göçeceğiniz yer var. Gerçekten Biz ﷻ; Âyetleri ve alametleri iyi açıklıyoruz.

۞وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۞

99. Âyet: O sonsuz ikram Sahibi Rabbiniz ﷻ; Gökten su indirmektedir. O su ile her şeyin bitkisini çıkarıyoruz. Toprağı yarıp çıkan o bitkilerden kat-kat yeşil ekin yaprakları ve taze fidan ışkınları (ince dalları) var ediyoruz. Sonra o zayıf yapraklar ve dallar kuvvetlenerek taneler ve meyveler çıkarıyor. Hurma ağacının tomurcuğundan aşağı sarkan salkımlar çıkarıyoruz. Üzüm bağları, zeytin ve nar bahçeleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen ağaç türleri çıkarıp yetiştiriyoruz. Bu sayılanlar; ürünlerini çıkardığında ve kızarıp, sararark ve türlü renklere bürünerek pişip olgunlaştıklarında onlara bir bak. Gerçekten bakınız bu sayılıp anlatılanlarda; İman eden toplum için Allah'ın ﷻ Varlığına, Birliğine, sonsuz kudretine, sayısız lütuf ve ni'metlerine, sizleri ve tüm yarattıklarını nasıl yaşattığına âyetler ve ders alınacak alametler var.

۞ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَصِفُونَ ۞

100. Âyet: Beyinleri çürümüş ve akıl sağlıkları bozulmuş olan müşrikler; Allah Azîmüşşân'a cinleri, yani Şeytanın temsilcilerini ortak yaptılar. Hâl bu ki cinleri de Allah ﷻ yarattı. Bir kısım müşrikler de olağanüstü bir iftira uydurup Allah Teâlâ'ya oğullar ve kızlar isnad ettiler. O hainlerin alçakça nitelemelerinden Allah'ı ﷻ Tesbîh edin, tüm kusur ve eksikliklerden Pek uzak ve Münezzeh bilin. Allah Azîmüşşân pek Yücedir.

۞ بَدِيعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ ۚ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

101. Âyet: O ﷻ; Semâvâtı, Arzı ve yarattığı her şeyi eşsiz ve benzersiz yaratır. Yaratırken model ve kalıp kullanmaz, zerre, küre, parça ve bütün hiçbir şeyi; diğerinin aynısı yapmaz. Onun eşi ve arkadaşı olmayınca; çocuğu nasıl ve nereden olacak. Her şeyi O ﷻ; "ol" demekle yarattı. O ﷻ, her şeyi bilir.

۞ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۞

102. Âyet: Bakınız işte! Bu sonsuz icraatların, muazzam eserlerin ve Yüce Niteliklerin Sahibi Olan Allah ﷻ; sizin Rabbinizdir. Her şeyi Yaratandır ﷻ. Bu sebeple sırf O'na ﷻ kulluk yapınız. O ﷻ her şeye Vekîl'dir, her işi Yürüten, her şeyi ve herkesi Yönetendir.

۞لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ۞

103. Âyet: Bedenlerinizin gözleri O'nu ﷻ görmez. O ﷻ bütün gözleri ve her şeyi görür. O ﷻ Letîf, pek İnce, gayet Hoş ve öyle Pâk ve Berrak ki nûr gözlü melekler dahi göremezler. Habîr, her şeyi bilir, her şeyden Haberdar, bütün haber ve habercilerin ve de muhaberenin Rabbidir.

۞قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَآ اَنَا۠ عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ۞

104. Âyet: Rabbinizden can gözleri geldi. Kim o gözlere sahip olup Rabbisini görürse; kendisi için ve kendi yararınadır. Kim o gözlere sahip olmak istemez ve ruhen kör kalırsa kendi aleyhine ve zararınadır. Onlara de ki Ben; sizleri koruyup kollayacak değilim, kendilerinize vereceğiniz zararlara mâni' olamam. Sadece sizlere tebliğ eder, Rabbimin buyruklarını, verdiği tüm haberleri sizlere ulaştırıp ne yapacağınızı öğretirim.

Uyarı: Allah Azıîmüşşân; 103. Âyette ebsaarın, yani beden gözlerinin Kendisini ﷻ göremeyeceğini ama 104. Âyette tarafından kullara basıîretler, yani İlâhî can gözleri ikram olunduğunu açıklıyor ve kulların bu gözlere sahip olmalarını istiyor. Hulasa kim Kur'an'ın hakîkatine ererek O'nu can, Âyetleri de göz edinirse sınırsız olan ebedî gözle görür. Ezel ve Ebed Olan O Eşsiz Zâtı ﷻ; ezel ve ebed olan gözle göreceksin.

۞وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ۞

105. Âyet: Bak, Âyetleri böyle; muazzam tarzlarda ve tüm genişliğiyle açıklıyoruz ki inkârcılar; Sana desinler ki Sen ders çalışıyorsun. Biz ise akıl ve ilim sahıbi olan topluma açıklıyoruz ki anlayıp faydalansınlar.

۞اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ۞

106. Âyet: Sen; Sana ﷺ Rabbinden vahyedilene uy. O'ndan ﷻ başka hiçbir ilâh yok. Müşriklerden de yüz çevir, onlara kulak asma.

۞وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوا ۗ وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ۞

107. Âyet: Eğer Allah ﷻ dilese şirk koşamazlardı. Biz Seni ﷺ; onlara koruyucu olasın ve kontrol altında tutasın diye göndermedik. Sen onlardan sorumlu değilsin, zorla itaat ettirmekle yükümlü de değilsin.

۞ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

108. Âyet: Allah'tan ﷻ başkasına tapanların taptıklarına hakaret etmeyin ve dil uzatmayın ki onlar da cahilce ve düşmanlık yapıp haddi aşarak Rabbiniz Olan Allah'a ﷻ dil uzatırlar. Bu görüp bildikleriniz gibi her topluma; kendi yaptıklarını süsledik ve güzel gösterdik, yani kötülükleri iyi, iğrençlikleri süslü göstermesi için Şeytana izin verdik. Dünya hayatı sonrasında dönüşleri Rableri Olan Allah'adır ﷻ. Herkese yaptıklarını haber verecek. Kime uyduklarını, ne yaptıklarını ve neyi hak ettiklerini onlara gösterecek.

۞ وَأَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

109. Âyet: İnkârcılar; kendilerine bir Mu'cize gelse ona Îman edeceklerine dair yemîn etmekteki olanca gayretleriyle Allah'a ﷻ yemîn ettiler ve dediler ki eğer bir Mu'cize getirirsen; kesinlikle Îman edeceğiz.

De ki Mu'cizelerin gelmesi ve Âyetlerin inmesi ancak ve ancak Allah ﷻ katında ve sırf O'nun ﷻ Elindedir. Ey Yüce Rasûl ﷺ ve ey Mü'minler! Size bildiren biri var mı, kim bildirebilir? Bakarsınız; istedikleri o Âyet ve Mu'cize gelir ama yine de Îman etmezler.

۞ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٖ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

110. Âyet: O inkârcıların; ilk defasında Kur'an'a inanmadıkları gibi dostlarına düşmanca davranışları sebebiyle gönüllerini ve gözlerini bertaraf ederiz, Mu'cize ve Âyetleri görüp anlamazlar, yüz çevirip giderler. Dolayısıyla onları azgınlıkları içerisinde bırakırız da iğrençlikleri içerisinde bocalayarak yaşarlar.

۞ وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُٓوا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۞

111. Âyet: Onlara melekleri ﷻ indirsek, ölüleri diriltip kaldırsak da onlarla konuşsa ve her şeyi huzurlarında toplayıp karşılarına diksek; Allah'ın ﷻ dilemesi olmadıkça Îman etmezler. Durum bu, ancak insanların çoğu cahillik yaparlar ve bunu bilmez ve anlamazlar.

۞ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۭ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۞

112. Âyet: Bak, gör ki bu anlatılanlar gibi her bir peygambere ﷺ; insanların ve cinlerin şeytanlarından bir büyük düşman ortaya koyduk. O şeytanlar, yani kendileri Haktan uzak olup halkı uzaklaştırmağa çalışanlar; birbirlerine, yani öncü şeytanlar ayak takımı şaşkınlara; sözün parlak ve yaldızlı olanlarını fısıldarlar ki onları kandırıp şerre düşürerek zarara soksunlar, Dünyada İslâm'dan, Ahirette de Cennetten mahrum etsinler. Eğer Allah ﷻ dileseydi; onlara engel olurdu da bu anlatılanları yapamazlardı. Onları; yaptıkları iftiralarla ve düzmece tanrılarıyla baş başa bırak.

۞ وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۞

113. Âyet: Bu azgın kâfirlerin anlattıkları yalan, aldatma ve iğrenç faaliyetlere izin verdik ki Ahirete Îman etmeyenlerin gönülleri eğilip ilgi duysun ve onları beğenip hoşlansınlar da arzuladıkları kötülük ve kâfirlikleri kazansınlar. Sonra da korkunç zarara girsinler.

۞ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِي حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۭ وَالَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۞

114. Âyet: Ey Rasûlüm ﷺ! De ki Peygamber olduğumu ve Yüce Tevhîd Da'vâsını; inkâr etmeniz sebebiyle sizlerle tartışırken aramızda hakem olarak Allah Azîmüşşân'dan başkasını mı isteyeceğim? Bu Yüce Kur'an'ı tüm ayrıntı ve açıklamalarıyla O ﷻ indirdi ve Benim Peygamber olduğuma, sizlere İnen Bu Kur'an'ın; Kendisi tarafından İndirilen bir Kitab olduğuna Kendisi ﷻ Şâhid olup başka bir şâhide hâcet bırakmadı.

Ey Şânlı Rasûl ﷺ! Kendilerine Kitab verilen akıl sahıbi Yahûdî ve Hıristiyanlar; bilirler ki Bu Kur'an; gerçekten Rabbin tarafından indirildi. Bunun insanlık tarafından anlaşılacağında şüphe edenlerden olma.

۞ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

115. Âyet: Rabbiyin Kelimesi, yani Tevhîd ve İslâm Da'vası ve de İlâhî hukümlerin ve Dînî esasların tamam olduğuna dair Sözü tamamlandı, doğru, aadil ve tam olarak gerçekleşti. Onun ﷻ sözleri, kararı ve her istediği; yerine muhakkak gelir, asla Sözünü değiştirecek biri olamaz. O her şeyi duyar ve bilir.

۞ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۞

116. Âyet: Sen Ey En Güçlü Rasûl ﷺ! Hak ve Tek Yol İslâm'ın Sahıbi, yaratılmışın En iyi Bileni ve En Kâmil Peygamberi ﷺ olduğun hâlde Yeryüzünde bulunan insanların çoğuna uysan; Seni ﷺ Allah'ın ﷻ O Muazzam Yolundan saptırırlar. Onlar başka değil, ancak zanna ve pis kuruntularına uyarlar ve sadece lâf ebeliği yapıp yalan söylerler, gerçeği asla bulamazlar.

۞ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۞

117. Âyet: Bilesin ki Rabbin A'lemdir, yani sonsuz bilgi Sahıbidir. Nûrlu Yolundan sapıp ayrılan kâfiri bilir. O ﷻ; Hakka uyan kullarını, Hak Yol İslâm'a eren seçkinleri pekiyi bilir.

۞ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ۞

118. Âyet: Eğer Allah'ın ﷻ Âyetlerine ve açıklamalarına Îman ediyorsanız; üzerine Allah'ın ﷻ Adı okunarak kesilen hayvanların etinden yiyin.

۞ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ۞

119. Âyet: Size ne engel olabilir ve neden; üzerine Allah'ın Adı ﷻ okunarak kesilen hayvanın etinden yemezsiniz? Rabbiniz sizlere haram kıldıklarını bir-bir açıkladı ve haramlardan; çaresizlik anında yiyebileceğinize izin vererek o durumu; haramlardan hariç tuttu. Bilesiniz ki insanların çoğu; keyfî arzuları, yanlış görüşleri ve cahillikleri sebebiyle insanları yanıltıp yanlışa sürüklüyorlar. Haram olmayan rızıklara; haram diyerek sıkıntı ve darlık çıkarıyorlar. Bilesin ki Rabbin; haddi aşanları çok iyi bilir.

۞ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ۞

120. Âyet: Günahın açık olanını da gizli olanını da terk edin. Rabbinizin yasaklarından gizli-âşikâr uzak durun. Bilesiniz ki günah kazananlar; kazandıkları günahlarla cezalanacaklar.

۞ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ
أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ۞

121. Âyet: Üzerine Allah Azıîmüşşân'ın Adı ﷻ okunmayan, "Bismillâhi vellaahü Ekber" denmeden kesilen hayvanın etinden yemeyiniz. Bilesiniz ki üzerine Allah'ın Adı ﷻ okunmaksızın kesim yapmak sapıklıktır, Dînden çıkmaktır. Bilesiniz ki şeytanlar, yani Şeytan ve Onu temsil edenler; sizinle tartışmaları için elemanlarına vahyederler, yani vesvese ile akıl verirler. Sizin Sahıbiniz ve Yardımcınız; Allah Azıîmüşşân'dır, O'ndan ﷻ ilham alıp aklınızı geliştirerek onlara karşı üstünlük kazanın. Eğer bükülüp onlara teslim olursanız; bilesiniz ki sizler de müşrikler olursunuz.

Uyarı: Ehl-i Kitabın kestiğine gelince; eğer Allah'a ﷻ inanarak Besmele ile keserse yenir. Bugün Yeryüzünde Allah'ın Adını ﷻ okuyarak kesim yapan Ehl-i Kitabı bulmak zor. Değil Ehl-i Kitab; Müsliman çocuğunun İmanında kusur var ve Allah'ın Adını ﷻ okumadan keserse; kestiği murdar olur, asla yenmez. Bu Âyet gayet açık ve anlaşılırken "Müsliman; Allah'ın Adını ﷻ kasden okumasa da kestiği yenir" iddiası da yanlıştır, kesilen hayvan murdar olur. İman ehlinin dili ile sesini yükselterek okuması zorunludur.

۞ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

122. Âyet: Ölü iken kendisine İman ile hayat verdiğimiz, Âyetlerimizi de kendisine nûr, aydınlık ve yüce görüşler kaynağı yaptığımız kimse; gerçek ilim ve anlayışların kaynağı olan o nûr ile insanlar arasında geziyor, Haktan ve adaletten ayrılmıyor, daima güzellikler sergiliyor. Şimdi bu değerli insan; durumu karanlıklar içerisinde şaşıp dolaşarak yürümek olup daima kırıp döken ve o karanlıklardan çıkamayan kimse gibi midir? Körle gören, kârlı ile zararlı, yaşayan ile ölü elbette bir değildir. Buna rağmen kâfirler; karanlığı; aydınlık, zararı; kâr, ölüyü; diri zannedip şaşkınlık içerisinde yüzüp gidiyorlar. Böylece kâfirlere yaptıkları her şey süslü ve parlak gösterilmektedir.

۞وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ اَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَاۗ وَمَا يَمْكُرُونَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۞

123. Âyet: Bak işte bunun gibi yani İmtihan yeri olan Dünyada Şeytanın; kâfirlerin zulüm ve kâfiliklerini süslü göstermesine izin verdiğimiz gibi her kentte ve her yörede halkın büyüklerini ve başlarını suçlu azgınlar yaptık ki bulundukları yerlerde Allah'ın ﷻ kullarını Dînlerinden, Kitaplarından ve peygamberlerinden ﷺ vazgeçirmek için tuzaklar kurup haince çalışmalar yapsınlar, Biz de imtihanı kazanan Mü'minlere destek verip o hainlerin planlarını boşa çıkaralım. O hainler; İslâm'a ve Müslimanlara kurdukları tuzakları; sadece kendilerine kurmuş olurlar ama farkında olmazlar. Zira o tuzakları ve haince çalışmaları; Mü'minlerin kazanmasına, kendilerinin de zarara uğramasına sebep olur.

۞وَاِذَا جَاۗءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ۞

124. Âyet: Daima büyük suçlar işleyen o kâfirlere; bir Âyet gelip okunduğunda derler ki Allah'ın ﷻ peygamberlerine ﷺ verilenler gibisi bizlere de verilmedikçe asla İman etmeyiz. Allah ﷻ peygamberlik gibi şerefli emanetini; nereye koyacağını, hangi şerefli kuluna vereceğini çok iyi bilir. Elbette yaratılmışın zirvesinde olan En Şerefli İnsana, Muhammed Mustafâ'ya ﷺ; En Yüce Kitab ve En Üstün Peygamberlik layık görülmüştür. Kendilerini bir şey zannedip büyüklenen büyük suç sahıplerine; ağır bir ceza verilip Allah ﷻ katında küçülüp alçalarak rezil olma hâli dokunacak. Hayat boyu kurdukları tuzakları sebebiyle de onlara; çok çetin bir azap isabet edecek, korkunç Cehennem; onların karargâhları olacak.

۞ فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَآءِ ۭ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۞

125. Âyet: Allah ﷻ kimi Kendisine erdimek isterse; onun göğsünü İslâm'a açar. Kimi de sapıklıkta bırakmak ve yolunu Cehenneme düşürmek isterse; onun göğsüne bir darlık, bir sıkıntı koyar. Sıkıntısından dolayı Göğe tırmanıyor gibi olur. Bak ve idrak et ki Allah ﷻ; tıpkı bunun gibi İman etmeyenlerin üzerine ağır bir murdarlık koyar. (Pislik kurdu gibi temizlikten, İman ve İslâm'dan hoşlanmaz, yaratılmışı düşünmez, nefsi için yaşar.)

۞ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ۞

126. Âyet: Bu sonsuz rahmetin, Dünya ve Ahiret seadetinin ve her türlü başarının bitmez-tükenmez Kaynağı Olan İslâm; dosdoğru olarak Rabbine Götüren Kendi Yoludur ﷻ. Hakîkaten Âyetlerimizi; düşünüp anlayan ve devamlı ders yapan toplum için türlü tarzlarda ve geniş ma'nalarla açıklıyoruz.

۞ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۞

127. Âyet: Rableri katında selâm yurdu, yani hiçbir rahatsızlığın, hastalık, ihtiyarlama, sıkıntı, yemek-içmek kaygısı, yenilip içilenlerden dolayı rahatsız olma, korkma, üzülme, kötü söz, ahlaksızlık v.s. eksikliklerin olmadığı Cennetler; zikir ve ders ehli olup a'zamî derecede Kur'an'dan faydalanan, En Yüce Önder Hz. Muhammed'e ﷺ uyan Mü'minlerindir. O Yüce Rab ﷻ; onların tüm işlerinde pek Yakın Yardımcılarıdır.

۞ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰٓـؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۭ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ۞

128. Âyet: O sonsuz azamet Sahibi ﷻ; Kıyamet Günü bütün kullarını Yüce Huzurunda toplar ve sorar: Ey, Şeytana hizmet eden cinler topluluğu! Gerçekten sizler; şeytanlık yaptınız, insanlardan çokça taraftar edinip onları kâfir yaparak kendinize kattınız. İnsanlardan onlara katılıp yakınları ve yandaşları olan kâfirler diyecekler ki ey Rabbimiz! Birbirimiz-

den fayda elde edip geçim yolları bulduk, makam, mevki ve rızıklara konduk. Fânî Dünya'ya aldanarak sapıklıkta birbirimize destek verdik. Sonunda da bizlere belirlediğin ecelimize, ömrümüzün sonuna ulaştık. Yüce Rab dedi (elbette diyecek) ki Cehennemin korkunç ateşi sığınağınız ve yurdunuzdur. Allah'ın ﷻ dilediği (soğuk sulara sokulma gibi) durumlar müstesnâ o ateşte ebedî kalacaksınız. Ey Rasûlüm ﷺ! Bilesin ki Rabbin Hakîm'dir, kusursuz ilim, sağlam icraat Sahıbi, tüm gayeleri ve her şeyi Bilendir.

۞ وَكَذٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظّٰلِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞

129. Âyet: Bak bu olanlar gibi zalimlerin birilerini; diğerlerine yakınlaştırıp dostlar yaparız, sonra da hepsini ağır cezalara uğratırız. Bu kahra uğramalarının sebebi kazandıkları zulüm ve ahlaksızlıklarıdır.

۞ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كٰفِرِينَ ۞

130. Âyet: Ey cinler ve insanlar topluluğu! Sizlere; içinizden peygamberler ﷺ gelip Âyetlerimi anlatmadı mı ve bugününüze kavuşacağınız, öldükten sonra dirilip Kıyamet Gününde Rabbinizin Huzurunda bulunup hesap vereceğiniz uyarısını yapmadılar mı? Dediler ki aleyhimizde şâhidleriz. Peygamberler ﷺ geldi, ey Rabbimiz! Senin Âyetlerini okuyup anlattılar ve Bugünü haber verdiler ama biz onları yalanladık ve Şeytana uyduk.

Azabı hak eden kâfirler; bunların nedeni olarak da Dünya hayatının kendilerini aldattığını söylediler. Hulasa kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerinde şâhidlik yaptılar.

۞ ذٰلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَاَهْلُهَا غٰفِلُونَ ۞

131. Âyet: Rabbiyin bu anlattıkları şunun içindir: Senin Rabbin; kentlerin ve memleketlerin ehâlîsini; hakîkatlerden gafil ve habersiz oldukları hâlde helâk etmek suretiyle zulmetme gibi bir şey yapmaz. Tüm kullarına peygamberler ﷺ gönderip Kitaplar indirerek sorumluluklar yükledi ve onları uyardı.

۞ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۞

132. Âyet: Kulların her biri için yaptıkları iş ve icraatlarından dolayı dereceler var. Onların yaptıklarından; asla gafil değildir Rabbin ﷻ.

۞وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۚ اِنْ يَشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۞

133. Âyet: Rabbin Ğanî, sonsuz zenginlik Sahıbidir, hiç kimseye muhtaç değil ve sonsuz rahmet Sahıbidir. Dilerse sizleri alıp götürür, varlıklarınızı yok eder. Sizin yok edilmenizden sonra yerinize dilediğini getirir. Nitekim sizleri de diğer bir toplumun neslinden meydana getirmişti.

۞اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۞

134. Âyet: Bilesiniz ki sizlere tehdid edilerek geleceği haber verilen azap kesin olarak gelecek, asla Rabbinizi aciz koyamayacaksınız.

۞قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۞

135. Âyet: De ki ey Kavmim! Yetkiniz ve imkânınız dâhilinde çalışın ve elinizden gelenleri yapın. Bilesiniz ki Ben de çalışmaktayım. Bu Yurdun sonunun kimin olduğunu göreceksiniz. Bilesiniz ki gerçek şu: Zalimler iflah olmaz, kurtuluş yüzü görmezler. Yaptıkları zulmün cezası ağır olacak.

۞وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۞

136. Âyet: Mekke müşrikleri; her bir müşrik gibi kurallar koyarlar, tekrar-tekrar yazıp bozarlar ve yürürlükte olan kuralları da sık-sık çiğnerler. Kendi zan ve kuruntularınca Ka'be'ye ve muhtaçlara harcamak üzere; sahip oldukları ekinlerden ve hayvanlardan bir kısmını; bu pay Allah'ındır ﷻ diyerek ayırırlar. Bir pay da ortaklarımıza diyerek, yani Allah'a ﷻ

ortak koştukları putlarına ayırırlar. Putlarına ve taptıklarına ayırdıkları paydan; hiçbir zaman Allah'a ﷻ ayırdıkları paya ilave olmaz. Ama Allah'a ﷻ ayırdıkları paydan; taptıklarına ayırdıkları paya sık-sık ilave olur. Putperestler ne iğrenç huküm veriyorlar.

۞ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۞

137. Âyet: Bak işte aynen bu olanlar gibi putperest müşriklerin çoğuna; şirk koştukları putları, yani putçuluğu istismar eden kokuşmuş akılları; kendi çocuklarını öldürmeyi parlak bir davranış ve süslü bir iş gibi gösterdi. Çünkü taptıkları ve çürümüş akılları; dînlerini, yani yaşamakta oldukları hayat tarzını; kendilerine karıştırıp içinden çıkılmaz hâle getirerek onları zora sokacak ve helâk edecek duruma düşürmüştür. Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Onlara zorla yaptıracak değilsin. Eğer Allah ﷻ dilese idi onlar bu sapıklıkları yapmazlardı. Onları serbest bırakıyor. Sen de onları iftiraları ve uydurma dînleri ile baş başa bırak.

۞ وَقَالُوا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

138. Âyet: Kurallar koymağa devam ederek dediler ki şu ayırıp işaretlediklerimiz; yasak hayvanlar ve ürünlerdir. Kendi kuruntularınca yasağı koydular ve dediler ki bunları bizim dileyip izin verdiklerimizden başkası yiyemez. Yine bir kısım hayvanları belirlediler ve dediler ki bunların sırtları, yani bunlara binmek haramdır. Bir kısım hayvanları da belirlediler ve dediler ki bunlara Allah'ın Adı ﷻ okunmayacak, kendiliğinden öldüğünde Besmele okumadan (bunların leşini) yiyeceksiniz. Allah ﷻ adına konuşuyor ve O'na ﷻ iftira ediyorlardı. Allah Azîmüşşân iftiralarının cezasını elbette verecek.

۞ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ اِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۞

139. Âyet: Şu kuralı da koydular ve dediler ki şu evcil hayvanlarımızın karınlarındaki yavrular; erkek olan fertlerindir. Eğer doğan yavru ölü bir leş olarak doğarsa; erkek-kadın hepsi ortak olarak yiyorlardı. Allah ﷻ onların bu nitelemelerini ve söylediklerini cezasız bırakmayacak. Çünkü yalan söyleyip iftira ediyorlardı.

۞قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞

140. Âyet: Hiç şüphe yok ki beyinsizce ve cahilce çocuklarını öldürenler ve kız çocuklarını diri-diri toprağa gömenler; korkunç zararlara girmişlerdir. Tabîî ki Allah'ın ﷻ kendilerine rızık olarak verdiklerini; Allah'a ﷻ iftira ederek kendilerine haram kılanlar da hüsrana uğramış, sonsuz zarara girmişlerdir. Onlar tamamen sapıklığa düşmüş ve Hak Yolu bulamamışlardır.

۞وَهُوَ الَّذِىٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ وَلَا تُسْرِفُوا ؕ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۞

141. Âyet: O, sonsuz rahmet ve ikram Sahibi Rabbiniz ﷻ; sizlere tabîî bahçeler verdiği gibi sizin elinizden bazısı çardaklı, yani direkler dikilip çatılar çatılarak üzerlerine üzüm çubukları yukarı doğru uzatılmış asmalı bağlar, bahçeler ve bazısı çardaksız olmak üzere nice bahçeler vücuda getirdi. Hurmalıklar, türlü taneli ekinler, yemiş türleri ve farklı-farklı sayısız meyveler, zeytinler, narlar. Bunların bazıları birbirine benzer, bazıları benzemez. Rabbinizin ikram ettiği ürünlerini ve rızıklarını yiyin. Bunlar; ürün verdiği ve devşirme zamanı geldiğinde de hakkını, yani Zekâtını ve sadakasını verin. İsraf etmeyin, Rabbinizin emanetini yerli yerince sarf edin, haksızlık yapmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ müsrifleri, yani yersiz kullanım yapan, ni'metleri zâyi' eden ve haksızlıkta bulunanları sevmez, iflah etmez.

Bilgilendirme: Ekin, sebze ve meyvelerin Zekâtı; oşrünü (onda birini) fukaraya vermekle olur. Masrafa göre bu mikdar değişir.

۞وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ؕ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞

142. Âyet: Rabbiniz sizlere En'aamdan, yani evcil hayvanlardan yük taşıyıcı olarak, sergi gibi yere serilip kesilerek eti yenen, yatak-döşek gibi ihtiyacınızı gidermek üzere altınıza serilen binit hayvanları var etti. Allah'ın ﷻ sizlere rızık olarak verdiklerinden yiyin, hiçbir hu-

susta Şeytanın adımlarını izlemeyin. Bilesiniz ki O; sizin apaçık düşmanınızdır. Düşmanlığı ve zararı gayet açıktır.

۞ ثَمَانِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۞

143. Âyet: Rabbiniz; sekiz eş, yani dört çift evcil hayvanı sizlere helal kıldı. (Bunlara Allah'ın Adını ﷻ okuyarak keser ve etlerinden yersiniz.) Koyun türünden iki eş (bir çift), keçiden iki eş. De ki Allah ﷻ; bu hayvanlardan iki erkeği mi, haram kıldı, yoksa iki dişiyi mi? Ya da dişilerin rahımlerinin şâmil olduğunu mu, yani anne koyun ve anne keçinin karınlarında taşıdığını mı? Eğer iddialarınızda doğru iseniz Bana haber verin.

۞ وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۗ قُلْ آٰلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۗ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞

144. Âyet: Deve türünden iki eşi (bir çifti), sığır türünden iki eşi (bir çifti) de sizlere helâl kıldı. Bunların üzerine Allah'ın Adını ﷻ okuyarak keser, etlerinden yersiniz. De ki deve ve sığırın iki erkeğini mi, yoksa iki dişiyi mi veya iki dişinin rahımlerinin şâmil olduğunu mu, yani karınlarında taşıdıkları yavruları mı haram kıldı? Yoksa sizler; Allah Azîmüşşân bunları emrederken; Huzurunda hazır bulunup tanıklık mı yapıyordunuz?

İnsanları yanıltıp şaşırmak için yalan ve asılsız olan bir şeyi; Allah'a ﷻ iftira edenden daha zalim kim olabilir? Allah ﷻ; haddi aşan ve zulmeden kâfirlere hidayet nasip etmez, gayelerine erdirmez.

Bilgilendirme: Eti yenen annelerin yavruları canlı olarak doğar, bir arıza sebebiyle ölme durumu olursa Allah Adı ﷻ okunarak kesilir ve eti yenebilir. Ölü olarak doğan; leş olduğu için eti yenmez.

۞ قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

145. Âyet: De ki helâl olduklarına dair haklarında Bana vahiy gelenlerin; yeme ihtiyacı olan herhangi bir kimseye haram olacağına dair bir hukme rastlamıyorum, ancak Besmele okunarak kesilmeyen ve ölen leş, akmış kan ve domuz eti müstesnâ. Bunlar haram, bilhassa domuz eti pisliktir. Ya da sapıklık yapılarak Allah'tan ﷻ başkasının adı; üzerine çağırılarak kesilen hayvan da haramdır, murdardır. Kim aadil yöneticilere başkaldıran eşkıyadan biri olmayarak veya haram olan yiyeceği; ölmeyecek kadar değil de fazla yemek gibi ya da leş diyorduk ama iyi ve hoş bir yiyecekmiş gibi saçmalık yapmayarak ve haddi aşmayarak sırf çaresiz kaldığından dolayı ölmeyecek kadar haramdan yerse muaftır, müsaade edilip bağışlanmıştır. Allah'ın ﷻ helal kıldıklarını yiyin, çaresiz kalmadıkça haramları yemeyin. Saalih bir Mü'min; haramdan ölmeyecek kadar yer. Bilirsin ki Rabbin Ğafûr ve Rahîmdir.

۞ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا
إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا
لَصَادِقُونَ ۞

146. Âyet: Yahûdîlere; deve vb. tırnaklıların tamamını haram kıldık. Sığır ve koyunların da iç yağlarını haram kıldık, ancak; sırt etlerine karışmış olan, bağırsak etrafında bulunan ve kemiklerin üzerindeki yağlar hariç. Bu hariç tutulan yağları yemeleri helâldir. Onların; peygamberleri ﷺ öldürmeleri, faiz yemeleri, kendilerinden olmayan insanların mallarını yemeyi helâl saymaları, sahte sözlerle para toplamaları gibi azgınlıkları sebebiyle bu sayılanları ceza olarak onlara haram kıldık. Biz ﷻ; daima Doğruyuz ve hep gerçekleri söyleriz.

۞ فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞

147. Âyet: Ey En Sevgili Peygamber ﷺ! Eğer Sana ﷺ yalan söylüyorsun deyip inkâr ederlerse de ki Rabbiniz geniş rahmet Sahibidir. Siz Benden vazgeçseniz de Yüce Rabbimizin rahmetini umarak Ben sizlerden vazgeçmeyeceğim ama bu inkâr suçunda ısrar ederseniz; Rabbimin çetin azabı suçlular topluluğundan geri çevrilmez, sizleri ağır bir cezaya çarptırır.

۞ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۞

148. Âyet: Senin uğraşıların karşısında müşrikler şunu da diyecek: Eğer Allah ﷻ dileseydi; bizler ve bizlerden önce yaşayan babalarımız ve atalarımız şirk koşmazdık. Hiçbir şeyi de kendiliğimizden haram kılmazdık. Tıpkı bu Kureyş Kavminin müşrikleri gibi onlardan önceki müşrikler de peygamberlerini ﷺ yalanlayıp inkâr ettiler ve nihayetinde korkunç şiddetimizi tattılar.

Seninle tartışmak için çaba ve uğraşı gösterenlere de ki konuştuklarınızı dayandıracağınız hiçbir gerçek bilginiz var mı? Varsa açığa koyunuz. Sizler başka değil, ancak zan ve kuruntuya uyuyorsunuz ve sizler başka değil, sadece aşırı yalancılarsınız.

۞ قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞

149. Âyet: De ki herkesi aciz koyacak üstün ve yeterli belge ve buna sahip olmak; Allah'a ﷻ has ve sırf O'na ﷻ mahsustur. Eğer dileseydi; sizleri top yekûn Îman ve İslâm'a erdirirdi.

۞ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ۚ ۞

150. Âyet: De ki bu bahsettiklerinizi ve haramdır dediklerinizi; Allah ﷻ haram kıldı diye şâhidlik yapan şâhidlerinizi getirin. Ey Habîbim ﷺ! Onlar şâhidlik yapsa da Sen onlarla beraber olma. Zira kesinlikle Rabbin helâl olan o hayvanları asla haram kılmadı. Onların dediklerine de şâhidlerine de itibar etme.

Hulasa Âyetlerimizi inkâr edenlerin; pis arzularına dayalı bâtıl görüşlerine uyma. Ahirete Îman etmeyenler; Rableri hakkında daima adaletten saparak yalana ve zulme yönelirler.

۞ قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ۚ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۞

151. Âyet: De ki geliniz ve dinleyiniz. Rabbinizin sizlere haram kıldıklarını okuyayım: Hiçbir şeyi Allah Azîmüşşân'a ortak koşmayın. Baba ve annenize kesinlikle iyilik yapın, ita-

atte kusur etmeyin. Açlık korkusundan dolayı çocuklarınızı katletmeyin, soyunuzu kesmeyin. Sizleri ve onları Biz ﷻ besliyoruz. Fahışelere, yani Dînin iğrenç gördüğü büyük günahlara, gizlisine ve âşikâr olanına yaklaşmayın. Allah'ın ﷻ haram kıldığı canı katletmeyin, ancak hak ve hukuk yoluyla öldürmek müstesnâ. (Bunda da yargısız ve emirsiz infaz yapılmaz.) Bakınız bu sayılanları; Allah ﷻ sizlere emrediyor.

۞ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ۖ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞

152. Âyet: Yetîm malına yaklaşmayın, ancak pek güzel olan yolla yaklaşabilirsiniz. O da şâhidlerin görüp bildikleri durum çerçevesinde; onlar adına mallarını çalıştırıp çoğaltarak ihtiyaçlarını güzelce temin etmektir. Onlar, akıl ve bedenleri bakımından güç ve kudrete erişinceye kadar mallarına bakar, onlar adına o malları koruyup çoğaltırsınız. Sonra da şâhidler huzurunda haklarını tam olarak teslim edersiniz.

Ölçü ve tartıyı; düzgün terazi ve ölçü aletleriyle tam yapın. Hiç kimseye gücü ve kapasitesi üstünde sorumluluk yüklemeyiz. Konuştuğunuzda dengeli konuşun, şâhidlik yaptığınızda adaletli olun, haksız olan; yakınınız da olsa adaletten ayrılmayın. Allah'a ﷻ verdiğiniz sözü; tam olarak yerine getirin. Bakın bunlar; düşünüp ders yaparak hatırda tutmanız için Rabbinizin sizlere vasıyyeti ve emridir.

۞ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞

153. Âyet: Bakınız, bu anlatılan hukümler ve Rasûlümün ﷺ anlatıp tatbik ettikleri; Benim Yolumdur, sizleri Bana ve sonsuz ni'metlerime ulaştıracak Gerçek Hayat bilgileridir. Dosdoğru olarak arz ettiğim Bu Yola uyun, Dîninizi hakkıyla yaşayın. Bâtıl yollara uymayın ki sizleri parçalayarak O'nun ﷻ Hak ve Tek Yolundan sizleri ayırır, birbirinize düşersiniz. Bakınız, Rabbiniz bu tavsıyeyi; her türlü tehlikeden korunmanız için yapıyor.

۞ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ۞

154. Âyet: Bu uyarılardan sonra şunu da öğrenin: Duyup itaat etmeyi güzel becerenlere tam bir hidâyet ve kurtuluş kaynağı olarak Mûsâ Peygambere ﷺ; O Yüce Kitabı (Tevrat'ı) verdik. Her şeyi açık-açık anlattık, onlara bir Rehber ve rahmet, yani ebedî gelirler kaynağı yaptık ki Ahirete ve Rableriyle karşılaşıp hesap vereceklerine Îman etsinler.

۞ وَهٰذَا كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞

155. Âyet: İşte Bu Muazzam Kitab, Yüce Kur'an da sizlerindir. O'nu Biz indirdik. Pek Mübarektir, sonsuz hayır ve bereket Kaynağıdır. O'na uyun, içerdiği buyruklarımı yerine getirin. Rahmete ermeniz ve Cennete girmeniz için O Yüce Kur'an'a muhalif olmaktan sakının, kahra uğramaktan korunun.

۞ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ۞

156. Âyet: Kur'an'ı indirmeseydik; şunu demeniz mümkin olurdu: Şüphesiz bizden önce iki topluma, Yahûdî ve Hıristiyan olanlara Kitab indirildi. Biz onların Kitaplarıyla yaptıkları derslerden habersiz ve mahrumuz.

۞ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيَاتِنَا سُوٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۞

157. Âyet: Ya da şöyle demeniz olabilirdi: Eğer bize Kitap indirilseydi; biz Hak Yola onlardan daha iyi ermiş olurduk. Bu sebeple sizlere Rabbinizden pek açık ve her şeyi açıklayan bir Mu'cize, Yolgösteren Bir Kitap ve rahmet Denizi geldi. Artık; Allah Azıîmüşşân'ın Âyetlerini inkâr eden, O Âyetlerden saparak insanları da vazgeçirenden daha zalim kim olabilir? Âyetlerimizden yüz çevirip insanları da vazgeçiren zalimleri; bu sapıklıkları sebebiyle yakında azabın en kötüsüyle cezalandıracağız.

۞ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِٓي اِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۞

158. Âyet: Bu zalimler; bunca Âyet ve Mu'cizeden sonra Îman etmek için bir şey mi bekliyorlar? Bunlar bir şey beklemiyor, sadece kendilerine meleklerin ﷻ gelmelerini ﷻ veya Rabbiyin gelmesini ya da Âyet ve Mu'cizelerinden bir büyük Mu'cizenin gelmesini bekliyorlar. Kendilerine gereken her şeyin gelmesine rağmen boş arzularla oyalanıp inkârlarında ısrar eden zalimlere ancak Rabbiyin bir Âyeti, yani Varlığını, Birliğini ve sonsuz kudret Sahıbi olduğunu gösteren olağanüstü bir musıîbet gelir, bu da onların sonları olur. Allah'ın ﷻ Âyetlerinden bir Âyet ve korkunç bir musıîbet geldiğinde tevbe kabul edilmeyeceği için hiçbir kimseye; önceden Îman etmiş olmadıkça ve önceden Îman ettiğinde bir iyilik kazanmadıkça Îman etmesi bir fayda vermez. De ki kahredileceğinizi bekleyin, Biz de bekliyoruz.

۞اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۞

159. Âyet: Dînlerini parçalayan, bölünüp guruplar hâline gelerek kendi biliş ve görüşlerine uyup Hak Yoldan ayrılanlardan dolayı Sen hiçbir şeyde ve hiçbir sorumluluk konumunda değilsin. Onların işi sırf Allah'a ﷻ bırakılır. Sonra Allah ﷻ; onlara ne yaptıklarını haber verir.

Ey Yüce Mevlâmız! Biz Muhammed ﷺ Mensuplarını; bölünüp parçalanmaktan, Efendimizin ﷺ ve Saadık Arkadaşlarının yaşadıkları Sünnet-i Seniyyeden, Yüce Dîn İslâm'dan sapmaktan koru. Âmîn.

۞مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞

160. Âyet: Kim; Allah ﷻ için bir iyilik yaparsa; o kimseye o iyiliğin on misli var. Kim bir kötülük yaparsa; sadece onun bir misliyle cezalanır, haksızlığa uğramazlar.

۞قُلْ اِنَّنِي هَدٰىنِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ اِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

161. Âyet: De ki Rabbim Beni; En Doğru Yola erdirdi. Yani Hanîfin, her şeyi bırakıp Allah'a ﷻ Yönelmiş Olan İbraahîm'in ﷺ Dînine, En Sağlam ve En Doğru Dîn Olan Yüce

İslâm'a erdirdi. O Yüce Peygamber İbraahîm ﷺ; hiçbir zaman ve hiçbir konuda müşriklerden olmadı.

۞ قُلْ اِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

162. Âyet: Haykırarak söyle: Bilesiniz ki Namazım, Kurban ve yaptığım tüm ibadetlerim, hayatım ve ölümüm; âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah Azıîmüşşân'a aiddir.

۞ لَا شَرِيكَ لَهٗ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ۞

163. Âyet: O'nun ﷻ ortağı yok. Bunları söylemek ve yaşamakla emrolundum. Ben; varlığını O Yüce Rabbe teslim ederek sırf O'na ﷻ memur olanların İlkiyim.

۞ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞

164. Âyet: De ki O ﷻ herkesin ve her şeyin Rabbi olduğu hâlde; Allah Azıîmüşşân'dan başkasını mı Rab edineceğim? Hiçbir kimse; kimseye bir şey kazanmaz, sadece kendisine kazanır. Kimse de bir başkasının vebalini ve yükünü yüklenmez, cezasını üstlenmez. Dünyadaki hayatınız sonrasında dönüp gidişiniz sadece Rabbinizedir. Hakkında tartıştığınız her şeyi sizlere haber verip gerçekleri açıklayacak ﷻ.

۞ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَآئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَآ اٰتٰيكُمْ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهٗ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

165. Âyet: Yüce Rabbiniz sizleri; Yeryüzünde Kendisini temsil edecek halîfeler yaptı. Her birinize verdiği ni'met ve derece hakkında sizleri imtihan etmek için birinizi diğerinizin üstünde; yüceltti, derece ve mertebeler bakımından mertebe sahibi kıldı. Bilesiniz ki Rabbiniz; cezalandırması çok çetin Olandır. Gerçekten O ﷻ; Ğafûr ve Rahîmdir.

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

A'RAAF SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓمٓصٓ ۞

1. Âyet: (اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اللَّطِيفُ الْمُحِبُّ الصَّادِقُ) Ey üstün letaafet Sahıbi, Rabbisini Seven, pek sadâkatli Olan!

۞ كِتَابٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِينَ ۞

2. Âyet: Bu Eşsiz Kitab, Yüce Kur'an; Sana ﷺ İndirilen Muazzam bir Kitabdır. İlâhî Kitapların En Yücesi; peygamberlerin ﷺ ve tüm yaratılmışın En Üstününe indirilince artık bu yüce görevinden dolayı Göğsünde hiçbir darlık, işinde hiçbir zorluk olmasın. Tam bir coşku ile inkârcıları uyarman, Îman edenleri öğüt ve nasihatlerinle ders ve düşünce sahıbi yapa-

rak Doğru Yolda tam bir başarı ile yürütmen için harekete geç. Rabbin daima Seninle olunca korkma, yorulma ve asla hiçbir şeye üzülme.

۞ اِتَّبِعُوا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۭ قَلِيْلًا مَا تَذَكَّرُوْنَ ۞

3. Âyet: Ey insanlar! Rabbinizden size İndirilene uyun, Eşsiz Önderinize ﷺ uyup itaat edin. Allah Azîmüşşân'dan, O'nun ﷺ En Üstün Temsilcisi Olan Yüce Rasûlünden ﷺ başkalarını dost ve idareci bilmeyin ve onlara asla uymayın. Rabbiniz sizlere En Kapsamlı Kitabı ve En Kâmil Rasûlü Diliyle ﷺ sizlere her şeyi anlattığı hâlde pek azını anlıyorsunuz, buyruklarımı ve derslerimi anlamak için az çalışıyorsunuz.

۞ وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَاۗءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَاۗىِٕلُوْنَ ۞

4. Âyet: Nice kenti, yani pek çok memleketi; içindekilerle beraber helâk ettik. Onlar gecelerken veya öğle istirahatı yaparlarken çetin azabımız onlara ansızın geldi.

۞ فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَاۗءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۞

5. Âyet: O korkunç azabımız geldiğinde zalimlerin; hiçbir da'vaları ve muhalefetleri kalmadı, sadece demeleri şu oldu: gerçekten bizler inkârda ısrar eden zalimler idik.

۞ فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ۞

6. Âyet. Kendilerine peygamber ﷺ gönderilen kavimlere ve o peygamberlere ﷺ elbet soracağız.

۞ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَاۗىِٕبِيْنَ ۞

7. Âyet: Tüm kullara ne yaptıklarını, peygamberlerin ﷺ da'vet ve tebliğ yaptıklarını, halkın nasıl karşılık verdiğini tam bir bilgi ile hepsine anlatacağız. Onlar görmüyordu ama biz onlardan ğaib ve uzak değildik.

۞ وَالْوَزْنُ يَوْمَىِٕذِۨ الْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۞

8. Âyet: O Kıyamet Gününde tartı, yani amellerin tartılacağı ve kim ne yaptı ise; büyük-küçük bütün yapılanların kendisine gösterileceği haktır ve bu kesin olarak gerçekleşecektir. Kimin tartılanları, yani yaptığı iyi işleri ağır gelirse; bak işte o kimseler kurtuluşa erecekler.

۞ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۞

9. Âyet: Kimin de tartılan iyilikleri ve Allah'a ﷻ yaptığı kulluk hizmetleri hafif gelir, yapılan kötülüklerden; iyilikler az olursa; bak işte o kimseler kendilerini korkunç zarara sokan kimselerdir. Çünkü onlar; Âyetlerimize karşı zalimlik yapıp inkâr ediyorlar, Hak ehline sıkıntı veriyorlardı.

۞ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۗ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۞

10. Âyet: Bilirsiniz ki sizlere yeryüzünde yetkiler ve imkânlar verdik. Orada sizlere türlü geçim mâddeleri ve yararlı rızıklar var ettik. Pek azına şükretmektesiniz.

۞ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۞

11. Âyet: Sizleri yoktan var ettik. Sonra sizlere ilmimizden ilim, hukmümüzden huküm, tedbir ve idaremizden idare, irademizden irade v.s. yüce nitelikler vererek güzel sûretlere sahip kıldık. Böylece Rabbinizi temsil edip O'nun ﷻ halîfesi olma şerefine erdirdik. İşte Atanız Âdem'in ﷺ bu üstün sûrete sahip kılınması sonrasında meleklere ﷺ dedik ki Âdem'e Secde edin ﷺ. Derhâl Secde ettiler. Ancak İblîs (karakterinde merhamet ve iyilik bulunmayan uğursuz Şeytan) Secde edenlerden olmadı.

۞ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ ۖ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۞

12. Âyet: Allah ﷻ sordu: Sana ne engel oldu ki sana emrettiğimde Secde edenlerden olmadın? Cevap olarak dedi ki ben O'ndan ﷺ hayırlı ve üstünüm. Beni tertemiz ateşten, O'nu ﷺ ise kokuşmuş çamurdan yarattın.

۞ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۞

13. Âyet: Allah ﷻ; Şeytanı la'netleyerek dedi ki Benim Huzurumda bulunma sahası olan Cennetten derhâl in. O Huzur makamında; senin büyüklük taslama hakkın olamaz. Derhâl çık. Bilesin ki artık sen; küçülüp alçalanlardansın.

۞ قَالَ اَنْظِرْنِيٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۞

14. Âyet: Şeytan dedi ki beni; onların tekrar diriltilecekleri güne, Kıyamete kadar (ömür vererek) beklet.

۞ قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۞

15. Âyet: Yüce Rab kabul etti ve dedi ki sen; bekletilenlerden olacaksın.

۞ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِي لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۞

16. Âyet: Şeytan dedi ki beni azgınlığımla cezalandırman ve azgınlıkta kalmama izin vermenle kullarını da azdırmam için Senin Dosdoğru Yoluna oturacağım.

۞ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ۞

17. Âyet: Sonra önlerinden-arkalarından, sağlarından ve sollarından onlara gelip sokulacağım. Dolayısıyla onların çoğunu O Kusursuz Yolundan çıkaracağım ve kullarıyın çoğunluğunu şükredenlerden bulamayacaksın. Böylece kullarıyın çoğu kâfir olacak.

۞ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِينَ ۞

18. Âyet: Hak Teâlâ emretti ve dedi ki horlanmış ve kovulmuş olarak Cennetten çık. Kullarımdan sana uyan her kim olursa tamamınızı; kesin olarak Cehenneme dolduracağım.

۞ وَيَآ اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۞

19. Âyet: Ey Âdem ﷺ! Sen ve Eşin; Cennete yerleşin. Dilediğiniz an, dilediğinizi yiyin ve için, ancak zalimlerden olmamanız için bu ağaca yaklaşmayın.

۞ فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۞

20. Âyet: Hulasa Şeytan; Âdem'e ﷺ ve Havvâ'ya ﷺ gizlenen ve gösterilmeyen yerlerini, yani ayıp ve çirkin yerlerini açığa çıkarıp Onları utandırmak ve ayaklarını kaydırıp Cennetten çıkarmak için onlara vesvese verdi ve fısıltı ile dedi ki Rabbiniz sizlere bu ağacı; bir başka gaye için değil, sadece iki melek olursunuz ya da burada ebedî olarak kalanlardan olup ebedîleşirsiniz diye yasakladı.

۞ وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۞

21. Âyet: Hem de Onlara; kesinlikle sizlere olan bu nasihatimde samîmiyim diye yemin etti.

۞ فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ ۟ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَكُمَآ اِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ۞

22. Âyet: Hulasa Onları aldatarak Cennetten aşağı attı. Ağaçtan tattıklarında çirkin yerleri açığa çıkınca Cennetteki ağaç yapraklarından üzerlerini örtmeğe başladılar. Artık Dünya ehli olmakla perişan oldular. Yüce Mevlâ dedi ki Ben size o ağacı yasak etmedim mi ve demedim mi? Bilesiniz ki Şeytan sizin apaçık düşmanınızdır.

۞ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۞

23. Âyet: Âdem ﷺ; Rabbinden öğrendiği bilgilerle dua etmeğe başladı ve Havvâ da ﷺ O'nunla ﷺ beraber olup şöyle dediler: Ey Rabbimiz! Bizler kendimize zulmettik, zarar verip Kendimizi gayet perişan hâllere düşürdük. Bizleri mağfiretine erdirip günahlarımızdan arındırmaz ve merhametinle ni'metlerine erdirmezsen korkunç zararlara girenlerden oluruz.

۞ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ۞

24. Âyet: Allah ﷻ tevbelerini kabul edip Onları yanılgılarından kurtardıktan sonra sıkıntılı bir hayatın sahası olan Dünyaya inmelerini emretti ve buyurdu: Ey insanlar âleminin Ataları olan Âdem ve Havvâ! Birbirinize, yani sizlerden doğup çoğalacak ve birbirlerine düşman olacak insanlık âlemine Ebeveyn olarak Cennetten inin ve Yeryüzünde bir müddet

ömür sürmek üzere yerleşin. Yeryüzünde sizlere; bir zamana, yani ömrünüzün sonuna kadar bir karargâh ve barınıp geçinme var.

۞ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۞

25. Âyet: Ey Âdem ﷺ ve Havvâ'nın ﷺ çocukları! Sizler; Dünyada doğup hayat bulacak, sonra orada ölecek ve oradan tekrar diriltilip çıkarılarak Dünyada yaptıklarınızın karşılığını almak için Rabbinizin Huzurunda toplanacaksınız.

۞ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْاٰتِكُمْ وَرِيشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞

26. Âyet: Ey Âdem'in ﷺ çocukları! Çirkin yerleriniz başta olmak üzere üzerini örtsün diye sizlere elbise, süslü giysiler, yatak, yastık v.s. ihtiyaçlarınız için kuş tüyleri ve yünler indirip ikram ettim. Daha önemlisi sizleri akıl sahibi yaptıktan sonra takvâ (her türlü zarardan sizleri koruma) ve ahlak dersleri vermeleri için peygamberler ﷺ gönderip Kitaplar indirdim. **Dolayısıyla takvâ elbisesi** (İlâhî buyruklara bürünmekle her zarardan korunma giysisi) **en hayırlı olanıdır.** Bak işte bu açıklamalar; sonsuz merhamet Sahibi Olan Allah'ın ﷻ Âyetlerinden bazılarıdır ki kullar; düşünüp anlayarak faydalansınlar.

۞ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِينَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

27. Âyet: Ey Âdem'in ﷺ çocukları! Şeytan sizleri kâfirliğe sürükleyip sıkıntılara sokmasın. Nitekim Babalarınızı (Babanız Âdem ile Anneniz Havvâ'yı); çirkin yerleri gözüksün diye Cennet elbiselerini onlardan soyup alarak Onları Cennetten çıkardı. Bilesiniz ki o Şeytan ve yandaşları olan küçük şeytanlar (yani cinlerin kâfirlikte öncülük edenleri); sizin göremeyeceğiniz yerden ve konumdan sizleri görürler. Gizlice sizlere yaklaşıp iyilikleri; kötülük, haramları; hoş, düşmanları dost olarak gösterip daima kötülük fısıldarlar. Onlardan Rabbinize sığının. Bilesiniz ki Biz; şeytanları, yani Şeytanı ve zulüm ve kâfirlikte öncülük yapan temsilcilerini İman etmeyen kâfirlere efendiler ve öncüler yaptık.

۞ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

28. Âyet: İman etmeyen o kâfirler; Dînin kabul etmediği; şirk koşma, büyük günah işleme gibi bir çirkin iş yaptıklarında derler ki babalarımızı ve atalarımızı bu iş ve bu hayat tarzı üzerinde bulduk. Bunu bize Allah ﷻ emrediyor ve yaptırıyor. De ki Allah ﷻ asla fuhşu ve çirkin işleri emretmez, yapılmasından razî olmaz. Sizler bilmediklerinizi; cahilce Allah'a ﷻ iftira mı ediyorsunuz?

Bilgilendirme: Kul; zulüm ve kâfirlik yapmayı, haram ve günah işlemeyi ısrarla isteyince; Allah Azîmüşşân ona izin verir ve işlediği kötülükleri yaratır ama asla razî olmaz. Yasağı işlediğinden dolayı da cezasını verir, azab eder. Kendisine uyan ve teslim olan kuluna; kötülüğü emretmediği gibi asla icraa ettirmez. Saalih bir kul; gaflete düşer ve aklına değil, keyfine uyarak kötülük işlerse; Yüce Mevlâ yine razî olmayarak o işi de yaratır, suçluya; cezayı tattırır. Asla yasak ve kötülüğü emretmez ve kul istemedikçe kimsenin başına sarmaz.

۞ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ۞

29. Âyet: De ki Rabbim; adaleti ve düzgün olanı emreder. Hulasa her Secde anında ve mekânında yüzlerinizi dosdoğru Rabbinize çevirin. Dîni; O'na ﷻ tahsis ederek, yani varlıklarınızın tamamını ve tüm yaşantınızı O'na ﷻ has kılarak ve sırf O'nun ﷻ kulları olarak; O'na ﷻ yakarışlarda bulunup kulluk yapın. Sizleri yoktan var ettiği gibi sırf O'na ﷻ dönüp varacaksınız.

۞ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ۞

30. Âyet: İnsanların bir kısmını, yani İlâhî buyrukları duyup peygamberlere ﷺ uyanları; Kendi Yoluna ﷻ ve yüce gayelere erdirdi. Bir kısmını ise inkârda ısrar edip buyrukları tanımadıkları için rahmetinden mahrum koydu. Onlara sapıklıkta kalmaları hak olup gerçekleşti. Çünkü onlar; kendilerini yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Rablerini değil de büyük düşmanları olan Şeytanı ve Şeytanın yandaşlarını efendiler edindiler. Bununla beraber kendilerinin doğru yolu bulduklarını zannederler.

۞ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۚ ۞

31. Âyet: Ey Âdem'in ﷺ çocukları! Her mescid içerisinde, Secde ederek Namaz kılacağınız anda ve mekânlarda; o vakit öncesinde ve o makamlara varmadan; temiz ve gayet güzel elbiselerinizi giyinip kuşanın. Yiyiniz ve içiniz ama israf etmeyiniz, helâllar yerine; haramları koymak, yeterinden fazla kullanmak ve zaayi'etmek gibi taşkınlıklar yapmayınız. Bilesiniz ki O Yüce Rabbiniz; israf edenleri, zulüm ve haksızlık, yersiz ve fazla kullanım yapanları asla sevmez, cezalarını muhakkak verir.

۞ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ الَّتِيٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ اٰمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞

32. Âyet: De ki Allah'ın ﷻ zînetlerini, yani kulları için çıkardığı süslü ve gösterişli giysi ve eşyaları, pek hoş olan yiyecek-içecek ve her türlü rızıkları kim haram kıldı. De ki onların tamamı Dünya hayatında Îman eden Müslimanlarındır. Dünyada bu ni'metlerde kâfirlerin de payı olmakla beraber Ahirette sırf Mü'minlerin olacak. Ahirette; şirk koşan, İlâhî buyrukları tanımayan, hainlik ve zulümden vazgeçmeyen kâfir ve münafıklara bir yudum su, bir lokma yiyecek ve bir giyecek yok. Bak işte bu yaptığımız açıklamalar gibi bilen ve anlayan toplum için Âyetlerimizi tüm ayrıntılarıyla açıklıyoruz.

۞ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

33. Âyet: De ki Rabbim; kesin olarak görünen ve gizli olan her türlü fuhşu ve çirkin davranışları, günahı, haksız yere; aadil yöneticilere karşı başkaldırmayı, Allah'a ﷻ her hangi bir kimseyi veya bir şeyi şirk koşmayı ki Rabbiniz buna dair hiçbir belge ve hiçbir yetki indirmedi ve Allah hakkında ﷻ bilmediklerinizi konuşmanızı haram kıldı ve yasakladı.

۞ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَٓاءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞

34. Âyet: Her bir toplum için bir ecel, varlığının son bulacağı belirlenmiş bir vakit var. Onların ecelleri geldiğinde yok olurlar, ecellerinden bir saat geri kalamazlar, bir saat öne de geçemezler.

۞ يَا بَنِيٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ اٰيَاتِيۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

35. Âyet: Ey Âdem'in Çocukları! Eğer size peygamberlerim gelir ﷺ ve Âyetlerimi okuyup anlatırlar da kim Âyetlerime ters düşmekten korunur ve peygamberlere ﷺ itaat ederek kendisini düzeltip saalih kul olursa; bilesiniz ki o saalih kullara hiçbir korku yok, asla üzüntü ve huzursuzluk duymazlar.

۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

36. Âyet: Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr eden ve kibirlenerek onlardan uzaklaşan kâfirlere gelince; bak işte onlar Cehennem ateşinin sakinleridirler. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar.

۞ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيَاتِهٖۜ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِۜ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْۙ قَالُٓوا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِۜ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۞

37. Âyet: Allah'a ﷻ iftira eden ve yalan söyleyip Allah ﷻ dedi diyen ve O'nun ﷻ Âyetlerini inkâr eden hainden daha zalim kim olabilir? Bak işte o hainlere; Kitaptan nasipleri ulaşacak, yani Yüce Kitabın inkârcılara haber verdiği ve hak ettikleri azap onları bulacak. İğrenç hayatları sonunda elçilerimiz, yani ölüm melekleri ﷺ; canlarını almak üzere geldiklerinde soracaklar ve diyecekler ki Allah Azîmüşşân'dan başka taptıklarınız nerede? Cevap verecek ve diyecekler ki bizleri terk edip kayboldular. Hulasa o an; kendileri aleyhine şâhidlik yapacaklar ve kâfirler olarak yaşayıp kâfirler olarak öldüklerini itiraf edecekler.

۞ قَالَ ادْخُلُوا فِٓى اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِى النَّارِۜ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَهَاۜ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوا فِيهَا جَمِيعًاۙ قَالَتْ اُخْرٰيهُمْ لِاُولٰيهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِۜ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ۞

38. Âyet: Allah ﷻ diyecek ki sizden önce kâfirler olarak yaşayıp giden cinler ve insanlar toplulukları içerisinde ve onlara karışarak Cehennem ateşine girin.

Her bir kâfir topluluğu; Cehenneme girdiğinde kardeş kâfir topluluğuna la'net okuyacak, la'netleşerek tamamı bir araya gelince arkadan gelenler; öncüleri olan kâfirler için şöyle diyecekler: Ey Rabbimiz! Bunlar bizleri; Senin Yolundan saptırdılar. Onlara azaptan bir kat daha ver. Allah ﷻ cevap verecek: Herkes için bir kat azap var ama siz bilemezsiniz. Rabbiniz kimin ne yaptığını, ne ceza hak ettiğini ve herkesin payının ne kadar olacağını pek iyi bilir. Elbette zulüm ve kâfirliği büyük olanın azabı daha ağır olacak.

۞ وَقَالَتْ اُولٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۞

39. Âyet: Önden giden kâfirler; arkadan gelenlere diyecekler ki sizlerin bize üstünlüğünüz nedir? Kazandığınız kâfirlik ve günahlarınız sebebiyle azabı tadın.

۞ اِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ۞

40. Âyet: Bilesiniz ki Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr eden ve kibirlenerek Âyetlerimizden uzaklaşanlara; Semânın, yani yüce âlemin kapıları açılmaz ve deve iğne deliğinden geçmedikçe Cennete giremezler. Yani kâfir için Cennete girmek asla mümkin değil. Bak işte! Büyük suç sahipleri olan kâfirleri; bunun gibi yani Cennetten mahrum etme ve ebedî olarak Cehenneme girmekle cezalandırmaktayız.

۞ لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِينَ ۞

41. Âyet: Onlara Cehennemden, yani Cehennemin korkunç ateşinden yataklar ve üzerlerine de o korkunç azaptan örtüler var. Yatak ve yorganları dahi ateştir. Bak ve idrak et ki Biz zalimleri böyle cezalandırmaktayız.

۞ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

42. Âyet: İman eden ve İmanlarına uygun hayırlı ve yararlı ibadet işleyenlere gelince; kimseye fazla bir şey yüklemeyiz, sadece güçleri ölçüsünde ve yapabilecekleri kadar sorumluluk yüklemekteyiz. Bak işte sorumluluklarını yerine getiren o Mü'minler; Cennet sakinleridirler. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar.

۞ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۖ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

43. Âyet: O Mü'minlerin göğüslerinde olanı, yani her türlü kin ve kırgınlıkları söküp atacağız. Mükemmel bir dostluk kurarak tam bir mutluluk içerisinde yaşayacaklar. Köşklerinin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Derler ki Allah'a ﷻ sonsuz hamd ve şükürler olsun ki O ﷻ; bizleri bu ni'metlere erdirdi. Eğer Allah ﷻ; bizleri buna erdirmeseydi, bizler asla eremezdik. Rabbimizin elçileri bizlere hakkı getirdi ve inandıklarımız gerçekleşti. Hulasa Mü'minlere şöyle çağrı yapılır: Bakınız! Şu Cennet var ya sizler; yaptığınız dürüst kulluk hizmetleriniz sebebiyle buna vâris ve sahipler oldunuz.

۞ وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ۖ قَالُوا نَعَمْ ۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ۞

44. Âyet: Ahirette hesaplar görülüp herkesin gideceği yer belli olduktan sonra Cennetlikler; Cehennemliklere şöyle seslenir: Bizler Rabbimizin va'dini, bizlere söylediklerini ve müjdelerini hak ve gerçekleşmiş olarak bulduk. Sizler de Rabbinizin va'dini, sizlere söyleyip haber verdiklerini hak ve gerçek buldunuz mu? Onlar diyecekler ki evet. Bir çağırıcı; aralarında şöyle çağırır: Allah'ın ﷻ la'neti, rahmetinden tamamen uzaklaştırıp mahrum koyması; zalimlerin üzerinedir. Zalimler la'nete uğradı ve rahmetten ebediyyen mahrum oldular.

۞ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ۞

45. Âyet: O zalimler; insanları Allah'ın ﷻ Yolundan saptırıyorlar ve Dosdoğru Yol Olan Yüce Dîn İslâm'da eğrilik ve eksiklik arıyorlardı. Bugün, içinde bulundukları Ahirete de inanmıyorlar, inkâr ediyorlardı.

Bilgilendirme: Sûreye Ad Olan A'raaf; gelecek olan 46. ve 48. Âyetlerde geçiyor. Gelen Âyette önündeki hıcâb (perde, iki şeyi ve iki sahayı birbirinden ayıran engel) diye, Hadîd Sûresi 13. Âyette de sûr (binaları ve şehirleri çevreleyen mükemmel duvar) diye ifade ediliyor. Bunun anlaşılması için seneler önce Tefsîr dersimde Bu Âyeti Tefsîr ederken bir misal verdim ve dedim ki bir memleket düşünün; etrafı sûrlarla çevrilmiş, içerisinde her türlü bolluk, güzellik ve mutluluk var. Sûrun dışında ise her türlü çaresizlik, yokluk, sıkıntı ve işkence var. Her iki tarafta insanlar var. Bir de dışarıdaki işkenceden kurtulan ama içeriye de geçemeyip sûrun üzerinde dar bir rızıkla kalan insanlar var. Şimdi Cennetlikleri, Cehennemlikleri ve A'rafta kalanları anlamağa çalışın.

Bir diğer husus; Meryem Sûresi/71. Âyette geleceği üzere Cennete geçişin Cehennem içerisinden olacağı anlatılmaktadır. Derseniz ki Cehennem dar ve zor yer, Cennet ise gayet geniş. Cehennemin çevrelediği Cennetin genişliği nasıl oluyor? Bunun cevabı; beş Âyet önce, yani 40. Âyette mevcuttur. Kâfirlere kapalı olan Semânın, yani yüce âlemin kapıları; Cennetliklere açılacak ve Cennetlerin sonsuz genişliğine ulaşacaklar.

۞وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمٰيهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۞

46. Âyet: Cennetle Cehennem arasında büyük bir perde, ikisini birbirinden ayıran muazzam bir sûr var. A'raaf üzerinde, yani yüksek bir yer olan bu sûr üzerinde erler, yani insanlar var. Cennetlik ve Cehennemlik olanları yüzlerindeki alamet ve izlerden tanırlar. Cennetliklere şöyle seslenirler: Sizlere selâm olsun. A'raaf üzerindeki bu insanlar; Cennete giremeyip girmeyi umarlar.

۞وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ اَصْحَابِ النَّارِ ۙ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۧ ۞

47. Âyet: Gözleri; ateş ehli olan Cehennemliklere çevrildiğinde korku ile dua edip şöyle derler: Ey Rabbimiz! Bizleri zalimlerle beraber yapma.

۞وَنَادٰٓى اَصْحَابُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمٰيهُمْ قَالُوا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ۞

48. Âyet: A'raaf'ta bulunan bu insanlar; yüzlerindeki alamet ve belirtilerle tanıdıkları kâfirlere, yani Dünyadayken inkârcı olan azgın adamlara seslenirler: Sizin kalabalık oluşunuz ve Allah Azîmüşşân'ın verdiği ni'met ve imkânları kendinizden bilip azgınlık yaparak büyüklük taslamanız; sizlerden hiçbir şeyi uzaklaştıramadı, hiçbir faydasını görmediniz, Cehenneme doldunuz.

۞ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِينَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۟ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۞

49. Âyet: Ey kâfirler! Dünyadayken fakîr ve kimsesiz oldukları için dalga geçtikleriniz şu Mü'minler miydi? Yemînler ederek diyordunuz ki inandıklarında haklı olsalardı; inandıkları Rableri bolluk ve imkânlar verirdi. Dedikleri gibi Ahiret varsa, yine bizler bolluğa ereriz, Allah ﷻ onlara hiçbir rahmet ve imkân ulaştırmaz.

Ey kâfirler! Bakınız o Mü'minlere; Dünyadayken bolluk ve darlıkta tam bir Îmanla Rablerine kulluktan ayrılmadıkları için Rableri sonsuz rahmet ve mutluluk kapılarını onlara açarak dedi ki Cennete giriniz. Sizlere ebediyyen korku yok, asla üzülme ve sıkıntı yaşamayacaksınız.

Bilgilendirme: A'raaf'ta kalanların kimler olduğuna gelince; denmiştir ki Müsliman olmayanların erginlik dönemi öncesinde ölen çocukları veya günahı ile sevabı birbirine denk olanlar ya da baba ve annesinden sadece birinin rızasını almış olanlar veya Hiçbir peygamberden ﷺ heberi olmamış ve kulluk yapmamış olanlar veya Kulluk sorumluluğunu idrak etme seviyesinde idraki olmamış özürlü vb. kimseler.

Bir de Âyetlerden anlaşılıyor ki Allah'a ﷻ ve Peygambere ﷺ Îman etmiş, Mü'minleri sevmiş ama kâfirlerden korkması sebebiye kendini açığa koyamamış. Yine anlaşılıyor ki uzun veya kısa bir müddet sonra inşâAllaah Teâlâ oradan kurtulup Cennete girecekler.

۞ وَنَادٰٓى اَصْحَابُ النَّارِ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۟ قَالُٓوا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ ۞

50. Âyet: Cehennemlikler de Cennetliklere şöyle seslenecek: Bizlere o bol suyunuzdan biraz su akıtın ve de Allah'ın ﷻ sizlere hesapsız olarak verdiği rızık ve yiyeceklerden bir parça gönderin. Cennetlikler diyecekler ki Allah ﷻ; Dünyada nankörlük yapıp zulüm ve kâfirlikte ısrar eden ve ni'metin Sahıbini tanımayan kâfirlere; Ahirette o yiyecek ve içecekleri haram kıldı.

۞ اَلَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰيهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۞

51. Âyet: Kâfirler; yaşamak ve hayatlarına tatbik etmek için Allah ﷻ tarafından tesis edilen Dînlerini oyun ve eğlenceye aldılar. Dünya hayatı kendilerini aldatmıştı. Bugünlerinde, yani içerisinde bulundukları şu Ahiret Gününde Bize kavuşacaklarını unutup Dînlerini terk ettikleri ve Âyetlerimizi bilerek inkâr ettikleri gibi bugün de Biz onları bıraktık ve her ni'metten mahrum koyarak hak ettikleri azab ile baş başa bıraktık.

۞ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

52. Âyet: Biz onlara, yani bu insanlara; içerisinde her şeyi tüm ayrıntılarıyla açıkladığımız, Îman edenlere ise bu açıklamalarla beraber hidâyet ve rahmet Kaynağı yaptığımız bir Muazzam Kitabı getirdik.

۞ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا تَاْوِيلَهُ ۘ يَوْمَ يَاْتِي تَاْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۗ قَدْ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۚ ۞

53. Âyet: Onlar; Bu Yüce Kitabımızdan bir şey bekliyorlar mı? O'nun te'vîlinden, verdiği korkunç haberlerin neticesinden başka bir şey beklemiyorlar. Yani Îman etmedikleri takdirde başlarına ineceği haber verilen azabı bekliyorlar ve diyorlar ki eğer doğru söylüyorsan getir de görelim.

Kitabın te'vîli, yani Kitabın verdiği haberlerin neticesi ve gelmesini istedikleri azap kendilerine geldiğinde; gelmesi öncesinde onu unutanlar şöyle diyecekler: Rabbimizin elçileri ﷺ; bu gerçeği bizlere getirip söylemişti ama inkâr etmiştik. Bizlere yardım edecek olanlar var mı? Bizlere yardım etseler ve bizleri bu azaptan kurtarsalar. Ya da Dünyaya tekrar götürülsek de yaptığımız zulüm ve kâfirliğin gayrisini, Îman ve itaati icraa etsek. Uyarı dinlemeyen bu zalimler; kendilerine çok zarar verdiler. Dünyada taptıkları düzmece ilâhları; kendilerinden uzaklaşıp yok oldular.

۞إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۞

54. Âyet: Bilesiniz ki sizin Rabbiniz; Semâvâtı ve Arzı altı günde, günün, zaman ve mekânın olmadığı ve ne olduğunu sırf Kendisinin bileceği altı evre ve devrede Yaratan sonra da her şeyin tavanı olup bütün yaratılmışı ve mevcudatı kuşatan Arş üzerinde kudret ve hâkimiyyetini ortaya Koyan Allah Azîmüşşân'dır. Geceyi; gündüzün üzerine örter. Süratle onu isteyip durur, yani devamlı takip eder. Güneşi, Ayı ve yıldızları da yarattı. Tamamı; emrine ﷻ boyun eğerek izni ve idaresiyle hareket ederler. Bilesiniz ki yaratmak sırf O'nun ve O'na ﷻ mahsus. Yattıktan sonra yaratılan her şey, emir, söz, her şeyin yönetim ve icraatı da O'nundur ﷻ. Âlemlerin Rabbi, yaratıp Yaşatanı ve Tek Sahıbi Olan Allah ﷻ; pek Yücedir, hayrın, bereketin ve sonsuz rahmetin Sahıbi ve Dayanağıdır. Hepsi O'ndan ﷻ gelir, O'nun idaresinde bulunup iş görür.

۞ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۞

55. Âyet: Rabbinize tam bir saygı, küçülme ve olanca gizlilik ile yakarışta bulunup dua edin kulluk yapın. Bilesiniz ki O ﷻ; haddi aşanları, çığırtkanlık yapan, gayr-i meşru isteklerde bulunanları sevmez.

۞وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞

56. Âyet: Bütün güzellikleriyle düzene konup yaşamanız için pek uygun hâle getirilmesinden sonra Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın, kaynayan suları kapatıp kurutmayın, ağaçları imha etmeyin, hayvanları telef eylemeyin, insanları birbirine düşürmeyin, Îman ve İslâm'dan sonra kâfirliği, zulmü ve haksızlığı icraa etmeyin... O Yüce Rabbinize; azabından korkarak, rahmetini umarak yakarışlarda bulunup kulluk yapmağa devam edin. Bilesiniz ki Allah'ın ﷻ rahmeti ve bereketi; ihsân sahıplerine, yani Allah Azîmüşşân'ı görüyor gibi yaşayıp gayret ederek Dînî ve Dünyevî görevlerini güzel yapan ve halka daima iyilik yapıp güzel davranışlarda bulunanlara pek yakındır.

۞وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاۗءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۭ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۞

57. Âyet: Ezel-ebed ve daima; yarattığı her şeye ve herkese yardım edip ihtiyaçları karşılayan Rabbiniz; öyle merhamet Sahibi ki rüzgârları; rahmeti öncesinde müjdeci olarak gönderir. O rüzgârlar ağır bulutları yüklenip kolayca taşırlar. Yağmur yüklü o bulutu ölü bir memlekete, yani toprağı kuruyup toz hâline gelmiş, yeşillikten eser kalmamış bir yöreye sevk ederiz. Bu bulut sebebiyle suyu indiririz. Hulasa bu su sebebiyle ürünlerin tamamından farklı ölçülerde topraktan rızıklar çıkarırız. Bak işte ölü toprağı canlandırdığımız gibi ölüleri de diriltip çıkaracağız. Bütün bunları mükemmel tarzda açıklayıp anlatıyoruz ki düşünüp anlayasınız ve olgun insanlar olasınız.

۞وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ۭ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ۞

58. Âyet: Toprağı, suyu, havası ve toprağının işlenmesi hoş olan belde; bitkisi Rabbinin izni ile güzelce çıkar. Pis olan belde ise bitkisi de pis olur, iyi çıkmaz, sadece az ve işe yaramaz bir ürün çıkar. Olgun Mü'min hoş ve verimli toprak gibidir, Sahibini ﷻ Razî eder. Kâfirse pis ve verimsiz toprak gibidir. Sahibinin ﷻ sayısız ni'metlerine karşılık şükretmez, kalbinin ve özünün iğrençliğinden; yüzünde İman ve İslâm'dan eser görünmez, organları; Rabbine itaat etmez. Bak işte Âyetlerimizi; şükreden topluma farklı tarzlarda böylece açıklıyoruz.

۞لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۞

59. Âyet: Nûh Peygamberi ﷺ Kavmine gönderdik. Onlara buyruklarımızı ulaştırdı ve şöyle dedi: Ey Kavmim! Kendisinden başka hiçbir ilâhınız olmayan Allah'a ﷻ; İman edip kulluk yapın. O'nu ﷻ yalanlayıp inkâr ettiler. Uyarıda bulundu ve şöyle dedi: Bilesiniz ki Ben; sizler hakkında büyük bir günün azabından korkuyorum.

۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰيكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۞

60. Âyet: Kavminin ileri gelenleri dediler ki bizler Seni; apaçık bir yanılgı ve yanlış içerisinde görüyoruz.

۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَّلٰكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۞

61. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! Bende asla bir yanılgı ve yanlış yok, fakat Ben; âlemlerin Rabbi tarafından gönderilen ve sizlerin aklının işe yarar hâle gelmesini sağlayıp Doğru Yola erdirecek olan bir Peygamberim.

۞ اُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

62. Âyet: Rabbimin gönderdiği sözleri sizlere ulaştırıyor, sizlere samîmî uyarılarda bulunuyor ve sizlerin bilmediklerini, Allah ﷻ tarafından öğretilmek suretiyle biliyorum.

۞ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞

63. Âyet: Sizlerin şirk ve kâfirlikten kurtularak Allah'ın ﷻ kahrından ve azabından korunmanız, kulluk yapıp rahmetine ermeniz için; sizleri uyarması gayesiyle içinizden bir adamın Rabbiniz tarafından sizlere Peygamber olarak gelmesine, anlayacağınız bir dil ile öğüt verip uyarılarda bulunmasına şaşırdınız mı?

۞ فَكَذَّبُوهُ فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ۞

64. Âyet: Hulasa Nûh'un ﷺ; çok uzun yıllar boyunca uyarmasına, kurtuluşları için aşırı gayret göstermesine rağmen O'nu ﷺ, yalanlayıp inkâr ettiler. Biz de O'nu ﷺ; beraberlerindeki Mü'minlerle Kendisine yaptırdığımız O Muazzam Gemiye alıp kurtardık. Âyetlerimizi inkâr edenleri Tufanda, yani Dünyayı kaplayan korkunç suda boğduk. Hakîkaten onlar; kör olup Varlığımızı, Birliğimizi ve sonsuz kudretimizi idrak etmeyen, her şeyi hakkıyla anlatan Peygamberlerini ﷺ duymayan ve Âyetlerimizi görmeyen körler toplumu idi.

۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۞

65. Âyet: Aad Kavmine; Kardeşleri Hûd'u ﷺ Peygamber olarak gönderdik. Onlara sözlerimizi ulaştırdı ve dedi ki ey Kavmim! Sizin için Kendisinden ﷻ başka hiçbir ilâh olmayan Allah'a ﷻ Îman edip kulluk yapın. Rabbinize Îman edip kulluk yaparak kahrından ve azabından korunmaz mısınız?

۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞

66. Âyet: Kavminin ileri gelen kâfirleri dedi ki biz Seni ﷺ; cehalet ve anlayışsızlık içerisinde görüyoruz ve zannediyoruz ki Sen yalancılardansın.

۞ قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

67. Âyet: Hûd ﷺ dedi ki ey Kavmim! Bende asla cehalet ve anlayışsızlık yok, yalan söyleyecek kadar ahmak ve cahil değilim. Fakat Ben; âlemlerin Rabbinin; üstün akıl ve sınırsız bilgilerle sizlere gönderdiği bir Peygamberim ﷺ.

۞ أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۞

68. Âyet: Rabbimizin gönderdiği sözleri sizlere ulaştırıyorum. Ben sizler için güvenilir bir Nasihatçi ve faydalı bir Uyarıcıyım.

۞ أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

69. Âyet: Sizleri uyarması için içinizden bir adamın dili ile okunmak üzere Rabbiniz tarafından sizlere bir öğüt ve nasihatin gelmesine şaşırdınız mı? Bir vakti hatırlayın. Rabbiniz sizleri; Nûh ﷺ Kavminden sonra Yeryüzünde halîfeler, gidenlerin ardından gelen temsilciler kıldı. Yaratılış bakımından sizlere fazlalık ve genişlik verdi. Rabbinizin ni'metlerini hatırlayıp şükrünü edâ edin ki kurtuluşa ve seadetlere eresiniz.

۞ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞

70. Âyet: Dediler ki Sen bizlere; babalarımızın taptıklarını bırakıp Tek olarak Allah'a ﷻ kulluk yapmamız için mi geldin? Biz Sana inanmıyoruz. Eğer iddialarında doğru isen bize tehdid ile haber verdiğin azabı getir.

۞قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ ۟ اَتُجَادِلُونَنِي فِيٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۟ فَانْتَظِرُوٓا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۞

71. Âyet: Hûd ﷺ dedi ki hiç şüphe yok ki Rabbiniz tarafından başınıza pis bir azap ve korkunç bir gazap gelmektedir. Sizlerin ve babalarınızın; bir takım isimler ve niteliklerle belirlediğiniz bazı isimler hakkında Benimle tartışarak Hak ve Tek İlâh Olan Allah ﷻ karşısında düzmece ilâhlarınızı mı savunuyorsunuz? Allah ﷻ; onların ilâhlıktan payları olduğuna dair hiçbir yetki ve belge indirmedi. Hulasa sizler; Bana tanrılarınızın gazabını, Ben ise sizlere Allah'ın ﷻ gazab ve azabını bekliyorum. Bekleyin, Ben de sizlerle beklemekteyim.

۞فَاَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۞

72. Âyet: O Yüce Peygamberimiz Hûd'u ﷺ ve beraberindeki Mü'minleri; tarafımızdan bir rahmetle kurtardık. Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr eden ve İman etmeyen zalimlerin arkalarını kestik, köklerini kuruttuk.

۞وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا ۟ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ ۟ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۟ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا تَاْكُلْ فِيٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞

73. Âyet: Semûd Kavmine de Kardeşleri Saalih Peygamberi ﷺ gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Sizler ve tüm yaratılmış için; Kendisinden ﷻ başka hiçbir ilâh olmayan Allah'a ﷻ; İman edip kulluk yapın. Gerçekten sizlere Rabbinizden açık bir Mu'cize geldi. Allah ﷻ tarafından; Varlığına, Birliğine, her şeye Kadir olduğuna, Benim de O'nun tarafından ﷻ gönderilen Peygamber olduğuma rehber olan Bu Mu'cize Deve sizlere her şeyi gösteren bir Âyet, büyük bir Mu'cizedir. Onu kendi hâline bırakın, Allah'ın ﷻ milki olan Yeryüzünde yesin, otlasın. Ona bir kötülük dokundurmayın, çünkü acı bir azap sizleri yakalar ve helâk eder.

۞ وَاذْكُرُوٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّاَكُمْ فِى الْاَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا ۚ فَاذْكُرُوٓا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ۞

74. Âyet: Saalih ﷺ uyarılarına devam etti: Hatırlayın bir vakti ki Rabbiniz sizleri; Aad Kavminden sonra Yeryüzünde halîfeler, geçmiş toplumların ardından gelen temsilciler yaptı. Yeryüzünde evlere ve barınaklara yerleştirdi. Topraklarınızın ovalarında köşkler, dağlarında sağlam evler ve sığınaklar yapıp yurtlar edindiniz. Allah'ın ﷻ ikram ettiği sayısız ni'metlerini hatırlayıp daima şükredin. Bozguncular olarak Yeryüzünde düzeni yıkmayın, tahribat yapmayın.

۞ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهٖ ۚ قَالُوٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُونَ ۞

75. Âyet: Saalih Peygamberin ﷺ Kavminin, büyüklük taslayıp İlâhî buyruklardan yan çizen erkânı, yani toplumun ileri gelen kâfirleri; içlerinden Îman eden ve zayıf düşürülüp zulüm altında ezilenlere dediler ki sizler; Saalih'in ﷺ; Rabbi tarafından gönderilen Peygamber olduğunu biliyor musunuz? Dediler ki bizler; O'nun ﷺ Allah ﷻ tarafından Peygamber olarak gönderildiğini bilip O'na ﷺ Îman eden Mü'minleriz.

۞ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُٓوا اِنَّا بِالَّذِٓى اٰمَنْتُمْ بِهٖ كَافِرُونَ ۞

76. Âyet: O zalimler dediler ki sizin Îman ettiğiniz O Kimseyi ﷺ tanımıyoruz tanımıyoruz ve bizler inkâr ediyoruz.

۞ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞

77. Âyet: Hulasa ululanıp Rablerinin emrinden yan çizerek ve buyruklarına baş kaldırarak O Mu'cize Deveyi ayağından vurup düşürdüler, kesip parçaladılar. Sonra dediler ki ey Saalih! Eğer peygamberlerden isen; bize tehdîd ile haber verdiğin azabı getir.

۞ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِى دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞

78. Âyet: Onları derhâl; o korkunç rüzgârın sarsıntısı yakalayıverdi. Yurtlarında çöküp helâk oldular.

۞فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ۞

79. Âyet: Saalih ﷺ; onlardan yüz çevirdi ve dedi ki ah Kavmim! Rabbimin gönderdiği söz ve emirlerini; kurtuluşunuz için sizlere ulaştırdım. Sizlere samîmî öğütler verdim ama sizler; öğüt veren hayırlı insanları sevmiyordunuz.

۞وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ۞

80. Âyet: Lût'u da ﷺ Peygamber olarak gönderdik. Vaktinde Kavmine dedi ki sizler; o pek iğrenç işi mi yapıyorsunuz? İnsanlık âleminden hiçbir kimse; sizden önce bunu yapmadı.

۞اِنَّكُمْ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاۤءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ۞

81. Âyet: Sizler; kadınlara değil de şehvetperestliğiniz yüzünden erkeklere mi ilişiyorsunuz? Öyle ki sizler; gerçekten pek zalim ve pek yanlış yapan bir toplumsunuz.

۞وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوٓا اَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ۞

82. Âyet: Kavminin cevabı şunu demekten başka bir şey olmadı: Lût Peygamberi ﷺ ve O'na ﷺ uyanları kentinizden zorla çıkarın. Onlar tüm pisliklerden ve her türlü haramdan temiz kalmakta titizlik gösteren, temiz olarak kalmakta ısrar eden insanlardır.

۞فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ۞

83. Âyet: Hulasa Lût'u ﷺ, Karısı dışında ev halkını ve inananları kurtardık. Karısı kentten çıkamayıp geride kalanlardan oldu.

۞وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۭ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ۞

84. Âyet: O azgınların başlarına büyük bir yağmur yağdırdık, Cebraaîl ﷺ tarafından kentleri; taşı ve toprağıyla göğe kaldırılıp ters çevrilmek suretiyle yere gömüldü ve üzerleri-

ne topraktan yapılıp pişirilmek suretiyle meydana gelen taşlar yağdırılıp üstleri örtüldü. Bak gör; o büyük suçu işleyenlerin sonu nasıl oldu?

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ ۞

85. Âyet: Medyen'e, yani Medyen Kenti halkına Kardeşleri Şuayb Peygamberi ﷺ görevlendirip gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Sizler için Kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan Allah'a ﷻ, âlemlerin Tek Rabbine Îman edip kulluk yapın. Kesin olarak bilmektesiniz ki sizlere Rabbinizden açık bir Mu'cize geldi. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların hakkı olan şeyleri eksiltmeyin, karşılığını verdikleri mal ve eşyayı alacakları zaman eksik vermeyin. Muazzam bir düzene konup sizler için yararlı hâle konmasından sonra Yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. Eğer Îman edip itaatkâr insanlarsanız; buyrukları tutmanız sizler için çok hayırlıdır.

۞ وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ ۖ وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۞

86. Âyet: Allah'ın Yolundan ﷻ; Kendisine ﷻ Îman eden insanları tehdid edip vazgeçirmek, O Doğru ve Kusursuz Yolda eğrilik ve yanlışlık arayarak Mü'minleri yoldan çıkarmak üzere her bir yola oturmayın, insanların bütün yollarını tutup fitnelik yapmayın. Bir vakti hatırlayın ki sayıca ve kuvvetçe az idiniz de Rabbiniz sizleri çoğalttı ve güçlü kıldı. Bakın ve görün ki Yeryüzünde zulüm ve kâfirlikle bozgunculuk yapanların sonları nasıl oldu?

وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوا بِالَّذِٓي اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞

87. Âyet: Ey Mü'minler! Eğer sizden bir gurup Benim görevlendirilip gönderildiğim Peygamberliğime Îman etti de bir gurup Îman etmediyse; Allah ﷻ aramızda hukmünü verinceye kadar, ey Mü'minler! Sabredin. O ﷻ; karar verip sıkıntıları ortadan kaldıran hâkim ve yöneticilerin En Hayırlısıdır.

۞ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۚ قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۞

88. Âyet: Şuayb Peygamberin ﷺ Kavminin; kendilerini büyük gören ileri gelenleri dediler ki ey Şuayb ﷺ! Ya Seni ve beraberinde olan Mü'minleri yurdumuzdan çıkarırız ya da kesin olarak dînimize dönersiniz. Şuayb ﷺ dedi ki Biz istemezsek de öyle mi?

۞ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا ۚ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ۚ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۞

89. Âyet: Allah Azıîmüşşân Bizleri; o sapıklıktan uzakta tutarak Îman ve itaat şerefiyle şereflendirdikten sonra; dîninize dönersek; o zaman yalan ve asılsız olanı iftirada bulunup Allah'a ﷻ isnad etmiş oluruz. Hâl bu ki sadece hayır ve güzellikler Allah'a ﷻ isnad edilir. Şer ve kötülükler Allah'a ﷻ dayandırılmaz. Kâfir ve hainlerin hak ettikleri pislikleri; razî olmayarak yaratır.

Sizin dîninize dönmemiz Bizler için olacak şey değil, Allah'ın ﷻ dilemesi olmadıkça böyle bir şey yapmayız. Bir toplum zulüm ve kâfirlikte ısrar etmedikçe ve büyük bir yanlışlık yapmadıkça Allah ﷻ onların kâfirlik ve sapıklıkta kalmalarını dilemez. Ağır suçlar işlemek sebebiyle Rabbimizin kahredip perişan etmesinden, şaşkınlık ve sapıklığa düşüp kahrına uğramaktan, öyle bir cezayı hak ederek sapıklardan olmaktan Rabbimize, Yüce Mevlâ'mıza sığınıyoruz. Rabbimiz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır. Bütün durumlarımızdan Haberdar Olan Rabbimize sığınıyor, sizlerden korkmuyoruz. Allah Azıîmüşşân'a tevekkül ettik, dostumuza, düşmanımıza, Dînimiz ve Dünyamıza karşı O'nu ﷻ Avukat bilip sırf O'na ﷻ dayanıp güvendik.

Ey Rabbimiz! Bizimle Kavmimiz arasında Hakla ve Hakkı ortaya koymanla hukmeyle. Sen adaletle huküm verip hayırlı kapılar açan hâkimlerin En Hayırlısı ve En Yetkilisi Olansın.

۞ وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَاسِرُونَ ۞

90. Âyet: Kavminin ﷺ ileri gelen kâfirleri; zulüm ve baskılarına devam ederek şöyle dediler: Yemin olsun ki eğer; Şuayb'a ﷺ uyarsanız; bilesiniz ki korkunç zarara uğrayanlar olacaksınız.

۞ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞

91. Âyet: O azgın kâfirleri; korkunç bir sarsıntı yakaladı ve yurtlarında çürümüş leş gibi yere yapışıp kaldılar.

۞ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَاَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۞

92. Âyet: Şuayb'ı ﷺ yalanlayıp inkâr edenler; sanki o yurtlarında hiç ikamet etmemişlerdi. Yok oldular, silinip gittiler. Şuayb'ı ﷺ inkâr edenler; helâk edilip korkunç zarara uğradılar.

۞ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۚ ۞

93. Âyet: Şuayb ﷺ; onlardan yüz çevirdi ve şöyle söylendi: Rabbimin kurtuluşunuz için gönderdiği bütün buyrukları kesinlikle sizlere ulaştırdım. Sizlere samîmiyyetle öğüt verdim. Fakat sizler; zulüm ve kâfirlikte ısrar ettiniz. Kâfirlikte ısrar eden topluma nasıl üzülebilirim? Sizlere verdiğim değere ve üzülmeğe değmezsiniz.

۞ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ ۞

94. Âyet: Ne zaman bir kentte bir peygamber ﷺ görevlendirip gönderdikse başka değil, ancak o memleket ehâlisini; dönüp Rablerine saygı ile yakarışta bulunsunlar diye zorluk ve darlıklarla tutup imtihan ettik.

۞ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ اٰبَاۤءَنَا الضَّرَّاۤءُ وَالسَّرَّاۤءُ فَاَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

95. Âyet: Bu imtihanı başarıp Rablerine kulluğa, peygamberlerine ﷺ uygunluğa yönelmeleri sonrasında durumlarını değiştirdik, kötülük ve sıkıntı yerine; güzellik ve bollu-

ğu koyduk. Çoğaldılar ve her bakımdan geliştiler. Yani kullukları; sayıları çoğalıncaya, malları ve imkânları artıncaya kadar devam etti. Sonra sayı ve imkânlarıyla gurura (Şeytanın aldatmasına) kapılıp Dînden uzaklaştılar, her şeyin kendiliğinden olduğuna inandılar. Şunları konuşmağa başladılar: Babalarımıza bazen darlık ve bazen sıkıntı, bazen bolluk ve mutluluk dokundu. Dünya böyle geldi, böyle gider.

İnkâra kapılıp cahilce konuşmaları ve Yüce Dîne uymayan davranışları sebebiyle ve de yaratılış gayeleri olan Allah'a ﷻ kulluktan tamamen vazgeçmelerinden dolayı hesab etmedikleri bir an ansızın onları yakalayıp helâk ettik.

۞ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوا فَاَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞

96. Âyet: Eğer memleketlerin ehâlîsi, yani toplumlar ve ümmetler; peygamberlerine ﷺ uyarak Îman edip şirkten, kâfirlik ve günahlardan uzaklaşıp peygamberlerine ﷺ ters düşmekten korunsalardı; Göğün ve Yerin bereketlerini onlara açar, bolluklara erdirirdik. Fakat peygamberlerini ﷺ yalanlayıp inkâr ettiler. Biz de kazanıp hak ettikleri ceza sebebiyle onları tutup helâk ettik.

۞ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُونَ ۞

97. Âyet: Farklı memleketlerde bulunan toplumlar; zorlu azabımızın kendilerine; gece uyurlarken ansızın gelmesinden emin midirler?

۞ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُونَ ۞

98. Âyet: Muhtelif kentlerde yaşayan bu insanlar; zorlu azabımızın kendilerine; günün en geniş vakti olan kuşluk anında onlar; oyundan ibaret hayatlarını sürdürürlerken gelip onları yakalamasından mı eminler?

۞ اَفَاَمِنُوا مَكْرَ اللّٰهِ ۚ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ۞

99. Âyet: Allah'ın ﷻ mekrinden, yani tuzak kurup yemler bırakan avcı misali; bolluk ve imkânlar vererek, azgınlık içerisinde onları yaşamağa bırakıp yavaş-yavaş helâke ve azaba çekmesinden emin midirler?

Hulasa insanlar; Allah'ın ﷻ mekrinden emin midirler? Bilsinler ki hiçbir kimse emin olamaz, asla kendini emniyette ve güvende bilemez, sadece akılları dâhil her şeylerini kaybeden ve korkunç zarara girecek olanlar; Allah'ın ﷻ mekrinden emin olurlar ve kendilerini güvende zannederler.

۞ اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَوْ نَشَآءُ اَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞

100. Âyet: Vaktiyle oralarda yaşayan baba ve atalarından sonra Yeryüzüne vâris ve sahip olanlara; şu hakîkat ulaşmadı mı? Eğer dilersek; günahları sebebiyle bu insanlara musibet verip onları vururuz. Onların kulaklarına mühür basar, sağır ederiz de duymaz ve anlamazlar.

۞ تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْبَآئِهَا ۚ وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۭ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۞

101. Âyet: Bak şu helâk edilen memleketlere. Sana onların hayat hikâyelerini anlatıyoruz. Onlara peygamberleri ﷺ; Rablerinin Varlığını, Birliğini ve her şeye Kadir olduğunu, kendilerinin de peygamber ﷺ olduklarını açıkça gösteren Mu'cizeleri ve Âyetleri getirdiler. Fakat önceden inkâr etmeleri sebebiyle; inad ettiler ve Îman etmek için kabiliyet sahibi olmadılar. Bak işte kâfirlerin kalplerini Allah ﷻ; böyle mühürleyip yüce ni'metlere erdirecek olan uyarıları anlamaktan mahrum koyuyor.

۞ وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۞

102. Âyet: İnsanların çoğunda; verdikleri sözden bir eser bulamadık, "Sen Rabbimizsin, Sana itaatten ayrılmayacağız, gönderdiğin peygambere uyacağız" diye verdikleri sözlere; insanların çoğu uymadı.

Onların çoğunu; kesinlikle ahdini bozup Dînden çıkan azgınlar olarak bulduk.

۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى بِاٰيَاتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۞

103. Âyet: Onlardan sonra; Mûsâ'yı ﷺ Âyetlerimizle; Firavn ve erkânına gönderdik. O Yüce Âyetlerimizi; zulüm ve haksızlıkla inkâr ettiler. Bak gör ki Yeryüzünde fesâd çıkarıp tahribat yapanların sonu nasıl oldu?

۞ وَقَالَ مُوسٰى يَا فِرْعَوْنُ اِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

104. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki ey Fir'avn! Bilesin ki Ben; âlemlerin Hak ve Tek Rabbi tarafından görevlendirilip Gönderilen bir Peygamberim. Yalanla, iftira ve sahtekârlıklarla asla kurtuluşun olmayacak.

۞ حَقِيقٌ عَلٰٓى اَنْ لَآ اَقُولَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِٓي اِسْرَآئِيلَ ۞

105. Âyet: Ben; Allah Azîmüşşân hakkında başka değil, ancak hak olanı ve O'nun Şânına ﷻ yaraşanı ve layık olanları söylemeğe Layık, Uygun ve Haklı Olan bir Kulum. O Yüce Rab; sonsuz güzelliklerin ve tüm Yüce Niteliklerin Sahibi, her şeye Kadir, her şeyi Bilen, peygamberler ﷺ gönderip Kitaplar İndiren, Beni; sana ve kavmine; İman etmeniz için da'vete Gönderen Rabbimizdir. Ben sizlere; O Yüce Rabbinizden apaçık Mu'cize getirdim. Rabbimiz Hak, Bana verdiği Mu'cize Hak ve Ben Hak Peygamberinizim. O Yüce Rabbe İman edin, Bana da uyun. Yoksa İsraaîl Oğullarını (Ya'kub Peygamberin ﷺ soyundan gelen Mü'minleri) Benimle gönder.

۞ قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞

106. Âyet: Bunca Mu'cizevî söz ve uyarılara rağmen; utanmadan inadına devam etti ve dedi ki eğer Sen; gerçekten bir Âyet, Allah'ın ﷻ Varlığına, Seni de Peygamber ﷺ gönderdiğine delil olan bir şey getirebilmekteysen onu getir, doğru söyleyenlerden isen durma, ortaya koy.

۞ فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۞

107. Âyet: Mûsâ ﷺ derhâl Asaasını yere bıraktı. Ansızın O Asaa; büyük bir yılan oldu. Hem gayet canlı, çok hareketli ve gerçekliği gayet âşikâr, korkunç bir yılan.

۞ وَنَزَعَ يَدَهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنَّاظِرِينَ ۞

108. Âyet: Bir de Elini koynuna sokup çıkardı. Gözü olup da bakabilenlere ansızın nûrlu bir Beyaz El. Öyle nûrlu ki, Güneşin aydınlığını bastırıyordu.

۞ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۞

109. Âyet: Fir'avn'ın Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki, gerçekten bu pek usta bir sihirbaz.

۞ يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَاْمُرُونَ ۞

110. Âyet: Bu gücüyle sizleri toprağınızdan çıkarmak ve devletinizi ele geçirmek istiyor. Ne emredersiniz?

۞ قَالُوا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۞

111. Âyet: Aralarında görüştükten sonra Fir'avn'a dediler ki O Mûsâ'yı ve Kardeşini ﷺ tut beklet. Büyük şehirlere; sihirbazları toplamaları için elçiler gönder.

۞ يَاْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۞

112. Âyet: Sana; bilge ve usta sihirbazların tamamını getirsinler.

۞ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۞

113. Âyet: Sihirbazlar Fir'avn'a geldi ve dediler ki eğer üstün gelirsek; bizlere büyük bir mükâfaat var mı?

۞ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۞

114. Âyet: Fir'avn dedi ki evet. Bilesiniz ki sizler o zaman; kesinlikle bana yakın kılınanlarsınız. Arzu ettiğiniz her şey sizin olur.

۞ قَالُوا يَا مُوسَى اِمَّا اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّا اَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ۞

115. Âyet: Sihirbazlar dediler ki ey Mûsâ ﷺ! Ya Sen Asaanı önce bırak ya da bizler bırakalım.

۞ قَالَ اَلْقُوا ۚ فَلَمَّآ اَلْقَوْا سَحَرُوٓا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ۞

116. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki sizler bırakın. Ellerindeki asaaları (sırıkları) ve ipleri bıraktılar. İnsanların gözlerini büyülediler ve onlara korku saldılar. Değnekler ve ipler artık büyük yılanlar olarak gözüküyordu. Dolayısıyla büyük bir sihri ortaya koydular.

۞ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوسٰٓى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِىَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُونَ ۚ ۞

117. Âyet: Mûsâ'ya ﷺ; Asaanı bırak diye seslendik ﷻ. Birden bire korkunç bir ejderha (olağanüstü büyüklükte bir yılan) olan Asaa; onların uydurma yılanlarını yutmağa başladı ve tamamını yuttu.

۞ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ ۞

118. Âyet: Hulasa Hak gerçekleşti, sihirbazların sahte eserleri, tüm çalışmaları ve Fir'avn'ın çabası boşa çıktı.

۞ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ۚ ۞

119. Âyet: Bak ve idrak et. Orada küfür ve zulüm ehli olan sahtekârlar mağlup oldular ve alçalıp küçülerek devrildiler, gittiler.

۞ وَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ۚ ۞

120. Âyet: Sihirbazlar ise sihrin bir göz boyama ve akılları yanıltma olduğunu bildikleri için; İlâhî Mu'cizeyi derhâl anlayıp âlemlerin Rabbine Secde etmek üzere yere atıldılar ve Secde ettiler, O'nun ﷻ Yüce Peygamberini ﷺ tebrik edip af dilediler.

۞ قَالُٓوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

121. Âyet: Dediler ki âlemlerin Rabbine Îman ettik.

۞ رَبِّ مُوسٰى وَهٰرُونَ ۞

122. Âyet: Yani ki katından Peygamber ﷺ olarak gönderilen, halka O'nu ﷻ Hak ve Tek Rab olarak tanıtıp Îman ve itaate da'vet eden Mûsâ ﷺ ve Hâruun'un ﷺ Rabbine Îman edip teslim olduk.

۞ قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَآ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۞

123. Âyet: Fir'avn; sihirbazlara dedi ki ben sizlere izin vermeden O'na ﷻ İman mı ettiniz? Anladık ki bu; gizlice Mûsâ ﷺ ile anlaşıp bizler için kurduğunuz bir tuzaktır. Siz bu tuzağı; Şehrimiz hakkında; Şehrin halkını buradan çıkarmak ve buraya sahip olmak için kurdunuz. Size ne yapacağımı bilip anlayacaksınız.

۞ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞

124. Âyet: Elbette sizlerin sağ ellerinizi ve sol ayaklarınızı çaprazlama olarak keseceğim. Sonra da hurma ağacının gövdesine; herkesin göreceği şekilde tamamınızı katledip parça-parça asacağım.

۞ قَالُوْٓا اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ۚ ۞

125. Âyet: Dediler ki şüphe yok, kesinlikle dönüp Rabbimize varacağız.

۞ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّآ اِلَّآ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ۭ رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ۚ ۞

126. Âyet: Fir'avn'a karşı ayaklandılar ve haykırdılar: Ey Fir'avn! Rabbimizi tanıyıp İman etmekle öyle bir sevgi ve mutluluğa erdik ki O'na ﷻ kavuşmak için ölüm bize büyük bir ikramdır. Artık senden korkmuyoruz, asıl sen bizden kork. Bir başka şey için değil, Rabbimizin Âyetleri ve Mu'cizeleri bize geldiğinde Rabbimizin Âyetlerine İman ettik diye yaptığımızı yadırgadın ve bizi; İman ettiğimiz için kabullenemedin. Bununla sonsuz kudret ve korkunç kahır Sahibi Olan Rabbimize baş kaldırdın ve sonu olmayan korkunç zarara girdin. Rabbimiz senden intikamımızı alacak. Rablerine yönelip dua ettiler: Ey Rabbimiz! Üzerimize büyük bir sabır yağdır, bizleri Müslimanlar, Sana teslim olan kullar olarak öldür.

۞ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ۭ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَاۗءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ۞

127. Âyet: Fir'avn'ın Kavminden ileri gelenler; Fir'avn'a dediler ki seni ve her bir köşeye heykellerini diktiğin senin ilâhlarını terk etmelerine rağmen Mûsâ'yı ﷺ ve Kavmini bırakacak mısın? Eğer bırakırsan; senin dînini kötüleyip halkı Tek İlâha da'vet ederek Yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaları için bırakmış olursun. Fir'avn dedi ki onların erkek çocuklarını öldüreceğiz, kız çocuklarını sağ bırakacağız. Böylece onları zayıf ve perişan düşüreceğiz. Biz onların üzerinde ezici güç sahibiyiz.

۞ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۗ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۞

128. Âyet: Mûsâ ﷺ Kavmine dedi ki Allah'tan ﷻ yardım isteyin ve sabredin. Bilesiniz ki her şey gibi Yeryüzü Allah'ındır ﷻ. Yeryüzünü ve bu toprakları; kullarından dilediğine mîras bırakır. Sonuç ve en güzel netice Îman edip Rabbine kulluk yaparak kahrından korunup rızasına erenlerindir.

۞ قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۗ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ۚ ۞

129. Âyet: Kavmi ısyan edip Mûsâ'ya, Allah ﷻ tarafından Kurtarıcı olarak Gönderilen Yüce Peygambere ﷺ nankörlük yaparak dediler ki Sen geleceksin diye ve Sen geldikten sonra bizlere daima eziyet edildi ve işkenceler yapıldı. Mûsâ ﷺ hoş karşılayarak dedi ki eğer sabreder, saalih kullar olursanız; umulur ki Rabbiniz; düşmanınızı helâk eder ve sizleri; onların toprağına gelip yerleşen kullar yapar. Sizlerin nasıl yapacağınıza bakıp şükredenler olabilecek misiniz, görüp değerlendirmek için sizleri o Ülkeye sahip eder.

۞ وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۞

130. Âyet: Fir'avn Hanedanını, yani kendisini ve Kavmini; kıtlık ve sıkıntı seneleriyle, ürün ve mahsulat eksiklikleriyle cezalandırmıştık ki düşünüp ders alsınlar da zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçsinler.

۞ فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ۗ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

131. Âyet: Kendilerine bir güzellik ve bolluk geldiğinde; diyorlardı ki bu bize aittir ve biz hak ettik. Bir kötülük geldiğinde ise Mûsâ'ya ﷺ ve O'nun ﷺ yanında olan Mü'minlere uğursuzluk yüklüyor ve diyorlardı ki bu uğursuzlar yüzünden kıtlık ve kuraklık oldu.

Bilesiniz ki ey akıl sahipleri! Onların başına gelen kötülük ve uğursuzluk; kesinlikle Allah ﷻ katında kararlaştırılıp o zalimlerin hak ettikleri ceza olarak verilmişti. Fakat insanların çoğu neyin; niçin geldiği bilmez.

۞ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ اٰيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞

132. Âyet: Mûsâ Peygamberin ﷺ; kendilerine acıyıp onları; başlarına gelecek belâdan kurtarmak için tüm çabalarına karşılık Fir'avn ve adamları dediler ki bizleri sihrinle kandırman için her ne Mu'cize getirsen asla Sana Îman etmeyeceğiz.

۞ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ۞

133. Âyet: Bu inkârları peşinden üzerlerine tuufân, yani korkunç seller gönderdik. Her şeyi yutuyor, binaları yıkıyor, ağaçları yerlerinden söküyordu. Çekirge sürüleri gönderdik. Ürünlerini ve ekinlerini yiyip tüketiyordu. Keneler ve ekin bitleri gönderdik, mahsulâtın üzerine üşüşüyor, onlara bir şey bırakmıyordu. Kurbağalar gönderdik, her tarafı sarmış, ağızlarına sokuluyordu. Kan gönderdik, yer altı ve yer üstü suları kan olmuştu. Bunları; apaçık ve ayrı-ayrı Mu'cizeler olarak gönderdik ki Varlığımızı, Birliğimizi ve Mûsâ'nın ﷺ; tarafımızdan gönderilen Hak Peygamber olduğunu tasdik etsinler. Onlarsa kibirlenip kafa tuttular ve cürm işlemeğe, yani zulüm ve kâfirlik gibi büyük suçları işlemeğe devam ediyorlardı.

۞ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ ۚ ۞

134. Âyet: Üzerlerine pis bir azap, bulaşıcı ve öldürücü bir hastalık verdik. Düşüp helâk olmağa başladıklarında ise boyun büküp yalvararak dediler ki ey Mûsâ ﷺ! Bizim için Rabbine dua et. Çünkü Senin katında Rabbiyin ahdi, yani verdiği sözü var. Sana demişti ki eğer kullarım tevbe ederek Îman edip itaate devam ederlerse sıkıntılarını yok eder, huzur ve bolluklara erdiririm. Eğer Sen; üzerimizden bu pis belayı kaldırırsan Sana Îman eder, İsraaîl ﷺ Oğullarını da Seninle göndeririz.

۞ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ۞

135. Âyet: O pis azabı onlardan ulaşacakları bir vakte, yani içlerinde plânladıkları bir gayeye kadar kaldırdığımızda ve onları kurtuluşa erdirdiğimizde; sonrasını düşünmeksizin Mûsâ ﷺ ile yaptıkları anlaşmayı derhâl bozuyor eski kâfirliklerine yöneliyorlardı.

۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۞

136. Âyet: Biz de onlardan derhâl intikamımızı alıp denizde boğduk. Çünkü onlar; indirdiğimiz Âyetlerimizi ve gösterdiğimiz Mu'cizelerimizi; gaflet edip ne olduğunu düşünmeyerek yalanlayıp inkâr ediyorlardı.

۞ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ۞

137. Âyet: Hulasa Fir'avn'ın ve Kavminin zulmü altında zayıf düşürülüp ezilen Mûsâ'nın ﷺ Kavmini; bereketlerle doldurduğumuz o toprakların, yani Fir'avn ve Kavminin topraklarının doğularına ve batılarına vâris ve sahip kıldık. İsraaîl ﷺ Oğulları hakkında Rabbiyin güzelliklerle dolu sözleri; Mûsâ'ya ﷺ uyarak sabretmeleri sebebiyle tam olarak yerine geldi. Fir'avn'ın ve Kavminin yapmakta olduğu putları, övünç simgelerini ve kurdukları kendilerine has çardaklarını, asmalı konaklarını yerle bir ettik.

۞ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ ۚ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ ۚ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۞

138. Âyet: Büyük bir Mu'cize ile İsraaîl ﷺ Oğullarını denizden geçirdik. O an; elleri ile yaptıkları putlara tapan bir toplumun yanına geldiler. Dediler ki ey Mûsâ ﷺ! Bunların gözle görülen ilâhları olduğu gibi bizlere bir ilâh yap. Mûsâ. ﷺ dedi ki gerçekten sizler; çok câhilsiniz, cehaletten vazgeçmeyen bir milletsiniz.

۞ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

139. Âyet: Uyarıda bulunup dedi ki bu sapık insanlar var ya içinde bulundukları bu yol ve hayat tarzı; Rab tarafından helâk edilecek, yaptıkları putları ve ibadetleri de asılsız olup boşa gidecek, kendilerinin de helâk edilip ebedî zarara girmelerine sebep olacak.

۞ قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيكُمْ اِلٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۞

140. Âyet: Kavmine hakaret ederek dedi ki Âlemlerin Rabbi Olan, Kendisinden başka ilâh olmayan Allah Azîmüşşân'dan bir başkasını ilâh olarak isteyeceğim öyle mi? Hâl bu ki O ﷻ sizleri; şu zamanda âlemlere, çağınızın tüm insanlarına üstün kıldı.

۞ وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُٓوءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُونَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۗ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۚ ۞

141. Âyet: Ey Yahûdîler! Hatırlayın bir vakti ki Fir'avn ve Milletinden sizleri kurtardık. Azabın ve işkencenin en kötüsünü sizlere uyguluyorlardı. Soyunuzu kurutmak için oğullarınızı parçalayarak öldürüyorlar, sizleri rezil etmek için kızlarınızı sağ bırakıyorlardı. Bakınız, bu yapılanlarda Rabbinizden büyük bir belâ ve azab vardı.

۞ وَوٰعَدْنَا مُوسٰى ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَاَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰى لِاَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۞

142. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ; Bizimle buluşması öncesinde gündüzleriyle beraber otuz geceyi ihyâ etmesini, gündüzleri oruç tutup geceleri ibadet etmesini, sonunda da Kendisiyle buluşacağımızı sözleştik. Sonra da o müddeti; on gün ilâve ile kırka tamamladık. Böylece Rabbinin Mîkatı, buluşma için belirlediği vakti; gündüzleriyle beraber kırk gece olarak tamamlandı ve bu müddet sonrası olarak belirlenen vakitte buluşup konuşma gerçekleşti. Mûsâ ﷺ Rabbinin Mîkatı (belirlenen buluşma vakti) için hareket ederken Kardeşi Hâruun'a ﷺ şöyle demişti: Kavmim içinde Benim Halîfem ol ve Beni temsil et. Saalih işleri, yani İlâhî buyrukları icraa eyle, insanlar arasında adaleti ve düzeni muhafaza et. İlâhî buyrukları terk ederek ve zalimlere fırsat vererek bozguncu ve tahribatçı olanların yoluna uyma.

۞وَلَمَّا جَآءَ مُوسٰى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِي وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِي ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۞

143. Âyet: Mûsâ ﷺ Mîkatımıza (vakti belirlenmiş olan yer ve zamana) gelip ulaştığında, Rabbi de O'na ﷻ konuştuğunda dedi ki ey Rabbim! Bana Kendini göster, Sana bakayım. Rabbi dedi ki Sen; Beni göremezsin. Fakat şu dağa bak. Eğer yerinde kalırsa; o zaman Beni göreceksin. Rabbi dağa görününce onu param parça etti. Mûsâ ﷺ bayılıp düştü. Ayılıp kalkınca dedi ki Seni ﷻ Tesbîh ederim, sonradan olan, mikdarlar ve sınırlar içerisinde kalan, fânî varlık olup yok olmağa mahkûm varlıklar Sana ulaşıp Seni göremezler. Yüce Varlığını; hakkıyla ancak Sen bilirsin, Sana; ancak Seninle ulaşılır ve Senin ikram edeceğin sınırsız ve ölümsüz bir gözle görünüp Senin ilminle bilinirsin. Seni takdîs ederim, Sen Bambaşkasın. Kendi varlığım, bilgim ve kazanımlarım dahil her şeyden Sana tevbe ettim ve yöneldim. Senin sonsuz ilminle ve Yüce Varlığıyın sırlarıyla Seni tanıyıp Sana kuvvetli bir Îman ile Îman etmekle Ben; Bana uyacak olan Mü'minlerin İlkiyim ve Öncüsüyüm.

۞قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِي وَبِكَلَامِي ۡ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ۞

144. Âyet: Allah ﷻ dedi ki ey Mûsâ ﷺ! Bilesin ki Ben; Peygamberim yaparak ve doğrudan konuşarak Seni seçtim ve insanlara üstün kıldım. Sana verdiğim Bu Yüce Göreve sarıl, şükredenlerden ol.

۞وَكَتَبْنَا لَهٗ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يَاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا ۭ سَاُرِيْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ۞

145. Âyet: Hulasa Biz ﷻ O'na ﷺ; Tevrat Kitabının levhalarında her şeyden öğüt ve dersler, her şeyi genişçe ve ayrıntılarıyla açıklamalar yazdık. Dedik ki bunlara kuvvetle sarıl, sahip ol. Kavmine emret, öğüt ve açıklamaların en güzellerine sarılıp icraa etsinler. Sizlere fâsıkların, Îman ve itaatten çıkan sapık azgınların yurtlarını ve nasıl yaşadıklarını göstereceğim.

۞سَاَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ وَاِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ۞

146. Âyet: Yeryüzünde haksız yere ululanıp üstünlük taslayanları; Âyetlerimizden, Îman ve itaat şerefinden uzak tutacağız. Bundan dolayı Âyet ve Mu'cizelerin tamamını görseler dahi Îman etmezler. İnsanlık ve kulluk bakımından olgunluk ve ebedî ni'metlere erişme Yolunu görseler dahi o yolu; yol edinmezler. Cehalet ve azgınlık yolunu görürlerse derhâl o yola sarılıp sahip olurlar. Bak işte bu terslik ve sapıklık; onların Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr etmeleri ve onların ne olup nereye ulaştıracağından habersiz kalmalarından dolayıdır.

۞وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَاۗءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۭ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۞

147. Âyet: Âyetlerimizi ve Ahiretteki karşılaşmayı, yani Rablerinin Yüce Huzuruna varıp hesap vereceklerini yalanlayıp inkâr edenlerin yaptıkları tüm hayırlı işler boşadır. Onlar; bir başka şeyle cezalanacakları mı? Yok, sırf yaptıkları hainliklerle cezalanacaklar.

۞وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۭ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۞

148. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ Kavmi; O'nun ﷺ Mîkata gitmesi sonrasında taşıdıkları süs eşyalarının eritilip buzağı heykeli yapılmasıyla; sadece böğürmesi olan cansız buzağı cesedini ilâh edindiler. Görüp anlamıyorlar mıydı ki **o heykel; kendilerine bir şey söyleyemiyor ve yol göstermiyordu.** Onu ilâh edinmek sebebiyle putperest zalimler oldular.

۞وَلَمَّا سُقِطَ فِيْٓ اَيْدِيْهِمْ وَرَاَوْا اَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۞

149. Âyet: O heykel bozulup ellerine dökülünce ve kendilerinin Hak Yoldan saptıklarını görünce pişman olup şöyle dediler: Yemîn olsun ki eğer Rabbimiz bizlere merhamet edip bu putperestlik kirinden bizleri arındırmazsa elbette korkunç zarara girenlerden oluruz.

۞وَلَمَّا رَجَعَ مُوسٰٓى اِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًاۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِىْ مِنْۢ بَعْدِىْۚ اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْۚ وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِۜ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِىْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِىْۖ فَلَا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْدَۤاءَ وَلَا تَجْعَلْنِىْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ۞

150. Âyet: Mûsâ ﷺ; durumlarını öğrenmekle Kavmine öfkelenerek ve üzülerek dönünce dedi ki Benim gitmemden sonra yerimde kalarak yaptığınız şey pek iğrenç, pek kötü. Rabbinizin emrini duyup itaat etmekte acele mi ettiniz? Tevrat'ın yazılı olduğu levhaları uygun bir yere bıraktı, Kardeşi Hâruun'un ﷺ saçını ve sakalını tutup Kendisine doğru çekmeğe başladı. Hâruun ﷺ dedi ki ey anam Oğlu! Sen ana ve babalardan daha şefkatli değil misin? Anam olsa böyle yapar mıydı? Sakalımı ve saçımı tutarak çekiştirmeyi bırak. Ben; aralarında ayrılık ve kavga çıkmasın diye yumuşak davrandım, ama onlar Beni zayıf düşürdü, neredeyse Beni öldüreceklerdi. Şeytana uyup Bana düşmanca davrananlar oldu. Düşmanlarımı Bana güldürme, Beni de bu zalimler topluluğundan sayma.

۞قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِىْ وَلِاَخِىْ وَاَدْخِلْنَا فِىْ رَحْمَتِكَۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ۞

151. Âyet: Mûsâ ﷺ Kardeşini anladı ve Rabbine yönelip dedi ki ey Rabbim! Beni ve Kardeşimi bağışla, Varlığımızı her türlü yanılgıdan arındır, rahmetinle hımâyene al. Sen; merhametlilerin En Merhametli Olanısın.

۞اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَاۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُفْتَرِيْنَ۞

152. Âyet: Muhakkak ki o buzağı heykelini ilâh edinenlere; Dünyada Rablerinden bir gazap ve perişanlık ulaşacak. İftiracı düzenbazları böyle cezalandırırız.

۞وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ۞

153. Âyet: Kötülükleri yapanlar, sonra da tevbe edip o kötülüklerden vazgeçerek İman eden ve Rablerine itaatten ayrılmayanlar; bilsinler ki Rabbin; o olanlardan sonra Ğafûr'dur, günahlarını örtüp yok eder, Rahîm'dir, sonsuz ikramlarda bulunur.

۞ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ ۖ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ۞

154. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ öfkesi yatışınca levhaları aldı. O levhalarda yazılanlar içerisinde hidâyet, halkı Hak Teâlâ'ya erdirecek mükemmel konular ve Rablerinden korkan ve O'nun ﷻ kahrına uğramaktan korunanlar için ebedî seadetlere erdirecek rahmet ve gelir kaynakları, yaratılmışa şefkat ve hizmet etmeyi öğretecek dersler vardı.

۞ وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ ۖ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا ۖ إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۖ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ ۖ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۞

155. Âyet: Mûsâ ﷺ; Kavminin affedilmesi gayesiyle Bizimle buluşma vaktine gelmek için Kavminden yetmiş er kişi seçti ki onlar; sapıklığa düşmemiş, Hâruun ﷺ yanında olmuşlardı. Bu seçkin yetmiş kişi; Allah Azîmüşşân'ın Mûsâ ﷺ ile konuşmasına şâhid olup Rabbimizin Kendisini de görelim deyince onları; bir büyük sarsıntı yakaladı. Mûsâ ﷺ yakarışta bulunarak dedi ki ey Rabbim! Eğer dileseydin bunları ve Beni önceden öldürürdün de bu durumu yaşamazdık. İçimizden ahmakların yaptığından dolayı Bizleri helâk mi edeceksin? Bunları öldürür, Beni sağ bırakırsan Kavmime ne derim? Bu Senin çetin bir imtihanından başka bir şey değil. Bu ve benzeri imtihanınla; dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini rahmetine erdirir saalih kullarına katarsın. Sen Bizim Velî'miz, Sahibimiz ve Rabbimizsin. Bizleri bağışla, günahlardan arındır ve rahmeyle, ikram eyle. Sen kusurları örtüp suçsuz hâle getirenlerin En Hayırlısı Olansın.

۞ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۚ ۞

156. Âyet: Bizlere bu Dünyada güzellikler yaz ve ikram eyle. Ahirette de güzellikler yaz ve ikram eyle. Biz muhakkak Sana tevbe edip yöneldik. Yüce Mevlâ dedi ki azabımı sorarsa-

nız; onunla dilediğim kimseyi vururum. Ama rahmetim; herkesi ve her şeyi kaplamaktadır. O rahmetimi; kendilerini zulümden, kâfirlikten, her türlü kötülükten koruyanlara, Zekâtı hakkıyla verenlere yazıp ikram edeceğim. Bu kıymetli kullarım; Âyetlerimize hakkıyla Îman eden ve buyruklarımızı yerine getirenlerdir.

۞اَلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ يَاْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَآئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا بِهٖ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي اُنْزِلَ مَعَهٗ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ۞

157. Âyet: Bu sadâkatli kullar; Ümmî Peygamber, En Yüce Rasûl Muhammed Mustafa'ya ﷺ layıkıyla uyar ve itaat ederler. O Muhammed Mustafa ﷺ öyle Övgülü ki Ehl-i Kitab; yanlarında bulunan Tevrat ve İncîl'de Adını ﷺ yazılı olarak buluyor ve görüyorlar. O En Sevgili Rasûl ﷺ insanlara ma'rufu, Dînde belirlenmiş ve gerçekte iyilikten ibaret olan iş ve davranışları emreder, İslâm'ın yadırgayıp kabul etmediği, gerçekte kötü iş ve davranışları yasaklar. Gayet hoş ve temiz olan yiyecek, içecek ve bilumum eşyayı insanlara helâl kılar. Pis ve pislikten ibaret olan her şeyi de haram kılıp yasaklar. Ümmetinden ağır görevleri ve sorumlulukları kaldırıp kolaylıklar getirmiştir. İnsanların boyunlarındaki; zalimlerin ve Şeytanın taktığı esaret tasmalarını çıkarıp atmıştır. Bu sebeple O Yüce İnsanı, yani Eşsiz Önder Muhammed Mustafâ'yı ﷺ kim saygı ile destekleyip Kendisine ve Ümmetine yardım eder, O'nun ﷺ beraberinde İnen Nûra, zulmün ve kâfirliğin karanlıklarını ortadan Kaldıran Kur'an'a uyarsa; bak işte o kimseler ebedî kurtuluşa ve sonsuz ni'metlere erenlerdir.

۞قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا ۨ الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيتُ ۠ فَاٰمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهٖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

158. Âyet: Ey, Öğretmeni ve Ustası; sadece Allah Azîmüşşân Olan En Yetkili Önder ﷺ! De ki ey insanlar! Bilesiniz ki sizlerin tamamına; Semâvât ve Arzın idaresi sırf Kendisinin Olan Allah Azîmüşşân'ın gönderdiği Rasûlü ve Temsilcisiyim. Hiçbir ilâh yok, sırf O ﷻ Var. Diriltiyor ve öldürüyor. Allah'a ﷻ ve gönderdiği Ümmî Peygamber Olan Rasûlüne ﷺ

İman edin, itaatten ayrılmayın. Sizin Bu Peygamberiniz ﷺ; Allah'a ﷻ ve bütün kelimelerine, başta Kur'an'a, tüm söz ve buyruklarına İman eder. Gerçekten Hakka, Hak Yola ve ebedî seadetlere ermeniz için tüm Üstün Niteliklerin Sahıbi Olan O Yüce Rasûle ﷺ uyunuz.

۞ وَمِنْ قَوْمِ مُوسٰٓى اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ۞

159. Âyet: Mûsâ Peygamberin ﷺ Kavminden bir topluluk var ki insanları Hakla, yani Allah'ın ﷻ buyruklarıyla irşâd edip İslâm'a erdirirler ve huküm verirken İlâhî adaletle hukmederler.

۞ وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۞

160. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ Kavmini (İsraaîl ﷺ Oğullarını, yani Yahûdîleri); on iki kabîleye ayırdık. Her bir kabîle; İsraaîl'in, Yani Ya'kub Peygamberin ﷺ bir oğlundan çoğalıp gelmiş idi. Her birinin başında içlerinden seçilen bir temsilci bulunuyor ve Mûsâ Peygamber ﷺ adına onları yönetiyordu. Kavmi; Kendisinden su istediği vakit Mûsâ'ya ﷺ şöyle vahyettik: Asaan ile O Taşa vur. (Taş gayet hafif, büyük bir taş idi. Yanında taşır, yıkanacağı zaman üzerine elbiselerini de koyar ve Onu; Kendisine siper ederek yıkanırdı.) O Taştan on iki çeşme fışkırdı. İnsan topluluklarının her biri su alıp içecekleri yeri biliyor, kavga çıkmıyordu. Bulutu üzerlerine gölgelik yaptık, yiyecek ve içecek ihtiyaçlarını karşılamak için onlara tatlı ve etli rızıklar indirdik. Dedik ki sizlere rızık olarak verdiğimiz ni'metlerin gayet hoş olanlarından yiyin ve için. Zaman geldi bu yüce ni'metlere nankörlük yaptılar. Mûsâ'ya ﷺ karşı gelip itaati terk edince Mu'cize olarak gelen bu ni'metler kesildi ve çokça sıkıntıların içine düştüler. Bu nankörlükleriyle Bize zulmetmediler, ancak kendilerine zulmediyor, kendi ceza ve sıkıntılarını artırıyorlardı.

۞ وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٰٓـتِكُمْ ؕ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ۞

161. Âyet: Vaktiyle onlara denmişti ki Şu Kente, yani Kudüs Şehrine girip yerleşin. O Şehrin ni'metlerinden dilediğiniz yerden ve türden dilediğiniz an yiyiniz. Şehrin kapısından Secde ederek girin ve "**hıtta,** yani; ey Rabbimiz! Günah ve sıkıntılarımızı sırtımızdan al, bizleri arındır" deyiniz. Biz de hata ve günahlarınızı silelim, sizleri pâk kullar yapalım. Muhsinlere, yani her an Rablerini zikrederek Dînî ve Dünyevî işlerini güzelce edâ eden ve iyilikler yapan kullara ni'metlerimizi ve ikramlarımızı artıracağız.

۞فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ۞

162. Âyet: Hulasa Yahûdîlerin zalimleri bu sözü; kendilerine söylenenden başka bir sözle değiştirdiler, **hıtta** yerine **hınta** dediler. Yani af ve mağfiret dileyecekleri yerde; buğday, yani kıl çuvallar dolusu buğday isteriz dediler. Biz de zalimlik yapmaları, buyruğumuzu yerine getirmeyip başka işlere yönelmeleri sebebiyle Gökten üzerlerine pis bir azap, bulaşıcı ve öldürücü bir hastalık gönderdik.

۞وَسْئَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ ۙ لَا تَأْتِيهِمْ ۚ كَذَٰلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ۞

163. Âyet: Yahûdîlere bir de deniz yanındaki kentin ehâlisinin hayat hikâyesini sor. O kentin sâkinleri; cumartesi, yani haftalık bayram günleri hususunda haddi aşmışlardı. Kendi istekleriyle o gün bayram yapacaklar, Dünya işleri ile uğraşmayıp dinleneceklerdi. Peygamberlerinden ﷺ böyle istemişler, Hak Teâlâ da çalışmayı haram kılmıştı. Diğer günlerde; geçimlerini temin için tutacakları balıkları onlara ; bayramları olan Cumartesi günü yol-yol (küme-küme) geliyor, bayram yapmadıkları günlerde gelmiyordu. Bayram günü balıkların arkasını kumlarla çevirip set yapıyorlar, güya çalışmıyorlar, cumartesi hapsettikleri balıkları; Pazar ve pazartesi günlerinde tutuyorlardı. Fâsıklıkları sebebiyle, yani İlâhî buyruklardan çıkıp kendi başlarına hüküm koymaları sebebiyle onları böyle imtihan ediyorduk.

۞وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا ۙ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ۞

164. Âyet: Bu yaptıkları fâsıklık sebebiyle Allah'ın ﷻ azab edeceği haberi gelmişti. Cihâd ve irşâd ehli vâizler; bunları uyarmağa devam ediyorlardı. Yahûdîlerden bir cemaat o vakit şöyle dedi: Allah'ın ﷻ helâk edeceği veya çetin bir azab ile kendilerine azab edeceği bu fâsıklar topluluğuna niçin va'z ediyorsunuz? O değerli vâizler dediler ki yaptığımız bu uyarılar sebebiyle; Rabbinize özrümüzü ve kusurlarımızı arz edip bağışlanmak dileyelim ve diyelim ki ey Rabbimiz! Üzerimize düşen görevi sonuna kadar yaptık. Hem de umarız ki bu kişiler fâsıklıklarından vazgeçip tevbe ederler ve Rablerine itaate yönelirler de üzerlerinden azab kaldırılır ve korunmuş olurlar.

۞ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا ٱلَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ ٱلسُّوٓءِ وَأَخَذْنَا ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍۭ بَـِٔيسٍۭ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۞

165. Âyet: Yahûdîler; kendilerine yapılan uyarıları unutup terk edince kötülüklerden uyaran vâizleri kurtardık, fâsıklıkları sebebiyle o zalimleri; Cihâd ve uyarılara karşı çıkanlarla beraber çetin bir azapla yakaladık.

۞ فَلَمَّا عَتَوْا عَن مَّا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَٰسِـِٔينَ ۞

166. Âyet: Kendilerine yapılan yasaklamaları tanımayıp uyarılardan yüz çevirdiklerinde onlara dedik ki alçak ve rezil maymunlar olun. Bir müddet maymunlar olarak yaşayıp helâk oldular.

۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ ۗ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ ٱلْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

167. Âyet: Hulasa Rabbin bu Yahûdîlere şöyle i'lân etti: Allah ﷻ Kıyamete kadar; onlara azabın en kötüsünü uygulayacak kimseleri göndermeğe devam edecek. Bilesin ki Rabbin; cezalandırması çok sür'atli Olandır. Yine bilesin ki, O ﷻ; Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ وَقَطَّعْنَٰهُمْ فِى ٱلْأَرْضِ أُمَمًا ۖ مِّنْهُمُ ٱلصَّٰلِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ ۖ وَبَلَوْنَٰهُم بِٱلْحَسَنَٰتِ وَٱلسَّيِّـَٔاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞

168. Âyet. Yahûdîleri; cemaatler hâlinde bölüp Yeryüzüne dağıttık. Onlardan saalih olan, yani Allah'a ﷻ saadık kul olup Peygamberlerine ﷺ uyanlar var. Onlardan bu saalih kulların dışında hainler de var. Onları güzel günlerle ve türlü güzelliklerle, kötü günlerle ve türlü kötülüklerle imtihan etmekteyiz ki kötülüklerinden vazgeçip İlâhî buyrukları edâ etmeğe dönsünler.

۞ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هٰذَا الْأَدْنٰى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ ۚ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ ۗ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

169. Âyet: Yahûdîlerin değerli ulemasının ve kıymetli Dîn adamlarının ardından bir topluluk geldi. Tevrat Kitabına vâris ve sahip oldular. Dîn düşmanlarının arzularına göre Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'ı yanlış açıklıyorlar, bazı Âyetleri kazıyıp yerine kendilerinin alçakça sözlerini yazıyorlar, karşılığında az bir Dünyalık alıyorlar ve diyorlardı ki tevbe eder bağışlanırız. Fakat kendilerine aldıkları yüzkarası meta' benzeri bir meta' geldiğinde dayanamıyorlar yine alıyorlar, hainliklerine ve rüşvet alarak Âyetleri satmağa devam ediyorlardı. Hâl bu ki onlardan; hem Allah ﷻ hakkında hem de indirdiği huküm ve beyanlar hususunda O Yüce Kitapta olanları okuyup ders yapacaklarına ve gerçeklerden başkasını konuşmayacaklarına dair yemîn ettirilerek ağır sözler alınmamış mıydı? Muhakkak ki hainlik yapmaktan korkan ve Allah Azîmüşşân'ın kahrından korunanlar için Ahiret Yurdu; her şeyden hayırlı ve sonsuz kazanç kaynağıdır. Bunlar akıllanmayacak mı?

۞ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۚ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۞

170. Âyet: Allah'ın ﷻ Kitabı Kur'an'a sarılıp haktan ayrılmayan ve Namazlarını hakkıyla kılan kullarımız akıllı olsunlar. Bilesiniz ki Biz; İlâhî Nizama hizmet eden, daima sulh ve salaha, bozgunculuğu ortadan kaldırmağa çalışanların mükâfaatını asla zaayi' etmeyiz.

۞ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ ۚ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞

171. Âyet: Yâd eyle (hatırla ve anlat) o vakti ki Yahûdîlerin; İlâhî buyruğu kabul etmeleri için Tur Dağını yerinden söküp alarak gölgelik gibi üzerlerine kaldırıp tuttuk. Üzerlerine

düşüp helâk olmalarından korktukları için boyun eğip buyruklarımızı kabul ettiler. Bunun üzerine dedik ki sizlere verdiğimiz Tevrat'a kuvvetle sarılıp sahip olun, her zarardan korunmanız için Onda olan tüm huküm ve buyrukları ders yapıp anlayarak uygulayın.

۞وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِيٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۖ قَالُوا بَلٰى ۛ شَهِدْنَا ۛ اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِلِينَ ۞

172. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Rabbin Âdemoğullarından; yani Âdem'in ﷺ ilk oğullarından başlayan ve Kıyamete kadar devam eden babaların bellerinden çocuklarını; babalarıyla beraber, yani bütün insanları tutup Huzurunda topladı. Yüce Rab; onlara akıl ve anlayış vererek Dünya hayatındaki karşılaşacakları durumları gösterip yarattıktan sonra nasıl yaşatacağını ve nelerle sorumlu tutulacaklarını anlattı. Onları; yine kendileri hakkında şâhid tutup sordu: Rabbiniz, yani sizleri yoktan var edip sayısız ni'metleriyle yaşatacak Olan Tek Yönetici Sahıbiniz değil miyim? Hep birlikte dediler ki evet, kesinlikle Rabbimiz, itaat ve ibadet edeceğimiz Tek Ma'bûdümüz Sensin.

Kıyamet Gününde; "biz bunlardan gafil ve habersizdik" demeniz mümkin olacağından dolayı her şeyi anlatıp sizden bu sözü aldık.

۞اَوْ تَقُولُوٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ۞

173. Âyet: Ve dahi birbirlerinizi suçlayarak; babalarımız bizden önce başkalarını rab edinerek Sana ﷻ ortak koştu. Bizler de arkalarından gelen çocukları olarak onlara uyduk demeniz de mümkin olurdu. O zaman Rabbinize diyecektiniz ki Sen bizleri; bâtıl ve boş davranışlar yapıp haksızlık eden babalarımız sebebiyle helâk edip azaba mı sokacaksın? Bu sebeple Rabbiniz olarak hepinizden ayrı-ayrı söz aldım.

Uyarı! Rabbimize verdiğimiz bu söz; ruhumuzla beraber yaşamaktadır. Bu sebeple en câhil ve en gafil bir insan; yanlış yapacak olduğunda içinde uyarı ve tartışma başlar. Aklı ve sabrı üstün gelirse, o yanlışı terk eder. Şeytanın yanıltmasına ve kendi aptallığına esir olursa şaşar gider. Sonsuz merhamet Sahıbi Rabbimize şükürler olsun ki özümüzü nûruyla aydınlatmakta, varlığımızı Yüce Rasûlü ﷺ ve Kitabıyla desteklemektedir.

۞وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞

174. Âyet: Bak işte bu yaptığımız gibi Âyetleri bölüm-bölüm ve konular hâlinde yeterince açıklıyoruz ki insanlar verdikleri sözleri hatırlayıp Rablerine itaat etmeğe dönüş yapsınlar.

۞وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِىٓ اٰتَيْنَاهُ اٰيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۞

175. Âyet: Şeytanın oltasına takılmamak, Dünyanın parıltılarına aldanmamak elbette sabır ve yiğitlik ister. Ey Muhammed ﷺ! İlim sahibi olup seçkin kullar olduklarını zanneden Ehl-i Kitabın dîn adamlarına şu büyük dîn adamının haberini ve hayat hikâyesini oku: Kendisine Âyetlerimizi vermiştik. İlâhî Kitaplardaki bilgilere ve çokça kerametlere sahip olmuştu. Âyetlerimizden, Âyetlerimizle ulaştığı İmandan, itaatten ve üstün kulluk mertebelerinden ve yüce kerametlerden sıyrılıp çıktı. Şeytan onu peşine taktı ve azgınlardan olup Allah'ın ﷻ peygamberine ﷺ başkaldırdı.

۞وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۞

176. Âyet: Dileseydik; o Âyetlerle, erdiği ilim ve kerametlerle yüceltip yükseltirdik. Fakat o toprağa takıldı, pis arzularına kapılarak ve Dünya gelirlerine yönelerek Ahiretten vazgeçti. Hainliğinin cezası olarak dili dışarı sarktı. Durumu tıpkı köpeğin durumu gibi oldu. Köpeğe saldırsan hırlar, kendi hâline bıraksan hırlar. Ne kadar zikretse ve ne türlü ibadet yapsa köpeğin hırlamasından farkı kalmadı. Zira Allah'ın ﷻ Yolunda Cihâd eden, Yüce Dîn İslâm'ı yaymak ve Allah'ın ﷻ kullarına O Yüce Dîni yaşatmak isteyen sevgili bir kula düşmanlık yapan ve onu durdurmağa çalışan hainin yaptıkları boşadır. Bak işte bu anlatılan; Âyetlerimizi inkâr eden ve Rasûlümüzü ﷺ yıkmağa çalışan toplumun durumudur. Ehl-i Kitabın ulemasına, üstâzlarına ve tüm Dîn adamlarına bu hayat hikâyesini anlat ki düşünüp akıllarını başlarına alsınlar.

۞ سَآءَ مَثَلًا ٱلْقَوْمُ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَا وَأَنفُسَهُمْ كَانُوا۟ يَظْلِمُونَ ۞

177. Âyet: Âyetlerimizi bilerek yalanlamağa çalışıp inkâr eden toplulukların durumu ne kadar kötü. Onlar kendilerine ne kadar zalimlik yapıyorlar.

۞ مَن يَهْدِ ٱللَّهُ فَهُوَ ٱلْمُهْتَدِى ۖ وَمَن يُضْلِلْ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَـٰسِرُونَ ۞

178. Âyet: Allah ﷻ kimi Yoluna erdirip Hak ehli yaptıysa işte o; hidâyeti bulan ve Hak ehli olandır. Kimi de sapıklıkta bıraktıysa; onlar sonsuz zarara giren ve Ahiretin sonsuz mutluluğunu kaybedip Cehennemlik olanlardır.

۞ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ ٱلْجِنِّ وَٱلْإِنسِ ۖ لَهُمْ قُلُوبٌ لَّا يَفْقَهُونَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُونَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ ءَاذَانٌ لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ كَٱلْأَنْعَـٰمِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْغَـٰفِلُونَ ۞

179. Âyet: İnsanları ve cinleri sırf Bana kulluk etsinler diye yarattığım ve kullukta başarılı olmaları için merhamet edip her türlü yardımı yaptığım hâlde; zannedersiniz ki cinlerden ve insanlardan çoğunu Cehennem için yaratmışım. Asıl gayelerini bırakıp Şeytana uyarak Cehenneme koştular ve koşmaktalar. Böylece çoğunluk kendisini Cehenneme hazırlamış oldu. Dünya sevgisi onların aadeta ruhlarını öldürdü. Onların kalpleri var ama o kalpleriyle anlayış sahibi olmazlar. Gözleri var ama o gözlerle yararın ve zararın, dostun ve düşmanın ne ve kim olduğunu görmezler. Kulakları var ama uyarıları ve faydalı öğütleri duymazlar. Onlar, hayvanlar gibi ve öyle ki Rablerine karşı azgınlıkları sebebiyle daha da büyük yanılgı içinde, daha da sapıklardır.

۞ وَلِلَّهِ ٱلْأَسْمَآءُ ٱلْحُسْنَىٰ فَٱدْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا۟ ٱلَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِىٓ أَسْمَـٰٓئِهِۦ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ۞

180. Âyet: En Güzel İsimler Allah'ındır ﷻ. O Güzel İsimlerle O'na ﷻ dua edin, isteklerde bulunun. Alîm İsmiyle; ilimler, Razzâk İsmiyle; rızıklar, müveffik İsmiyle; başarılar, Azîz İsmiyle; şeref ve üstünlükler dileyin... O'nun ﷻ İsimleri konusunda haktan sapanları, Cahiliyye Araplarının putlara isim takarken O Yüce İsimlere bakıp yakıştırma yapanları ve benzeri sapıklıkta bulunanları terk edin. Sihir, büyü ve haksızlıklar için kullanmayın. O sapıklar

yaptıklarıyla cezalanacaklar. Sizler Peygamberinizin ﷺ zikrettiği ve dua yaptığı gibi yapın: "Allaahümme Ente-s Selâm. Allaahümme eızzel İslâme ve Müslimîn..." deyin.

Sevgili Peygamberimiz, Yüce Önderimiz, Allah Azîmüşşân'ın En Sevgilisi, her konuda olduğu gibi ilimde de yaratılmışın En Üstünü Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz şöyle buyurdu: Bilesiniz ki Allah'ın 99 ﷻ İsmi var. Kim onları sayısınca ezberler, tam bir saygı ile muhafaza ederse; Cennete girer.

Yani sayısız ve sınırsız olan Esmâ'yı Husnâyı Bu 99 İsimde özetlemiş, Bunları muhafaza edenin; tüm İsimeri ezberleyip muhafaza etmiş sayılacağına işâret etmiştir. Esmâü'l-Hüsnâ'yı hemen her evde ve her yerde bulabilirsiniz.

۞ وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُونَ ۞

181. Âyet: Yarattığımız kullarımızdan öyle bir ümmet ve topluluk var ki Hakla, Rablerinin Kitabı ve Peygamberlerinin ﷺ Sünnetiyle yol gösterirler, Allah'ın ﷻ huküm ve adaletiyle hukmederler.

۞ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۞

182. Âyet: Âyetlerimizi yalanlayıp inkâr edenlere gelince onları; hiç bilmedikleri yönden derece-derece, yavaş-yavaş azaba çekeriz.

۞ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۞

183. Âyet: O inkârcılara mühlet veriyorum ama bilesiniz ki tuzağım çetindir.

۞ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞

184. Âyet: İnsanlar hiç düşünüp anlamazlar mı, görüp fark etmezler mi? Dostların, sahip ve yoldaşların En Hayırlısı, Ümmeti için baba ve anaların tamamından Şefkatlisinde, öncü ve lîderlerin En Büyüğü Muhammed Mustafa'da ﷺ hiçbir delilik yok, asla yanlış yapmaz, kimseyi en küçük zarara da'vet etmez. O ﷺ; başka değil, açıkça pek Büyük bir Uyarıcı ve irşâd edicidir.

۞ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَاَنْ عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ۞

185. Âyet: İnsanlar; Semâvâtın, Arzın, var olan tüm yaratıkların ve her bir şeyin Allah ﷻ tarafından nasıl yaratıldığına, ne muazzam bir idare ve yönetim içerisinde bulunduğuna bakmazlar mı? Ecellerinin yaklaşmış olabileceğini hiç düşünüp ders almazlar mı? Bu Yüce Kur'an; içinizde ve dışınızda olanı, gizli-âşikâr her şeyi anlatıyor. Hiç kul sözüne benziyor mu? O beyinsizler; Bu Yüce Kitabın Eşsizliği ve her şeyi ifade etmesi sonrasında Bunu bırakıp hangi bir söze inanacaklar?

۞مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

186. Âyet: Allah ﷻ kimi sapıklıkta bırakmışsa, artık o kimseyi yola getirecek asla bulunmaz. O gibi kimseleri azgınlıkları içerisinde bırakır, bocalama içerisinde bir hayat sürerler.

۞يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۭ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

187. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden o muazzam Saati, yani Kıyametin kopacağı anı soruyorlar. Diyorlar ki gelmekte olan Kıyametin (gemi misali) demirlemesi, yani gerçekleşmesi ne zaman olacak? De ki Onun ne zaman olacağı bilgisi kesinlikle Rabbimdedir. O Saati, Kıyametin kendisine has vaktinde; bir başkası değil sadece Rabbim açığa koyacak. Semâvâta, Arza ve tüm yaratılmışa kıyametin varlığı pek ağır gelecek, hiçbir şey ona tahammül edemeyecek. O size ansızın gelecek. Ey Muhammed ﷺ! Sana ısrarla soruyorlar ve sanıyorlar ki Sen; Rabbine ısrarla sorup bilgi alıyor ve bir şeyler biliyorsun. De ki Kıyametin bilgisi sadece Allah ﷻ katındadır, sırf O ﷻ biliyor, fakat insanların çoğu bunu bilmiyorlar.

۞قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْۗءُ ۭ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۞

188. Âyet: De ki Ben kendim için dahi hiçbir fayda ve zarara, yani Kendim için fayda elde etmeğe, zararı Kendimden uzaklaştırmağa muktedir değilim. Eğer gaybı bilsem; hayrı, faydalı işleri ve iyilikleri çoğaltırdım. **Bana; Şeytanın yaklaşması, cin çarpması ve Dînime**

bir şeylerin katılması gibi hiçbir kötülük dokunmadı. Ben kesinlikle; Allah ﷻ tarafından gönderilip Yönetilen ve koruması altında Olan bir Uyarıcı ve Mü'minler topluluğunu Müjdeleyici bir Peygamberim ﷺ. Benim olan her şey Rabbimin korumasındadır. Katından gelenlere Benim dahi bir şey katma gücüm yok. Allah Azîmüşşân karşısında kim ne yapabilir?

۞ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ ۚ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۞

189. Âyet: O Sonsuz ikram Sahibi Rabbiniz sizleri; bir tek Şahıstan, Âdem ﷺ Babanızdan yaratıp çoğalttı. Âdem ﷺ yalnızken; O'ndan ﷺ Eşini yarattı ki eşi ile huzur bulsun. Âdem ﷺ; Eşi Havvâyı sarıp birleşince haamile kaldı. Hafif bir yük olarak yüklendiği çocukla bir müddet gezip dolaştı. Bu durum bugüne kadar böyle devam etti, Kıyamete kadar da devam edecek.

Kadının yükü ağırlaşıp çocuğun doğacağı anlaşılınca; baba ve anne derler ki eğer çocuğumuz saalih, sağlam ve sağlıklı olursa Rabbimize şükredenlerden olacağız.

۞ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا ۚ فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

190. Âyet: Allah ﷻ; saalih ve sağlıklı bir çocuk verince çoğu câhil baba ve anne; Allah'a ﷻ ortaklar koşarlar, onun sağlıklı doğmasını başkalarından veya kendi akıl ve davranışlarından bilirler. Onların ortak koştuklarından; Allah ﷻ gayet uzak ve pek Yücedir. O ﷻ Tek Yaratıcı ve Tek Sahıptir.

۞ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۞

191. Âyet: Ahmak müşrikler; hiçbir şey yaratamayan ve kendileri yaratılmış olan zavallıları mı Allah'a ﷻ ortak koşuyorlar.

۞ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۞

192. Âyet: O zavallı putlar; bu putperestlere ufacık bir yardıma muktedir değiller. Kendilerine de yardımları olmaz, Başlarına konan bir kuştan kurtulamazlar. Yanlarına sokulan bir zararlıyı uzaklaştıramazlar.

۞ وَاِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوكُمْ ۜ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُونَ ۞

193. Âyet: Hidâyete ve zararlardan kurtuluşa çağırsanız sizlere uyamazlar, kurtuluşa eremezler. Onları çağırmanız veya çağırmamanız; sizin için birdir. Ne yapsanız onlardan bir şey olmaz.

۞ اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۞

194. Âyet: Ey müşrikler! Allah'tan ﷻ başka taptıklarınız, putlarınız, lîderleriniz Rabbinizin buyruklarını bırakıp buyruklarını ve kararlarını görev bildikleriniz; sizler gibi kullardır, Allah ﷻ tarafından yaratılmış olup sırf O'na ﷻ kulluk yapmakla yükümlüdürler. Bunu anlamak için onlara çağırın da sizlere cevap versinler, istediklerinizi yapsınlar. Eğer onlarda ilâhlık var iddianızda doğru iseniz; çağırın ve isteklerde bulunun da görün.

۞ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۗ قُلِ ادْعُوا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنْظِرُونِ ۞

195. Âyet: Onların; kendi başlarına yürüyebilecekleri ayakları, tutabilecekleri elleri, görebilecekleri gözleri, duyabilecekleri kulakları var mı? De ki ortaklarınızı, yani ilâh olmakta Allah'a ﷻ ortak koştuklarınızı çağırın ve Beni yok etmek için birlikte tuzaklar kurup plânlar yapın. Bana göz açtırmaksızın derhâl Beni yok edin.

۞ اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ ۖ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ۞

196. Âyet: Bilesiniz ki, Bana Velî Olan, Beni görevlendirip işlerimi Yürüten ve Beni Koruyan Allah Azîmüşşân'dır. Bu Kitabı, Yüce Kur'an'ı O indirdi ﷻ. Saalih kulların, yani Kendisine ﷻ hakkıyla Îman edip İlâhî buyruklardan ibaret düzgün işleri yapanların Mütevellîsi, tüm işlerini yürütüp Yönetenidir.

۞ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۞

197. Âyet: Allah'tan ﷻ başka taptıklarınız sizlere yardım etmeğe muktedir olamazlar. Hatta kendilerine de yardım edemezler.

۞ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا ۖ وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۞

198. Âyet: Hidâyete, yola gelmeğe, bir zarardan kurtulmağa, bir yere ulaşmağa çağırsanız bile yapamazlar. Elleriyle yapıp taptıkları o heykelleri; Sana bakıyorlar gibi görürsün ama görmezler.

۞ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ۞

199. Âyet: Daima afve sarıl, gayet hoş geçimli ve bağışlayıcı ol. Allah katında iyi olarak belirlenmiş olanı, yani İlâhî buyrukları emret, icraa eyle. Câhillerden de daima uzak kal.

۞ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

200. Âyet: Eğer Sana; Şeytan tarafından bir dürtükleme, bir vesvese gelip Seni bir kötülüğe kışkırtırsa derhâl Allah'a ﷻ sığın. Bilirsin ki O Yüce Rabbin ﷻ; her şeyi daima duyar, bilir. Onu derhâl Senden uzaklaştırır.

۞ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۞

201. Âyet: Bilesiniz ki başta Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ ters düşmekten, her türlü sapıklık, yanılgı ve tüm zararlardan korunan Mü'minler; kendilerine Şeytan tarafından bir hayal, pis bir şeyi hatırlatma ve bir saldırı gelip başlarında dolaştığında; güçlü bir zikre, istiazeye, istiğfara, Tesbîh, Tevhîd ve ders yapmağa koyulurlar, Böylece Rablerine sığınıp hımâyesine ererler. Birden gözleri açılır ve hakîkatleri görerek o kötülüğü derhâl kendilerinden uzaklaştırırlar.

۞ وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۞

202. Âyet: Şeytanın üfürmeleriyle uçup Şeytana ve temsilcilerine kardeş olanları ise o Şeytan ve şeytancıklar; cehalete ve sapıklığa sürüklerler, türlü belâlara sokarlar. Şeytan ve onu temsil eden elemanları; câhil ve sapıklara zarar vermekte gevşeklik göstermez, kusur işlemezler, ellerinden gelen kötülükleri yaptırırlar.

۞ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي ۚ هَٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

203. Âyet: O inkârcılara bir Âyet ve bir Mu'cize getirmediğin zaman dediler ki istediğimiz o Âyeti kendi kendine seçip derleyerek ve Kendiliğinden uydurarak getirseydin. Nasıl olsa Sen derleyip getiriyorsun. De ki ne önce, ne de sonra hiçbir Âyeti Kendim ortaya koymuyorum. Kesinlikle sadece Rabbim tarafından Bana vahyedilene uyuyorum. Bu Kur'an ve ihtiva ettiği Âyetler; Îman eden her bir toplum için can gözleridir, hakîkatleri gösteren İlâhî nûrlardır.

۞ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞

204. Âyet: Kur'an okunduğu zaman derhâl susarak, çevrenizdekileri de susturarak dinleyin ki rahmet ve ikramlara eresiniz.

۞ وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ۞

205. Âyet: Rabbini kalbinde gizlice yapacağın bir zikr ile küçülüp teslimiyet göstererek, kahrından korkarak ve yüksek sesle olmaksızın açıktan söyleyerek sabah-akşam zikreyle. Asla Rabbini unutanlardan olma.

۞ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ۞

206. Âyet: Bilesiniz ki yakınlığına ererek Rabbiyin katında bulunan Büyük Melekler ﷺ ve yüce saalih kullar; O'na ﷻ kulluk yapmaktan kaçınmazlar, asla arlanmazlar, aksine O'na ﷻ bükülüp Secde ederek Tesbîh ederler, O'nun ﷻ sonsuz büyüklüğünü, Eşsiz ve Tek İlâh olduğunu daima anıp dururlar.

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

ENFÂL SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ۖ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۖ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۞

1. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden ganimetleri soruyorlar. De ki ganimetler, Allah'ındır ﷻ, yani O'nun ﷻ Peygamberinindir ﷺ. Mademki Ben O'nun ﷻ Peygamberiyim. O hâlde ne olduğunu, nasıl yapılacağını ve kimlere ne pay verileceğini; Allah'ın ﷻ emri üzere sizlere göstereceğim. Bu sebeple Allah'tan ﷻ korkun, kavga ve kargaşalara düşmeyin, aranıza sahip olanı, yani Şeytanın vesveseler verip aralarınıza soktuğu düşmanlık ve her türlü kötülüğü, sizleri etkileyen yanlış durumları düzeltin. Dolayısıyla eğer Îman eden kullar iseniz; Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ itaat edin, buyruklarına göre hareket eyleyin.

۞ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيَاتُهُ زَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۞

2. Âyet: Gerçek Mü'minler ancak şu kişilerdir ki Allah ﷻ anıldığında kalpleri korkar, tüm organları titrer. Onlara Allah'ın ﷻ Âyetleri okunduğunda; onları Îman bakımından artırıp geliştirir ve onlar; Rablerine tevekkül ederler, her şeyi O'na ﷻ dayandırıp sırf O'nun ﷻ buyruklarını icraa eylerler.

۞ اَلَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۞

3. Âyet: Onlar; Namazlarını hakkıyla kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan ihtiyaç sahıplerine ve gerekli yerlere verip Allah ﷻ için harcama yaparlar.

۞ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞

4. Âyet: Bak işte onlar; gerçek Mü'minlerdir. Rableri katında onların yüce mertebeleri, her günah ve kusurdan arındırılmaları ve pek değerli mükâfaatları var.

۞ كَمَٓا اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ ۞

5. Âyet: Mü'minlerin isteksizlikleri ve Senin yaptıklarına razıî olmayışları; Rabbiyin Seni hak ve gerçekleşecek bir görev sebebiyle Evinden çıkardığı andaki isteksizlikleri ve razîî olmayışları gibidir. Seni yeterince tanıyamadıkları ve Rabbiyin Rahmeti olman sebebiyle erecekleri yüce ni'metleri idrak edemedikleri için teslîmiyyet gösteremiyorlar. Dolayısıyla Sen ve olgun Mü'minler; İlâhî buyrukla derhâl çıkıp hareket ederken; Mü'minlerden bir gurup çıkmak istemiyorlardı.

۞ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُونَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۞

6. Âyet: Hak olup gerçekleşeceği anlaşılan zafer konusunda Seninle tartışıyorlar, evlerinden çıkarken de sanki göz göre-göre, ölenleri görüp izleyenler olarak ölüme sevk olunuyorlardı.

۞ وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّٓائِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللّٰهُ اَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۞

7. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Allah ﷻ; iki birlikten birinin; sizin olacağını müjdelemişti. Ey Mü'minler! Mademki Rabbiniz sizlere; ya ticaret kervanını ya da zulüm ve kâfirliğin temsilciliğini yaparak sizlere ve kardeşlerinize her türlü işkenceyi yapmağa doymayıp kökünüzü kurutmağa çalışan Ebucehli ve ordusunu mağlub edip huzura ermenizi müjdeliyor; o hâlde ne diye duruyor ve niçin en önemlisini istemiyordunuz? Sizler güçlü ve dişli olanı değil de basit bir birliği istiyordunuz. Ama Allah ﷻ sizin Vekîliniz olarak size pek yararlı olanı istedi. Bu sebeple Hak Olan Tevhîd ve İslâm'ı; Üstün Kelimeleriyle ve Yüce Sözleriyle gerçekleştirip ortaya koymayı, kâfirlerin ve zalimlerin arkasını kesip köklerini kurutmayı murad ediyordu.

۞لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۞

8. Âyet: Çünkü zulüm ve kâfirlik gibi büyük suçları işleyen zalimler istemese de Rabbiniz; Hak Olan Yüce İslâm'ı ortaya koyacak, aslı olmayan kâfirliği kahredip yok edecekti. (Öyle de yaptı. El hamdü Lillâhi Teâlâ.)

۞اِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّي مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِينَ ۞

9. Âyet: Yâd edin o vakti ki düşman çok ve güçlü, siz az ve zayıftınız. Rabbinizden yardım istiyordunuz. Rabbiniz derhâl isteğinizi kabul etti ve dedi ki meleklerden ﷺ peş peşe gelmekte olan bin savaşçı ile sizlere yardım ediyorum.

۞وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

10. Âyet: Rabbiniz bunu bir başka şey için değil; sırf sizlere bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla Îman ve İslâm'a yatkınlaşıp huzur bulsun diye yaptı. Yardım; bir başkasından değil ancak Allah Azîmüşşân'dan olur. Bilesiniz ki Allah ﷻ Azîz, sonsuz üstünlük Sahıbi ve Hakîm'dir, kusursuz bilgi, sağlam icraat ve eşsiz kararlar Sahıbidir.

۞اِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ۞

11. Âyet: Yine hatırlayın bir vakti ki gece endişeli bir durumda ne yapacağınızı bilemezken Rabbiniz; Kendi katından güven sağlamak ve huzurluca dinlendirmek için sizlere hoş bir hâlde dalıp gitmeyi üzerinize örttü ve sizleri uyuttu. Bir de üzerinize Gökten yağmur indiriyor, o su ile sizleri arındırıyor, Şeytanın uykuda sizleri cünüp etmesiyle olan pisliğini sizden gideriyordu. Tüm bu ikramlar; kalplerinize bağlılık ve ayaklarınıza kararlılık sağlamak içindi.

۞ اِذْ يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ اٰمَنُوا ۟ سَاُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۞

12. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Yâd eyle o vakti ki Rabbin meleklere ﷺ şöyle vahyediyordu: Ey meleklerim! Ben sizinle beraberim. Mü'minleri sağlam tutun, onlara kararlılık telkîn edin. Kâfirlerin kalplerine korku bırakacağım. Kâfirlerin enselerinin üzerine vurun ve onlardan her birinin parmak uçlarına vurarak kırın ki etkisiz hâle gelsinler.

۞ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَٓاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞

13. Âyet: Bak, Mü'minleri üstün getirmek için yaptığım bu yardım şu sebepledir ki o kâfirler; Allah'a ﷻ ve O'nun ﷻ Peygamberine ﷺ karşı başkaldırıp halkın içerisinde bölücülük yaptılar. Kim Allah'a ﷻ ve Peygamberine ﷺ karşı bölücülük yaparsa bilsin ki Allah ﷻ; cezalandırması pek çetin olandır.

۞ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَاَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۞

14. Âyet: Bakınız ey kâfirler! Bu size kesilen cezadır. Dünyada bunu tadın. Bir de bilesiniz ki zulüm ve kâfirlikten vazgeçmeyen kâfirlere; sonsuz Cehennem ateşi var.

۞ يَٓا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُٓوا اِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ۞

15. Âyet: Ey İman eden Mücâhidler! Büyük bir kalabalık hâlindeki kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkalarınızı dönüp kaçmayın.

۞ وَمَنْ يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَٓاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ ۜ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞

16. Âyet: Savaş ustalığı ile kaçıyor gibi yapıp tekrar içlerine dalmak veya zayıf durumda olan kardeş birliğe yardım için çekilmek dışında; kim o çetin günde düşmana arkasını dö-

nüp kaçarsa; kesinlikle Allah'ın ﷻ gazabına uğramış olur. Onun kaçıp sığınacağı yer Cehennemdir. O Cehennem ne kötü dönüş yeridir.

۞ فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۪ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَآءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

17. Âyet: Hulasa ey Mü'minler! Her biriniz savaşta üstün başarılar elde ettiğinizi konuşarak karşılıklar bekleyip tartışmalar yapıyorsunuz. Hâl bu ki o azgın kâfirleri sizler katletmediniz, Allah ﷻ katletti. Ey En Kâmil Rasûl ﷺ! Düşmanın bozulmağa başlamaına sebebp olan o bir Avuç kumu; inkârcıların gözlerine Sen atıp doldurmadın, ancak Allah ﷻ attı ve onları perişan etti. Ey kahraman okçu! Rasûlüm ﷺ seslendi ve dua etti, ok attın ve önemli kâfirleri vurdun. Sen kendini biliyorsun. Oku attığında; o başarılı atışı sen atmadın, Allah ﷻ attı. Allah ﷻ bu güzel ikramları; Mü'minlere güzel bir bağış ve ikram olsun diye yaptı. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi Duyan ve hakkıyla Bilendir.

۞ ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ۞

18. Âyet: Bakınız bütün bu yardımlar ve ikramlar şu sebepledir ki Allah ﷻ; kâfirlerin plân ve tuzaklarını perişân edip darmadağın Eyleyendir.

۞ اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَآءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُودُوا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۞

19. Âyet: Ey kâfirler! Eğer fetih istemeğe devam ederseniz; bundan ders alın. Ka'be'nin bürgüsüne yapışıp "tanımadığımız bir Dîn getirerek akrabalık bağlarını koparıp bozgunculuk çıkaran Muhammed'e ﷺ ve arkadaşlarına karşı bize fetih ver" diye dua etmiştiniz. Fetih; insanlıkla beraber gelip Hak ve Tek Dîn Olan İslâm'ı; insanlığa ulaştırmağa Çalışan Muhammed'in ve O'na ﷺ yardım eden Ashabının lehine geldi. Duanız yerini buldu, çünkü bağları koparmanın, bozgunculuk yapmanın menşei sizin kâfirliğiniz ve zulmünüzdür. Putperestlik; kabul edilmeyen ve tanınmayan sapıkça bir dîndir, boş bir hayat tarzıdır. Eğer Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ başkaldırıp düşmanlık yapmağa son verirseniz; bu sizin için çok iyi ve yararlı olur. Eğer zulüm ve kâfirliğe döner bozgunculuk yapmağa devam ederseniz, Biz de sizi kahretmeğe döneriz. O zaman topluluk ve birliğiniz çok fazla olsa da kahrımızdan az bir şeyi dahi geri çeviremez. Çünkü Allah ﷻ; Mü'minlerle beraberdir.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ۞

20. Âyet: Ey Îman edenler! Allah'a ﷻ, yani Rasûlüne ﷺ itaat eyleyin, bükülüp hizmet edin, buyruklarını yerine getirin. Buyruklarını duyduğunuz hâlde O'ndan ﷺ ayrılıp gitmeyin.

۞ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۞

21. Âyet: Duyduk deyip de duymayan ve itaat etmeyenler gibi olmayın.

۞ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۞

22. Âyet: Bilesiniz ki canlıların en şerlisi, en iğrenç ve kötü olanı Allah ﷻ katında; akılları çalışmayan sağırlar ve dilsizlerdir, yani İlâhî buyrukları duymayan, Allah'ı ﷻ zikretmeyen, Âyetleri okumayan kâfirlerdir.

۞ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ۞

23. Âyet: Eğer Allah ﷻ; onların içinde bir hayır ve iyilik olduğunu bilse; onlara yüce buyruklarını duyururdu. Biliyor ki içlerinde hayır yok, bu durumda onlara Âyetlerini duyursa dahi o hayırsızlar yüz çevirerek dönüp giderler.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞

24. Âyet: Ey Îman edenler! Allah'a ﷻ, yani Rasûlüne ﷺ; sizleri gerçek hayata ve tam bir dirilişe erdirecek buyruklara ve yüce görevlere çağırdığı zaman derhâl karşılık vererek varıp itaat edin. Çünkü o davranışınız, yani O'na ﷻ varıp itaat etmeniz size hayat verir. Bilesiniz ki Allah ﷻ; kişi ile kalbi arasına girer, kalbine perde çeker. Kulun buyruk tanımaması ve azgınlık yapması sebebiyle; Allah Azîmüşşân ona kahreder. Kalbini kalın perdelerle doldurur. Aklının, ilminin ve iradesininin hayrını görmez hâle getirir, gayesine erdirmez. Rabbinizin Kelâmını duyun, Yüce Rasûlüne ﷺ uyun. İrade ve imkânlarınızı kaybetmeden görevlerinizi bilip icraa edin. Bilesiniz ki sırf O'na dönüp varacak ve Huzurunda ﷻ toplanacaksınız.

۞ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞

25. Âyet: Ey Mü'minler! Birbirinize sahip çıkın ve İlâhî buyrukları icraa etmekte birbirinize yardım edin. Ayrılıklara düşer, zulme dalar, İlâhî buyrukları önemsemezseniz; büyük bir fitnenin doğmasına sebep olursunuz. Ey ömrünü ibadetlerle geçiren ve fakat halkı düzeltmek için Cihâd etmeyen Mü'minler! Fitneden korkun ve sakının ki fitne geldiğinde sizden sadece zalim olanlara dokunmaz, tamamınızı yakar. Bilesiniz ki Allah ﷻ cezalandırması çok çetin olandır.

۞ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞

26. Âyet: Hatırlayın o vakti ki sayıca gayet az idiniz. Yeryüzünde zayıf ve güçsüz görülüp eziliyordunuz. İnsanların sizleri kapıp kaçırmalarından korkuyordunuz da Allah ﷻ sizlere; güçlü insanların ve Yüce Şehir Medîne'nin kapılarını açarak sizleri güvenli sığınaklara aldı. Yardımıyla sizleri güçlendirdi ve pek hoş rızıklarla rızıklandırdı ki şükreden ve itaatte kusuru olmayan kullar olasınız.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

27. Âyet: Ey Îman edenler! Bilerek Allah'a ﷻ, Rasûlüne ﷺ ve emanetlerinize hainlik etmeyin.

۞ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞

28. Âyet: Bilesiniz ki mallarınız ve çocuklarınız çetin bir imtihan aracıdır. (Bu imtihanı kazanmanız; pek yüksek mükâfaatlara ermenize, kaybetmeniz de korkunç zararlara uğramanıza sebep olur.) Değer verdiğiniz varlıklarınız; sizleri büyük zararlara sokabilir. Gayeniz; Allah'a ﷻ kulluk, Dînî ve Dünyevî her konuda O Eşsiz Öndere, En Sevgili Peygambere ﷺ uygunluk olsun. Çocuklarınız, mal ve tüm imkânlarınız bu hususta yardımcınız ve araçlarınız olsun. Hiç kimse ve hiçbir şey bu uğurda size engel olmasın. Bilesiniz ki Allah ﷻ katında pek büyük bir mükâfaat var. Bu sebeple malınız, canınız ve çocuklarınızla Allah ﷻ için Cihâd edin.

۞يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۞

29. Âyet: Ey Mü'minler! Allah'ın ﷻ kahrından korkarak O'na ﷻ daima itaatte bulunur, yasaklarından korunup sakınırsanız; sizlere bir Furkan, yani kalbinize; her şeyi bilip seçeceğiniz bir nûr ve yüce bir anlayış koyar ﷻ. Geçmişteki kötülüklerinizi siler, varlıklarınızı arındırır. Allah ﷻ pek büyük fazl u ikram Sahıbidir.

۞وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ اَوْ يُخْرِجُوكَ ۗ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۞

30. Âyet: Ey âlemlerin Rabbinin Kusursuz Temsilcisi Muhammed ﷺ! Bir vakti yâd eyle ki kâfirler Sana tuzak kuruyorlar, Sende yüz gösteren Rabbiyin kudretini etkisiz hâle getirmek için plânlar yapıyorlardı. Bir kısmı diyordu ki bu toplantımız ve yapacağımız plan; Muhammed'i ﷺ tutup hapsetmek içindir. Bir kısmı diyordu ki O'nu ﷺ öldürmemiz için. Bir kısmı da diyordu ki O'nu ﷺ uzaklara sürgün edip kurtulmamız içindir. Tabîî ki onlar; Seni ﷺ yok etmek için plânlar kurarken Allah Azîmüşşân da onları yok etmek ve Sonsuz Rahmetini yaratılmışa ulaştırmak, Dînini de bütün dînlerin ve rejimlerin üstüne çıkarmak için plânını yapmaktaydı. Allah ﷻ; düşmanlarının plân ve programlarını imha edip kendi programını ortaya koyanların En Hayırlısı ve En Güçlüsüdür.

۞وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَٓاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَٓا ۙ اِنْ هٰذَٓا اِلَّٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۞

31. Âyet: Küfür ve zulmün o azgınlarına; Âyetlerimiz okunduğunda dediler ki elbette duyduk ve anladık. İstesek Bu Söz gibisini bizler de söyleriz. Bunlar bir şey değil, sadece evvel zamandaki toplumların masallarıdır.

۞وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَٓاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ۞

32. Âyet: Hanı bir vakit de Ka'be'nin Bürgüsüne yapışıp şöyle demişlerdi: Allaahüm (ya Allah)! Eğer Bu Muhammed ﷺ ve Kur'an; Senin tarafından gelen Hak Peygamber ve Hak Kitab ise başlarımıza taş yağdır. Ya da bizi daha acı bir azapla al götür, yok eyle.

Dikkat! Câhil halkı kandırmak için bunları konuşuyorlar ve diyorlardı ki gördünüz mü? Allah ﷻ bize bir şey yapmadı. Demek ki Muhammed ﷺ yalan söylüyor.

Ahmak kâfirler; Allah'ın ﷻ bilip duyduğunu, acele etmediğini, ama unutmadığını düşünmüyorlardı. 19. Âyette anlatılan; kâfirlerin ettikleri bu duaya karşılık başlarına gelecek olan bu azabın müjdesidir.

۞ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۞

33. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Sen içlerinde iken Allah ﷻ onlara azap indirecek değildi. Onlar, yani azgınlardan bir kısmı hariç Mekke halkı istiğfâr edip kâfirlikten arınarak Müslüman olacaklarından dolayı Allah ﷻ onlara; azap etmeyecekti. Rabbin; neyin ne zaman olacağını pek iyi bilmektedir.

۞ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوٓا اَوْلِيَآءَهٗ ۚ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۞

34. Âyet: O azgınların ne önemi var ki Allah ﷻ onlara azap etmeyecekmiş. Onlar ki Mescid-i Haramın dostları olmadıkları hâlde Orasını kuşatmışlar, ni'metlerinden bol-bol faydalandıkları hâlde sırf ibadet için yapılan O Eşsiz Ma'bedde hiç ibadet etmiyorlar, ibadet için gelen saadık kulları alıkoyup Oraya sokmuyorlar. O Yüce Mescidin ve O Mescidin çevrelediği Allah'ın ﷻ ezelî ve ebedî Eşsiz Evi Ka'be'nin dostları; elbette şirkten, zulümden, kâfirlik ve hainlikten korkup her kötülükten korunan ve Rablerinin himâyesinde olmayı hak eden gerçek Mü'minlerden başkası değildir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

۞ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَتَصْدِيَةً ۚ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۞

35. Âyet: O zulüm ehli hain kâfirlerin; O Mübarek Ev, Yüce Ka'be huzurunda Namazları olmaz, sadece ıslık çalar, alkışlama yaparlardı. Artık kâfirliğiniz ve nankörlüğünüz sebebiyle ağır ve acı suretlerde ölümle başlayan ebedî azabı tadın.

۞إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۖ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ ۗ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ ۞

36. Âyet: Gerçek şu ki kâfirler mallarını; Allah'ın ﷻ Yolundan insanları vazgeçirip uzaklaştırmak için harcıyorlar. O malları harcamağa devam edecekler, sonrasında ise kendileri için ağır acı ve pişmanlık kaynağı olacak. Bu yaptıklarından dolayı devamlı yanıp tutuşacaklar. Sonra da ebediyyen mağlub olacaklar. Hulasa kâfirler dönüp varacaklar ve Cehennemde toplanacaklar.

۞لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞

37. Âyet: Allah Azîmüşşân; iğrenç pislik olan kâfirleri; tertemiz Îman ehlinden seçmek, pislikleri birbiri üzerine toplayıp yığarak küme hâlinde Cehenneme koymak için o kâfirlere; bir müddet ömür verdi, onları cezalandırmayı geciktirdi. Bak gör ki, o iğrenç kâfirler; başta paha biçilmez sermaye olan canları olmak üzere her şeylerini kaybedip ebedî kalacakları Cehenneme girmekle korkunç zarara girenler oldular.

۞قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ ۚ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ۞

38. Âyet: Kâfirlere söyle: Eğer zulüm ve kâfirliklerine son verirler ve Îman ederlerse; geçmişleri silinir, bütün günah kirlerinden arındırılarak Cennete yakışan kullar olurlar. Eğer zulüm ve kâfirliklerini sürdürmeğe dönerlerse; bilirler ki önceki kâfirlerle ilgili Sünnetimiz ve aadetimiz geçti. Zalimleri kahredip köklerini kazıdık.

۞وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

39. Âyet: Hiçbir fitne kalmayıncaya, insanlara kâfir olmaları için baskı ve işkence bir daha olmayıncaya ve Dîn, yani insanların kulluk hizmetleri ve her şeyleri tamamen İslâm'a

uymakla Allah ﷻ için oluncaya kadar; o ısrarcı kâfirlerle savaşmağa devam edin. Eğer savaşa son verip teslim olurlarsa barış tekliflerini kabul edin. Allah ﷻ; onların yaptıklarını ve yapacaklarını görür ve bilir.

۞وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ۞

40. Âyet: Eğer sizlerden ayrılıp tekrar eski kâfirliklerine dönerlerse; bilesiniz ki Allah ﷻ Efendiniz, Âmir ve Yöneticinizdir. Sizlere gereken yardımları daima yapacaktır. O pek Güzel Mevlâ ve pek Güzel Yardımcıdır.

۞وَاعْلَمُوٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ۞

41. Âyet: Şu hususu da biliniz ki ganimet olarak az-çok her ne aldınız ise beşte biri Allah'ın ﷻ, yani Yüce Rasûlündür ﷺ. Beşte dördü; savaşan ve o ganimeti getirenlerindir. Yüce Rasûl ﷺ o beşte biri; ihtiyaç duyulan yerlere, Hâşimoğullarıyla Muttaliboğullarından olan ve Yüce Dîne hizmette Sevgili Rasûlün ﷺ yanında yer alan akrabalarına, babaları ölen ve yoksul olan yetîmlere, yoksullara ve yolda kalmış muhtaç yolculara taksim eder. Eğer Allah'a ﷻ Îman eden Mü'minlerseniz ve iki ordunun karşılaştığı **Furkan Gününde,** yani Hakla bâtılı, Allah'ın ﷻ yardımına olağanüstü yollarla eren **Mü'minlerle;** kahrına uğrayıp çokluklarının ve güçlerinin hiçbir faydasını göremeyen **kâfirleri** birbirinden ayıran **Bedir Savaşı Gününde** Kulu Muhammed'e ﷺ indirdiği melekler ﷺ ordusuna ve diğer Mu'cizelere Îman edip o üstün yardımları unutmayıp tasdik ediyorsanız; her konuda olduğu gibi ganimet konusunda da inanıp itaat edin. Allah ﷻ her şeye Kadirdir.

۞اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِى الْمِيعَادِ ۙ وَلٰكِنْ لِيَقْضِىَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۙ لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ۙ۞

42. Âyet: Hatırlayın o vakti yani Bedir Savaşının yapıldığı günü: Sizler vâdînin Medîne'ye yakın tarafında, o kâfirler ise vâdînin Medîne'ye uzak olan tarafında, kervan da sizden aşa-

ğı olan yerde; Kızıl Denizin sahilini takip eden yolu izliyordu. Eğer düşmanla savaşmak için yer ve zaman hususunda sözleşme yapsaydınız böylesi uygun bir yer ve zamanda ittifak edemez ihtilafa düşerdiniz. Fakat Allah Azîmüşşân olacak ve gerçekleşecek olan iş ve kararını gerçekleştirmek için bu takdiri yaptı. Zira En Sevgili Rasûlü ve En Saadık Hizmetkârı Hz. Muhammed ﷺ Rabbisinden; her zaman, her şeyin En hayırlısını istiyor, daima duaların en güzelini yapıyordu. Bu savaşla Varlığını, Birliğini, sonsuz kudretini, Kendisine Îman edeni yardımsız bırakmayacağını, inkârcı haini de cezasız koymayacağını; gayet açık ve her şeyi açığa koyan bir Mu'cize ile ortaya koydu ki gerçek hayattan ve hakîkî insanlıktan nasip almamış ve ruhen ölü olan kâfir; o muazzam Mu'cizeden ders alıp acı duyarak tamamen ölsün. Gerçek hayata ve hakîkî insanlığa ulaşmış, ruhen diri, bedenen de canlı olan Mü'min de o muazzam Mu'cizeden ders alıp tam bir coşku ile fevkalade bir canlanma ile yaşasın. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ۚ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۞

43. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Rabbin; uykunda Sana ﷺ o kâfirleri sayıca az gösterdi. Mü'minler bunu öğrenince savaşmağa heveslendiler. Eğer çok olduklarını gösterse idi, Ey Mü'minler! Bunu duyunca korkacak, tartışıp kavga ederek güç kaybedecektiniz. Fakat Allah ﷻ sizleri korku ve çekişmeden selâmette kıldı, huzur ve güven verdi. Çünkü O ﷻ; göğüslere sahip olanı, yani içinize hâkim olan vesvese, fikir, cesaret, korkaklık, itaat ve ısyan gibi her şeyi bilir.

۞ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي اَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ۞

44. Âyet: Hulasa onlarla karşılaştığınızda; onları size, sizleri de onlara az gösteriyordu ki Allah ﷻ; olması kesin olan iş ve kararını gerçekleştirsin. Tüm işler; döndürülüp Allah'a ﷻ arz olunur, olmuş ve olacak her şey O'na ﷻ varır, hesabını da en aadil ve net surette O ﷻ; görür.

۞ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

45. Âyet: Ey Îman edenler! Herhangi bir düşman birliğiyle karşılaştığınızda Allah'ı ﷻ çok zikredin ki kurtuluşa, üstün yardımlara ve zafere eresiniz.

۞وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِينَ ۞

46. Âyet: Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ itaat edin, tüm emirlerini icraa edin, bütün yasaklarından uzak durun. Birbirinizle çekişmeyin, korkuya kapılırsınız, hızınız gider, kuvvetiniz tükenir. Sabredin, İlâhî kurallara tam olarak bağlı kalın. Bilesiniz ki Allah ﷻ sabredenlerle, İlâhî kurallara bağlı kalıp yüce buyruklarını ﷻ yerine getirmekle meşgul olanlarla beraberdir.

Uyarı! Herkese kendisinden yakın olan Allah ﷻ; kahrından korunup Rabbini görüyor ve biliyor inancıyla buyruklarını yerine getiren ve sabreden Mü'minlere bu yakınlığını gösterdiği ve olağanüstü yardımlarda bulunduğu için onlarla beraberdir diye ifade ediyor ﷻ.

۞وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَآءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۞

47. Âyet: Ey Mü'minler! Hayatları boyunca Allah'ın ﷻ Yolundan saparak ve insanları; O Kurtuluş Yolundan vazgeçirmeğe çalışarak zalimlikler yapan, savaşmağa gelirlerken de insanlara güç ve ihtişamlarını göstererek burunlarını yukarı dikip gurur (aldanış) ve kibirle büyüklük taslayarak yurtlarından çıkıp gelenler gibi olmayın. Allah ﷻ; onların yaptıklarını tamamen Kuşatan olup neler yaptıklarını çok iyi biliyor.

۞وَاِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّي جَارٌ لَكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَاۤءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّي بَرِيٓءٌ مِنْكُمْ اِنِّيٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيٓ اَخَافُ اللّٰهَ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞

48. Âyet: Yâd eyle o vakti ki Şeytan o kâfirlerin; tüm iş ve davranışlarını onlara süsleyip gayet hoş göstermiş ve demişti ki bugün insanlardan; size üstün gelecek kimse yok. Hem ben sizin yardımcınızım. Ne zaman ki iki birlik savaşmak için karşı karşıya geldi, iki ökçe-

si üzere dönüp kaçtı ve dedi ki, ben sizden uzağım, sizler benim dostum olamazsınız. Ben sizlerin görmediklerini (Mü'minlere yardım için gelen Cebraaîl'i ve beraberindeki melekleri ﷺ) görüyorum. Ben Allah Azîmüşşân'dan korkarım. Allah ﷻ cezalandırması çok çetin Olandır.

Bilgilendirme: Âyetten de anlaşıldığı gibi Şeytan; bir büyük savaşçı olan Sürâka Bin Mâlik suretinde yanında bir gurup savaşçı olduğu hâlde temessül ediyor (yani o insanlar gibi gözüküyor). Allah'ın ﷻ Son Peygamberini ﷺ ve Ashabını رضي الله عنهم perişan etmek için kâfirlere yardıma geliyor. Cebraaîl'i ﷺ; meleklerden gayet tertipli bir birliğin başında geliyor olarak görünce firar ediyor.

۞ اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِينُهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

49. Âyet: O vakit münafıklar ve kalplerinde Îman zayıflığı derdi olanlar; savaşa gönüllü olan Mü'minler için diyorlardı ki bunları, yani Muhammed'i ﷺ ve Arkadaşlarını رضي الله عنهم; Dînleri aldattı. Yani Dînlerine sarılıp sahip olmalarının karşılığı olarak; Allah'tan ﷻ olağanüstü yardım göreceklerine inanarak ortaya çıktılar, güçlü düşman tarafından katledilecekler.

Ey münafıklar ve onlara uyan zavallılar! Biliniz ki kim Allah'ı ﷻ Vekîl bilip Dînine sarılır, sahip olur ve Rabbine itaatten ayrılmazsa; Allah ﷻ o kimseye; sonsuz ızzet ve üstünlük verir. Çünkü Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞ وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞

50. Âyet: Melekler ﷺ; Bedir Savaşında kâfirlere baskın yapıp onları öldürürlerken bir görseydin. Manzara çok korkunçtu. Önlerinden ve arkalarından geliyor, yüzlerine ve arkalarına vuruyorlar ve öldürürlerken şöyle diyorlardı: Olağanüstü bir yangın olan Cehennem ateşini tatmağa başlayın.

۞ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۞

51. Âyet: Bak bu azap; ellerinizle kendinize sunduğunuz zulüm ve kâfirlikleriniz sebebiyledir. Bilesiniz ki Allah ﷻ; kullarına asla zulmetmez.

۞ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۞

52. Âyet: Ey Şânlı Rasûl ﷺ ve ey Şânlı Ashab رضي الله عنهم! Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ başkaldırıp Allah'ın ﷻ Yolundan insanları vazgeçirmeğe çalışmakta bugünün kâfirlerinin durum ve aadeti; Fir'avn'la yandaşlarının ve önceki azgınların durum ve aadeti gibidir. Onların tamamı; Allah'ın ﷻ Mu'cize ve Âyetlerini tanımayıp inkâr ettiler. Allah Azıîmüşşân da günahları sebebiyle onları tutup helâk etti. Bilesiniz ki Allah ﷻ; pek kuvvetli ve cezalandırması çok çetin olandır.

۞ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۞

53. Âyet: Kullarına daima rahmet ve ikramlarda bulunan Allah Azıîmüşşân'ın; ni'metinden sonra gazap ve azab etmesinin sebebi şudur: Bir toplum kendilerinde olanı değiştirmedikçe Allah ﷻ onlara verdiği ni'meti değiştirmez. Çünkü Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir. Kullar; sahip oldukları Îman yerine inkâr ve zulme sarılınca, Allah'ın ﷻ ni'meti de kahır ve azapla yer değiştiriyor.

۞ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ ۚ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ۞

54. Âyet: Kahra ve azaba uğrayan bu kâfirlerin durumu; Fir'avn ve yandaşlarının durumu gibi oldu. Allah'ın ﷻ verdiği bol ni'metlerle yaşarlarken; sayısız ni'metlere karşılık Allah'a ﷻ Îman etmelerini ve buyruklarını yerine getirmelerini söyleyen ve inanmaları için Mu'cizeler gösteren Mûsâ'yı عليه السلام, Mu'cize ve Âyetleri yalanlayıp inkâr edince onları; inkârları ve azgınca işledikleri günahları sebebiyle suda boğarak helâk ettik. Hulasa o kâfirlerin hepsi kâfirliklerinde ısrar ediyorlar, hem kendilerine, hem de insanlara zulmediyorlardı.

۞ اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۗبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۚ ۞

55. Âyet: Bilesiniz ki canlıların en şerlisi ve en kötüsü kâfirlik yapanlardır. Çünkü onlar; ni'meti Vereni ﷻ tanımıyor, ni'metlere nankörlük yapıyorlar, halka zulmederek kâfirliklerine devam ediyorlar. Zulüm ve kâfirlikte ısrarları sebebiyle asla Îman etmezler. Allah Azıîmüşşân da cezalarını verir.

۞ اَلَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۞

56. Âyet: Kâfir ve hainler; öyle kötü ve ahlaksız kimseler ki ey Şânlı Rasûl ﷺ! Onlardan pek çok kez söz aldın, anlaşmalar yaptın ama her defasında bozdular. Dolayısıyla onlar; Allah'ın ﷻ kahrından korunamazlar.

۞ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞

57. Âyet: Eğer harp esnasında kâfirlerle karşılaşırsan; onlara öyle bir darbe indir ki indirdiğin darbe ve verdiğin ibretlik ceza sebebiyle onları rezil ve perişan ederek imha et. Ne yaptığını ve Kim olduğunu bunlara uygulayıp göstermenle arkalarından gelecek kâfirleri darmadağın yap ki ders alıp Sana tâbi' olsunlar.

۞ وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۞

58. Âyet: Eğer bir toplumun; yaptığınız anlaşmayı bozmaları gibi bir hainlikte bulunmalarından korkarsan; onlara aynı seviyede bir ceza olarak aadilce o anlaşmayı üzerlerine at, anlaşmanın; yaptıklarına bir ceza olarak bozulduğunu bildir. Çünkü Allah ﷻ; hainlik yapanları sevmez.

۞ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۞

59. Âyet: Kâfirler öne geçeceklerini, sonsuz kahır Sahıbi Olan Rableriyle başa çıkacaklarını zannetmesinler. Bilsinler ki asla Allah Azıîmüşşân'ı ve O'nu ﷻ temsil Eden Yüce Rasûlünü ﷺ aciz bırakamazlar, pençemizden kurtulamazlar.

۞ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ ۖ لَا تَعْلَمُونَهُمْ ۖ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۞

60. Âyet: O hain düşmanlarınız için elinizden geldiğini ve imkân bulduğunuzu, yani her bir kuvveti, bağlayıp besleyerek sahip olacağınız atları ve araçları hazırlayın. Bu güçlü hazırlığınızla; Allah'ın ﷻ düşmanlarını, yani ey saadık Mü'minler! Düşmanlarınızı korkutursunuz da sizlere zarar vermeğe kalkışamazlar. Bilinen bu düşmanlarınızdan başka bir diğerlerini de korkutursunuz. Sizler o düşmanları bilmiyorsunuz ama Yüce Mevlâ'nız Olan Allah ﷻ; onları biliyor, günü geldiğinde sizin adınıza Rabbiniz onların da hesabını görür, sinsice faaliyetleri ve sizi alt etmeğe kalkışmaları; onlara bir fayda getirmez. Allah'ın ﷻ Yolunda ne harcasanız ve ne yatırım yapsanız; sizlere tam olarak ödenir, asla zulüm ve haksızlık görmezsiniz.

۞ وَاِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞

61. Âyet: Eğer düşmanlarınız sizinle barışmağa yönelirlerse; Sen de onlarla barışmağa yönel ama Allah'a ﷻ tevekkül et ve de ki ey Rabbim! Vekîlim Sensin. Çünkü O ﷻ; her şeyi Duyan ve Bilendir, Sana ve Seninle olanlara daima Sahıptir.

۞ وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ؕ هُوَ الَّذِيْٓ اَيَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَبِالْمُؤْمِنِيْنَ ۙ ۞

62. Âyet: Eğer Seni aldatmayı murad ediyorlarsa, bil ki Allah ﷻ Sana yeter. O sonsuz kudret Sahıbi Rabbin; Yardımlarıyla ve Mü'minleri Sana bağlamakla; Seni destekleyip bu güçlü duruma Getirendir.

۞ وَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوْبِهِمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَيْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۞

63. Âyet: O Yüce Rabbin; olgun Mü'minlerin kalplerini öyle bir kaynaştırdı ki İlâhî birliğin timsali oldular. Allah'ın ﷻ kudreti de böyle bir cemaatten yüz gösterir. Sen Yeryüzünde olan mal ve zenginliklerin tamamını harcasan onların kalbini böyle kaynaştıramazdın, ancak Allah Azîmüşşân onları böyle kaynaştırıp yek vücut yaptı. Bilesin ki Allah ﷻ Azîz'dir, sonsuz üstünlüğün ve sınırsız kudretin Sahıbidir. Hakîm'dir, kusursuz ilmin, sağlam icraatın ve eşsiz kararların Sahıbi ve her şey O'nun ﷻ hukmü altındadır.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۞

64. Âyet: Ey En Sevgili Peygamber ﷺ! Sana Allah ﷻ ve bu Mü'minler yeter. Kıyamete kadar da Senin İzinden ayrılmayan saadık kullarına daima Allah ﷻ yeter. Ashabın içerisinde ve Mü'minler arasında öyle Alîler ve öyle Velîler var ki her biri bir orduya bedel. Tam bir coşku ile Rabbin için harekete geç. Nereye ve neye yönelsen, ey Allah Azîmüşşân'ın Eşsiz Kahramanı ﷺ! Sen hep Mansur ve muzaffer olacaksın.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلَى الْقِتَالِۗ اِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ يَغْلِبُوْا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ۞

65. Âyet: Ey En Kudretli Peygamber ﷺ! Senin Ahlakınla ahlaklanan, vardıkları her yere adalet, güven ve seadetler götüren Mü'minleri; zulüm ve kâfirlikten vazgeçmeyen, nâmus ve şeref koymayan, ma'sum insanları ve küçük yavruları katleden, Yeryüzünü tahrip etmekten bir an geri durmayan inkârcılarla savaşmağa teşvik et.

Ey sıradan Mü'minler! Yüce Önderinize ﷺ ve başınızdaki yiğitlere kulak vererek hareket ettiğinizde; sizden sabırlı yirmi er olursa; iki yüz kâfire üstün gelirsiniz. Eğer sizden yüz tane er olursa; bin tane azılı kâfire üstün gelirsiniz. Çünkü o kâfirler; Allah'ın ﷻ kudretine ve yardımına nasıl ulaşılacağını anlamazlar.

۞ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًاۗ فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ يَّغْلِبُوْٓا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِۗ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۞

66. Âyet: Şimdi Allah ﷻ sizden; yükü hafifletti ve bildi ki sizler de zaaf var. Sayınız artıp imkânlarınız çoğalınca gevşediniz, Peygamberinize ﷺ yakınlığınız azaldı. Eğer sizden yüz tane sabırlı er olursa; iki yüz azgın kâfiri mağlup eder. Bin tane er olursa; Allah'ın ﷻ izniyle iki bin azgın kâfiri mağlup eder. Allah ﷻ sabredenlerin yanındadır.

Bilgilendirme: Ashab-ı Kiram (Yüce Rasûlün ﷺ beraberinde Olan pek Değerli Arkadaşlar) içerisinde Ebubekr, Omer, Osman, Alî, Hasan, Huseyn, Hamza, Sa'd, Zübeyr, Talha, Amr, Tufeyl, Selmân, Nesîbe Hâtûn gibi kahramanlar vardı ki (Allah ﷻ hepsinden Razıî olsun); ölünceye kadar Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafâ ﷺ Efendimize günbegün yakınlaştılar, ilimleri, güçleri ve Allah'a ﷻ yakınlıkları arttı. Ashaptan çoğu da sıkıntıdan, çaresizlikten ve korkudan kurtuldukça gevşediler. Hadîd Sûresi 16. Âyette açıklandığı gibi bu husus görülüp anlaşılmaktadır. İşin hoş tarafı şu ki bu gevşekliklerine rağmen onların zaafa düşen ve beceri kaybedenlerinin bir tanesi; iki azgın kâfiri alt ediyordu. Şu muhak-

kak ki asker veya sivil, özel kuvvet ve gayret sahıbi olup tek başına bir gurup kâfiri alt edenler; her zaman bulunmaktadır. Allah ﷻ; onlardan Razî olsun, tüm Mü'minlere gelişme ve başarılar ikram etsin, İman ve İslâm'dan mahrum koymasın.

۞مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَكُونَ لَهٗٓ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۗ وَاللّٰهُ يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

67. Âyet: Hiçbir peygamber ﷺ için uygun olmaz ki Yeryüzünde savaşlar yapıp çokça kâfiri etkisiz hâle getirmek suretiyle ağırlığını ortaya koymadıkça esir tutsun. Ey Mü'minler! Sizler; esir aldığınız güçlü kâfirleri öldürmeyip fidye alarak serbest bırakmak istiyorsunuz. Sizler Dünyanın geçici metaını ve malını mı isteyip arzuluyorsunuz? Bu hainler; kardeşlerinizi öldürdü, sizlere işkence yaptı. Bıraktığınızda zulüm ve kâfirliklerine fazlasıyla devam edecekler. Zayıflığınız sebebiyle; fırsat buldukları her an saldırıp sizleri katledecekler. Aldığınız dünyalık da size yâr olmayacak. Hâl bu ki Allah ﷻ; sizler için Ahireti murad ediyor, daima Ahireti murad etmenize Razî olur. Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَآ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

68. Âyet: Eğer Allah ﷻ katından; sizleri Yüce Rasûlüne ﷺ bağışlayacağına ve koruyacağına dair önceden yazılmış bir karar olmasaydı; aldığınız fidyeler ve yaptığınız işler karşılığında düşman tarafından sizlere büyük bir azap dokunurdu.

۞فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

69. Âyet: Hulasa ganimet olarak aldıklarınızı; helâl ve hoş olarak yiyin. Allah'tan ﷻ ve kahrına uğramaktan sakınıp korunun. Yanlışlıklarınızdan vazgeçip istiğfâr edin. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِٓى اَيْدِيكُمْ مِنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَعْلَمِ اللّٰهُ فِى قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

70. Âyet: Ey En Merhametli Peygamber ﷺ! Elinizde bulunan esirlere de ki eğer Allah Azîmüşşân kalplerinizde İman etmek gibi bir hayrı bilirse, yani bugün halktan korktuğunuzdan dolayı açığa koyamayıp kalbinizden İman ederseniz; her şeyi Bilen Allah ﷻ; o du-

rumunuzu da bilir ve sizden alınandan daha hayırlısını ve daha fazlasını; sizlere verir. Hem de geçmiş günahlarınızın tamamını yok eder. Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

71. Âyet: Eğer fidye vermeyip elinizden kurtulmak için Îman ettik diye yalan söylerler, kurtulunca da Sana hainlik yapmak isterlerse; bil ki önceden halkı kandırıp peşlerine takmak için Ka'be Bürgüsüne yapışıp dua yaparak bizim de inancımız var deyip her türlü zulüm ve kâfirliğe devam ederek Allah'a da ﷻ hainlik yapmışlardı da Allah ﷻ haklarında Sana yetki ve kudret vererek onları Eline teslim etti. Onları; Sana daima mahkûm edecek, karşında her zaman mağlub olacaklar. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا ۚ وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

72. Âyet: Bilesiniz ki Îman edenler, Allah ﷻ için yurtlarını ve yurttaşlarını terk ederek Hicret edenler, mallarıyla ve canlarıyla Allah ﷻ Yolunda Cihâd edenler, kendilerine gelip sığınanları kabul edip barındıranlar ve Allah ﷻ için yardımlar yapanlar; sırf Allah ﷻ için birbirlerinin dostlarıdırlar. Îman eden fakat kâfir yurdundan hicret etmeyenler için sizlerin; onların idare edilmeleri ve sahiplenilmeleri ile ilgili yapacağınız bir şey yoktur. Dîn konusunda, yani Müsliman oldukları için zulüm görürler ve yardım isterlerse sizlere gereken onlara yardım etmektir, ancak o memleketle aranızda birbirinizin iç işlerine karışmamak gibi kesin andlaşmanız olması durumu müstesnâ. O durumda sadece siyasî görüşmeler yoluyla yardım etmeğe çalışırsınız. Allah ﷻ bütün yaptıklarınızı Gören Rabbinizdir.

۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۞

73. Âyet: Kâfirler de birbirinin dostları ve yardımcılarıdır. Sizler; kâfirleri dost edinemezsiniz. Bunu yapmazsanız, yani Allah'ın ﷻ buyruğunu tutmaz, kâfiri dost edinirseniz; Yeryüzünde büyük fitne, kargaşa, bozgunculuk ve tahribatlar olur.

۞وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ اٰوَوْا وَنَصَرُوا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۜ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞

74. Âyet: İman edenler, Hicret edenler, Allah'ın Yolunda ﷻ Cihâd edenler, kendilerine sığınanları hakkıyla barındıranlar ve Allah ﷻ için yardım edenler var ya bak işte bunlar gerçek Mü'minlerdir. Onlar için mağfiret, Allah ﷻ tarafından günahlarının silinip arındırılmaları ve pek değerli mükâfaatlar var.

۞وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۗ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۞

75. Âyet: Bundan sonra, yani İslâm kuvvetlenip Devlet olduktan ve müşrikler andlaşmalara riayet ederek işler kolaylaştıktan sonra İman edip Hicret edenler ve sizlerle beraber Cihâd edenler de sizlerdendir. Akrabalık sahipleri; Allah'ın ﷻ Kitabında açıklandığı üzere birbirlerine daha yakındırlar. Onların mîras gibi haklarını sevdiğiniz dostlarınıza vermeyin. Dostlarınıza; kendi haklarınızdan başka ikramlarda bulunun. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi Bilendir.

سُورَةُ التَّوْبَةِ وَالْبَرَآئَةِ

TEVBE (BERAET) SÛRESİ

۞ بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهٖٓ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

1. Âyet: Ey Mü'minler! Bu i'lân; Allah Azîmüşşân'dan, yani Allah'ın ﷻ hukmü ve buyruğu olarak Yüce Rasûlünden; ey Yüce Rasûl ﷺ ve Ashabı رضي الله عنهم! Andlaşma yaptığınız müşriklerden tüm bağları koparmanız için beraettir, yani ilgi ve alakalardan uzaklaştığınızın ve onlarla harp hâline geçtiğinizin i'lânıdır.

فَسِيحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ۞

2. Âyet: Ey müşrikler, ey dilleriyle andlaşma ve sözleşmeler yapıp da her fırsatta sözleşmeleri çiğneyen hainler! Yeryüzünde dört ay gezin, dolaşın. Sonrasında Bu Mübarek Topraklarda gezip dolaşmanız size haramdır, yasaklanacaktır. Bilesiniz ki Allah'ı ﷻ; asla âciz koyamazsınız. Yine bilesiniz ki Allah ﷻ; müşrikleri rezil ve perişan edecek.

Bilgilendirme: Beraaet; suçtan, borçtan kurtulmak, hatadan uzak olmak, dostluktan ve anlaşmaktan vazgeçmek manalarınadır. Burada Allah ﷻ ve Rasûlünün ﷺ müşriklerden beraaeti anlatılıyor.

۞وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ۭ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ۞

3. Âyet: En Kudretli Rasûlün ﷺ yapacağı En Büyük Hac Gününde; Allah Azıîmüşşân ve Yüce Rasûlü ﷺ tarafından bu bir i'lândır ki Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ müşriklerden beraet etmiş, tüm sözleşmelere son verip uzaklaşmıştır. Eğer tevbe edip her kötülükten vazgeçerek Allah'a ﷻ Îman eder ve Rasûlüne ﷺ uyarsanız bu sizin için çok hayırlı olur. Eğer dönüp giderek zulüm ve kâfirliklerinize devam ederseniz; bilesiniz ki Allah'ı ﷻ asla âciz koyacak değilsiniz ve O'ndan ﷻ kurtulamayacaksınız.

Ey Muhammed ﷺ! Kâfirleri acı bir azapla müjdele.

۞اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـــًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۞

4. Âyet: Müşriklerle ilgili huküm kesinleşmiş, cezaları belirlenmiştir, ancak müşriklerden; yaptığınız andlaşmayı bozmayan, size karşı hiçbir kimseye destek vermeyenlere sözleşmelerini tamamlayın. Sözleşme müddetlerinin sona ermesine kadar bekleyiniz. Bilesiniz ki Allah ﷻ; sözleşmeyi bozmaktan ve hainlik yapmaktan sakınıp korunan Mü'minleri sever.

۞فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

5. Âyet: Mübarek Haram Ayları geçip sona erdiğinde; müşrikleri nerede bulursanız derhâl katledin. Karşı koymayanları tutuklayın, hapsedin. Onlar için her bir gözetleme yerlerine oturup bekleyin. Eğer tevbe edip gerçek Mü'minler olarak Namazlarını kılarlar, Zekâtlarını verirlerse yollarına gitmeleri için salıverin. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Ğafûr'dur, tevbe ederek Müsliman olanın geçmiş günahlarını tamamen siler, Rahîm'dir, onlara merhamet ederek hayatlarını sürdürmeleri için her türlü ikramı yapar.

۞ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۞

6. Âyet: Ey Yaratılanlar arasında Baş Öğretmen, Eşsiz Önder ﷺ! Eğer müşriklerden bir kimse Sana komşu olarak yaşamak ister ve güven dilerse; Allah'ın ﷻ Sözünü duyuncaya ve Senin engin merhametinle beraber Güzel Ahlakını görünceye kadar derhâl onu hımâyene al, güvende olduğunu bildirerek Kendine komşu yap. Eğer Îman edip Mü'minlere karışmazsa; onu güvende yaşayabileceği yere ulaştır ve kendi hâline bırak. Bak bu müsamaha ve hoş davranışı onlara gösterin, çünkü onlar; İslâm'ı bilmeyen, Müslimanların dürüst ve güzel ahlaklı insanlar olduğundan habersiz olan topluluklardır.

۞ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۞

7. Âyet: Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ katında; müşriklerle her hangi bir sözleşme nasıl olabilir? Onlar anlaşalım, hoş geçinelim dediler, kabul edildi. İstedikleri an, yemînlerini bozan, sözlerini yalanlayan ahlaksız hainlerle; hiç kusur işlemeyen, Sözü ve Özü dosdoğru olan Peygamber ﷺ; sözleşme yapmaz ve onların konuşmalarına itibar etmez. Ancak şu var ki ey Mü'minler! Mescid-i Haramda andlaşma yaptınız. Onların sizlere dürüst davrandıkları kadar sizler de onlara dürüst karşılık verin. Size bu yakışır. Allah ﷻ; yanlışlık ve haksızlık yapmaktan sakınıp korunan Mü'minleri sever.

۞ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۞

8. Âyet: O yalancı, iki yüzlü ve sözünde durmayan müşriklerle sözleşme nasıl olabilir? Eğer sizlere üstün gelseler; sizler hakkında her türlü zulüm ve kötülüğü meşru görürler, hiç-

bir sözleşme ve andlaşma gözetmezler, yalvarıp yakarmanıza acımazlar. Ağızlarıyla sizleri razî etmeğe ve hoşnutluk sergilemeğe çalışırlar ama kalpleri nefretle sizden yan çizer. Onların çoğu fâsıktır, insanlıktan çıkmış, kural tanımayan sapıklardır.

۞ اِشْتَرَوْا بِاٰيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُوْنَ ۞

9. Âyet: Ehl-i Kitabın; Dîn adamı bilinen şeytanlarının Dînden ve Îmandan nasipleri kalmamıştır. Tamamen inkârcı müşriklerle uyum içindeler. Allah'ın ﷻ Tevrat'ta ve İncîl'de olan Âyetlerini; tamamı Ahiretin küçük bir ni'metini karşılamayan fânî Dünyanın hem de az bir parası karşılığında; insanları pis arzularına göre yöneten zalimlere sattılar, onların istediği şekilde açıklamalar yapıp istedikleri Âyetleri kazıyıp yerine; zulüm ve kâfirliğe hizmet eden sözler yazdılar. Bu sebeple Allah'ın ﷻ Yolundan ve Dininden saptılar ve halkı da sapıklığa sürüklediler. Gerçekten onlar pek iğrenç, yapmakta oldukları hainlikler çok kötü.

۞ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۞

10. Âyet: Aynen müşrikler gibi hiçbir Mü'min hakkında sözleşme ve andlaşma gözetmezler. Onlar; hak ve sınır tanımayan zalimlerdir.

۞ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ۭ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۞

11. Âyet: Şunu da özetle ifade edelim: Müşriklerin zulümlerine, Ehl-i Kitabın da hainliklerine rağmen eğer tevbe eder, zulüm ve hainliklerinden tamamen vazgeçerek Allah'a ﷻ ihlâsla kulluk yapmağa yönelirler ve herkese Peygamber ﷺ olarak gelen Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ kusursuz bir Îmanla Îman ederek Namazlarını kılarlar, Zekâtlarını verirler; o zaman Dînde siz Müslimanların kardeşleridirler. Âyetlerimizi akıl sahibi olan, bilip anlayan topluma bölüm-bölüm, konu-konu güzelce açıklıyoruz.

۞ وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَىِٕمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۞

12. Âyet: Bu sözleşmelerinden sonra yemînlerini bozup anlaşmayı terk ederler, Dîninize de dil uzatırlarsa; ne dediğini bilmeyen o hainlerin yemînlerine i'tibar olmadığı için; zulüm ve kâfirliğin imam ve öncüleriyle derhâl savaş başlatın. Ola ki zulüm ve kâfirliklerine son verirler.

۞اَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَؤُكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۞

13. Âyet: Ey Mü'minler! Buyruğum karşısında duraklamayın. Yemînlerini devamlı bozan, Peygamberinizi ﷺ çıkarıp uzaklaştırmağa kalkışan toplumla savaşmayacak mısınız? Hem sizinle savaşmağa önce onlar başladılar. Onlardan korkuyor musunuz? Eğer gerçekten Îman eden Müslimanlarsanız; bilesiniz ki Kendisinden korkmanıza En Haklı Olan; Allah Azîmüşşân'dır.

۞قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۞

14. Âyet: Onlarla savaşın. Eğer savaşırsanız; Allah ﷻ sizin ellerinizle onlara azab eder, onları rezil ve perişan eyler, karşılarında sizlere hep yardım eder, böylece Îman edenler topluluğunun göğüslerine şifâ verir.

۞وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ؕ وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

15. Âyet: Yani ki Mü'minlerin kalbinin; hastalık ve huzursuzluk sebebi olan öfkelerini, uğradıkları zulüm ve ahlaksızlıklardan dolayı kinlerini yok eder, onlara huzur ve mutluluk verir. Her şeyi bilip herkesi Tanıyan Allah ﷻ; kâfirlerden dilediğine tevbe nasip eder, zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçip Îman etmelerini sağlar. Allah ﷻ Alîm'dir, her şeyi bilir, Hakîm'dir, kusursuz ilim, sağlam ve aadil icraat, eşsiz huküm Sahıbidir.

۞اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ؕ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ ۞

16. Âyet: Ey Mü'minler! Allah Azîmüşşân; içinizden Cihâd edenleri bilmeden, yani seçip açığa koymadan, Allah'tan ﷻ, Rasûlünden ﷺ ve Mü'minlerden başkasını sırdaş edinmeyen sağlam Mü'minleri belirlemeden; bırakılacağınızı mı zannedersiniz? Allah ﷻ; tüm yaptıklarınızı biliyor ve tamamından Haberdardır.

۞مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ شَاهِدِينَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ وَفِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ۞

17. Âyet: Kendilerinin kâfir olduklarına şâhid olan ve yaptıkları her türlü kâfirliği bilen müşrikler için; Allah'ın ﷻ mescidlerini i'mar etmeleri, mescidleri yapmaları ve onarmaları uygun ve mümkin olmaz. Bak işte onların yaptıkları tüm iyilikleri boşa gitmektedir. Zira Cennete Îmansız sahip olunmaz. Cehennem ateşinde onlar; ebedî olarak kalacaklar.

۞اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰۗىِٕكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۞

18. Âyet: Allah'ın ﷻ mescidlerini ancak; Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman eden, Namazlarını kılan, Zekâtlarını veren, hiçbir kimseden ve hiçbir şeyden değil; sadece Allah'tan ﷻ korkan saadık Müsliman olan kullar yapar ve onarırlar. Bak işte bunların; Hak Yola ve Yüce gayelere ermişlerden olmaları umulur.

۞اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاۗجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۞

19. Âyet: Ey zulüm ve hainliklerden vazgeçmeyen müşrikler! Sizler; Hacılara su ikram etmeyi, Mescid-i Haramın bakım ve onarım işlerini yapmayı; Allah'ın ﷻ Yolunda Cihâd eden, Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman eden kimse gibi mi, yani yaptığınız hizmetleri gerçek Mü'minlerin hizmetleri gibi mi sayıyor ve değerlendiriyorsunuz? Allah'a ﷻ göre kâfirler; Îman edip tüm kötülüklerden vazgeçmedikçe Mü'minlerle eşit olamazlar. Allah ﷻ zalimleri; gayelerine erdirmez.

۞اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ۞

20. Âyet: Îman edenler, Hicret edenler, mallarıyla ve canlarıyla Allah'ın ﷻ Yolunda Cihâd edenler; Allah ﷻ katında derece ve mertebe bakımından pek büyüktürler. Onlar; ebedî ni'metlere erecek ve Rablerini görecek olanlardır.

۞يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ۞

21. Âyet: Rableri onları; katından rahmetle, sonsuz ni'met ve muhabbet kaynağıyla, yüce bir beğeni ve Razıî oluşla ve Cennetlerle müjdeler ki o Cennetlerde; bu saadık Mü'minlere kalıcı olan muazzam ni'metler var.

۞خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ۞

22. Âyet: O Cennetlerde ebedî olarak kalacaklar. Allah ﷻ; elbette katında pek büyük mükâfaat Olandır.

۞يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ۞

23. Âyet: Ey Îman edenler! Eğer babalarınız ve kardeşleriniz kâfir olmayı; Îman ve İslâm'dan üstün tutuyorlar ve tercihleri bu ise onları dostlar edinmeyin. İçinizden her kim onları dost ediniyorsa; bak işte o kimseler; zalimlerin ta kendileridirler, zalim dostlarıyla beraberdirler.

۞قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ۞

24. Âyet: De ki eğer babalarınız ve anneleriniz, oğullarınız ve kızlarınız, erkek ve kız kardeşleriniz, eşleriniz, akrabalarınız, kazanıp durduğunuz mallarınız, zarar etmesinden ve değer kaybetmesinden korktuğunuz ticaretleriniz, beğenip huzurla içerisinde barındığınız evleriniz; eğer Allah Azıîmüşşân'dan, O'nun ﷻ Sevgili Rasûlünden ﷺ, Allah'ın ﷻ Yolunda Cihâd etmekten sizlere daha sevimli ise Allah Azıîmüşşân'ın emrini getirmesini, azab edeceğine dair buyruğunu vermesini bekleyin. Allah ﷻ; fâsıkları, yani yoldan çıkan ve karakterleri bozulan sapıkları; gayelerine ve ebedî seadetlere erdirmez.

۞لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ۞

25. Âyet: Gerçekten Rabbiniz sizlere; pek çok yerlerde yardım etti. Özellikle Huneyn'de yaptığı yardım, bambaşka idi. O gün savaşa giderken sayıca çokluğunuz ve düzenli ordunuz sizleri sevinçten şaşkına çevirmişti. Fakat bunlar size hiçbir fayda vermedi. Birden düşmanın saldırısına uğrayınca; pek korktunuz, Dünya size olanca genişliğine rağmen dar gelmişti. Peygamberinizi ﷺ dahi **unutup** Tek Başına düşman karşısında bırakarak düşmana arkanızı dönüp kaçmaktaydınız.

۞ ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكَافِرِينَ ۞

26. Âyet: Allah'ın ﷻ En Kahraman Rasûlünün ﷺ; Rabbine sığınarak ve Tek başına düşmana kükreyerek saldırması sonrasında Allah ﷻ; Sevgili Rasûlüne ﷺ ve tüm inananlara sekînetini, yani etkin bir huzuru, güven ve olgunluğu, bir de kendilerini göremediğiniz orduları indirdi. Hulasa kâfirleri ummadıkları bir yenilgiye uğratarak ve ileri gelen azgınları imha ederek onlara azab etti. Bak ve idrak et; uyarı tanımayan azgın kâfirlerin cezası budur.

۞ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

27. Âyet: Allah ﷻ; azgınların etkisiz hâle getirilmesinden sonra dilediği kimselere tevbe nasip eyliyor, Müsliman oluyorlardı. Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖٓ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

28. Âyet: Ey Mü'minler! Allah'a ﷻ ortak koşan kâfirler; gerçekten pisliktirler. Bu sebeple; içinde bulundukları bu sene sonrasında Mescid-i Harama yaklaşmasınlar. Eğer fakırlikten korkarsanız; Bilesiniz ki Allah ﷻ sizleri; fazl u kereminden zengin yapacak. Eğer bunu dilediyse niçin olmasın. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir, sonsuz ve kusursuz ilim, sağlam iş ve icraat, daima Hâkim olduğu yüce gayeler Sahıbidir.

۞ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُولُهٗ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صَاغِرُونَ ۞

29. Âyet: Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ Îman etmeyen, Allah'ın ﷻ ve Rasûlünün haram kıldığını; haram kabul etmeyen, Hak Dîn İslâm'ı Dîn ve Hayat Tarzı edinmeyen, yani Ehl-i Kitab ile savaşın, ta ki sizlere; elden peşin olarak ağır vergi olan cizyeyi hem de küçülerek verinceye kadar. Ne zaman sizlerle andlaşma yaparak himâyenize girer ve cizyelerini (kendilerine has vergilerini) tam bir teslîmiyyetle verirlerse savaşı bırakın.

Bilgilendirme: Bu Âyet-i Celîlede; Müsliman bir devletin diğer bir Müsliman devlete; İlâhî hukümleri uygulaması için müdahele etmesine işaret var.

۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللّٰهِ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ أَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۞

30. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ Dîninden çıkan ve pis arzularına göre kurallar koyup yaşayan Yahûdîler dediler ki Uzeyr ﷺ Allah'ın ﷻ Oğludur. Îsâ'nın ﷺ Dîninden çıkan Hıristiyanlar da dedi ki Mesîh Îsâ ﷺ Allah'ın ﷻ Oğludur. Bunlar; aslı ve esası olmayıp sadece pis ağızlarının lafıdır. Bu iğrenç sözü; kendilerinden önceki kâfirlerin sözüne benzetiyorlar, melekler Allah'ın ﷻ kızlarıdır diyen müşrik kâfirler gibi konuşuyorlar. Allah ﷻ onların tamamını kahretsin, helâk eylesin. Nasıl saptırılıp hakîkatlerden uzaklaştırılıyorlar.

۞ اِتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلٰهًا وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

31. Âyet: Allah Azîmüşşân'ı değil de dîn adamlarını, papazları ve Meryem Oğlu Îsâ'yı rabler ediniyorlar, Îsâ'nın ﷺ Allah'tan getirdiği İlâhî buyrukları değil, hain dîn adamlarının ve papazların buyruklarını icraa ediyorlar. Hâl bu ki, hiçbir kimseye değil, sırf Tek İlâh'a, Allah Azîmüşşân'a kulluk yapmakla emrolundular. Hiçbir ilâh yok, sırf O ﷻ var. Ey tüm peygamberlere Îman edip Muhammed'e ﷺ uyanlar! Allah'ı ﷻ; onların şirk koşmalarından, eş ve benzerden uzak ve pek Yüce bileceksiniz, daima bu Tesbîhi yapacaksınız.

۞ يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِؤُا نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۞

32. Âyet: Pis ağızlarıyla şirk ve kâfirlik kokan lakırdılarını yayarak Allah'ın ﷻ Nûrunu, Yüce Tevhîd ve İslâm'ı söndürmek istiyorlar. Allah Azîmüşşân ise o hainlerin arzuladığını istemiyor, kesinlikle Nûrunu tamamlamak istiyor. Kâfirler bunu istemese de Allah ﷻ Nûrunu tamamlayacak, İslâm'ı bütünüyle açığa koyup Kıyamete kadar yaşatacak.

۞هُوَ الَّذِی اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰی وَدِینِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلَی الدِّینِ کُلِّهِ ۙ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ ۞

33. Âyet: O ﷻ öyle bir kudret Sahıbi ki dediği olur, istemediği olmaz. Yüce Rasûlünü ﷺ; hidâyet ve irşâd Kaynağı Olan Hak Dîn İslâm'la görevlendirip gönderdi. Zira O Yüce Dîni; müşrikler istemese de bütün dînlerin ve batıl sistemlerin üzerine çıkaracak, hepsinden üstün kılacak.

۞یَا اَیُّهَا الَّذِینَ اٰمَنُوا اِنَّ کَثِیرًا مِنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَیَاْکُلُونَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَیَصُدُّونَ عَنْ سَبِیلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا یُنْفِقُونَهَا فِی سَبِیلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیمٍ ۞

34. Âyet: Ey Îman edenler! Yahûdîlerin ve Hıristiyanların dîn adamlarından çoğunluk; bâtıl ve haksız yolla, yalan ve sahte taleplerle; insanların mallarını yiyorlar. İnsanların; dîn adamı diye bunlara yaptıkları yardımlarla; onları Allah'ın ﷻ Yolundan saptırıyorlar. Yedikleri mallar karşılığında insanlara; Allah'ın ﷻ Dînini değil, şirki ve kâfirliği öğretiyorlar. Altın ve gümüşü biriktiren ve Allah Yolunda ﷻ onların Zekâtını vermeyenleri ve gerekli yerlere harcama yapmayanları; acı bir azab ile müjdele.

۞یَوْمَ یُحْمٰی عَلَیْهَا فِی نَارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوٰی بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ ۗ هٰذَا مَا کَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِکُمْ فَذُوقُوا مَا کُنْتُمْ تَکْنِزُونَ ۞

35. Âyet: Cehennem ateşinde o altın ve gümüşlerin yüzeyleri kızdırılarak sahıplerinin alınları, yanları ve sırtları dağlanır ve damgalanır. Sonra da şöyle denir: Bunlar; kendiniz için biriktirdiklerinizdir. Biriktirdiklerinizi tadın.

۞اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِی کِتَابِ اللّٰهِ یَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذٰلِکَ الدِّینُ الْقَیِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِیهِنَّ اَنْفُسَکُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِکِینَ کَآفَّةً کَمَا یُقَاتِلُونَکُمْ کَآفَّةً ۚ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِینَ ۞

36. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ katında; ayların sayısı, Semâvât ve Arzı, yani tüm kâinatı yarattığı günden beri ve Yüce Kitabı Levh-ı Mahfuzda on ikidir. Onlardan dördü; Haram Aylarıdır. Bu, yani ayların on iki olarak tesis edilmesi ve dört tanesinin Haram ve Saygın Aylar olması; Allah'ın ﷻ Sağlam ve Şaşmaz Dînidir, huküm ve hukukudur. Bu aylar hakkında şaşkınlık yaparak kendinize zulmetmeyin.

Ey Mü'minler! Onların sizlerle topyekûn savaştıkları gibi müşriklerle topyekûn savaşın. Bilesiniz ki Allah ﷻ; müttekîlerle, yani şirkten, kâfirlikten, tüm haramdan uzak kalıp korunan, İlâhî buyrukları tam olarak edâ etmek suretiyle Kendisine ﷻ sığınanlarla beraberdir, onların yanında ve yardımında olduğunu gösterir.

۞ اِنَّمَا النَّسِیٓءُ زِیَادَةٌ فِی الْكُفْرِ یُضَلُّ بِهِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا یُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّیُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّیُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَیُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُیِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْكٰفِرِیْنَ ۞

37. Âyet: Nesî; te'hir etmek, yani Haram Ayı bekletip geciktirmek; kâfirlikte aşırılıktır. Bu te'hirle, Allah'ın ﷻ Haram kıldığının sayısına uygun ve denk getirmek için; Haram (Saygın) Ayı bir yıl helâl ve bir yıl Haram sayarak kâfirler; içinde bulundukları sapıklıkla beraber tamamen dönüşü olmayan sapıklığa düşürülürler. Çünkü Allah'ın ﷻ Haram kıldığını helâl yaparlar. Haram ayda yasak olan bir işi yapmak istediklerinde; Haram aydan sonra gelen ayı Haram ay sayarak, asıl Haram ayda o işi icraa ederler ama bilmezler ki Allah'ın ﷻ haram kıldığını helâl saymışlardır. Böylece yaptıkları kötü icraat onlara süslü ve güzel gösterildi. Allah ﷻ kâfirleri gayelerine erdirmez. Yaptıkları da işe yaramaz.

۞ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِیْلَ لَكُمُ انْفِرُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَی الْاَرْضِ ؕ اَرَضِیْتُمْ بِالْحَیٰوةِ الدُّنْیَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا فِی الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِیْلٌ ۞

38. Âyet: Ey Îman edenler! Size ne oldu ki, "Allah ﷻ Yolunda savaşa yürüyün" dendiğinde; yere çakılıp kaldınız, yerlerinizden ayrılmadınız. Sizler; ebedî seadet yurdu olan Ahiretten vazgeçip fânî Dünyaya razî oldunuz öyle mi? Dünyanın menfaati; Ahiret karşısında pek az bir barınma ve çabuk geçicidir.

۞ اِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۞

39. Âyet: Eğer Allah'ın ﷻ Yolunda savaşa gitmezseniz; Rabbiniz sizlere acı bir azabı uygular, yerinize de sizden başka bir toplumu koyar. Dolayısıyla Allah'a ﷻ hiçbir zarar veremezsiniz. O Yüce Rabbiniz ﷻ; kaybetmekten ve zarar görmekten Münezzehtir. Allah ﷻ her şeye Kadir.

۞ اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ اِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَاَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلٰى ۗ وَكَلِمَةُ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۞

40. Âyet: Ey insanlar! Allah'ın ﷻ rahmetini ve ebedî ni'metlerini sizlere ulaştıracak olan Son Peygamber Muhammed Mustafâ'ya ﷺ; O'nu ﷺ etkisiz hâle getirmek isteyen kâfir ve hainlere karşı yardım edin. Eğer O'na ﷺ yardım etmezseniz; bilirsiniz ki kâfirler O'nu ﷺ Mekke'den çıkardıklarında; o Ma'lum Sevr Dağındaki Meşhur Mağarada Arkadaşı Ebubekr ile beraberlerken İkiden İkincisi, yani İkinin Bir Tanesi olarak O'na ﷺ Allah ﷻ yardım etti. Öyle bir yardım ki o yardımla; Rabbiniz ve âlemlerin Rabbi Olan Allah'ın ﷻ Hak olduğu, O'ndan ﷻ gayri ne varsa bâtıl, boş ve hiç olduğu açığa kondu. O yardıma ermesiyle o vakit Arkadaşına ﷺ şöyle dedi: Üzülme, Allah Azîmüşşân Bizimle beraber. Allah Azîmüşşân Ona, Saadık Dostu Ebubekr'e ﷺ derhâl tam bir kararlılık ve mükemmel bir huzur indirdi. Hulasa O Yüce Rasûle ﷺ Allah Azîmüşşân; göremediğiniz muazzam orduyla, yani çetin kuvvet sahibi olan melekler ﷺ ordusuyla destek verdi. Kâfirlerin kelimesini, söz, iddia ve bâtıl da'valarını son derece alçalttı. Allah'ın Yüce Da'vası Olan Tevhîd Kelimesi pek Yücedir. Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞ اِنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

41. Âyet: Hafifler ve ağırlar, gençler ve kocalar, yayalar ve binitliler, hazırlıklılar ve hazırlıksızlar olarak savaşmağa yürüyün ve canlarınızla, mallarınızla Allah ﷻ Yolunda Cihâd edin. Eğer bilirseniz bu sizin için çok hayırlıdır.

۞لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُونَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ۞

42. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Münafıklarla, gözü Dünyada olanlar eğer da'vet ettiğin hareket; yakın ve kolayca elde edilebilecek bir Dünyalık ve rahat bir yolculuk olsaydı kesinlikle Sana ﷺ uyarlardı. Fakat meşakkatli yol onlara çok uzak ve imkânsız geldi. Sizlere katılmayanlar; döndüğünüzde Allah'a ﷻ yemîn ederek şöyle diyecekler: Gücümüz ve imkânımız olsaydı kesinlikle sizinle beraber çıkardık. Kendilerini helâk ediyorlar, bu davranışlarıyla Allah'ın ﷻ gazabına atılıyorlar. Allah ﷻ biliyor ki onlar; yalan söylüyorlar.

۞عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ۞

43. Âyet: Allah ﷻ; onlara gösterdiğin hoşgörüden dolayı Seni affetti. Onlara niçin izin verdin? Mazeret gösterenlerden doğru söyleyenler; Sana aşikâr oluncaya ve yalan söyleyenleri bilip seçinceye kadar onlara izin vermemeliydin.

۞لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ۞

44. Âyet: Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman edenler; mallarıyla ve canlarıyla Cihâd etmek için Senin yanında olurlar, yalan sebeplerle izin istemezler. Allah ﷻ müttekîleri, yalan söylemekten, İlâhî kahra uğramaktan korkup sakınanları bilir.

۞اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ۞

45. Âyet: Yalan sebeplerle; ancak ve ancak Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman etmeyen münafıklar ve kalpleri şüpheye düşenler izin isterler. Onlar bu şüpheleri içerisinde bocalayıp dururlar, tereddütlü hâlleriyle de kendilerini açığa verirler.

۞وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوجَ لَاَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ۞

46. Âyet: Eğer onlar; gerçekten sizinle çıkmak isteselerdi; çıkmak için hazırlık yaparlardı. Fakat çıkmak istemediler. Bu sebeple Allah ﷻ onlara gazap etti, fırlayıp çıkmalarını istemedi. Seninle olmak şerefinden ve ulaşacakları kazançlardan onları mahrum etmek için onlara ağırlık verdi de oyalandılar. Bu la'netlenmeleriyle beraber onlara dendi ki oturup bekleyenlerle, yani çocuk, düşkün ihtiyar ve kadınlarla oturup pis lakırdılar yaparak bekleyin.

۞لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيكُمْ سَمّٰعُونَ لَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيمٌۢ بِالظّٰلِمِينَ ۞

47. Âyet: Eğer sizinle çıkıp içinizde olsalardı; sizlere sadece fesad ve bozulma kazandırırlar, aranıza nifak sokarak fitne çıkmasını arzularlardı. Azgın münafıklar gelmedi ama içinizde onlar adına iyi dinleme yapan casuslar var. Allah ﷻ; zalimleri çok iyi biliyor.

۞لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَاۗءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ۞

48. Âyet: Önceden de Sana işleri ters yüz yaparak, kâfirliklerini saklayıp Mü'min olduklarını söyleyerek, sonra da Senin yaptıklarını eleştirip Uhud Savaşının olacağı önemli günde; birlikten ayrılıp gittikleri gibi daima Mü'minler arasında fitne çıkmasını istediler. Sizleri durdurmak için gösterdikleri tüm çabalarına rağmen ve onlar istemediği hâlde Hak geldi, İslâm eşsiz güce ulaşıp Allah'ın ﷻ emri ve idaresi açığa çıkıp Devlet oldu.

۞وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ۭ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ۭ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۞

49. Âyet: Onlardan biri diyor ki Bizans'la savaşa (Tebûk Seferine) gitmekten beni muaf tut, izin ver. Götürüp de beni fitneye düşürme, kadınlara zaafım var, beni günaha sokma. Bilesiniz ki bu münafık ve bunun gibiler fitneye, Allah'ın ﷻ kahrına uğrayıp sıkıntılara düştüler, pisliklere battılar. Dünyada rezil oldular, malları ve çocukları dâhil her şey kendilerine düşman oldu. Ahirette korkunç azab içerisinde ebedî olarak kalmayı hak ettiler. Şüphe yok ki Cehennem; kâfir ve münafıkları kuşatmıştır.

۞ اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ ۞

50. Âyet: Sana ﷺ bir iyilik ulaşsa bu onları üzer, rahatsız eder. Ama bir belâ dokunsa; derler ki biz önceden işimizi bilerek tedbirimizi aldık. Senden uzaklaşırken sevinerek uzaklaşırlar.

۞ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰينَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۞

51. Âyet: De ki Bize Allah Azıîmüşşân'ın yazdığından başkası gelip dokunmaz. O Bizim Mevlâ'mız, Sahıbimiz ve Efendimizdir. Mü'minler; daima Allah'a ﷻ tevekkül etsinler, O'na ﷻ bağlanıp teslim olsunlar.

۞ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُصِيبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِينَا ۚ فَتَرَبَّصُوٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ ۞

52. Âyet: De ki ey münafıklar! Sizler Bize; iki güzelliğin birinden başka bir şeyin gelmesini bekler misiniz? Bizim için şehîd olmak da muzaffer olmak da pek güzeldir. Ama bizler sizlere; ya Allah'ın ﷻ; katından bir azapla sizi vurmasını veya Bizim Elimizle size azabını bekliyoruz. Bekleyin, Biz de sizlerle beraber bekliyoruz.

۞ قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۖ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۞

53. Âyet: Ey münafıklar! İsteyerek veya istemeyerek ne iyilik yapsanız ve her ne sadaka verseniz; asla sizden kabul edilmeyecek. Çünkü sizler; İman ve İslâm Yolundan çıkmış bir toplum oldunuz.

۞ وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهٖ وَلَا يَاْتُونَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُونَ اِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ۞

54. Âyet: Onların yaptıkları hayırların kabulüne mâni' olan; kâfir olmayı tercih etmelerinden başka bir şey değil. Allah'ı ﷻ ve Rasûlünü ﷺ inkâr edip kâfir oldular, Namazı istemeyerek ve tembellik göstererek kıldılar, yaptıkları hayırları istemeyerek yaptılar.

۞فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۞

55. Âyet: Bu korkunç durumları sebebiyle; onların malları, çocukları ve fazlaca yardımcıları Sana hoş varlıklar olarak gözükmesin, hiçbirinin beğenilecek tarafının olmadığını bil. Allah ﷻ; bunları vererek o mallarla ve çokluklarla onlara azap ve işkence yapmak istiyor ve de kendilerinin; sevip itaat ettikleri kâfirler gibi kâfirler olarak ölüp yok olmalarını murad ediyor. Onlara tevbe nasip olmayacak, kâfirler olarak ölecekler.

۞وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ۞

56. Âyet: Yanınıza gelince Allah'a ﷻ yemîn ederek diyorlar ki kesinlikle sizlerden olan Mü'minleriz. Onlar sizlerden değil, ancak kâfirlerle iş birliği yapan ayrılıkçı münafıklar topluluğudur.

۞لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ۞

57. Âyet: Eğer bir sığınak veya mağaralar ya da iyice girebilecekleri bir delik bulsalar; Allah'ın ﷻ Kelâmını, Yüce Rasûlün ﷺ Mübarek sözlerini duymamak ve İslâm'ın geliştiğini görmemek için başlarını alıp giderler, tam bir öfke ile kaçıp oralara girerler.

۞وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ۞

58. Âyet: Onlardan bazısı da var ki sadakaları dağıtman konusunda Seni kusurlu bulur. O sadakalardan kendilerine verdiğinde razî olurlar, ne yapacağını biliyor derler. Onlardan kendilerine vermediğinde derhâl kızarlar, kinlenirler.

۞وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ۞

59. Âyet: Eğer Allah'ın ﷻ ve Rasûlünün ﷺ verdiğine razî olsalar da deselerdi ki bize Allah ﷻ yeter. Allah ﷻ bizlere fazl u kereminden verecek, Rasûlü de ﷺ fırsat buldukça

verecek. Biz Allah'a ﷻ gönül verip O'nu ﷻ ve rızasını arzulayanlarız. Hulasa her konuda Allah'tan ﷻ ve Rasûlünden ﷺ razî olsalardı haklarında çok iyi olurdu.

۞ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۖ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

60. Âyet: Müslimanların sadâkatlerinin göstergesi olan Zekâtlar; herkese verilmez. Ancak ve ancak; Îman sahıbi fakırlere, çaresiz ve imkânsız yoksullara, Zekâtı toplayıp getirmekle görevli olanlara, kalpleri İslâm'a yatıştırılmak istenenlere, esaret ve kölelikten boyun kurtarma çabasında olanlara, ağır borç altında kalanlara, Allah Yolunda Cihâd eden ve sair hizmetlerde bulunanlara ve yolda kalmış olanlara verilir. Bunlar; Allah ﷻ tarafından takdir edilip belirlenmiştir. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ ۚ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ ۚ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

61. Âyet: O münafıklardan bazıları; "O ﷺ kulaktır, herkesi dinler, herkese inanır" Diyerek, Yüce Peygamberi ﷺ üzüyor ve rahatsız ediyorlar. Ey Peygamberlerin ve tüm yaratılmışın En Zekîsi ve En güzel Anlayanı ﷺ! O haine haddini bildir ve de ki Allah'ın ﷻ Peygamberi ﷺ siz Îman edenlerden iseniz; sizler için hayır ve rahmet Kulağıdır. Kimsenin duymadığını duyarak kullara neler getiriyor. O ﷺ; Allah'a ﷻ hakkıyla Îman eder ve sadece Îmanlı kullara inanıp sırf onları tasdik eder. Sizlerden Mü'min olan saadık kullara Rahmettir. Allah'ın ﷻ Rasûlüne ﷺ eza ve cefa verenlere ise pek acı bir azap var.

۞ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ ۚ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۞

62. Âyet: Ey Mü'minler! O münafıklar sizleri razî etmek için yemîn ediyorlar. Hâl bu ki, Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ Razî etmelerine en Haklı Olandır. Eğer onlar; Îman eden insanlarsa; Allah'tan ﷻ korksunlar, Rasûlüne ﷺ uysunlar.

۞ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۞

63. Âyet: Bilmezler mi ki Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ ile sınır kavgası yapan, yani hukmüne karşı huküm koyan için Cehennem ateşi var. Allah'ın ﷻ belirlediği hakları tanımayan, hukmüne karşı kanun çıkarıp hukümler koyan zalim; Cehennemde ebedî olarak kalacak. Bak bu; büyük bir rezillik ve ağır bir azap olacak.

۞يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ ۭ قُلِ اسْتَهْزِءُوْٓا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ۞

64. Âyet: Münafıklar; haklarında bir Sûrenin inmesinden ve kalplerinde gizlediklerini haber verip açığa çıkarmasından sakınıp korkuyorlar. De ki biraz dalga geçin. Allah ﷻ korktuğunuzu açığa çıkaracak.

۞وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ۞

65. Âyet: Yemîn olsun ki eğer o dedikodu yapan münafıklara sorsan diyecekler ki biz lafa dalmış şakalaşıyor, oynuyorduk. De ki sizler; Allah ﷻ ile Âyetleriyle ve Rasûlü ﷺ ile dalga geçiyordunuz öyle mi?

۞لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَاۗىِٕفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۞

66. Âyet: Mazeret sunmağa kalkışmayın. Sizler; Îman ettikten sonra kâfirler oldunuz. İçinizden bir gurubu affetsek dahi; büyük suçu işlemeleri sebebiyle diğer guruba azab edeceğiz.

۞اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ ۭ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ۭ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۞

67. Âyet: Münafık erkekler ve münafık kadınlar; birbirinden türeyip meydana gelmektedirler. Allah'ın ﷻ yasağını; emrederler, emirlerini de yasaklarlar. Allah Yolunda yardım konusunda ellerini sıkıca kapatırlar, yardım yapmazlar. Onlar Allah Azîmüşşân'ı unuttular,

yüce buyruklarını terk ettiler ve Rasûlü ﷺ yanında olmaktan vazgeçtiler. Allah da ﷻ onları terk etti. Bilesiniz ki münafıklar; Dînden çıkan, insanlık mertebesinden düşen sapık hainlerdir.

۞ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۞

68. Âyet: Allah ﷻ; münafık erkeklere, münafık kadınlara ve tüm kâfirlere Cehennemi va'detmekte, tehdîdle haber vermektedir. Orada ebedî olarak kalacaklar. Onlara Cehennem yetecek, tüm hainliklerine tam bir ceza olacak. Hulasa onların tamamını Allah ﷻ la'netledi, rahmetten tamamen uzaklaştırıp mahrum etti. Onlara kalıcı bir azab var.

۞ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا ۚ فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا ۚ اُولٰٓئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞

69. Âyet: Ey münafıklar ve kâfirler! Sizden önceki zalimler gibi Dünyaya aldandınız. Önceki zalimler; kuvvetçe sizlerden daha çetin, evlad, yardımcılar ve mal bakımından daha kalabalık ve daha fazla idiler. Dünyadan nasipleriyle bir zaman faydalanıp yaşadılar. Sizden öncekilerin; nasipleriyle faydalandığı gibi sizler de nasiplerinizle faydalanmaktasınız. O zalim ve hainlerin daldığı gibi sizler de Allah'ın ﷻ Âyetleri ve de verdiği haberlerle dalga geçip eğlenceye dalmaktasınız.

Ey her bir akıl sahibi! Bak işte onların çalışıp hak ettikleri; Dünyada ve Ahirette boşa gitti. Bak işte onlar; sonsuz zarara girenlerdir. Onların başlarına gelen; sizin başınıza gelmeden tevbe edip kurtulun.

۞ اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيمَ وَاَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

70. Âyet: Bu beyinsizlere; kendilerinden önceki zalimlerin haberi gelmedi mi? Nûh ﷺ Kavminin, Aad Kavminin, Semûd Kavminin, İbraahîm Peygamberin ﷺ Kavminin, Şuayb Peygamberin ﷺ uyarıda bulunduğu Medyen'de yaşayan zalimlerin ve kentleri başlarına ters çevrilen Lût ﷺ Kavminin haberleri gelmedi mi? Her birinin peygamberleri ﷺ onlara apaçık Mu'cizeler ve her şeyi anlatan belgeler getirdiler, fakat peygamberleri ﷺ yalanlayıp buyruklarını tanımadılar. Tamamı acı bir belâ ile helâk olup gittiler. Allah ﷻ onlara zulmedecek değildi fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

۞وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَوٰةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَوٰةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ۞

71. Âyet: Îman eden erkekler ve Îman eden hanımlar; birbirlerinin yakını ve yardımcılarıdırlar. Allah'ın ﷻ emirlerini emredip icraa eylerler, yasaklarını yasaklayıp yasaklardan ve haramlardan uzak dururlar. Namazlarını kılarlar, Zekâtlarını verirler, Allah'a ﷻ ve Rasûlüne itaat edip İlâhî buyrukları icraa eylerler. Bak işte bu sadık kullara; Allah ﷻ rahmetini lutfedip sayısız ikramlar yapacak. Bilesiniz ki Allah ﷻ Azîz ve Hakîm'dir.

۞وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ۞

72. Âyet: Allah ﷻ; Îman eden erkeklere ve Îman eden hanımlara; altlarından hoş kokulu ve gayet tatlı türde içecek nehirleri akan Cennetler va'detti. O Cennetlerde ebedî olarak kalacaklar. Adn Cennetlerinde, yani karar ve istikrar sahaları olan Cennetlerdeki pek hoş evlerin ve köşklerin de müjdesini verdi. Allah Azîmüşşân'dan Rıdvan, ey kullarım! Sizden son derece Razıî oldum demesi ise ni'met, ikram ve mertebe bakımından En Büyük Olandır. Bu ise en büyük kavuşma ve en yüce ermişliktir.

۞يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ۞

73. Âyet: Ey En Etkin Peygamber ﷺ! Kâfirlerle ve münafıklarla Cihâd eyle ve onlara gayet sert davran, şiddet göster. Onların varıp sığınacakları yer Cehennemdir. Varılacak olan en kötü yerdir.

۞ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا ۚ وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا ۚ وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ ۚ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞

74. Âyet: Allah'ın ﷻ Rasûlü ﷺ hakkında; saygısızca ve şerefsizce dedikodu yapanlar, alçalarak ve yalan yere Allah'a ﷻ yemin ederek; bir şey konuşmadıklarını söylediler. Hâl bu ki konuştular, hem de konuşanın kâfir olduğunu gösteren sözü söylediler. Böylece Müsliman olduktan sonra tekrar kâfir oldular. Ulaşamadıklarına da kalkışmışlardı. Yani Yüce Peygamberin çadırına ﷺ baskın yapacaklar, O'nu ﷺ öldürdük diye güçlü zannettikleri kâfirlerden ödül alacaklardı.

Bu hainler; Eşsiz Önderi, En Sevgili Rasûlü ﷺ ve Ashabını ﷺ; düşman görüp cezalandırmak istediler. Hâl bu ki O Sevgil Rasûlden ﷺ ve pek kıymetli Ashabından bunlara hiçbir kötülük yapılmadı, sadece Allah ﷻ ve Rasûlü ﷺ fazl u kereminden bu hainleri zengin etti ve i'tibarlar verdi. Yüce Peygamber ﷺ; onlara iyilik ve ikramdan başka bir şey yapmadı. Yaranmağa çalıştıkları kâfirlerden de bir yardım görmediler.

Eğer tevbe edip yürekten Îman ederlerse; kendileri için iyi olur. Eğer kâfirler olarak dönüp giderlerse, Allah ﷻ onları; Dünyada ve Ahirette acı bir azab ile cezalandırır. O zaman Yeryüzünde onlara; hiçbir dost ve yardımcı bulunmaz, Allah'ın ﷻ ve Rasûlünün ﷺ Elinden onları kimse kurtaramaz..

Bilgilendirme: Sevgili Peygamberimiz ﷺ Tebûk Savaşına giderken; bir gurup savaşçıyı atlı birlik olarak önden gönderdi. Bunlar bir konaklama anında su-i kasd tertip etmek isteyince; bir genç bunların münafıklığını haykırarak Yüce Rasûle ﷺ şikâyet etti. Âyetlerde geçtiği üzere bunlar önce yalan söyleyip yemîn ederek alçaldılar. Sonra da inen Âyetlerle rezil oldular. Hâlâ Allah Azîmüşşân'ın karşısında hiçbir güç olmadığını anlayamıyorlar, yalanlarla pisliklerini örtmek istiyorlardı. Bir gurup Ashab bunları katledelim deyince; Eşsiz Siyasetçi En Yüce Önder ﷺ dedi ki bunları öldürürsek, düşmanlarımız derler ki, Muhammed ﷺ; zafere erince beraber savaştığı arkadaşlarını öldürüyor.

۞وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰينَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ۞

75. Âyet: O münafıklardan bazısı Allah'a ﷻ söz verdi: Eğer bize fazl u kereminden zenginlik verirse Zekât ve sadakalar vererek şüphesiz saalih kullardan oluruz.

۞فَلَمَّآ اٰتٰيهُمْ مِنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ۞

76. Âyet: Fazl u kereminden verip onları zengin edince; malda cimrilik gösterdiler, kimseye bir şey vermediler. Hem de dönüp İslâm'dan yüz çevirdiler.

۞فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ۞

77. Âyet: Allah'a ﷻ verdikleri sözde yalan çıkmaları ve daima yalan söylemeleri sebebiyle Allah Azîmüşşân onların yaptıkları münafıklığın peşinden; Kendisine kavuşacakları Güne, yani Kıyamete kadar kalplerine münafıklık derdini soktu ve bunu onlara; hem rezillik, hem de huzursuzluk kaynağı yaptı.

۞اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰيهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ۞

78. Âyet: Bilip anlamadılar mı ki Allah ﷻ; içlerinde sakladıklarını ve birbirine fısıldadıklarını biliyor. Bilip anlamadılar mı ki Allah ﷻ; gaybın tamamını, saklı ve gizli her şeyi pekiyi Bilendir.

۞اَلَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ۞

79. Âyet: Sadaka ve Zekâtlar vermekte ileri gidenleri; gösteriş yapıyor diyerek, bir şey bulamayıp az da olsa bir parça vermek için gayret gösterip çabalarının ürünü olanı verenleri de; şu verdiklerine bak, utanmıyorlar diye kaş-göz işaretiyle Mü'minleri ayıplayanlar ve dalga geçenler var ya Allah ﷻ dalga geçmek nasılmış onlara gösterecek, o münafıkları rezil ve pişman edecek. Hulasa onlara çok acı bir azap var.

۞ اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۚ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۚ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۞

80. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! O münafıklara; Rabbinden mağfiret iste veya mağfiret isteme. Yetmiş defa mağfiret dilesen dahi Allah ﷻ onlara mağfiret etmez, günahlarını silmez. Rabbiyin bu affetmeyişi ve onlara gazab etmesi; Allah'ı ﷻ ve Rasûlünü inkâr eden kâfirler olmaları sebebiyledir. Allah ﷻ Dînden çıkan ve kâfirlikten vazgeçmeyenleri rahmetine ve affına erdirmez, gayelerine ulaştırmaz.

۞ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللّٰهِ وَكَرِهُوا اَنْ يُجَاهِدُوا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ ۗ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ۗ لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۞

81. Âyet: Yüce Peygambere ﷺ muhalif olarak savaşa gitmekten geri bırakılanlar; kadınlarla ve düşkünlerle oturup kalmaları sebebiyle sevinip eğlendiler. Dolayısıyla mallarıyla ve canlarıyla Allah'ın ﷻ Yolunda Cihâd etmekten hoşlanmadılar. Bir de gitmek isteyenlere dediler ki bu sıcakta savaşa gitmeyin. De ki Cehennem ateşi; hararet bakımından çok daha şiddetlidir. Eğer anlasalardı; bu sapıkça muhalefete kalkışmazlardı.

۞ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا ۚ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞

82. Âyet: Az gülsün, çok ağlasınlar. Kazandıkları münafıklık işleri sebebiyle ceza olarak çok acı çekecekler.

۞ فَاِنْ رَجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَآئِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ اَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا ۗ اِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۞

83. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Eğer Allah ﷻ Seni; o münafıklardan bir topluluğa döndürüp gönderirse; seninle beraber savaşa çıkmak için izin isteyecekler. De ki asla Bizimle bir yere çıkamayacaksınız. Hiçbir zaman da Bizimle beraber; hiçbir düşmanla savaşmayacaksınız. Çünkü sizler; ilk defasında evlerinizde ve duvar diplerinde koca karılarla oturup kalmağa razî oldunuz. Bu sebeple oralarda oturup kalanlarla oturarak yaşayın.

۞وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ۞

84. Âyet: Onlardan ölen hiçbir kimseye Cenaze Namazı kılma, kabri başında istiğfar, dua ve telkîn için dikilme. Onlar Allah'ı ﷻ ve Rasûlünü ﷺ inkâr edip kâfir oldular. Dînden çıkanlar olarak da öldüler. Onlara dua ve istiğfar fayda etmez.

۞وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۞

85. Âyet: Onların malları ve çocukları Sana hoş ve güzel gözükmesin. Kesinlikle Allah ﷻ; mal ve çocuklarıyla onlara; Dünyada azab etmek ve sıkıntılara düşürmek murad ediyor. Kâfirler olarak da canlarının çıkmasını ve helâk olmalarını istiyor.

۞وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۞

86. Âyet: Allah'a ﷻ Îman edin, Rasûlü ile de ﷺ beraber Cihâd edin diye bir Sûre indiği vakit; o münafıklardan bolluk sahıbi olanlar izin istediler ve aadeta dediler ki ey Allah ﷻ Rasûlü ﷺ! Bizi bırak, Seninle değil, oturmağa mahkûm olan çaresizlerle oturalım.

۞رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۞

87. Âyet: Oturup kalan koca karılarla oturmağa razıî oldular, dolayısıyla kalpleri mühürlendi. Bu sebeple artık duyup anlamazlar.

۞لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۞

88. Âyet: Fakat Allah'ın ﷻ Sevgili Rasûlü ﷺ ve beraberindeki Mü'minler; mallarıyla, canlarıyla Cihâd ettiler. Bak işte Onlara; tüm iyilikler Onlarındır. Bak işte Onlar; kurtuluşa ve ebedî seadetlere erenlerdir.

۞ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِینَ فِیهَا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیمُ ۞

89. Âyet: Allah ﷻ Onlara; altlarından türlü içecek nehirleri akan Cennetler hazırladı. Oralarda ebedî olarak kalacaklar. Bu büyük bir kavuşma ve üstün ni'metlere erişmedir.

۞ وَجَآءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِیُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِینَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ ؕ سَیُصِیبُ الَّذِینَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِیمٌ ۞

90. Âyet: Bedevîlerden, yani Medîne dışında çölde suyun, otlağın ve barınağın olduğu bâdiyelerde yaşayanlardan özür dileyenler; kendilerine izin verilmesi için geldi. Mazeretimiz var, bizler savaşa gidemeyiz diyerek savaştan kaçmak istiyorlardı. Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ yalan söyleyen münafıklar da oturup kaldı ve savaşa gitmediler. Sonra yalanları açığa çıktı. Onlar içerisinden kâfirlikte ısrar edenlere yakında acı bir azab dokunacak.

۞ لَیْسَ عَلَی الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَی الْمَرْضٰی وَلَا عَلَی الَّذِینَ لَا یَجِدُونَ مَا یُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوا لِلّٰهِ وَرَسُولِهٖ ؕ مَا عَلَی الْمُحْسِنِینَ مِنْ سَبِیلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِیمٌ ۞

91. Âyet: Zayıflara, hastalara ve savaşta harcayacak bir şey bulamayanlara; davranışlarında ve sözlerinde Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ samîmî olduklarında savaşa katılmadıkları için bir sıkıntı, suçlanmalarına bir yol yok. Allah ﷻ; Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ وَلَا عَلَی الَّذِینَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَیْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْیُنُهُمْ تَفِیضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا یَجِدُوا مَا یُنْفِقُونَ ؕ ۞

92. Âyet: Kendilerini bir binite bindirmen ve böylece savaşa gitmelerini sağlaman için gelen ve Sen de "sizi bindirecek bir binit ve imkân bulamıyorum" dediğinde; Cihaddan mahrum kaldık diye gözlerinden yaşlar akarak ve Allah ﷻ Yolunda harcama yapamadıkları için üzülerek gidenlere de bir sıkıntı ve suçlama yok.

۞ اِنَّمَا السَّبِیلُ عَلَی الَّذِینَ یَسْتَاْذِنُونَكَ وَهُمْ اَغْنِیَآءُ ۚ رَضُوا بِاَنْ یَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا یَعْلَمُونَ ۞

93. Âyet: Suçlama ve cezalandırma yolu ancak; zengin ve imkân sahipleri oldukları hâlde yalan sebeplerle Senden izin isteyenleredir. Onlar; oturup kalan koca karılarla beraber olup kalmağa razıî oldular. Allah da ﷻ kalplerini mühürledi. Bu sebeple bir şey bilip anlamazlar. İlâhî rahmetten ebediyyen mahrum olurlar.

۞يَعْتَذِرُونَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۚ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ۚ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلٰى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

94. Âyet: Savaştan dönüp o münafıklara vardığınızda; sizlere niçin katılamadıklarına dair mazeretler arz edip özür dileyecekler. De ki bizlere mazeretten bahsetmeyin, asla inanmayız. Bilesiniz ki Allah ﷻ; sizinle ilgili haberlerden bize haber verip açıklamalar yaptı. Yakında neler yaptığınızı Allah ﷻ bilip gördüğü gibi açığa koyacak, Rasûlü de ﷺ görecek. Sonra gaybı ve şehâdeti, gizli ve aşikâr her şeyi Bilen Allah'a ﷻ döndürülüp götürüleceksiniz.

۞سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ ۖ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ۖ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۞

95. Âyet: Ey Mü'minler! Dönüp onlara vardığınızda; onları bırakıp ayıplamaktan vazgeçmeniz için Allah'a ﷻ yemîn edip bahaneler gösterecekler. Onlardan uzak durun. Çünkü onlar pisliktir, sığınıp kalacakları yer Cehennemdir. Yaptıkları kötülük ve kazandıkları ağır günahları sebebiyle onlara ceza olarak Dünyada rezillik, Ahirette Cehennem azabı layık görülmüştür.

۞يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۞

96. Âyet: Kendilerinden razıî olmanız için sizlere yemînler ediyorlar. Siz onlardan razıî olsanız dahi Allah ﷻ; Dînden çıkan ve kalplerinde kâfirliği saklayıp münafıklıktan vazgeçmeyen topluluktan asla razıî olmaz.

۞اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُولِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

97. Âyet: Sizlere asılsız sebepler sunup buyruklara uymayan bedevîler; kâfirlik ve münafıklık bakımından daha çetindirler. Allah'ın ﷻ; Yüce Rasûlüne ﷺ indirdiği hukuk sınırlarını ve İlâhî hükümleri bilmemeğe daha layıktırlar. İslâm'ın hükümlerini bilmemeleri ve sizlere ikiyüzlü davranmaları; aşırı kâfir ve münafık olduklarından ileri geliyor. Allah ﷻ; Alîm ve Hakîm'dir.

۞وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ۗ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

98. Âyet: Bedevîlerden bazı münafıklar var ki Zekât gibi gerekli yerlere verdikleri malları ve Allah ﷻ Yolunda yaptıkları harcamaları; büyük bir zarar sayarlar. Dolayısıyla siz Mü'minlere belâların gelmesini ve Devletinizin yok olmasını beklerler. Bekledikleri o kötü ve korkunç belâ kendi başlarına gelmektedir. Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۗ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ۗ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهٖ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

99. Âyet: Bedevîlerden öylesi de var ki Allah'a ﷻ ve Ahirete Îman ederler. Dolayısıyla Allah ﷻ için verdiklerini; Allah'a ﷻ yaklaştıran ve seadetlere ulaştıran, Peygamber ﷺ tarafından yapılacak Şefaatlere vasıtalar ve araçlar edinirler. Bilesiniz ki gerçekten o verdikleri; onlar için Rablerine ve her güzelliğe yakınlık ve ulaşma aracıdır. Allah ﷻ onları; yakında rahmetine erdirecek. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞وَالسّٰبِقُونَ الْاَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَآ اَبَدًا ۗ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞

100. Âyet: En Yüce Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ uyarak; İman ve İslâm'a ermekte öncü olan Mekkeli Mühâcirlerle, Peygamberlerine ﷺ mallarıyla ve canlarıyla yardım ederek Ensaar Adını alan Medîneliler ve de ihsân ile yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşamak, Dînî ve Dünyevî işlerde başarı ve beceri sahibi olmak, halka Allah ﷻ için güzellikler sunup ikramlarda bulunmakla; Mühâcirlere ve Ensaara uyanlar ve onlar gibi yaşayanlar var ya Allah ﷻ onlardan Razıî oldu. Onlara; altlarından türlü içeceklerin akmakta olduğu Cennetleri hazırladı. Orada ebedî olarak kalacaklar. Bu sonsuz ve pek yüce ni'metlere erişip sahip olma; pek büyük bir ermişliktir.

۞وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۛ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ ۖ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۚ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيمٍ ۚ۞

101. Âyet: Çevrenizden, yani Medîne dışında bulunan ve taşra hayatı yaşayan bedevîlerden münafıklar var. Medîne sâkinlerinden de Senin bilmediğin kişiler münafıklığa daldılar, devam ediyorlar. Biz ﷻ onları biliyoruz. Yakında onlara iki kez azab edeceğiz. Rezil edilecekler, başlarına ağır belâlar gelecek. Kabirleri azap çukuru olacak. Sonra pek büyük bir azaba, ebedî Cehennem ateşine döndürülüp sevk olunacaklar.

۞وَاٰخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَاٰخَرَ سَيِّئًا ۗ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

102. Âyet: Onlardan bir diğerleri günahlarını itiraf edip kabullendiler. Doğru ve düzgün davranışı; kötü işleri ile karıştırdılar. Samîmî itirafları; yaptıkları doğru ve düzgün işleridir. Sizin bilmediğiniz, kendilerinin bildikleri günahlarına devam etmeleri de kötü işleridir. Allah'ın ﷻ onlara tevbesi umulur, yani tüm kötü işlerinden vazgeçmeleri ile tevbe etmelerinde ve gerçek Mü'min olmalarında başarılı kılması umulur, bunu bekleyin. Bilesiniz ki Allah ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۖ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

103. Âyet: Tevbe edip İman ve İslâm'a eren Mü'minlerin mallarından Zekât ve sadaka al, onlar adına Allah ﷻ için harca. Bu ikramınla onların mallarını ve bedenlerini temiz-

ler, ruhlarını; kâfirliğin tüm iz ve etkisinden arındırırsın. Onlara dua ve şefaatinle destek ver, yardımcı ol. Senin duan ve şefaatin (her türlü desteğin) onlar için; karara, kararlı olmağa ve huzur bulmağa kaynak ve sebeptir. Allah ﷻ Semî', İşiten ve Alîm'dir.

۞ اَلَمْ يَعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَاْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۞

104. Âyet: Bilip anlamadılar mı? Allah Azîmüşşân; kullarının tevbesini, her kötüden ve kötülükten dönüp vazgeçerek saalih ve saadık kul olma isteklerini kabul eder, sadaka ve Zekâtlarını alıp onların arınmalarını ve kazançlarının çoğalmasını sağlar. Bilmediler mi ki Allah Tevvâb'dır, kullarına rahmetiyle nazar ederek onları; dönüş yapmağa erdirir ve Rahîmdir, onlara rahmet eder, sonsuz ikramlarda bulunur.

۞ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

105. Âyet: Zulüm ve kâfirlikte ısrar edenlere de ki istediğinizi yapın. Yakında Allah ﷻ, Rasûlü ﷺ ve Mü'minler; yaptıklarınızı görecek. Hem de gaybı ve şehâdeti, bilinmeyen ve gizli olanı, görülen ve bilinen her şeyi Bilen Allah'a ﷻ döndürülüp götürüleceksiniz. Böylece bütün yaptıklarınızı sizlere haber verecek ﷻ.

۞ وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۞

106. Âyet: Münafıklık yapanlardan bir başkaları var ki durumları Allah'ın ﷻ işine ve kararına bırakılmıştır. Onlara ya azab eder ya da onlara tevbe nasip ederek affına erdirir. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًۢا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ ۭ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى ۭ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۞

107. Âyet: Yüce Peygambere ﷺ ve O'nunla ﷺ beraber Allah'ın ﷻ Dînini yaşamağa ve yaşatmağa çalışan Mü'minlere zarar vermek, içinde ibadet değil kâfirlik yapmak, Mü'minlerin arasını açmak için ders verip eleman yetiştirmek ve kendilerinden önce Mekke'de Allah ﷻ

ve Rasûlü ile harp yapan kâfirler adına gözetleme yapıp casusluk etmek için bir mescid yapıp karargâh edinen bir kısım münafık; Allah'a ﷻ yemîn ederek dediler ki biz sadece güzel hizmetler yapmak istedik. Allah ﷻ Şâhiddir ki onlar yalan söylüyorlar.

۞ لَا تَقُمْ فِيهِ اَبَدًا ؕ لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فِيهِ ؕ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ اَنْ يَتَطَهَّرُوا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ ۞

108. Âyet: O mescidde hiç Namaz kılma. İlk günden beri; takvâ üzere kurulan mescid, yani Kuba Mescidi; elbette içerisinde dikilip Namaz kılmana pek layıktır. Zira Allah ﷻ Rasûlü ﷺ O Mescidi; insanların şirkten, zulümden, kâfirlikten ve tüm yasaklardan korunmaları, dolayısıyla ebedî seadetlere ermeleri için inşâ etti. Bu yüce gaye ile pek çok insan; O Mescid ve çevresinde yaşıyorlar. Orada öyle erler var ki son derece temiz olmayı severler. Allah da ﷻ temizlikte gayret gösterip arınanları sever.

۞ اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِى نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۞

109. Âyet: Yaptığı mescidi, Allah'tan ﷻ, O'nun ﷻ kahr u gazabından korunma, şirkten ve tüm günahlardan uzak kalarak O'nun ﷻ kahrına uğramaktan sakınma ve yüce rızasına erme gayesi üzerine kuran kimse mi, yoksa yaptığı yapıyı uçurum kenarına yapıp da yapısının; kendisini Cehenneme uçurup götürdüğü kimse mi daha hayırlıdır? Allah ﷻ zalimler topluluğunu gayelerine erdirmez.

۞ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِى بَنَوْا رِيبَةً فِى قُلُوبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

110. Âyet: O münafıkların mescid diye yaptıkları yapı; kalpleri parçalanıp helâk olmadıkça; kalplerinde bir şüphe kaynağı olarak devam edecektir. Allah ﷻ Alîm ve Hakîm'dir.

۞ اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيلِ وَالْقُرْاٰنِ ؕ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِى بَايَعْتُمْ بِهِ ؕ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞

111. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; Cennete sahip olmaları karşılığında Mü'minlerden canlarını ve mallarını satın aldı. Allah'ın ﷻ Yolunda savaşçılar olup büyük uğraşı verirler. Öldürürler yada öldürülürler. Allah ﷻ onlara; Tevrat'ta, İncîl'de ve Kur'an'da gerçekleşeceği kesin olan bir müjde verdi. Kim verdiği sözü yerine tam olarak getirmekte Allah Azîmüşşân'dan daha vefâlı ve daha güzel olabilir? O hâlde ey Mü'minler! Allah ﷻ ile yaptığınız alış-veriş sebebiyle müjdelenip mutlu olun. Bu yaptığınız; büyük bir kurtuluş, büyük bir ermişliktir.

۞اَلتَّآئِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّآئِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْاٰمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ۞

112. Âyet: Kendilerini Allah'a ﷻ satıp kurban eden o şevgili kullar; tevbe edenlerdir, yani herkesten ve her şeyden vazgeçip Allah'a ﷻ yönelenlerdir. İbadet etmekte öne çıkanlardır. Rablerine hamd edip hakkıyla övmekte öne geçenlerdir. Seyahat edenlerdir, yani Allah ﷻ için ilim tahsil etmek, Dînini yayıp insanları irşâd için Yeryüzünde dolaşanlar ve Oruç tutup ruhen yolculuk yaparak mertebeler geçenlerdir. Rukû' edenlerdir ve Secde edenlerdir ve Namazın rukünlerini uzun tutanlardır. Kur'an ve Sünnetle belirlenmiş olan İlâhî buyrukları emredip icraa edenlerdir. Münkerden (yani Dînin tanımadığı sağlıklı insan karakterinin kabul etmediği İlâhî yasaklardan) uzaklaştıranlardır. Allah'ın ﷻ sınırlarını ve hükümlerini koruyup gözetenlerdir.

Ey Adıma görev yapıp sırf buyruklarımı icraa Eden En Yüce Rasûl ﷺ! Gerçek Mü'minleri müjdele.

۞مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُٓوا اُولِي قُرْبٰى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ۞

113. Âyet: Yüce Peygamber ﷺ ve Mü'minler için; Cehennemlik oldukları açığa çıkıp anlaşıldıktan sonra; akrabaları ve dostları da olsa müşrikler için Allah'tan ﷻ mağfiret dilemeleri, onların bağışlanmalarını istemeleri asla caiz olmaz.

۞وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيمَ لِاَبِيهِ اِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُٓ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيمٌ۞

114. Âyet: İbraahîm Peygamberin ﷺ; Babasına Allah'tan ﷻ mağfiret dilemesi sadece ona verdiği sözden dolayı olmuştu. Kendisine ﷺ Babasının; Allah'ın ﷻ düşmanı olduğu açıklanıp anlaşılınca derhâl Babasından uzaklaştı. Bilesiniz ki İbraahîm ﷺ; Rabbisinin aşkıyla çokça âh ederek yakarışlarda bulunan, kahrından ve gazabından korkup rahmetini dileyerek bir an gaflete düşmeyen, Dînî ve Dünyevî işlerinde gayet sabırlı, halka davranışlarında pek ağır başlı Yüce bir Kul idi ﷺ.

۞وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰيهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ۞

115. Âyet: Allah ﷻ hiçbir kavmi; Îman ve İslâm'a erdirdikten sonra sapıklığa düşürmez. Onları; şirke düşmekten, yaratılmışın haklarına ve sınırlarına geçmekten ve büyük günahlardan korunmaları için nelere dikkat edeceklerini açıklayıncaya kadar korunmalarını sağlar. Ne zaman ki buyrukları terk ederek, hukuku ve sınırları çiğneyerek sapıklığı seçerler ve Hak Yoldan çıkarlarsa o zaman onları; hak ettikleri sapıklık içerisinde bırakır. Çünkü Allah ﷻ her şeyi bilir ve herkesi tanır, haininin cezasını verir.

۞اِنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ يُحْيٖ وَيُمِيتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ۞

116. Âyet: Bilesiniz ki Semâvâtın ve Arzın mülkü, yani idaresi ve her şey Allah'ındır ﷻ. Diriltir, öldürür. O'ndan ﷻ başka ilâh olmadığından; karşı duran, itiraz eden olamaz. Ey dik durmak iddiasında bulunan kâfirler; günbegün yıkılıp gidiyorsunuz. Sizin için O'ndan ﷻ başka gerçek ma'nada hiçbir dostunuz ve hiçbir yardımcınız yok. O ﷻ sizi cezalandırırken; sizlere arka çıkacak ve yardım edecek hiçbir kimse olmayacak.

۞لَقَدْ تَابَ اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۗ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُفٌ رَحِيمٌ۞

117. Âyet: Allah Azîmüşşân; muhaliflerin yalan sebeplerle izin istemesi ve Yüce Peygamberin de ﷺ; durumlarını bilmediği için izin vermesini ma'zur gördü, bu hususta tevbesini kabul etti ve bu yerinde olmayan izni verdiğinden doğabilecek zarardan Rasûlünü korudu ﷺ. O zor saatte, Tebûk savaşına gittikleri vakit, yani açlığın, susuzluğun, yorgunluğun

ve her türlü çaresizliğin dayanılamaz hâle geldiği vakit; Yüce Peygambere ﷺ uyan Mekkeli Mühâcirlerle Medîneli Ensara ve içlerinden bir gurubun; kalpleri neredeyse Peygamberlerine ﷺ uymaktan saparak münafıklardan olacak hâle gelmesinden sonra hepsine tevbe nasib etti. Kendisine saadık kullar olarak yönelmelerinde başarılar verdi. Çünkü O Yüce Mevlâ Mü'min kullarına Raûf, son derece şefkat ve merhamet gösterip durumlarını Gözetendir ve Rahîm'dir, onların daima yardımına ve desteğine yetişerek sıkıntılarını yok edip ihtiyaçlarını Gideren, yakınlığına ve ebedî seadetlere Erdirendir.

۞وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّٓوا اَنْ لَا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ؕ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞

118. Âyet: Savaşa gitmekten geri bırakılan O Üç Kuluna da tevbe nasip etti. Bunlar Ka'b Bin Mâlik, Hilâl Bin Ümeyye ve Mürare Bin Rabîa idiler. O Yüce Rasûl ﷺ; haklarında İlâhî karar gelinceye kadar; bunlarla kimse konuşmasın diye emretti. Tüm genişliğine rağmen Yeryüzü onlara dar gelmiş, canları kendilerine yâr olmuyor, dar gelip sıkıntı veriyordu. Her konuda Örnek Olan Sevgili Rasûlün ﷺ sırrınca (içinde duyduğu inanç ve yakarış tarzında) içlerine Yüce Mevlâ'dan doğan ilhamla inanıp anladılar ki Allah Azîmüşşân'dan gelecek kahır, gazap ve azaptan sığınılacak bir sığınak yok, ancak sırf Kendisine ﷻ sığınılır. Yüce Önder ve Eşsiz Örneğin ﷺ yakarışları gibi yakarışlarda bulundular ve dediler ki ey Mevlâ'mız, Yüce Sahibimiz! Senin kahrından; hımâyene, gazabından; rahmetine, çetin cezalandırmandan; engin affına, her şeyden sırf Sana sığınırız...

Allah Teâlâ onlara; tevbe etmeleri için rahmet ve yardımıyla dönüp şefkatle nazar etti ve tevbe etmelerinde başarılı kıldı. Bilesiniz ki Allah ﷻ Tevvâb ve Rahîm'dir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ ۞

119. Âyet: Ey Mü'minler! Allah Azîmüşşân'dan, kahrından ve azabından korunun. Korunma yollarından önemli bir yol olarak; saadık kullarıyla beraber olun.

۞مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَاٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي

سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَؤُنَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۙ۝

120. Âyet: Medîne Şehrinde yaşayan Mü'minlere ve çevresindeki Mü'min bedevîlere; çağırdığı ﷺ hiçbir görevde; Allah'ın ﷻ Rasûlünden geri kalmaları ve O'nun ﷺ Mübarek Canını bırakıp kendi canlarına değer vermeleri asla uygun ve caiz olmaz. Bu ağır sorumluluk şu sebepledir: Onlara Allah ﷻ Yolunda; susuzluk, yorgunluk, açlık dokunmaz, düşmanı öfkelendirip rahatsız edecek bir yol çiğnemez ve de düşmandan uğranacak bir zarara uğramazlar ki kendilerine saalih bir amel, İman ve İslâm'larına kuvvet veren ve ebedî seadetlerine sebep olan yararlı bir iş yazılmış olmasın. Yani basit dünyalıklar için türlü sıkıntılar çekilirken bu paha biçilmez yüce ni'met için bu sıkıntılara katlanmak gerekmez mi? Elbette erecekleri şeref ve mertebeler uğruna; Yüce Önderlerini ﷺ canlarından çok Üstün tutup çağrısına bütün varlıklarıyla koşacaklar, tüm icraatlarında ve buyruklarında; itiraz etmeksizin, hatta düşünüp yorum yapmaksızın teslîm olup hizmetinde bulunacaklar. Bilesiniz ki Allah ﷻ ihsân sahıplerinin yaptıklarını zaayi' etmez, asla karşılıksız koymaz.

۞ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

121. Âyet: Mü'minler Allah ﷻ Yolunda; Küçük-büyük her ne harcasa, Allah ﷻ için bir vâdî, bir dere kat' edip geçse muhakkak bu yapılanlar haklarında iyilik olarak yazılır. Çünkü Allah ﷻ onları; yaptıklarının daha güzeli ile mükâfatlandıracak.

۞ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَآئِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ۞

122. Âyet: Mü'minlerin topyekûn savaşa gitmeleri uygun olmaz. Memleketi yönetenler; yönetimi bırakmamalı, daima en üst düzeyde güvenlik tesis edilip korunmalı, iş sahaları işsiz, ocaklar sahıpsiz ve aşsız, okullar eğitimsiz kalmamalı. Bu sebeple her cemaatten bir bölük savaşa gitmeli, idare, emniyet ve iş merkezlerinde kalanlarla beraber Dînde ince ve önemli ilimleri öğrenmek ve dönüp geldiklerinde kavimlerini uyarıp irşâd etmek için kalanlar da olmalı ki hayatlarında yanlış yapmaktan, Dînî-Dünyevî zarar görmekten korunsunlar.

Yine farklı guruplardan öğrenciler; denetim altında gerekirse uzak diyarlardaki ilim merkezlerine giderek İlâhî ilimler ve Dînde yüce anlayışlar tahsil etmek için seferber olmalılar ki döndüklerinde insanları bilgilendirsinler.

۞ يَآ اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۞

123. Âyet: Ey Îman edenler! Kâfirlerin size en yakın olanlarıyla savaşın. Çevrenizi zulüm ve kâfirlikten temizleyin. Sonra kademe-kademe Cihâd alanını genişletin. Kâfirler; sizinle karşılaştıklarında sizde; sertlik ve şiddet bulsunlar. Bu sebeple gevşeklik göstermeyin. Bilesiniz ki Allah ﷻ müttekîlerle beraberdir.

۞ وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا فَزَادَتْهُمْ اِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۞

124. Âyet: Bir Sûre indiği zaman; o kâfir ve münafıklardan bazısı diyor ki Muhammed ﷺ; inen Sûre ve Âyetlerin Îmanı artırdığını söylüyor. İnen bu Sûre; hanginizin Îmanını artırdı?

Ey hainler! Bildiğiniz şu Mü'minler var ya inen Sûre onların Îmanlarını artırıp kuvvetlendirmekte ve her bir Sûre indiği zaman müjdelenip çokça sevinmektedirler.

۞ وَاَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ۞

125. Âyet: Kalplerinde münafıklık derdi olanların ise inen Sûreler ve Âyetler; murdarlıklarına murdarlık katar, görecekleri azabı artırır. Dolayısıyla Cehennemi boylayan kâfirler olarak ölürler.

۞ اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ۞

126. Âyet: O münafıklar ve yandaşları; kendilerini görüp ne yaşadıklarını bilmezler mi? Her sene bir veya iki defa fitneye, çetin sıkıntılara hedef olurlar, zorlu imtihandan geçerler. Sonra da tevbe etmezler, düşünüp ders almazlar.

۞وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ هَلْ يَرٰيكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۞

127. Âyet: Bir Sûre indiği zaman; hakkımızda ne anlatılacak diye telaşlanırlar ve birbirine bakınırlar. Kendilerini bir gören var mı? Gören biri yok kanaatine varmaları sonunda; sinerek ve gizlenerek çıkıp giderler. Anlayışsız topluluk oldukları için Allah ﷻ; onlara gazap edip kalplerini mühürleyerek Îmandan uzaklaştırdı.

۞لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ ۞

128. Âyet: Kesin olarak bilip anlayasınız ki sizlere; sizden, kendi türünüzden İnsan bir Peygamber geldi ﷺ. Azîz'dir, pek Üstün ve pek Kıymetli. Sizin sıkıntıya girmeniz, zora düşmeniz; O'nun aleyhine ve âdeta zararınadır ﷺ. Sizlere, yani Mü'min olanlarınıza pek Düşkün. Çok Şefkatli ve pek Merhametlidir. Sizlerin mâddî ve ma'nevî kazanç Sebebinizdir.

۞فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞

129. Âyet: Ey Kıymetlim, Sevgili Rasûlüm ﷺ! Seni bunca tanıtıp insanlara; Sana tam bir teslimiyyetle uymalarını tavsiye etmeme rağmen; eğer yüz çevirip giderlerse de ki Bana Allah Azîmüşşân yeter. Hiçbir ilâh yok, sırf O Var ﷻ. O'na ﷻ tevekkül ettim, Bana uyanlara da Beni bırakıp gidenlere de ne yapacağını iyi Bilen Vekîlim, Avukatım O'dur ﷻ. O ﷻ muazzam Arşın Rabbi, Arşla beraber her şeyin Mâlikidir ﷻ.

سُورَةُ يُونُسَ

YÛNÜS SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۞

1. Âyet: (اَنْتَ لَيِّنٌ رَحِيمٌ) Sen ey âlemlere Rahmet ﷺ! Pek Yumuşak, Gayet Merhametlisin. Sana inip gelen Şu Yüce Sözler; Hakîm Olan, kusursuz ilimleri ve eşsiz hukümleri İçeren, sağlam icraatları Anlatan, yüce gayelere ermeyi Sağlayan Muazzam Kitabın Âyetleridir. Tam bir yumuşaklık, şefkat ve merhametle; buyruklarımı, müjde ve uyarılarımı kullarıma anlat.

۞ اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۗ قَالَ الْكَافِرُونَ اِنَّ هٰذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ ۞

2. Âyet: Kendilerinden bir Er Kişiye ﷺ; insanları uyar ve Mü'minleri Rableri katında; saadık kullar, dürüst insanlar olmalarına karşılık ikram olunan sıdk makamıyla, İman ve kususrsuz kulluklarına uygun yüksek mertebeleri olduğu ile müjdele diye vahyetmemiz; insanlara şaşılacak bir şey mi oldu? Kâfirler; kendilerini Dünya ve Ahiretin zararından ve Cehennemin ebedî olan korkunç ateşinden uyarmak ve kurtarmak için gelen Peygamberlerine ﷺ Bu; kesinlikle bir sihirbazdır dediler. Tabîî ki ahmakça iftira edip nankörlük yaptılar.

۞ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِی سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ یُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا مِنْ شَفِیعٍ اِلَّا مِنْ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۞

3. Âyet: Bilesiniz ki Rabbiniz ve tüm mevcudatın Rabbi Olan Allah ﷻ; Semâvâtı ve Arzı altı günde, günün, zaman ve mekânın olmadığı bir durumda; Kendisinden başkasının bilmediği altı devrede ve evrede yarattı, sonra da tüm yaratılmışın iş ve icraatını yürütmek üzere Arş-ı A'zamın üzerinde egemenliğini açığa koydu. Hiçbir kimseye, hiçbir şefaat edip destek verecek yok, ancak dilediği kimselere dilemesi sonrasında şefaat var. Bu sonsuz kudret ve tek Hâkimiyyet Sahıbi Olan Allah ﷻ Rabbinizdir. Bu sebeple sırf O'na ﷻ kulluk yapın. Hâlâ düşünüp ders yaparak öğütler almayacak mısınız?

۞ اِلَیْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ لِیَجْزِیَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِیْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِیْمٌ بِمَا كَانُوْا یَكْفُرُوْنَ ۞

4. Âyet: Dönüşünüz sırf O'nadır ﷻ. Bu haber; Allah Azıîmüşşân'ın gerçekleşeceği kesin olan sözüdür. Bilesiniz ki O ﷻ; yaratılanların tamamını yaratmayı, ilk baştan yoktan var ettiği gibi sonra öldürüp tekrar dirilterek döndürüp Kendisine götürür. Çünkü İman edip salih ameller, İmanlarına uygun iyi işler işleyenleri adaletle mükâfaatlandıracak, İman etmeyen kâfirleri ise ağır cezalarla cezalandıracak. Kâfirlikleri sebebiyle onlara; içtiklerinde bağırsaklarını parçalayacak derecede kaynar içecekler ve çok acı bir Cehennem azabı var.

۞ هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِیَآءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِیْنَ وَالْحِسَابَ ؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ یُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ ۞

5. Âyet: O Yüce Rabbiniz; İman edip kulluk yapacaksınız diye; Yeri-Göğü emrinize verdi. Güneşi; sizler için zıya, yani ısın ve ışın kaynağı, Ayı ise nûr, yani aydınlık aracı yaptı. Aya değişik menziller, farklı durumlarda görünmesi, o sebeple senelerin, tüm vakitlerin sayısını ve hesabını bilesiniz diye konup göçme yerleri, yani faklı yörüngeler takdir etti, ölçüp biçti. Bu anlatılan her şeyi başka değil, sırf hak ve gerçek olarak yüce gayeler için yaptı. Âyetlerini akıl sahibi olup bilen ve anlayan toplum için bölümler ve konular hâlinde güzelce açıklıyor.

۞ اِنَّ فِي اخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَّقُوْنَ ۞

6. Âyet: Bilesiniz ki gece ve gündüzün değişik durum ve ölçüler çerçevesinde devam etmesinde, Semâvât ve Arzın içindekilerle beraber yaratılmasında; nankörlük ve azgınlık yaparak İlâhî kahra ve korkunç azaba uğramaktan sakınanlar için âyetler, Allah'ın ﷻ Varlığına, Birliğine, her şeye Kadir olduğuna, yüce gayeler için yaratıp türlü ni'metlerle yaşattığına belgeler ve işâretler var.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا وَرَضُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَاَنُّوْا بِهَا وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنْ اٰيٰتِنَا غٰفِلُوْنَ ۞

7. Âyet: Bize kavuşacaklarını kesinlikle ummayan, Ahireti inkâr eden, Dünya hayatına razıî olan, o hayatla sargın ve mutlu olanlar; Âyetlerimizden ve uyarılarımızdan gafil ve habersiz olanlar...

۞ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰيهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۞

8. Âyet: Bak işte o beyinsizler var ya onların sığınıp barınacakları yer; kazanıp hak ettikleri zulüm, kâfirlik ve bozgunculuk sebebiyle Cehennem ateşidir.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيْهِمْ رَبُّهُمْ بِاِيْمَانِهِمْ ۚ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۞

9. Âyet: Şunu da bilesiniz ki İman eden ve İmanlarına uygun iyi işler yapanları Rableri; İman edip kulluk yapmaları sebebiyle yüce mertebelere erdirir. Onlar; Neîm, yani son-

suz ni'met ve ebedî mutluluk Cennetlerinde hayat sürecekler ve köşklerinin altlarından türlü içecek nehirleri akar. O Cennetlerde yapacakları hiçbir iş ve hizmet yok.

۞ دَعْوٰيهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَاٰخِرُ دَعْوٰيهُمْ اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ ۞

10. Âyet: Orada kulluk ve duaları sadece; ey Allah ﷻ! Seni hamd ile Tesbîh ederiz, Sen Bambaşkasın. Orada birbirlerine hayat ve mutluluk dilemeleri; sadece selâmdır, Selâm Olan Allah'ın ﷻ selâmet ve mutluluğunun lezzetlerini farklı hâllerde devamlı yaşatmasını dilemektir. Her dua ve yakarışlarının sonu ise şu sözleridir: Hamd, tüm güzel övgüler ve üstün nitelemeler; âlemlerin Rabbi Olan Allah'adır ﷻ.

۞ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ ۟ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

11. Âyet: Eğer insanların; iyilikleri istedikleri gibi öfke ve sıkıntı anında; ya Rabbi! Beni kahret, bu oğlumun belâsını ver, başımıza taş yağdır gibi acele olarak şer ve kötülükleri istemelerini; Allah ﷻ kabul edip acele olarak onlara istedikleri gibi verseydi; ömürleri tükenir helâk olurlardı. Hulasa Rabbiniz; rahmetinin gereği olarak yaşayıp kurtuluş yollarını bulmanız ve ebedî olarak mutlu olmanız için sizlere fırsatlar veriyor.

Bize kavuşacaklarını ummayan ve Ahirete Îman etmeyen, zulme ve kâfirliğe devam edenlere de mühlet ve fırsatlar veririz. Azgınlıklarına batıp bocalarcasına yaşarlar, lakin bu; onların azabının artmasına sebep olur.

۞ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْۢبِهٖٓ اَوْ قَاعِدًا اَوْ قَآئِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُنَآ اِلٰى ضُرٍّ مَّسَّهُ ۟ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

12. Âyet: İnsana bir zarar, sıkıntı ve dert dokunduğunda; saadık kullarımız gibi yanı üzere yatarken, otururken ve ayakta olduğu hâlde devamlı dua edip yakarışlarda bulunur. O zarar ve sıkıntıyı üzerinden kaldırdığımızda ise kendisine dokunan zarar ve sıkıntının kalkması için Bize ﷻ hiç dua etmemiş gibi eski yaptığı yanlışlıkları icraa etmeğe geçer gider. Emir ve yasak tanımaz, pis arzularına göre işler yapar. Bu zalimler; Rablerini gece-gündüz,

gizli-aşikâr zikredip duada bulunan saadık kulları ve onların davranışlarını beğenmezler, yaptıkları zulüm ve haksızlıkla öne geçmeğe çalışırlar. Bak işte bunun gibi israf ehli, haksızlık ve zulüm sahıbi kimselere; yaptıkları pis işleri; izin vermemiz sebebiyle Şeytan tarafından zînetlenir, hoş ve süslü gösterilir ki azgınlıklarının artmasıyla cezaları da artsın ve böylece halka yaptıkları cezasız kalmasın.

۞ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۞

13. Âyet: Sizden önce nice toplumları; Îman yerine inkârı, yarar yerine zarar vermeyi tercih ederek zalim olmaları sebebiyle helâk ettik. Peygamberleri ﷺ onlara; kurtuluşları için her şeyi ortaya koyup yol gösteren Âyetleri, Mu'cize ve belgeleri getirmişti. Îman etmek için varlık göstermediler, sağırlar ve hatta ölüler gibi davrandılar. O zalimleri helâk ettiğimiz gibi zulüm ve kâfirlik başta olmak üzere büyük suç işleyen, yarar yerine hep zarar veren suçluları bak böyle cezalandırırız.

۞ ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۞

14. Âyet: Sonra sizleri onların arkasından getirip Yeryüzünde halîfeler yaptık. Bakalım sizler, ne ve nasıl işler yapacaksınız?

۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۭ قُلْ مَا يَكُونُ لِيٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّيٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۞

15. Âyet: Şimdi de Mekke kâfirleri kendilerine; Bizim Sözümüz ﷺ olduğu gayet açık olan Âyetlerimiz okunduğunda; Bize kavuşacaklarını ummayan, Ahirete Îman etmeyen bu kâfirler dediler ki bize Bundan başka bir Kur'an getir veya Bunu değiştir. De ki ey Muhammed ﷺ! Bunu Kendi Varlığım tarafından değiştirmem asla mümkin olmaz. Ben başka değil, sadece Bana vahyedilene, Rabbim tarafından söylenene uyuyorum. Eğer Rabbime karşı gelirsem; Büyük Günün azabından korkarım.

۞ قُلْ لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

16. Âyet: De ki eğer Allah ﷻ dileseydi; O Kur'an'ı sizlere okuyamazdım, Allah da ﷻ Benim dilimden sizlere onu bildirmezdi. Bu görevimden önce içinizde kırk sene gibi bir ömür yaşadım. Bu sebeple aklınızı çalıştırmaz mısınız? Bu Yüce Kur'an; Allah'tan ﷻ başkasının sözü olabilir mi?

۞ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ۞

17. Âyet: Allah Azîmüşşân'a yalanı isnad edip kendi konuştuklarını Allah'ın ﷻ sözü diye iftira edip O'na ﷻ isnad edenden ve Allah'ın Sözüne ﷻ; Bunu Muhammed ﷺ söyledi diyerek yalanlayıp inkâr edenden daha zalim kim olabilir? Hakîkat şu ki bu gibi büyük günahları işleyen suçlular, azgın kâfirler; asla iflâh olmayacak, kurtuluş yüzü görmeyecekler.

۞ وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ۗ قُلْ اَتُنَبِّـُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ۗ سُبْحَانَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۞

18. Âyet: İnsanlık mertebesinden düşmüş olan o müşrikler; Allah'a ﷻ değil de kendilerine zarar veya fayda veremeyen zavallılara tapıyorlar. Bir de diyorlar ki bunlar, yani tapmak için yaptığımız bu heykeller var ya Allah ﷻ katında bizlere şefaat edecek. De ki Allah'a ﷻ; Semâvât ve Arzda O'nun ﷻ bilmediklerini O'na ﷻ haber mi veriyorsunuz? Allah ﷻ Kendisinin ﷻ ; ortakları olduğuna dair hiçbir bilgi ve belgeden bahsetmedi. Ey akıl sahipleri! O'nu ﷻ Tenzîh ve Tesbîh ediniz. O ﷻ; Kendisinden başka ilâh olmayan, eşten, ortaktan Münezzeh Hak ve Tek Ma'bûdünüzdür. Ahmakların şirk koşmalarından Uzak ve pek Yücedir.

۞ وَمَا كَانَ النَّاسُ اِلَّآ اُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوْا ۗ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيْمَا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۞

19. Âyet: İnsanlar sadece tek topluluktu. İlk İnsan ve ilk Peygamber Âdem ﷺ ve oğulları Îman ve itaat ehli saadık kullar idiler. Şeytanın azdırması ile haklılık ve haksızlık konusu ortaya atıldı. Kaabil şeytanlaşarak; saalih bir kul olan Hâbil'i ﷺ öldürdü. Zamanla haksız-

lar çoğaldı, ihtilaflar ve ayrılıklar oldu. Zaman uzayınca Dîn ve Îman unutuldu. İnsanlar; zulüm ve kâfirlikte tek toplum hâline geldi.

Hak Teâlâ peş peşe peygamberler ﷺ gönderdi. Bir tarafta Îman edenler, diğer tarafta zulüm ve kâfirlikte direnenler olunca halk yine ihtilaf etti, ayrılıklar oluştu.

Hulasa Cahiliyye devrinde halk insanlık seviyesinden düşmüş, zulüm ve kâfirlik her Tarafı kaplamış, o gün dîndar geçinen Ehl-i Kitab; müşriklerle kaynaşmıştı. Zira Îman ve Ahiret konusunu unutmuşlar, putperestlerin putuna da halka zulmetmelerine de karışmıyorlar, ne kadar mal ve para biriktirecekler; onun derdinde idiler.

Dolayısıyla insanlık yine zulümde tek ümmet oldu. Allah ﷻ; Son Peygamberini ﷺ gönderip Âyetlerini indirmeğe başlayınca; Âyetleri duyan akıl sahipleri Allah'ın ﷻ kahrından korkup Yüce Kurtarıcıya ﷺ uyarak Îman ve İslâm'la şereflendiler. Zulüm ve kâfirlikte tek toplum olan insanlık yine ayrılığa başladı.

Zulüm ve kâfirlik saltanatını ellerinde tutanlar; Muhammed ﷺ ayrılık çıkardı derken, Yahûdî ve Hıristiyanların çoğu onlara destek veriyorlar, hatta eski bildiklerinden güç alarak onlara şeytanlık yapıyorlardı. Bilmedikleri bir şey vardı, o da Allah Azîmüşşân'ın kararı idi. **Hak gelecek, bâtıl yok olacaktı.** İslâm tam olarak kuvvetlenip Devlet olacak, insanlığın yüzü gülecek. Kimse; kimseye zulmedemeyecekti. Dolayısıyla putperest azgınların ve hain Ehl-i Kitabın; söndürmek için üflemeleri; İlâhî meş'alenin kuvvetlenmesine ve ilelebed yol göstermesine destek oldu, İslâm ve Müslimanlar zalimlerle ve hainlerle Cihâd ederek gelişti ve gelişmektedir.

Hulasa zalim ve hainler; Yüce Peygambere ﷺ ve Müslimanlara zulüm ve azgınlıklarını artırdıklarında; ey Muhammed ﷺ! Eğer Rabbiyin ﷻ; İslâm'ın Nûrunun engellenemeyeceğine dair sözü ve kararı önceden geçmiş ve yazılmış olmasa idi; ayrılığa düşenlerin arasında tartıştıkları konuda karar verilir, geçmiş kavimlerde olduğu gibi inkârcılar topyekûn helâk edilirdi. Zira ayrılığın sebebi daima Var ve Bir Olan Yaratıcıya ﷻ inanmayan ve Yüce buyruklarını yerine getirmeyenlerdir. İnsanlık; tek ümmet ve tek toplum olarak Bir Olan Allah'a, O Gerçek Âmire ﷻ kulluk ve memurluk için yaratıldı.

۞ وَيَقُولُونَ لَوْلَآ أُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۚ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلّٰهِ فَانْتَظِرُوْا ۚ اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ۚ ۞

20. Âyet: Îman etmemek için bahane, yani yalan sebep arayan hainler diyorlar ki Muhammed'e ﷺ bir Âyet, bir Mu'cize inseydi ya. De ki gayb ve geleceğe dair bilinmeyenler

Allah'ındır ﷻ. Gaybın bilgisi, yetkisi ve icraatı O'na aiddir ﷻ. Bekleyin, bilesiniz ki Ben de sizlerle beraber bekleyenlerdenim.

۞وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِيْٓ اٰيَاتِنَا ۭ قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا ۭ اِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُوْنَ مَا تَمْكُرُوْنَ ۞

21. Âyet: İnsanlara dokunan büyük bir zarardan ve sıkıntıdan sonra onlara rahmeti ve bolluğu tattırdığımız zaman; Âyetlerimizi inkâr konusunda derhâl bir hile ve tuzakları olur. De ki tuzak kuranları vurmakta, onları kahretmek için görülmedik icraatlar sergilemekte Allah ﷻ çok Sür'atlidir. Bilesiniz ki elçilerim olan azap melekleri ﷺ sizlerin tuzak ve planlarınızı yazıp kaydediyorlar. Kurduğunuz tuzakların işe yaramayacağını, aksine azap sebebi olacağını bilesiniz.

۞هُوَ الَّذِيْ يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ ۚ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيْحٍ طَيِّبَةٍ وَّفَرِحُوْا بِهَا جَاۗءَتْهَا رِيْحٌ عَاصِفٌ وَّجَاۗءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ اُحِيْطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ لَىِٕنْ اَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۞

22. Âyet: O sonsuz rahmet Sahıbi ﷻ; sizleri karada ve denizde gezdiriyor. Nihayet sizler gemilerde iken ve gemiler; içerisindekileri hoş bir rüzgârla götürürken, insanlar da bununla sevinç ve mutluluk içerisinde yolculuk yaparlarken o gemiye şiddetli bir rüzgâr gelir. Her taraftan büyük dalgalar gelmeğe başlar. Artık inanırlar ki tamamen kuşatıldılar, kurtuluş imkânı kalmadı. O zaman Rablerine yönelerek ve Dîni, yani hayatın ve varlıklarının tamamını Allah'a ﷻ ihlâs edip aid kılarak dua ederler ve şöyle derler: Ey âlemlerin Rabbi! Her şey Senin, bizler de Senin kulların olarak sırf Sana ibadet edip dua yapıyoruz. Senden başka Rabbimiz yok. Eğer bizleri kurtarırsan; her şeyden vazgeçip şükreden, her ni'metiyin karşılığını ödeyen kullarından olacağız.

۞فَلَمَّآ اَنْجٰىهُمْ اِذَا هُمْ يَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

23. Âyet: Rableri onları kurtarınca çok sürmez, yine Yeryüzünde türlü haksızlıklara, azgınlık ve tahribat yapmağa başlarlar. Ey insanlar! Bilesiniz ki, yaptığınız azgınlık ve zulümle-

riniz sırf kendi zararınızadır. Dünyada bir müddet barınıp faydalanma ile ömür geçireceksiniz. Sonra kesinlikle dönüşünüz Bizedir ﷻ. Tüm yaptıklarınızı sizlere haber vereceğiz. Sizler de yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.

۞ اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۞

24. Âyet: Kesin olarak bilesiniz ki Dünya hayatı, yani Dünyada var olup hayat sürmeniz; Gökten indirdiğimiz su gibidir. O suya; topraktaki bitki tohumları karışır, insanların ve diğer canlıların yiyeceği ürünler meydana gelir. Nihayet Yeryüzü; türlü renklerdeki ekinler, sebzeler, çayırlar ve ağaçlarla parıltılı süs ve güzelliğini tutar ve süslenir. Onlara sahip olanlar zannederler ki bunlara Kaadiriz ve her şey bizim elimizdedir. O güzelliklerin yok edilmesine dair emrimiz gece veya gündüz gelir, birden o güzellikleri kırıp dökerek toprağa serer. Öyle bir durum alır ki zannedersiniz o varlıklar dün hiç yoktu. Hâl bu ki dün tamamı duruyordu ama bugün yok.

İşte su misali olan ruhunuz; Allah'tan ﷻ geldi. Bir şeylere karışarak; et oldu, kemik oldu, çocuk oldu, olgunlaştı ve evlenerek dal kol saldı. Sonra ruh; kazandığı ameller, iş ve icraatlarla Allah'a ﷻ dönüp gidince Dünya hayatı ve sonradan olan beden yok oldu. Tıpkı gelip geçen atalar gibi. Bak işte Âyetlerimizi; düşünüp faydalanan her bir toplum için böyle net ve güzelce açıklıyoruz.

۞ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۞

25. Âyet: Allah ﷻ tüm kullarını; Selâm'ın ﷻ Yurduna, yani sonsuz selâmet, güven ve seadet Sahibi Olan Allah'ın ﷻ Kendi Yurduna, geldiğiniz yere Yüce Huzuruna çağırıyor. Orada; korkudan, yaşlanmaktan, hastalanmaktan, üzüntü, keder ve tüm eksikliklerden selâmette olma, ölümsüzlük, hep rahat, hep bolluk ve devamlı mutluluk, sonsuz ni'met ve güzellikler var. Aklınızı başınıza alın, buyruk dinleyin, Dünyaya takılıp kalmayın. Rabbiniz her şeyi ve herkesi iyi bilir. Dilediğini; O Yurda götürecek olan Sırat-ı Müstekîme, yani Kusursuz Doğru Yol ve En Mükemmel Hayat Tarzı Olan İslâm'a erdirir.

۞لِلَّذِينَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۖ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ۖ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

26. Âyet: Güzel yapanlara; En güzeli ve fazlası var. Yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak, kendisine verilen aklı, ruhu, bedeni organları ve tüm imkânları pek güzel tarzlarda kullanarak Dînî ve Dünyevî işlerde pek başarılı olup yaratılmışa; Yaratan için hep güzellikler ve ikramlar sunarak Allah'ı ﷻ Razî edenlere; yaptıklarıyla ölçülemeyecek derecede pek güzel olan Cennetler var. Cennetlerin ve tüm ni'metlerin tamamıyla kıyaslanamayacak bir büyük ve pek fazla bir ikram var ki O da Yüce Mevlâ'mızın; Cemalini göstermesidir ﷻ. O Cennetliklerin yüzlerini artık; aşırı yorgunluk ve sıkıntıdan çökmüş olan kara lekeler ve perişanlık kaplamaz. Bak işte onlar; nûrlu ve güler yüzlü, tertemiz Cennet sâkinleridirler. O Cennetlerde ebediyyen kalacaklar.

۞وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّـَٔاتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ مَا لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ۗ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

27. Âyet: Her türlü kötülüğü yapanlar, yasakları işleyip ağır günahları kazananlar için her bir kötülüğün cezası misliyle verilir, yani yaptığı kötülük kadar ceza verilir. Onları büyük bir perişanlık kaplar. Allah'ın ﷻ cezalandırmasından ve azab etmesinden onların sığınacakları bir yer ve bir kurtarıcı yok. Sanki yüzleri karanlık geceden parçalarla kaplanmıştır. Bak işte onlar; Cehennemde yaşayacak olanlardır. Orada ebedî kalacaklar.

۞وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ اَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُونَ ۞

28. Âyet: Onların tamamını toplayacağımız, sonra da o müşriklere ve taptıkları düzmece tanrılarına şöyle diyeceğiz: Rabbinize ortak koşup taptığınız tanrılarınızla beraber olduğunuz yerde kalın. O çetin Günü bir tasavvur edin. Dünyada var olan aralarındaki sıkı bağları kaldırıp birbirinden ayırırız. O zaman müşriklere; taptıkları heykeller, liderler, Uzeyr ve Îsâ ﷺ gibi Peygamberler ﷺ ve melekler ﷺ derler ki sizler bize tapmıyordunuz. (Kendi pis arzularınıza ve batıl görüşlerinize taparak bizleri istismar ediyordunuz.)

۞ فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِينَ ۞

29. Âyet: Kendilerine tapan müşriklerle aralarında bağ kalmayan tanrıları diyecekler: Aramızda olan her şeyi Bilen Şâhid olarak Allah ﷻ yeter. Gerçekten bizler sizin neye ve kime taptıklarınızdan habersizdik.

Hatırlatma: O Gün kişinin kendi organları, heykel, resim ve her şey konuşturulacak.

۞ هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّٓوا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰيهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

30. Âyet: Orada herkes önceden yaptığıyla imtihan verir, amel defterini okur, Dünyada yaptıklarını tam olarak anlar. Hulasa Hak ve Gerçek Mevlâ'larına, Tek Sahipleri ve Yöneticileri Olan Allah'a ﷻ döndürülüp götürülürler. Mükemmel adaletiyle herkesin hak ettiğini ve Îman ehline fazlasını verir. Putperest müşriklerin iftira ve düzmeceye dayalı taptıkları kaybolup gider.

۞ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ فَسَيَقُولُونَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۞

31. Âyet: De ki Gökten ve Yerden rızıklar vererek sizleri Besleyen kim? Yoksa duymuyor musunuz?

Duyuyorsanız söyleyin; kulaklarınıza ve gözlerinize Mâlik ve Sahip olup Çalıştıran Kim? Kimdir; ölüden diri, diriden; ölü Çıkaran? Bütün mevcudatın, Semâvât ve Arzın, Dünya-Ahiret ve içindekilerin iş ve icraatlarını yürütüp Yöneten kimdir? Elbette diyecekler ki Allah ﷻ. O hâlde; O sonsuz kahır ve azamet Sahıbinden korkup azabından korunmayacak mısınız?

۞ فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُونَ ۞

32. Âyet: Bak işte! Bu yüce Niteliklerle Kendisini Tanıtan, sizleri yoktan var edip türlü ni'metleriyle Yaşatan; Hak ve Gerçek Rabbiniz Olan Allah Azıîmüşşân'dır. Hak Olandan ﷻ sonrası nedir? Hiçbir şey değil, sadece yok olup gidendir. Düşünerek bunları dinlediğinizde; hakkı ve hakîkatleri anlıyorsunuz. O hâlde nasıl oluyor da saptırılıp başka yollara götürülüyorsunuz?

۞ كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

33. Âyet: Bak işte böylece Rabbiyin, onlar Îman etmezler sözü; fâsıklar ve Dînden çıkıp tamamen bozulmuş olanlar hakkında gerçekleşti ve yerini buldu. Hanı Rabbin demişti ki "ey Şeytan! Seni ve sana uyanları Cehenneme dolduracağım".

۞ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُۥ فَاَنّٰى تُؤْفَكُونَ ۞

34. Âyet: Putperest kâfirlere de ki Allah'a ﷻ ortak koştuklarınızdan bir kimse var mı ki yaratılmış olanı ilkin yoktan var etsin, onu öldürdükten sonra tekrar diriltsin? De ki Tek Yaratıcı Olan Allah ﷻ; yoktan var eder, öldürür ve diriltip Huzurunda toplar. Nasıl saptırılıp Haktan uzaklaştırılıyorsunuz?

۞ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَنْ يَهْدِٓى اِلَى الْحَقِّ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِى لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدِٓى اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لَا يَهِدِّٓى اِلَّآ اَنْ يُهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۞

35. Âyet: De ki ortak koştuklarınızdan kimse var mı ki Hakka erdirsin? De ki Hakka; Allah ﷻ erdirir. Hakka Erdiren Allah Azîmüşşân mı, Kendisine uyulmağa ve buyrukları duyulup itaat olunmağa daha Haklıdır, yoksa Hakka erdirmek şöyle dursun, Hakka erdirilmedikçe eremeyen mi daha haklıdır? Ne oldu sizlere, nasıl kararlar verip sapıkça konuşmalar yapıyorsunuz?

۞ وَمَا يَتَّبِعُ اَكْثَرُهُمْ اِلَّا ظَنًّا ۚ اِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِى مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌۢ بِمَا يَفْعَلُونَ ۞

36. Âyet: Onların çoğu sadece zanna uyuyor. Zan kesinlikle haktan bir şey kazandırmaz ve haklılık adına bir yarar sağlamaz. Şüphesiz ki, Allah ﷻ o hainlerin tüm çalışmalarını bilmektedir.

۞ وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ يُفْتَرٰى مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِى بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۞

37. Âyet: Bu Kur'an; asla Allah'tan ﷻ başkası tarafından bir iftira ile ortaya konmuş olmadı. Ancak ve ancak Allah ﷻ tarafından; Kendinden önce inen Kitapları ve peygamberleri ﷺ tasdik ederek, büyük-küçük, canlı-cansız, Dünya-Ahiret ve içindekiler, olmuş ve olacak her şeyin ve herkesin kayıtlı olduğu Levh-ı Mahfuzu açıklayarak yaratılanı; Yaratana erdirmek için geldi. Âlemlerin Rabbi Olan Allah'ın ﷻ Kitabı olduğunda; mükemmel bir tarzda açıklanmakla O'nun ﷻ tarafından geldiğinde asla şüphe yok.

۞ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ۭ قُلْ فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهٖ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞

38. Âyet: Yoksa Onu Muhammed mi ﷺ iftira etti diyorlar? Yani onlar şöyle mi diyor? Kendisi derleyip ortaya koydu da Allah'tan ﷻ geldiğini iddia ediyor mu diyorlar? De ki kul sözü olduğu iddiasında doğru söylüyorsanız; Onun bir benzerini getirin, hem de Allah'tan ﷻ başka; gücünüzün yettiği kimselerin tamamını size yardım etmeleri için çağırın.

۞ بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهٖ وَلَمَّا يَاْتِهِمْ تَاْوِيلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظّٰلِمِيْنَ ۞

39. Âyet: O inkârcılar bilip anlayarak bir şey konuşmuyorlar, aksine ilmini kavrayamadıkları, sırrına eremedikleri Kur'an'ı; inatçı câhiller olarak yalanlayıp inkâr ediyorlar. O câhil inkârcılara; Kur'an'ın te'vîli, tehdîdle verdiği haberin neticesi, yani azabımız henüz hiç gelmedi. Beyinsizlikleri sebebiyle O Kur'an'ı; haber verdiği azap gelinceye kadar anlamayacaklar ve tasdik etmeyecekler. O zaman da anlamaları fayda vermeyecek, helâk olup gidecekler. Bak işte bunlardan önceki inkârcılarda böyle yapmıştı. Bak gör zalimlerin sonu nasıl oldu?

۞ وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهٖ ۭ وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِيْنَ ۞

40. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senin Kavminden kimileri O Kur'an'a Îman ediyor. Onlardan bazıları ise Ona Îman etmeyecek. Rabbin bozgunculuk yapan tahribatçıları çok iyi bilmektedir. Sonunda kahrolup gidecekler.

۞ وَاِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِّيْ عَمَلِيْ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۚ اَنْتُمْ بَرِيْۗـُٔوْنَ مِمَّآ اَعْمَلُ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ۞

41. Âyet: Seni yalanlayıp inkâr ederlerse; de ki Benim yaptığım Bana aid, sizin yaptıklarınız da size aiddir. Benim yaptığımdan siz uzaksınız ve sorumlu olmazsınız. Sizin yaptığınızdan Ben uzağım ve sorumlu değilim.

۞ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۞

42. Âyet: Onlardan Seni dinleyenler var ama akılsız sağırlara Sen bir şey duyurabilir misin?

۞ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ اِلَيْكَ اَفَاَنْتَ تَهْدِى الْعُمْىَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ۞

43. Âyet: Onlardan Sana bakanlar var ama Sen o körleri Hakkı görmeğe erdirebilir misin?

۞ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـًٔا وَلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

44. Âyet: Allah ﷻ; insanlara hiç zulmetmez, ancak onlar kendilerine zulmediyorlar. Kendi gözlerini kör, kulaklarını sağır ediyorlar ve özlerini çürütüyorlar. Bu sebeple korkunç zararlara girecekler.

۞ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَمْ يَلْبَثُوٓا اِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَآءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۞

45. Âyet: Yaratılmışı huzurumuzda topladığımız Kıyamet Gününde; Dünyada olup biten her şeyi net olarak hatırlarlar ve zannederler ki Dünyada sadece gündüzün bir saati kadar kaldılar. Herkes birbirini tanır. Dünyada yaşarlarken; Allah'a ﷻ kavuşacaklarını ve Ahireti yalanlayıp inkâra dalarak hidâyeti bulamayanlar; O Gün gerçekten her şeylerini kaybedip büyük zarara girerler. Yarın utanıp pişman olacağınız işleri; bugün yapmayın.

۞ وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِى نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلٰى مَا يَفْعَلُونَ ۞

46. Âyet: Ey En Sevgili Rasûlüm ﷺ! Eğer o inkârcılara yaptığım tehdidin bir kısmını Sana gösterir de Sen hayatta iken onların başlarına geleni görürsen; pişmanlıklarına şâhid

olacaksın. Veya Seni öldürürüz de bunu görmezsen Bil ki dönüşleri Bize olacak ve yaptığımız tehdidler kesinlikle başlarına gelecek. Sonra bil ki Allah ﷻ; onların bütün çalışmalarını hakkıyla bilip Gören Şâhiddir, yaptıklarının hiçbiri cezasız kalmayacak.

۞ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞

47. Âyet: Her bir ümmetin bir peygamberi ﷺ var. Kıyamet Gününde toplanan ümmetlere peygamberleri ﷺ; şâhidler olarak geldiklerinde her şey açığa konur ve aralarında ilâhî karar verilir. Kimseye haksızlık yapılmaz, herkes hak ettiğini bulur.

۞ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞

48. Âyet: Diyorlar ki tehdid edilen azabın geleceğine dair vakit ne zaman. Eğer iddianızda doğru iseniz o vakti haber verin.

۞ قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۭ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۭ اِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۞

49. Âyet: De ki Allah'ın ﷻ dilemesi dışında Ben kendime zarar veya fayda vermeğe muktedir değilim. Rabbimin bildirmediğini bilemem. Her bir toplum ve her insan için belirlenmiş bir ecel, ömrünün biteceği bir an var. Ecelleri geldiğinde ondan bir saat geri kalamazlar, ileri de gidemezler, yani vaktinde yok olurlar.

۞ قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ۞

50. Âyet: İnkârcılara de ki bakın ve anlayın; Allah'ın ﷻ azabı sizlere gece veya gündüz gelirse; o vakit o büyük suçları işleyen kâfirler; Allah Azîmüşşân'dan acele olarak neyi isterler? Bir şey istemeğe vakit bulamazlar ve helâk olurlar.

۞ اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۭ آٰلْــٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۞

51. Âyet: O azab size geldikten sonra mı Îman edeceksiniz? Size o zaman şöyle denir: Şimdi mi Îman ediyorsunuz? Hâl bu ki siz o azabı gelsin diye acele olarak istiyordunuz.

۞ ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۞

52. Âyet: Sonra zalimlere şöyle denir: Ebedîlik azabını tadın. Siz herhangi bir ceza görüyor musunuz? Elbette yaptıklarınızın karşılığı olarak kazanıp hak ettiğiniz cezadan başka ceza görmüyorsunuz.

۞ وَيَسْتَنْبِـُٔونَكَ اَحَقٌّ هُوَ ۭ قُلْ اِىْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ۭ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۞

53. Âyet: Sana soracaklar: Bize korkutarak haber verdiğin ölümden sonra diriltilmek ve azap görmek hak ve gerçek mi? De ki Evet, Rabbime yemin ederim (î vallahi, evet Allah'a ﷻ yemîn ederim) ki o hak ve kesin olarak gerçekleşecek ama sizler asla Rabbinizi aciz koyacak değilsiniz ve O'ndan ﷻ kurtuluşunuz olmayacak.

۞ وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ۭ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞

54. Âyet: Dünya hayatında Îman etmeyip zulüm ve kâfirliği benimseyen her bir zalim kimse; tekrar diriltilip Ahirete varınca öyle pişman olacak ki Yeryüzünde bulunan tüm zenginlikler kendinin olsa; tamamını fidye olarak verip başına geleceklerden kurtulmak ister. Azabı gördüklerinde bu büyük pişmanlığı sır olarak içlerine atacaklar. Kendilerini la'netleyecekler. Hulasa aralarında adaletle karar verilir, hiçbir haksızlık yapılmaz.

۞ اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

55. Âyet: Bilesiniz ki Semâvât ve Arzda olanın tamamı ve olmuş-olacak her şey Allah'ındır ﷻ. Haberiniz olsun; Allah'ın ﷻ va'di, verdiği her söz, olacak ve yapılacak dediği her haber; muhakkak olacak ve gerçekleşecek. Fakat insanların çoğu bunu bilmez ve anlamazlar.

۞ هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۞

56. Âyet: O Yüce Allah ﷻ; diriltir, öldürür. Sırf O'na ﷻ döndürülüp varacaksınız.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَاۗءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۞

57. Âyet: Ey insanlar! Rabbinizden pek büyük bir vaaz ve uyarı Kitabı, göğüslerde olan her türlü dert ve hastalıklara Şifâ, muazzam bir Rehber ve Mü'minlere Rahmet, yani sonsuz ni'metin ve muazzam gelirlerin Kaynağı Yüce Kur'an geldi. Gelen Bu Yüce Kur'an ve Sünnet-i Seniyye (pek Yüce Hayat Tarzı); sarılıp sahip olanları sonsuz mutluluklara, pek yüce mertebelere, tükenmez ni'metlere, karşı durulmaz üstünlüklere erdirir. Allah ﷻ O Yüce Kur'an'ı; hafife alan, arka dönüp uzaklaşan, düşmanlık yapıp baltalamağa çalışan her bir zalim ve haini; alçaklardan alçak yapar ve Cehenneme sokar ki asla çıkışı ve kurtuluşu olmaz.

۞ قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ؕ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۞

58. Âyet: De ki Allah'ın ﷻ fazl u keremiyle, rahmet ve rızasıyla; evet Bu Yüce Kur'an'a ve Sünnet-i Seniyyeye ehliyetli olarak yüce ilimlere ermekle, Îman ve İslâm'da olgunluğa erişmek suretiyle Mevlâ'ya yakınlık kazanmakla ve En Yüce Rasûl Hz. Muhammed'le ﷺ beraber olmakla; Müslimanlar övünüp sevinsinler. Bu kazanç; Dünyaperest olanların tamamının toplayıp biriktirdiklerinden çok hayırlıdır.

۞ قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ؕ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ۞

59. Âyet: De ki Allah'ın ﷻ sizlere; indirip ikram ettiği rızkı gördünüz mü? Ondan bir kısmını haram ve bir kısmını helâl yaptınız. Sizlere bu yaptıklarınızda Allah Azîmüşşân mı izin verdi, yoksa sizler; Allah'a ﷻ iftira mı ediyorsunuz?

۞ وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۞

60. Âyet: Allah'a ﷻ iftira edenlerin, O'nun Adına ﷻ kanunlar koyup şu helâl bu haram diyenlerin; Kıyamet Günü hakkında zan ve düşünceleri nedir? Bu zalimler bilsinler ki O Gün; korkunç bir ceza ile karşılaşacaklar. Sonsuz bir ateşin içine girecekler.

Kendinize acıyın, Dînin dairesinden çıkmayın, İlâhî buyrukları hakkıyla yerine getirin. Allah'ın ﷻ kahrına uğramayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ; insanlara pek büyük fazl u ikram Sahıbidir. Fakat onların çoğu; sayısız ni'metlerinden, büyük fazl u kereminden dolayı Allah Azîmüşşân'a şükretmezler.

۞وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا اِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ۭ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِي كِتٰبٍ مُبِينٍ ۞

61. Âyet: Ey Muhammed ﷺ ve ey her bir kul! Bir iş ve bir durumda olduğun esnada, Kur'an'dan herhangi bir yeri okurken ve ey insanlar! Sizler her hangi bir işi yapmağa yönelip gittiğinizde kesinlikle sizlere; sizlerden yakın olarak Şâhidiz. Ne Yerde ve ne de Gökte; zerre, yani en küçük parçacık ağırlığında bir şey dahi Rabbine asla gizli kalmaz. Zerreden küçük veya daha büyük hiçbir şey yok ki Kitab-ı Mübîn'de, yani Levh-ı Mahfuzda olmasın. Her şey, büyük-küçük, hayal-hakîkat, mâdde-ma'na, geçmiş-gelecek, olmuş-olacak her şey O Muazzam Kitapta mevcuttur.

۞اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞

62. Âyet: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ın Evliyası, yani O'nun ﷻ yakınlığına ermiş, bir an gaflete düşmeksizin hizmetinde bulunan köleleri ve saalih kulları olan yüce peygamberlerle ﷺ, peygamberlerin İzinde ﷺ; Allah'ın ﷻ halîfeleri olup Dînî ve Dünyevî işlerde Yüce Mevlâ'yı temsil ederek İlâhî emirleri emredip icraa eyleyen, O'nun ﷻ yasaklarını yasak bilip uzaklaşan ve halkı da o yasaklardan uzaklaştırmağa çalışan saadık ve saalih kullar; öyle hâllere ve mertebelere ermişlerdir ki onlara hiçbir korku yok, onlar asla üzülmezler. Zira bilirler ki ölürlerse; Mukaddes Hizmeti, Allah'ın ﷻ Varlığını, Birliğini ve sırf O'na ﷻ kulluk görevini, bunun da En Sevgi Rasûl ve En Yüce Önderin ﷺ yaptığı gibi yapmakla olacağını anlatma görevini; geriden gelen kardeşlerine bırakıp şehîd olurlar, kalırlarsa muzaffer olarak Şânla yaşarlar. Hiç üzülmezler, zira tüm saalih ve saadık kullar ölse; hain ve zalim kâfirleri kahr ile imha etmeğe Allah ﷻ yeter.

۞اَلَّذِينَ اٰمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞

63. Âyet: Onlar; hakkıyla Îman eden, Rablerine ters düşmekten, bir an gaflet etmekten ve O'nu ﷻ unutmaktan sakınıp korunanlardır.

۞لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۞

64. Âyet: Dünya hayatında da Ahiret hayatında da müjde ile ve seadetlerle sevinme onlarındır. Allah'ın ﷻ kelimelerinde, verdiği sözlerde ve koyduğu ana esaslarda; asla değiştirilme olmaz. Bu yüce ikramlara kavuşma kullar için; çok büyük bir üstünlük ve pek yüce ikramdır.

۞وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۞

65. Âyet: Dolayısıyla kendilerine Allah'ın ﷻ; Ben sizin Mevlâ'nız değilim, başka mevlâ, sahip ve yardımcı da bulamayacaksınız dediği seviyesiz ve ahlaksız zalimlerin dedikoduları Seni asla üzmesin. Bilesin ki şeref ve üstünlük topyekûn Allah'ındır ﷻ. Onu da sevdiği dostlarına verir. O ﷻ her şeyi duyan ve Bilen'dir.

۞اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۞

66. Âyet: İyice anlayıp bilesiniz ki Semâvâtta olan yüce ruhlar, melekler ﷺ, Dünyaya yakın olan Gökteki melekler ﷺ, Şeytan ve cin, Yeryüzündeki insanlar, melekler ﷺ, cinler, Şeytan, Şeytanın askerleri olan cinler ve insanlar, tüm canlılar ve cansız olan her şey Allah'ındır ﷻ. Dilediğinde istediğine; istediği görevi yaptırır. Allah'tan ﷻ başka; O'na ﷻ ortaklar edinip o ortaklara tapanlar; gerçekte onlara tapmıyorlar, sadece kendi zan ve kuruntularına tapıyorlar. Onlar bir başka şey konuşmuyorlar, sadece yalan söylüyorlar.

۞هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ۞

67. Âyet: O Yüce Allah ﷻ öyle bir yönetim ve idare sahibi ki sizleri yaratıp türlü ni'metlerle yaşattığı gibi huzur ve güveninizi ve de tüm ihtiyaçlarınızı O ﷻ sağlıyor. Türlü sıkıntılardan, her çeşit yorgunluklardan kurtulup dinlenerek huzur bulasınız diye geceyi; her ihtiyacınıza uygun hâlde yaptı. Gündüzü de sizlere gören göz sahibi, gözlerinize görme sahnesi, yani her işinizi görüp icraa etmenize uygun yaptı. Duyan ve anlayan her bir toplum için bu anlatılanlarda ibretler, ders alıp Yaratanın ﷻ Varlığını, Birliğini, her şeye Kadir olduğunu ve sonsuz rahmetini idrak etmeğe işaretler var.

۞ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ ۖ هُوَ الْغَنِيُّ ۖ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا ۚ أَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

68. Âyet: Akıllarını kaybeden ve düşünüp gerçekleri bulan insan olma seviyesinden düşen beyinsizler dediler ki Allah ﷻ çocuk edindi. Sübhaneh, her şey O'nu ﷻ Tesbîh eder. O ﷻ bu sapıkça konuşulanlardan, sonradan yaratılanlara benzemekten, onlar gibi olmaktan ve tüm noksanlıklardan Uzak ve pek Yüce bir Varlık olduğunu i'lân eder. O Ğanî'dir, sonsuz zenginlik Sahıbi ve hiçbir şeye muhtaç olmayandır. Semâvât ve Arzda olan herkes ve her şey O'nundur ﷻ. Ey dedikoducu müşrikler! Biliyorsunuz ki sizde böyle bir belge ve bilgi yok. Sizler Allah Azıîmüşşân hakkında bilmediğinizi mi konuşup saçmalıyorsunuz?

۞ قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۚ ۞

69. Âyet: İnsanlara söyle: Bilesiniz ki asılsız şeyleri uydurup iftira ederek Allah'a ﷻ yalanı dayandıranlar; asla kurtuluş yüzü görmeyecek, Ahirette rahmet ve ni'metlerden tamamen mahrum olacaklar.

۞ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۞

70. Âyet: O müşriklere Dünyada birazcık barınma var. Sonra dönüşleri Bizedir. Hesapları görüldükten sonra da kâfirlik yapmaları sebebiyle çetin bir azabı onlara tattıracağız.

۞ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ ۘ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۞

71. Âyet: Ey En Güçlü Peygamber ve En Sabırlı Önder ﷺ! Senden yorulmanı ve usanmanı umarak Da'vanı bırakmanı bekleyen beyinsizlere, Nûh Peygamberin ﷺ haberini oku. Vaktiyle O Yüce İnsan ﷺ; Tuufân öncesinde dokuz yüz elli sene Peygamberlik yaptı. Peş peşe gelen nice nesilleri Allah'a ﷻ Îman ve itaate çağırdı. Babalar; çocuklarına, dedeler; torunlarına diyorlardı ki Bu yalancı sihirbaza inanmayın. O ﷺ; söz ve uyarılarından rahatsız olanlara diyordu ki Peygamberlik Makamım ve Allah'ın ﷻ Âyetlerini akuyup uyarılarda

bulunuşum, yani Âdem'e ﷺ inen Âyetleri, Bana gelen ilhamları, Varlığına ve Birliğine delil olan alametleri ve Bana ikram ettiği Mu'cizeleriyle sizlere öğüt verip uyarılarda bulunuşum sizlere büyük bir mesele ve ağır bir hâl oluyorsa; Ben Allah'a ﷻ tevekkül ettim, sizlere ve her şeye karşı sırf O'nu ﷻ Avukat edindim. Bu sebeple siz zavallılardan korkacak değilim. Bana karşı; Allah'ın ﷻ ortakları bildiğiniz taptıklarınızla beraber yapacağınız işte ittifak edin. Sonra; bana yapacağınız iş size sıkıntı kaynağı olmasın, beklemeyin ve bana göz açtırmayın, acele edin, yapacağınız kötülüğü Bana yapın.

۞فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۙ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۞

72. Âyet: Benim Vekîlimden (Avukatımdan) beklentim olduğu gibi O'nun da ﷻ Benden istediği var. O da buyruklarını size ulaştırmamdır. Canımdan vazgeçerim, tebliğden vazgeçmem. Îman etmeyip döner, giderseniz önemi yok. Sizden hiçbir ücret almadım ki anlaşma olmadı diye üzüleyim. Maaş ve ücretim; herkesin Rabbi olup sonsuz zenginliklerin Sahibi Olan Allah'adır ﷻ. Önemli olan; Müslimanlardan olmam için emrolundum. İnsanların tamamı kâfir kalsa; Ben Müslimanım ve tüm varlığımla Yüce Efendime ﷺ kul oldum, hizmetini yapıyorum.

۞فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ۞

73. Âyet: Hulasa O Yüce Peygamberi ﷺ yalanlayıp inkâr ettiler. Biz de O'nu ﷺ ve beraberindeki Mü'minleri bir gemi yaptırarak kurtardık. Gemideki Mü'minleri; insanların ardından gelen ve önceki insanlara vârisler olan, gelecek nesillere baba ve atalar, İlâhî buyrukları eda eden halîfeler yaptık. Âyetlerimizi inkar edenlerin tamamını da Tuufânda, korkunç suda boğduk. Bak gör, uyarılanların ve uyanmayıp inkârda ısrar edenlerin sonu nasıl oldu?

۞ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ۞

74. Âyet: Sonra insanlık çoğalıp yine toplumlar hâline geldi. Nûh peygamberden ﷺ sonra; çoğalan toplumlara peygamberler ﷺ gönderdik. Peygamberler ﷺ; kavimlerine apa-

çık belgeler ve Mu'cizelerle gelip onları İmana da'vet etti. Önceden yalanlayıp inkâr ettikleri çağrıya; İman edecek değillerdi. Zira inkârda ısrar edip zulme daldıkları için kalpleri mühürlenmişti. O zalimlerin kalplerini mühürlediğimiz gibi şirk ve zulüm suçunu işleyen ve başkalarını da kendisi gibi yapmağa çalışan azgınların kalplerini böyle mühürleriz.

۞ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَإِئِهٖ بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ۞

75. Âyet: Peş peşe gelen pek çok peygamberden ﷺ sonra Mûsâ'yı ﷺ ve Hâruun'u ﷺ; Fir'avn'a ve erkânına gönderdik. Büyüklük tasladılar, İman etmeyerek mücrimler (büyük suçlar işleyenler) toplumu oldular.

۞فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ۞

76. Âyet: Huzurumuzdan gönderilen Hak; kendilerine geldiğinde, İman ve itaate da'vet Tebliği; kendilerine gelip arz olunduğunda dediler ki bu gayet açık ve büyük bir sihirdir.

۞قَالَ مُوسٰٓى اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ۚ اَسِحْرٌ هٰذَا ۚ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُونَ۞

77. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki Hak size geldiğinde; sihir mi diyorsunuz? Bu gösterdiklerim ve sizlere anlattıklarım sihir olabilir mi? Getirip gösterdiklerim; Allah'tan ﷻ başkasından olacak şeyler değil.

۞قَالُٓوا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ ۭ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ۞

78. Âyet: Dediler ki Sen bizleri; babalarımızı üzerinde bulduğumuz yoldan döndürüp vazgeçirmek ve Yeryüzünde büyüklük Senin ve Kardeşiyin olsun diye mi geldin? Biz; ikinize de İman etmiyoruz.

۞وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِى بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ۞

79. Âyet: Fir'avn emretti: Bilen ve usta olan her bir sihirbazı bana getirin.

۞ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسٰٓى اَلْقُوا مَآ اَنْتُمْ مُلْقُونَ ۞

80. Âyet: Sihirbazlar geldiğinde onlara Mûsâ ﷺ dedi ki ortaya atacaklarınızı atın.

۞ فَلَمَّآ اَلْقَوْا قَالَ مُوسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ۙ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ۞

81. Âyet: Ellerindeki ipleri ve değnekleri ortaya atınca; halkın gözüne hareket hâlinde yılanlar olarak göründü. Mûsâ ﷺ dedi ki ortaya koyduğunuz sihirdir. Allah ﷻ kesin olarak şimdi o sihri boşa çıkaracak. Bilesiniz ki Allah ﷻ; halkın gözünü boyayıp akıllarını bozan bozguncu ve tahribatçıların; bozuk icraatlarını düzgün hâle getirmez, sahte olanı gerçeğe dönüştürmez, maksadı nankörlük ve zulüm olanı gayesine erdirmez.

۞ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ۚ ۞

82. Âyet: Büyük suç işleyen ve bozgunculuk yapan kâfirler; istemese de Allah ﷻ; Hakkı, Hak Olan Îman ve İslâm'ı kelimeleriyle, yüce buyruklarını taşıyan Âyetleri ve Mu'cizeleriyle ortaya koyup gerçekleştirecek.

۞ فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۭ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۞

83. Âyet: Hulasa Fir'avn'dan korktuklarından dolayı Mûsâ'nın ﷺ Kavminden bir gurup gençten başkası; Mûsâ'ya ﷺ Îman etmedi. Mûsâ'nın ﷺ Kavmi; kendi ileri gelenlerinden de korkuyorlardı. Çünkü başlarındaki ileri gelen ve âmir durumunda olanlar; Fir'avn adına çalışıyorlar, tıpkı Fir'avn'ın adamları gibi Îman edenleri fitneye düşürüyorlar, tekrar kâfir olmaları için işkence yapıyorlardı. Hulasa Fir'avn; Yeryüzünde yücelik ve üstünlük taslayan bir azgındı. Gerçekten o; israf edenlerdendi. Yani büyük yanlışlıklar ve iğrenç haksızlıklar yapan zalimlerdendi.

۞ وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ۞

84. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki ey Kavmim! Eğer Allah'a ﷻ Îman ettiyseniz; derhâl O'na ﷻ tevekkül edin. Buyruklarını üstlenip ihlâsla kulluk yaptığınızda sizin adınıza düşmanınızın

cezasını O ﷻ verir. Eğer Müslimanlarsanız, tüm varlığınızla O'na ﷻ teslim olup işinizi O'na ﷻ ısmarlayın.

۞فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۙ۞

85. Âyet: Derhâl söz dinleyip dediler ki Allah'a ﷻ tevekkül ettik. Ey Rabbimiz! Bizleri zalimler topluluğuna fitne yapma, işkence etmeleri için ellerine bırakma, verecekleri sıkıntılarla bizleri perişan eyleme.

۞وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۞

86. Âyet: Bizleri rahmetinle; kâfirler topluluğundan kurtar.

۞وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞

87. Âyet: Biz de ﷻ; onların dualarını kabul edip Mûsâ'ya ﷺ ve Kardeşi Hâruun'a ﷺ dedik ki Kavminize Mısırda evler kurup inşâ edin. Evlerinizi kıble yapın, yani Kıbleniz Olan Ka'be'ye; kıble yapın (Ka'be'ye dönük ve Kıblenize bakıyor hâlde inşâ edin). Namazı; layıkıyla devamlı kılın. Ey Mûsâ ﷺ! Mü'minleri (itaatte bulundukları müddetçe ebedî ni'metlerimle) müjdele.

۞وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ ۖ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۞

88. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki ey Rabbimiz! Gerçekten Sen ﷻ; Fir'avn'a ve ileri gelen adamlarına Dünyada; her türlü süs malzemesi ve sayamayacakları derecede mallar verdin. Ey Rabbimiz! Sen ﷻ tüm bu varlık ve imkânları; kullarını Dîninden ve Yolundan saptırıp vazgeçirsinler, İman edenlere işkence yapsınlar diye mi verdin? Elbette şükreden aadil ve dürüst kullar olsun diye verdin. Ey Rabbim! Sen her şeyi biliyorsun. O ni'metlerin gereğini yapmadılar. Mallarını yok et, kalplerini bağla ve mühürle ki İman nasip olmasın, zulümlerinin cezasını çeksinler. Elîm (pek elem ve acı verici) azabı görünceye kadar İman etmesinler. O vakitte İman etmeleri de kendilerine fayda vermesin.

۞قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞

89. Âyet: Allah ﷻ dedi ki Ey Mûsâ ve Hâruun (ﷺ Selâm sizlere)! Duanız kabul edildi, da'vetinize karşılık verildi. Bana kullukta dosdoğru olmağa devam edin. Câhillerin ve sapıkların yollarına ve görüşlerine uymayın.

۞وَجَاوَزْنَا بِبَنِيٓ إِسْرَٰٓئِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُۥ بَغْيًا وَعَدْوًا ۖ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ ءَامَنتُ أَنَّهُۥ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِىٓ ءَامَنَتْ بِهِۦ بَنُوٓا۟ إِسْرَٰٓئِيلَ وَأَنَا۠ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۞

90. Âyet: Hulasa İsraaîl ﷺ Oğullarını; Mûsâ ve Hâruun ﷺ ile beraber denizden geçirip Fir'avn'dan kurtardık. Fir'avn ve ordusu; tam bir azgınlık ve taşkınlık yapmak için peşlerine düştü. Fir'avn; ordusuyla beraber boğulacağını anlayınca sadece kendi derdine düştü. Sizleri ben yarattım, bol ni'metlerle yaşatıyorum dediği; mazlum ve masumlara işkence yaptırdığı beyinsiz yandaşlarını unuttu. Dedi ki İsraaîl ﷺ Oğullarının inandığı Zâta (Allah Azîmüşşân'a) Îman ettim. Ben artık, Mûsâ Peygambere ﷺ uyan Müslimanlardanım.

۞ءَآلْـَٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۞

91. Âyet: Allah Azîmüşşân Rasûlünün ﷺ Dilinden dedi ki şimdi mi? Hâl bu ki sen ey Fir'avn! Önceden Rabbine ﷻ başkaldırmış, defalarca işkence ettiğin mazlumlara diyordun ki sizi; inandığınız Allah ﷻ kurtarsın. Sen gerçekten düzeni bozan, halka zulmeden ve tahribatlar yapan zalim ve hainlerden idin.

۞فَٱلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً ۚ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَٰتِنَا لَغَٰفِلُونَ ۞

92. Âyet: Rab Teâlâ suda boğuğu Fir'avn'a seslendi: Bugün arkandan gelen insanlara âyet (alamet, delil) ve ibret olsun diye; leş hâline gelen bedenini yüksek bir yere çıkaracağız. Câhil halka; ben sizin tanrınızım diyen Fir'avn'ın leşini günlerce izlettik. Daha nice zalimlerin Dünyada cezasını verip perişan ettik, ancak insanların çoğu; âyetlerimizden, Varlığımızı, Birliğimizi, her şeye Kadir olup elçilerimizi ﷺ daima üstün getireceğimizi gösteren alamet ve belgelerimizden gafil ve habersizler.

۞وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِيٓ إِسْرَٰٓءِيلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَٰهُم مِّنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ ۚ فَمَا ٱخْتَلَفُوا۟ حَتَّىٰ جَآءَهُمُ ٱلْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞

93. Âyet: Bir hakîkat de şu ki İsraaîl ﷺ Oğullarını; sıdk konağına, yani saadık kullar olmaları karşılığında Îman ve itaatlerine uygun, ibadet ve zikrullaah'a elverişli, pek doğru, gayet güzel yurt ve yuvalara yerleştirdik. Helâl yiyeceklerin en hoş ve en güzelleriyle besledik. Zaman geçti Dünyaya çakıldılar, makam, mevki ve mal için zalim idarecilerden ve azgınlık yapan varlıklı kimselerden yana oldular. Nice peygamberleri ﷺ inkâr ettiler, nicelerini de şehîd ettiler. Ahir zamana geldiklerinde peygamber gelmez, Kitab inmez olmuştu. Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat ellerinde olduğu hâlde; kimseye Îman etmeyi tavsıye etmiyorlar, insanlıktan bahsetmiyorlar, güçlü kâfirlerle ve zalim idarecilerle ittifak hâlinde yaşayıp gidiyorlardı. Tevrat ve İncîl'deki ilimlere sahip, ibadet ve zikir ehli üstazlar; kendi hâllerinde gelecek Olan Son Peygamberi ﷺ merak ediyorlar, her biri; ben olabilirim diye umutlanıyordu. Ancak peygamber olmağa aday efendiler; ma'rufu emretmiyor, münkerden nehyetmiyorlardı.

Hulasa insanlık yine; zulüm ve kâfirlikte tek ümmet ve tek toplum olmuştu. Bu Arada İlâhî bir Güneş olarak Doğan Hz. Muhammed ﷺ; yaratılış gayesini kaybeden insanlık için üzülüyor, fırsat buldukça zalimlerin elinden mazlum alıyor, dürüst gençlerden güçlü bir birlik kurmağa çaba gösteriyordu. Yine bir gün Hıraa, Nûr dağında; insanlığın kurtuluşu için dua ederken; Cebraaîl ﷺ geldi, O'nun ﷺ Mübarek Varlığını; Ruhuyla, Bedeniyle, Parçası ve Bütünüyle ﷺ kuşatıp sıktı. Kendisinden geçmişti ki O'na ﷺ "OKU" dedi. Cevap verdi: Ben okuma bilmem. Tekrarlar sonrasında; Yüce Allah'ın ﷻ Sözünden beş Âyet okudu. Hiçbir hava, hiçbir hararet, hiçbir ortam O'nu ﷻ böyle sıkmamış, Cebraaîl ﷺ gibi bir varlığı hiç görmemişti. O Yüce Meleğin ﷺ görünmesi öncesinde her şey yok olmuş, O ﷺ göründüğünde başka bir varlık için yer kalmamıştı. Dağdan inip giderken; zerreler, küreler Selâm Olan Allah'ın ﷻ selâmını vererek O'nu ﷺ kutluyorlardı. Eve vardı, yere uzandı ve dedi ki Beni örtünüz. Annelerin En Büyüğü, hanımların En Vefâlısı, Hadîce Annemiz ﷺ; denileni en mükemmel tarzda yaptı, tatlıca başını okşuyor, dinlenmesine ﷺ yardımcı oluyordu.

En Sevgili ve En Yüce İnsan kalktı ve dedi ki duymadığım, bilmediğim hâllerle karşılaştım. Bana bir zarar mı gelecek, yanlış bir yola mı gideceğim, bilemiyorum.

Peygamberimiz, Yüce Efendimiz ﷺ; hiçbir peygamberin görmediğini görmüş, ermediklerine de ermişti. Hadîce Annemiz konuşuyor, elbette O ﷺ konuşmuyor, Yüce Mevlâ'sı ﷻ konuşturuyordu: Sen Rabbin tarafından korunur, yanlışa asla düşmezsin, kâinatın Rabbini bilir, O'nun ﷻ rahmet ve merhametini taşır, hukuka riayet eder ve çaresizleri korur-

sun. Rabbimiz Seni korur. Sonra Yüce Anne; işçisi iken Efendi edindiği; En Hayırlı Eş Hz. Muhammed'i ﷺ pek yakın akrabası olan Hıristiyan bir bilge kişiye götürdü. Olanları dinleyen o zat; şu müjdeyi verdi. Îsâ'ya ﷺ ve tüm peygamberlere ﷺ gelen Cebraaîl ﷺ; Son Peygamber ﷺ olarak demek ki Sana geldi...

Hulasa; Zulüm ve kâfirlikte tek millet olan insanlar; hiçbir hususta değil, Îman ve İslâm'a, Yaratan ﷻ ve yaratılanın tamamına, Dünya ve Ahirete dair **İlâhî ilim** ve umumun kurtuluş **Kaynağı** gelince; dîndâr geçinen Ehl-i Kitab dâhil insanlar ayrılığa düştüler. O ilmi ve En Yüce Kurtarıcıyı ﷺ yok etmek için faaliyete başladılar. Bilesin ki Rabbin; Kıyamet Günü ihtilafa düşenler arasında; ihtilaf ettikleri hususta hukmünü verecek, herkese hesap sorup haklıyı ve haksızı ortaya koyacak.

۞ فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ۞

94. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Sana peygamberlik geleceğini ve Kitab verileceğini ummazdın. Ama Hak Da'va; bütün kemâliyle Sana geldi. Eğer Sana indirdiğimizden şüphede isen; Senden önce Kitabı, Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'ı ve İncîl'i okuyanlara sor. Senin tüm Niteliklerin ve nelere nail olacağın; Allah'ın ﷻ Kitaplarında yazılıp tarif edilerek anlatıldı. Kesin olarak bil ki Rabbin tarafından Sana Hak geldi. Asla şüphe edenlerden olma.

۞ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۞

95. Âyet: Hiçbir zaman ve hiçbir hususta; asla Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerini yalanlayıp inkâr edenlerden olma ki hüsrana uğrayanlardan ve sonsuz zarara girenlerden olursun.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۞

96. Âyet: Bilesin ki Rabbiyin azab edeceğine dair sözü; üzerlerine hak olup gerçekleşecek olan iğrenç kâfirler; Îman etmezler.

۞ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ اٰيَةٍ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ۞

97. Âyet: Bu inatçı kâfirler; kendilerine Âyet ve Mu'cizelerin tamamı gelse de acı azabı görünceye kadar Îman etmezler. O zaman da Îman etmeleri kabul görmez, helâk olup giderler.

۞فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ اٰمَنَتْ فَنَفَعَهَآ اِيمَانُهَآ اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّآ اٰمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ ۞

98. Âyet: Her bir kent sakinleri ve her bir toplum; peygamberlerine ﷺ uyup Îman etseydi de Îmanları onlara fayda verseydi. Ancak başlarına inecek olan azabı görünceye kadar Îman etmediler, azabın ineceğini görünce Îman ettiler. O zaman da Îmanları kabul edilmedi ve helâk oldular. Bilesiniz ki tehdidle haber verilen azap geldiğinde Îman etmek fayda vermez, sadece Yûnüs Peygamberin ﷺ Kavmi; kendilerini helâk edecek azabın geldiğini görünce Îman ettiler. Biz de onlara has olarak Îmanlarını kabul ettik ve Dünyada onları rezil edip yok eylecek azabı; üzerlerinden çektik. Bir vakte kadar ömürler verip barındırdık. Bize ibadetle yaşadılar.

۞وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَاٰمَنَ مَنْ فِي الْاَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا اَفَاَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتّٰى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۞

99. Âyet: Eğer Rabbin dileseydi; Yeryüzünde bulunanların tamamı Îman ederdi. Sen insanları; Îman edinceye kadar zorlayacak mısın? Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Kendini çok yoruyorsun.

۞وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۞

100. Âyet: Allah'ın ﷻ izni olmadıkça; hiçbir kimsenin Îman etmesi mümkin olmaz. Allah ﷻ; akıllanmayan zalimlerin üzerine murdarlık bırakır. Dinlemez, anlamaz ve itaat etmezler.

۞قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْاٰيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

101. Âyet: De ki bakınız! Semâvât ve Arzda olan nedir? Semâvât ve Arzda; Rablerinin Varlığının ve Birliğinin bilinip anlaşılmasına sayısız yol ve alametler var, ancak Âyetler, alametler ve uyarılar Îman etmeyen, kâfirlikte inad eden topluma fayda vermez.

۞فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانْتَظِرُوا اِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۞

102. Âyet: Onlar bir şey bekliyorlar mı? Hiçbir şey beklemiyorlar, sadece kendilerinden önce korkunç musibetlerle geçip giden zalimlerin helâk edildiği günler gibi korkunç günleri bekliyorlar. De ki bekleyin, Ben de sizlerle beraber bekliyorum.

۞ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا كَذٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ۞

103. Âyet: Zalimlerin helâk edilmesine karar vermemiz sonrasında; tebliğ yapan peygamberlerimizi ﷺ kurtarıyorduk. Tabii ki onlarla ﷺ beraber Îman edenleri de aynen kurtarıyorduk. Üzerimize hak bir icraattır ve bu Bizim üstlendiğimiz görevdir; Mü'minleri daima kurtarırız.

۞قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَآ اَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِي يَتَوَفّٰيكُمْ ۚ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞

104. Âyet: De ki ey insanlar! Eğer Dînimden şüphede iseniz; siz şüphe duyduğunuz için sizlerin; Allah Azıîmüşşân'dan başka taptıklarınıza tapacak değilim. Sadece Ben; Yaratan, Yaşatan ve Öldüren, sizleri de öldürecek Olan Hak Ma'bûde, Tek Rabbe, Allah'a ﷻ tapıyorum. Îman edenlerden olmam için emir aldım.

۞وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

105. Âyet: Bana şu da emredildi: Yüzünü ve tüm Varlığını; Hanîf olarak, yani tüm hayat tarzlarını terk edip her şeyden vazgeçerek Bu Yüce Dîne, İslâm'a çevir, hiçbir an ve hiçbir konuda asla müşriklerden olma.

۞وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِنَ الظّٰلِمِينَ ۞

106. Âyet: Allah'tan ﷻ başkasına, Sana fayda ve zarar veremeyen hiçbir şeye ve kimseye kulluk yapma, yakarışta bulunma. Eğer yaparsan o zaman zalimlerden olursun. İşte Ben; sırf Allah'ın ﷻ Memuruyum.

۞ وَاِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ۭ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۞

107. Âyet: Ey Muhammed ﷺ ve ey her bir Îman ehli! Eğer Allah ﷻ; Sana ﷺ bir zarar dokunduracak olursa; Kendisinden ﷻ başka o zararı çekip kaldıracak olamaz. Eğer Sana ﷺ bir iyilik murad ederse; o iyiliği ve ikramı geri çevirip Seni mahrum bırakacak biri bulunmaz. Peygamberlik ve benzeri üstün ni'metlerini kullarından dilediğine ulaştırır ve ikram eder. O ﷻ Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ۞

108. Âyet: De ki ey insanlar! Rabbinizden kesinlikle Hak geldi. Kim Hak Dîn İslâm'a ererse kendisi için ermiş olur. Kim de ondan sapıp giderse; kendi zararına olarak sapıp gitmiş olur. Ben sizin avukatınız değilim, sizlere zorla kulluk yaptırma görevi üstlenmedim. Vebaliniz ve günahınız kendinizedir, Ben sorumlu değilim.

۞ وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۞

109. Âyet: Ey En Kâmil Önder! Sana vahyedilene uy ve Allah ﷻ; inkârcılarla aranızda huküm verinceye kadar sabret. O ﷻ; hâkimlerin En Hayırlısıdır. Kimin hakkında ne karar vereceğini çok iyi bilir.

سُورَةُ هُودٍ

HÛD SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓرٰ ۟ كِتَابٌ اُحْكِمَتْ اٰيَاتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۞

1. Âyet: (انت لبیب رائع) Sen ey, hiçbir görevinde gevşeklik kabul Etmeyen pek Akıllı, ey Ahlakında, icraatlarında, Yüz ve Öz Güzelliğinde ve tüm Yüce Niteliklerinde En Üstün Olan ﷺ! Bu Kur'an; Hakîm ve Habîr tarafından ﷻ; Âyetleri muhkem kılınan, önce derli-toplu ve özlü bir surette tam ve kusursuz bir tarzda açığa konup sonra bölüm-bölüm geniş suretlerde açıklanan Yüce bir Kitabdır. Her hususta Rabbiyin Eşsiz Kitabına Uygun kılınmanla; Rabbiyin tüm huküm ve haberlerini yaratılmışa ulaştır, onları irşâd eyle.

۞ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۞

2. Âyet: Yani ki onlara şöyle de: Allah'tan ﷻ başkasına asla kulluk yapmayın, rızkınızı ve

ihtiyaçlarınızı O'ndan isteyin. Bilesiniz ki Ben ﷺ O'nun ﷻ tarafından; eğitilerek Gönderilen Uyarıcı ve Müjdeleyiciyim.

۞وَاَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِى فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۖ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّٓى اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ۞

3. Âyet: Buyruğum şudur: Rabbinizden mağfiret dileyin ve O'na ﷻ tevbe edin. Eğer bunu yaparsanız; sizleri belli bir vakte kadar; güzel bir hayatla yaşatır, hoşça geçindirir. Her bir değer ve üstünlük sahıbine değer ve faziletini verir. Haber ve buyruklarını dinlemez, dönüp giderseniz; hakkınızda büyük bir günün, Ahiret Gününün azabından korkarım, Dünyada dahi azabı çetin olur.

۞اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ۞

4. Âyet: Dönüşünüz sırf Allah'a dır ﷻ. Huzurunda ağır bir hesaba çekileceksiniz. O ﷻ her şeye Kadir.

۞اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ ۗ اَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ۞

5. Âyet: Haberiniz olsun ki o inkârcı hainler ve münafıklar; aralarında konuşup iş yaparlarken; konuştuklarını ve yaptıklarını saklamak için göğüslerini tenhalara dönüyorlar. Tam bir uyanıklıkla bilesiniz ki elbiselerini büründüklerinde; gizli yaptıklarını da açıktan yaptıklarını da bilmektedir ﷻ. Çünkü O ﷻ; göğüslerde bulunan ve oralara yerleşip sahip olan; düşünce, vesvese, iyilik-kötülük her şeyi Bilen Rabbinizdir.

۞وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُبِينٍ۞

6. Âyet: Hiçbir canlı ve hiçbir kimse yok ki rızkı, gıdalandırılması ve kuvvet takviyesi; Allah ﷻ tarafından olmasın. Bütün varlıkları yarattığı gibi türlü rızıklarla Yaşatan sırf O'dur ﷻ. Dolayısıyla onların karargâhlarını da, emanet olarak bırakıldıkları yerlerini de bilir. Tohumların bırakıldıkları yerlerden (anne rahımlerinden); kabirlere kondukları yerlere, hat-

ta kimlerin Cennetlerde, kimlerin Cehennemlerde nereye yerleşeceğine kadar sayısız mahal ve mekânlarını bilir. Bunların hepsi, olmuş-olacak, gelmiş-gelecek herkes ve her şey; her şeyi açık ve net olan Muazzam bir Kitabda, yani , Levh-ı Mahfuzdadır.

۞وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ۞

7. Âyet: O Yüce Allah ﷻ; Semâvâtı ve Arzı altı günde, gün ve müddetin olmadığı bir durumda; mikdarını kimsenin bilemeyeceği altı evre ve devrede Yaratandır. O'nun ﷻ Arşı, sonradan olan ve olacak her şeyi çevreleyen Muazzam Âlem su üzerinde idi. Tüm bunları, yani Yeri-Göğü ve ötesinde bulunan yüce âlemleri, mâdde ve ma'na âlemlerini; hanginiz iş, icraat ve hizmet bakımından daha güzel olacaksınız diye sizi imtihan etmek için yarattı. Yemin olsun ki eğer onlara desen ki sizler öldükten sonra diriltileceksiniz. Kâfirler kesin olarak derler ki bu söz elbette açık bir sihirdir. Bizleri büyülemek ve istediklerini kabul ettirmek için söylüyor.

۞وَلَئِنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ اَلَا يَوْمَ يَاْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۞

8. Âyet: Yemin olsun ki eğer; geleceği haber verilen azabı onlar için sayılı bir müddete kadar geciktirsek derler ki onu tutan nedir? Haberleri olsun, o azab onlara geldiğinde; asla onlardan geri çevrilmez ve engellenemez. Dalga geçip eğlenerek sordukları azap kesinlikle onları kuşatıp helâk edecek.

Hatırlatma: Ebucehl ve ona destek veren yetmiş kadar azgın; kendilerine ebedî seadetlerin, sonsuz şeref ve zenginliklerin Kaynağı Olan Kur'an'la ve Allah'ın ﷻ rahmetini Sunan En haklı ve En Doğru Peygamberin ﷺ uyarılarıyla dalga geçmişler, susturmak ve hatta yok etmek için türlü azgınlıklara başvurmuşlardı. On dört sene kadar süren zulümleri; Bedir Savaşında Dünyadaki en korkunç azaplardan biri ile son buldu. Dalga geçtikleri İlâhî haberler gerçekleşti, aldıkları ağır darbelerle paramparça edildiler.

۞وَلَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ اِنَّهُ لَيَؤُسٌ كَفُورٌ۞

9. Âyet: Yemin olsun ki eğer insana; tarafımızdan bir rahmet ve bir bolluk tattırsak sonra da o ni'meti tekrar o kimseden çekip alsak; artık o tamamen umudunu kesmiş olan bir nankördür. Demez ki Rabbim gene verir.

۞ وَلَئِنْ اَذَقْنَاهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّيْ ۭ اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۞

10. Âyet: Yemin olsun ki eğer; ona dokunan büyük bir sıkıntıdan sonra hoş bir bolluk versek; der ki kötülükler ve sıkıntılar benden tamamen uzaklaşıp gitti. Şüphesiz artık çok keyifli ve övünüp duran bir gafildir.

۞ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۞

11. Âyet: Sabredenler, İlâhî kurallara bağlı olarak yaşayan ve saalih amel, yani İslâm'a uygun yararlı işler yapan Mü'minler müstesnâ. Darda, zorda ve bolluk anında; Rabbine bağlılığını gevşetmeyen, daima sabredip şükreden, bollukta hamd edip ni'meti Rabbinin Razî olduğu suretlerde sarf eden o değerli kullar için mağfiret, yani tüm günahlarının silinip varlıklarının arındırılmaları ve büyük bir mükâfaat var.

۞ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ۭ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۞

12. Âyet: Müşrikler ve hased derdinden kurtulamayan hainler; umuyor ve bekliyorlar ki Sana vahyedilenin bir kısmını bırakacaksın ve icraa etmeyeceksin. Peygamberse Ona ﷺ Rabbi tarafından bir hazine indirilsin ve de beraberinde bir melek dolaşarak destek versin demelerinden dolayı da Göğsüyün daralmasını bekliyorlar.

Bilsinler ki Sen pek Güçlü Olan Uyarıcısın, asla zannettikleri biri değilsin. Senin hizmet süreyin yaklaşık elli katı müddetinde hizmet eden Nûh Peygamber ﷺ ve uzun ömürlü pek çok peygamber ﷺ asla yılmadı, endişe etmedi. Sen; Sana düşeni en mükemmel surette yapmaktasın. Yine bilsinler ki Senin daima yanında Olan Allah ﷻ; her şeye Vekîl'dir, daima Seni savunup onlarla tartıştığı gibi Senin tüm işlerini üstlenmiş olup En Yüce Gayeye; erişilmez başarılarla erdirecek ve o hainleri Senin Adına kahredecek.

۞ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞

13. Âyet: Onu, okuyup anlattığı O Sözü iftira mı etti diyorlar? Yani Muhammed'in ﷺ okuduğu Kendi ﷻ sözüdür. Fakat iftira ederek Allah'ın ﷻ sözü olduğu iddiasında bulunuyor mu diyorlar? De ki o hâlde sizler tarafından iftira edilmiş, yani uydurulmuş on sûre getirin. Hatta Allah'tan ﷻ başka; gücünüzün yettiği kadar yardımcılar da çağırın. Eğer dediklerinizde doğru iseniz durmayın. Bu Kur'an; kul sözü ise benzerini siz de yapabilirsiniz.

۞ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۞

14. Âyet: Ey Sevgili Rasûlüm ﷺ ve Yüce Dînimi savunan Mü'minler! Eğer sizlere; o inatçı inkârcılar cevap veremedilerse; bilesiniz ki O Yüce Kur'an; Allah'ın ﷻ ilmi olarak ve O'nun ﷻ bilgisi ve korumasıyla indirildi. Onlar da şunu bilsinler ki hiçbir ilâh yok, sırf O Yüce Allah ﷻ var. O'na ve Kitabına Îman edin. Ey cahiller! Cehâleti terk edip Kur'an'ın; Allah'ın ﷻ Sözü olduğunu kabul ederek Müsliman olacak mısınız?

۞ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ۞

15. Âyet: Kim Dünya hayatını ve zînetlerini isterse ve şartlarını da yerine getirirse kapasitesine göre Dünya hayatına dair çalışmalarının ve yaptıklarının karşılığını tam olarak veririz. Dünyalık isteyen insanlar; hak ettiklerini almakta haksızlıklarla karşılaşmazlar, eksik olarak almaz, tam alırlar.

۞ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۖ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

16. Âyet: Bak işte onlara Ahirette; Cehennem ateşinden başka bir şey yok. Îmanları olmadığı için Ahirette işe yarayacak olan yaptıkları iyilikler boşa gitti. Dünyada çalıştıkları ve yaptıkları sanat ve eserleri de hep boşadır.

۞ اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهٖ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتَابُ مُوسٰٓى اِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهٖ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

17. Âyet: Bir İnsan ki Rabbinden aldığı apaçık bir belge üzerinde ve Kendisini; yine Rabbinden görevlendirilmiş melek bir şâhid ve Allah'ın ﷻ Aslanı Alî gibi bir yardımcı izliyor, Kendisinden önce de Mûsâ'nın ﷺ Kitabı yol gösterici ve her ihtiyacı karşılayan bir rahmet olarak O Yüce İnsanı haber verip tanıtıyor, Şâhid olarak müjdeliyor. Şimdi söyleyin: Âlemlerin Rabbi Allah ﷻ tarafından görevlendirilip Gönderilen, eşsiz Mertebeye, erişilmez ni'metlere Eren ve Allah'ın ﷻ görevlendirdiği güçlü yardımcılar tarafından izlenip Korunan, Allah'ın ﷻ Kitabı ve dostları tarafından haber verilen, bak ve idrak et; her biri bir milletten şu Mü'minler de Kendisine ﷺ Îman edip tasdik ediyorken Bu En Yüce İnsan Muhammed ﷺ; hiç elindeki bir avuç imkâna aldanarak azgınlık yapan, yaptıkları yiğitliktir, beceri ve dehadır diye süslü gösterilen zalim gibi midir?

Ey insanlar! Seçiminizi iyi yapın, her hâl ve her konuda En Hayırlınız Olan Peygamberinize ﷺ Îman edip uyun. Mekke ehâlîsinden ve dayanışma içerisinde oldukları topluluklardan ve tüm Dünya milletlerinden kim O Yüce Peygamberi ﷺ tanımayıp kâfir olursa; bilsin ki kendisine tehdidle haber verilip gerçekleşeceğine dair sözü verilen sığınak Cehennem ateşidir. Artık Bu Kur'an'dan ve Rabbinden gelenin hiçbirinden kuşkuda olma. O Rabbinden gelen Haktır, O'nunla haber verilenin tamamı gerçekleşecektir. Bunca belge, bunca şâhid ve bunca Îman eden insanlara rağmen; insanların çoğu Îman etmez, inkârları sebebiyle de Cehenneme dolarlar.

۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ؕ اُولٰٓئِكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ۞

18. Âyet: Söylediği yalanı; iftira edip Allah ﷻ söyledi diyen hainden daha zalim kim olabilir? O zalimler; Rablerine, O'nun ﷻ Yüce Huzuruna arz olunacaklar, şâhidler o zalimleri la'netleyerek diyecekler ki bunlar; Rableri hakkında yalan söylediler. Bilesiniz ki, Allah'ın ﷻ la'neti, rahmetinden ebedî olarak uzaklaştırması zalimler üzerine olacak.

۞ اَلَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ؕ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۞

19. Âyet: Cehenneme sevk olunan zalimlere diyecekler ki kusur ve yanlışlık arayarak Allah'ın ﷻ Kusursuz Yolundan insanları vazgeçiriyorlardı. Onlar; Ahireti inkâr eden kâfirlerdi. Şimdi belalarını buldular.

۞ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۚ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۞

20. Âyet: Bak işte o zalimler; Yeryüzünde Rablerini aciz koyamadılar, Elinden kurtulamadılar. Onlara Allah'tan ﷻ başka sahip çıkacak dostlar ve yardımcılar yok. Azap onlara kat-kat verilecek. Azabın bir katı; kendi kâfirlikleri sebebiyle, kat-kat olan azap ise Allah'ın ﷻ Yolundan çıkardıkları insanların azabı kadar. Dünyada bu korkunç azaptan korunmaları için uyarıldıklarında; İlâhî uyarıları duymağa imkân ve kudretleri olmuyordu. Âyet ve alametleri görmüyorlar ve Îman etmeğe yanaşmıyorlardı.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

21. Âyet: Bak işte onlar kendilerine korkunç zararlar verdiler, düzmece tanrıları da onları bırakıp kayboldular, hiçbir faydaları olmadı.

۞ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۞

22. Âyet: Şüphe yok onlar; Ahirette her şeyi kaybedip en çok zararı görenlerdir.

۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۙ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

23. Âyet: Bilesiniz ki Îman edip saalih amelleri işleyen ve tam bir saygı ile Rablerine yönelerek buyruklarını tam bir teslimiyyetle yapmak suretiyle O'na ﷻ bükülüp sığınanlar var ya bak işte onlar; Cennetliklerdir. Onlara orada ebedî olarak kalacaklar.

۞ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ۚ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞

24. Âyet: Mü'min ve kâfir topluluklardan ibaret iki bölük insanlığın durumu; körle sağırın ve görenle işitenin durumu gibidir. Bu iki bölük insanlık bir ve eşit midirler? Yani kör ile gören, sağırla işiten elbette bir değildir. Dolayısıyla kâfirle Mü'min asla bir olmaz. Hâlâ düşünüp öğüt almayacak mısınız?

۞وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۞

25. Âyet: Nûh'u ﷺ Kavmine; Peygamber olarak göndermiştik. Onlara seslendi ve dedi ki Ben; açık bir dille sizleri Uyaran sizin Peygamberinizim ﷺ.

۞اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۞

26. Âyet: Demem şu ki Allah'tan ﷻ başkasına kulluk yapmayın. Peygamberiniz olarak sizler adına; çok acıklı bir azaptan korkuyorum.

۞فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍۢ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۞

27. Âyet: Kavminden ileri gelen kâfirler dediler ki biz Seni; sadece kendimiz gibi bir insan görüyoruz. Sana uyanları da başka değil, ilk görüşte sadece bizim değersiz ve perişan olanlarımız olarak görüyoruz. Hulasa bize bir üstünlüğünüzün olduğunu görmüyoruz. Aksine asılsız şeyler konuşan zavallı yalancılar olarak görüyoruz.

۞قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ۞

28. Âyet: Nûh ﷺ dedi ki ey Kavmim! Gördünüz mü, idrak ve anlayışınız var mı? Bakın; Ben Rabbimden aldığım apaçık ve her şeyi açıklayan bir belge üzerinde isem ve katından Bana rahmet vermişse, yani her iyiliğin ve ebedî seadetin kaynağı olan Peygamberlik ikram etmişse, sizlere de körlük belâsı dokunmuş bunları görmüyor ve inkâr ediyorsanız; istemediğiniz hâlde o rahmeti sizlere saracak mıyım? Sizleri; başta Îman ve itaat olmak üzere Allah'ın ﷻ ni'metlerine zorla erdirecek değilim.

۞وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۞

29. Âyet: Nûh ﷺ dedi ki ey Kavmim! Bu yaptığım göreve karşılık sizden mal ve ücret istemiyorum. Benim ücretim Allah'adır ﷻ, ihtiyacımı O ﷻ karşılıyor. Diyorsunuz ki çevreni fukara ve perişan insanlar sarmış. Onları uzaklaştırırsan belki yanına geliriz.

Ben; İman edenleri asla uzaklaştıramam. Çünkü onlar; Rablerine kavuşacaklar ve kavuşma Gününe İman ediyorlar. Ahirette Bana şâhidlik edecekler. Onların bir yanlışını ve eksikliğini göremiyorum, ancak görüyorum ki sizler; cahillik yapan bir toplumsunuz.

۞ وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞

30. Âyet: Ey Kavmim! Eğer Ben Allah'a ﷻ İman eden o Mü'minleri kovarsam; Allah'tan ﷻ gelecek kahra ve azaba karşı kim Bana yardım edebilir. Hiç düşünüp anlamaz mısınız?

۞ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللّٰهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۖ اللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۖ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۞

31. Âyet: Ben demiyorum ki Allah'ın ﷻ hazineleri Bendedir. Gaybı bilirim de demiyorum. Ben meleğim de demedim. Sizin gözlerinizin hakîr ve önemsiz gördüğü Mü'minlere; Allah ﷻ iyilik ve ikramda bulunmaz diyemem. Onlar; Benden böyle olağanüstü iddialar duymadıkları hâlde geldiler ve sadece hakîkatleri dinlediler ve Rablerine İman ettiler. Gördüğüm şu ki Allah'ın ﷻ kahrından ve azabından korunup rahmetine ermek için kulluk yapıyorlar. İçlerinde olanları bilmiyorum. Eğer onların değerlerini bilmez ve onları sevip şefkat göstermezsem; o zaman zalimlerden olurum.

۞ قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞

32. Âyet: Dediler ki ey Nûh ﷺ! Bizimle tartıştın ve tartışmanı çoğalttın. Eğer söylediklerinde haklı ve doğru konuşanlardan isen; İman etmediğimizde bize ceza geleceği tehdidini yapıyorsun, tehdid ettiğin cezayı ve azabı derhâl getir.

۞ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللّٰهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۞

33. Âyet: Nûh ﷺ dedi ki onu ancak Allah ﷻ getirir. Haber verdiğini getirmesinde; asla O'nu ﷻ aaciz koyamaz ve kahrından kurtulamazsınız.

۞ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ ۚ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۞

34. Âyet: Eğer zulüm ve kâfirlikte ısrarınız sebebiyle Allah ﷻ; azgınlar olarak ölmenize karar verdi ve sizleri azgınlıkta bıraktı ise Ben sizlerin kurtuluşu için nasihatlere devam etmeyi istesem de nasihatlerim size fayda vermez. O sizin Rabbinizdir, sizleri yoktan Vareden ve türlü ni'metlerle yaşatıp idare Eden Efendinizdir. Sırf O'na ﷻ döndürülüp götürüleceksiniz.

۞ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرٰيهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِي وَاَنَا۠ بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ۞

35. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Mekke müşrikleri ve destekçileri şöyle mi diyorlar? Muhammed ﷺ Kur'an'ı iftira ediyor, Kendisi söyleyip Allah'a ﷻ isnad ediyor? De ki eğer ben iftira ettimse; suçum Bana aiddir. Ama sizin inkâr ve iftiralarınızdan Ben uzağım, Allah'a ﷻ sığınıyor ve O'na ﷻ ısmarlıyorum.

۞ وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۞

36. Âyet: Hulasa Nûh'a ﷺ; tarafımızdan vahyedildi ve denildi ki Senin Kavminden; önceden Îman edenlerden başka Îman eden olmayacak. Yapacakları iş ve davranışları sebebiyle hiç zora ve sıkıntıya girme.

۞ وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ۞

37. Âyet: Bizim gözlerimizle, gözetim, denetim ve vahyimizle; kararlaştırdığımız O Muazzam Gemiyi yap. Zalimler hakkında Bana hıtapta bulunma, af dileme. Çünkü boğulacaklar.

۞ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوا مِنْهُ ؕ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۞

38. Âyet: Nûh ﷺ Gemiyi yapıyor, Kavminin ileri gelenlerinden bazıları oradan her gelip geçtiklerinde O'nunla ﷺ dalga geçiyorlardı ve şuna benzer sözler söylüyorlardı: Baktın peygamberlik iddia etmenden fayda yok, marangozluk yapmağa başladın... Nûh ﷺ onlara dedi ki Bizimle dalga geçer, inkâr etmekten vazgeçmezseniz; bu dalga geçtiğiniz gibi Biz de sizinle dalga geçeceğiz, inkârcıların boğulmalarını izleyeceğiz.

Bilgilendirme: Tabii ki, gün geçtikçe Gemi şekilleniyor, daha önceden gemi yapımı görülmediği için bu muazzam yapıya şaşırıyorlardı. Ankebût Sûresi 15. Âyette geleceği üzere; gelecekte yapılacak gemilere model olan ve ilk yapılan Gemi idi.

۞ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۞

39. Âyet: Nûh ﷺ; Kendisini ve Mü'minleri hakîr görerek uyarılarıyla dalga geçen, "bize azab ve rezillik gelmez. Sizin hayatınız azabtır, kalıcı perişânlığa sizler mahkûmsunuz. Ey Nûh! Azap içerisinde olan reziller; Sana inananlardır" diyen inkârcılara dedi ki yakında bileceksiniz rezil edici azap kime gelirmiş ve kimin başına kalıcı perişanlık konarmış, göreceğiz.

۞ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ ۚ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۞

40. Âyet: Nihayet azabın başlamasına dair emrimiz gelince, tandır da kaynayıp taşınca; Nûh'a ﷺ dedik ki her yaratıktan iki eş (bir çift) ve hakkında boğulup helâk olacağına dair önceden sözümüz geçmiş olan dışında Aileni ve Sana Îman eden Mü'minleri Gemiye yükle. O'nun ﷺ beraberinde ve yanında olan az bir cemaat dışında Îman eden olmamıştı.

Bilgilendirme: Tandır; ekmek pişirmek için üzerine saç konulan ateş çukuru. Yani evin içindeki çukur su ile dolup pınar gibi taşmağa başlayınca anlaşılacak ki vakit geldi, Yeryüzü su ile kaplanacak.

۞ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرٖىٰهَا وَمُرْسٰىهَا ۚ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

41. Âyet: Nûh ﷺ dedi ki Gemiye binin. Geminin hareket ederek yüzüp gitmesi ve demirlemesi, yani durması "Bismillâh" ile (yani Allah'ın ﷻ Adı ile) olacak. Besmeleyi çok okuyalım, Allah Azîmüşşân'ın Adını daima zikredelim. Bilesiniz ki Rabbim Ğafûr ve Rahîm'dir. Eksiğimizi tamamlar, gereken her ni'meti verir.

۞ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادٰى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ۞

42. Âyet: O Gemi; onları dağlar gibi her bir dalga arasında yüzdürüp götürüyordu. Nûh ﷺ; Gemiden uzak, yüksekçe bir yer üzerindeki Oğluna çağırdı: Ey Oğulcuğum! Bizimle beraber bin, kâfirlerle beraber olma.

۞قَالَ سَاٰوِیۤ اِلٰی جَبَلٍ یَّعْصِمُنِیْ مِنَ الْمَآءِ ؕ قَالَ لَا عَاصِمَ الْیَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ
وَحَالَ بَیْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِیْنَ ۞

43. Âyet: Oğlu dedi ki büyük bir dağa sığınırım, beni korur. Nûh ﷺ dedi ki Bugün Allah'ın ﷻ emri olan Bu Tuufândan; merhamet ettiğinden başkası için koruyacak yok. Konuşurlarken aralarına bir dalga girdi ve oğlu; boğulanlardan oldu.

۞وَقِیْلَ یٰۤاَرْضُ ابْلَعِیْ مَآءَكِ وَیٰسَمَآءُ اَقْلِعِیْ وَغِیْضَ الْمَآءُ وَقُضِیَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَی
الْجُوْدِیِّ وَقِیْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ۞

44. Âyet: Emredildi: Ey Arz! Suyunu yut. Ey Gök! Suyunu topla götür. İlâhî emr tamamlandı, iş bitti. Gemi Cûdî Dağı üzerine oturdu. Şöyle dendi: Zalimler topluluğuna la'net olsun, İlâhî rahmetten uzaklaştırılsınlar.

۞وَنَادٰی نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِیْ مِنْ اَهْلِیْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ
الْحٰكِمِیْنَ ۞

45. Âyet: Nûh ﷺ Rabbine seslendi ve dedi ki ey Rabbim! Oğlum ailemdendi. Senin verdiğin söz muhakkak gerçekleşir. Sen hâkimler Hâkimisin, kararların en güzelini ve en doğrusunu verirsin.

۞قَالَ یٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَیْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَیْرُ صَالِحٍ ۫ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَیْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ
اِنِّیْۤ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِیْنَ ۞

46. Âyet: Allah ﷻ dedi ki ey Nûh ﷺ! Bilesin ki Âileni kurtaracağımı söyledim ama o; Senin Ailenden değil. O bozuk bir varlık. Bilmez misin ki kim kâfir olursa; şüphesiz aile bağı kalmaz. Hakkında bilgin olmayan bir şeyi Benden isteme. Öğütlerimi tutmaz ve öğrettiklerimi yapmazsan cahillerden olursun diye Sana vaaz veriyor, nasihat ediyorum.

۞قَالَ رَبِّ اِنِّیْۤ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَیْسَ لِیْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِیْ وَتَرْحَمْنِیْۤ اَكُنْ
مِّنَ الْخٰسِرِیْنَ ۞

47. Âyet: Nûh ﷺ dedi ki ey Rabbim! Şüphe etmeksizin Ben; bilmediğim bir şeyi Senden istemekten Sana sığınıyorum. Bana mağfiret edip varlığımı arındırmaz ve Bana merhamet etmezsen kaybeden ve büyük zarara girenlerden olurum.

۞قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ ۚ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

48. Âyet: Yüce Mevlâ tarafından şöyle dendi: Ey Nûh ﷺ! Sana ve beraberinde bulunup her biri bir ümmete ve topluma ata olacak olan Mü'minlere Bizden ikram olunan bir selâm ve esenlikle, sayısız bereketler ve afiyetle Yeryüzüne in. Gün gelecek yine inkârcı toplumlar olacak. Onları; belli bir ömür Dünyada barındırırız. Sonra tarafımızdan acı bir azap inkârcılara dokunur.

۞تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۖ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۖ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۞

49. Âyet: Ey Muhammed! Şu anlatılanlar; gaybın haberlerindendir. Onları Biz Sana vahyedip anlatıyoruz. Bundan önce ne Sen ne de Senin Kavmin bunları bilmiyordunuz. Sabret. Bil ki Sonuç, müttekîlerindir.

۞وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۞

50. Âyet: Aad Kavmine; Kardeşleri Hûd'u ﷺ Peygamber olarak gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Kendisinden başka hiçbir ilâh olmayan Allah'a ﷻ kulluk yapın. Sizler başka değil, ancak iftiracılarsınız. Allah'tan ﷻ başkasına taparken yalan söyleyip asılsız ilâhlar ediniyor, Allah'a ﷻ iftiralarda bulunuyorsunuz.

۞يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

51. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! Sizlere verdiğim hizmete karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ve ihtiyaçlarımın karşılanması; sırf Beni Yaratana aiddir ﷻ. Size nasihatimde samîmî olduğumu anlamıyor musunuz?

۞ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۞

52. Âyet: Ey Kavmim! Rabbinizden mağfiret dileyin, günahlarınızın ve tüm yanlışlıklarınızın yok edilmesini isteyin. Sonra O'na ﷻ tevbe edin, bütün varlığınızla her kötülüğü terk ederek O'na ﷻ yönelin. Bunu yaparsanız Göğü; bolca dökülen yağmurlarıyla üzerinize gönderir. Kuvvetinize kuvvetler ilâve eder. Nasihatimi duymayıp iğrenç suçlar işlemek üzere dönüp gitmeyin.

۞ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۞

53. Âyet: Dediler ki ey Hûd ﷺ! Sen bize açık bir Mu'cize getirmedin. Senin konuştuğundan ve anlamsız sözlerinden dolayı ilâhlarımızı terk etmeyeceğiz. Biz Sana İman etmiyoruz.

۞ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ۗ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۞

54. Âyet: Bir şey demeyiz, sadece deriz ki tanrılarımızdan bazısı sana bir kötülük dokunduracak. Hûd ﷺ dedi ki Allah Azîmüşşân'ı Şâhid tutuyorum, sizler de Bana şâhidler olun ki Ben; Allah'a ﷻ şirk koşup ortaklar gördüğünüz o putlarınızdan ve lîderlerinizden uzağım, onlara asla itibar etmem

۞ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۞

55. Âyet: Allah'tan ﷻ başka taptıklarınızı kabul etmiyorum. Eğer onların ilâh olmadıklarını söylediğim için Bana bir zarar geleceğini zannediyorsanız; sizler de beraber olun ve topyekûn Bana tuzaklar kurun, hiç bekletmeyin ve istediğiniz zararı verin.

۞ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ۚ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

56. Âyet: Bilesiniz ki Ben; Benim Rabbim ve sizin de Rabbiniz Olan Allah'a ﷻ tevekkül ettim, her şeyimi O'na ﷻ ısmarladım. Hiçbir canlı yok ki O Yüce Rabbimiz; onun alnından

ve alnındaki şah damarından tutmuş olmasın. Her şeyin kanı ve Canı O'nun ﷻ Elindedir. Bilesiniz ki Rabbim, Yaratan, Yaşatan ve Yöneten Sultanım; Sırat-ı Müstekîm üzerindedir, yani Kendisi ﷻ Doğru, ilmi kusursuz ve doğru, emri ve yasaklaması doğru, kurduğu nizam doğru, icraatları daima doğru, daima doğruluk üzerindedir ﷻ.

۞فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖٓ اِلَيْكُمْ ۭ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّيْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۚ وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَيْـــًٔا ۭ اِنَّ رَبِّيْ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ۞

57. Âyet: Eğer nasihatimi bırakıp döner giderseniz; kesin olarak Ben; size ulaştırıp söylemekle görevlendirildiğim görevi sizlere ulaştırdım. Ben görevimi yaptıktan sonra size gereken Îman ederek zulüm, kâfirlik ve tüm kötülüklerinizden vazgeçmenizdir. Îman etmezseniz Rabbim; sizleri yok eder, yerinize başka bir toplum var eder. O Yüce Rabbimize hiçbir zarar veremezsiniz. Şüphesiz Rabbim; her şeyi koruyup kollayan, Beni ve Îman edenleri koruması altında Tutandır. Dolayısıyla korku nedir bilmeyiz.

۞وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُوْدًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّيْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ۞

58. Âyet: İnkârcıları helâk edecek azabın gelmesine dair emrimiz geldiğinde; Hûd'u ﷺ ve beraberindeki Mü'minleri tarafımızdan bir rahmetle, ikram ve yardımlarımıza kaynak olan hidâyetleriyle, yani Îman ve İtaate ermeleriyle kurtardık. Yani ki onları çok ağır bir azaptan, inkârcıları alıp havaya kaldırdıktan sonra tekrar kayalıklara çarparak param parça eden korkunç rüzgârın helâk etmesinden kurtardık.

۞وَتِلْكَ عَادٌ ۭ جَحَدُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ۞

59. Âyet: İşte şu anlatılan Aad Kavmi, Rablerinin Âyetlerini ve Mu'cizelerini bilerek inkâr ettiler. Her bir inatçı zorba ve azgın yöneticiye uyarak Allah'ın ﷻ gönderdiği Peygambere ﷺ, dolayısıyla tüm peygamberlere ﷺ başkaldırıp ters düştüler.

۞وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَآ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ۭ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ۞

60. Âyet: Dünyada peşlerine büyük bir la'net, rahmetten mahrum olma ve Kıyamet Gününde de ebedî Cehennemde kalarak ikram ve kurtuluştan tamamen uzak kalma takıldı. Kurtuluş umutları kapandı. Haberiniz olsun ki Aad Kavmi; Rablerini tanımadılar, kâfir oldular. Bilesiniz ki Hûd Peygamberin ﷺ Kavmi Aad; Allah'ın ﷻ affından ve rahmetinden tamamen uzaklaştırıldılar ve mahrum oldular.

۞وَاِلٰى ثَمُودَ اَخَاهُمْ صَالِحًا ۘ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۜ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوٓا اِلَيْهِ ۜ اِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۞

61. Âyet: Semûd Kavmine de Kardeşleri Saalih'i ﷺ peygamber olarak gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Kendisinden başka asla ilâh olmayan Allah'a ﷻ kulluk yapın, buyruklarını tam olarak yerine getirin. O ﷻ; sizleri topraktan meydana getirdi ve toprak olan şu Yeryüzünde ömürler verdi. Bu sebeple Rabbinizden mağfiret dileyin, günahlarınızı silip sizlere Îman ikram etsin sonra da O'na ﷻ tevbe edin, itaatine yönelin. Bilesiniz ki Rabbim; pek Yakındır, sizleri duyup bilmektedir. Dualarınıza karşılık verip kabul ile ikramlar eder.

۞قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ ۖ اَتَنْهٰينَآ اَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا ۖ وَاِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَآ اِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞

62. Âyet: Dediler ki ey Saalih ﷺ! Bu Peygamberlik iddiandan ve bizlere emirler vermenden önce içimizde; her konuda umut edilen, atalarımızın izinde bizlere öncülük edip yüce gayelere erdirecek olan biri diye bilirdik.

Sen babalarımızın taptıklarına tapmaktan bizleri; koyduğun yasaklarla uzaklaştıracak mısın? Gerçekten bizler; Kendisine kulluk yapmağa da'vet ettiğin Rabbinden; devamlı şüphelere sokan büyük bir şüphe içindeyiz.

۞قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَاٰتٰينِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ ۖ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۞

63. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! Görmekte ve anlamakta mısınız? Eğer Ben; Rabbim tarafından açık ve anlaşılan bir ifade üzerinde sizlere uyarılarda bulunuyorsam, Rabbimden de bunun sebebi olan bir rahmet, Peygamberlikten ibaret yüce bir ni'met ve ebedî seadet Kay-

nağı gelmişse; sizlerin inkârı sebebiyle Ben de O'na ﷻ karşı gelir ve bu görevi bırakırsam; Allah'tan ﷻ ve kahr u azabından Beni kim kurtarır, Bana yardım eden olur mu? Özetle diyorum ki sizler hiçbir şey yapamaz, ancak Bana verilecek zararı artırırsınız.

۞ وَيَا قَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۞

64. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! İşte Bu; sizin Mu'cize getir diye ısrarla istediğiniz ve Allah ﷻ tarafından Mu'cize olarak gelen Devesidir. Onu bırakın; Allah'ın ﷻ toprağında yesin, otlasın. Ona bir kötülük dokundurmayın ki yakın bir azap sizleri yakalar.

۞ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۞

65. Âyet: Hulasa; O Deveyi; ayağını kesip düşürerek öldürdüler. Saalih ﷺ da onlara tehdidle şunu haber verdi: Yurt ve yuvalarınızda üç gün barının. Bu; yalanlanamayacak bir tehdiddir. Helâk edileceksiniz.

۞ فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۞

66. Âyet: Azabımıza dair emrimiz geldiğinde; Saalih'i ﷺ ve beraberindeki Mü'minleri; katımızdan ikram olunan rahmetle, İman ve itaat ni'metiyle o azaptan ve o günün rezilliğinden kurtardık. Bilesin ki Rabbin; pek Güçlü ve sonsuz üstünlük Sahibidir.

۞ وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِينَ ۞

67. Âyet: İnkârcı zalimleri; korkunç bir çığlık, ardından azgın bir rüzgâr yakaladı. Rüzgârın taşlara çarpmasıyla yere dökülmüş pislik birikintileri gibi yurtlarında yapışıp kaldılar.

۞ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُودَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُودَ ۞

68. Âyet: Sanki o memlekette hiç ikamet etmemişler ve yaşayan olmamıştı. Haberiniz olsun, Semûd Kavmi; Rablerini tanımadılar, İman etmeyip kâfir oldular. Bilesiniz ki Semûd

Kavmi; Allah'ın ﷻ rahmetinden ebediyyen uzaklaştılar, devamlı kalacakları Cehennemi boyladılar.

۞ وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوا سَلَامًا ۭ قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ ۞

69. Âyet: Gerçekten; İbraahîm'e ﷺ elçilerimiz, yani önemli görevler için gönderdiğimiz melekler ﷺ; büyük bir müjde ile geldiler ve Sana selâm dediler. İbraahîm ﷺ; sizlere selâm olsun dedi. Genç ve gayet güzel delikanlılar suretinde geldikleri için, acıkmışlardır diye; iyice kızartılmış bir buzağı getirmekte oyalanmadı.

۞ فَلَمَّا رَآ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۭ قَالُوا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوطٍ ۞

70. Âyet: Mükemmel bir yiyecek olan buzağıya ellerinin ilişmediğini görünce onlardan endişe duydu. Dediler ki evet, bizler; azap getiren melekleriz, ancak Kavmine bir zarar dokunmayacak, Kavmin için korkma. Biz Lût Peygamberin ﷺ Kavmine gönderildik.

۞ وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوبَ ۞

71. Âyet: İbraahîm Peygamberin ﷺ Hanımı ﷺ; ayakta iken müjdeyi duymuş ve gülmüştü. Çünkü İshaak'ı, İshaak'tan sonra da Ya'kuub'u müjdelemiştik (Allah Azıîmüşşân'ın selâmı hepsinin üzerine olsun).

۞ قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوزٌ وَّهٰذَا بَعْلِى شَيْخًا ۭ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۞

72. Âyet: Dedi ki Ben gayet yaşlı ve tükenmiş bir kadın olarak çocuk mu doğuracağım? İşte Bu Kocam, O da ﷺ gayet yaşlı olduğu hâlde... Gerçekten bu şaşılacak bir şey.

۞ قَالُوٓا اَتَعْجَبِينَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ۭ اِنَّهٗ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ ۞

73. Âyet. Melekler ﷺ dediler ki ey Mukaddes Ev Sahipleri! Allah'ın ﷻ rahmeti, bereketleri size olsun. Allah'ın ﷻ emrine ve hikmet dolu işine şaşıyor musunuz? Bilirsiniz ki O ﷻ; pek Övgülü ve Çok Yücedir.

۞ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۞

74. Âyet: Müjde gelerek ve gelenlerin de görevli melekler ﷺ olduğu anlaşılarak İbraahîm'den ﷺ korku gittikten sonra; Lût'un ﷺ Kavmi hakkında Bizimle, Bizim Adımıza gelen meleklerle ﷺ tartışmağa başladı.

۞ اِنَّ اِبْرٰهِيمَ لَحَلِيمٌ اَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۞

75. Âyet: İbraahîm ﷺ gerçekten; pek Halîm, gayet ağır başlı ve kararlı, insanlığın yaptıklarından dolayı üzülüp çokça ah edip Rabbine yakarışlarda bulunan ve daima Rabbine Yönelik Olan İnsandı ﷺ.

۞ يٰٓاِبْرٰهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهُ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۖ وَاِنَّهُمْ اٰتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۞

76. Âyet: Melekler dediler ki ey İbraahîm! Bundan vazgeç. Durum şu ki o insanlar affedilmeyecek. Rabbiyin emri kesin olarak geldi. Bilesin ki o hainler bunu hak etti. Geri çevrilmesi imkânsız olan bir azap onlara geliyor.

۞ وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۞

77. Âyet: Elçilerimiz Lût Peygambere ﷺ; yakışıklı ve gayet güzel genç erkek çocuklar olarak gelince; onların gelmesi sebebiyle kötülendi, üzülüp göğsü daraldı ve dedi ki bugün çok zor bir gün.

۞ وَجَآءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّاٰتِ ۚ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِي هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي ۖ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ۞

78. Âyet: Kavmi O'na ﷺ; o gençleri almak için sevinç çılgınlığıyla koşarak geldiler. Önceden de kötülükler işliyor, erkeklere ilişiyorlardı. Dedi ki ey Kavmim! Şu Kızlarımı; başınızda bulunan efendilerinize nikâh edeyim. Ey efendiler! Nikâhınız altında bulunan ve helâlınız olacak olan kadınlar; sizler için tertemiz. Böylece peşinizdeki halkı alın gidin.

Allah'tan ﷻ korkun, azabından korunun. Beni; müsafirlerim önünde rezil etmeyin. İçinizden olgun bir er yok mu? Bunları uzaklaştırsın.

۞ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۖ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۞

79. Âyet: Dediler ki Kızlarında gerçekten hiçbir hakkımız yok. Ne istediğimizi çok iyi biliyorsun.

۞ قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ۞

80. Âyet: Dedi ki size karşı koyacağım bir kuvvetim olsa ya da çetin kuvvet sahibi bir arkam, bir cemaatim ve muhkem bir kale olsa da boynunuzu vurup onlara ve oraya sığınabilsem.

۞ قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ ۖ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ ۚ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ۚ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۞

81. Âyet: Melekler ﷺ dediler ki ey Lût ﷺ! Rabbin için yaptığın bu çabanla çetin bir birliğe, Allah'ın ﷻ askerlerine sığınmış oldun, bizler; Rabbiyin kuvvetini taşıyan melekleriz ﷺ. Asla Sana ve Seninle olanlara ulaşamayacaklar. Gecenin bir parçasında Aileni ve inananları al götür. Sana inad ederek zalim ve kâfirlere destek veren eşin dışında; sizden bir kimse dönüp geriye bakmasın. Durum şu; zalimleri vuran azap o eşini de vuracak. Azabın ineceğine dair verilen sözün vakti; sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?

۞ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۙ مَنْضُودٍ ۞

82. Âyet: Emrettiğimiz azap gelince o Kentin üstünü; altına getirdik. O azgınların üzerine; kızgın çamurdan düzgünce yapılmış taşları üst üste yığdık. Onları ve taşıdıkları mikropları yakıp toprağa gömdük.

۞ مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۞

83. Âyet: Rabbin katında kime aid oldukları işaretlenmiş olduğu hâlde bu taşlar yağdırılmıştı. Bu taşlar ve benzerleriyle azab olunması; zalimlik yapanlara uzak değil, her an başlarına gelebilir.

۞ وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ۞

84. Âyet: Medyen ehâlîsine; Kardeşleri Şuayb'ı ﷺ peygamber olarak gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ﷻ kulluk yapın. Ölçüyü ve tartıyı eksik yapmayın. Alış-verişlerinizde insanların mallarının ve paralarının karşılığını tam olarak verin. Ben sizleri iyilik ve bolluk içerisinde görüyorum. Bu ni'metlerden dolayı Allah'a ﷻ şükredin, rızkınızı daima O'ndan ﷻ isteyin, haksızlığa sapmayın. Eğer çalmağa, çırpmağa ve haksızlığa saparsanız bilesiniz ki Ben; hakkınızda herkesi ve her şeyi kuşatan bir günün azabından korkarım.

۞ وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۞

85. Âyet: Ey Kavmim! Ölçü ve tartıyı adaletle tam yapın. İnsanların eşyalarını ve alacakları haklarını eksik vermeyin. Adaletsiz ve haksız insanlar olmak suretiyle Yeryüzünde düzeni tahrip etmeyin, huzuru bozmayın.

۞ بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۞

86. Âyet: Eğer İman eden insanlarsanız; Allah'ın ﷻ sizlere sağladığı bakıyye, yani alış ve satıştan dürüst ölçüler içerisinde kalan kâr; sizler için hayırlıdır ve bereket kaynağıdır. Ben sizlerin başında gözcü ve kontrolcü değilim. Gelecek azaptan da sizleri koruyamam.Vazifem; İlâhî buyrukları duyurmaktır.

۞ قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِىْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ۞

87. Âyet: Dediler ki ey Şuayb ﷺ! Sen kendi hâlinde, her konuda dürüst bir insandın. Çok da Namaz kılardın. Senin kıldığın Namaz şimdi bizlere; babalarımızın taptıklarına tapmayı ve de mallarımızda istediğimiz işleri yapmayı bırakmamızı mı emrediyor? Yapma bunları. Sen gerçekten ağırbaşlı, olgun bir insansın.

۞قَالَ يَا قَوْمِ اَرَاَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ۭ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۭ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۞

88. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! Görmekte misiniz? Eğer Ben; Rabbim tarafından verilen; Varlığına, Birliğine, her şeye Kadir olduğuna alametler ve Benim Peygamber olduğuma açık deliller üzerinde bulunuyorsam ve Beni son derece helâl ve güzel bir rızıkla besliyorsa; elbette bu güzellikleri haram ve hainlikle karıştırmam. Yapmadığım şeyleri, haram ve iğrençlikleri; siz de yapmayın diyorum. Sizlere yasakladığım şeyleri; olmadığınız ve bilmediğiniz yerlerde kendim yaparak ve yanlış şeyler peşinde koşarak sizlere muhalif olmayı isteyen biri değilim. İstiyorum ki hepimiz Rabbimize hamd ederek Namazımızı kılalım, dürüst ticaret yapıp güzel rızıklarla beslenelim. Bir başka şey istemiyorum, gücüm yettiği kadar sadece düzeltmek, düzgün hizmetler yapılmasını sağlamak istiyorum. Başarı ve muvaffakıyyetim sadece ve kesinlikle sırf Allah iledir ﷻ. Sırf O'na ﷻ tevekkül ettim ve sırf O'na ﷻ yönelmiş bulunuyorum.

۞وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ۞

89. Âyet: Ey Kavmim! Benimle tartışıp Haktan ayrılmanız sakının sizlere; Nûh ﷺ Kavmine veya Hûd ﷺ Kavmine ya da Saalih ﷺ Kavmine uğrayan belânın uğramasını kazandırmasın. Lût ﷺ Kavmi ve başlarına gelenler; sizden pek uzak değil, unutulacak kadar uzun bir zaman geçmedi.

۞وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ وَّدُوْدٌ ۞

90. Âyet: Rabbinizden mağfiret dileyin, günahlarınızdan arınıp Mü'min kullar olmanızı talep edin. Sonra da tevbe ederek bütün varlıklarınızla O'na ﷻ yönelin. Bilesiniz ki Rab-

bim; Rahîm'dir, kullarını daima gözetir, muhtaç oldukları her şeyi verir. Vedûd'dur, kullarını pek sever, onların zarara girmelerine razî olmaz.

۞قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَيْكَ فِينَا ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۞

91. Âyet: Dediler ki ey Şuayb ﷺ! Söylediklerinin çoğunu anlamıyoruz. Gerçek olan şu ki Seni içimizde çok zayıf görüyoruz. Senin arkandaki yakınların olan cemaatin ve gençlerden ibaret birliğin olan ashabın olmasa biz Seni; taşlayarak öldürürdük. Sen bize karşı üstün ve güçlü biri değilsin.

۞قَالَ يَا قَوْمِ أَرَهْطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ ۖ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۞

92. Âyet: Dedi ki ey Kavmim! Size karşı cemaatim ve birliğim; Allah Azîmüşşân'dan daha mı güçlü ki Allah'tan ﷻ değil de cemaatimden korkuyorsunuz. Yüce Rabbimi ve Bana Sahip olduğunu; arkaya atılacak ve önemsenmeyen bir şey yerine koydunuz. Bilesiniz ki Rabbim sizleri ve yaptıklarınızı Kuşatan ve hesabınızı görecek Olandır.

۞وَيَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۞

93. Âyet: Dedi ki ey Kavmim yetkiniz ve imkânlarınız çerçevesinde yapacaklarınızı yapın, Ben de çalışıyorum, görevimi icrâ etmeğe devam ediyorum. Yakında; rezil edip helâk eyleyici bir azabın kime geldiğini ve kimin yalancı olduğunu bilecek ve anlayacaksınız. Gözleyin, Ben de gözleyip bekliyorum.

۞وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ ۞

94. Âyet: Emrimiz geldiğinde; Şuayb'ı ﷺ ve beraberindeki Mü'minleri; tarafımızdan ikram olunan Rahmetimizle, Îman ve itaatleri sebebiyle kurtardık. O inkârcı zalimleri kor-

kunç bir çığlık, ardından kara bulutlarla beraber çetin bir rüzgâr yakaladı. Rahmet diye beklerken üzerlerine ateş gibi bir sıcaklık indi ve kavrulup helâk oldular. Dizleri üzere çökerek yurtlarına yapışıp kaldılar, sönüp gittiler.

۞ كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ؕ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۞

95. Âyet: San ki Dünyaya hiç gelmediler, yurtlarında hiç yaşamadılar. Haberiniz olsun ki Semûd Kavminin rahmetten uzaklaştırılıp la'netlendiği gibi Medyen Milleti; İlâhî rahmetten uzak kılınıp Cehenneme sevk olundu.

۞ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۞

96. Âyet: Hakîkaten Biz Mûsâ'yı ﷺ; Âyetlerimizle, Hakkı ve hakîkatleri gösteren Mu'cizelerle ve olağanüstü hâdiselerle ve de üstün hâkimiyyetle Peygamber ﷺ olarak gönderdik.

۞ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَاۤ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۞

97. Âyet: Fir'avn'a ve erkânına vardı, Îman etmelerini istedi. Fir'avn, erkânı ve Kavmi; Mûsâ'yı ﷺ hiç dinlemediler. Zalim kavim; bile-bile inad edip kibir ve hasedinden Mûsâ'yı ﷺ ve buyruklarını kabul etmeyen Fir'avn'a uydular ve zulmüne destek verdiler. Hâl bu ki Fir'avn'ın işi doğru değil, yetki ve yönetimi onları Hakka ve kurtuluşa götürmüyordu.

۞ يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ؕ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ ۞

98. Âyet: Kıyamet Günü; Kavmine öncülük yapacak ve onları götürüp Cehenneme sokacak. Bu götürme işi ve götürülen yer ne kötü. (Hâl bu ki Fir'avn onlara diyordu ki herkes yanı başımızda çöllerde susuz kırılırken ben; sizleri bol sulara erdiriyor, ve bolluklar içerisinde yaşatıyorum. Ona inanıp Allah Azîmüşşân'ın Rasûlü Mûsâ'yı ﷺ terk edenler ne korkunç yere gittiler. Bolluk ve mutluluk için uydukları Fir'avn ateşe soktu.)

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ ۞

99. Âyet: Bu dünyada ve Ahirette Fir'avn'a uyanların peşlerine la'net takıldı. (Fir'avn diyordu ki bana uyanların peşine rahmet ve bolluklar takılır, yokluk ve sıkıntı görmezsiniz, yardımım hep sizinle olur.) Yapılan yardım ve destek ne kötü, inkârları sebebiyle kendilerini takip eden azab ne korkunç.

۞ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ۞

100. Âyet: Bu anlatılan gerçek hayat hikâyeleri; helâk edilen memleketlerin haberlerinden bazılarıdır. Ey peygamberlerin En Yetkilisi ﷺ! Onları Sana anlatıyoruz. O memleketlerin yapılarından bir kısmı ayaktadır. Bir kısmı ise biçilmiş ve ufalanmış ekin gibi yere yatıp dağılmış.

۞ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ۞

101. Âyet: Onlara Biz zulmetmedik, fakat kendileri zulmettiler. Sarılıp sahip oldukları yol; onları oraya götürdü. Başlarına gelen bu sonuç onlara; doğru bir üslupla anlatıldı, ama dinlemediler, hainlere uydular. Rabbiyin emri gelince; Allah'tan ﷻ başka taptıkları tanrıları; onlara hiçbir fayda sağlamadı. Fir'avn ve diğer taptıkları onlara; korkunç biçimde helâk edilmelerinden başka bir şey kazandırmadılar.

۞ وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ۞

102. Âyet: Bak işte Rabbiyin kahrı ile tutup cezalandırması; yani zulme dalan memleketleri tutup helâk etmesi; bu anlatılanlar gibidir. Gerçekten O'nun ﷻ tutup helâk etmesi; pek acı ve pek çetindir.

۞ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ۞

103. Âyet: Hiç şüphesiz bu anlatılanlarda; Ahiret azabından korkan her bir kimse için ibret ve alınacak dersler var. O Ahiret Günü; insanların tamamının toplandığı Gündür. O Ahiret Günü; sayısız şâhidlerin hakkıyla şâhidlik yaptığı ve böylece her şeyin bilinip görüldüğü Gündür.

۞ وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ ۞

104. Âyet: O Ahiret Gününü; başka değil sadece sayılı bir vakte kadar bekletiyoruz. Şüphesiz gelecek ve göreceksiniz.

۞يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ۞

105. Âyet: O Gün geldiğinde hiçbir kimse; Allah'ın ﷻ izni olmadıkça konuşamayacak. O Gün insanlardan kimi eşkıyadan bir şekî, uğursuz kâfir ve mutsuz. Kimi Îman ehli, gayet sevinçli ve mutlu.

۞فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِى النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّشَهِيْقٌ ۞

106. Âyet: Eşkıya olan uğursuz kâfirlere gelince; onlar Cehennem ateşinde olacaklar. Onların; eşeğin yüksek sesle anırmasına benzer feryad ederek ağlamaları, içini çekerek hıçkırmasına benzer; içini çekerek için-için ağıtları olacak.

۞خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ۞

107. Âyet: Orada Semâvâtın ve Arzın devam ettiği müddetçe ebedî olarak kalacaklar, ancak Rabbiyin dilemesi müstesnâ. Bilirsin ki Rabbin dilediğini çok iyi yapar.

Dendi ki istisnâ edilen zamandan maksad: Kâfirler belli bir müddet dışında devamlı yanacaklar. O müddet; su istediklerinde ateşten çıkarılıp **zemherîr** denen pek şiddetli soğuk suya sokulacaklar. İnsan Sûre-i Celîlesinde geleceği ve anlatılacağı üzere o su; öyle acı verecek ki ateşi ister hâle gelecekler.

۞وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ۞

108. Âyet: Mes'ud ve mutlu olan Mü'minlere gelince; onlar Cennetlerdedir. Semâvât ve Arz devamlı durdukça onlar da orada kalacaklar, ancak Rabbiyin dilemesi müstesnâ. O müstesnâ vakitte Allah'ın Cemâlini ﷻ görmeleri gibi yüce ikramlara erecekler. Kesilip tükenmesi olmayan sonsuz bağış ve ikramlar görecekler.

Bilgilendirme: Ahiret hayatının başlamasıyla; İbraahîm ﷺ Sûresi 48. Âyette anlatıldığı gibi Arz ve Semâvat muazzam bir değişiklikle ebedîleşecek. Zümer Sûresi 69. Âyette anlatıldığı gibi Arz Rabbisinin Nûruyla parlayacak. Hulasa Bu Hûd ﷺ Sûresi 107. Âyette Semâvât ve Arz devam ettiği müddetçe kâfirlerin Cehennemde kalacakları, 108. Âyette de Mü'minlerin Semâvât ve Arz devam ettiği müddetçe Cennette kalacakları ifade edilmekle Cehennem ve Cennet hayatının sonsuzluğu anlatılmaktadır.

۞فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَٰؤُلَاءِ ۚ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۞

109. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Anlatılanları gördün. Artık bu putperestlerin taptıklarından ve nasıl bir karakter taşıdıklarından dolayı asla şüphede olma. Bunlar başka değil, sadece önceki baba ve atalarının taptıkları gibi zavallı varlıklara tapıyorlar. Bilesin ki onların azaptan nasiplerini tam ve eksiksiz olarak öderiz.

۞وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۚ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ ۞

110. Âyet: Hakîkaten Biz; Mûsâ'ya ﷺ O Yüce Kitabı, Tevrat'ı verdik. Bu Yahûdîler, yani aynı karakteri taşıyan ataları; Mûsâ'ya ﷺ muhalefet ederek O Kitap hakkında da ayrılığa düştüler. Rabbinden; bunların azabının bekletileceğine dair bir kelime ve bir karar geçmeseydi; aralarında huküm verilir, işleri bitirilirdi. Hulasa bu hainler; Yüce Kur'an hakkında şüphelerini derinleştiren bir şüphe içerisindeler.

۞وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ۚ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞

111. Âyet: Bilesiniz ki bütün kullar; öldükten sonra diriltilip Yüce Huzura vardıklarında Yüce Rabbin de onların; büyük-küçük, gizli âşikâr yaptıklarının tamamının yazılmış ve kaydedilmiş olarak önlerine konmasıyla; bütün yaptıklarının cezasını ve karşılığını tam olarak verdiğinde; hiçbir şeyin Allah Azîmüşşân'a gizli kalmadığını bilip anlayacaklar. Gerçekten O Yüce Allah ﷻ onların yaptıkları her şeyden Haberdardır.

۞فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۚ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۞

112. Âyet: Hulasa ey En Hayırlı Kul ﷺ! Emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Her şeyden tevbe ederek Senin beraberinde Rablerine hakkıyla yönelen Müslimanlar da emrolundukları gibi dosdoğru olsunlar. Ey Mü'minler! Azgınlık ve haksızlık yapmayın. Bilesiniz ki O Yüce Mevlâ'nız bütün yaptıklarınızı görmektedir.

۞وَلَا تَرْكَنُوٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ۞

113. Âyet: Zalimlere meyletmeyin, onlardan yana olmağa kalkışmayın ki Cehennem ateşi size dokunur ve bırakmaz. Allah'tan ﷻ başka sizi kurtarıp sahip çıkacak dostlarınız olmaz, kimseden de yardım görmezsiniz.

۞وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۚ ۞

114. Âyet: Ey her bir mükellef kul! Özellikle farz olan Namazını; gündüzün iki tarafında (sabah, öğle, ikindi Namazlarını) ve geceye yakın, gecenin başlangıcında olan vakitlerde (yani akşam, yatsı ve Vitir Namazlarını) hakkıyla kıl. Bilesiniz ki sırf Allah ﷻ için yapılan iyilikler ve kusursuz ibadetler; kötülükleri yok eder. Bu; düşünüp anlayanlara bir öğüt ve anlatımdır.

۞وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۞

115. Âyet: Sabret. Bilesin ki Allah ﷻ; Rablerini görüyor gibi güzel hizmetler ve iyilikler yapan kulların mükâfaatlarını zaayi' etmez.

۞فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۞

116. Âyet: Sizden önceki toplumlardan kâr sahibi ve zengin olanlar Yeryüzünde insanları; bozukluk, bozgunculuk ve itaatsizlikten azarlayıp alıkoymaları gerekmez miydi? İçlerinden kendilerini kurtuluşa erdirdiğimiz bir azınlıktan başkası bunu yapmadı. Zalim ve kâfir olanlar; turfanda ile yaşamağa kapıldılar, lüks hayata uyup gittiler ve böylece ağır suçları işleyenler oldular. Biz de cezalarını verip helâk ettik.

۞وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ۞

117. Âyet: Rabbin; İlâhî buyrukları icra etmekle ehâlîsi düzgün olan, insanların aralarını yapan, düzen ve yararı koruyan insanlar olduğu hâlde; memleketlere zulmederek oraları helâk edecek değildi. Toplumların helâki; Rablerine karşı azgınlık yapmaları, zulüm ve ahlaksızlıklara engel olmayışları sebebiyle oldu.

۞ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۞

118. Âyet: Rabbin dileseydi insanları; melekler ﷺ gibi Îman ehli Müslimanlar olan bir tek topluluk yapardı.

۞ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۞

119. Âyet: Ancak onları meleklerden ﷺ farklı olarak; seçim hakkı olan, izni ile istediğini yapabilen karakterde varlıklar yaptı. Dünyaya geldiklerinde; kendilerini Yaratan ve sayısız ni'metlerle Yaşatıp idare Eden Rablerini unutmayıp dürüst kullar olacaklarına dair sözler verdiler. Bir kısmı bu sözü unutmadı, Îman edip itaatten ayrılmadı. Bir kısmı ise verdiği sözü unuttu, hatırlatanlara da kulak vermedi. Pis arzularının ve Şeytanın peşine takılarak kâfir oldu, zulme daldı. Böylece insanlar arasında ihtilaf ve ayrılık meydana geldi, bölünüp parçalanmağa devam ediyorlar. Rabbiyin merhamet ettiği, kulluk görevlerinde başarılar verip Îman ve itaatlerini desteklediği insanlar; ayrılıktan, parçalanmaktan uzaktırlar. Allah ﷻ insanları; bunun için, yani Îman ve itaat ile birlik içerisinde Rablerine kulluk yapmaları için yarattı. Şeytan; Rabbine demişti ki eğer beni Kıyamete kadar yaşatırsan; Cennetten kovulmama sebep olan Âdem'in ﷺ çocuklarını Senin Doğru Yolundan koparıp kendime itaatlerini sağlayıp sapıklığa düşüreceğim. Onun söylediklerine karşılık olarak Rabbin demişti ki üzerlerinde hiçbir hakkın olmadığı hâlde kendilerini yoktan var edip türlü ni'metlerle yaşatmama rağmen Beni bırakıp ey mel'un sana uyduklarında; çoğunluk teşkil eden cinlerden ve insanlardan kâfir olanları topyekûn (seninle beraber); kesinlikle Cehenneme dolduracağım.

Ey Muhammed ﷺ! İşte Rabbiyin bu sözü tamam oldu ve gerçekleşti.

۞ وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِۦ فُؤَادَكَ ۚ وَجَآءَكَ فِى هَٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۞

120. Âyet: Hepsini, yani peygamberlerin ﷺ hayat hikâyelerinin haberlerinden gönlünü kararlı kılıp başarına; başarı katacak olanların tamamını Sana okuyoruz. Böylece bu konularda Sana Hak haber, Senin Ümmetine vaaz ve öğüt ve Mü'min olanlara hatırlatma geldi.

۞ وَقُلْ لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ ۞

121. Âyet: Îman etmeyenlere de ki yetkiniz ve imkânlarınız çerçevesinde çalışın ve istediğinizi yapın. Bizler de çalışıyoruz.

۞ وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۞

122. Âyet: Umduklarınızı bekleyin, Biz de bekliyoruz.

۞ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۞

123. Âyet: Hulasa Semâvâtın ve Arzın gaybı Allah'ındır ﷻ. Oralarda saklı ve gizli ne var, gelecekte neler olacak sırf O ﷻ bilir ve istediğini yapar. Yetki ve icraat sırf O'na ﷻ dayanır. Sırf O'na ﷻ kulluk yapmağa devam et ve O'na ﷻ tevekkül eyle. Onların yaptıklarının hiçbirinden; habersiz değildir Rabbin.

سُورَةُ يُوسُفَ

YÛSÜF SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۞

1. Âyet: (اَيُّهَا الْاَكْمَلُ اللَّطِيفُ الرَّؤُوفُ) Bak bu okunanlar; Kendisi pek açık ve her şeyi Açıklayan Muazzam Kitabın, Kur'an-ı Hakîmin Âyetleridir.

۞ اِنَّآ اَنْزَلْنَاهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۞

2. Âyet: Biz O Kur'an'ı Arapça bir okuma olarak indirdik ki hakkıyla anlayasınız.

۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ۞

3. Âyet: Ey güzeller Güzeli En Sevgili Kul Muhammed ﷺ! Bu Kur'an'ı Sana vahyetmekle; kıssaların, hayat hikâyelerinin En Güzelini Sana okuyacağız. Bundan önce gerçekten Sen; Bu Kısadan haberi olmayanlardan Biriydin.

۞اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِاَبِيهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّي رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ۞

4. Âyet: Vaktiyle Yûsuf ﷺ; Babasına dedi ki ey Babacığım! On bir yıldızı, Güneşi ve Ayı; akıl sahibi insanlar hâlinde onları Bana Secde ediyorlar olarak gördüm.

۞قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۖ اِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ۞

5. Âyet: Babası (Ya'kuub ﷺ) dedi ki gördüğün rüyanı; kardeşlerine anlatma. Çünkü Sana muhakkak tuzak kurarlar, yok etmeğe çalışırlar. Bil ki Şeytan; insan olan her bir kimse için apaçık bir düşmandır.

۞وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ۞

6. Âyet: Bak, bu gördüğün rüyan gibi Rabbin Seni seçip Peygamber yapacak. Sözlerin ve olayların yorumunu yapmayı Sana öğretecek. Böylece Sana ve Baban Ya'kuub'un ﷺ Oğullarına, Soyuna ve Torunlarına Peygamberlik ni'metini tamamlayacak. Tıpkı İki Atan; İbraahîm ve İshaak'a ﷺ tamamladığı gibi. Bilesin ki Rabbin her şeyi Bilen ve Hakîm Olandır.

۞لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيَاتٌ لِلسَّآئِلِينَ۞

7. Âyet: Gerçekten Yûsuf ﷺ ve kardeşlerinde, yani tavır ve hareketlerinde önemli haber ve bilgileri almak isteyenler için; inanç, söz ve icraatlarında insanlığı anlamak, ferdi, aileyi ve toplumu yönetme, hukuka riayet etme, zulme nasıl karşı konur bilgi edinip tedbir alma, adalete nasıl sahip çıkılır, Yaratandan gaflet ederek Şeytan ve şerlilere uymak insanları ne hâle getirir gibi ve daha nice konulara ışık tutan âyetler, ibretler ve çokça dersler var.

۞ اِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ ۗ اِنَّ اَبَانَا لَفِى ضَلَالٍ مُبِينٍ ۚ ۞

8. Âyet: Bir vakit kardeşleri dedi ki Yûsûf ﷺ ve Kardeşi (Bünyâmin) Babamıza ﷺ; bizden daha sevimliler. Hâl bu ki bizler; büyük ve güçlü bir gurubuz. Gerçekten Babamız ﷺ; açıkça bir yanılgı içindedir.

۞ اُقْتُلُوا يُوسُفَ اَوِ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهٖ قَوْمًا صَالِحِينَ ۞

9. Âyet: Yûsûf'ü ﷺ öldürün veya uzak bir yere atın ki O'nu ﷺ unutarak Babanızın Yüzü; sizinle başbaşa kalsın. Sizlere dönüp ilgilenmesi sizinle olsun. Yûsûf'ün ﷺ yok olmasından sonra tevbe eder saalih kullardan olursunuz.

۞ قَالَ قَآئِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَاَلْقُوهُ فِى غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۞

10. Âyet: Onlardan söz sahibi olan biri dedi ki Yûsûf'ü ﷺ öldürmeyin. O'nu ﷺ bir kuyu dibine atın. Seyahat edenlerden biri bulur ve götürür. Yapacaksanız bunu yapın.

۞ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰى يُوسُفَ وَاِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۞

11. Âyet: Bunu kararlaştırıp geldiler ve dediler ki ey Babamız ﷺ! Sana ne oluyor ki Yûsûf ﷺ hakkında bize güven duymuyorsun? Biz O'nun ﷺ yararına olan her şeyi istemekte samîmîyiz.

۞ اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞

12. Âyet: O'nu ﷺ; yarın bizimle gönder, koşuştursun, yesin, içsin, oynasın. Kesinlikle biz; O'nu koruruz.

۞ قَالَ اِنِّى لَيَحْزُنُنِىٓ اَنْ تَذْهَبُوا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۞

13. Âyet: Babaları ﷺ dedi ki O'nu götürmeniz; Beni endişelendirerek üzer ve sizler habersiz gafiller iken; Yûsûf'ü ﷺ kurt yemesinden korkarım.

۞ قَالُوا لَئِنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَخَاسِرُونَ ۞

14. Âyet: Dediler ki yemin olsun eğer; biz güçlü bir gurup olduğumuz hâlde O'nu ﷺ kurt yerse; o zaman demektir ki biz her şeyini kaybeden, yaşama hakkı kalmayan insanlarız.

۞ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوا اَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

15. Âyet: O'nu ﷺ götürüp kendilerince bilinen kuyunun dibine atmakta ittifak ettiklerinde; Yûsûf'e ﷺ şunu vahyettik: Gün gelecek, onların haberi yokken bu yaptıkları işi onlara anlatacaksın. Böylece Yüce Mevlâ'sı O'nu ﷺ büyük bir güven ve umut altına aldı.

۞ وَجَآءُوٓ اَبَاهُمْ عِشَآءً يَبْكُونَ ۞

16. Âyet: Babalarına ﷺ akşam sonrası (hava kararırken) ağlayarak geldiler.

۞ قَالُوا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۞

17. Âyet: Dediler ki ey Babamız! Yûsûf'ü ﷺ eşyamızın ve azığımızın yanında bırakarak yarış yapmak üzere uzaklara gittik. Bu sebeple O'nu ﷺ kurt yedi. Biz doğru söylesek de Sen bize inanmazsın.

۞ وَجَآءُو عَلٰى قَمِيصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ۞

18. Âyet: Gömleği üzerinde; Yûsûf'ün ﷺ olmayan yalan bir kan getirdiler. Babaları dedi ki iddianızın aksine iğrenç varlıklarınız size bir iş süslemiş. Bu yaptığınız sebebiyle Bana gereken güzel bir sabır ve beklemektir. Sizin açıklamanıza karşı Allah ﷻ; Kendisinden yardım istenecek Olandır ﷻ.

۞ وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۖ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلَامٌ ۚ وَاَسَرُّوهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞

19. Âyet: Hulasa bir seyahatçi gurubu geldi ve sucularını kuyuya gönderdiler. O da kovasını kuyuya saldı. Haykırarak dedi ki eyy müjde! Bu pek değerli bir oğlan çocuğu... O'nu ﷺ satıp sermaye yapmak için sakladılar. Allah ﷻ; kullarının neler yaptıklarını pekiyi bilmektedir. Dilediğini nelerden korur, her şeye Kadir.

Dendi ki kardeşleri Yûsûf'e azık getirdiklerinde kuyuda olmadığını görünce; sağa-sola koşuşturdular ve kervanı bulup O'nun ﷺ; kaçak köleleri olduğunu söylediler. Yûsûf ﷺ öldürülmekten korktuğu için ses çıkarmadı. Adamlar; bunların gözünde Yûsûf'ün ﷺ değeri olmadığını anladılar ve az bir para teklif edip Yûsûf'ü ﷺ aldılar.

۞ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۚ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۞

20. Âyet: Hulasa O'nu ﷺ değersiz bir kaç paraya sattılar. Kardeşleri Yûsûf ﷺ hakkında; değer gözetmeyenlerden ve O'nun ﷺ kıymetini bilmeyenlerden idiler. Onlardan Yûsûf'ü ﷺ alan adamlar; götürdü ve çokça altın karşılığında O'nu ﷺ sattılar.

۞ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

21. Âyet: Mısır Ülkesinden olup O'nu ﷺ satın alan şahıs hanımına dedi ki O'nun ﷺ kalacağı yeri gayet değerli, gerekli eşyaları da hoş bir hâlde yap, köle gibi davranma. Asalet sahibi bir çocuk. Bize fayda verecek biri olmasını umuyorum. Yahud da O'nu ﷺ kendi çocuğumuz olarak sahipleniriz.

Bak işte böylece Yûsûf'e ﷺ şeref ve imkânlar verdik. Öncesinde bütün tehlike ve zorlukları yaşamasına ve sıkıntılar çekmesine izin verdik ki O'na ﷺ sözleri ve rüyaları yorumlamasını öğretelim. Allah ﷻ iş ve buyruğuna Üstün gelip her istediğine gücü Yetendir. Fakat insanların çoğu; Allah'ın ﷻ Yüce Niteliklerini ve özel icraatlarını bilmezler.

۞ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞

22. Âyet: Erginlik ve kuvvetliliği çağına erdiğinde O'na ﷺ; huküm, yani hâkim ve âmir olma hâli, alîm ve muallim olma mertebesi verdik. Bak işte; Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak, Dînî ve Dünyevî işleri beceren, Yaratandan dolayı; yaratılanlara güzellik ve ikramlarda bulunanları böyle mükâfaatlandırırız.

۞وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ
إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۞

23. Âyet: Yûsuf'ün ﷺ; evinde bulunduğu Hanımefendisi; Yûsuf'ten ﷺ Kendisini teslim etmesini istedi. Odaya kadar gelen kapıları sıkıca kapattı ve dedi ki haydi gel. Yûsuf ﷺ dedi ki Allah'a ﷻ sığınırım. Durum şu ki Efendim olan Kocan; Bana şefkat, merhamet ve cömertlikte baba gibidir. O Efendim; kaldığım yeri, durum ve konumumu pek güzel bir hâle koydu. Ben Ona böyle bir zulüm ve haksızlık yapamam. Hem bilesin ki zalimler kurtuluş yüzü göremezler. Ben; Allah'ın ﷻ yasağını işleyen zalimlerden olamam.

۞وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۞

24. Âyet: Aslında Hanımefendi; Yûsuf'ü ﷺ istemiş, eğer Rabbinin burhanını, zinânın korkunç zararlara sebep olacağına dair kanıtını görmeseydi; Yûsuf de ﷺ Onu istemiş, ilişkiye girmeyi bir an arzu etmişti. Bak işte Yûsuf'ten ﷺ; kötülüğü ve o iğrenç işi uzaklaştırmak için O'na ﷺ böyle yardım yaptık. Çünkü O ﷺ; seçip tarafımıza aldığımız seçkin kullarımızdandır.

Denildi ki Rabbi tarafından Yûsuf'e ﷺ ma'nevî bir âlem açıldı. Baktı ki yüksek alevli bir yangın... Bir kuş tüyü ve teleği sayesinde yükseklerde uçuyor ve ateşten güvende bulunuyordu. Ateşin içerisinde gördüğü bir yiyeceği canı çekiyor, dalıp almak istiyor, ateşe yaklaşınca ansızın tüy ve telekleri yanarak ateşin içerisine düşüp helâk oluyor. Anlıyor ki zinâ; Cehennemden uzak tutan takvâ elbisesini yakar, kişi helâk olur.

۞وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ
أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

25. Âyet: Yûsuf ﷺ kurtulmak isteyince Züleyha Yakalamak istedi derken; her İkisi de kapıya koşuştular. Yûsuf'ün ﷺ elbisesini arkadan yırttı. Kapıda Hanımefendinin Kocasını karşılarında buldular. Hanımefendi; elde etmek için her şeyi göze aldığı Yûsuf'e ﷺ derhâl korkunç bir iftira attı ve dedi ki Senin Ailene kötülük yapmak isteyenin cezası; zindana atılmaktan başka bir şey olamaz ya da çok acı bir azap olur.

۞قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ اَهْلِهَاۚ اِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ۞

26. Âyet: Yûsuf ﷺ dedi ki O Benden; Kendimi teslim etmemi istedi. Efendinin Yûsuf'e ﷺ güveni tamdı ve istiyordu ki gerçekler açığa çıksa. Sonsuz merhamet Sahıbi Allah ﷻ; önce Dostu Yûsuf'ün ﷺ, sonra da O'na ﷺ dostça davranan Efendinin yardımına yetişti. Mu'cize olarak Efendinin Ailesinden birinin küçük bebesi dillendi ve şâhidlik yaptı: Eğer elbise ön taraftan yırtılmışsa Hanımefendi doğru söylüyor,Yûsuf ﷺ yalancılardandır.

۞وَاِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ۞

27. Âyet: Yok eğer elbise arkadan yırtılmışsa Züleyha yalan söylüyor, Yûsuf ﷺ doğru söyleyenlerdendir.

۞فَلَمَّا رَاٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّۜ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ۞

28. Âyet: Evin Efendisi; elbisenin arkadan yırtılmış olduğunu görünce Hanımına dedi ki bu; siz kadınların tuzağı ve hilesidir. Gerçekten siz kadınların tuzağı pek büyüktür.

۞يُوسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ۞

29. Âyet: Döndü dedi ki ey şeref ve sadâkat Timsali Yûsuf ﷺ! Bu olaydan ilgini kes, bundan kimseye söz etme, aklından da çıkar. Hanım! Sen de suçundan dolayı özür dile, günahıyın silinmesine çalış. Ey Hanımefendi! Gerçekten Sen yanlış iş yapanlardan oldun.

۞وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتٰيهَا عَنْ نَفْسِهِۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّاۜ اِنَّا لَنَرٰيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ۞

30. Âyet: Belli ki saraydaki birileri tarafından bu iş; Züleyha'nın arkadaşlarına duyuldu. Şehirde itibarlı hanımlardan büyük bir gurup dedi ki Azîzin Eşi, yani Fir'avn'ın hazinelerinden ve diğer gelir işlerinden sorumlu yakın yardımcısının Hanımı; Kendisine hizmet eden Gençten; Kendisini teslim etmesini istiyormuş. O Genç; sevgisiyle Züleyha'nın kalbini vurmuş. Gerçekten biz O Kadını; kölesini sevmesiyle sapıklık içinde görüyoruz.

۞ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَـًٔا وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ؕ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۞

31. Âyet: Züleyha; Şehrin ileri gelen hanımlarının mekrini, yani içinde Gençle ilgili meraklarını taşıyan hile kokan sözlerini duyunca onlara bir elçi gönderdi ve onlar için koltuklarla çevrili masa hazırladı. Geldiklerinde her birinin eline bir bıçak verdi. Hanımlar ellerindeki bıçakla meyveleri keseceklerken; Züleyha Yûsûf'e ﷺ dedi ki huzurlarına çık. Yûsûf'ü ﷺ gördüklerinde; O'nu ﷺ; boy, intizam ve yüz güzelliği bakımında pek büyük farklılıklara sahip olarak gözlerinde o kadar büyüttüler ve şaşırdılar ki meyve yerine ellerini kestiler. Sonra da dediler ki Allah Azîmüşşân'ın Bu Genci; insan olarak yaratıp Buna insan demesi müstesnâ, biz diyoruz ki Bu insan olamaz. Bu pek güzel ve gayet hoş bir melekten başka bir şey değil.

۞ قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِىْ لُمْتُنَّنِىْ فِيْهِ ؕ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ؕ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ۞

32. Âyet: Züleyha dedi ki bakın hanımlar! Hakkında beni kınadığınız Genç işte Budur. Evet, ben O'ndan ﷺ; Kendini bana teslim etmesini istedim ama O ﷺ bu işten korundu, günahtan ma'sum olduğunu ortaya koydu. Şimdi huzurunuzda ona asılıp emrediyorum: Buyruğumu yerine getirmezse; yemin olsun ki zindanlara atılacak, küçük düşürülüp ezilenlerden olacak.

۞ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَىَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِىْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّىْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ۞

33. Âyet: Hanımlar da aynı arzuya kapıldılar, ancak Yûsûf'ün ﷺ ıffeti ve ma'sumiyyeti azalmadı, aksine çoğaldı ve dedi ki ey Rabbim! Bunların Beni da'vet ettikleri ilişkiden ve onun sonucunda uğrayacağım zarardan; zindan ve arkasındaki rezillikler Bana daha sevimlidir. Onların tuzaklarını Benden uzaklaştırmazsan; o güzel kadınların ilgisinden dolayı onlara meyleder ve câhillerden olurum.

۞ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

34. Âyet: Yüce Rabbi, Tek Efendisi ﷻ; derhal çağrısına karşılık verip duasını kabul etti ve onların tuzaklarını O'ndan ﷻ uzaklaştırdı. Bilesiniz ki, O Yüce Mevlâ; daima Duyan ve her şeyi Bilen Rabdir. Sonsuz kudret Sahıbi Mevlâ; Kendisine has korumasıyla Yûsüf'ü ﷺ şerlerinden kurtardı.

۞ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۞

35. Âyet: Bu işin iyice yayılmasından sonra efendiler toplandılar ve bile-bile ıffet ve ma'sumiyyet Timsali olduğuna dair tüm âyetleri, alamet ve kanıtları görmelerinin ardından Yûsüf'ü ﷺ suçlu i'lân edip bir vakte kadar zindana atacaklarına dair karar verdiler.

۞ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞

36. Âyet: Yûsüf'le ﷺ beraber (Hukümdarın hizmetçilerinden) iki genç daha zindana girdi. Bir gün onlardan biri dedi ki rüyamda kendimi; üzüm v.s. sıkıp şarap yapıyor olarak görüyorum. Diğeri dedi ki rüyamda kendimi; başımda ekmek taşıyor ve kuşlar o ekmekten yiyorlar olarak görüyorum. Bu anlattıklarımızın anlam ve yorumunu bize haber ver. Biz Seni muhsinlerden görüyoruz. Görüyoruz ki Sen; Allah'ı ﷻ bir an unutmuyorsun, her işinde Allah'a ﷻ olan aşkını gösteriyor, üstün başarılarla güzellikler sergiliyor ve insanlara iyilik yapıyorsun.

۞ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۞

37. Âyet: Herkese iyilik dağıtan Yûsüf ﷺ; Kendisine tâbi' olan bu iki gence iyiliğin en iyisini yapması için Allah'ın ﷻ yardımıyla tebliğe başladı ve dedi ki rızıklanıp doyacağınız yemek sizlere gelmeden önce gördüğünüz rüyaların yorumunu kesinlikle yapacağım. Bakınız bu yüksek ilim ve güzel ahlak; herkesin ve her şeyin Rabbi Olan Tek Rabbimin Bana öğrettiklerinden bir ilim türüdür. Bana olan sevginizin ve inancınızın sebebi; O Yüce Öğretmenimin ﷻ; Beni eğitip öğretmesi ve yetiştirmesidir. Bilesiniz ki Ben; Allah'a ﷻ ve Ahi-

rete Îman etmeyen ve kâfir olan toplumun dîn ve rejimlerini terk eden ve asla kabul etmeyen biriyim.

۞ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَآءِیْۤ اِبْرٰهِیْمَ وَاِسْحٰقَ وَیَعْقُوْبَ ؕ مَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَیْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَشْكُرُوْنَ ۞

38. Âyet: Baba ve Atalarım Olan İbraahîm'in ﷺ, İshaak'ın ﷺ ve Ya'kuub'un ﷺ Dînine uydum, sırf Allah'a ﷻ kulluk yapmaktayım. Bizim; Allah'a ﷻ her hangi bir şeyi, veya her hangi bir kimseyi ortak koşmamız, O'ndan ﷻ başka ilâh tanımamız asla mümkin olmaz. Bu Dîn ve gerçek Îman; Bizlere ve insanlara Allah'ın ﷻ pek büyük fazl u keremi ve değeri ölçülemeyecek olan yüce ni'metidir. Fakat insanların çoğu şükretmez, bunun karşılığında gereken kulluğu yapmazlar.

۞ یٰصَاحِبَیِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَیْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ؕ ۞

39. Âyet: Başlarına gelecek her türlü zarar ve sıkıntıyı hafifletmek, bilhassa Ahiretteki sonsuz zarardan onları kurtarmak için öğütlerine devam ederek dedi ki ey zindanda arkadaşım olan iki dost! Ayrılığa düşmüş, kendilerine huzur sağlayamayan farklı rabler ve efendiler mi hayırlıdır, yoksa Tek İlâh olup tüm varlıkların üzerinde ezici güç Sahibi Olan ve tanrılık iddia eden nice zalimleri yere gömen Allah Azîmüşşân mı Hayırlıdır?

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسْمَآءً سَمَّیْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّاۤ اِیَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ۞

40. Âyet: Siz insanlar, Allah'tan ﷻ başka gerçek bir şeye tapmıyorsunuz, sadece kendilerine isimler taktığınız ve isimlerden başka bir şeyleri olmayan zavallılara tapıyorsunuz. Allah ﷻ bunların ilâhlıktan payları olduğuna dair hiçbir belge indirmedi. Huküm ve yetki sırf Allah'ındır ﷻ. Hak ve Tek İlâh Olan Allah ﷻ şöyle emretti: Her hangi birine değil sırf Rabbinizin Kendisine kulluk yapınız. Hak ve Sağlam Dîn bu anlattığımdır. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

۞يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِى رَبَّهُ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۭ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ۞

41. Âyet: Onlara; gerçek hayatın; Ahiret hayatı olduğunu, ebedî seadet yurdu olan Cennetin kazanılmasının da sırf Allah'a ﷻ kullukla olacağını, Dünyada zalimler arasında yaşayıp onlarla kaynaşmanın sonsuz zarara uğramak, Îman ehli olarak ölmenin ise kurtuluş olduğunu onlara anlatıp kurtuluşa ermelerini sağladıktan sonra rüyalarını yorumlamak üzere dedi ki ey zindan arkadaşlarım! Gelelim birinize; kurtulup efendine içki sunmağa devam edeceksin. Diğeri ise asılacak, kuşlar başından yemeğe başlayacaklar. Îman edenin asıl varlığı ruhudur. Beden elbise gibidir. Elbise asılsa da kuşlar onu parçalasa; önemi var mı? Önemli olan; Îmanla yaşayıp Îmanla ölmektir. Bilesiniz ki Allah'ın ﷻ hukmü; hakkında fetvâ sorduğunuz hususta gerçekleşecektir. Evet, biriniz kurtulacak, diğeriniz asılacak. Asılacak olan Îmanla şereflenmekle şehîd olup ebedî dirilişe erecek.

۞وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۡ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ۞

42. Âyet: O iki arkadaştan kurtulacağına inandığına dedi ki efendiyin, yani hukümdarın yanında, Beni an ve anlat. Şeytan; hukümdara anlatmasını ona unutturdu. Bu sebeple zindanda birkaç sene kaldı.

۞وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْٓ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۭ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۞

43. Âyet: Bir gün hukümdar dedi ki ben bir rüya görmekteyim. Yedi tane dolgun ve kıymetli sığırı; yedi tane cılız ve gayet zayıf sığır yiyor. Yedi tane yeşil ve gayet hoş ve gelişkin buğday başağı görüyorum. Yedi tane içi boş kuru başak onları yiyor. Ey ileri gelen bilge kişiler! Eğer gerçekten rüya tabir ediyorsanız; bana rüyam hakkında fetvâ verin, açıklama yapın.

۞قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ۞

44. Âyet: Bilge diye bilinen kişiler dediler ki efendim! Gördüklerin; birbirine karışmış ot demetleri misali; birbirine karışmış rüyalar ve kâbuslardır. Bizler bu tür düşlerin yorumunu bilmeyiz. Zira bunların anlamı yok.

۞ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۞

45. Âyet: Zindanda rüyalarının yorumunu yaptıran iki arkadaştan; kurtulup saraya dönen; bir müddet düşünüp Yûsuf'ü ﷺ ve buyruğunu hatırladıktan sonra hükümdara dedi ki bu rüyanın yorumunu ve net açıklamasını size getirip haber vereceğim. Beni zindana gönderin.

۞ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۞

46. Âyet: Zindana vardı ve seslendi: Yûsuf, ey Sıddîk, Allah'ı ﷻ hakkıyla tasdik edip her sözünde ve işinde gayet doğru ve dürüst olan! Önce beni bağışla. Buyruğunu tutmadım, zira unuttum. Yûsuf ﷺ; hiç kusuruna bakmadı ve dinledi. Bize şu rüyayı açıkla: Yedi dolgun ve gayet randımanlı sığırı; yedi arık ve çok zayıf sığır yiyor. Yedi yeşil ve dolgun buğday başağı, diğer onları yiyen başaklar ise gayet kuru ve içi boş. Umuyorum ki insanlara Senin vereceğin haberle dönerim de ma'sum olduğunu, şeref ve üstünlüğünü bilirler.

۞ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۞

47. Âyet: Rüyanın te'vîli şu: Bilinen aadet üzere yedi sene ekinlerinizi ekeceksiniz. Hasat zamanı; yiyeceğiniz az bir mikdar dışındakinin tamamını başaklarda saklayacaksınız.

۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ۞

48. Âyet: Bahsettiğim yedi seneden sonra çetin yedi kıtlık senesi gelecek; tohum ve benzeri ihtiyaç için saklayıp koruduklarınız hariç; yedi kıtlık seneleri için depolayıp hazırladıklarınızı yiyecek ve tüketeceksiniz. Yani önceden saklayıp sahip olduklarınızla kıtlık senelerindeki sıkıntıyı atlatacaksınız.

۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۞

49. Âyet: Bu kıtlık senelerinin ardından öyle bir bolluk senesi gelecek ki insanlar; Allah ﷻ tarafından bol yağmurlarla yardım görürler ve o bolluk yılında üzüm, hurma, meyve ve keçiboynuzu gibi ürünleri sıkarak şıra ve içecekler yaparlar.

۞ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ
الَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۞

50. Âyet: Hukümdar dedi ki rüyamın açıklaması işte budur. O değerli insanı derhâl bana getirin. Elçi gelip anlatınca; Yûsûf ﷺ gitmedi ve dedi ki efendine (yani hukümdara) dön ve ona sor; ellerini kesen kadınların hâlleri nedir ve orada neler konuşuldu? Şüphesiz; Züleyha'nın Kocası olan Efendim; kadınların kurdukları tuzağı çok iyi biliyordu.

۞ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ
قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۞

51. Âyet: Hukümdar kadınlara dedi ki Yûsûf'ten ﷺ Kendisini size teslim etmesini murad ettiğinizde önemli meseleniz ve durumunuz ne idi? Dediler ki Allah'a ﷻ sığınır ve deriz ki Allah ﷻ ve O'nun ﷻ dilemesi müstesnâ, bugün kimse bizden daha dürüst olamaz. O'nun ﷺ hakkında hiçbir kötülük bilmedik, duymadık ve görmedik. Azîzin Hanımı, yani Yûsûf'ün ﷺ Hanımefendisi dedi ki hak ve gerçek iyice açığa çıktı. Ben; O'ndan ﷺ Kendisini Bana teslim etmesini istedim. O efendisine pek saadık ve doğru söyleyenlerdendir.

۞ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۞

52. Âyet: Yûsûf ﷺ dedi ki bu yaptıklarım ve işin açığa çıkmasını istemem şunun içindir ki O değerli Efendim bilsin ki Ben; gıyabında ve kendisinin olmadığı yer ve zamanda asla ona hainlik yapmadım ve bilesiniz ki Allah ﷻ hainlerin tuzaklarını; hedefine ulaştırmaz.

۞ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

53. Âyet: Kendimi temize çıkarma çabasında değilim. Biliriz ki nefis, yani her bir insan varlığı; Rabbimin rahmet edip ikramda bulunarak koruması olmadığında kesinlikle kötülüğü emreder, icraa eyler. Rabbim Beni hımâyesine alıp kötülüklerden daima korudu. Sonsuz şükrederim. Elbette Rabbim; Ğafûr ve Rahîm'dir.

۞وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِۦٓ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُۥ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۞

54. Âyet: Hükümdar dedi ki O'nu ﷺ bana getirin, kendime; özel yardımcı, her konuyu sorup öğreneceğim ve her işi güveneceğim seçkin biri olarak yanıma ve yakınıma alacağım. Yûsûf'le ﷺ konuşunca hayran kaldı ve dedi ki bugün Sen; bizim yanımızda üstün şeref, büyük yetki, geniş imkân ve son derece güven Sahıbisin.

۞قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَآئِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۞

55. Âyet: Yûsûf dedi ki efendim! Bana boş durmak, dinlenip eğlenmek yakışmaz. Beni Yeryüzündeki tüm hazinelerin ve ilgili görevlerin başına koy. Ben; kesinlikle yetkili kılındığım her şeyi hakkıyla korur, ve işlerin nasıl idare edileceğini çok iyi bilirim. Zira Allah'ın ﷻ Kitaplarına sahip olup ezberleyen, İlâhî hukuku koruyup bilen, Yüce Rabbimden görüp öğrenmekle yönetimi iyi kavrayan Hafîz u Alîm bir İnsanım.

Yûsûf ﷺ böylece hukümdarın yükünü yüklenince gönlünü de fethetti. Zira İlâhî hukûmeti biliyor ve yaşıyor, daima İlâhî Ahlakı sergiliyordu. Zamanla Hukümdar; Yûsûf ﷺ sebebiyle Allah'a ﷻ Îman edip saalih bir kul oldu. Onunla beraber ehâlînin çoğu Îman etti. Hukümdarın kudret ve saltanatına güç, kudret ve bereketler katılarak gerçek iktidara, ebedî huzur ve zenginliğe erdi. Allah'ın ﷻ selâmı, rahmet ve bereketi hidâyete erenlere ve o hidâyet önderlerine ﷺ uyanlara olsun.

۞وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۖ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَآءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞

56. Âyet: Ey Muhammed, En Sevgili ﷺ! Bak bu anlatılanlar gibi Yûsûf'ü ﷺ Yeryüzünde yetki, imkân ve şeref Sahıbi yaptık. Yeryüzünde dilediği an, dilediği yere konuyor ve yurtlar kuruyordu. Rahmetimizi, her türlü imkân ve ni'metlerimizi dilediğimize uğratır, ulaştırırız. Muhsinlerin ücretini asla zaayi' etmeyiz.

۞وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞

57. Âyet: Elbette Ahiret mükâfaatı; müttekîler, yani Rablerine ibadet ve itaatte gayet dikkatli olup kendilerini büyük-küçük tüm günahlardan koruyan Mü'minler için çok daha hayırlıdır.

۞ وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۞

58. Âyet: Bir gün Yûsüf'ün ﷺ kardeşleri; kıtlık sebebiyle buğday almak için geldiler, Huzuruna girdiler. Yûsüf ﷺ onları derhâl tanıdı ama onlar O'nu ﷺ tanımadılar.

۞ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِاَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبِيكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّي اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۞

59. Âyet: Yüklerini yükleyip yolcu ederken onlara dedi ki aynı babadan olduğunu söylediğiniz kardeşinizi Bana getirin. Onun için de buğday vereyim. Görmediğim biri adına bir şey veremiyorum. Beni görmüyor musunuz? Ölçeği dopdolu olarak veriyorum, hem müsafir konuklatan ve barındıranların en hayırlısıyım.

۞ فَاِنْ لَمْ تَاْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۞

60. Âyet: Eğer onu bana getirmezseniz, size inanmam. Bu sebeple artık Bende size bir ölçek buğday dahi yok ve Bana da yaklaşmayın.

۞ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ۞

61. Âyet: Dediler ki Onu bize vermesini, Babasından isteyeceğiz, bunu kesinlikle yapacağız ve getireceğiz.

۞ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا اِذَا انْقَلَبُوا اِلَى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞

62. Âyet: Yûsüf ﷺ genç çalışanlarına dedi ki bunların; buğday almak için verdikleri sermayelerini yüklerinin içine koyun. Umarız ki ailelerine döndüklerinde bunu anlarlar ve umarız ki tekrar dönüp gelirler.

۞فَلَمَّا رَجَعُوٓا إِلَىٰٓ أَبِيهِمْ قَالُوا يَٰٓأَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَآ أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَٰفِظُونَ۞

63. Âyet: Babalarına dönüp vardıklarında dediler ki ey Babamız! Kardeşimiz Bünyamin gitmediği için bir ölçekten mahrum edildik. Bu sebeple Kardeşimizi bizimle gönder de bir ölçek buğday daha alalım. Onu muhakkak koruruz.

۞قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَآ أَمِنتُكُمْ عَلَىٰٓ أَخِيهِ مِن قَبْلُ ۖ فَٱللَّهُ خَيْرٌ حَٰفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ ٱلرَّٰحِمِينَ۞

64. Âyet: Babaları dedi ki Ben; Onu size güvenecek miyim? Kesinlikle güvenmem, ancak önceden Yûsûf'ü ﷺ güvendiğim gibi güvenmiş olurum. Yavrumun korunmasını daima Allah'a ﷻ ısmarlıyorum. O ﷻ En İyi Koruyucu ve merhametlilerin En Merhametlisidir.

۞وَلَمَّا فَتَحُوا۟ مَتَٰعَهُمْ وَجَدُوا۟ بِضَٰعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا۟ يَٰٓأَبَانَا مَا نَبْغِى ۖ هَٰذِهِۦ بِضَٰعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۚ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۖ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ۞

65. Âyet: Eşyalarını açınca; sermayelerini kendilerine geri verilmiş olarak buldular. Dediler ki ey Babamız! Daha ne isteriz; bak bu sermayelerimiz bize geri verilmiş. Ailemize hububat, buğday v.s. getiririz. Kardeşimizi koruruz. Azîzin Kardeşimizi görmesiyle bir deve yükü daha fazla buğday alırız. Bu kolayca alacağımız bir paydır. Yeter ki Azîz bize güvensin, o zaman bunu kolayca verir.

۞قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُۥ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ ٱللَّهِ لَتَأْتُنَّنِى بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّآ ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ۞

66. Âyet: Babaları dedi ki Allah ﷻ Adına yemin ederek sağlam bir söz vermedikçe Kardeşinizi sizinle göndermem. Siz kuşatılıp zorla alıkonmadıkça; Onu Bana getireceksiniz. Ona sağlam söz verdikten sonra Babaları dedi ki konuştuklarımıza Allah ﷻ Vekîl'dir, Benim adıma sizleri takip eder ve gereğini yapar.

۞ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۞

67. Âyet: Ya'kub'un ﷺ Oğulları; güçlü, yakışıklı ve heybetli idiler. Bundan dolayı dedi ki ey Oğullarım! Şehrin bir kapısından girmeyin, ayrılın ve farklı kapılardan girin. Sizlere kötü göz dokunabilir. Sizleri Allah ﷻ korusun. Eğer O ﷻ sizleri korumaz ve bir zarar murad ederse; Ben O'na ﷻ karşı sizlere hiçbir fayda veremem. Huküm sadece O'nundur ﷻ. Sırf O'na ﷻ tevekkül ettim ve sizleri O'na ısmarladım. Tevekkül edenler; sırf O'na ﷻ tevekkül etsinler. Sizler de daima O'na ﷻ sığının.

۞ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ ۚ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

68. Âyet: Babalarının; kendilerine emrettiği yönde hareket edip farklı kapılardan girdiklerinde; Şehrin farklı kapılarında görev yapan gözcüler; birbirleriyle haberleşmişçesine farklı görünümlü yiğitleri, yani Yûsuf'ün ﷺ kardeşlerini gözetim altına alarak Yûsuf'e ﷺ getirdiler. Hulasa Şehrin tek kapısından girmişçesine bir araya getirildiler. Yûsuf ﷺ onları hoş karşılayıp korkularını ve endişelerini gidererek müsafir etti. Hulasa Yûsuf'ün ﷺ tedbirini; Babasının ﷺ tedbirinin önüne geçiren Allah Azıîmüşşân tarafından verilen karar sebebiyle Babalarının ﷺ uyarısı onlara henüz bir fayda sağlamadı. Ancak yüksek ilim Sahıbi Olan Ya'kuub'un ﷺ içinde, ilim ve kültür hazinesinde; selâmette olmak için dikkatli ve tedbirli olmak gereği vardı ve bunu yerine getirdi. Gerçekten O ﷺ; büyük bir ilim Sahıbi idi. Çünkü O'na ﷺ her şeyi Biz ﷻ öğrettik. (O'nun ﷺ korkusu özellikle Bünyâmîn içindi ve geri dönmezse diye endişeleniyordu. Şimdilik korktuğu olmuştu, ancak sonrasında Allah'ın ﷻ Ya'kub'a ﷺ ve Oğullarına ikramları peş peşe gelecek, Bünyâmîn'in ayrılığı; Yûsuf'ün ﷺ bulunmasıyla sonlanacak, Ya'kuub ﷺ İlâhî hukümlerin pek güzeliyle ebedî mutluluk ve ni'metlere kavuşacaktı. Öyle de oldu.)

Uyarı: Dendi ki Ya'kuub ﷺ çocuklarını göz değmesinden korumak istemişti. Efendimiz ﷺ tarafından buyrulmuştur ki göz değmesi; insanı mezara, deveyi kazana sokar. Elbette tedbir sadece göz değmesinden korunmaları için değildi.

(Kardeşlerim! Göz değmesi, büyü v.s. rahatsızlıklarda; battaniye gibi bir şeye bürünür, Sübhâneke duası, Fâtihah ve salevât-ı şerîfeler okuyarak Allah'a ﷻ sığınır, vücudunuzdaki tüm ağırlık ve sıkıntılarınızı Allah'ın ﷻ izniyle atarsınız.)

۞وَلَمَّا دَخَلُوا عَلٰى يُوسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّٓى اَنَا اَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

69. Âyet: Yûsuf'ün ﷺ huzuruna girdiklerinde; Kardeşi Bünyâmîn'i Kendisine sığındırdı, kucaklayıp bağrına bastı ve gizlice dedi ki Ben Senin Kardeşin, Yûsuf Ağabeyinim. Artık onların yaptıklarını zor görme, üzülme, Kendine dert etme. Onların tüm kötülükleri bitti.

۞فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِى رَحْلِ اَخِيهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيرُ اِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۞

70. Âyet: Kardeşlerinin giyim-kuşamlarını güzelce giydirip yüklerini yükledikten sonra ölçek olarak kullanılan hoş bir su kabını Kardeşi Bünyâmîn'in yükünün içerisine koydu. Sonra takibe koyuldular. Şehirden ayrılmak üzere idiler ki bir çağırıcı çağırdı: Ey kervan! Kesinlikle sizler hırsızsınız.

۞قَالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۞

71. Âyet: Onlara karşı yöneldiler ve dediler ki neyi kaybetmiş oluyorsunuz?

۞قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَٓاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَاَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۞

72. Âyet: Dediler ki hükümdarın kıymetli ölçeğini kaybetmiş bulunuyoruz. Gelen yetkili dedi ki onu getirene bir deve yükü yiyecek var. Bu işe ben kefil oldum ve ben üstlendim.

۞قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِى الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۞

73. Âyet: Dediler ki sizler bilip anladınız; Allah'a ﷻ yemin ederiz ki bizler; bu topraklarda bozgunculuk yapmağa ve düzeni tahrip etmeğe gelmedik ve biz asla hırsız değiliz.

۞قَالُوا فَمَا جَزَٓاؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۞

74. Âyet: Dediler ki eğer yalan söylüyorsanız; hırsızlık yapanın cezası nedir?

۞قَالُوا جَزَٓاؤُهٗ مَنْ وُجِدَ فِى رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَٓاؤُهٗ كَذٰلِكَ نَجْزِى الظّٰلِمِينَ ۞

75. Âyet: Dediler ki o şey kimde bulunursa; cezası odur, hırsız sizin olur, size bir müddet karşılıksız çalışır.

۞فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَآءِ اَخِيهِ ؕ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ؕ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَشَآءَ اللّٰهُ ؕ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَآءُ ؕ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۞

76. Âyet: Derhâl; Kardeşi Bünyâmîn'in kabından önce onların kablarını aramağa başladı. Sonra ölçeği Kardeşinin kabından çıkardı. Bu yaptığı gibi Yûsûf'e ﷺ o çareyi ve çözümü Biz ﷻ öğrettik. Allah ﷻ dilemedikçe; hükümdarın dînine, hayat düzenlerini sağlayan kanununa göre Onu alamazdı. Dilediğimizi dereceler, ilim ve siyaset (idare ve yönetim) mertebeleri bakımından yükseltiriz. Yûsûf ﷺ; Rabbinden aldığı ilim ve siyaset bakımından yüksek mertebeler Sahıbiydi. Her bir ilim sahıbi üstünde bir alîm var.

۞قَالُوٓا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ؕ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۞

77. Âyet: Ağabeyleri Bünyâmîn için dediler ki eğer hırsızlık yapıyorsa; şaşılacak bir şey yok, önceden aynı Anneden olan Ağabeyi Yûsûf de ﷺ çalmıştı. Yûsûf ﷺ bu hırsızlık konusunu içine attı, içinden sadece dedi ki sizler; gerçekten çok kötüsünüz. Bu alçakça nitelemenizi Allah ﷻ çok iyi biliyor, Ben asla hırsızlık yapmadım, Kardeşim de yapmadı. Onlara; Kendisi hakkındaki bu hırsızlık konusunu açıklamadı. Çünkü orada onlara yumuşak davranacak, işi sabrederek kusursuzca çözecekti. Böylece herkesi; İlâhî rahmetle kucaklayacak, sonunda herkes, bilhassa Babasının ve Kendisinin Da'vası, yani Allah'a ﷻ kulluk demek olan Tevhîd Dîni ve Allah'ın ﷻ seçkin kulları kazanmış olacaktı. Allah'ın ﷻ ikramı olan sabırla, yüksek ilim ve siyasetle başardığı bu iş sonrasında Bünyâmîn'i aldı.

۞قَالُوا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰيكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞

78. Âyet: Dediler ki ey Azîz! Onun pek yaşlı bir Babası var. Daha evvel Bunun Ağabeyisini kaybettiği için Buna dayanamaz. Onun yerine birimizi al. Gerçekten Seni çok iyilerden ve pek iyilikseverlerden görüyoruz.

۞ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ۞

79. Âyet: Yûsuf ﷺ dedi ki herhangi bir kimseyi suçsuz yere tutuklayıp alıkoymaktan Allah'a ﷻ sığınırız, Ancak eşyamızı kendisinde bulduğumuz müstesnâ. Eğer suçsuz yere bir kimseyi tutuklarsak o zaman biz; zalimleriz demektir.

۞ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۞

80. Âyet: Yûsuf'ten ﷺ umutlarını kesince gizli konuşma yapmak için bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi ki bilmez misiniz ki Babanız sizden; Allah ﷻ için yemin verip sağlam söz aldı. Önceden de Yûsuf ﷺ hakkında gevşeklik göstermediniz, aşırılık ve korkunç bir zalimlik yaptınız. Babam izin verinceye kadar bu Yerden ayrılmayacağım. (Mısır'da kalmağa devam edeceğim.) Ya da Allah ﷻ benim için hukmünü verir, kardeşim kurtulur veya ben ölürüm de sizden kurtulurum. O huküm verenlerin En Hayırlısıdır ﷻ.

۞ اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ۞

81. Âyet: Babanıza dönün ve deyin ki Oğlun hırsızlık yaptı. Deyiniz ki biz bir şey görmedik, sadece ölçeğin onun yükünden çıktığı bilgimizle bunu söylüyoruz. Verdiğimiz sözü koruduk ama gaybı ve bize gizli olan kısmı koruma ve hâkimiyetimiz altında tutacak değiliz.

۞ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا فِيْهَا ۭ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۞

82. Âyet: Orada bulunduğumuz esnada ve nelerin olduğu konusunda O Kentin ehâlîsine sor, adam gönder sorsun, yolda karşılaştığımız ve bizimle gelen kervana da sor. Gerçekten bizler; doğru söylüyoruz.

۞ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۞

83. Âyet: Babaları dedi ki yok inanmıyorum. Dediklerinizin aksine nefisleriniz (cânî varlıklarınız) sizlere bir iş süsleyip icraa ettirmiş. Bu sebeple Bana gereken güzel bir sabırdır. Umuyorum ki Allah Azîmüşşân (Yûsuf'le ﷺ) birlikte Onları; Bana getirir. Bilirim ki O ﷻ; Alîm, her şeyi Bilen, Hakîm'dir, hıkmetin (kusursuz ilmin, ihkâmın, yapılacakları sağlam yapmanın ve yüce gayelerin) Sahıbi Olandır.

۞ وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰى يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۞

84. Âyet: Onlardan yüz çevirip odasına çekildi ve dedi ki ey, Yûsuf'e duymakta olduğum acı ve üzüntü! Gel, seninle olmak varmış, anlaşılan bir birimizi bırakmayacağız.

Üzüntüden iki gözü bembeyaz oldu, gözüne ak düşüp göremez oldu. Bir de çok öfkeleniyor, öfkesini içine saklıyordu. Bu da Onu ﷺ çok perişan ediyordu.

۞ قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتّٰى تَكُونَ حَرَضًا اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۞

85. Âyet: Dediler ki Seni gün be gün eritecek bir hastalığa tutuluncaya veya ölenlerden oluncaya kadar Yûsuf'ü ﷺ anmağa devam edeceksin öyle mi?

۞ قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِيٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

86. Âyet: Dedi ki Ben derdimi ve üzüntümü Allah'a ﷻ, Yüce Rabbime şikâyet ediyorum. Hem Allah Azîmüşşân'ın ikramlarıyla; sizlerin bilmediklerinizi biliyorum.

۞ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَاَخِيهِ وَلَا تَايْـَٔسُوا مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يَايْـَٔسُ مِنْ رَوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ۞

87. Âyet: Ey Oğullarım! Gidin, Yûsuf'ü ﷺ ve Kardeşini araştırın. Allah'ın ﷻ rahmetinden, sıkıntıları gidereceğinden ve genişlikler vereceğinden umudunuzu kesmeyin. Zira hak ve gerçek olan şu ki Allah'ın ﷻ rahmetinden; her şeye Kadir olduğunu bilmeyen kâfirlerden başkası umudunu kesmez.

۞ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجٰيةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۞

88. Âyet: Ağabeyleri, Yûsüf'ün ﷺ Huzuruna varınca dediler ki, ey Azîz! Bize ve ailemize bildiğin sıkıntı iyice dokundu. Çok önemsiz sermayelerle, eski elbise, kıymetsiz eşya vb. şeylerle geldik. Ticaret yapanların almayacağı değersiz şeyler. Onları ancak Sen değerlendirirsin. Hem bize Zekât ve sadaka da ver. Allah ﷻ Zekât ve sadaka verenleri, özellikle zor günlerde cömertlik yapanları; mükâfaatlandırır, karşılıksız koymaz.

۞ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَاَخِيهِ اِذْ اَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۞

89. Âyet: Yûsüf ﷺ dedi ki sizler câhilken; Yûsüf'e ve Kardeşine ne yaptığınızı bildiniz ve anladınız mı?

۞ قَالُوا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ اَنَا۠ يُوسُفُ وَهٰذَا اَخِي ۖ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۖ اِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞

90. Âyet: Dediler ki gerçekten Sen, hakîkaten Yûsüf müsün? Yûsüf ﷺ perde arkasından ağabeylerini izleyen Bünyâmîn'i huzura çağırarak dedi ki Ben Yûsüf, Bu da Kardeşim Bünyâmîn. Allah Azıîmüşşân; gerçekten Bizi memnun etti (yüce lütuf ve ikramlarda bulundu). Bilesiniz ki Tek Yaratıcı ve Yegâne İlâh Olan Allah Azıîmüşşân'a kulluk için yaratılan insana gerekli olan durum; ihsân sahıbi olmasıdır. Yani başta şirk ve kâfirlik olmak üzere bütün haramlardan ve her türlü kötülüklerden korunup İlâhî emirlerin tamamını yapmak suretiyle Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşaması, tüm zorluklara ve her sıkıntıya sabredip İlâhî kurallara bağlı kalması, yaratılmış olanlara da Yaratan hatırına iyilik ve güzelliklerde bulunmasıdır. Dolayısıyla kim; zulüm ve kâfirlik başta olmak üzere tüm haramlardan korunur ve sabrederek ihsân sahıbi olursa; bilesiniz ki Allah ﷻ; ihsân sahıplerinin gayretlerini boşa çıkarmaz, mükâfaatlarını zaayi' etmez, onlara yüce mükâfaatlar verir.

۞ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِـِٔينَ ۞

91. Âyet: Ağabeyleri dedi ki Allah'a ﷻ yemin ederiz ki Allah ﷻ Seni bizlere tercih etti, yüce üstünlükler verdi. Gerçekten bizler; çok yanlışlıklar yaptık.

۞ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞

92. Âyet: Dedi ki ﷺ bugün sizlere tarafımdan herhangi bir kınama, öfke ile azarlama ve hakaret etme yok. Allah ﷻ sizlere mağfiret eder, affedip günahlarınızı siler (inşâ Allah). On-

dan aldığım Ahlakla sizlere merhamet ediyorum. O ﷻ ise merhametlilerin En Merhametlisidir.

۞ اِذْهَبُوا بِقَمِيصِي هٰذَا فَاَلْقُوهُ عَلٰى وَجْهِ اَبِي يَاْتِ بَصِيرًا ۚ وَاْتُونِي بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِينَ ۞

93. Âyet: Benim kokumu devamlı almakta olan Babama; Bu terli ve kirli Gömleğimi götürün ve Yüzüne bırakın, tekrar görmeğe başlasın. Sonra da tüm ailelerinizle beraber Bana gelin.

Bilgilendirme: Günahsız çocuklarınızın kirli gömleklerini; enseniz üzere yatarak yüzünüze koyun. Baş ve göz ağrılarınızı giderir, rahatsızlıkları yok eder.

۞ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ اَبُوهُمْ اِنِّي لَاَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُونِ ۞

94. Âyet: Oğullarının kafilesi; Yûsûf'ten ﷺ ayrılıp memleketlerine yöneldiğinde Babaları ﷺ; yanında bulunan yakınlarına ve Mü'minlere dedi ki Beni; aklımın zayıfladığı, hislerimin yanıldığı gibi düşüncelerinizle ayıplamazsanız derim ki kesinlikle Yûsûf'ün ﷺ kokusunu burada buluyor ve kokluyorum.

۞ قَالُوا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۞

95. Âyet: Dediler ki Allah'a ﷻ yemin ederiz ki Sen; eskiden beri yaptığın yanlışlık ve yanılgı içerisindesin.

۞ فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِيرُ اَلْقٰيهُ عَلٰى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنِّي اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

96. Âyet: Müjde getiren elçi, yani ağabeylerinden; daima Yûsûf'ü kollamağa çalışan ve Mısır'da kalan Bu Mübarek Gömleği getirdiğinde Babasını ﷺ sınırsız sevinçlere erdirdi. Gömleği Yüzüne bıraktı. Böylece tekrar görmeğe başladı. Ya'kuub ﷺ dedi ki Beni her ayıpladığınız da sizlere dememdim mi? Bana özel ikramlarda bulunup verdiği yüksek ilimler sebebiyle Allah Azîmüşşân tarafından sizlerin bilmediklerini biliyorum.

۞ قَالُوا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَآ اِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۞

97. Âyet: Sonunda oğulları ve tüm aile dediler ki ey Babamız! Bizim için Allah Azîmüşşân'dan günahlarımızı silmesini dile. Gerçekten bizler Sana; büyük saygısızlık ve yanlışlıklar yaptık.

۞ قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۞

98. Âyet: Babaları ﷺ şöyle dedi: Yakında, yani Yüce Mevlâ'nın Yûsûf'e ﷺ gösterdiği rüyanın gerçekleşeceği; o kutlu zamanda sizler için Rabbimden ﷻ mağfiret dileyeceğim. Bilesiniz ki O ﷻ; Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

۞ فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰۤى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۞

99. Âyet: Yûsûf'ün ﷺ Huzuruna girdiklerinde; Babasını ve Annesini kucaklayıp bağrına bastı ve dedi ki inşâAllah ﷻ Mısır Ülkesine her zaman güven ve selamet içerisinde girin.

۞ وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۫ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ؕ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْۤ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۞

100. Âyet: Baba ve Annesini saltanat koltuğunun üzerine çıkardı. Babası Yûsûf'ün ﷺ sağ yanından, Annesi de sol yanından Göğsüne doğru eğildiler, kardeşleri de O'nun karşısında ﷺ eğilip Allah'a ﷻ Kıble Olan Yûsûf'e ﷺ Secde ettiler, yani Allah Azıîmüşşân'a kullukta Yüce Dîn İslâm'a uygunlukta Yûsûf'e ﷺ tam bir teslimiyyetle uyduklarını ifade ettiler. Yûsûf ﷺ dedi ki bu; önceden, yani çocukluğumda gördüğüm rüyamın açıklanan sonucudur ki Sen ey Babacığım! Bunu o gün idrak edip açıklamış, Peygamber olacağımı müjdelemiştin. Rabbim rüyamı hak kıldı, gerçekleştirdi. Rabbim Beni zindandan çıkardığında pek güzel ikramlar etti ve Beni sebep kılmasıyla kullarına iyilikler bahşetti. Şeytan, kardeşlerimle aramı açtıktan sonra Yüce Rabbim yine iyilik ve ikramlarıyla tüm kötülükleri yok edip sizleri taşradan getirdi. Gerçekten Rabbim dilediğine çok lütufkâr, çok iyilikler Edendir. Gerçekten O ﷻ cidden Alîm'dir ve Hakîm'dir.

۞رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَاْوِيلِ الْاَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَاَلْحِقْنِي بِالصّٰلِحِينَ ۞

101. Âyet: Yûsuf ﷺ; Başöğretmeni, Tek Sahıbi, Yüce Efendisi Allah Azıîmüşşân'ın Huzuruna her şeyden arınıp herkesten ayrılarak yöneldi ve dua etti: Ey Rabbim, Beni yoktan var edip sayısız ni'metlerle Yaşatan ve Yönetenim ﷻ! Bana devlet yönetmekten, insanları ve diğer yarattıklarını idare etmekten büyük bir pay verdin, Beni büyük bir devlete Sultan eyledin. Bana sözlerin, hâdiselerin ve rüyaların sonucunu ve ne ile neticeleneceğini anlayıp açıklama ilmi öğrettin. Ey Semâvâtı, Arzı ve tüm varlıkları yoktan Yaratan! Dünyada ve Ahirette Efendim, Yardımcım ve Sahıbim Olan Dostum Sensin. Beni tüm varlığımla Sana teslim olan bir gerçek Müsliman olarak öldür ve Beni saalihlere, İlâhî buyruklardan ibaret düzgün ve kusursuz işleri yapan yararlı kullarına kat.

۞ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۞

102. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Bak gör ki bu; gaybın, yani bilinmeyen ve saklı kalan önemli şahısların ve hayatlarının haberlerindendir. Bu anlatılanları Biz Sana; vahyimizle anlatıp bilgilendiriyoruz. Kardeşleri Yûsuf'e ﷺ tuzak kurarlarken; yapacakları işte görüşlerini birleştirdiklerinde yanlarında değildin. Ama yanlarında olan birileri olsa, hatta o korkunç olayı yapanlar o olaya; Senin kadar vâkıf olamazlar. Bu ilmi Sana Rabbin verdi.

۞وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۞

103. Âyet: Sen ne kadar düşkünlük gösterip insanların Îman etmelerine çalışsan da; önderlerin En Kuvvetlisi, ulemanın En Bilgini, peygamberlerin ﷺ En Üstünü, hıtaabet ve icraatlar bakımından tüm yaratılmışın En Etkini olmana rağmen; insanların çoğu Îman etmezler. Ey Yüce Rahmet Denizi ﷺ! Senden faydalanmayı bilmezler.

۞وَمَا تَسْـَٔلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞

104. Âyet: Bu yaptığın hizmete karşılık hem de kendilerinden hiçbir ücret istemiyorsun. Sırf Sana İnen Bu Kur'an; âlemlere ve herkese Zikr-i Mübîndir, gayet açık ve muazzam öğüt ve ders Kaynağıdır.

۞وَكَاَيِّنْ مِنْ اٰيَةٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۞

105. Âyet: Semâvât ve Arzda; her şeyin ve herkesin Tek Rabbi Olan Allah'ın ﷻ Varlığına, Birliğine, sonsuz kudretine, yarattığını; sayısız ni'metlerle yaşatıp her şeyi kulları için muazzam bir düzen içinde yönettiğine; âyet ve alamet türünden o kadar var ki kullar tarafından sayılması mümkin olmaz. Onlardan yüz çevirip gidiyorlar, düşünüp ilgilenmeksizin o alametlerin ve ders alınacak belgelerin yanından gelip geçiyorlar.

۞وَمَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۞

106. Âyet: İnsanların çoğu Îman etmediği gibi **Îman eden azınlığın çoğu da; başka değil ancak Allah'a ﷻ şirk koşarak Îman ederler ki Îmanları kabul görmez,** inkârcılarla beraber Cehennemlik olurlar.

۞اَفَاَمِنُوٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞

107. Âyet: Rablerini tanımayan kâfirler ve kimi değersiz, kimi aciz olan varlıkları Allah'a ﷻ; ortak koşan müşrikler; hiç farkında değillerken Allah'ın ﷻ azabı türünden kapsamlı bir musibetin veya Kıyamet saatinin; kendilerine ansızın gelmesinden güven içinde midirler ki, uyarı dinlemezler?

۞قُلْ هٰذِهٖ سَبِيلِٓى اَدْعُٓوا اِلَى اللّٰهِ عَلٰى بَصِيرَةٍ اَنَا۠ وَمَنِ اتَّبَعَنِى ۭ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا۠ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

108. Âyet: De ki kusursuz bir inançla söylediğim bu sözler ve yaptığım bu işler; Benim Yolum ve Tarzımdır ki sağlam bir görüş ve anlayış üzerinde olduğum hâlde Allah'a ﷻ çağırıyorum, Ben ve Bana uyan Mü'minler; Allah'a ﷻ kulluğa, Cennetine, Yüce Huzuruna ermeğe da'vet ediyoruz. Allah Azıîmüşşân'ı Tesbîh ederim, O'nu ﷻ; inkârcıların inkârda bulunmalarından, müşriklerin O'nun ﷻ hakkında ileri-geri konuştuklarından çok Uzak ve pek Yüce bilirim. Ben hiçbir an ve hiçbir konuda asla müşriklerden değilim.

۞وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُوحِى اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى ۭ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى

الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

109. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! İnsanlar bilmelidir ki Biz insanlara; Senden önce, Senin gibi karyelerden bir karye ehli olan, yani insanların topluca yaşadıkları memleketlerden seçtiğimiz erkeklere vahyedip peygamberler ﷺ gönderdik. (Hiçbir zaman insanlara melek peygamber göndermedik.) Niçin hâlâ inkârlarında ısrar ediyorlar. Kendilerinden önceki inkârcıların sonunun nasıl olduğunu görmeleri için Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı? Ahiret yurdu elbette; müttekî olanlar, yani kendilerini zulümden, inkârdan bütün haram ve kötülüklerden koruyan Mü'minler için pek hayırlıdır. Sizler aklınızı başınıza almaz mısınız?

۞ حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْـَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّٓوا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَٓاءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَشَٓاءُ ۗ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞

110. Âyet: Ebedî seadet yurdu olan Cenneti kazanıp Yüce Mevlâ'nın dostluğuna kavuşmak; kolay değil, sabır ve gayretle, Cihâd edip İlâhî buyrukları edâ etmekte her şeye katlanmakla olur. Geçmişte peygamberler ﷺ; umutlarının tükendiği, tamamen yalanlanıp inkâr olundukları ve Îman edecek kimsenin olmayacağı zannına kapıldıkları ana kadar uğraştılar. Tam o anda yardımımız geldi ve peygamberlerin ﷺ beraberinde olanlardan dilediklerimiz; onlarla ﷺ beraber tarafımızdan kurtuluşa erdirildi. Büyük suç işlemekten geri durmayan kâfirlerin ısrarları; sizleri umutsuz bırakmasın. Büyük suç işleyen kâfir toplumlardan çetin azabımız geri çevrilmez, onlar; asla cezasız kalmazlar. Bilesiniz ki kurtuluş ve zafer; sabreden, İlâhî kurallara tam bir bağlılıkla yüce buyrukları edâ ederek Cihâd ehli olan Mü'minlerindir.

۞ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

111. Âyet: Gerçekten Yûsûf'ün ﷺ, kardeşlerinin ve karşılaştıkları insanların hayat hikâyelerinde büyük bir ibret, ders alınacak muazzam bir nasihat var. Bu; uydurulmuş bir hikâye ve düzmece bir roman değil, aksine önünde gelen Tevrat ve İncîl'de anlatılanları tasdikten ve her şeyi açıklayıp her konuyu tüm genişlikleriyle ve kusursuz olarak anlatmaktan ibarettir. Mü'minlerin; sadâkatli kullar olarak yaşamaları için rehber, daima ihtiyaçlarını karşılamalarına, seadete, bolluk ve berekete ermelerinde nelere dikkat edeceklerine dair rahmet ve gelirler kaynağıdır.

سُورَةُ الرَّعْدِ

RA'D SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓمٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ ۗ وَالَّذِىٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ۞

1. Âyet: (اَيُّهَا الْاَحَبُّ اللَّمَّاحُ الْمُلَازِمُ) Ey En Sevgili, ey Allah'ın ﷻ Nûruyla; olağan üstü bir Surette devamlı Parlayacak Olan, ey Ehline, Âline, Ashabına ve tüm görevlerine pek Sargın Olan ﷺ! Şu okunanlar; O Yüce Kitabın, yani Kur'an-ı Hakîm'in Âyetleridir. Ey Muhammed ﷺ! Rabbinden Sana indirilen Hak ve Gerçek olup haber verdikleri tam olarak gerçekleşecek. Fakat insanların çoğu Îman etmezler, kahredilirler.

۞ اَللّٰهُ الَّذِی رَفَعَ السَّمٰوَاتِ بِغَیْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ یَجْرِی لِاَجَلٍ مُسَمًّی ؕ یُدَبِّرُ الْاَمْرَ یُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ۞

2. Âyet: Allah ﷻ öyle bir rahmet ve ikramlar Sahibi ki tüm yaratılmışı türlü ni'metleri ile yaşatmak için gerekli olan her şeyi hazırlayıp düzene koydu ve Semâvâtı; sizin görüp bildiğiniz direk ve sütunların gayrisi olan sebep ve esaslarla yükseltti, yüce âlemler yapıp muazzam bir düzen içerisinde kurdu. Sonra Arş üzerinde tam olarak egemenliğini, tüm yaratılmışa hâkimiyyetini sergiledi. (Arşla ilgili; A'raaf Sûresi 54. Âyette açıklama var.) Güneşi ve Ayı da sayısız yararlar için görevlendirip hizmete verdi. Hepsi, yani Güneş, Ay, yıldızlar ve hizmet edip görev yapan her şey; belirlenmiş bir vakte ve ömürlerinin biteceği ana kadar devamlı olarak hareket edecekler. Emri, yani tüm idare, iş ve icraatları daima O ﷻ yönetip yürütüyor. Rabbinize kesin olarak kavuşacağınızı bilip anlamanız, Ahirette hesaba çekileceğinize şüphesiz olarak Îman etmeniz ve bu sebeple İlâhî buyrukları tam olarak tutmanız için Rabbiniz Âyetlerini sizlere; bölüm-bölüm ve tüm açıklığıyla izah edip anlatıyor.

۞ وَهُوَ الَّذِی مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِیهَا رَوَاسِیَ وَاَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِیهَا زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ یُغْشِی الَّیْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِی ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَكَّرُونَ ۞

3. Âyet: O ﷻ öyle bir ikram Sahibi ki sizler için Yeryüzünü yayıp döşedi, içerisinde yüce dağlar ve akmakta olan nehirler var etti. Ürünlerin tamamından; gıdanız için orada çiftler hâlinde ve çeşit-çeşit var etti. Geceyi; farklı hâller ve farklı ölçülerle devamlı gündüze örter, istirahatınız için elverişli duruma getirir. Hiç şüphesiz bu anlatılanlarda; aklını çalıştırıp düşünenler için Yüce Yaratıcının Varlığına, Birliğine, her şeye Kadir olduğuna, yaratılmışın Tek Sahibi olup onların hayatlarının devamını nasıl sağladığına âyetler, yüce alametler ve bilgi levhaları var.

۞ وَفِی الْاَرْضِ قِطَعٌ مُتَجٰوِرٰتٌ وَجَنّٰتٌ مِنْ اَعْنَابٍ وَزَرْعٌ وَنَخِیلٌ صِنْوَانٌ وَغَیْرُ صِنْوَانٍ یُسْقٰی بِمَآءٍ وَاحِدٍ ۫ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰی بَعْضٍ فِی الْاُكُلِ ؕ اِنَّ فِی ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ ۞

4. Âyet: Yeryüzünde birbirine komşu ve sınır sınıra olan toprak parçaları var. Birinin verimi; diğerinden farklıdır. Üzüm bağları, ekin tarlaları ve hurma bahçeleri var. Hurma fidanlarının kimi çatallı, kimi çatalsızdır. Bunlar tek bir su ile sulanıyor. Bu anlatılan türlerin bazısını; yemiş bakımından bazısına üstün kılmaktayız. Bütün bunlarda; aklını çalıştıranlar için Tek Olan Yüce Yaratıcının; İsimlerinin ve Sıfatlarının sayılamayacak kadar çok olduğuna, Bunların suya, havaya, toprağa ve ateşe yansımalarıyla türlerin çokluğuna âyetler ve deliller var.

۞ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَإِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَإِنَّا لَفِى خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِرَبِّهِمْ ۚ وَأُولَٰٓئِكَ ٱلْأَغْلَٰلُ فِىٓ أَعْنَاقِهِمْ ۚ وَأُولَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ ۞

5. Âyet: Ey Muhammed, ey akıllıların En Akıllısı ﷺ! Eğer Sen; bu inkârcıların ahmaklığına şaşıyorsan; bil ki asıl şaşılacak onların şu konuşmalarıdır: Biz çürüyüp toprak olup tamamen yok olduktan sonra tekrar yepyeni bir yaratılış hâlinde varlıklar mı olacağız? Bak bu ahmaklar; Rablerini tanımıyorlar. Bak işte bu ahmakların; bu kâfirlikleri ve Rablerini tanımayışları sebebiyle boyunlarına; ateşte kızdırılıp kor hâline gelmiş demirlerden tasmalar takılmış olarak Cehenneme sürüklenirler. Bak bu ahmaklar; Cehennem sâkinleridirler. Onlar orada ebedî olarak kalacaklar.

۞ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِٱلسَّيِّئَةِ قَبْلَ ٱلْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ ٱلْمَثُلَٰتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ ٱلْعِقَابِ ۞

6. Âyet: O ahmaklar; acele edip Senden kötü olanı, yani azabı; iyi olandan, yani Îman edip kurtuluşa ermekten önce istiyorlar ve diyorlar ki inkârda ısrar ettiğimizde; bizlere geleceğini haber verdiğin azabı getir de görelim. Hâl bu ki bunlardan önceki inkârcıların ahmaklıkları sebebiyle gelmesini acele ile istedikleri; örnek gösterilecek ve herkese ibret olacak azaplar gelip geçti. Uyanıp Îman etmezler mi? Bilesin ki Rabbin; zalimlik yapmalarına rağmen; insanlar için mağfiret Sahibidir. Onları hemen cezalandırmayıp fırsatlar verir, zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçip Îman edenlerin geçmiş günahlarını tamamen siler ve onları günahsız hâle getirir. Yine bilesin ki Rabbin; inatçı kâfir ve hainler için cezalandırması çok çetin olandır.

۞ وَيَقُولُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦٓ ۗ إِنَّمَآ أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۞

7. Âyet: Kâfirler konuşup dururlar ki Muhammed eğer Peygamber ise ﷺ; Kendisine bir Mu'cize indirilseydi ya. Sen Ancak bir Uyarıcısın. Uyarmanda hiçbir kusurun yok. Mu'cizeyi indirmeğe Rabbin karar verir. Gerektiğinde bunu da yapar. Her bir toplum için Rabbin tarafından; İman ve İslâm'a erdirecek bir peygamber ve bir irşâd görevlisi oldu ve olacaktır.

۞ اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۞

8. Âyet: Allah ﷻ; her bir annenin karnında ve varlığında ne taşıdığını, rahimlerin neleri eksiltip neleri artırdığını bilir. Her şey O'nun ﷻ katında ve O'nun ﷻ bilip dilemesinde ölçülü hâllerdedir.

۞ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۞

9. Âyet: O ﷻ; gaybı ve şehâdeti, yani gizli-saklı, açık ve aşikâr her şeyi Bilendir, pek Büyük ve pek Yücedir.

۞ سَوَآءٌ مِنْكُمْ مَنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۞

10. Âyet: Sizden; sözünü gizleyen, onu açığa koyup açıktan söyleyen, gece gizlenip saklanan ve gündüz açığa çıkan herkes ve her şey; Allah ﷻ için birdir, hepsini görür ve bilir.

۞ لَهٗ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُونَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهٖ مِنْ وَالٍ ۞

11. Âyet: Her bir kimseyi; önünden ve arkasından izleyip takip edenler, yani görevli melekler var ﷺ. Allah Azîmüşşân'ın onlara verdiği emrinden ve görevlendirmesinden dolayı her bir kimseyi koruyup kollarlar. Bu durumu, yani devamlı korunup kollanarak huzur ve mutluluk içinde yaşamanızı sürdürmeniz için siz kullara gereken; Rabbinize kulluktan, ni'metlerine şükretmekten uzak kalmayın ki koruyucularınız da sizden uzaklaşmasınlar. Çünkü Allah ﷻ; hiçbir toplum üzerindeki bolluk, huzur, hurriyyet, sıhhat ve mutluluk gibi ni'metlerini; toplum kendilerinde olanı, yani içlerindeki İman ve şükrü inkâr ve nankörlükle değiştirmedikçe belâ, musibet, acı ve sıkıntı gibi durumlarla değiştirmez. Sizler; kendinizi bozmayın ki düzeniniz bozulmasın. Sizler; iyi olur ve iyilikler yaparsanız; iyilikler bulur-

sunuz. Kötü olup kötülükler yaparsanız karşılığında acı ve azap bulursunuz. Kötülükte ısrar eden bir topluma Allah ﷻ kötü bir karşılık vermeyi murad ederse: artık o belânın geri çevrilmesi olmaz, kimse önleyemez. Hulasa O Yüce Mevlâ'dan başka; kullar için gerçek bir vâlî, işlerini yürütüp yöneten bir idareci yoktur. O'nun ﷻ kararı karşısında kimin ne hukmü olabilir?

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۚ ۞

12. Âyet: O öyle bir ikram ve kahır Sahibi ki sizlere şimşeği gösterir ve görünce rahmetini umar, musibetinden de korkarsınız. Hulasa bol yağmurlu, gayet ağır ve yağış yüklü bulutlar var eder.

۞ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۚ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ ۞

13. Âyet: Gök gürültüsü; O Yüce Yaratıcıyı hamd ederek Tesbîh eder, O'nun Varlığını, sonsuz kudretini, tüm güzelliklerin ve şiddetin Sahibi olduğunu anlatır. Bütün melekler de ﷺ daima O'na ﷻ hamd ederek Tesbîh eylerler. Çünkü O ﷻ sonsuz kahır Sahibinden korkarlar, Şeytana ne yaptığını ﷻ, dilediğinde neler yapacağını ve nice toplumları nasıl helâk ettiğini çok iyi bilirler. O korkunç kahır ve intikam Sahibi ﷻ; yıldırımlar gönderir. Onlarla dilediği kimseleri; Allah ﷻ hakkında saygısızca tartışmalar yaparlarken vurur. O sonsuz kudret ve sınırsız kahrın Sahibi ﷻ; düşmanına meydan okuması, baskın yapıp yakalayarak helâk etmesi çok çetin olandır.

۞ لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۖ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ ۚ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۞

14. Âyet: Hak da'vet, yani İlâh olmak ve Kendisine dua ve yakarışlarda bulunularak kulluk yapılmak sırf O'nun ﷻ hakkıdır. Kabul edilip gerçekleşecek dua ve yakarış da sırf O'na, yani Hak Ma'bûd, Tek İlâh Olan Allah'a ﷻ yapılır. Bir başkasında böyle bir nitelik ve bir güç yok. Müşriklerin kulluk yapıp dua ve isteklerde bulundukları o putlar ve zavallı varlıklar; onlara dualarını kabul edip istediklerini vermek gibi bir karşılıkta bulunamazlar, sadece onların durumu; iki elini ve ön kollarını; kuyu dibinde vb. yerlerde var olan uzak bir suya açıp

uzatan, suyun ağzına ulaşmasını isteyen ve o su ağzına asla ulaşmayan köpek misali susuz yaratıkların durumuna benzer. Dolayısıyla kâfirlerin; taptıklarından fayda beklemeleri başka değil, kesinlikle boşadır.

۞ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۞

15. Âyet: Semâvât ve Arzda olan herkes, bütün varlıklar ve gölgeleri; isteyerek veya istemeyerek sabah-akşam Allah'a ﷻ Secde ederler. Her şey; doğumu, hayatı ve ölümü başta olmakla her an ve her yerde Allah'ın ﷻ hukmüne, irade ve idaresine boyun eğip teslimiyet gösterir.

۞ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ ۭ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۞

16. Âyet: De ki Semâvâtın ve Arzın Rabbi (yaratıp, türlü yardımlarıyla yaşatarak Yöneteni) Kimdir? Cevabı Sen söyle: Elbette Allah ﷻ. De ki sizler; O'ndan ﷻ başka yönetici dostlar mı edindiniz? O dostlarınız; kendilerine yarar sağlayamaz ve hiçbir zararı kendilerinden uzaklaştıramazlar. De ki körle gören bir midir? Yoksa karanlıklarla; herkesin ve her şeyin gözlerini açıp yol gösteren nûr ve aydınlık bir mi? Yoksa ahmak müşrikler; Allah'a ﷻ karşı; O'nun ﷻ yarattığı gibi yaratan ortaklar mı var saydılar? Böylece onlara sor: Yaratılan varlıkların kime aid olduğu karıştı da kendilerine; Allah'tan ﷻ başka yaratıcılar mı arıyorlar? De ki Allah Azîmüşşân; her şeyin Tek Yaratıcısıdır. O Birdir, sonsuz kahrın ve sınırsız ezici kuvvetin Tek Sahıbidir.

۞ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ۭ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاۗءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۭ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاۗءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ۭ ۞

17. Âyet: Âlemlerin Rabbi Gökten su indirmekte ve dereler alabildiği ölçüde dolup akmaktadır. Akan sel; üzerinde kabarıp yükselen köpükleri, çör-çöp gibi fazlalıkları yüklenmektedir. Bir de süs eşyası veya faydalanılacak nesneler elde etmek isteyerek ateş içerisinde; körük vb. aletle üzerinde ateşi şiddetle yakarak erittikleri madenlerden altın, gümüş v.s. çıkarırlar. O madenlerden atılan posa v.s. köpük gibi fazlalıklar dökülür kalır. Köpük ve posa gibi mâddeler; kuruyup yok olur. İnsanların yararına olanlar ise ellerinde, köpük v.s. fazlalıklardan arınan su da Yeryüzünde kalır.

Şöyle ki ezelî ve ebedî olan hak varlık, yüce ruh, İman ve İslâm; su ve madenler gibi bu Yeryüzünde sonradan olan varlıklara karışır. Günü gelip asıl âlemine, Yüce Huzura döndüğünde sonradan olan her şey dökülüp kalır ve yok olur. İşte böylece Allah ﷻ; misaller vererek Hak ile bâtılı anlatıyor. Hak olan kalıcı, bâtıl ve sonradan olan yok olucudur.

۞لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰىۚ وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِۦٓۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوٓءُ الْحِسَابِۙ وَمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ۞

18. Âyet: Rabbisinin çağrısına koşup gelen, buyruklarını tam olarak ve içtenlikle yerine getirenlere; pek güzel mükâfaat, tüm güzel ni'metler, Cennet ve seadetler var. Çağrısına ﷻ gelmeyenlere gelince; Yeryüzünde olan tüm zenginlikler ve bir o kadarı onların olsa; Ahiretteki cezalarından kurtulmaları için kesinlikle seve-seve verirler, ama O Gün; hiçbir şey kabul edilmez, yardım edecek kimse de bulunmaz. Onlara; hesabın kötüsü var. Sığınak ve barınakları Cehennemdir. O ne kötü yatakhanedir.

۞اَفَمَنْ يَعْلَمُ اَنَّمَٓا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰىۜ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِۙ۞

19. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Rabbinden Sana indirilenin Hak olduğunu bilip inanan Mü'min; O Yüce Hakkı görmeyen kâfir gibi mi? Ancak beyinleri sağlam olan akıl sahipleri; düşünüp öğüt alır ve O Yüce Kitaptan faydalanırlar.

۞اَلَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَۙ۞

20. Âyet: O akıl sahipleri; verdikleri sözü tam olarak yerine getirirler. Yemin ederek bağlanan sağlam sözlerini asla bozmazlar, Rablerine itaatte kusur etmezler.

۞وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوۤءَ الْحِسَابِ۞

21. Âyet: Sağlam beyinli akıl sahipleri Allah Azîmüşşân'ın; yerine ulaşmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar, hakları hak sahiplerine götürüp teslim ederler, tüm vazifeleri yerine getirirler. Varıp ziyaret etmeleri gereken yerlere varırlar. Rablerinden mükemmel bir saygı ile korkup her türlü haramdan korunurlar. Zira Ahirette görülecek olan hesabın kötüsünden ve korkunç azaba uğramaktan korkarlar.

۞وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ۞

22. Âyet: O akıl sahipleri; Rablerinin Cemalini ve Yüce Varlığına kavuşmayı istedikleri için sabrederler, İlâhî kurallara daima bağlı kalırlar, Namazlarını kılarlar, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli-aşikâr Allah ﷻ için gerekli yerlere harcarlar, karşılaştıkları kötülükleri; iyilikle kendilerinden uzaklaştırırlar. Bak işte bunlar için; Dünya yurdunun güzel sonu hem de Dünyada yaptıkları saadık kulluğun güzel neticesi ve Ahiret mükâfaatı var.

۞جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ۞

23. Âyet: Yani karar ve ikamet Cennetleri, ebedî kalacakları Cennetler var. O cennetlere bu akıl sahipleri girecekler. Allah'a ﷻ kulluk hizmetlerinde kendilerine uygun olan babaları, eşleri ve çocukları da girecek. Melekler ﷺ; her bir kapıdan onların huzurlarına girerler, hoş karşılamalar yaparlar.

۞سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ۞

24. Âyet: Derler ki sabrınız ve Rabbinizin kurallarına bağlılıkla buyrukları kararlılıkla edâ etmeniz sebebiyle selâm ve esenlikler size. Dünya yurdunun bu güzel neticesi ne hoş ve ne kadar güzeldir.

۞وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهٖ وَيَقْطَعُونَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوۤءُ الدَّارِ۞

25. Âyet: Allah'a ﷻ verdikleri sözü; yemin ederek sağlamlaştırdıktan sonra bozan ve yerine getirmeyen, Allah'ın ﷻ; yerine ulaştırılıp bağlanmasını emrettiği şeyleri kesip atan, hakları sahiplerine vermeyen, Yeryüzünde bozgunculuk çıkarıp tahribatlar yapan zalimler var ya bak işte onlara la'net, İlâhî rahmet ve ikramlardan tamamen uzaklaştırılıp mahrum bırakılma ve Dünya yurdunun kötü neticesi var.

۞ اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۗ وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ۞

26. Âyet: Allah ﷻ dilediğine rızkı genişletir, dilediğine daraltır. Beyinsizler; Dünya hayatı ile ve Dünyadaki bolluklarıyla sevinip şımarırlar. Hâl bu ki Dünya hayatı; Ahiret hayatı karşısında hiçbir şey değil, sadece geçici bir barınmadır.

۞ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۗ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِىْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ۚ ۞

27. Âyet: Kâfirler derler ki O'na ﷺ bir Mu'cize inse idi de Peygamber olduğunu anlasaydık. Söyle onlara: Şüphe yok ki Allah ﷻ; hepinizi ve maksadınızın ne olduğunu çok iyi biliyor. Dilediğini; sapıklıkta bırakır, Kendisine ﷻ İman edip saadık kul olarak yöneleni de ebedî seadetlere erdirir.

۞ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۗ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ۞

28. Âyet: Rablerine yönelen kimseler; İman eden ve Allah'ı ﷻ çokça zikretmeleri sebebiyle kalpleri İman ve İslâm'a yatkınlaşıp huzur bulanlardır. Haberiniz olsun ve şunu iyi belleyin: Allah'ı ﷻ devamlı zikretmekle kalpler mutmain olur, İman ve İslâm'a yatkın ve uygun hâle gelerek huzur bulur.

۞ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ۞

29. Âyet: İman eden ve İmanlarına uygun olan işleri, İlâhî buyruklardan ibaret yararlı vazifeleri yapanlar için mutluluk ve ebedî seadetler var. Yüce Huzura dönüşün güzelliği, rahmet ve ebedî ni'metler onlarındır.

۞ كَذٰلِكَ اَرْسَلْنَاكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ مَتَابِ ۞

30. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden önce nice peygamberler ﷺ gönderdiğimiz gibi kendilerinden önce pek çok toplumlar gelip geçmiş olan bir toplum içerisinde Seni Peygamber ﷺ olarak gönderdik ki Sana vahyettiğimiz Kitabı onlara okuyasın. O toplum ise Senin Kitabı okuyup anlatarak kendilerini uyarmana rağmen; sonsuz rahmet ve ikram, sınırsız kahır ve intikam Sahibi Olan Rahman'ı ﷻ tanımayıp inkâr ediyorlar. De ki O ﷻ Benim Rabbimdir. Kendisinden başka ilâh yok. Huküm sadece O'nundur ﷻ. O'na ﷻ tevekkül ettim, yönelişim daima O'nadır ﷻ.

۞ وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ۭ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ۭ اَفَلَمْ يَايْــَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ لَّوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۞

31. Âyet: Eğer Bu Yüce Kitab; hakkıyla okunmasıyla dağlar yerinden yürütülüp götürülse, Yeryüzü kesilip parçalansa ve Bu Kur'an'la ölüler konuşturulmuş olsaydı; Mu'cize görmek isteyen bu ahmaklar yine de İman etmezlerdi. Onlar inkârlarında ısrar etmekle zannetmesinler ki Allah'ın ﷻ dediği olmayacak. Onların pis arzularının, azgınca faaliyet ve isteklerinin aksine buyruk ve yetki tamamen Allah'ındır ﷻ. O'nun En Büyük Ni'meti Olan Bu Kitab inmeğe devam edip tamamlanacak, İslâm En Kâmil Dîn olarak açığa konacak ve âlemler huzur ve rahat bulacak.

Mü'minler; zulüm ve kâfirlikte inad edenlerden umutlarını kesmediler mi ve onların İman edeceklerini mi bekliyorlar? Zulüm ve kâfirlikte ısrar etmeleri sebebiyle Allah ﷻ onların kalplerini mühürledi. Artık İman etmezler. Bilirsiniz ki eğer Allah ﷻ dileseydi; insanların tamamını İman ve İslâm'a erdirirdi. O kâfirler; İman edip kurtuluşa ermeğe muhtaç değillerse; Allah'ın ﷻ onlara hiç ihtiyacı yok. Allah'ın ﷻ tehdidle haber verdiği azabı onlara gelinceye kadar; yaptıkları zulüm ve kâfirlik sebebiyle o kâfirlere devamlı korkunç bir musibet dokunacak veya yurtlarının yakınına konmuş olacak. Bilesiniz ki Allah ﷻ; verdiği söze ters düşmez, va'dini muhakkak gerçekleştirir.

۞وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ ۖ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۞

32. Âyet: Şüphe yok ki Senden önce de peygamberlerle dalga geçildi. Ama kâfirlere mühlet verip azaplarını geciktirdim. Sonra da tutup cezalandırdım. Bak gör ki cezalandırmam nasıl oldu?

۞أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۗ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ ۚ قُلْ سَمُّوهُمْ ۚ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ بِظَاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ ۚ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۞

33. Âyet: O sonsuz kudret Sahibi ve her şeyi Kuşatan Allah ﷻ; herkes her ne yaparsa daima başında olur ve her şeyi kuşatmış olarak her yapılanı bilir. Bu sonsuz kudret Sahibi Rabbiniz; kendisinden dahi haberi olmayan put veya putperest gibi mi? Bu aadî putları ve putperestlikte öncülük yapan baş azgınları; Allah'a ﷻ ortak yaptılar. De ki onları adlandırın ve ne yapabildiklerini söyleyin. Ey zalimler! Yoksa Allah'a ﷻ; Yeryüzünde bilmediği bir şeyleri haber mi veriyorsunuz? Yoksa sizler o putlarınızı; ağzınızdan şuursuzca çıkan bir söz olarak mı O'na ﷻ anlatıyor ve tanıtmağa çalışıyorsunuz? Elbette bu putperest müşriklerin; o aadî şeyleri Allah'a ﷻ ortak koşmakta şuurları ve dayanakları yok, aksine Şeytan tarafından kâfirlere ve zalimlere; çıkarcılık uğruna kurdukları tuzak ve tezgâhları süslendi, parlak bir fikir yapıldı. Böylece Hak Yoldan çıkarıldılar. Allah Azîmüşşân da onları; o sapıklıkta bıraktı. Allah ﷻ kimi sapıklıkta bırakırsa; artık o kimseyi Îman ve İslâm'a erdirecek hiçbir kimse olamaz. Böylece o azgınlar ve arkalarında sürüklenen sapıklar; korkunç zarara girdiler.

۞لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ ۖ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۞

34. Âyet: O hainlere Dünyada azap ve işkence var. Ahiretin azabı elbette çok daha meşakkatli ve dayanılmaz. Onları; Allah'tan ﷻ, O'nun ﷻ azabından ve intikamından koruyup kurtaracak bir kimse yok ve olamaz.

۞مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا ۚ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۞

35. Âyet: Müttekîlere, yani şirkten, haramlardan ve gafletten korunan Mü'minlere va'dolunan ve kavuşup sahip olacakları müjdesi verilen Cennetin durumu şudur: Altlarından ve her bir köşkünün altından türlü içecek nehirleri akar. Yemişleri, yiyecek ve içecekleri ve de gölgesi devamlıdır. Bak işte bu Cennet; müttekîlerin sabırlarının sonunda, yaptıkları kulluklarının neticesinde erdikleri mükâfaattır. Kâfirlerin yaptıklarının sonucu olarak aldıkları karşılık ise sonu olmayan korkunç ateştir.

۞ وَالَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ اَدْعُوا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ۞

36. Âyet: Kendilerine Kitab verdiklerimiz, Yahûdî ve Hıristiyan ulemasından Tevrat'a ve İncîl'e saygı ile sarılıp hizmet edenler; Sana ﷺ indirilen Kur'an sebebiyle sevinir mutlu olurlar. Zira bilirler ki bütün peygamberlerin ﷺ ve yaratılmışın Rabbi Bir, bütün peygamberleri ﷺ; kulları irşâd için gönderdiği gibi Seni de ﷺ O ﷻ gönderdi. Âdem Peygamberden ﷺ Sana ﷺ gelinceye kadar tüm peygamberler ﷺ; sırf O'na ﷻ kulluk yapılacağını öğrettiler. Sana ﷺ inen Bu Kitab; önceden inen tüm Kitapları ve peygamberleri ﷺ tasdik etmekte ve geçmiş Kitaplarda olan her şeyi özetle anlatmasıyla beraber tüm bilinmeyenleri de açıklamakta ve İman ehline En Büyük Desteği vermektedir. Son Peygamber ﷺ ve Kur'an hususunda ayrılığa düşen guruplardan kimileri var ki Kur'an'ın bir kısmını inkâr ediyor. Sebebi ise o kısımlara; ya akılları ermiyor veya o kısımlar; çıkarlarına mâni' oluyor. Onlara söyle: Bilesiniz ki Ben; kesinlikle sırf Allah'a ﷻ kul olmakla ve hiçbir şeyi O'na ﷻ ortak koşmamakla emrolundum. Kur'an'ın bir kısmına İman edip bir kısmını inkâr ederek başka kaynaklardan; O Kur'an'da olan hukme aykırı huküm almak şirktir. Dönüşüm Sırf O'na ﷻ olmakla ve hesaba Çeken Tek Hâkim de O ﷻ olmakla sırf O'na ﷻ kulluk yapıyor ve sadece O'na ﷻ yakarışlarda bulunuyorum.

۞ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ۞

37. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Sen Arab olduğun için ﷺ; Arapça indirdiğimiz gibi O Kur'an'ı yine Arapça bir huküm olarak, yani kendisiyle her konuda huküm verilen Arapça bir Kaynak olarak indirdik. Sana her konuda Rabbinden böyle bir ilim geldikten sonra; yemîn olsun ki eğer şirke dalan Yahûdî, Hıristiyan ve diğer gurupların pis arzularına ve bâtıl görüşlerine uyarsan; Allah'ın gazabından ﷻ Seni koruyup kurtaracak hiçbir yönetici ve dost bulunmaz, O'na ﷻ kimse karşı duramaz.

۞وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ اَنْ يَاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ۞

38. Âyet: Biz Senden önce de muhakkak peygamberler ﷺ gönderdik. Onlara da eşler ve çocuklar var edip verdik. Allah'ın ﷻ izni olmadıkça hiçbir peygamberin ﷺ bir Mu'cize getirmesi olmadı. Her bir ecelin, yani geleceği belirlenmiş olan her şeyin vaktinin bir kitabı, yazılmış olan bir kaydı var. Hiçbiri vaktinden şaşmaz.

۞يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتَابِ ۞

39. Âyet: Allah ﷻ dilediğini siler, dilediğini sabit tutar, olduğu gibi bırakır. Ana Kitab (Levh-ı Mahfuz) O'nun ﷻ katında ve değişmez bilgi O'ndadır ﷻ.

۞وَاِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۞

40. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Eğer o inkârcılara yaptığım va'din, yani inkârlarında ısrar ettiklerinde kendilerine azab edeceğime dair haberin; bir kısmını Sana gösterirsek ya da o azap gelmeden Senin ömrünü tamamlayıp Ruhunu alırsak; sakın bunları önemseme. Sana gereken gönderdiklerimi onlara ulaştırman, Bana gereken de onların hesabını görmektir. Bil ki dediğim azap gelecek, asla cezasız kalmayacaklar.

۞اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۗ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ۗ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

41. Âyet: O inkârcılar; her şeye Kadir olduğumuzu ve istediğimizi; istediğimiz an yapacağımızı görüp anlamadılar mı? Topraklarına nasıl geliyor ve fetihler yaparak her tarafından eksiltiyoruz. Allah ﷻ hukmedip karar verir, verdiği kararın peşine düşen ve O'nu ﷻ sorgulayabilen asla olamaz. O ﷻ hesabı çok sür'atli yapandır. Bir anda hesap yapıp kararını verir, kimse kararının ﷻ karşısında duramaz.

۞وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۗ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ۗ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ۞

42. Âyet: Hiç şüphe yok ki bu inkârcılardan önceki inkârcılar da tuzaklar kurup planlar yaptı. Kurulan tuzaklar, yapılan hileler tamamen Allah ﷻ içindir, O'na ﷻ hizmet eder. İnkârcının tembelliği bir açıdan, çalışıp çabalaması da bir başka açıdan; Allah ﷻ için çalışanların yararına olur. Herkesin çalışıp kazandığını bilir. Kâfirler; Dünya yurdunun sonundaki yararlı kazancın kime aid olduğunu yakında bilip anlayacaklar.

۞وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا ۚ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ۞

43. Âyet: Kâfirler diyor ki Sen ﷺ; Allah ﷻ tarafından gönderilen bir Peygamber değilsin. De ki Benimle sizin aranızda Şâhid olarak Allah ﷻ yeter. Bir de kendilerinde Allah'ın ﷻ Kitabı Tevrat'ın ve İncîl'in bilgisi olan Îmanlı bilginler; yeterli şâhidliği yapmaktadırlar.

سُورَةُ اِبْرَاهِيمَ

İBRAAHÎM ﷺ SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓرٰ ۟ كِتَابٌ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۞

1. Âyet: (اَنْتَ لَيْلِيٌّ رَائِدٌ) Sen; geceleri uzunca kıyam ile Rabbiyin Huzurunda Kur'an'la dolup tüm Yüce Niteliklerde En Önde Olan ve yaratılmışa; rahmeti, hayrı ve tüm güzellikleri bulmakta Öncü Olansın ﷺ! Bu, her şeyi içinde bulunduran Yüce Kur'an; İnsanları; Rablerinin izniyle zulmün, kâfirliğin, haramların ve tüm ahlaksızlığın karanlıklarından çıkarıp Allah'a ﷻ İmanın, ihlâsla itaatin ve Güzel Ahlakın Nûruna, yani Azîz ve Hamîd Olan Allah'ın ﷻ; gözlere ve özlere Nûr, sonsuz ni'met ve gelirler Kaynağı olan Doğru Yoluna kavuşturman için Sana indirdiğimiz Muazzam bir Kitaptır.

۞ اَللّٰهِ الَّذِی لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَوَیْلٌ لِّلْكٰفِرِینَ مِنْ عَذَابٍ شَدِیدٍ ۞

2. Âyet: Yani; Semâvât ve Arzdaki her şey Kendisine aid Olan Allah'ın ﷻ Yoluna erdirmen için... Kâfirlere veyl, yani onlara çetin bir azap var, korkunç acılar onlarındır, onları beklemektedir.

۞ اَلَّذِینَ یَسْتَحِبُّونَ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَیَصُدُّونَ عَنْ سَبِیلِ اللّٰهِ وَیَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ اُولٰٓئِكَ فِی ضَلَالٍ بَعِیدٍ ۞

3. Âyet: O kâfirler; Dünyayı Ahirete tercih ederler, Allah'ın ﷻ Bu Kutsal Yolundan saparlar ve iftiralarla o Yolda kusur, eğrilik ve yanlışlık gibi eksiklikler arayarak insanları saptırırlar. Bak işte onlar; hidâyete dönüşleri mümkin olmayan uzak bir sapıklık içerisindeler.

۞ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِیُبَیِّنَ لَهُمْ ۖ فَیُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ یَشَآءُ وَیَهْدِی مَنْ یَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَكِیمُ ۞

4. Âyet: Kavminin lisanını konuşmayan hiçbir peygamber göndermedik, ancak ve ancak her bir peygamberi ﷺ kavminin lisanıyla; vahyimizi ve ilhamlarımızı tebliğ edip anlatacak hâlde gönderdik ki onlara her şeyi açıklasın. Allah ﷻ herkesi tanır ve niyyetlerini bilir. Bu sebeple dilediğini sapıklıkta bırakır, dilediğini Îman ve İslâm'a erdirir. O ﷻ Azîz'dir, Hakîm'dir.

Uyarı: Geçmişte olduğu gibi Son Peygambere ﷺ Îman eden toplumlara; O'nun ﷺ Dilini, yani Arapçayı öğrenmeleri farz-ı kifâyedir. Toplumun içinden yeterli sayıdaki bir gurup eleman O Dili öğrenip Âyet ve Hadîsleri çevirip açıklayacak. Çünkü her toplum; Allah'a ﷻ ve Peygamberine ﷺ Îman edip uymak mecburiyetindedir. Kullar; Rablerine, O'nun ﷻ Kitabına ve Peygamberine ﷺ muhtaç olmakla Yüce Dîn İslâm'ı öğrenip yaşayacaklar. Hiçbir toplumun; bilmiyorum, tanımam deme hakkı yok.

۞ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰیَاتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِاَیَّامِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ فِی ذٰلِكَ لَاٰیَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۞

5. Âyet: Muhakkak ki Biz Mûsâ'yı ؑ; her peygamber gibi Kavmini zulmün, kâfirliğin ve ahlaksızlığın karanlıklardan çıkar, Allah'a ﷻ Îmanın ve O'nun ﷻ koyduğu Hayat Niza-

mının Nûruna kavuştur diye Peygamber ﷺ olarak gönderdik. İlâhî buyrukları onlara anlatıp öğrettikten sonra Allah'ın ﷻ günlerini, yani inkârcılara kahır yağdırıp helâk ettiği ve her şeye Kadir olduğunu açığa koyduğu günleri hatırlat, ders verip dikkatli olmalarını sağla. Elbette o günleri hatırlamakta; her bir sabır ve şükür ehli, yani sabredip şükreylemekte başarılı olan değerli kullar için her zarardan korunmak hususunda âyetler ve alınacak dersler var.

۞ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ اَبْنَٓاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَٓاءَكُمْ وَفِي ذٰلِكُمْ بَلَٓاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ۞

6. Âyet: Bir vakit Mûsâ ﷺ Kavmine; hatırlatmalarda bulunup şöyle demişti: Allah'ın ﷻ sizlere verdiği ni'metleri hatırlayın. O vakit sizleri; Fir'avn ve mensuplarından kurtarmıştı. Onlar size; azabın ve işkencenin en kötüsünü uyguluyorlardı. Kızlarınızı sağ bırakıyorlar, oğullarınızı boğazlayıp parçalayarak öldürüyorlardı. Bakınız! O olanlarda; büyük bir imtihan, tahammül olunamayacak derecede korkunç bir musibet var.

۞ وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۞

7. Âyet: Ey Allah'ın ﷻ kulları! Rabbiniz sizlere şunu i'lân etti: Yemîn olsun ki eğer şükrederseniz; ni'metlerimi, hurriyyet ve mutluluklarınızı artırırım. Yine yemîn olsun ki eğer inkâr edip nankörlük yaparsanız; azab ederim, başınız belâdan kurtulmaz. Bilesiniz ki azabım pek çetindir.

۞ وَقَالَ مُوسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞

8. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki eğer sizler ve Yeryüzünde bulunanların tamamı Îman etmeyip inkâra ve zulme dalan kâfirler olursanız; sadece kendinize zarar verirsiniz. Çünkü Allah ﷻ; âlemlere, yarattığı kimselere ve hiçbir şeye asla muhtaç değil. O ﷻ sonsuz zenginliğin ve sınırsız yüceliğin Sahıbidir. Değil siz seviyesiz insanlar; melekler ﷺ ve peygamberler ﷺ dâhil hiçbir kimseye ihtiyacı olmaz, kulların ibadetleri de zulüm ve kâfirlikleri de sadece kendilerinedir.

۞ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ جَٓاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّٓوا اَيْدِيَهُمْ فِٓي اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُٓوا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَٓا اُرْسِلْتُمْ بِهِ وَاِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَآ اِلَيْهِ مُرِيبٍ ۞

9. Âyet: Sizlere; sizden öncekilerin, Nûh ﷺ Kavminin, Aad Kavminin, Semûd Kavminin haberleri gelmedi mi? Onlardan sonra gelen nice kavimler var ki kim olduklarını Allah'tan ﷻ başkası bilemez. Geçmişte yaşayan, bildiğiniz ve bilmediğiniz nice kâfirlere peygamberleri ﷺ; her şeyi açığa koyup anlatan açık belgelerle ve Mu'cizelerle geldiler fakat o gelenlere ﷺ Îman etmediler, ellerini ağızlarına götürüp parmaklarını ısırarak şaşkınlık gösterip kâfirliklerinde ısrar ettiler ve dediler ki bizlere ulaştırmakla görevli olduğunuz Dîni, yani sırf Allah'a ﷻ kul olmayı tanımıyor, inkâr ediyoruz. Hem bizler; Kendisine ﷻ Îman etmemize çağırdığınız Allah ﷻ hakkında; her şeyden şüphe eder hâle getiren büyük bir şüphe içerisindeyiz.

۞قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۭ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۞

10. Âyet: Peygamberleri dedi ki ﷺ Semâvâtı ve Arzı yoktan Vareden Allah ﷻ hakkında şüphe, öyle mi? O ﷻ sonsuz rahmet ve ikram Sahibi sizleri çağırıyor ki günahlarınızı silsin ve sizleri belirlenen bir vakte kadar hayırlı ömürlerle yaşatsın, belâ görmeden ve zarara uğramadan hoş bir ömür süresiniz. Dediler ki sizler başka değil, bizim gibi insanlarsınız. Bizleri babalarımızın ve atalarımızın taptıklarından koparıp uzaklaştırmak istiyorsunuz. Şayet iddianızda haklıysanız; bize etkin ve açık bir Mu'cize getirin.

۞قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۞

11. Âyet: Peygamberleri ﷺ onlara şöyle dedi: Evet bizler; başka değil, sadece sizler gibi insanız, fakat Allah ﷻ; kullarından istediğini memnun (lütuf ve ikramlı) kılıyor, Peygamberlik, ilim ve yüce idrak gibi üstün ikramlara erdiriyor. Bize ayrıcalık verip peygamber yaptı ama Allah'ın ﷻ izni olmadıkça bizim size Mu'cize getirmemiz mümkün olmaz. Biz daima O'na ﷻ tevekkül eder, yaptığı ve yapacağı her şeye razıî oluruz. İşlerimizi daima O Yüce Vekîlimiz ﷻ yürütür ve yönetir. Mü'minler daima Allah'ı ﷻ Vekîl tutsunlar.

۞وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۭ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰي مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۞

12. Âyet: Bize ne olabilir de Allah'a ﷻ tevekkül etmeyiz, O'nu ﷻ Âmir edinip memuru olmayız? Bizleri hayırlı yollara ve yüce gayelere şüphesiz O ﷻ erdirdi. Dolayısıyla sizlerin bize; eziyet etmenize ve sıkıntılar vermenize kesinlikle tahammül edeceğiz. Tevekkül eden ve kendisine avukat tutmak isteyen; Allah'a ﷻ tevekkül etsin. Her şeye ve herkese karşı O'nu ﷻ Avukat tutsun.

۞وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَاۜ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِينَۙ۞

13. Âyet: Da'valarında kararlılık gösterip İman ve itaate çağırmalarına devam eden peygamberleri ve onlara İman edenlerin de çoğaldığını gören kâfirler; rahatsız oldular ve peygamberlerine ﷺ dediler ki sizleri ya topraklarımızdan çıkarırız ya da dînimize dönersiniz. Peygamberlere ﷺ Rableri derhâl vahyetti ve dedi ki zalimleri muhakkak helâk ediyoruz, aralarından ayrılın.

۞وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْۜ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ۞

14. Âyet: Onların helâk edilmelerinden sonra şüpheniz olmasın; sizleri onların topraklarına yerleştireceğiz. Bu; önceden yaptığımız ve yapmağa devam edeceğimiz aadetimizdir. Bu, yani kâfirleri yok edip huzursuz ettikleri Mü'minleri topraklarına ve yurtlarına yerleştirme aadetim; makamımdan (Huzuruma dikilip hesap vereceğinden) ve tehdîdimden korkan, korktuğu için de gerçek Mü'min olarak itaatimden ayrılmayan her bir saadık kuluma daima olacak olan aadetimdir.

۞وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍۙ۞

15. Âyet: Hulasa İman ve itaat ehli olan saadık kullar; Rableri Yolunda Cihâd ederken inkârcı zalimlere karşı fetih ve zafer istediler. Rableri de onlara gereken yardımı yaptı. Her bir inatçı zorba kaybetti ve sonsuz zararlara girdi.

۞مِنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّآءٍ صَدِيدٍۙ۞

16. Âyet: Her bir zorbanın, yani insanları kâfir olmağa, Allah'ın ﷻ emirlerine karşı gelmeğe zorlayan her bir zalimin Dünyada helâk edilmesinin ardından gireceği yer Cehennemdir. Orada ona; su yerine ateşte yananlardan akan (kan ve pislik karışımı) irinden ibaret bir su içirilir.

۞يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ۞

17. Âyet: Onu yudumlar, neredeyse boğazından geçiremez. Her taraftan kendisine ölüm gelir ama ölemez. Çünkü orada hiç ölüm yok, sadece ölümden beter bir Cehennem hayatı var. Gördüğü bu azaptan sonra çok daha ağır bir azap var.

۞مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۖ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۞

18. Âyet: Rablerini tanımayıp inkâr eden kâfirlerin durumu, yani Dünyada yaptıkları hayır işleri; küle benzer. Çetin fırtınası olan günde rüzgâr; külü şiddetle savurur. Bir müddet sonra külden bir şey kalmaz. Kâfirler; Dünyada kazandıklarından ufacık bir şeye sahip olamazlar. Kâfir oldukları için her şey boşa gitmiştir. Bu ve böylesi boşa giden hayırlar ve hayırlı kazançlar; elbette tekrar ele geçmesi mümkin olmaktan çok uzak bir yok oluş ve korkunç bir zarardır.

۞أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۞

19. Âyet: Görmedin mi? Elbette görüp bilmektesin ki Allah ﷻ; Semâvâtı ve Arzı hak olarak yarattı. Allah ﷻ Semâvâtı ve Arzı; dilediği her şeyin gerçekleşmesine gerçek sahneler yaptı. Ey insanlar! Rabbinizin istediği görevleri yapmazsanız ve insanlardan beklenenler yapılmazsa; sizleri alıp götürür ve yok eder, yepyeni bir halkı (tarafından ﷻ yeniden yaratılmış olanları) getirir.

۞وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۞

20. Âyet: Bunu yapmak Allah'a ﷻ asla zor değil.

۞وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ ۖ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَحِيصٍ ۞

21. Âyet: Kesin olarak bilesiniz ki yaratılmış olanların tamamı; Kıyamet Gününde Allah'ın ﷻ Huzuruna çıkıp gelecekler ve hesap vermek için toplanacaklar. Zayıf kâfirler; kibirli büyüklerine suç atacaklar ve diyecekler ki bizler; sizlere uyan ve buyruklarınızı icraa eden kâfirler olmuştuk. Bu sebeple sizler; Allah'ın ﷻ azabından bir şeyi bizden kaldıracak mısınız? Kâfirlerin başları olan azgınlar diyecek ki eğer Allah ﷻ bizleri İman ve İslâm'a erdirseydi, biz de sizlere hidâyette öncülük ederdik. Bizim inadımız ve kâfirlikte ısrarımız sebebiyle; bizleri hidâyetten mahrum etti. Sizler de hidâyet ehlini bırakıp bizlere uydunuz. Dünyada sizlere zarar verdiğimiz için burada yarar veremeyiz. Şimdi bizler ve sizler için; sızlanıp sabırsızlık göstermek de sabretmek de bir. Bu azabı hep birlikte çekeceğiz. Kaçıp sığınacak bir yerimiz ve kurtuluş imkânımız yok.

۞وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ ۖ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي ۖ فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ ۖ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۖ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ ۗ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞

22. Âyet: Kıyamet Günü hesaplar görülüp iş tamamlanınca idare eden ve idare edilen kâfirler; Şeytanı la'netleyince; Şeytan onlara şöyle diyecek: Kesin olarak biliyorsunuz ki Allah ﷻ gerçekleri va'detti, hep kesin olarak gerçekleşecekleri ve kâfir olarak ölene azab edeceğini tehdidle haber verdi, Kendisine Îman edip itaat üzere ölene Cenneti ve ebedî ni'metleri ikram edeceği müjdesini verdi. Ben ise her söz verdiğimde yalancı çıktım, Dünyada dahi dediklerimi yapmadım. Ben sizleri kışkırttım, iyiyi; kötü, kötü olanı; iyi ve süslü gösterdim, ancak benim elimde; o kötülükleri sizlere zorla yaptıracak bir yetki ve baskı yoktu. Sadece çağırdım derhâl çağırmama karşılık verip geldiniz. Bu sebeple beni kınayıp ayıplamayın da kendinizi kınayıp ayıplayın. Ben size yardım edemem, sizler de bana yardım edemezsiniz. Önceden de beni; Allah'a ﷻ ortak koşmanızı inkâr etmiştim, kabullenmemiştim. Ben Rabbime karşı gelmekle haksızlık yapıp zalim oldum, sizler de Allah Azîmüşşân'ı bırakıp zavallı varlıklara kulluk yapmakla haksızlık yaparak zalim oldunuz. Gerçek olan şu ki zalimlere pek acıklı bir azap var.

۞وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۖ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۞

23. Âyet: İman eden ve saalih amel işleyen Mü'minler ise gayet kolay hesap görerek melekler ﷺ tarafından hoş karşılanmalarla Cennetlere konacaklar. Cennetlerin içerisinde bulunan ve Mü'minlerin; huzur, sevinç ve rahatla oturacakları köşklerin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Cennetler; gayet lezzetli yiyecek ve içeceklerle dopdolu... Rahatsız edecek, vücuda dokunacak hiçbir şey yok. Rablerinin izni ile orada ebedî olarak kalacaklar. Birbirlerine mutlu hayatlar dilemeleri "selâm" demek suretiyle olacak. Çünkü Allah Azîmüşşân'ın Selâm İsminin gölgesinde hiçbir korku, hiçbir sıkıntı ve hiçbir eksiklik olmaksızın yaşayacaklar.

۞ اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ۞

24. Âyet: Görmedin mi? Elbette görüp bilmektesin. Rabbin nasıl misaller vererek anlatımlar yapıyor. Yine temsil vererek bir anlatım yapmakta:

Gayet hoş ve kıymetli bir söz; tertemiz ve değerli bir ağaç gibidir. O hurma ağacının kökü sabit, toprağa kuvvetle tutunmuş, dalları ise Gökyüzünde.

۞ تُؤْتِيٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۞

25. Âyet: Yemişini her zaman verir. Düşünüp anlayarak faydalanmaları için Allah ﷻ insanlara; misaller vererek anlatımlar yapıyor.

Hoş ve kıymetli kelime; Tevhîd ve İhlâs Kelimesi, yani Allah'tan ﷻ başka ilâh olmadığını, her şeyin Allah'a ﷻ ihlâsını, her şeyin sırf O'nun ﷻ olduğunu anlatan Kelimedir. Hoş ve değerli ağaç ise gayet verimli ve cins hurma ağacıdır. Mü'minin İman ve tasdiki, Allah'ı ﷻ zikri; sonsuz ni'met ve bereket kaynağıdır.

۞ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ِۨاجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۞

26. Âyet: Pis ve iğrenç kelimenin durumu ise pis ve işe yaramaz ağaç gibidir. Yeryüzünden sökülüp atılır, hiçbir kararı olmaksızın rüzgârın önünde gezer durur, gitiği yere zarar götürür.

Pis ve iğrenç kelime; putperestlik da'vası ve konuşmalarıdır. Pis ve iğrenç ağaç ise pis-pis kokan kaba bir bitkidir. Bir müddet türlü şekillerde varlık gösterir. Sonra rüzgârın esmesiyle kökünden sökülüp atılır. Yeryüzünde kendisine yer arar durur. Sonunda bir çukura gömülüp yok olur.

۞يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِينَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۞

27. Âyet: Allah ﷻ Mü'minleri; kökü sağlam olan Tevhîd ve İhlâsı söylemeleriyle Dünyada ve Ahirette sabit ve sağlam tutar. Dünyada; Allah'a ﷻ İman ve itaatten şaşmadıkları gibi Ahirette de Cehennemde şaşkınlık içerisinde azap görmekten kurtulup karar ve istikrar yurdu olan Cennetlerde tam bir mutluluk içerisinde hayat sürerler. Allah ﷻ Zalimleri; Dünyada sapıklıkları içerisinde bıraktığı gibi Ahirette de onlara bir an durup dinlenme göstermez. Tam bir şaşkınlık ve bocalama içerisinde azap görürler. Allah ﷻ istediğini yapar.

۞اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۞

28. Âyet: Allah'ın ﷻ ni'metini; sonsuz gelir Kaynağı Olan Kur'an'ı, Peygamberi ﷺ ve Ka'beyi; kâfirliğe ve putperestliğe değişen zalimlere bakıp ne yaptıklarını görmedin mi? Bu nankörlükleri sebebiyle toplumlarını helâk yurduna kondurdular.

Bak gör ki bazıları da Müsliman bir topluluk başında İman ve İslâm ni'metiyle şereflenip bolluk ve huzur içerisinde yaşarken; basit çıkarlar uğruna ve Mü'minlerden beklediğini bulamamakla azgın kâfirlere meylederek İman ve İslâm ni'metini bırakır o Yüce Ni'met yerine; içine, kalbine ve kafasına kâfirliği yerleştirir. Peşindeki topluluğu da türlü yorumlarla günbegün kâfir eder. Böylece onları helâk ve azap mahalline kondurmuş, Cennetin ve ebedî seadetin yolunu onlara kapatmış olur.

۞جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۖ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۞

29. Âyet: Yani bu hainler; toplumlarını götürüp Cehenneme soktular. Oraya kesin girecekler. Ne kötü bir yerleşim ve ne iğrenç karargâh edinmedir.

۞وَجَعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهٖ ۗ قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَصِيرَكُمْ اِلَى النَّارِ ۞

30. Âyet: Şeytanı ve Şeytanın temsilcilerini Allah'a ﷻ denk tutup ortaklar yaptılar ki insanları korku ve umutlarla Allah'ın ﷻ Yolundan saptırsınlar. De ki ey zalimler ve onlara uyan sapıklar! Allah'ın ﷻ verdiği ni'metlerle Dünyada biraz yaşayın. Bilesiniz ki dönüp gitmeniz ve kavuşmanız; Cehenneme olacaktır.

۞ قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۞

31. Âyet: İman eden kullarıma söyle; Namazlarını kılsınlar, hiçbir alış-verişin, dostluğun ve yardımlaşmanın olmadığı Büyük Gün gelmeden önce kendilerine ni'met ve rızık olarak verdiğimiz mal ve ürünlerden gizli-aşikâr gerekli yerlere ve fukaraya harcasınlar.

۞ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۞

32. Âyet: Allah ﷻ; kullarının ihtiyaçlarını Bilen ve her türlü yardımı Yapan öyle Bir Efendi ki Semâvâtı ve Arzı yarattı. Kurduğu muazzam düzen içerisinde Gökten su indirmektedir. O su ile sizlere; yiyip içmeniz için türlü ürünleri ve rızıkları çıkarmaktadır. Denizde gezip dolaşarak ticaret aracı olması gayesiyle gemiyi sizlerin emrine verdi. Tüm nehirleri ve akar suları da emrinize verdi.

۞ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۞

33. Âyet: Güneşi ve Ayı; devamlı dönüp durmak suretiyle sizlerin emrine verdi. Gece ve gündüzü de emrinize verdi, yaşayıp kulluk yapmanıza hizmetkâr kıldı.

۞ وَآتَاكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ ۚ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا ۗ إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۞

34. Âyet: Sizlere; istediğiniz ve ihtiyacınız olan her şeyi verdi. Eğer Allah'ın ﷻ ni'metlerini sayacak olursanız asla onları sayamazsınız. Gerçekten insan çok zalim, aşırı kâfir, pek nankördür. İman edip İslâm çerçevesinde yaşayan müstesnâ.

۞ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۞

35. Âyet: İbraahîm ﷺ Ka'be'yi yeniden yaptıktan sonra şöyle dedi: Ey Rabbim! Bu Şehri; Güvenli bir yer yap. Beni ve Oğullarımı; putlara tapmaktan uzak tut.

۞رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِي فَاِنَّهُ مِنِّي ۚ وَمَنْ عَصَانِي فَاِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

36. Âyet: Ey Rabbim! Şüphe yok ki bu putlar, hayatları sonunda heykelleri dikilen zulüm ve kâfirlik öncüleri; insanlardan çoğunu Senin Yolundan saptırdılar. Elbette Ben; Senin Yolunda uğraşımı sürdürüyorum. Kim Bana uyarsa o Benimle sırf Sana kulluk yapmaktadır. Kim Bana ters düşüp karşı gelirse; şüphesiz Sen Ğafûr'sun, onları affına erdirmeni ve günahlarını yok edip saalih kullar yapmanı umarım. Rahîm'sin, rahmet ve ikramlar edersin.

۞رَبَّنَآ اِنِّٓي اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۞

37. Âyet: Ey Rabbim! Çocuklarımdan birini; Annesiyle beraber Muharrem (Saygı duyulan) Yüce Evin Ka'be yanında ekimsiz ve verimsiz bir vâdîye, çöl ortasında, kayalıklar arasında bir yere yerleştirdim. Şunun için ki Benden doğup çoğalan insanlar; daima Namaz kılsınlar ve Seni zikredip tavaf etsinler, ibadet yapsınlar. İnsanlardan bir kısmının gönüllerini; Çocuğum, torunlarım ve oraya yerleşip ibadet edenleri sevip arzulayan ve onlara kavuşmak için koşan gönüller ve gönüllüler eyle. Böylece Ka'be çevresinde yerleşip Namaz ve ibadetle yaşayanları türlü ürünler ve rızıklarla besle, doyur. Umarım Sana daima şükredip ibadet eder, hizmet yaparlar.

۞رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۞

38. Âyet: Ey Rabbim! Şüphem yok, Sen; içimde gizlediğimi, herhangi bir yere sakladığımı, açığa koyduğumu ve açıkladıklarımı biliyorsun. Senin verdiğin Bu Varlığım Senin kulun, kölendir. Beni kulluğunda başarılı kıl. Seni çok seviyorum. Rabbim ve âlemlerin Rabbi Olan Allah'a ﷻ Göklerde ve Yerde hiçbir şey gizli kalmaz.

۞اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ ۚ اِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَآءِ ۞

39. Âyet: Hamd, her türlü güzelliklerle anılıp anlatılma ve övgü Yüce Allah'a dır ﷻ. İhtiyarlığıma rağmen Bana; İsmâîl'i ve İshaak'ı; yoktan var edip bağışladı. Şüphe yok, Rabbim; duamı ve tüm duaları Duyandır.

۞رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۗ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ۞

40. Âyet: Ey Rabbim! Beni; Namazını hakkıyla kılan bir kul yap. Çocuklarımdan da Namazını kılanlar var eyle. Ey Rabbimiz duamı kabul eyle.

۞رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۞

41. Âyet: Ey Rabbimiz! Hesabın tam olarak görüleceği Kıyamet Gününde Beni, Babamı, Anamı ve Mü'minleri mağfiretine erenler ve Yüce Huzuruna günahları yok edilmiş olarak tertemiz varanlar eyle.

۞وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ ۚ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ۞

42. Âyet: Hulasa ey En Sevgili Kul, Bana hizmet edip verdiğim görevi yapanların En Başarılısı ve En Hayırlısı Olan Muhammed ﷺ! Zannetme ki Rabbin Seni yalnız bırakır. Sana haksızlık yapan ve eziyet eden zalimlerden habersiz zannetme Allah Azîmüşşân'ı. Onların cezasının gecikmesi Senin yararına olacak. O zalimlerin cezasını; öyle bir güne bıraktık ki o gün cezanın korkunçluğundan dolayı gözler dikilip kalacak.

۞مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۖ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَآءٌ ۞

43. Âyet: Tekrar diriliş için çağırıldıkları Kıyamet Gününde kabirlerinden çıkıp Yüce Huzura; boyunlarını ileri sündürerek çatlarcasına koşan develer gibi boyunlarını ileri uzatarak, perişanlık ve korku içerisinde süratle koşarlar. Göz uçları ve bakışları; kendilerine dahi dönüp bakmaz. Dünyada pis arzuları, yanlış düşünceleri ve kötü niyyetleri ile dopdolu olan ve Allah Azîmüşşân'ı anmağa yer olmayan gönülleri korkudan bom boş, sadece havadır, akıl ve fikir kalmamıştır.

۞وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۗ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۞

44. Âyet: Hulasa insanları; korkunç bir günün geleceğini anlatarak uyar. Onlara azap geldiğinde; türlü haksızlık yapan ve inkârdan vazgeçmeyen zalimler diyecekler ki ey Rabbimiz! Bizleri tarafından belirlenecek yakın bir vakte kadar bırak da da'vetini duyup buyruklarını eda etmek için peygamberlerine ﷺ uyalım. Allah Azîmüşşân reddedecek ve diyecek ki sizler önceden yemîn etmiyor muydunuz, zevalınızın olmadığını ve daima hayatta kalıp bildiklerinizi yapmağa devam edeceğinizi söylemiyor muydunuz?

۞وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ۞

45. Âyet: Hâl bu ki sizden önceki inkârcıların, kendilerine zulmeden ve zarar veren ahmakların yurtlarına yerleşmiştiniz. Onlara nasıl azap ettiğimiz de sizlere anlatılıp açıklanmıştı. Sizlere çokça misaller verip tekrar-tekrar anlatmıştık. İnkâr ve hainlikten pişman olup vazgeçme; o zaman olmalıydı ama yapmadınız.

۞وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ۞

46. Âyet: O zalimler; hile yapıp tuzak kurma ve kendilerine uyarıda bulunan yüce insanlara zarar verme plânlarını yapmağa devam ediyorlardı. Hâl bu ki yaptıkları plânlar; Allah'ın ﷻ katında, bilgisi ve Hâkimiyyeti dahilinde, hem de kuşatması altında idi. Onların plânları ve tuzakları; dehşetinden dağlar yerinden kopup yok olacak derecede zor ve şiddetli olsa da Yüce Rabbin izni olmadan elbette kimseye zarar veremez.

۞فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ۞

47. Âyet: Zannetme ki Allah ﷻ; peygamberlerine ﷺ verdiği sözü yerine getirmez. Bilesin ki Allah ﷻ ne söz verdi ise yapacak, Seni önemsemeyen o azgınlara Seni üstün getirecek, hem de o zalimlerin bellerini kıracak. Çünkü Allah ﷻ; Azîz'dir, sonsuz üstünlüğün, Muazzam Ahlakın Sahıbidir, ızzet ve üstünlük tamamen O'nun Elindedir. Dolayısıyla Rasûlünü ﷺ âlemlere ve tüm yaratılmışa Üstün kılmıştır ve bunu açığa koyacaktır. Çetin intikam Sahıbidir. Zalimleri asla cezasız bırakmaz.

۞يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ۞

48. Âyet: O Kıyamet Gününde Arz başka bir Arz olarak değişecek, Rabbinin Nûruyla parlayacak ve dümdüz olacak. Kim nereye baksa Allah'ın ﷻ Varlığını ve Birliğini idrak edecek. Semâvât da muazzam bir değişikliğe uğrayacak. Herkes; Vâhıd ü Kahhâr Olan Allah ﷻ için, ağır ve hassas bir hesab için çıkıp gelecekler.

۞ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۞

49. Âyet: O Gün; suç işlemeyi karakter edinen kâfir ve hain suçluları; tasmalara, bukağılara ve zincirlere vurulup Şeytanlarıyla beraber peş peşe dizilmiş olarak Cehenneme sürüklenirlerken göreceksin.

۞ سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ ۞

50. Âyet: Elbiseleri katırandan, yüzlerini ateş kaplamıştır.

۞ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

51. Âyet: Çünkü Allah ﷻ; herkesi çalışıp kazandığı ile cezalandıracak, kim ne hak ettiyse onu verecek. Bilesiniz ki Allah ﷻ hesabı çok süratli olandır.

۞ هَٰذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۞

52. Âyet: Bu, yani Allah ﷻ tarafından Yüce Rasûle ﷺ İndirilen Kur'an-ı Kerîm; insanların uyarılmaları ve O Yüce Allah'ın ﷻ Tek İlâh olduğunu bilmeleri, beyinleri sağlam, akılları sağlıklı, işleri kusursuz olan Mü'minlerin; devamlı ders yapıp yüce düşüncelere ulaşıp Rablerini ﷻ ve Peygamberlerini ﷺ hakkıyla anlamaları için yeterli uyarı ve irşâd Kaynağıdır.

سُورَةُ الْحِجْرِ

HICR SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ الٓرٰ تِلْكَ اٰيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْاٰنٍ مُبِينٍ ۞

1. Âyet: (اَنْتَ لَاهُوتِيٌّ رَفِيعٌ) Sen ey yaratılmışın En Üstün Öğretmeni ﷺ! İlâhî ilim ve meselelerin, hüküm ve esasların sırlarını bilmekte; İlâhî Âleme Bağlı, Şânı ve Makamı En Yüce Olansın. Şu Okunan Âyetler ve Onlarla yapılan vaazlar, uyarılar, hukümler ve buyruklar: O Yüce Kitabın, yani Kur'an-ı Mübîn'in (Allah'ın ﷻ Sözü olduğu gayet açık ve her şeyi Açıklayan ve eşsiz suretlerde Okunan Kitabın) Âyetleridir.

۞ رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ۞

2. Âyet: Kâfirler; zaman-zaman keşke Müsliman olsaydık diye arzularlar. Asıl pişmanlıkları Ahirette olacak.

۞ذَرْهُمْ يَاْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ۞

3. Âyet: Çokça pişmanlıklar duyacak olan o kâfirleri bırak; yesinler, yaşayıp barınsınlar. Arzu ve ümitleri onları oyalasın. Pek yakında bilip anlayacaklar ki kendilerine çok yazık etmişler.

۞وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ۞

4. Âyet: Helâk edileceği zaman yazılıp belirlenmiş olmayan hiçbir memleketi ve hiçbir toplumu helâk etmedik. Kişilerin eceli olduğu gibi memleketlerin de eceli, ömürlerinin sona ereceği bir vakit var. Bu Rabbinizce belli ve Levh-ı Mahfuzda yazılıdır.

۞مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُونَ۞

5. Âyet: Hiçbir ümmet ve hiçbir memleket halkı o vakti ne ileri geçer, ne de o vakitten geri kalır.

۞وَقَالُوا يٰٓاَيُّهَا الَّذِى نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُونٌ۞

6. Âyet: İnkârcılar; erişilmedik Akıl ve Anlayışına, kimsenin sahip olamadığı Sıhhatine göz değdirip zarar versek dedikleri Muhammed'e ﷺ; sözlü saldırıda bulunup dediler ki ey Kendisine öğüt ve ders Kaynağı Olan Kur'an indirildi iddiasında bulunulan Muhammed ﷺ! Kesinlikle Sen cinler tarafından çarpılmış olan delisin. Zira âlemlerin Rabbi Allah'ın ﷻ; Sana Kitab indirdiğini iddia ediyorsun.

۞لَوْ مَا تَاْتِينَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ۞

7. Âyet: Eğer doğru kimselerden biriysen; iddianı ispatlaman için bize melekleri getirsen olmaz mı?

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُٓوا اِذًا مُنْظَرِينَ۞

8. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Onlar farkında olmadan başlarına belâ istiyorlar. Biz melekleri ﷻ; başka değil sadece Hakla, yani Rabbine aid olduğu gerçek olan söz ve emirle geleceği haber verilen bir azabı gerçekleştirmeleri için indiririz. Bilmeleri gerekir ki onların işi Seninledir, meleklerle değil. Sana uyup itaat edecekler; Dünyada ve Ahirette seadetlere ere-

cekler. Yoksa kahra uğrayıp belâlarını bulacaklar. Melekler ﷺ bir belâyı gerçekleştirmek için gelirler. O zaman onlara göz açtırılmaz, Seni tasdik etmeleri için fırsat verilmez.

۞ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَاِنَّا لَهٗ لَحَافِظُوْنَ ۞

9. Âyet: Seni öldürmek, Kur'an'ı susturup yok etmek isteyenler bilsinler ki O Zikr-i Mübîn'i (her şeyi Açıklayan öğüt, anlatım ve ders Kaynağını), yani Kur'an-ı Hakîm'i Biz indirdik Biz. Onun koruyucuları yine Biziz, Biz.

۞ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ۞

10. Âyet: Hiç şüphe yok ki Biz ﷻ; önceki toplumlar içerisinde de Senden ﷺ önce peygamberler ﷺ gönderdik.

۞ وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۞

11. Âyet: Onlara bir peygamber ﷺ gelmez ki onunla ﷺ dalga geçmiş olmasınlar. Yani her toplum; kendilerine gelen peygamberle ﷺ dalga geçti.

۞ كَذٰلِكَ نَسْلُكُهٗ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ۞

12. Âyet: Bak şu iğrenç davranışı; helâk edilmelerine sebep olacak yalan, iftira, inkâr ve peygamberlerle ﷺ dalga geçme, halka zulmetme gibi büyük suçları; tekrar-tekrar işlemeleri sebebiyle suç işlemeyi karakter edinen kâfirlerin kalplerine sokuyoruz. Bunu karakter edinmelerine ve azgınlıklarını sürdürmelerine izin veriyoruz.

۞ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ ۞

13. Âyet: Geçmişte suç işlemeyi karakter edinen ve içleri suç ve kötülüklerle dolan azgın kâfirler gibi ağır suçlar işlemekte ısrar eden bu zalimler; ne yapsan O Kur'an'a Îman etmezler. Ama önceki zalimler hakkında Sünnet ve Aadetimiz geçti, kahrımıza uğrayıp belâlarını buldular. Bunların başına da elbette azap gelecek.

۞ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَآءِ فَظَلُّوْا فِيْهِ يَعْرُجُوْنَ ۞

14. Âyet: İman etmek için Mu'cize istiyorlar. Üzerlerine Gökten kapı açsak da yükselip gitmeğe devam etseler; kendilerine verdiğimiz imkânları düşünmezler. Rablerine İman ederek şükreden kullar olmazlar.

۞لَقَالُوٓا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ۞

15. Âyet: Kesinlikle derler ki gözlerimiz tutuldu, öyle ki bizler sihir yapılmış toplum olduk, hayaller görüyoruz.

۞وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَآءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ۞

16. Âyet: Eğer kendilerine verilen aklı kullansalar; kendilerini ne kadar büyük ni'metlerle yaşattığımızı anlarlar. Hakîkaten Biz; Gökte burçlar var ettik ve bakıp görenlere Göğü süsledik. Zannediyorsunuz ki Gökte gördükleriniz pek önemi olmayan süslerdir. Kâniatın yaratıldığı zamandan beri Semâvâtın ve Arzın (Yerkürenin) nelere sahip olduklarını, nasıl bir düzenle ve ne kadar ince sırlarla yaratılıp idare olunduklarını anlamadınız ve anlamayacaksınız. Kendilerine açıklayıp anlattığımız peygamberlerimiz ﷺ, evliyamız رضي الله عنهم, yani Hak Ma'bûd, Yegâne Rab Olan Allah'ı ﷻ temsîl eden halîfelerimiz ve En Büyük Halîfemiz Muhammed Mustafâ ﷺ; bunlarla sizi fazla meşgul etmemek, ilmin en gerekli olanlarını, yani Yaratanı, yaratılanı ve yapmanız gereken en önemli görevleri sizlere öğrettiler ve öğretirler ki varlıklarınız her zarardan sâlim (kurtulmuş), ömrünüz de bereketli olsun. Böylece yaratılış gayenize hizmet ederek ebedî seadetlere eresiniz.

Burc: Süs, parlaklık, yücelik ve yükseklik taşıyıp gözleri ve görüşleri kendisine çeken nesne ve varlık anlamındadır. Burada; yıldızlar içinde farklı konum, durum ve görünüşte olan büyük yıldız ve üçlü, beşli, yedili, dokuzlu ve on birli yıldız kümeleridir. Halk arasında Güneşin 12 Yörüngesidir dense de Âyette bu anlam gözükmemekte. Nisâ Sûresi 78. Âyette; kalelerin yüksek ve gayet korunaklı (görkemli) yerlerinde... ifadesi, Ahzab Sûresinde; ilk câhiliyye döneminde kadınların burçlaşması (kadınların süs ve parlatıcı nesneler kullanarak farklı görünümlerle ve göz alıcı giysilerle açılarak kendilerini insanlara arzetmeleri) gibi ifade; Bizim baştaki açıklamamızı destekliyor.

Hulasa burclar; Âyetlerde Göğe bakıp gözleyen ve izleyenlere gayet parlak ve pek süslü yıldızlar olarak anlatıldığı gibi pek çok Âyette yaratılanlar hakkında düşünmeğe da'vet var. Bir kalenin yapılmasında ve ayakta durmasında her bir taşın önemi olduğu gibi kale duvarlarını bir birine bağlayan büyük taşların, taş kümeleri hâlindeki kolonların ve kemerle-

rin önemi çok büyük. **Güneşin varlığı;** Allah'tan ﷻ başkasının hakkıyla bilemeyeceği muazzam ölçüler, düzen ve kuvvetlerle yaratılıp yaşadığı gibi sayısız yıldızların muazzam düzen ve hesab içerisinde bulunup görev yapmalarına **rükün, esas ve dayanaktır.** Burçlar ve bazı yıldızlar da öyle...

İşte Yüce Yaratıcı ﷻ; bizlere ikram ettiği Yerküreyi çevreleyen Göğe ve Göğün nelerden meydana geldiğine, nasıl bir durumda olduğuna, bizlere ne hizmetler yaptığına bakıp düşünerek şükreden kullar olmamız için bizleri tefekküre da'vet ediyor.

۞ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۞

17. Âyet: Göğü kovulup la'netlenmiş olan her bir şeytandan, Şeytan adına çalışan cinlerden korumaktayız.

۞ اِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۞

18. Âyet: Ancak şeytanlardan kim; duyulan bir sırrı çalarsa aşikâr bir ateş parçası peşine düşer ve işini bitirir.

۞ وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ ۞

19. Âyet: Yeryüzünü ayaklarınızın altında uzattık, yayıp döşedik. İçerisine sabit ve yüksek dağlar bıraktık. Yeryüzünde her şeyden; yaratılış gayesine göre belirli tartı, ölçü ve miktarlarda, türlü şekil ve suretlerde bitkiler, ürünler ve rızıklar meydana koyduk.

۞ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ۞

20. Âyet: Hulasa sizin yaşamanız için ve sizlerin beslemediği, rızkını üstlenmediğiniz nice varlıklar için gerekli olan ve geçiminizi sağlayan her şeyi var ettik.

۞ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ اِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۞

21. Âyet: Hiçbir şey yok ki hazineleri ve sınırsız depoları Bizde olmasın. Her şey Bizde ve sizlere Bizden gelmektedir. Biz onları başka değil, belli ölçülerle indirmekteyiz.

۞ وَاَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا اَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۞

22. Âyet: Rüzgârları; pek çok gaye için görderdiğimiz gibi aşılama yapmak için de göndeririz. Çiçekler; rüzgârların taşıdığı tohumlarla aşılanarak meyve ve ürün verir. Gökten su indiririz. O su ile sizleri ve sizler için yarattığımız her şeyi sularız. Sizler o inen suları depolamazsınız, bunu yapmaktan acizsiniz. Meyve, sebze ve diğer ürünleri de depolamakta acizsiniz. Buna rağmen Rabbiniz; sonsuz kudretiyle sizleri devamlı besliyor, barındırıyor.

۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِۦ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۞

23. Âyet: Şüphe yok ki Biz; diriltir, öldürürüz, sahip olduğunuz her şeye Vâris oluruz. Her şeyin asıl Sahibi Biz olduğumuz gibi sonunda her şey yine Bize kalır.

۞ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ ۞

24. Âyet: Sizden öne geçen ve önden gidenleri kesinlikle bilmekteyiz. Sizden arkaya kalan ve sonradan gelecek olanları da yine biliyoruz.

۞ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ ۚ إِنَّهُۥ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۞

25. Âyet: Bilesin ki Rabbin; kullarının tamamı ölüp yok olduktan sonra tekrar hepsini diriltip Huzurunda toplayacak. Elbette O ﷻ Hakîm'dir, Alîm'dir.

۞ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۞

26. Âyet: Muhakkak ki Biz insanı, yani Atanız Âdem'i ﷺ; kokuşmuş kara ve gayet sıvı çamurdan dönüşerek çanak hâlini almış olan pek kuru ve pek sert topraktan yarattık.

۞ وَالْجَآنَّ خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ مِن نَّارِ السَّمُومِ ۞

27. Âyet: Cinlerin babasını da önceden; harareti çetin olan rüzgârın ateşinden, yani o rüzgârın üflemesiyle kiri ve dumanı olmayan tertemiz ve etkin ateşten yarattık.

۞ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۞

28. Âyet: Hulasa Rabbin meleklere ﷺ dedi ki Ben; kokuşmuş kara çamurdan dönüşen, dokununca ses çıkaran sert topraktan bir beşer, parlak yüzlü bir varlık, bir insan yaratacağım.

۞ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۞

29. Âyet: Onu mükemmel bir düzene koyduğumda ve ona Canımdan can üflediğimde ona derhâl Secde edin.

۞ فَسَجَدَ الْمَلَٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۞

30. Âyet: Meleklerin ﷺ tamamı Secde etti.

۞ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۞

31. Âyet: Ancak İblîs (uğursuz ve hayırsız Şeytan); Secde edenlerden olmaktan yan çizdi, Secde etmedi.

۞ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۞

32. Âyet: Allah ﷻ dedi ki ey İblîs! Sana ne oldu da Secde edenlerden olmadın?

۞ قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۞

33. Âyet: Cevap verdi, dedi ki kokuşmuş kara çamurdan dönüşen kuru topraktan yarattığın insana Secde edecek değildim.

۞ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۞

34. Âyet: Rab Teâlâ dedi ki derhâl Cennetten çık. Zira sen kovuldun, asla rahmet yüzü görmeyeceksin.

۞ وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۞

35. Âyet: Bilesin ki Kıyamete kadar sana la'net olacak.

۞ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۞

36. Âyet: Dedi ki ey Rabbim! Mademki böyle oldu, beni; insanların tekrar dirilmeğe sevk olunacakları Kıyamet Gününe kadar beklet, Dünya hayatının sonuna kadar bana ömür ver.

۞ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۞

37. Âyet: Hak Teâlâ dedi ki bil ki sen; bekletilenlerden olup bekletileceksin.

۞ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۞

38. Âyet: O belli vaktin gününe kadar.

۞ قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِىْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞

39. Âyet: Şeytan dedi ki ey Rabbim! Sana karşı gelmemle azgınlık yaptım, beni azgınlıkta bırakman sebebiyle; izin ver, ben de buna sebep gördüğüm Âdem'e ﷺ, Eşine (r.a) ve onlardan olacak çocuklara düşmanlık yapayım. Yeryüzünde onlara yasak ve kötülükleri süsleyip iyi göstereyim ve onları tamamen azgınlar yapayım.

۞ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ۞

40. Âyet: Onlardan Senin tarafına seçilmiş olan, sırf Sana kulluk yapan kulların müstesnâ...

۞ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَىَّ مُسْتَقِيْمٌ ۞

41. Âyet: Allah ﷻ dedi ki bu söylediğin, yani ihlâs sahibi oldukları için Benim tarafımda olan kullarıma; hımâyemde olacaklarından dolayı zarar veremeyecek oluşun; Bana yaraşan ve onları korumayı üstlenişim Üzerime hak olan doğru ve değişmez bir Yol, bir Aadettir.

۞ اِنَّ عِبَادِىْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِيْنَ ۞

42. Âyet: Bilesin ki kullarım üzerinde senin bir yetkin yok. Sadece kötülüğe, şirke ve şerre da'vet edersin, zorla yaptıramayacaksın. Her şeyin Bana aid olduğunu bilen, Yaratan, türlü ni'metlerle yaşatıp Yöneten Rab olarak sırf Beni tanıyan kullarıma etkin olmayacak. Sadece azgınlık yapıp Bana nankörlük yaparak sana uyanlara zarar vereceksin.

۞ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞

43. Âyet. Şüphesiz Cehennem onların tamamına söylenip haber verilen belirli buluşma yeridir.

۞لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۞

44. Âyet: O Cehennemin yedi kapısı var. İnkârcıların zulüm ve hainliklerine göre her bir kapı; azabın şiddetine göre ayrı bir mıntıkaya gider. O kapılardan her birine; azgın kâfirlerden ayrılan bir kısım girer ve azap göreceği mıntıkaya yerleşir.

Yedi Cehennemin adları: 1- Cehennem. 2- Lezaa. 3- Hutameh. 4- Seîr. 5- Sekar. 6- Cehîm. 7- Hâviyeh.

۞اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۞

45. Âyet: Bilesiniz ki müttekîler, yani Rablerine ve peygamberlerine ﷺ ters düşmekten korkup sakınan, İlâhî emirleri terk etmekten ve yasaklara yaklaşmaktan korunan Mü'minler; Cennetlerde ve pınarların, yani kaynayıp duran su kaynaklarının yanlarındadırlar.

۞اُدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ اٰمِنِينَ ۞

46. Âyet: Onlara şöyle denir: Bu Cennetlere; Rabbinizin selâmıyla, esenlikle, her korkudan ve sıkıntıdan kurtulmuş olduğunuz hâlde ve tam bir güven içerisinde bulunarak giriniz.

۞وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۞

47. Âyet: İman ve İslâm kardeşleri olarak göğüslerinde; Dünyadaki kırgınlıklardan dolayı bulunan kin ve küskünlükleri çıkarıp yok etmişizdir. Hoş koltuklar üzerinde; karşı karşıya oturup tam bir muhabbetle sohbet ederler.

۞لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ۞

48. Âyet: O Cennetlerde Mü'minlere; hiçbir yorulma ve sıkıntı dokunmaz. Artık rahat ve sevinç yurdu, sonsuz mutluluklar ve sayısız ni'metler âlemi olan Cennetlerden onlar hiç çıkarılmayacaklar.

۞نَبِّئْ عِبَادِيٓ أَنِّيٓ أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ۞

49. Âyet: Ey doğru haber verenlerin En Hayırlısı Muhammed Mustafâ ﷺ! Kullarıma; Ğafûr, yani tevbe edip gerçek bir Îmanla Bana kulluğa yönelen kullarımın tüm günahlarını silip yok edecek Olan Rab, Rahîm, yani sonsuz rahmetiyle istedikleri tüm ni'metleri ve fazlasını verecek Olan Mevlâ olduğumu haber ver.

۞وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ۞

50. Âyet: Zulüm ve tahribat ehli kâfirler için ise azab ve işkencemin pek acıklı bir azap olduğunu haber ver.

۞وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ۞

51. Âyet: Azabımdan bir örnek olarak kullarıma; İbraahîm Peygamberin ﷺ müsafirlerinden haber ver, o korkunç hâdiseyi anlat.

۞إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا ۖ قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ۞

52. Âyet: Bir vakit azap melekleri ﷺ; genç delikanlılar suretinde İbraahîm'in ﷺ huzuruna girdiler ve dediler ki gerçekten selâm Sana, Allah'ın ﷻ selam ve korumasında olasın. Selâmlarını aldıktan sonra dedi ki sizler; yemiyor ve içmiyorsunuz. Görünüşte güzel insanlarsınız, ancak tavırlarınızdan endişeleniyoruz. Yoksa azap için gelen melekler misiniz?

۞قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ۞

53. Âyet: Dediler ki endişelenme. Bilesin ki biz Sana; doğuştan akıllı ve ilim ehli bir oğlan çocuğu müjdeliyoruz.

۞قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ۞

54. Âyet: Dedi ki Bana iyice ihtiyarlık dokunmasına rağmen çocuğumun olacağını mı müjdeliyorsunuz? Ne ile ve hangi imkânla müjdeliyorsunuz?

۞قَالُوا بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ۞

55. Âyet: Dediler ki şu veya bu sebeple değil, gerçekle ve gerçekleşecek olanla müjdeliyoruz. Bunun için asla umudunu kesenlerden olma.

۞ قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ۞

56. Âyet: İbraahîm ﷺ dedi ki Allah'ın ﷻ rahmetinden kim umudunu keser? Sapık câhillerden başkası asla Allah'ın ﷻ rahmetinden umudunu kesmez.

۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۞

57. Âyet: Dedi ki o hâlde ey değerli elçiler! Yapacağınız önemli iş nedir?

۞ قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۙ ۞

58. Âyet: İğrenç suç işleyen toplumu helâk etmek için gönderildik.

۞ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۙ ۞

59. Âyet: Ancak Lût Peygamberin Kendisi ﷺ ve Kendisine inananlarla beraber Ailesi müstesnâ. Onların tamamını kurtaracağız.

۞ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۧ ۞

60. Âyet: Ancak O Yüce Peygambere ﷺ Îman etmeyen ihtiyar karısı müstesnâ. Biz onu; Rabbimizin bildirmesi ve buyruğuyla takdir edip aramızda belirledik. Kesinlikle o; geride kalıp helâk edileceklerdendir.

۞ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ۨ الْمُرْسَلُوْنَ ۙ ۞

61. Âyet: Melekler ﷺ yine yakışıklı ve gayet güzel gençler suretinde Lût Peygamberin ﷺ Ailesine müsafir olarak geldikleri zaman; Lût ﷺ onlardan endişelendi.

۞ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۞

62. Âyet: Dedi ki sizler; tanıyıp anlayamadığım bir topluluksunuz.

۞ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۞

63. Âyet: Dediler ki aksine çok iyi bildiğin elçileriz. Tarih boyu peygamberleri ﷺ yalanlayıp dalga geçen, yüce Allah ﷻ dostlarını rahatsız eden azgınları korkunç azaplarla helâk eden intikam birliğiyiz. Biz Sana o azgınların; geleceğinden şüphe duyup olmaz ve gelmez dedikleri azabı getirdik.

۞ وَاَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصَادِقُونَ ۞

64. Âyet: Hulasa ey Allah ﷻ Dostu ﷺ! Sana gerçek kurtuluşu getirdik ve sadece doğru söyleyenleriz.

۞ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۞

65. Âyet: Bu sebeple gecenin bir parçasında Aileni ve Sana inananları buradan çıkar, Sende peşlerinde git. Sizden kimse gerip dönüp bakmasın. Emrolunduğunuz yöne geçip gidin.

۞ وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحِينَ ۞

66. Âyet: O azgın kavmin; sabaha ulaşacaklarken arkalarının kesileceğini, tamamının helâk edileceklerini; Lût'a ﷺ vahyedip kararımızı bildirdik.

۞ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۞

67. Âyet: Şehrin ehâlîsi sevinerek ve gençlerin geldiğini birbirlerine müjdeleyerek gelmişlerdi. Henüz Lût ﷺ onların azab için gelen melekler ﷺ olduğunu bilmiyordu.

Kur'an-ı Kerîmde birkaç yerde anlatıldığı gibi bu azgınlar erkeklere ilişiyorlar. Şehre gelen yolları tutup gelip geçenlere zorla tecavüz ediyorlardı. Lût ﷺ artık dayanamaz hâle gelmişti. Kâfirler tarafını tutan karısı; Efendisine sırf eziyet vermek için gelen müsafirleri; azgınlara haber vermişti.

۞ قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِى فَلَا تَفْضَحُونِ ۞

68. Âyet: Lût ﷺ her zamanki gibi büyük çabalar göstererek onları vazgeçirmeğe çalıştı ve dedi ki bunlar benim müsafirlerim. Beni rezil ve perişan etmeyin.

۞ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُونِ ۞

69. Âyet: Allah'tan ﷻ korkun, kahrından kendinizi koruyun, Beni rezil etmeyin.

۞ قَالُوٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۞

70. Âyet: Dediler ki âlemlerin, yani insanların korunması gibi işlerine karışmanı Sana yasaklamadık mı?

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيٓ اِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۞

71. Âyet: Lût ﷺ dedi ki şunlar tertemiz kızlarım. Ey ileri gelenler! Bunları nikâhlayın ve sizi dinleyen bu halkı buradan uzaklaştırın. Ne yapacaksanız, helâl olanı yapın.

۞ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

72. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl, Muhammed Mustafâ ﷺ! Ömrüne ve Hayatına yemin ederîm ki Lût Peygamberin ﷺ Kavmi; sevinç serhoşluğundan dolayı sendeleyerek geliyorlardı. Kızlarında hiçbir hakkımız yok, işimize karışma diyerek müsafirleri ısrarla istediler.

۞ فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۞

73. Âyet: Hulasa güzel gençler suretinde gelen Cebraaîl ve beraberindeki melekler ﷺ önce onlara gazapla baktılar ve gözlerini kör ederek perişan ettiler. Ortalık aydınlanırken onları korkunç bir haykırış. Cebraaîl'in haykırışı ﷺ yakaladı.

۞ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۞

74. Âyet: Böylece o Şehrin üstünü; altı yaptık. Üzerlerine de bazı mâddelerin karışıp pişirilmesiyle oluşan taşlar yağdırdık. Cebraaîl ﷺ; Şehrin altının derinliklerden tutup Göğe kaldırarak ters çevirmişti.

۞ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِلْمُتَوَسِّمِينَ ۞

75. Âyet: Bak işte bunda, yani iğrenç işler yapan toplumun uyarılmasında, onların uyarı dinlemeyip pis işlerinde daha da ileri gitmelerinden dolayı sonlarının neye vardığında, o az-

gınların önem vermedikleri Lût'u ﷺ; yüce meleklerin ﷺ saygıyla destekleyip hımâyelerine almalarında ve o iğrenç düşmanlardan nasıl intikam aldıklarında, hainlik yapan kadının kâfirlere nasıl dâhil edildiğinde; alametlerden gayelere, âyetlerden hedeflere, işaretlerden arananlara nasıl gidilebileceğini iyice bilip anlayanlara ve yüzlerden; özlere nasıl ulaşılacağını idrak eden keskin akıl sahıplerine ibretler ve alınacak dersler var.

۞ وَاِنَّهَا لَبِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۞

76. Âyet: Bilesiniz ki O helâk edilen Memleket; Medîne'den Şam'a giderken hâlen duran ana yol üzerindedir.

۞ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۞

77. Âyet: Şüphe yok ki bu anlatılanlarda Mü'minlere âyet, alamet ve ibret var.

۞ وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ۞

78. Âyet: Şuayb Peygamberin ﷺ Kavmi Olan Eyke ehâlîsi, yani sık ağaçlı memleket sahıpleri de zalimlerdi.

۞ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ۞

79. Âyet: İnkârları ve Peygamberlerine ﷺ karşı gelmeleri sebebiyle onlardan da intikam aldık. Eyke denen memleketin harabeleri ve Lût ﷺ Kavminin memleketlerinin kalıntıları gayet açık bir yol üzerindedir.

۞ وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ۞

80. Âyet: Hıcr (taş yapılarla meşhur, Mekke ile Tebûk arasında bir vâdîde bulunan Şehir) sahıpleri de Peygamberleri (Saalih'i ﷺ), dolayısıyla tüm peygamberleri ﷺ yalanlayıp inkâr ettiler.

۞ وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ۞

81. Âyet: Onlara âyetlerimizi ve Mu'cizelerimizi verdik ki Îman edip itaat eylesinler. Âyet ve Mu'cizelerimizden yüz çevirdiler. Zulüm ve kâfirliklerine devam ettiler.

۞وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا اٰمِنِينَ۞

82. Âyet: Güvende kalmak için kayalık dağları yontup muhkem evler yapıyorlardı.

۞فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ۞

83. Âyet: Saalih ﷺ; zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçmedikleri takdirde; rüzgârla helâk edilecekleri uyarısında bulununca; dalga geçtiler ve dediler ki kaya oyuğundaki çukurlarda olana rüzgâr bir şey yapamaz. Korkunç bir gürültü; sabaha erdiklerinde onları yakaladı. Rüzgâr tüm şiddetiyle aadeta canlanmıştı. Emreden Allah Azîmüşşân olunca, dilediğinde Yerde ve Gökte olan her şeyi de asker olarak görevlendirince; ne olmaz ki... Rüzgâr burgu gibi deliklere dalıyor. İnsanları kapıp havaya kaldırıyor, sonra da kayalıklara çarparak o inkârcı pislikleri yerlere seriyordu. Saalih ﷺ ve beraberindeki Mü'minler dışında toplum tamamen yok edildi.

۞فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ۞

84. Âyet. İnkârcıların kazandıkları, plân, proğram ve kazanımları onlara hiçbir fayda vermedi.

۞وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ۞

85. Âyet: Semâvâtı, Arzı ve aralarında olan her şeyi; başka bir şey olarak değil, kesinlikle hak olarak ve yüce gayeler için yarattık. Kıyamet kesin olarak geliyor, herkes ve her şey yok olacak. İnkârlarında ısrar eden o zalimlerden güzelce ayrıl ve uzak dur.

۞اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ۞

86. Âyet: Bilirsin ki Rabbin; akla ve hayale gelmez tarzda, sayısız varlıklar Yaratan Yüce Yaratıcı ve sonsuz bilgi Sahıbidir.

۞وَلَقَدْ اٰتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيمَ۞

87. Âyet: Hakîkaten Biz Sana; tekrarlanarak okunmakta olan ikişerli yediyi, Yedi Âyetli Fâtihah Sûresini, Hem de her konuyu; Îman-küfür, Mü'min-kâfir, Hak-bâtıl, Semâvât-Arz... ikili ve ikişerli olarak muazzam bir üslûpta Anlatan Kur'an-ı Azîm'i verdik. Böylece geçmişte ve gelecekte hiçbir kimsenin ermediğine erdirdik.

۞لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ۞

88. Âyet: O inkârcılara; geçici hayatlarının devam etmesi için verdiğimiz türlü meta'larına (yiyecek, içecek, giyecek v.s. eşyalarına), varlıklarına ve sahip olduklarına gözlerini çevirip bakma. Söz ve tavırlarından dolayı da üzülme. Şefkat ve merhamet kanatlarını Mü'minlere indir, Sana Îman edenlere gayet yumuşak davran.

۞وَقُلْ اِنِّٓى اَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُۚ۞

89. Âyet: Tüm insanlığa söyle: Şüpheniz olmasın ki Ben; Da'vası, sözü ve ne dediği gayet açık olan bir Uyarıcıyım.

۞كَمَٓا اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَۙ۞

90. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Kendilerini uyarmandan rahatsız olan inkârcılar bilsinler ki zulüm ve kâfirliklerinde ısrar ederler ve Sana bir kötülük plânlamağa kalkışırlarsa; başlarına korkunç belâ ve azab indiririz. Nitekim Saalih Peygambere ﷺ gece baskını yapıp öldürmek için sıkı yemînler ederek andlaşma yapan zalimlere korkunç bir azap indirmiştik.

۞اَلَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِينَ۞

91. Âyet: Kur'an'ı kısımlara ayırarak bir kısmına inanan ve bir kısmını inkâr edenlere gelince; kendilerine ne yapacağımızı görecekler.

۞فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِينَۙ۞

92. Âyet: Rabbine yemîn olsun ki tamamına şiddetle soracağız.

۞عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ۞

93. Âyet: Bütün yapmakta olduklarından ağır bir sorguya tâbi' tutacağız.

۞ فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۞

94. Âyet: Emrolunduğunu; başlarını ağrıtırcasına ve gayet ağır ifadelerle onlara açıkla. Şirk ve inkârlarında ısrar eden müşriklerden uzaklaş.

۞ اِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ۞

95. Âyet: Dalga geçenlere karşı; Biz sana yeteriz, hesaplarını yapar, ağır cezalar veririz.

۞ اَلَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۞

96. Âyet: O dalgacı seviyesizler; Allah'la ﷻ beraber başka ilâh olduğu iddiasında bulunuyorlar. Yakında ne yaptıklarını bilecek ve anlayacaklar.

۞ وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ۞

97. Âyet: Şüphesiz biliyoruz ki onların konuşmaları sebebiyle Senin Göğsün daralıyor. Yakında huzur ve rahata kavuşacaksın.

۞ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۞

98. Âyet: Bu sebeple Rabbini Hamd ederek Tesbîh etmeğe devam et. Daima Kur'an'ı Senden duyup ezberlemekle meşgul olan, her konuda Sana uyan ve Secdeyi çok yapmakta, Rabbine devamlı kulluk yapıp yakarışlarda bulunarak derslere devam etmekte hep yanında olmağa çalışan öğrencilerinden, yani Ashab-ı Suffa'dan yana ol, onlardan ayrı kalma, onları yalnız bırakma.

۞ وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِينُ ۞

99. Âyet: Hulasa Sana; gelmesi kesin olan ölüm gelinceye kadar; kulluk yapmağa devam et.

سُورَةُ النَّحْلِ

NAHL SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ اَتٰٓى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

1. Âyet: Allah'ın emri ﷻ, Yüce Dîn İslâm'ın açığa konmasına engel olmak isteyen zalimlerin helâk edileceğine dair buyruğu geldi ve onları kesin olarak kuşatmağa başladı. Ey inkârcı azgınlar! Artık; getir de görelim diye belânızı istemekte acele etmeyin. O azap geldiğinde taptıklarınızın size hiçbir faydası olmayacak. Ey Mü'minler! Sizler Rabbinizi Tesbîh edin, O'nu ﷻ hakkıyla tanıyarak Güzel İsimleriyle ve Yüce Sıfatlarıyla zikredin, dua ve yakarışlarda bulunun. Onu ﷻ; sonradan olanların nitelikleriyle niteleyip aadî varlıkları O'na ﷻ denk tutup ortak koşanların konuştukları gibi konuşmayın. Hulasa O Yüce Mevlâ'nız; müşriklerin şirk koştukları varlıklara benzemekten pek Uzak ve çok Yücedir.

۞ يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اَنْ اَنْذِرُوٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا۠ فَاتَّقُونِ ۞

2. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Âdem Peygamberden ﷺ Sana gelinceye kadar Rabbin; ne zaman kullarını bilgilendirmek isterse; meleklerini ﷺ, yani emrindeki meleklerle beraber Cebraaîl'i ﷺ; emrinden ve icraatından bir önemli iş olarak Dîn işlerinin ruhu olan vahy ile kullarından dilediği ve seçtiği bir kuluna indirir. Görevlendirdiği bütün peygamberlere ﷺ buyruğu şu oldu: Kullarımı; her türlü zarar ve tehlikeden, bilhassa Ahiretin korkunç azabından uyarın ve şu buyruğumu kabul etmelerini emredin: Benden (Âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah Azîmüşşân'dan) başka hiçbir ilâh yok. Benden korunun, inkâr ve ısyana kalkışarak kahrıma ve azabıma uğramayın.

۞ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعٰالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

3. Âyet: Allah ﷻ Semâvâtı ve Arzı; hak ile yani Hak ve Gerçek Varlığına delil ve alamet olmasıyla, tüm yaratacaklarına da sağlam sahne olmak üzere yarattı. Şirk ehli câhillerin; asılsız aadî varlıkları ve değersiz şeyleri ortak koşmalarından, Ezel-Ebed Varlığına ve sonsuz kudretine aklı ermeyen sapıkların; sapıkça inanç ve konuşmalarından Münezzehtir, O ﷻ çok Yücedir.

۞ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۞

4. Âyet: İnsanı; menîden, kokuşmuş bir sıvıdan yarattı, türlü evrelerden geçirerek akıl, irade ve idare sahibi, güzel bir varlık yaptı ki Rabbinin buyruklarını edâ ederek şânına yaraşanı yapsın, Rabbine şükrederek ebedî seadetlere ersin. Ama o; kendi başına bir varlık olduğunu zannetti. Rabbinin Kitabını duymadı, Peygamberine ﷺ uymadı. Allah'ın ﷻ Temsilcisi Olan Peygambere ﷺ başkaldırmakla yetinmedi, Rabbine başkaldırıp düşmanlığı aşikâr olan bir hasım oldu.

۞ وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ۞

5. Âyet: Yüce Rabbiniz; buyruklarımı edâ edecekler diye her ihtiyaçlarınızı karşılamak için sizlere önemli bir ikram olarak evcil hayvanları, deve-sığır, koyun-keçi ve diğer hayvanları yarattı. O hayvanlarda soğuğa karşı ısınacağınız v.s. sıkıntılardan korunup barınacağınız;

yün, yapağı, kıl ve deri gibi mâddeler ve çok yararlar var. Ayrıca etlerinden, sütlerinden ve bunlardan yapılan nice rızıklardan yiyorsunuz, içiyorsunuz.

۞ وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ۞

6. Âyet: Bir de o hayvanlarda; getirirken ve götürürken sizler için güzel bir görünüm ve i'tibar hâli var.

۞ وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۞

7. Âyet: O hayvanlar; bazısı sırtında, bazısı araba çekerek; herhangi bir şehre veya gideceğiniz yerlere; sizleri ve ağır yüklerinizi taşımaktadırlar. O hayvanlar olmasa idi; oralara ulaşamazdınız, ulaşsanız da canlarınız çıkacak gibi zahmetlerle ulaşırdınız. Bilesiniz ki Rabbiniz sizlere çok Şefkatli ve pek Merhametlidir.

۞ وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞

8. Âyet: Binmeniz ve görüntünüze süs katması için atları, katırları ve eşekleri de sizlere ikram etti. Kıyamete kadar; bilmediğiniz neler yaratacak. İnsanlığınızı kaybetmedikçe, gördüklerinizden ve duyduklarınızdan ders almasını bildikçe; her şeyin Rabbiniz tarafından ikram edildiğini, akıllarınızın ve ellerinizin sadece araç olduğunu o elleri ve imkânları dahi Rabbinizin verdiğini bilip şükrederseniz; ni'metleriniz artar, hayatınız kolaylaşır. Hulasa saadık kullar olarak yaşarsanız tüm ni'metler yararınıza olur ve sonsuz seadetlere erersiniz.

۞ وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ۚ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ۞

9. Âyet: O Ma'lum Yola sadakatle yönelme; Allah'adır ﷻ. Yani İman edip Hak ve Tek Gerçek Yol Olan İslâm'a yönelmeniz; Allah'a ﷻ tevekkül etmeniz demek olur. O Yüce Hayat Tarzını tercih edenlerin tıpkı rızıkları gibi korunup kollanması, her türlü ilim, destek ve ikramın yapılması Allah'adır ﷻ, tarafından ikramdır. Hulasa İslâm'a can u gönülden yöneleni Allah ﷻ; hımâyesine alır, iflah eder, ebedî seadetlere erdirir. O Mübarek Yoldan sapan da var. Tabîî ki kendisine yazık eder. Ey Mü'minler! Onları zorla kurtuluşa erdirecek değilsiniz. Rabbiniz; herkese akıl ve imkânlar verdi ve iki yol gösterdi, serbest bıraktı. Dilese hepinizi hidâyet ehli, İslâm'a erenler yapardı. Fakat Kendisini tanımayanı; tanımaz, kabul etmez. Kimseye ihtiyacı yok.

۞ هُوَ الَّذِیٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ۞

10. Âyet: O Yüce Rabbiniz öyle rahmet ve ikramlar Sahıbi ki Gökten devamlı su indirmektedir. İçeceklerinizin her türlüsü sudan, meyve ve sair ihtiyaçlarınızı karşıladığınız ağaçlar sudan, sebze ve hububatlarınız sudandır. Hem onda, yani sudan meydana gelen ağaçlık, çayırlık ve sair otlaklar içerisinde hayvanlarınızı çıkarıp otlatmaktasınız. Su; bildiğiniz ve bilmediğiniz sayısız ni'metlerin ve varlıkların esası ve kaynağıdır.

۞ يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞

11. Âyet: Yine o su ile sizlere tüm ekin türlerini, Zeytûn, hurma ve üzüm çeşitlerini, tüm ürünlerden farklı türleri var edip yetiştirir. Tüm bu sayılan ve anlatılanlarda; düşünen ve aklını işleten topluma büyük bir âyet, Yüce Yaratıcının Bir Olan varlığının sonsuz farklı İsimlerine ve Sıfatlarına, sınırsız kudretine, yarattığı varlıkları; bir an bırakmaksızın türlü ni'metleriyle yaşattığına alametler ve ders almağa öğütler var.

۞ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۗ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِاَمْرِهٖ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۙ ۞

12. Âyet: Yüce Rabbiniz geceyi, gündüzü, Güneşi ve Ayı sizlere; ücretsiz hizmetçiler yaptı. Tüm yıldızlar da O'nun ﷻ emriyle görevlendirilmişlerdir. Şüphesiz bu anlatılanlarda; aklı olup anlayan topluluğa âyetler, sizlerin görevinin ne kadar önemli olduğuna, bunları size ikram Edene nasıl bir teslîmiyyetle itaat etmeniz gerektiğine alametler ve işâretler var.

۞ وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۞

13. Âyet: O varlık türleri ki Rabbiniz onları Yeryüzünde, türlü renklerde sizler için yarattı. Şüphe yok ki bu anlatılanda anlayıp düşünebilen toplum için muazzam bir Âyet, boşa yaratılmadığınıza büyük bir işâret var.

۞ وَهُوَ الَّذِى سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۞

14. Âyet: O sonsuz ikram Sahibi ki ﷻ sizler için denizi; içerisinden kolay ezilip boğazdan kolayca geçen ve erimesi kolay olan et (balık türlerinin etini) elde edip yiyesiniz ve takınıp giyineceğiniz süs ve giyim malzemesi çıkarasınız diye musahhar kıldı, emrinize verdi ve sizlere ücretsiz gelir kaynağı yaptı. Gemileri görürsün; denizde suyu yarıp giderler. Kullarına daima kazanç sahaları ve türlü gelir yolları Açan Mevlâ; umulmadık akıllardan ve ellerden maharetler var edip dağlar gibi gemiler yaptırarak suya batmadan akıp giden o gemileri emrinize verdi ki Rabbinizin fazl u ikramından kazançlar taleb ederek bolluk ve bereketlere eresiniz. Hulasa sizlere sayısız ve sonsuz ni'metler vermektedir ki O'na ﷻ şükreden ve çizdiği Yoldan giden kullar olasınız.

۞ وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۞

15. Âyet: Yeryüzü sizleri sallayıp sarsar diye yüksek dağlar bırakıp sabitledi. Nehirler ve yollar meydana getirdi ki ihtiyaçlarınızı göresiniz, gideceğiniz yerlere eresiniz.

۞ وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ۞

16. Âyet: Yeryüzünde pek çok alametler var etti ki gerekli işaretleri alasınız. Yine insanlar; yüce hizmetler için yarattığımız, göz sahiplerine alamet yaptığımız o yıldızlarla gidecekleri yönleri bulup hedeflerine ulaşırlar.

۞ اَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞

17. Âyet: Yaratan; yaratmayan gibi mi? Hiç anlayıp düşünmez misiniz?

Düşünüp ders alma ve uyanık olma: Elbette insanlar olarak düşüneceğiz ve anlayacağız ki Yaratan Allah Azîmüşşân'dır, başka yaratan yok. Hiçbir varlık yokken O ﷻ Var idi, Varlığının başlangıcı yok. Bütün varlıkları sonradan var etti. Her şey yok olacak, sırf O ﷻ kalacak. Varlığının sonu yok. O ﷻ Yüce Yaratıcı; melekleri ﷺ yarattı. Melekler ﷺ bizim muhtaç olduğumuz hiçbir şeye muhtaç olmazlar, sadece ihtiyaçları Allah'a ﷻ hamd ederek Tesbîh etmek, devamlı ibadette bulunup aralıksız buyruklarını yerine getirmektir. Ateşte yanmazlar, suda boğulmazlar. Taş, ağaç, toprak, demir v.s. nesnelerin hiçbiri onlara engel olmaz. Onlara geçit vermeyecek bir varlık yok. Allah ﷻ izin verdiğinde rüzgârlar estirip her şeyi savururlar. Dünyayı parçalarlar. Çetin kuvvet sahibidirler. Allah Azîmüşşân'dan pek korkarlar, çünkü câhil değiller, sonsuz kahır ve azamet Sahibini iyi tanırlar. Yüce Mevlâ'yı pek severler, çünkü bütün güzelleri O ﷻ yarattı. Geçmiş-gelecek tüm güzellerin güzelliği

birleşse ve bir güzel olsa; Allah Teâlâ'nın güzelliği karşısında; okyanuslar karşısındaki damla kadar dahi olamaz. Ahmakların Allah'a ﷻ denk tutup taptıkları zavallılar; bir meleğin üfürmesiyle; esen bir hortum karşısında sürüklenip parçalanan ve pis-pis kokan bir böcek kadar olamaz. **Sübhaanekellaahümme ve bihamdik.**

۞ وَاِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞

18. Âyet: Allah'ın ﷻ ni'metini sayacak olursanız; sayamazsınız. Elbette Allah ﷻ; Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

۞ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۞

19. Âyet: Allah ﷻ gizlediklerinizi de açığa koyduklarınızı da bilir.

۞ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُونَ ؕ ۞

20. Âyet: O ahmakların; Allah'tan ﷻ başka taptıkları; hiçbir şey yaratamazlar. Kendileri yaratılmışlardır.

۞ اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۚ ۞

21. Âyet: Onlar ölüdürler. Diri değiller. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

۞ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُونَ ۞

22. Âyet: İlâhınız, kulluk yapılacak olan Hak Ma'bûdünüz; Tek İlâh Olan Allah Azîmüşşân'dır. Ahirete Îman etmeyen kâfirlere gelince; onların kalpleri Yüce Yaratıcıyı ve Hak Ma'bûd'ü ﷻ; tanımıyor, kabul etmiyorlar. Onlar ululuk taslayarak Îmandan yüz çeviriyorlar. Bir gün rezil ve aaciz yaratıklar olduklarını anlayacaklar.

۞ لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۞

23. Âyet: Hiç şüphe yok ki Allah ﷻ; onların sakladıklarını ve açığa koyduklarını çok iyi biliyor. Bilesiniz ki O ﷻ; kibirlenip kafa tutanları sevmez, onlara korkunç cezalar verir.

۞ وَاِذَا قِيلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوٓا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۙ ۞

24. Âyet: Onlara; Rabbiniz ne indirdi? Dendiğinde; derler ki evvelki toplumların masallarını indirdi. Yani derler ki Allah'ın ﷻ indirdiği bir şey yok. Muhammed ﷺ masal anlatıyor.

۞لِيَحْمِلُوٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ اَلَا سَاۤءَ مَا يَزِرُوْنَ ۞

25. Âyet: İnkârları sebebiyle kazandıkları ağır yükleri Kıyamet Gününde yüklenmeleri, câhil halkı; câhillikleri sebebiyle sapıklığa düşürdüklerinin sapıklık yüklerinden de bir kat yüklenmeleri için bu azgınlıkları yapıyorlar. Haberiniz olsun ki onların yüklenip Ahirete yüklenerek gelecekleri yükler; pek kötü ve çok ağırdır. Altında ezilerek Cehennem ateşine sokulacaklar. Yüklendikleri zulüm, kâfirlik ve hainlik korkunç ateşe dönüşecek.

۞قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۞

26. Âyet: Bunlardan önceki azgınlar da peygamberlerine ﷺ zarar vermek, halkı da sapıklığa düşürmek için tuzaklar kurup hileler yaptılar. Kahrı çetin, azabı şedîd olan Allah Azîmüşşân da binalarına temellerden geldi. Tavanları; yukarılarından başlarına çöktü. Bu sebeple ağır bir azab onlara; hiç bilmedikleri yönden geldi.

۞ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيْهِمْ وَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَاۤءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تُشَاۤقُّوْنَ فِيْهِمْ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوْۤءَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ ۞

27. Âyet: Sonsuz kudret Sahibi Olan Allah ﷻ onları; Kıyamet Gününde tekrar diriltip hesap için Huzurunda topladıktan sonra bütün kulların gözleri önünde rezil edecek ve diyecek ki kendilerine ilâhlık verip onları savunup tartışarak; kendileriyle birlik içerisinde yaşadığınız, Mü'minlerden bölünüp ayrılıklara düştüğünüz ve sizleri Yaratıp Yaşatan Tek Rabbiniz olduğum hâlde Beni bırakıp kendilerine taptığınız ortaklarım nerede? Kendilerine gerçek ilim verilen ulema derler ki Bugün her türlü rezillik, kötülük ve ağır azap kâfirlere olacak.

۞ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِيٓ اَنْفُسِهِمْ ۠ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوٓءٍ ۭ بَلٰٓى اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۞

28. Âyet: O kâfirler; inkârlarına devam ederek kendilerine zulmederlerken; Azraîl ve emrinde bulunan melekler ﷺ korkunç bir durumda onları öldürüp canlarını alacakları sırada; o zalimler; meleklere ﷺ dostluk arz ederek selâm verirler ve derler ki bizler Dünyada hiçbir kötülük yapmıyorduk. Melekler ﷺ cevap verir: Sizi dinleyecek değiliz, aksine Rabbimizi dinler ve O'na ﷻ inanırız. O ﷻ tüm yaptıklarınızı biliyor.

۞ فَادْخُلُوٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۞

29. Âyet: Hulasa Yüce Huzurda zor bir hesap vermeleri sonrasında denecek ki ey nankör kâfirler! Her biriniz kâfirlik derecelerinize göre Cehennemin kapılarından girin. Orada ebedî olarak kalacaksınız. Ululanarak Îman ve İslâm'dan yüz çeviren kâfirlerin sığınıp ikamet edecekleri yer çok kötü.

۞ وَقِيْلَ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا مَاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۭ قَالُوْا خَيْرًا ۭ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ ۭ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِيْنَ ۞

30. Âyet: Başta Allah'a ﷻ şirk koşmak ve hainlik yapmak gibi büyük günahlar olmak üzere tüm kötülüklerden korunan Mü'minlere de soruldu: Rabbiniz ne indirdi? Dediler ki sonsuz iyiliklerin ve ebedî seadetin Kaynağı Olan Kur'an'ı indirdi hem de her zarardan kurtuluşumuzun Sebebi ﷺ ve âlemlere Rahmet Olan Yüce Peygamberimizi ﷺ gönderdi.

Bu Dünyada; Rablerine kulluğu, Peygamberlerine ﷺ tam bir bağlılıkla uygunluğu güzelce edâ eden, herkese güzel davranıp iyiliklerde bulunan kullara, Dünyada dahi muazzam bir güzellik, sırf Allah'a ﷻ teslîm olmakla her şeyin etkisinden kurtuluş, sınırsız hurriyyet, hoş rızık, ilim başta olmak üzere yüce mertebe ve i'tibar, her iyilik ve güzelliği Yüce Mevlâ'dan alıp kullarına ihsân etme, yöneldikleri her yöne hayırlı yolların açılmış olması, selîm kalb ile Yüce Mevlâ'ya kulluk etme var. Ahiret yurdu ise onlar için çok daha hayırlı ve pek üstündür. O müttekîlerin yurdu pek güzeldir.

۞ جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاۗءُوْنَ ۭ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللّٰهُ الْمُتَّقِيْنَ ۞

31. Âyet: Adn (ebedî kalıcılık) Cennetleri; o müttekîlerindir. Oralara girecekler. Altlarından, yani Cennetlerde kalacakları köşklerin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Oralarda onlar için; istedikleri ve hatta ummadıkları güzel ve lezzetli ni'metler var. Bak işte! Müttekîlerin Rablerine sadâkatle yaptıkları hizmetin karşılığı böyledir.

۞ اَلَّذِينَ تَتَوَفّٰيهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

32. Âyet: Onlar; melekler ﷺ tarafından daima saygı ve sevgi görecekler. Melekler ﷺ onların canlarını; tayyibler, gayet hoş olan ve hoş tutulan kullar olarak alacaklar. "Allah'ın ﷻ selâmı, koruması, rahat ve güvende tutması sizinledir, korkmayın üzülmeyin" diyerek hoş bir ölümle bu Dünyadan göçmeleri ikramında bulunacaklar ve diyecekler ki yaptıklarınız karşılığında Allah'ın ﷻ selâmeti, esenliği, güven ve rahatlık vermesi ile Cennete giriniz.

۞ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ اَمْرُ رَبِّكَ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ كَانُوٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۞

33. Âyet: İnsanlıklarını kaybetmiş olan inkârcı hainler; kendilerine meleklerin ﷺ veya Rabbiyin azabının

inmesine dair emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Bunlardan önceki azgınlar da bunun gibi yaptılar, helâk edilinceye kadar Îman etmediler. Melekler ﷺ canlarını alırken Îman etmeleri hiçbir fayda vermedi, aksine gazabın artmasına sebep oldular. Allah ﷻ onlara zulmetmedi, fakat onlar hep kendilerine zulmediyorlardı.

۞ فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۞

34. Âyet: Yaptıkları iş ve icraatlarının kötü ve iğrenç karşılığı; onlara uğrayıp kahreden korkunç belâ oldu. Dalga geçtikleri şey, yani Yüce Peygamberle ﷺ dalga geçerek; gelecek deyip duruyorsun. Artık o azabı getir de görelim dedikleri azap geldi ve onları helâk etti. Sonra da ebedî kalacakları Cehenneme sevk edildiler.

۞ وَقَالَ الَّذِينَ اَشْرَكُوا لَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَاۗؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُونِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ۞

35. Âyet: Müşrikler dediler ki eğer Allah'ın ﷻ gücü her şeye yetiyorsa; dilediğinde biz ve babalarımız O'ndan ﷻ başkasına tapmazdık ve kendimizce kanunlar koyamaz, bazı şeyleri helâl, bazı şeyleri de haram sayamazdık. Bu ahmakların önlerinden gelen müşrikler de bunların yaptığı gibi yaptı, sapıkça tartışmalar yaparak inkârlarında ısrar ettiler. Peygamberlere ﷺ; yapacakları tebliğden başka bir görev var mı? Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Bırak, boş laf etmelerine ve sahtekârca tartışmalarına devam etsinler. Sana gereken tebliğ idi. Onu da hakkıyla yaptın.

۞ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۞

36. Âyet: Şu gerçeği biliniz: Her bir ümmet, yani her bir büyük toplum içinde peygamber ﷺ gönderip görevlendirdik ve onun ﷺ dilinden dedik ki ey Allah'ın ﷻ kulları! Sırf Allah'a ﷻ kulluk edin, Taağuuttan, yani azgınlar başı olan Şeytandan ve onu temsil ederek zulüm ve kâfirlikte başı çeken azgınlardan uzak durun. Kendilerine uyarı yapılanlardan bir gurubu; Allah ﷻ İslâm'a erdirdi. Bir guruba ise inatları sebebiyle sapıklık içinde kalmaları hak oldu. Yeryüzünde gezip dolaşın ve bakın ki inkârcıların sonu nasıl oldu?

۞ إِنْ تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۞

37. Âyet: Ey sevgili Rasûl ﷺ! Eğer insanların tamamının hidâyetini, Îman ve İslâm'a ermesini hırsla istiyor ve buna aşırı düşkünlük gösteriyorsan bil ki Allah (c.c); fâsıklıkları sebebiyle sapıklıkta kalacaklarına hukmettiği kimseleri asla hidâyet ehli kılmaz. Onlar ebedî Cehennemi boylayacaklar ve asla yardımcıları olmayacak.

۞ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞

38. Âyet: Olanca gayretleriyle Allah'a ﷻ yemîn ettiler ve dediler ki Allah ﷻ; öldürdüğünü tekrar diriltmez. İnkârcıların iddialarının aksine; öldürdükten sonra diriltmeyi Kendi ﷻ üzerine aldı ve bunu hak bir görev edinerek kesin söz verdi. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

۞لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ۞

39. Âyet: Her şeyi bilip duyarak takip Eden Rabbin; anında cevaplar verip açıklamalar yapıyor ki insanların ayrılığa düştükleri konuları onlara açıklaması sebebiyle kâfirler; her konuda yalan söylediklerini ve yalancı hainler olduklarını görüp bilsinler.

۞إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ۞

40. Âyet: Bir şeyi yaratıp yapmayı dilediğimizde buyruğumuz; kesin olarak sadece o şeye "ol" dememizdir. O şey derhâl olur.

۞وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ۞

41. Âyet: Zulme uğramaları sonrasında; Allah ﷻ için, Allah'a ﷻ ihlâsla kulluk yapmak uğrunda hicret edip yuvalarından göç edenleri; Dünyada Medîne gibi güzel bir yurda kondururuz, güzel bir eve yerleştiririz. Ahiretteki mükâfaat ise çok daha büyük. Eğer insanlar bilselerdi; Rableri için hiçbir fedakârlıktan kaçınmazlardı.

۞الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ۞

42. Âyet: Akıl sahibi olup Rablerinin cömertliğini bilenler ve O'nun için fedakârlıktan kaçınmayanlar; sabredip İlâhî kurallara bağlılıktan ayrılmayan, Rablerine tevekkül ile sırf O'na ﷻ me'mur ve işçi olanlardır.

۞وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ۞

43. Âyet: Biz Senden önce ey Muhammed ﷺ! Başka değil, sadece kendilerine vahyettiğimiz insanlardan erkekleri; peygamberler olarak gönderdik ﷺ. Ey ilmî merakları olanlar! Eğer bilmiyorsanız; zikir ehline, yani Allah'ı ﷻ zikrederek Tevrat ve İncîl Kitabını ders yapan ve yetki sahibi olan hak ehli ulemaya sorun.

۞ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ۞

44. Âyet: Bütün peygamberleri ﷺ; açık belgelerle, üstün Mu'cizelerle ve tarafımızdan indirilen Kitaplarla ve Sahîfelerle gönderdik. Bu Kitablar; Tevrat, Zebur, İncîl ve dört Peygambere ﷺ inen yüz sahîfe. Sana da ey Muhammed ﷺ! Zikr-i Mübîni, Kur'an'ı Hakîmi indirdik ki insanlara; kendileri için tüm hukümleri ve bilgileri açıklayasın. Onlar da akıllarını çalıştırıp düşünsünler ve buyrukları yerine getirsinler.

۞ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ۞

45. Âyet: İnkârlarında ısrar edip kötülükler plânlayıp tuzaklar kuran zalimler; Allah'ın ﷻ kendilerini yere geçirmesinden veya hiç bilmedikleri bir yönden kendilerine azabın gelmesinden güvende midirler?

۞ أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۞

46. Âyet: Ya da dönüp dolaşmaları esnasında Allah'ın ﷻ tutup cezalandırmasından emin midirler? Bilsinler ki Allah'ı ﷻ asla aciz koyamazlar ve azabından kurtulamazlar.

۞ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ ۖ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۞

47. Âyet: Yahud da korku ve endişe içerisinde oldukları bir durumda tutup helâk etmesinden güvende midirler? Bilesiniz ki Allah ﷻ; siz kullarına çok Şefkatli ve pek Merhametlidir. Kurtuluş yollarını aramanız ve İslâm'a ererek sonsuz ni'metlere kavuşmanız için her fırsatı ve türlü imkânları veriyor.

۞ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّأُ ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ۞

48. Âyet: Allah'ın ﷻ yarattığı herhangi bir şeye bakıp görmezler mi? Yarattıklarının gölgeleri; bükülüp küçülerek, Allah'a ﷻ Secde ederek sağdan sola, soldan sağa dönüp dururlar.

۞ وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَآبَّةٍ وَّالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۞

49. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her bir canlı ve melekler ﷻ; büyüklük taslamaksızın can u gönülden teslîm olarak Allah'a ﷻ Secde ederler.

۞ يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۩ ۞

50. Âyet: Kudretiyle ve kuvvetiyle, irade ve idaresiyle; kendilerinin hesapsız olarak üstünde Olan Rablerinden korkarlar ve emrolundukları her şeyi derhâl yaparlar.

۞ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ۞

51. Âyet: Kendisinden başka ilâh olmayan ve âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah ﷻ şöyle buyurdu: İki ilâh edinmeyin, türlü bahanelerle ve bazı varlıkları öne çıkarıp onlara ilâh demekle kendi görüş ve arzularınıza tapmayın. Hukmüne karşı; hukümler koymayın. Biliniz ki Rabbiniz Allah ﷻ Tek İlâhtır. Daima sizlere şöyle emreder: Sırf Bana kulluk yapacaksınız ﷻ. Benimle beraber; pis arzularınıza ve bâtıl görüşlerinize tapmayın.

۞ وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ۭ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ۞

52. Âyet: Semâvât ve Arzda olan her şey O'nundur ﷻ. Dolayısıyla Dîn, yani karşılığını göreceğiniz; inanç, söz, ibadet itaat ve tüm icraatlarınız devamlı olarak sırf O'nadır ﷻ, her şeyinizle O'nunsunuz ﷻ. Hizmetiniz de O'na ﷻ olacak. Sizler; Allah'tan ﷻ başkasından mı korkuyor ve korunmağa çalışıyorsunuz?

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْــَٔرُوْنَ ۚ ۞

53. Âyet: Sizlerdeki her bir ni'met, bolluk ve imkân; bilesiniz ki Allah'tandır ﷻ. Sonra sizlere bir zor ve sıkıntı dokunduğunda derhâl O'na ﷻ sığınır ve yakarışlarda bulunursunuz.

۞ ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۙ ۞

54. Âyet: Sonra o sıkıntıyı alıp sizden uzaklaştırdığında; bakarsınız ki bir gurup derhâl Rablerine; başkalarını ortak koşarlar, kurtuluşu başkasından bilirler.

۞ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۞

55. Âyet: Çünkü kendilerine verdiğimiz imkânı ve her türlü ni'meti inkâr edip nankörlüklerine devam edecekler. Ey nankörler! Bir müddet yaşayıp rızıklanın. Yakında ne olduğunu, neler yaptıklarınızı bilecek ve anlayacaksınız.

۞ وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ ۗ تَاللَّهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ ۞

56. Âyet: Hain müşrikler; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden; bilip anlayamadıkları putlara pay ayırıp onlar uğrunda harcamalar yapıyorlar. Verdiklerinin nasıl bir zulüm ve kâfirliğe harcandığını bilmiyorlar. Allah'a ﷻ yemîn olsun ki Allah'tan ﷻ başka ilâh edinme ve onlara pay ayırıp haklar verme hususunda yaptıkları iftiradan ve düzmece plânlarından kesin olarak sorgulanacaklar.

۞ وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ ۙ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۞

57. Âyet: Kız çocuklarını Allah'a ﷻ isnad ediyorlar, melekler ﷺ Allah'ın ﷻ kızlarıdır diyorlar. Allah ﷻ çocuk edinmekten, eş ve ortaktan Münezzeh, sonradan var olan varlıkların durumlarından, her türlü eksiklik ve sıkıntıdan çok Uzak ve pek Yücedir.

۞ وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۞

58. Âyet: Kız çocuklarını Allah'a ﷻ isnad ederlerken; kendileri kız çocuklarından nefret ediyorlar. O müşriklerden herhangi biri; kız çocuğu ile müjdelendiğinde; son derece öfkelenerek yüzü simsiyah olur.

۞ يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

59. Âyet: Müjdesini aldığı çocuğun; kendince kötü ve uğursuz olmasından dolayı toplumdan gizlenmeğe ve saklanmağa çalışır. O çocuğu; aşağılanıp horlanarak yanında mı tutsa yoksa toprağa diri-diri gömse de kurtulsa mı? Bakınız ve anlayınız: bu zalimlerin verdikleri kararlar ne kadar kötü.

۞ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۖ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞

60. Âyet: Ahirete Îman etmeyenlerin; gayet kötü durumları ve iğrenç hâlleri var. En Yüce Durum, pek Üstün Hâl; Allah'ındır ﷻ. O ﷻ Azîz'dir, Hakîm'dir.

۞وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَلٰكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُونَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُونَ ۞

61. Âyet: Allah ﷻ eğer insanları; zulüm ve kötülükleri sebebiyle derhâl tutup cezalandırsaydı; Yeryüzünde bir tek canlı bırakmazdı. Fakat onlara tevbe edip saadık kullar olmaları için fırsatlar verir ve belirlenen bir vakte kadar azabı geri bırakır. Zulüm ve haksızlıklarında ısrar ederek azabın gelmesine sebep olurlarsa; helâk edilecekleri vakit geldiğinde; ecellerinden ne bir an geri kalırlar, ne de ecellerinin önüne geçerler, derhâl helâk edilirler.

۞وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ۗ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُفْرَطُونَ ۞

62. Âyet: Nefret edip istemedikleri kız çocuklarını; Allah'a ﷻ aid görüyor ve melekler ﷺ Allah'ın ﷻ kızlarıdır diye kadın heykelleri yapıp tapıyorlar. Dillerinin yalan ve iftirayı; iğrençlikle ve şuursuzca nitelemesiyle kendi inanç ve anlayışlarına göre evladın en güzel olanı oğlan çocukları kendilerinin, zan ve iddialarına göre pek güzel son da yine onların olacakmış. Hiç şüphe yok ki ancak Cehennem ateşi onların olacak. Peygamberlerine ﷺ saldırmakta atılganlık ve aşırılık yapmalarının cezası olarak da ateşe atılmakta öne alınıp azabın aşırı olanı ile cezalanacaklar.

۞تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۞

63. Âyet: Allah'a ﷻ yemin olsun ki Senden önce de peygamberler ﷺ gönderdik ve hiçbir peygamber ﷺ iyi karşılanmadı. Çünkü Şeytan insanlara; içinde bulundukları zulüm, kâfirlik, haram ve haksızlık gibi kötülüklerini, tüm kötü ve iğrenç işlerini süsleyip hoş göstererek kurtuluşları için gelen peygambere ﷺ karşı düşmanlık yapmalarını sağladı. Artık o düşmanlık gününde ve Dünyadaki o durumlarında; Şeytan onların dost edindikleri yöneticileri ve destekçileri oldu. Ahirette ise pek acıklı azap onların olacak. Dünyada dost ve efendi edindikleri Şeytanın onlara sizler; daima doğru Söyleyen Allah'ı ﷻ bırakıp hep yalan söylediğim hâlde bana uydunuz. Türlü bahanelerle; pis arzularınıza ve bâtıl görüşlerinize taptınız diye hakaretten başka yardımı olmayacak.

۞وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوا فِيهِ ۙ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

64. Âyet: Biz Bu Yüce Kitabı; bir başka gaye için değil, sırf insanlara; tartışıp ayrılığa düştükleri Hakkı ve hakîkatleri açıklaman için, hem onlara hidâyet ve rahmet Kaynağı olsun diye indirdik ki kendilerini Dünyada ve Ahirette ebedî mutluluklara, sonsuz ve sayısız ni'metlere götüren Hak ve Tek Yol İslâm'a ersinler.

۞وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ۞

65. Âyet: Sonsuz rahmet ve ikramlar Sahibi Olan Allah ﷻ; Gökten su indirdi ve onunla; kuruyup ölmesinden sonra toprağı tekrar canlandırdı da tohumların canlanıp yeşererek; ağaçların, sebzelerin ve otların yetişip meydana gelmesini sağladı. Bilesiniz ki bunda; duyup anlayan toplum için âyet ve ibret, ölü kalp ve kafaların; İlâhî Söz ve Nebevî Sünnetlerin ulaşmasıyla dirilip Îman ve İslâm'la hayat bulacaklarına alametler var.

۞وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِى بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِلشَّارِبِينَ ۞

66. Âyet: Yine sizlere; evcil hayvanlarda ibret, Rabbinizin sonsuz kudretini, sizleri bilip türlü ni'metleriyle nasıl yaşattığını anlamanıza ders alacağınız işaretler var. İçmeğe ihtiyacı olup içenler için o hayvanların (sığır, koyun v.s.) karınlarından; boğazdan geçişi kolay, saf ve tertemiz sütü sizlere içiriyor ve tertemiz gıdalar veriyoruz. O tertemiz süt; midede eriyen besinlerin kalın bağırsağa yürüdüğünde kan ve dışkı arasından İlâhî kudretle alınıyor ve o tertemiz hâle getiriliyor.

۞وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۗ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۞

67. Âyet: Hurma ve üzüm ürünlerinden; insanlığını kaybedip haram ve helâlı seçmeden inkâr içerisinde yaşayanlara pis ve haram rızık olarak aklı giderip insanlığı kaybettiren içki-

ler, Rablerine tam bir saygıyla itaatte bulunan saalih insanlar başta olmak üzere tüm insanlığa güzel rızıklar olarak pekmez v.s. elde ediyorsunuz. Elbette bu anlatılanlarda akıl sahibi olup düşünen toplum için ibretler ve ders alınacak alametler var.

۞ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِى مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ۞

68. Âyet: Ey peygamberlerin En Kâmili ﷺ! Rabbin; varlıkların en zayıf ve en aacizlerinden olan **arıya;** ni'metin en önde gelenlerinden olan **balı** yapması için ilham edip nelerden ve nasıl yapılacağını anlattı ve şu bilgileri verdi: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları barınak ve kovanlardan evler ve barınaklar edin.

۞ ثُمَّ كُلِى مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِى سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَآءٌ لِلنَّاسِ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۞

69. Âyet: Sonra her ürün ve bitkiden ye ve bu muazzam bal ni'metini yapmak için sana hizmet etmek ve emrine boyun eğmek üzere Rabbiyin sana açtığı yollarında yürü.

Arıların karınlarından, yani çiçek ve ürünlerin özlerinden alıp depoladıkları kursaklarından beyaz-siyah, sarı ve yeşil gibi türlü renklerde içilecek ve gıda olacak değerli bir ni'met çıkar. Onda insanlar için büyük bir şifâ var. Şüphe yok ki bunda; akıllarını işletip düşünen anlayış sahibi olan toplum için âyet, ders almak için ibret ve alamet var. Değersiz bir varlıktan bu ni'metini açığa Koyan Allah Azîmüşşân'ın; yaratılmışın En Üstünü Olan Hz. Muhammed'den ﷺ; En Yüce ve En Kapsamlı Kitabını ve Eşsiz Sünnet-i Seniyye'yi açığa koyması şaşılacak bir şey değil. O Yüce Kur'an'da sınırsız şifâ, sonsuz fayda ve gelirler, ebedî kurtuluşlar var.

۞ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰيكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۞

70. Âyet: Allah ﷻ; sizleri yoktan var etti. Sonra öldürecek. Sizlerden kimi var ki ömrünün en perişan hâline ulaşır. Artık o kimse gayet perişan hâldedir, çünkü akıl ve ilim sahibi iken hiçbir şey bilmez olur. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeye Kadirdir.

۞ وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ فَمَا الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرَآدِّى رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيهِ سَوَآءٌ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُونَ ۞

71. Âyet: Allah ﷻ; rızık ve zenginlik hususunda; bir kısmınızı diğerine üstün ve farklı kıldı. Üstün tutulup imkânlara sahip kılınanlar; sağ ellerinin sahip oldukları, para verip esaretten kurtardıkları kimselerin irade ve idarelerini kendi ellerine almakla istedikleri gibi çalıştırdıkları kimselere; rızıklarını ve sahip oldukları varlıkları vermezler ve onları rızıklarına ortak edip o rızka sahip olmakta eşit olmazlar. Ben efendiyim, o ise kölemdir. Her şey benim. O hâlde ey insanlar! Sizler nasıl oluyor da efendiler Efendisi ve her şeyin Sahıbi Olan Allah'ın ﷻ ni'metlerini sahıpleniyor ve haddinizi bilmiyorsunuz? Yoksa sizler; Allah'ın ﷻ ni'metini inkâr mı ediyorsunuz? Biliniz ki sahip olduğunuz her şey Allah'ındır ﷻ. Sizler de O'nun ﷻ kulu ve hizmetkârısınız.

۞وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ۞

72. Âyet: Allah ﷻ sizlere; canlarınızdan, kanlarınızdan, kendi türünüzden eşler yarattı. Eşlerinizden de çocuklar ve torunlar var etti. Hepinizi hoş ve güzel rızıklarla beslemektedir. İnsanlar bâtıl ve asılsız olana Îman ediyor ve bedeller ödeyip de Allah'ın ﷻ ni'metlerini inkâr edip nankörlük mü yapıyorlar?

۞وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ۞

73. Âyet: O inkârcılar; Allah'tan ﷻ başkasına, yani kendilerine Semâvâttan ve Arzdan rızık olarak hiçbir şeyi vermeğe güçleri yetmeyen putlara tapıyorlar. Öyle ki eğer Allah ﷻ verdiği rızkı kesse o taptıkları; hiçbir şeye muktedir olamazlar. Ey insanlar! Akıllarınızı ve organlarınızı çalıştırıp size imkânlar sağlayan, akla ve hayale gelmeyen yollardan rızıklar Getiren sadece Rabbinizdir. Akılları ve imkânları olmayan, organları çalışmayan, çalışsa da iş yapamayan nice varlıkları da O ﷻ beslemektedir.

۞فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ۞

74. Âyet: Allah'a ﷻ darb-ı meseller yapmayınız. Allah'a ﷻ ve O'nun Eşsiz Hatîbi Muhammed Mustafâ'ya ﷺ söz beğendirmeğe kalkışarak ve örnekler vererek gevezelikler yapmayın. Bilesiniz ki Allah her şeyi bilir, pek güzel darb-ı meseller yapar. Sizler hiçbir şey bil-

mezsiniz. Yaratılmışın sözlerini; Yaratanın Sözüne, yaratılanları da Yaratana benzetmeğe ve denk tutmağa da kalkışmayın.

۞ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

75. Âyet: Allah ﷻ; memlûk bir köleyi, yani birinin eline düşmüş ve hurriyyetini kaybetmiş, hiçbir şeye gücü yetmeyen, kendisi çaresiz olup bir başkasına faydası dokunmayan bir köleyi sizlere darb-ı mesel yaptı, yani durumunu misal vererek anlattı. Anlatımına devam ederek şöyle dedi: Bir kimse ki tarafımızdan kendisine rızık ve zenginlik verdik. O kimse hayırlı bir zengin olarak Rabbinin Yolunda gizli-aşikâr malını dağıtıyor, sadakalar veriyor ve etkin tasarruflarda bulunuyor. Şimdi o köle ile bu hayırlı insan bir midir? Hamd; sadece Allah'adır ﷻ. Öyle ki insanların çoğu; Yaratanı-yaratılanı, Hakkı-bâtılı, yararlıyı-zararlıyı... Bilmez ve anlamazlar.

۞وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰي مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ ۞

76. Âyet: Allah ﷻ; yine bir misal verdi: İki erkek düşünün ki birisi dilsiz ve sağır. Hiçbir şeye gücü yetmiyor. Efendisine ağır bir yüktür. Nereye yönlendirip gönderse; hiçbir hayır ve kâr getirmez. Bu kimse ile adaleti emredip kusursuz işler yapan ve daima En Doğru Yol üzerinde bulunan şerefli ve yararlı kimse bir midir?

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۞

77. Âyet: Semâvât ve Arzın gaybı, saklı ve gizli ne varsa; tamamı Allah'ındır, O'nun ﷻ Elinde, tasarrufunda ve koruması altındadır. Kıyamet Saatinin kopması işinin vakti; başka değil, sadece gözün bir kıpırdaması kadar veya daha yakın. Kıyametin kopmasını emrettiğinde; anında olur. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeye Kadir.

۞وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـــًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞

78. Âyet: Yegâne Rabbiniz Olan Allah ﷻ sizleri; annelerinizin karınlarından cılız varlıklar olarak çıkarıp Dünyaya getirdi. Hiçbir şey bilmiyordunuz. Sizler için duymayı, gözleri ve görmeyi, gönülleri, anlayıp sevmeyi var etti ki şükredesiniz, sizleri yoktan var ettiğine karşılık O'ndan ﷻ başka ilâh olmadığını idrak edip sırf O'na ﷻ kulluk yapasınız.

۞ اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِى جَوِّ السَّمَآءِ ؕ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۞

79. Âyet: İnsanlar; Göğün boşluğunda uçmağa me'mur edilen kuşları bakıp görmezler mi? Allah'tan ﷻ başka onları; o boşlukta tutan yok. Muhakkak ki Îman eden toplum için bunda; Allah'ın ﷻ Varlığına, sonsuz kudretine ve yarattığı her şeyi daima tutup yaşattığına âyetler ve alametler var.

۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ۞

80. Âyet: Sonsuz ikram Sahıbi Allah ﷻ sizlere; yerleşip huzurla yaşamanız için evler var etti. Yine hayvanlarınızın derilerinden evler, yolculuk ve ikamet anında hafifçe taşıyacağınız evler ve çadırlar yarattı. O hayvanların; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından yaygılar, döşekler v.s. eşya yarattı ki belli bir vakte kadar barınasınız.

۞ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ۞

81. Âyet: Allah ﷻ sizlere; yarattığı pek çok şeyden gölgeler ve gölgelikler, dağlardan sığınıp korunacağınız evler, sizleri sıcaktan koruyacak giysiler ve düşmanlarınızın şiddetlerinden koruyacak zırhlar yarattı. Bak işte bu gibi ikramlarıyla sizlere ni'metini tamamlıyor ki teslim olup kâmil kullar olasınız.

Bilgilendirme: Allah ﷻ; demir, zırh v.s. nesne ve ni'metleri biz Mü'min kullarına ikram ettiğini anlatmakla; bunları önce peygamberlere ﷺ ikram ettiğini hatırlatıyor, biraz çalış-

makla da düşmanların sahip olduklarından daha üstün olanına sahip olacağımıza ve de faydasının bize daha çok olacağına işaret ediyor.

۞ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۞

82. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Eğer bunca ikrama rağmen dönüp giderlerse; bilesin ki Sana gereken sadece Rabbinden aldıklarını onlara açıkça ulaştırmandır.

۞ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ ۞

83. Âyet: Allah'ın ﷻ ni'metini bilip anlıyorlar, sonra inkâr edip nankörlüğe dalıyorlar. İnsanların çoğu nankör kâfirlerdir.

۞ وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۞

84. Âyet: Kıyamet Gününde; her ümmetten bir şehîd, yani ümmetinin nasıl kimseler olup ne yaptıklarına şâhidlik yapacak; gören ve bilen bir yüce kul, bir peygamber ﷺ gönderip görevlendiririz. Kâfir olduklarına ve Yaratanı ﷻ tanımadıklarına dair haklarında sâhidlik yapılanlara izin verilmez, özür dilemeleri kabul edilmez. Zira Dünyada söz dinlemedikleri, uyarıları reddedip azgınlıkta ısrar ettikleri için tüm haklarını kaybetmişlerdir.

۞ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۞

85. Âyet: Zalimler azabı gördüklerinde; feryad ve figanları işe yaramayacak, Cehenneme sokulacaklar. Azapları onlara artarak devam edecek, hiç hafifletilmeyecek, yardım da görmeyecekler.

۞ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ ۚ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۚ ۞

86. Âyet: Müşrikler; Allah'a ﷻ ortak koştukları lîderlerini görünce şöyle diyecekler: Ey Rabbimiz! İşte şunlar; Sana değil de kendilerine kulluk yapıp yakarışlarda bulunduğumuz ve Sana ortak koştuklarımızdır. Onlar ise Dünyada arkalarından gelen o seviyesizlere laf atarlar ve derler ki gerçekten yalan söylüyorsunuz.

۞وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۞

87. Âyet: Her taraftan umutları kesilince O Gün Allah'a ﷻ teslim olduklarını ve itaat edeceklerini arz ederler, ancak vakti geçmiştir. Dünyada yalan ve iftira ile ortaya koydukları düzmece tanrıları; kendilerinden uzaklaşıp kaybolurlar, onlara hiçbir destek veremezler, yardım yapamazlar.

۞اَلَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۞

88. Âyet: Kendileri kâfir olup halkı kâfir yapmak için Allah'ın ﷻ Yolundan insanları saptırıp vazgeçirenlerin hak ettikleri azap üzerine; yoldan sapmalarına sebep oldukları kâfirlerin azabı kadar azaplar ilave ederiz. Çünkü onları saptırıp kâfir yaparak Yeryüzünde fesad çıkarmışlar ve korkunç tahribatlar yapmışlardır.

۞وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِينَ ۞

89. Âyet: Her bir ümmet içerisinde; kendilerinden olan ve haklarında şâhidlik yapacak bir şehîdi, yani onların kim ve ne olduklarını, neler yaptıklarını bilip gören ve ortaya koyacak peygamberlerini ﷺ gönderip görevlendireceğimiz, Seni de Kureyş'in şu azgınları, Medîne'nin de münafıkları başta olmak üzere bütün Ümmetin hakkında şâhid olarak getirdiğimiz günü, yani Kıyamet Gününü ve dehşetini onlara anlat.

Biz Sana Bu Yüce Kitabı; her şeyi açıklayıcı, Îman ve İslâm'a erdirip ebedî seadetlere ulaştırıcı, her iyilik ve yarara Kaynak ve gerçek Müslimanlara da müjde olması için indirdik.

۞اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِيتَآئِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞

90. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; adli (Eşsiz Önder ve En Mükemmel Örnek İzinde, İslâm Çizgisinde, dengeli ve sağlam durmayı), ihsânı (Allah Azıîmüşşân'ı görüyor gibi yaşayarak Dînî ve Dünyevi görevleri güzelce bilip edâ etmeyi ve tüm yaratılmışa güzel davranıp iyi-

likler yapmayı), yakınlık sahibi olan tüm akarabaya ve hak sahıplerine haklarını verip ikramlarda bulunmayı emrediyor. Her türlü fuhşu ve iğrençliği, Dînin kabul etmediği işleri ve tüm haramları, azgınlık yapmayı ve adaletli idarecilere baş kaldırmayı yasaklıyor. Rabbiniz sizlere vaaz edip dersler veriyor ki kimliğinizi hatırlayarak, görevlerinizi düşünüp gerçek bir Îmanla İlâhî buyrukları edâ ederek kendinizi Allah'ın ﷻ kahrından koruyup seadetlere eresiniz.

۞وَاَوْفُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ اِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْاَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۞

91. Âyet: Allah ﷻ için yaptığınız andlaşmalara uyarak sözlerinizi yerine getirin. Allah ﷻ Adına yaptığınız yemînlerinizi; gayet sağlam yaptıktan sonra onları asla bozmayın. Allah'ı ﷻ; hakkınızda Kefîl yapmıştınız, unutmayın. Bilesiniz ki Allah ﷻ tüm yaptıklarınızı ve ne düşündüklerinizi hakkıyla bilir.

۞وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكَاثًا ۚ تَتَّخِذُونَ اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبٰى مِنْ اُمَّةٍ ۚ اِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهٖ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞

92. Âyet: Yün v.s. nesnelerden türlü zorluklarla ve türlü hazırlıklarla ip eğirip büken sonra da sağlamca yaptığı ipi türlü zahmetlerle bozup dağıtan ahmak kadın gibi olmayın. Yemînlerinizi aralarınızda hile ve sahtekârlık aracı edinirsiniz ki bir toplum diğerinden mal, sayı ve kuvvetçe fazla olsun. Kesin olarak bilesiniz ki Allah ﷻ; bu anlatılanla, yani emirlerle, yasaklarla, bolluk ve darlıklarla sizleri imtihan eder. Kıyamet Gününde; hakkında tartıştığınız hususu sizlere açıklayacak, kim haklı ve kim haksız açıkça ortaya koyacak.

۞وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاۤءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاۤءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۞

93. Âyet: Allah ﷻ dileseydi sizleri; tek bir ümmet yapardı. Fakat ezelde verdikleri sözlerini terk edip buyruklardan çıkan fâsıkları hak ettikleri sapıklıkta bırakır. Verdiği sözü yerine getirmeyi isteyene de her yardımı yaparak onu Îman ve İslâm'a erdirir. Dolayısıyla hepiniz yaptıklarınızdan muhakkak sorgulanacaksınız.

۞ وَلَا تَتَّخِذُوٓا اَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّٓوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۚ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

94. Âyet: Yemînlerinizi aralarınızda aldatma aracı yapmayın ki ayaklar sağlam bastıktan sonra kayar, kişi Îman edip Hak Yola erdikten sonra şaşar ve sapıklığa düşer. Böyle olunca da Allah'ın ﷻ Yolundan sapmanız ve insanları da saptırmanız sebebiyle gayet kötü olanı, yani aşırı bir bela ve zararı tadarsınız. Ahirette de sizlere büyük bir azab olur.

۞ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ اِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

95. Âyet: Akıl sahibi olan gerçek Mü'minler; Dünyanın tamamına; Ahiretin küçük bir ni'metini vermezken sizler; Allah ﷻ için verdiğiniz sözü ve yaptığınız yemîni; tamamı geçici olan Dünyadan az bir paraya satmayın, Dünyanın tamamını verseler; Îman ve İslâmınıza, verdiğiniz söz ve emanetlerinize sahip olun. Eğer akıl sahibi olup bilenler iseniz; Allah ﷻ katında sizi bekleyen ücretler çok daha hayırlıdır.

۞ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

96. Âyet: Sizde olanlar biter, tükenir. Allah ﷻ katında olan bâkîdir. Elbette sabreden ve İlâhî kurallara bağlı kalanları; hak ettikleri ücretleri olarak yaptıkları iyilik ve güzelliklerin daha güzeliyle mükâfaatlandıracağız.

۞ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

97. Âyet: Erkek veya kadın; kim Îman ehli olarak iyi bir iş yaparsa onu hoş bir hayatla yaşatırız, yaşantısı ona huzur ve mutluluk kaynağı olur. Onları; ücretleri olarak yaptıkları iyiliklerin daha güzeliyle mükâfaatlandırırız.

۞ فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۞

98. Âyet: Kur'an okumağa karar verdiğin zaman; taşlanarak kovulmuş ve kovulmakta olan Şeytandan Allah'a ﷻ sığın. Yüce Mevlâ'ndan ﷻ Seni; Şeytandan ve aklını karıştırmasından korumasını dile.

۞ اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۞

99. Âyet: Bilesiniz ki Şeytanla ilgili durum şu: İman eden ve Rablerine tevekkül edenlere onun baskı yapma ve kötülüklere zorlama yetkisi yok.

۞ اِنَّمَا سُلْطَانُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ۞

100. Âyet: Onun etkisi ve yetkisi; onu yönetici edinip Allah'a ﷻ ortak koşanlaradır.

۞ وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۞

101. Âyet: Biz bir Âyeti; diğer bir Âyetle değiştirip sonrakini; önceki yerine koyduğumuz zaman -elbette âlemlerin Rabbi Olan Allah ﷻ neyi indirdiğini çok iyi biliyor- Şeytanın etkisine giren o müşrikler derhâl derler ki Sen ey Muhammed ﷺ! İftiracısın. Kendi derlediğin sözü; Allah'ın ﷻ Sözüdür diye iddia ediyorsun. Okuduklarını ve olan değişiklikleri; Sen Kendin yapıyorsun.

Yok, o inatçı inkârcıların dediğinin aksine Muhammed ﷺ iftira etmiyor, Rabbinden geleni aynen okuyor. Her şeyi herkesten iyi Bilen Rabbiniz; önceden indirdiği Kitaplarını; Kur'an'la, Dînleri de İslâm'la nesh edip yürürlükten kaldırdığı gibi Âyetlerin bazısının hukmü yerine; yeni inen bazı Âyetlerin hukmünü koymuştur.

Bu zaman ve zeminin, durum ve imkânın değişimine göre bir gerekliliktir. (Çocukların beslenmesinde, hastaların tedavisinde; besin ve ilaçların değiştirilmesi v.s. hususlardaki değişiklikler elbette bir gerekliliktir.) Ama insanların çoğu; akıllarının azlığı ve idraklerinin zayıflığı sebebiyle bunları bilmezler.

۞ قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ۞

102. Âyet: De ki O Kur'an'ı; Mukaddes Ruh, Cebraaîl ﷺ; Hak olarak, okunup anlatılanların tamamı da kesinlikle gerçekleşeceği üzere Rabbimden alıp indiriyor ki Mü'minleri; sebat ve kararlılığa erdirsin, onları İman ve İslâm ehli olmalarından sonra yüce gayelere ve ebedî seadetlere kavuştursun. Hem de Rablerine hakkıyla teslim olan Müslimanlara müjde ve sevinç Kaynağı olsun.

۞وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِى يُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ۞

103. Âyet: O müşriklerin "Muhammed'e ﷺ; kesinlikle bir insan eğitim verip öğretiyor" dediklerini muhakkak biliyoruz. Her konuda olduğu gibi bu iddialarında da samîmî değiller, sadece câhil kimselerin kafalarını karıştırmak için inanmadıkları bu yaygarayı yapıyorlar. Haktan sapıp kendisine yöneldikleri ve bunu dayandırdıkları insan; Arap değil, yabancı, konuşması da Arapça değil, yabancı dil. O kimsenin Arapçayı bilmediğini bu müşrikler biliyorlar. Bu Kur'an ise açık ve kusursuz bir Arapçadır.

۞اِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ۞

104. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın Âyetlerine Îman etmeyen ve hainliklerinde inad eden bu kâfirleri; Allah ﷻ Îman ve İslâm'a erdirmez, maksatlarına da ulaştırmaz. Bu inatları sebebiyle kalpleri mühürlenmiştir. Kâfirlik ve hainlik hâli üzere ölecek olan bu zalimlere çok acı bir azap var.

۞اِنَّمَا يَفْتَرِى الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاٰيَاتِ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ۞

105. Âyet: Ancak ve ancak Allah'ın ﷻ Âyetlerine Îman etmeyenler; bu yalanı düzüp iftira ederler, olmayana oldu, yapmayana yaptı, hak ve gerçek olana yalan diyerek iftiralar yaparlar. Hulasa bu hainler daima yalan söyleyenlerdir.

۞مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْ بَعْدِ اِيمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْاِيمَانِ وَلٰكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّٰهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ۞

106. Âyet: Îman ettikten sonra Allah'ı ﷻ tanımıyorum deyip kâfir olan kimse, ancak kalbi Îmana bağlı, öldürülmek gibi tehdidlerle inkâr etmeğe zorlanan müstesnâ, lakin bu zorlanma sonrasında göğsünü kâfirliğe açmayacak. Fakat bu baskı ve zorlanma sonrasında göğsünü kâfirliğe açar ve Îman ettikten sonra tekrar Allah'ı ﷻ inkâr edip kâfir olursa; Dîninden dönen bu kâfirlere Allah'ın ﷻ gazabı var. Hulasa onlar için pek büyük bir azap var.

۞ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ۞

107. Âyet: Bak işte bu var ya yani Îman ve İslâm'a erdikten sonra tekrar kâfir olma; sırf Dünyayı Ahirete tercih etmeleri sebebiyle olur. Bir de Allah ﷻ; özünden Îman etmeyen hainleri o şerefli İslâm'a erdirmez.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ۞

108. Âyet: Bak işte o zalimler var ya Allah ﷻ; o zalimlerin kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürledi. Dolayısıyla o zalimler gafillerdir, Hak ve hakîkatlerden habersiz yaşıyorlar.

۞ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۞

109. Âyet: Muhakkak ki onlar Ahirette; tamamen kaybederek kesinlikle korkunç zarara girenlerdir.

۞ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا ۙ إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

110. Âyet: Bu durumlardan sonra bilesin ki Rabbin; zalimler tarafından fitneye tâbi' tutulup inkâr kelimesini söylemeleri için kendilerine içkence yapılmasından sonra Hicret edenlere; Yurtlarını ve sahip oldukları pek çok şeyi bırakmaları zor olduğu hâlde onları geride bırakıp Hicret etmeleri ve Rablerine Îmanları uğrunda Cihâd etmeleri ve de sabredip İlâhî kurallara bağlı kalmaları sonrasında elbette Ğafûr'dur, tüm günahlarını ve sıkıntılarını siler, yok eder. Rahîm'dir, türlü ikramlarda bulunup ebedî rahmet ve ni'metlerine erdirir.

۞ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۞

111. Âyet: Dehşet dolu günü, Kıyamet Gününü yâd eyle (hatırla ve anlat) ki O Gün herkes; kendisi için tartışarak ve kurtulmak için savunma yaparak gelir. Kulların kendilerini savunmaları değil, adaletten ayrılmayan, sadece gerçekleri söyleyip olanları ortaya koyan şâhidler dinlenir ve her şeyi bilip Gören Allah Azîmüşşân'ın hak, aadil ve açık hukmü vermesiyle de herkes yaptığının karşılığını tam olarak alır, asla zulüm ve haksızlık görmezler.

۞ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۞

112. Âyet: Allah ﷻ bir şehri misal verip örnek göstererek anlattı: Gayet güvenli, huzurlu bir şehir. Her bir yerden rızkı bol-bol geliyor. Halk Rablerine şükrederek kulluk yapıyor ve mutlu olarak yaşıyorlar. Hulasa zaman geldi Allah'ın ﷻ ni'metlerini inkâr edip nankörlük yaptılar, şükrü ve kulluğu terk ettiler. Allah da ﷻ yaptıkları zulüm, haksızlık ve nankörlükler sebebiyle onlara; açlık ve korku elbiselerini giydirdi, her taraflarını korku ve çaresizlik sardı.

۞ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۞

113. Âyet: Uyarmak için onlara; kendi içlerinden bir Peygamber, Muhammed Mustafâ ﷺ geldi de nankörlük yapıp O'nu ﷺ yalanladılar. Bu sebeple zulümlerine devam ederlerken İlâhî azap onları yakaladı.

۞ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۞

114. Âyet: Hulasa ey Mü'minler! Allah'ın ﷻ sizlere rızık olarak verdiklerinden helâl ve hoş olanları yiyin. Eğer sırf O'na ﷻ kulluk yapıyorsanız; Allah'ın ﷻ ni'metlerine şükredin. Verdiği ni'metler karşılığında buyruklarını edâ edin.

۞ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۖ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

115. Âyet: Kesinlikle bilesiniz ki Allah ﷻ sizlere; kendi kendine ölmüş olan leşi, hayvandan akıp ayrılmış olan kanı, domuz etini, Allah'tan ﷻ başkasının adı okunarak kesilen hayvanın etini haram kıldı. Her kim bâğî ve aadî olmaksızın çaresizlik içerisine düşmekle bu haramlardan ölmeyecek kadar yerse; bilsin ki Allah ﷻ Ğafûrdur, kusurları örtüp günahları siler. Rahîm'dir, kullarına rahmet ve ikramlarda bulunur.

Bâğî: Azgın demek olup dürüst ve Dîndar idareciye başkaldıran ve halka zulmeden hain.

Aadî; Haddi aşan, haramı fazla kaçıran ve güzelliğinden bahseden. Bu ikisine yedikleri ve içtikleri her zaman ve her durumda haramdır. Cezaları artar.

۞ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَٰذَا حَلَالٌ وَهَٰذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ۞

116. Âyet: Dilleriniz (gerçeklerden uzaklaşıp hakîkatlerden habersiz olarak ve) yalanı söyleyip açıklayarak; bu helâl, şu haram demeyin ki Allah'a ﷻ iftira etmiş, söylediğiniz yalanı O'na ﷻ dayandırmış olursunuz. Bilesiniz ki Allah'a ﷻ yalan iftira edenler; iflâh olmazlar, rahmet ve kurtuluş yüzü görmezler.

Bilgilendirme: En'aam Sûresindeki Âyetlerde geçtiği üzere; Allah'ın ﷻ kullarına helâl kıldığını haram kılan müşrikler la'netlenmiştir. Yiyecek ve içecekler konusunda haramdan kaçındığımız gibi helâl olan yiyecek ve içeceklere haram demekten de kaçınacağız.

۞مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ۞

117. Âyet: Bu az bir barınma, yani menfaat peşinde koşarak yalan söyleyip iftira ederek elde edeceğiniz her bir şey; uğrunda kendinizi helâk ettiğiniz geçici bir faydalanmadır. Bunun peşinde koşanlara acı bir azap var.

۞وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ۞

118. Âyet: Yahûdîlere; önceden (En'am Sûresi 146. Âyette) neler olduğunu Sana anlattığımız şeyleri haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendilerine zulmediyorlardı. Cezanın sebebi kendi yaptıklarıdır.

۞ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ۞

119. Âyet: Sonra bilesin ki câhillikle (yani yüksek tahsil sahibi de olsalar gaflete düşüp o an Allah'ın ﷻ azabını bilmeyerek) kötülük yapanlar; ondan sonra da tevbe edip yaptıkları kötülükleri terk ederek Rablerine yönelen ve durumlarını düzelten kullar var ya muhakkak ki tüm bunlardan sonra Rabbin Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

۞اِنَّ اِبْرٰهِيمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا ۙ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ۞

120. Âyet: Bilesin ki İbraahîm ﷺ; Kendisini tam olarak Allah'a ﷻ vermiş itaatkâr bir Ümmet, tek Başına bir cemaate denk bir Önder Şahsıyyet idi. Zira farklı nitelikler taşıyan üstün insanlardan oluşan bir cemaatin taşıdıkları yüce niteliklere Tek Başına sahip idi. Her şeyden Rabbine dönerek hiçbir an müşriklerden olmadı.

۞ شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ ۚ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۞

121. Âyet: Allah'ın ﷻ ni'metlerine daima Şükreden bir Kul idi. Allah ﷻ Onu Peygamber ﷺ olarak seçti ve Dosdoğru Yoluna, Yüce Dîn İslâm'a erdirdi, Önder yaptı.

۞ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۞

122. Âyet: Dünyada İbraahîm'e ﷺ; güzel bir durum, yüce mertebe, tüm Allah ﷻ dostları tarafından güzellikleriyle anılma, zenginlik, cömertlik, yiğitlik, Cihâd etmekte üstünlük ve daha ne güzellikler verdik. Ahirette de saalihlerden, kusursuz kul olma şerefine erenlerdendir.

۞ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞

123. Âyet: Sonra Sana ey Muhammed ﷺ! Vahyettik ve dedik ki Hanîf olarak, yani her şeyden ayrılıp sırf Allah'a ﷻ yönelerek kulluk yapan İbraahîm'in ﷺ Dînine uy. O ﷺ hiçbir an müşriklerden olmadı.

۞ إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۞

124. Âyet: Cumartesi günü; haftanın bayram günü olup saygı gösterilmesi hakkında tartışma yapıp ayrılığa düşenlere; İlâhî yasağa uymaları ve her işi bırakıp topluca ibadet etmeleri farz kılınarak fitne yapıldı, çetin imtihan sebebi oldu.

Allah Azîmüşşân'ı tanıyamayan, kâinatı altı günde yarattı ve cumartesi günü istirahat etti, bizler de o günü bayram yapıp dinlenelim diyen Yahûdîlere bayram yapıldı, çalışmaları yasaklanıp topluca ibadet ederek dinlenmeleri onlara farz kılındı. Bu yüzden çetin bir imtihana tâbi' tutuldular. Geçimleri balıkçılık olan o topluma; başka günlerde gelmeyen balıklar; câddeler suretinde, yani küme-küme gelip kıyıya yaklaşıyorlardı. Dayanamadılar, farzı çiğneyip hile yoluyla o gün balıkları tutmağa hazırlık çalışmaları yaptılar. Bunu üzerine la'netlendiler. (Bakınız: A'raaf Sûresi, 163. Âyet.)

Bilesin ki Rabbin; Kıyamet Gününde; tartışıp ayrılığa düştükleri hususta aralarında hüküm verip itaatkâr olanı rahmetine erdirecek, ısyankâr olanı azaba uğratacak.

۞ اُدْعُ اِلٰى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۞

125. Âyet: Ey Muhammed ﷺ ve ey Muhammedî vâiz ve mürşid! Rabbiyin Yoluna insanları; hıkmetle, kusursuz ilimle, sağlam icraatlarla ve güzel vaazlarla çağır. Onlarla tartışman gerektiğinde; en güzel suretle, Muhammedî ﷺ hareketlerle tartış. Bilesin ki Rabbin; Yolundan sapanı çok iyi bilir, Yoluna, Yüce İslâm'a erenleri de pek iyi bilir.

۞ وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهٖ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۞

126. Âyet: Sizlere karşı suç işleyenleri cezalandırırken; size uygulananın aynı ve benzeri ile cezalandırın. Yemîn olsun ki eğer sabreder ve onları affederseniz; bu yapacağınız sabretmek ve affetmek bilesiniz ki sabredenler için haklarında pek hayırlı olur, Dünyada ve Ahirette nice mükâfaatlara ererler.

۞ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۞

127. Âyet: Ey, büyük sıkıntılara Katlanan Muhammed ﷺ! Sen; şânı yüce sabrını devam ettir. Senin bu sabrın başka değil, sırf Allah ﷻ iledir. O'na ﷻ yakın olman ve Ahlakıyla ahlaklanman sebebiyledir. Zulüm ehli o hain nankörler karşısında sabret, üzülme. Onların yaptıkları hile ve tuzaklarından dolayı da sıkıntı ve darlık içerisinde olma.

۞ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ۞

128. Âyet: Bilesin ki Allah ﷻ; takvâ ehli olanlarla, yani varlıklarını ve sorumlusu oldukları herkesi ve her şeyi; Îman ve İslâm'a hakkıyla ermek ve erdirmek suretiyle; başta şirk, zulüm, kâfirlik ve hainlik olmak üzere bütün suçlardan ve haramlardan koruyan ve böylece İlâhî gazap ve azaptan, her türlü zarardan korunanlarla ve ihsân sahibi olanlarla, yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak tüm görevleri güzelce edâ edip büyük-küçük tüm yaratılmışa güzellikler ve iyilikler yapanlarla beraberdir.

سُورَةُ الْاِسْرَآءِ

İSRAA SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞سُبْحَانَ الَّذِىٓ اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِى بَارَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِيَهٗ مِنْ اٰيَاتِنَا ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ۞

1. Âyet: Kulunu, yani En Yüce Peygamberi Olan Hz. Muhammed'i ﷺ; Mescid-i Haram'dan; Mescid-i Aksaa'ya gece vakti Götüren Zât ﷻ pek Yücedir, Bambaşkadır. Çünkü O ﷻ görmekte ve duymakta; O Yüce Zât ﷻ tarafından sonsuzluğa ermiş Olandır.

۞وَاٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ اَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِى وَكِيلًا ۞

2. Âyet: Mûsâ'ya da Kitab vermiştik. O Yüce Kitab Tevrat'ı; İsraaîl (Ya'kub ﷺ) Oğullarına hidâyet ve irşâd Kaynağı kıldık ve onlara emrettik: ey kullarım! Benden başka Vekîl,

Dîn ve Dünya işlerinizi dayandıracağınız Yönetici edinmeyin. Çünkü sizleri yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Rabbinizim.

۞ ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۞

3. Âyet: Ey, insanlığın İkinci Atası Olan Nûh ﷺ beraberinde; O Muazzam Gemide taşıyarak kurtuluşa erdirdiğimiz Mü'minlerin çocukları! Âlemlerin Rabbi Allah'tan ﷻ başka vekîl ve rab edinmeyin, sırf Rabbinize tevekkül edin, O'na ﷻ şükredip buyruklarını yerine getiren kullar olun. Gerçekten Atanız O Yüce İnsan, Nûh ﷺ; çokça şükreden ve kulluğun gereğini melekler ﷺ gibi devamlı edâ eden bir Kul idi.

۞ وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ۞

4. Âyet: Biz Tevrat Kitabında İsraaîl ﷺ Oğullarına; geleceğe dair olacakların bir kısmının bilgisini verdik ve dedik ki Yeryüzünde iki defa fesad çıkarıp bozgunculuk sergileyerek çokça tahribat yapacaksınız. İyice haddi aşıp taşkınlık yapacak ve insanlara büyük bir üstünlük taslayacaksınız.

۞ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ ۚ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا ۞

5. Âyet: Birincisinin vakti geldiğinde; Tevrat'a karşı gelip Îman ve itaati terk ettiğinizde, sizleri uyaran peygamberi ﷺ şehîd ederek anlatılan fesadı ve tahribatı icra ederek büyük taşkınlıklar sergilemeniz sonrasında; kesin olarak bilin ve bekleyin ki üzerinize çetin kuvvet sahibi, Bizi tanımayan ama yeri gelince Bizim azap ordumuz olarak görevler yapan çetin kuvvet sahibi ve gayet harpçi kullarımızı göndereceğiz. Yurtlarınızın aralarına girecekler, kümeslere kadar iyice arayıp sizleri bulacaklar ve parçalayacaklar. Bu kesin olarak yerine getirilecek sözümüz idi ve aynen gerçekleşti.

۞ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ۞

6. Âyet: Sonra sizlere, yani atalarınıza düşmanlarınıza karşı bir defa daha fırsat verdik. Sizlere mallarla ve çocuklarla imdad edip nüfus ve mal bakımından çokluğa erdirdik. Böylece sizin birliğinizi ve ordunuzu sayıca çoğalttık. Onlara karşı üstün gelmenizi sağladık.

۞ اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ؕ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُٓوْٓا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۞

7. Âyet: Atalarınıza dedik ki eğer iyi kullar olup iyilikler yaparsanız; kendileriniz için yapmış olursunuz. Eğer Rabbinizin buyruklarını dinlemez kötülükler yaparsanız; yine kendinize yapmış olursunuz. Bu sebeple ikincinin vakti geldiğinde; Zekeriyyâ ve Yahyâ Peygamberleri ﷺ şehîd etmeniz, Îsâ peygambere ﷺ iğrenç tuzaklar kurmanız gibi yaptığınız azgınlıklardan dolayı; yüzlerinizi karartmaları, sizlere her türlü kötülüğü yapmaları, ibadet etmediğiniz Mescide, Mescid-i Aksaa'ya girmeleri ve yerle bir etmeleri için belâ ordularını gönderdik.

Bilgilendirme: Anlatıldığına göre; Yahûdîler azgınlıkta ileri gidip sonunda Yahyâ Peygamberin ﷺ başını keserek şehîd ettiklerinde akan kanı durdurmak için üzerini toprakla ne kadar örtseler de kan durmamış. Bilginler demişler ki sizler ağır bir ceza ile helâk edilmedikçe bu kan durmayacak. Çok sürmemiş, korkunç bir düşman ordusu gelip zulüm ve zalimlikte sınır tanımayan Yahûdîleri saklandıkları yerlerden çıkarıp parçalayarak köklerini kazımış, Allah'ın ﷻ korudukları dışında kimse kalmamış.

۞ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۞

8. Âyet: Ey Yahûdîler! Kitabınız Tevrat'ta; Son Peygamber ﷺ ve O'na ﷺ uyan ve uymayanlarla ilgili de haberler var. Eğer saadık kullar olup O'nu ﷺ tasdik ederseniz; Rabbinizin sizlere merhamet edip ikramlarda bulunmasını ummuş olursunuz. Eğer dönüp inkâra kalkışarak bozgunculuk yaparsanız; Biz de başlarınıza belâlar yağdırmağa döneriz. Hem de Cehennemi; kâfileri kuşatıp boğacak hapishane yaptık.

Bilgilendirme: Âlemlere Rahmet Hz. Muhammed'e ﷺ karşı yaptıkları hainlikler de cezasız kalmadı.

۞ اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِىْ لِلَّتِىْ هِىَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۞

9. Âyet: Bilesiniz ki Bu Kur'an; En Sağlam Olan Yola erdirir. Saalih amel yapan, İlâhî buyrukları; Yüce Peygamberi ﷺ Örnek edinerek O'nun ﷺ Tarzında yerine getiren Mü'minlere; onlar için pek büyük bir mükâfaat olduğu, Dünya ve Ahiretin sayısız ve sonsuz güzelliklerine erecekleri müjdesini verir.

۞ وَاَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۞

10. Âyet: Ahirete Îman etmeyen kâfirlere de şunu müjdeler: Onlar için pek acıklı bir azap hazırladık.

۞ وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهُ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۞

11. Âyet: İnsan hayrı ve iyiliği istediği gibi kendisine şer ve kötülüğün olması için de dua eder. Bir kötülük işlediğinde, bir başarısızlığa uğradığında; Allah'ın ﷻ kendisini kahretmesini ve la'nete uğramasını diler. Bunun korkunç zararlara sebep olacağını düşünmez. Tavır ve hareketleriyle de çoğunlukla şerre ve kötülüklere talib olur. Fakat rahmet ve şefkat Sahibi Rabbi; bunları istememiş sayar, istediği belâyı vermez. Gerçekten insan; pek acelecidir.

۞ وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِيْلًا ۞

12. Âyet: Geceyi ve gündüzü iki âyet, sonsuz kudretimize ve sayısız ni'metlerimize iki büyük alamet yaptık. Gecenin alametini ve varlığını sık-sık yok eder, gündüzün alametini ve varlığını gecenin peşinden her şeyi sizlere aydınlık sağlayıp gösterecek surette ortaya koyarız ki Rabbinizin fazlından ve ni'metlerinden isteyip arayasınız ve elde edesiniz. İşte bu değişik alametlerle ve bunlara sebep kılınan Güneş ve Ayın farklı hâlleriyle; farklı durum ve görünümler sunarız ki senelerin sayısını ve ihtiyacınız olan hesabı bilip faydalanasınız. Hulasa her şeyi tüm genişlikleri ve bölümleriyle yeterince açıkladık.

۞ وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ ۭ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ۞

13. Âyet: Her bir insana; kuşunu, yani işlediği amelini ve ortaya koyduğu her iş ve eserini; tutup tesbit ederek

ve tüm yaptıklarını yazarak boynuna asarız. Kıyamet Günü; yaptığı her şeyin yazılı olduğu bir kitabı, yani amel defterini gayet açık bir surette karşısında bulur.

۞ اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ۭ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيْبًا ۞

14. Âyet: Denir ki kitabını, yaptığın küçük-büyük her şeyin yazılı olduğu amel defterini oku. Hakkında hesap yapıp neticesinin ne olduğunu görmekte sen kendin yetersin. Dünyada iken okuma bilmeyenlerin dahi hiçbir şeye ihtiyaçları olmayacak, o muazzam amel defterinin sayfaları; en net sahneden daha net olarak neyi, nerede ve nasıl yaptığını ortaya koyacak, kişi büyük-küçük ne yaptıysa çok net olarak görüp anlayacak. Şahıslar ve yaptıkları okunduğu gibi kalplerdeki dahi okunacak.

۞مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِى لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۗ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۗ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ۞

15. Âyet: Kim duyup itaat ederek Îman ve İslâm'a ererse; kendisi için ermiş olur. Kimde Yoldan çıkar, sapıklığa giderse; kendi zararına olarak sapmış olur. Vebal yüklenecek olan hiçbir kimse; bir başkasının vebalini yüklenmez, kimse bir başkasının cezasını çekmez. Biz; peygamber ﷺ gönderip insanlar uyarılarak her şeyden haberdar edilinceye kadar kimseye azap etmedik. Herkese görevini anlatıp öğrettik.

۞وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ۞

16. Âyet: Bir kenti ve bir memleketi; sınırları içerisinde yaşayanların işledikleri suçlar sebebiyle helâk etmeyi istediğimiz de turfanda hayat süren ve bolluk içerisinde yaşayan ileri gelenlerine emirlerimizi sunarız. Eğer buyruklarımızın gereğini yaparlar, elleri altında çalışan halka da iyiliği emredip kötülükten nehyederlerse onlara ikramlarımızı vermeğe devam ederiz. Buyruklarımızı dinlemeyip kulluk dairesinden çıkarak zulüm ve kâfirliğe dalar ve devam ederlerse; azab edeceğimize dair sözümüz haklarında gerçekleşir. Onları helâk edip yok eyleriz.

۞وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ بَعْدِ نُوْحٍ ۗ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ۞

17. Âyet: Nûh Peygamber'den ﷺ, yani O'nun ﷺ ve beraberindeki Mü'minlerin kurtarılarak Kavminin helâk edilmesinden sonra; ne kadar (yani pek çok) kavimleri helâk ettik. Rabbin; kullarının yaptıkları günahlardan Haberdar olması, Gören ve Bilen olması bakımından Kendisi yeter.

۞مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلٰيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۞

18. Âyet: Kim her şeyi aacil olan, gelip geçici Dünyayı isterse; Dünyada dilediğimiz kimseye, istediklerimizi acele ve peşin olarak veririz. Sonra Cehennemi ona yurt ve barınak yaparız. Kınanıp la'netlenerek oraya girer.

۞وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۞

19. Âyet: Kim de Îman sahibi olarak Ahireti ister ve onun için cidden çalışırsa; çalışması zaayi' edilmez. Bak işte bu ve benzeri kimselerin çalışmaları; muhakkak karşılık görecektir.

۞كُلًّا نُمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۞

20. Âyet: Bunlardan ve onlardan her birine, yani bu Dünyada Îman edenlere de inkâr edenlere de yardım yapar, ikramlarda bulunuruz. Rabbiyin bağışından ve rahmetinden ibaret olarak bunlar olur. Dünyada Rabbiyin bağış ve ikramı kimseye yasak değil, kimse mahrum bırakılmaz.

۞اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَاَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۞

21. Âyet: Bak gör ki insanların bazısını; bazısına nasıl üstün kılmışız? Bu Dünyada insanları; farklı zenginlik ve ikramlara sahip etmişiz. Muhakkak ki Ahiret; farklı dereceler ve üstünlükler bakımından çok daha büyük ve daha fazladır. Aklınızı kullanarak Ahiretin ebedî zenginliği, üstün makamı ve yüksek dereceleri için çalışın.

۞لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ۞

22. Âyet: Ey akıl sahibi! Tek Yaratıcı ve Yegâne İlâh Olan Allah ﷻ ile beraber bir başka ilâh edinme ki yerilip la'netlenerek perişan bir hâlde oturup kalırsın, her imkânı kaybeder sonsuz zararlara girersin.

۞وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَآ اُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۞

23. Âyet: Rabbin kesin olarak şu hukmü verdi ve bildirdi: bir başkasına değil, sırf O'na ﷻ kulluk yapacaksınız, baba ve annelerinize güzelliklerle itaat edip hizmetlerini güzel yapacaksınız. Ey Çocuk! Onlardan biri veya her ikisi senin yanında ihtiyarlığa ulaşırsa; onlara üf deme, her türlü sıkıntılarına severek katlan. Onlara itaatin; Cennet sermayendir, kazancını zaayi' etme. Dolayısıyla onları ne yapsalar azarlama. Onlara hoş ve kıymetli sözler söyle.

۞ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۞

24. Âyet: Onlara küçülüp eğil, kanadını yerlere ser, yani rahmet ve ikramlarda bulunmakta son derece gayret göster. Bir de onlar için dua et, Rabbinden iste ve de ki ey Rabbim! Bunlar ben küçükken; bana şefkat ve merhametler göstererek beni yetiştirdikleri için onlara rahmeyle, ikramlar yap.

۞ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا ۞

25. Âyet: Rabbiniz içlerinizde olanları çok iyi biliyor. Eğer saalih kullar olursanız ve İlâhî buyruklardan ibaret iyi ve herkese faydalı işleri yaparsanız; bilesiniz ki O Yüce Rabbiniz; Kendisine yönelenleri, kulluk yapmakta gayret gösterip başarılı olanları mağfiret edecek, tüm günahlarını silip eksikliklerini yok edecek Olan Ğafûr'dur.

۞ وَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا ۞

26. Âyet: Yakınlığı olana hakkını ver. Üzerine çaresizlik çökmüş olan yoksula ve yolda kalmışa da haklarını ver ama malı ve imkânlarını iyilik yolunda dahi ölçüsüz harcama, saçıp savurma, asla israf etme.

۞ إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۞

27. Âyet: Bilesiniz ki israfçılar; şeytanların kardeşleridirler. Şeytan gerçekten Rabbisine, yani Allah Azîmüşşân'a çok nankördür.

۞ وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا ۞

28. Âyet: Eğer; senin üzerinde hakları olan (senden Zekât ve sadaka bekleyen) bu kimseler; kendilerine verdiğin yardımı yanlış yerlerde kullanacaklar ve sen, Rabbiyin rahmetini ve rızasını isteyip umarak bunlara bir şey vermeyerek onlardan uzaklaşmak istersen ya

da istedikleri an imkânın olmadığından dolayı bir şey vermeden uzaklaşacak olursan; Rabbiyin rahmetini dileyip ikramını umarak onlara ağır gelmeyecek, kolay ve hoş sözler söyle. Yani veremediğin an gönüllerini al, hoş davran. Kırıcı söz söyleme. Cihad ederken ve Allah ﷻ için çalışmalar yaparken de kardeş ve arkadaşlarınla anlaşamadığında yine güzel söz ve davranışla ayrıl.

۞ وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۞

29. Âyet: Hulasa elini; boynuna asılmış vaziyette yaparak katı ve cimri olma. Elini tamamıyla açıp her şeyini de tüketme ki kınanıp ayıplanır, yolda binitini kaybetmişçesine acı ve üzüntü içerisinde çöker kalırsın.

۞ اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيرًا بَصِيرًا ۞

30. Âyet: Bilesin ki Rabbin; dilediğine rızkı yayar, bolca verir. Dilediğinede rızkı daraltır. Çünkü O ﷻ kullarından Haberdardır, yaptıklarını ve kim olduklarını çok iyi görür.

۞ وَلَا تَقْتُلُوٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْـًٔا كَبِيرًا ۞

31. Âyet: Fakîrlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin, Allah ﷻ için okuyup Cihâd etmek için harekete geçtiklerinde onlara mâni' olmayın. Onları ve hatta sizleri Biz rızıklandırıyor ve besliyoruz. Bilesiniz ki onları öldürmek; yapılan yanlışın korkunç olanıdır ve pek büyük günahtır.

۞ وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَآءَ سَبِيلًا ۞

32. Âyet: Zinâya yaklaşmayın, dokunmak, konuşmak, bakmak, düşünüp planlar kurmak gibi davranışlarda bulunmayın. Gerçekten o; pek iğrenç bir iştir. Yol ve davranış bakımından ve hayat tarzı olarak pek kötüdür.

۞ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفْ فِّي الْقَتْلِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُورًا ۞

33. Âyet: Cana kıymayın, kimseyi öldürmeyin ki Allah ﷻ haram kıldı. Sadece öldürmek bir hak karşılığında olur o da katili; öldürdüğü kimse karşılığında kısasla öldürürsünüz. Bunu devlet yapar, şahıs yargısız infaz yapamaz. Kim zulme uğrayarak haksız yere öldürülürse; yakınına yetki verdik. Katilin; kısasla katledilmesini devlete icraa ettirir. Bu öldürme işinde israf yapmasın, zulme, haddi aşmağa kalkışmasın. Bir kişi karşılığında iki kişinin öldürülmesini istemek gibi haksızlık ve saldırganlık yapmasın. Mazlumun intikamı alınacaktır, çünkü Allah ﷻ tarafından yardım görmüş, O'nun ﷻ hukmü ile desteklenmiştir.

۞ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ ۚ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۖ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۞

34. Âyet: Yetîmin malına yaklaşmayınız, sadece kuvvet ve olgunluk çağına gelinceye kadar dürüst bir kimse; o malı çalıştırıp geliştirmek için ilgilenir ve böylece en güzel suretle yaklaşıp ilgi duyar. Sözlerinizi yerine getirin, haklara uyun. Bilesiniz ki verdiğiniz sözlerden ve yaptığınız akid ve anlaşmalardan dolayı sorgulanacaksınız.

۞ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۚ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۞

35. Âyet: Ölçtüğünüzde ölçüyü tam yapın, düzgün ve kusursuz terazilerle tartın. Bu dürüstlük ve doğruluk sizler için çok hayırlı, bereketli ve karşılaşacağınız sonuç olarak pek güzeldir.

۞ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۚ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۞

36. Âyet: Hakkında bilgin olmayan bir şeyin peşine düşme. Bilesin ki kulak, göz ve gönül bundan, yani duyulan, görülen ve düşünülüp merak edilen şeylerden sorgulanacaktır.

۞ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۞

37. Âyet: Yeryüzünde büyüklük taslayarak şımarıklık yapmak ve boy göstermek için gezip dolaşma. Tevazu ile yüce gayeler için yürü. Bilesin ki yürürken yeri yarıp çökertemez, dağlara ulaşamazsın.

۞ كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۞

38. Âyet: Bak bu anlatılan kötülüklerin tamamı; Rabbiyin katında mekruhtur, istemediği ve razıî olmadığı durum ve davranışlardır.

۞ ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ؕ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِى جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۞

39. Âyet: Bu yüce hukümler; Rabbiyin Sana vahyedip öğrettiklerinden hıkmetlerdir, kusursuz bilgi ve sağlam icraatlardır. Bunların dışına çıkmak, bir başkasından bunlara muhalif görüş almak gibi yanlışlıklar yaparak asla Allah'ın ﷻ yanına bir başka ilâh koyma ki kınanıp hakaretlere uğrayarak ve kovularak Cehenneme atılırsın.

۞ اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۞

40. Âyet: Ey müşrikler! Her hususta olduğu gibi çocuklar hususunda da kurallar koyup değerlendirmeler yapıyorsunuz. Erkek olan çocukları; uğurlu, hayırlı ve kız çocukları; uğursuz ve değersiz sayıyorsunuz. Sonra da taksimat yapıyorsunuz. Rabbiniz; sizlere oğlan çocuklarını seçip verdi, Kendisi meleklerden kız çocukları edindi öyle mi? Kız çocuklarını Allah'a ﷻ vermeğe utanmıyor musunuz? Hem kız çocuklarından nefret ediyorsunuz, sonra da çıplak kadın heykelleri yapıyor, Allah'ın ﷻ kızları diye tapıyorsunuz. Tabîî ki tüm bu davranışlarınızla; sizleri kendisine kul ve köle yapan Şeytana tapıyorsunuz. Sizler gerçekten büyük söz söyleyip korkunç iddialarda bulunuyorsunuz. Bunun hesabı çok daha büyük ve pek korkunç olacak.

۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِىْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۞

41. Âyet: Hakikaten Biz Kur'an-ı Hakîmde her şeyi farklı kelime ve cümlelerle tekrarlayarak güzelce açıkladık ki bütün kullar iyice anlayıp ders ve değerlendirmeler yaparak faydalansınlar, üstün kazançlara ersinler. Bu Kur'an; o inkârcıların sadece nefretini, yabanî hayvanlar gibi ürküp uzaklaşmalarını sağlıyor.

۞ قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗٓ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ۞

42. Âyet: De ki o müşriklerin iddia ettikleri gibi eğer O Allah Azîmüşşân'dan başka ilâhlar olsaydı o zaman; Arşın Sahıbi Allah Azîmüşşân'a varmağa ve O'nun ﷻ Sahip olduğu kudret, kuvvet ve zenginliklerden pay almağa yol ararlardı.

۞ سُبْحَانَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۞

43. Âyet: Allah Azîmüşşân; o beyinsizlerin iddialarından ve saçmaladıklarından Münezzeh, pek Yüce ve pek büyük yücelik Sahıbidir.

۞ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوَاتُ السَّبْعُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ اِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۞

44. Âyet: Yedi Semâvât, Arz ve hepsinin içerisinde olanlar O Yüce İlâhı ﷻ Tesbîh ederler, tam bir coşku ile yüceliğini anmağa ve anlatmağa devam ederler. Hiçbir şey yok ki O'nu ﷻ hamd ederek Tesbîh etmesin. Her şey O Yüce Rabbi; diliyle, hâliyle, doğumu, ölümü, doğurması, ağlama ve gülmeleriyle, akla hayale gelmeyen icraatları, türlü gelişim ve sayısız nitelikleriyle, farklı renkleri, tavırları, hareket ve sükûnlarıyla, dostluklar, düşmanlıklar, savaş ve sulh hâlleriyle, sertlik ve yumuşamağa meyilleriyle, saklanıp sığınmaları, açığa çıkıp meydan okumaları, yenme ve yenilmeleriyle ve sayısız tarz, biçim ve suretleriyle sonsuz kudret Sahıbi Hak İlâh ve Tek Yaratıcı Olan Allah Azîmüşşân'ı Tesbîh ederler. Fakat sizler; ey Rablerini tanımayan câhiller! Onların Tesbîhlerini anlayamazsınız. Bilesiniz ki O ﷻ; Halîm'dir, cezalanmayı hak ettiğiniz hâlde acele etmez, sizlere tevbe edip kurtuluşa yönelmeniz için fırsatlar verir. Ğafûr'dur, ne kadar günahınız olsa; tevbe edip İslâm'a erdiğinizde tüm günahlarınızı siler ve rahmetine erdirir.

۞ وَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا ۞

45. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Kur'an okuduğunda Seninle; Ahirete Îman etmeyen o kâfirlerin arasına iyice örtülmüş muazzam bir perde koyarız.

۞ وَجَعَلْنَا عَلٰى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِٓى اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَاِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۞

46. Âyet: Onların kalplerine perdeler koyduk, anlamalarına mâni' oluyor. Kulaklarına da ağırlık koyduk, duymazlar. Kur'an'da Rabbini Tek olarak zikrettiğinde arkalarını dönüp tam bir ürkme ile uzaklaşırlar.

۞ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهٖٓ اِذْ يَسْتَمِعُونَ اِلَيْكَ وَاِذْ هُمْ نَجْوٰٓى اِذْ يَقُولُ الظّٰلِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۞

47. Âyet: Biz çok iyi biliyoruz ki O Kur'an'ı dinliyorlar. Onu dinlerlerken derhâl bir gizli konuşma başlar ve o an zalimler; duyup dinleyenleri Îman etmekten alıkoymak için derler ki sizler başka değil, kesinlikle büyülenmiş bir adama uymak istiyorsunuz.

۞ اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۞

48. Âyet: Bak Senin için nasıl örnekler verip ne iğrenç dedikodular yapıyorlar. Bu iftira ve nankörlükleri sebebiyle saptılar ve şaşkınlık içerisine battılar. Öyle ki asla yol bulamaz, şaşkınlıklarından kurtulamazlar.

۞ وَقَالُٓوا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۞

49. Âyet: Beyinsiz şaşkınlar; dediler ki bizler ölüp çürüyerek kemiklerden ibaret iskele, sonra dağılıp parçalanmış ve her bir parça bir yerde daha sonra toprak ve toz hâline geldikten sonra tekrar diriltilip her birimiz yeni bir yaratık mı olacağız?

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً اَوْ حَدِيدًا ۞

50. Âyet: De ki daha da ötesi; toz ve topraklarınıza yaş ve diğer nesneler karışmakla taşlar olun veya madenler karışıp ateşlerde pişmekle demir olun.

۞ اَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِى صُدُورِكُمْ ۚ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا ۖ قُلِ الَّذِى فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُونَ اِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتٰى هُوَ ۖ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۞

51. Âyet: Ya da göğüslerinizde, akıl ve fikirlerinizde büyüyen varlıklardan bir varlık, alev, buhar, ışık her ne olursanız olun, sonra da tamamen yok olun; tekrar diriltilip Yüce Huzura varacak ve hesap vereceksiniz. Derhâl diyecekler; Bizi tekrar kim diriltecek. De ki siz-

leri; ilk olarak yoktan Vareden diriltecek. Başlarını şaşkınlıkla sallayarak diyecekler ki bu ne zaman olacak? De ki umarız ki bunun olması yakındır.

۞يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيلًا۞

52. Âyet: Ey şaşkınlar! Aklınızı başınıza alın ve itaat edin. O Günü bir düşünün. Sizleri; Yüce Rabbiniz çağıracak, sizler de sonsuz büyüklük ve yücelik Nitelikleriyle O'nu ﷻ överek ve Tesbîh ederek çağrısına koşup varacaksınız. Dayanıp güvendiğiniz Dünyada; çok az kaldığınızı zannedip pişman olacaksınız.

۞وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُبِينًا۞

53. Âyet: Mü'min kullarıma söyle; insanlarla konuşurken en güzel ifadelerle konuşsunlar. Bilesiniz ki Şeytan; aralarınıza fitne düşürür, türlü sebeplerle aranızı bozar. Kavga ve huzursuzluğa sebep olacak sözlerden kaçının. Muhakkak ki Şeytan; insan için apaçık düşmandır, düşmanlığını daima göstermektedir.

۞رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا۞

54. Âyet: Rabbiniz sizleri bilir. Dilerse sizlere rahmet ve ikramlar eder. Dilerse sizlere azab eder. Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Seni; suçlulara vekîl olarak göndermedik, suçlarını üstlenecek değilsin. Sen teblîğ görevini yaptın.

۞وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُورًا۞

55. Âyet: Rabbin Semâvât ve Arzda olan herkesi ve her şeyi bilir. Gerçek şu ki peygamberlerden ﷺ bazısını; bazısına üstün kıldık. Üstünlük verdiklerimizden bir tanesi de Dâvûd Peygamberdir ﷺ. O'na ﷺ Yüce bir Kitabı (Zebur'u) verdik.

۞قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا۞

56. Âyet: Müşriklere de ki ilâh olduklarını zannedip Allah'tan ﷻ başka taptıklarınıza çağırın da sıkıntılarınızı gidersinsler. Bilesiniz ki onlar; sıkıntılarınızı üzerinizden kaldırıp sizleri kurtaramazlar ve cezanızda bir değişiklik yapamazlar.

۞ اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۭ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۞

57. Âyet: Cansız putlardan başka taptıkları; melekler ﷺ, Îsâ ﷺ ve Uzeyr ﷺ gibi Allah ﷻ Dostları için farklı düşünmesinler. Bilesiniz ki Allah'tan ﷻ başka kimsenin ilâhlıktan payı yok. Melekler ﷺ ve Allah Azîmüşşân'ın Dostları; kendilerine tapılmasından asla razî değiller. Allah'ı ﷻ bırakıp kendilerine tapanlara düşmandırlar. Çünkü Allah'ın ﷻ dostları; onların da dostları, düşmanları; onların da düşmanlarıdır. Allah'tan ﷻ izinsiz hiçbir şey yapamazlar. Bütün yaratılanlar gibi onlar da daima Allah'a ﷻ muhtaçtır. Onlar; Rablerine ulaşmak için vesîle, yaklaştıracak vasıta isteyip ararlar. Bilirler ki, Yüce Mevlâ'ya yönelip yakın olan ve O'nun ﷻ dostluğunu kazanan seçkin kul; o şânlı yakınlığa ve dostluğa ulaşmakta hayırlı bir vesîle ve sebeptir. Yüce Mevlâ'nın seçkin kullarından; hangisi O'na ﷻ daha yakın diye arayış içerisindedirler. Bu sırdandır ki, tüm peygamberler ﷺ ve saalih kullar ﷺ O En Sevgiliye, Hz. Muhammed'e ﷺ; Ashab ve Ümmet olmak dilediler. Hulasa En Üstün Makam Olan Makam-ı Mahmûd'a erdirilmekle Allah Azîmüşşân'a En yakın Kul Hz. Muhammed ﷺ dâhil; tüm peygamberler ﷺ, bütün saadık ve saalih kullar Rablerinin rahmetini umarlar, azabından korkarlar. Bilirler ki Rabbiyin azabı sakınılan ve korkulan pek büyük bir azaptır.

۞ وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا ۭ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۞

58. Âyet: Hiçbir kent, hiçbir memleket yok ki Kıyamet Gününden önce onu helâk etmeyelim veya acı bir azabı onlara tattırmayalım. Bu huküm O Ma'lum Kitapta (Levh-ı Mahfuzda) satırlara dökülmüş ve yazılmıştır.

۞ وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ ۭ وَاٰتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا ۭ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيفًا ۞

59. Âyet: Mu'cizeler göndermemize; hiçbir kimse ve hiçbir güç engel olamaz, kimse Bizim kararımız karşısında duramaz. Mu'cize göndermek dilediğimizde göndeririz, ancak önceki inkârcılar; istedikleri Mu'cizeyi gönderdiğimiz hâlde Mu'cizeleri inkâr ettiler. Semûd Kavmine O Meşhur Deveyi; her şeyi gösterip anlatır olduğu hâlde verdik. Ama O Deveye zalimlik yaptılar ve öldürdüler. Biz Mu'cizeleri başka değil, sadece korkutmak ve Îmana ermelerini kazandırmak için göndeririz.

۞ وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۭ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۞

60. Âyet: Biz Sana dedik ki bilirsin Rabbin; insanları kuşatmıştır. Biz rüyaları sana; başka bir şey için değil, sadece insanlar için fitne, çetin bir imtihan sebebi olsun diye gösterdik. La'netli ağacı, Zakkum Ağacını Kur'an'da anlatınca o da ayrı bir fitne oldu. Hulasa Biz onları korkutmak ve Îman sahibi kılarak kurtuluşa ermelerini sağlamak istiyoruz, ancak bu; onların azgınlıklarını ve kâfirliklerini artırıyor.

۞ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۞

61. Âyet: Meleklere buyurduk: Âdem'e ﷺ Secde edin. Derhâl Secde ettiler, ancak İblîs (kahrolası Şeytan) kafa tuttu, Secde etmedi. Dedi ki çamurdan yarattığına Secde mi edeceğim?

۞ قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۞

62. Âyet: Yarattığında ve icraatlarında asla kusuru olmayan Allah Azıîmüşşân'a dedi ki yaptığını gördün mü? Bana üstün tuttuğun Bu mu (Şu Âdem), Öyle mi? Beni Kıyamete kadar bırakır ve yaşatırsan; kesinlikle O'nun ﷺ çocuklarını; pek azı müstesnâ yoldan çıkarırım, hâkimiyetim altında buyruklarımı icraa ettiririm.

۞ قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ۞

63. Âyet: Allah ﷻ dedi ki defol git, istediğini yap. Onlardan kim sana uyarsa; bilesiniz ki Cehennem sizlerin; nankörlük ve saygısızlığınızın tam ve muazzam karşılığıdır.

۞ وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۚ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۞

64. Âyet: Onlardan gücüyün yettiğini; yüksek sesinle heyecanlandırarak yerlerinden oynat, harekete geçir. Atlı birliklerinle ve piyadelerinle onlara haykır, baskınlar yap. Haram yollarla kazandıkları mallarına ve Dînden uzak olarak iğrenç ilişkilerle sahip oldukları çocuklarına ortak ol. Sana uyanları türlü yalanlarınla müjdele, yardım edeceğine ve kazançlar sağlayacağına dair sözler ver. Fakat şunu bil ki ne yaparsan yap akıl sahibi ihlâslı kullarım; senden etkilenmezler ve bilirler ki Şeytan ne kadar söz verse; asla yerine getirmez, hep aldatır.

۞ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۞

65. Âyet: Çünkü Benim saadık kullarım üzerinde senin hiçbir etkin ve yetkin olmayacak. Seni daima düşman bilecekler. Rabbin; Vekîl olarak, onları Koruyan ve işlerini üstlenip Yöneten Sahipleri olarak onlara yeter.

۞ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۞

66. Âyet: Ey insanlar! Sonsuz ikramlar Sahibi Olan Rabbiniz sizler için denizde gemileri yürütür ki O'nun ﷻ fazl u kereminden, yani karşılıksız ni'metlerinden nasipler taleb edip arayasınız ve bol rızıklara eresiniz. Gerçekten O ﷻ sizlere çok Merhametli ve pek İkramlıdır.

۞ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۞

67. Âyet: Sizlere denizde bir zarar ve sıkıntı dokunduğunda; tapmakta olduklarınız kaybolup giderler, sadece Kendisine, yani Tek Sahibiniz Olan Allah Azîmüşşân'a yakarışlarda bulunmanız kalır. Tam bir teslimiyyetle sırf O'ndan ﷻ yardım dilersiniz. Sizleri kurtarıp karaya çıkardığında, derhâl unutup önceki sapkınlığınıza, başkalarına dayanıp güvenerek şirk içinde yaşamağa dönüp gidersiniz. İnsan çok nankör, çok inkârcıdır.

۞ اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ اَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۞

68. Âyet: Sizler karaya çıkmakla güvende misiniz? Rabbinizin sizleri; karanın bir tarafına batırıp yerin dibine geçirmesinden emin misiniz? Ya da başlarınıza kasırga gönderip çakıl taşları yağdırarak helâk etmesinden emniyette misiniz? Rabbinizin sizleri helâk etmeyi murad etmesinden sonra asla kendinize bir koruyucu bulamazsınız.

۞ اَمْ اَمِنْتُمْ اَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً اُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ۞

69. Âyet: Yoksa sizleri; bir başka sefer için tekrar denizlere gönderip üzerinize; her şeyi kırıp döken şiddetli bir fırtına göndererek; kâfirliğiniz ve nankörlüğünüz sebebiyle sizleri denize batırıp helâk etmesinden güvende misiniz? Sizleri helâk etmemiz sonrasında Bize karşı; sizin niçin helâk edildiğinizi soracak ve Bize karşı koyacak bir takipçi, bir avukat bulamazsınız.

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۞

70. Âyet: Hakîkaten Biz; Âdemoğullarını pek değerli varlıklar yaptık, çok ikramlarda bulunmaktayız. Onları karada ve denizde taşıdık, taşıyacağız. Yiyeceklerin en hoş ve değerli olanlarıyla rızıklandırmaktayız. Yarattığımız varlıkların çoğuna üstün kıldık.

۞ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ فَمَنْ اُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَاُولٰٓئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۞

71. Âyet: O Çetin Günü yâd edin. O Kıyamet Gününde; insanların her bir gurubunu önderleriyle Huzura çağırırız. O Gün önderi; Şeytan veya şeytanın kuyruğu ve temsilcisi olanın vay hâline. Kimin kitabı, yani yaptıklarının yazılı olduğu amel defteri sağ eline verilirse; bak işte o kimseler; kitaplarını okurlar, yaptıkları ibadetleri ve iyilikleri görürler, tüncük (iplikçik) kadar zulme ve haksızlığa uğramazlar.

۞ وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيلًا ۞

72. Âyet: Kim de bu Dünyada kör ise Ahirette de kördür. Yani Allah'ın ﷻ Âyetlerini görmemiş, İman ve İslâm'a ermemişse; onun amel defteri de sol tarafına ve sol eline verilir. Yaptığı zulüm ve kâfirlikleri görmemek için gözünü kapatır. Hulasa Dünyada Allah'ın ﷻ Âyetlerine göz yuman, Yüce Varlığının delillerini görmeyen sapkın, Ahirette kör ve yol bulmak bakımından daha sapkın ve şaşkın olmakla, İlâhî güzellikleri asla göremeyecek, kurtuluşun, Cennetin ve yüce ni'metlerin yolunu asla bulamayacak.

۞ وَاِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِيٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۞

73. Âyet: Biliyorsun ki durum şu: Önde giden hain ve münafıklar zaman-zaman Seni; Sana vahyettiğimiz hukümlerden vazgeçirmek için yaklaşıp dost görünerek sokuldular. Bize; vahyimiz olmayan, hakka, adalete aykırı bir başka hukmü iftira ile isnad etmen için teklifte bulundular ve dediler ki "bunu yaptığında Seni dost ediniriz".

۞ وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيلًا ۞

74. Âyet: Eğer Seni tutup Da'vanda kararlı kılmasaydık, dostça yaklaşmalarına karşılık gerçekten onlara azıcık eğilelecek ve bir an kulak verip dinleyecektin.

۞ اِذًا لَّاَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۞

75. Âyet: Bilmeliler ki böyle bir şey yapman mümkin değil. Yapacak olsan; büyüğün suçunun cezası büyük olacağından; Dünyada birkaç kat ceza ve Ahirette de birkaç kat ceza olmak üzere Sana pek ağır bir ceza tattırırdık da Bize karşı Kendine hiçbir yardımcı bulamazdın ki Seni o azaptan kurtarabilsin.

۞ وَاِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ اِلَّا قَلِيلًا ۞

76. Âyet: Senin ﷺ Rabbinden gayriye kulak vermeyeceğini, Tek Âmirin ve Tek Hâkimin sadece O ﷻ olduğunu anlayınca ve istedikleri gibi bulamayınca azgın hainler; çılgına dön-

düler. Gerçek şu ki nerede ise Toprağından ve Yurdundan (Seninle şereflenen Medîne'den) Seni çıkarmak için çevrene dehşetler salıp Seni ﷺ yerinden oynatıp Orasını terk etmen için harekete geçireceklerdi. Bilmezler ki o zaman, yani Senin çıkarılman sonrasında O Yerde sadece az bir müddet kalırlar ve helâk edilirlerdi.

۞ سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۞

77. Âyet: Bunu; Senden önce gönderdiğimiz peygamberlerin ﷺ Sünneti, yani tüm peygamberlerimin ﷺ intikamını almaktaki Sünnet ve Aadetim olarak devam ettirdim, Senin ve temsilcilerin olan Ümmetiyin irşad ehlinin intikamını almaktaki Sünnetim ve Aadetim olarak devam edecek. Sünnetimizin, dostlarımıza zarar vermeğe yeltenen hainlerden intikam aldığımıza dair Aadetimizin değiştirildiğini göremezsin.

۞ اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ؕ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۞

78. Âyet: Güneşin batıya kaymasından; gece karanlığının koyulaşması anına kadar olan Namazları, öğle, ikindi, akşam ve yatsı Namazlarını kıl. Sabahın Kur'an okunanını, yani çokça Kur'an okunan sabah Namazını da kıl. Bilesiniz ki sabah Namazında okunan Kur'an; şâhid olunan, melekler ﷺ, yüce ruhlar, insanlar, cinler ve diğer canlılar tarafından hazır bulunularak dinlenilen bir okumadır.

۞ وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۞

79. Âyet: Gece vaktinden önemli bir zaman diliminde O Kur'an'la teheccüd eyle, Sana has; farz üzerine fazladan bir farz olarak uykusuzluk anında, biraz uyuyup kalktıktan sonra Namazı kıl. Ey Büyük Ahlakın, fazla pek fazla bir kıraetin ve erişilmez kulluğun Sahibi Olan En Sevgili ﷺ! Rabbiyin Seni; Makam-ı Mahmûd'a gönderip Kendisi katında ﷻ bulanların En Yakını yapmasını um ve bekle.

۞ وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِىْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِىْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّىْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطَانًا نَّصِيرًا ۞

80. Âyet: Rabbine şöyle dua et: Ey Rabbim! Beni sıdk konağına koy ve Beni sıdk yoluna çıkar. Durağım, uğrağım, yurdum, yolum ve tüm icraatlarım sadâkat olsun, daima Saadık Kulun olayım, her an ve her yerde Ey Saadık Sahıbim, Sultanım, Efendim Seninle olayım. Bana katından; hep yardım ettiğin ve muzaffer kıldığın bir devlet, bir saltanat, iktidar ve hukûmet var edip ikram eyle.

Âlemlerin Rabbi; O'nu ﷺ Rahmet olarak gönderdiği gibi bu duayı yaptırdı ve kabul ederek; yönelip yürüdüğü her yerde fetihler ihsân etti, daima yüce yardımıyla Muzaffer eyledi ve Tek Dîn İslâm'ı tamamlayıp O Erişilmez Hukûmeti, En Kutlu ve pek Mutlu Hayat Tarzını O'na ﷺ ikram eyledi. Erişilmez, Eş, Aile, Ashab, Hulefâ ve Ümmeti O'na ﷺ bahşeyledi. (Allah'ın ﷻ rızvânı ve ebedî sevgisi onlara olsun.)

۞ وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ۚ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۞

81. Âyet: Artık Bu Yüce Duayı yapmandan sonra halka söyle, i'lân et: Hak geldi, bâtıl (Şeytanın kurduğu kâfirlik tezgâhı) yok oldu. Bilesiniz ki bâtıl; çabuk yok olan köksüz bir da'vadır.

۞ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيْدُ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ۞

82. Âyet: Kur'an-ı Hakîmden Mü'minlere şifâ, rahmet ve kazanç kaynağı olan pek çok Âyet ve Sûre indiriyoruz. Bu indirdiklerimiz zalimlere korkunç zarardan, çaresiz dertten başka bir şey kazandırmıyor.

۞ وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَـُٔوْسًا ۞

83. Âyet: İnsana, yani ni'met azgını olan her bir kâfir ve nankör; ni'metler verip bolluğa erdirdiğimizde; Bizden, Kitabımızdan, Rasûlümüzden ﷺ, Dînimizden ve Dîndarlardan yüz çevirip onlara yan dönerek uzaklaşır. Bir kötülük dokunduğunda ise umutsuzluğa düşer, yine nankörlük yapar, Kurtarıcılığımızı unutur.

۞ قُلْ كُلٌّ يَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ۭ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِيْلًا ۧ ۞

84. Âyet: De ki insanların her biri; suretince, kurum, karakter ve durumunca iş yapar. Hayır kurumu misali; özü ve yüzü hayırlı olan; saalih ve yararlı icraatlar yapar. İçi ve dışı kötü olan insan da şer ocağı gibi kötülükler ve zararlar üretir. Özü pâk olmakla kalbi Rahmân Azîmüşşân'a ayna olan insan; O'nun ﷻ yüce buyruklarından başka şeyler yapamaz.

Şeytana ayna olan bir kalbi taşıyandan ne beklenir? Bu sebeple Rabbin; yol ve icraat bakımından kimin çok doğru ve gayet isabetli olduğunu çok iyi bilir.

۞ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۞

85. Âyet: Senden ruhu soruyorlar. De ki ruh; Rabbimin emrindendir. ey Yahûdî uleması ve onlara benzeyenler; onunla ilgili bilgiden; sizlere bilgi verilmedi, ancak az bir bilgi verildi.

Uyarı: Biraz okuyup yazan Yahûdî azgınlarına ve benzerlerine yapılan bu açıklamadan anlaşılmasın ki, ruhla ilgili daha fazlası bilinmez. Allah ﷻ dostlarının; erdikleri mertebelere göre ruhla ilgili bilgiden nasipleri var. Hz. Süleyman Peygamberin ﷺ Sahabîsi Hz. Âsaf رضي الله عنه; ruhun sırrına ermese idi; saniyeden az bir anda uzak memleketteki sıra-sıra korumaların gözetimi altında bulunan büyük bir tahtı nasıl getirebilirdi... İlâhî ilim ve sırların uçsuz Denizi Olan Sevgili Peygamberimizin ﷺ bildikleri daha da bambaşkadır. Mealen: "Nefsini bilen; Rabbini bilir" diyerek de yüce ilimleri taleb etmeğe teşvik etmiştir. .
Bir uyarı daha: Taleb ederken aklın ve hayalin peşine düşmeyeceğiz. Misal bir tanesi demiş ki ruhun bin tane başı var, her bir başta bin tane dil var v.s.

Sorsam size; okyanusun veya atmosferin; bin başı, her bir başında bin dili var. Ne dersiniz? Ruh okyanusla kıyaslanmayacak kadar büyük ve kapsamlıdır. Her şey Allah Azîmüşşân'ın bildiği gibidir. O hâlde O'na ﷻ mürîd olup sırf O'na ﷻ uyalım. O'nun ﷻ izni ve öğretmesiyle O'ndan ﷻ öğrenelim.

۞ وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا ۞

86. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senin Yüce Muallimin Olan Rabbin; her şeyi bilir ve dilediği kadar bildirir. Sonsuz ma'naları özetleyip Kur'an'a koyarak Sana vahyedip bilgilendirdi. Yemîn olsun ki eğer dilersek Sana vahyettiğimizi alır götürür ve yok ederiz. Bütün yaratılmışın rahmet, ni'met ve kurtuluş Kaynağını yok etmemizden sonra Bize karşı bu hususta, bir vekîl, Seni savunup yardımına koşacak ve yok edilenleri geri getirebilecek bir yardımcı bulamazsın.

۞ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۞

87. Âyet: Ey âlemlere Rahmet, ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Bu Kur'an öyle bir Armağan ki bütün ruhlar bir araya gelse, ruhlarla ilgili bütün bilgiler toplansa Bu Yüce Kur'an'la kıyasla-

namaz. Sen Buna Sahip ol, Bu Yüce Kitabın taşıdığı bilgi ve rahmeti; yaratılmışa ulaştır. Bu kimseye verilmedi, sırf **Sana Rabbinden bir Rahmet** olarak ikram olundu. Gerçekten Rabbiyin; Senin üzerindeki fazl u keremi, eşsiz ilim ve iktidarı çok büyüktür.

۞قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيْرًا ۞

88. Âyet: De ki yemîn olsun ki eğer; insanlar ve cinler Bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek için bir araya gelseler; bir birlerine sırt verip destekçi olsalar dahi Bunun bir benzerini getiremezler.

۞وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۞

89. Âyet: Hakîkaten Biz Bu Kur'an'da; insanlar için durum, tarz ve suretlerin her türlüsünü, örnekler vererek yapılacak anlatımın tamamını tekrar-tekrar güzelce anlattık. İnsanların çoğu yaklaşmadı, yan çizdi. Bu yüzden faydalanmadılar, ilgileri ve alakaları sadece inkâr ve kâfirlik oldu.

۞وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ۙ۞

90. Âyet: Kendilerini Yoktan var edip sayısız ni'metlerle Yaşatan Rablerine karşı inkâr ve nankörlüklerini daha da ileri götürüp taraftar toplamak için Eşsiz Öndere ﷺ saygısızlık göstererek dediler ki bizlere yerden kaynayıp duran soğuk sular fışkırtıp çıkarmadıkça Sana Îman etmeyeceğiz.

۞اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ۙ۞

91. Âyet: Dahası; Senin hurma ve üzüm bahçelerin olup aralarından tazyikle çıkarıp ortaya koyacağın nehirler akıtmadıkça Îman etmeyeceğiz.

۞اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ۙ۞

92. Âyet: Daha da ahmaklık göstererek dediler ki kuruntu ile söyleyip iddia ettiğin gibi Göğü başımıza parçalar hâlinde dökersen ve de Allah'ı ﷻ; meleklerle beraber karşımızda duruyorlar olarak getirirsen...

۞ اَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ؕ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرَؤُهٗ ؕ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ۞

93. Âyet: Hem; altın, gümüş ve değerli nesnelerden lüks bir evin olsun ve de Göğe yükselesin... Hatta her birimiz adına; isimlerimizin yazılı olduğu bir mektup getirmedikçe Göğe çıktığına da inanmayız.

Ey Yüce Rasûl ﷺ! De ki Rabbimi Tesbîh ederim. Ben dâhil O'ndan ﷻ başkasında istediğini yapma gücü ve yetkisi yok. Beni ve tüm kullarını isteklerine erdirecek sadece Rabbimdir. Ben sadece İnsan bir Peygamberim. Görevim sizleri uyarıp eğiterek Yüce Yaratıcıya kulluk yapmanızı sağlamak, karşılığında da O'nun ﷻ gazab ve azabından korunup ebedî ni'metlere ermenize vesîle olmaktır. Ben sizlere uyarak keyiflerinize hizmet için değil, sizin Bana uyup kurtuluşa ermeniz için görevlendirildim. İstedikleriniz Rabbim için zor değil, ancak En Zorlu Mu'cize Kur'an sizi etkilemeyince; istedikleriniz olsa ne fark edecek. Yine inadınıza devam edeceksiniz.

۞ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ۞

94. Âyet: Kendilerine rehber ve irşâd edici geldiğinde; İnsanların Îman etmelerine hiçbir şey engel olmadı, sadece; Allah ﷻ bizlere insan bir peygamber mi gönderdi demeleri ve bildiklerinde inad etmeleri engel odu.

۞ قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ۞

95. Âyet: Ey Rasûlüm ﷺ! Onlara şu açıklamamı söyle: Eğer Yeryüzünde gezip dolaşarak oraya yatkınlaşıp sonradan olan mâddelere uyum sağlayan ve bu sebeple bozulup yoldan çıkan melekler olsaydı; onlara Yüce Âlemden görevli melek bir peygamber gönderir ve onları tekrar yola getirme görevini icraa ettirirdik.

۞ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًا بَصِيْرًا ۞

96. Âyet: De ki Benimle sizin aranızda olan her şeye; Hazır, Gören ve Bilen Şâhid olarak Allah ﷻ yeter. Ben; Rabbim tarafından verilen görevi yerine getirip sizleri uyardım ama sizler inkârlarınızda ısrar ettiniz. Bilesiniz ki O ﷻ; kullarından Haberdar ve her şeyi Görendir.

۞وَمَنْ يَهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِهٖ ۭ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوهِهِمْ عُمْيًا وَبُكْمًا وَصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيرًا ۞

97. Âyet: Allah ﷻ kimi lâyık görüp hidâyet ehli yaptı ise o kimse ermiş, İslâm'la şereflenip kurtuluşa ulaşmıştır. Kimi de düştüğü sapıklıkta ısrar etmesi sebebiyle sapıklıkta bırakmış ise Sen; o gibi kimseler için Allah'tan ﷻ başka yardım edecek dostlar bulamazsın. Bu sapkın kâfirleri Kıyamet Gününde; körler, dilsizler ve sağırlar olarak yüzleri üzere sürünerek Yüce Huzura getirip toplarız. Onların sığınakları Cehennemdir. Onları yakan ateş sönecek olduğu her an çılgınca yanan ateş ilave ederiz.

۞ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا ۞

98. Âyet: Bu korkunç azab; Âyetlerimizi inkâr etmeleri, uyarılar karşısında saygısızca; "bizler ölüp kemikler hâline geldikten, sonra da çürüyüp toz hâlinde dağıldıktan sonra yeni bir yaratılış sahibi olarak diriltilecek miyiz?" Demelerinin cezasıdır.

۞اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُونَ اِلَّا كُفُورًا ۞

99. Âyet: Görmediler mi ki Semâvâtı ve Arzı yoktan var edip idare Eden Allah ﷻ; kendileri gibi varlıkları yaratmağa da Kadirdir. Rablerinin kendilerine ve kendilerinden önceki insanlara; bir ecel koyduğunu, ömürlerinin son bulacağı şüphe olmayan bir vaktin belirlenip gelmekte olduğunu idrak etmediler mi? Ama zalimler; olup bitenleri düşünüp anlamağa ve kendilerinden ne istendiğini öğrenmeğe yanaşmadılar. Sadece kâfirliğe ve inkâra koştular.

۞قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّىٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُورًا ۞

100. Âyet: Müşrik zalimler; zulüm ve kâfirlikten başka bir şeye ilgi duymazlarken kendilerini Îman ve itaate ehil gören, Senin Peygamber olduğunu türlü bahanelerle kabul etme-

yen, inen Âyetleri anlamak istemeyen Kitab Ehline, yani Yahûdî ve Hıristiyanlara de ki, sizler de insanlık seviyesinden düşüp mâddî varlıkların temeli olan dört unsurun (toprak, su, hava ve ateşin) tabiatıyla tabiatlara bürünerek Allah Azîmüşşân'dan korkmaz, kullara merhamet etmez, buyruk dinlemez oldunuz. Eğer Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız; tükenir diye elinizde tutar kimseye yardım yapmazdınız. Nereden geldiğini ve nereye gideceğini unutan, İslâm karakterini kaybederek canavarlaşan insan pek cimridir. Kendisini yoktan Vareden Mevlâ'sına hakkıyla Îman edip buyruklarından çıkmayan, ne kadar zengin olsa da elindeki her şeyin Mevlâ'sına aid olduğunu bir an unutmayan ve O'nun ﷻ dilediği yere, dilediği kadar veren saalih Müslimanlar müstesnâdır.

۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى تِسْعَ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِيٓ اِسْرَآئِيلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّي لَاَظُنُّكَ يَا مُوسٰى مَسْحُورًا ۞

101. Âyet: Hakîkaten Biz Mûsâ'ya ﷺ apaçık dokuz âyet (dokuz Mu'cize) verdik. İsraaîl ﷺ Oğullarına sor. Kendilerine, yani mevcud Yahûdîlerin atalarına O Mu'cizeler geldiğinde gördüler.

Dokuz Mu'cize: Mûsâ'nın ﷺ Asaası, Mübârek Beyaz Eli, Çekirge sürüsü, ekin kenesi, her tarafı kaplayan kurbağalar, kan, yani bütün suların kana dönüşmesi, taştan suyun fışkırıp su ihtiyaçlarının görülmesi, denizin yollar hâlinde bölünüp açılması ile Mûsâ ﷺ ve İsraaîl ﷺ Oğullarının geçip kurtulmaları bir de Dağın yerinden koparılıp bulut gibi İsraaîl ﷺ Oğullarının başlarına yaklaştırılarak ibadete zorlanmalarıdır.

Mûsâ Peygamberin ﷺ çokça Mu'cizesi sonrasında Fir'avn ve Kavmi dönüp inkârlarını sürdürdüler.

Fir'avn O'na ﷺ dedi ki ey Mûsâ! Zannediyorum ki Sen; büyülenmişsin.

۞ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرَ ۚ وَاِنِّي لَاَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا ۞

102. Âyet: Mûsâ ﷺ ona cevap verdi: Sen kesin olarak biliyorsun ki Bu Mu'cizeleri; Semâvâtın ve Arzın Tek Rabbi Olan Allah ﷻ; başka değil, sırf can ve kalp gözleri olarak indirdi ki insanlar; bilgi ve anlayış sahibi olup kurtuluşa yönelsinler. Ey Fir'avn! Ben de zannediyor ve inanıyorum ki sen; bu inadınla helâk edileceksin.

۞فَاَرَادَ اَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا ۙ۞

103. Âyet: Hulasa Fir'avn Mûsâ'yı ﷺ ve Kavmini; O Memleketten huzursuz ederek çıkarmayı murad etti. Biz de Fir'avnı ve beraberindeki azgınları topyekûn O Memleketten çıkarıp Denizde boğduk.

۞وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهٖ لِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيْفًا ۞

104. Âyet: O boğulmalarının sonrasında; İsraaîl ﷺ Oğullarına dedik ki O Memleketin (Mısır Ülkesinin) toprağına yerleşin. Ahiretin va'di geldiğinde, yani Kıyamet kopacak, Ahiret hayatı başlayacak Sözümüzün vakti gelip gerçekleştiğinde kabirlerinizden kalkıp Mü'min-kâfir birbirlerinize karışmış olduğunuz hâlde sizleri Huzurumuza getirip toplayacağız.

۞وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۗ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۞

105. Âyet: O Yüce Kur'an'ı Hak olarak indirdik, Hak olarak da indi. Biz Seni; başka değil, sırf Müjdeci ve Uyarıcı olarak gönderdik. Görevin sadece kulları uyarıp irşâd etmen, Îman edenleri müjdeleyip inkâr edenleri azabımızla uyarmandır.

۞وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِيْلًا ۞

106. Âyet: O Yüce Kitabı bölümler hâlinde indirip bir okuma Kitabı yaptık ki insanlara; durup ara vererek okuyasın. Hulasa Onu 23 sene gibi bir zamana yayarak bölüm-bölüm indirdik ki kalplere ve kafalara yerleşsin.

۞قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖٓ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖٓ اِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ يَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ۙ۞

107. Âyet: Îman ediniz veya Îman etmeyiniz. Bu Kur'an'ın inmesinden önce kendilerine ilim verilen ve gerçek akıl sahibi olmakla Rablerine Îman eden, Ehl-i Kitap içerisinden saadık Mü'minler; Rahmân Azıîmüşşân'ın Âyetleri kendilerine okunduğu zaman ağlayarak, çeneleri ve yüzleri üzerine yere düşerler ve kapanıp Secde ederler. İlim ve aklın gereği; Allah'ın ﷻ Kitabına sarılıp sahip olmak. Onlar da bunu yaptılar.

۞وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَآ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۞

108. Âyet: O ilim sahibi saadık insanlar derler ki Rabbimizi Tesbîh ederiz, O Bambaşka ve sonsuz kudret Sahıbidir. Zira müjdeleri gerçekleşti. Son Peygamber ﷺ geldi ve En Yüce Kitabı indi. Gerçekten Rabbimizin va'di, söylediği her söz; yerine getirilmekte, verdiği her haber gerçekleşmekte, istediği her şey kesin olarak icraa edilmektedir.

۞وَيَخِرُّونَ لِلْاَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۞

109. Âyet: Hulasa ağlayarak çeneleri ve yüzleri üzere yere kapanırlar. Bu durumları onların; saygılarını ve saygınlıklarını artırır.

۞قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۭ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ۞

110. Âyet: De ki Allah ﷻ diye dua edin ve isteklerde bulunun. Rahmân diye de dua edin yakarışlarda bulunun. İsimlerinin Hangisiyle dua ederseniz edin, çünkü tüm Güzel İsimler O'nundur ﷻ, Onlarla ve her biriyle dua edip yakarışlarda bulunun. Her bir İsmi ile sizlere farklı ikramlar yapar, türlü ni'metler verir. Namaz kılarken bağırma, sessiz de olma. İkisi arası bir yolu taleb et, hoş bir tarzı murad eyle.

۞وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۞

111. Âyet: De ki Hamd; çocuk Edinmeyen, idare ve yönetiminde ortağı olmayan, hakîr ve rezil kimselerden dostu olmayan Allah'ındır ﷻ. Sonsuz kudret, sayısız ni'met ve Güzel İsimler Sahıbi Olan Allah'ı ﷻ Tekbîr et, Ellaahü Ekber, Allah ﷻ En Büyüktür diye O'nu zikret ve i'lân eyle.

سُورَةُ الْكَهْفِ

KEHF SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًاۜ ۞

1. Âyet: Hamd, yani bütün güzelliklerle övülme, sonsuz şükürler; Allah'adır ﷻ. Sonsuz ni'met ve ikramlar Sahıbi Olan pek Övgülü Allah ﷻ ; Kuluna, yani En Sevgili Rasûlü Muhammed Mustafâ'ya ﷺ Bu Yüce Kitabı İndirendir. Bu Yüce Kitabında; hiçbir eğrilik, hiçbir yanlışlık yapmadı ve içine hiçbir eksiklik koymadı.

۞ قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًاۙ ۞

2. Âyet: Her hususta pek Sağlam ve Kusursuz Olan Bu Yüce Kitabı; Peygamberlikte ve Önderlikte En Üstün ve En Yetkili kıldığı Yüce Rasûlüne ﷺ indirdi ki bütün kulları; çe-

tin bir azabın geleceği ile uyarsın da Îman edip kurtuluşa ersinler. Îman edip saalih amelleri, yani kulların yararına olan İlâhî buyrukları edâ edenlere de pek güzel bir mükâfaatın onlar için olduğunu müjdelesin.

۞ مَاكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا ۞

3. Âyet: O mükâfaat içerisinde, yani sonsuz ni'metlerin yurdu olan Cennette ebedî kalacakları durumunu müjdeleyip haber versin.

۞ وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۞

4. Âyet: Allah ﷻ çocuk edindi diyenleri, melekler ﷺ Allah'ın ﷻ kızları, Îsâ ﷺ ve Uzeyr ﷺ Allah'ın ﷻ oğlu gibi ağır iftiraları konuşanları da uyarıp sonu korkunç olan bu iftiradan vazgeçirsin.

۞ مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۞

5. Âyet: O sapıkların; söyledikleri bu iftiraya dair hiçbir bilgileri yok, bunları söyleyip giden babalarının da bilgisi yoktu. Ağızlarından câhillikleri sebebiyle çıkan bir söz olarak bu çok büyük günah oldu ve haklarında kaydedildi. Akılları ve ilimleri olsaydı; Semâvât ve Arzın taşıyamayacağı bu büyük iftirayı yapmazlardı. Onlar başka değil, kesinlikle yalan söylüyorlar. Allah'ın ﷻ gazabına uğrayarak korkunç zararlara girdiler.

۞ فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ۞

6. Âyet: Hulasa ne dediklerini ve ne yaptıklarını bilmeyerek seviyesizleşmiş olan müşrikler; umuyor ve bekliyorlar ki eğer Bu Yepyeni ve Eşsiz Söz Olan Kur'an'a Îman etmezler, uzaklaşıp giderlerse; izlerinde koşarak yalvaracaksın, üzüntüden Kendini harab edip bitireceksin.

Ey Yüce Da'vetçi ﷺ! Balıkların Rahmet Denizine ihtiyacı yoksa; O Denizin ahmak balıklara hiç ihtiyacı yok. Bırak, inkâr ve sapıklıklarında yüzüp Cehenneme sürüklensinler.

۞ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۞

7. Âyet: Bilesiniz ki Biz; Yeryüzünde bulunan; arazi, mahsulat, ağaç, su, hayvanlar ve her türlü gelirleri kendisine has, yani toprağın taşıdığı yararlarla beraber şer ve kötülükleri; süsler ve güzellikler, yani sizleri fitneye ve türlü sıkıntılara düşürecek varlıklar yaptık ki insanları imtihan edip görelim; amel ve icraat bakımından hangisi daha güzeldir. İslâm (yani Yaratanına tüm varlığıyla teslim olarak hayatı boyunca sırf O'na ﷻ itaatte bulunma) karakteri ile yaratılan insan; aklını muhafaza edip karakterini bozmadığı müddetçe bilir ki Yüce Yaratıcı; yarattığı gibi türlü ni'metlerle yaşatıyor ve kulunun görev yapması için gerekeni veriyor. Ekmek olacak buğdayı toprak değil, katık olacak meyveyi de ağaç değil Allah ﷻ veriyor. Dolayısıyla sahip olduklarını; âlemlerin Rabbinin emaneti olduğunu bilerek insanlığına ve Rabbine yapacağı kulluğa araç edinir. Hiçbir şeyi zulüm, kâfirlik, azgınlık ve şımarıklık yapmak için kullanmaz.

۞وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۞

8. Âyet: Vakti geldiğinde de Yeryüzünde var olup görevi tamam olan bitkileri, sebzeleri v.s. türlü renk, güzellik ve kıymetteki varlıkları kuru toprak yapıyoruz. Bir müddet önce var olan, bir müddet sonra yok oluyor. Fırsatları değerlendirip Rabbinizin da'vetine koşun ki ebedî zenginliklere ve sonsuz mutluluklara eresiniz.

۞أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۞

9. Âyet: Ey yaratılmışın En Bilgilisi ve En Görgülüsü Muhammed ﷺ! Yoksa haklarında kitabe olan Ashab-ı Kehfi, yani dağda geniş bir mağarada gizlenip kalan gençleri ve yaşadıklarını; Varlığımıza, Birliğimize, sonsuz kudretimize alamet olan âyetlerimizin; akla durgunluk verecek derecede ilginç olanlarından mı zannettin? Halk bilsin, Sen bilirsin ve Senin yetiştirdiğin Ebubekr, Omer, Osman, Alîler, yüksek ilim, saalih amel sahibi nice saadık velîler ve basîret sahibi olan herkes bilirler ki sonsuz kudret ve kuvvet Sahibi Yüce Rab; nelere Kadir. Kokuşmuş bir parçacık sıvıdan; en güzel biçimde insan var edip akla ve hayale sığmaz hazinelere sahip ediyor. İnsanlar içerisinden peygamberler seçmiş ﷺ, Semâvâtın, Arzın ve dağların taşıyamayacağı emanetleri taşıtmış. Mekke'nin En Letîf, En Zarîf Yetîmini ﷺ; zulmün, kâfirliğin ve azgınlığın çetin temsilcilerini ortadan kaldırmakta sonsuz iktidara ve sınırsız yetkiye Sahip kılarak âlemlere Rahmet, çaresizlere Sığınak, karanlıklara Nûr, okumayazma bilmezken bütün ilimlere ve kazançlara Kaynak, ulemâya Muallim eylemiştir.

Bilgilendirme: İlâhî ilmin Uçsuz Pınarı Olan Sevgili Peygamberimizin ﷺ; Âyetlerle bu konuyu anlatması öncesinde kısa bir bilgi: Vaktiyle zulüm ve inkârda ileri giden, Rab-

binin verdiği geniş imkân ve güçlü iktidara aldanıp azgınlaşarak; "sizleri ve her şeyi ben yarattım" diye insanları ezen bir devlet başkanının emrinde çalışan bir gurup genç; bir gün o zalimin rezilliğine şâhid olurlar. Anlatıldığına göre oturduğu tahtın altından bir yılan çıkar, kâfir pek korkar ve ne yapacağını şaşırırken bir fare o yılanın kafasını kopararak Roma kralларından olan Dekyanus'u rahatlatır. O gençler gurubu; bu hâdiseden etkilenerek değerlendirme yaparlar. Bir farenin becerdiğini beceremeyen, halkı ezen ama hanımına ve çocuklarına ezilen, bazı şeyleri parçalayıp yiyen ama bir müddet sonra yediğinin esiri olan, insanlara; sizleri ben yarattım derken, kendi vücuduna söz geçiremeyen; ilâh olamaz. Bu arada Hz. Îsâ ﷺ ile ilgili bilgilere ererek Gerçek Yaratıcıyı idrak ederler. Hak ehlini bulup sohbetlere katılırlar. Gün olur; zalim Kral; bunların durumunu öğrenir, Allah'a ﷻ kulluktan vazgeçmeleri için baskı yapar. Bunlar da beyinsiz kâfirin karşısına dikilerek; Allah Azîmüşşân'ın Varlığına, Birliğine ve O'ndan başka ilâh olmadığına Îman ettiklerini i'lân ettikten sonra O sonsuz ni'met Sahıbine ﷻ karşı şükretmesi gerekirken nankörlük yapıp azgınlık yaptığını, Yaratanı inkâr edip halka zulmedenin korkunç zararlara gireceğini yüzüne haykırarak onu uyarmak isterler. İnkârında ısrar edip yakalatmak isteyince kaçarlar ve bir mağaraya sığınırlar.

۞ اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۞

10. Âyet: Ey âlemlere Rahmet, ey yaratılanları; Yüce Yaratıcıya Erdiren Başöğretmen Muhammed ﷺ! Bugüne kadar, duyulup anlatılan, câhillerin şaşkınlıkla dinleyip sırlarına tam olarak eremedikleri Ashab-ı Kehfi; her şeyi anlayıp anlattığın gibi halka; hakkıyla açıkla: Bir vakti yâd eyle ki bir gurup genç anlatılan mağaraya sığındılar ve dediler ki ey Rabbimiz! Katından bizlere rahmet, yani kurtuluşumuza yol, muhtaç olduğumuz her şeye kaynak ver. Bizlere; Senin için başlattığımız bu çetin işimizden; başarıyla çıkacağımız bir istikamet ve doğru hareket etme durumu hazırla. Bizleri; Senin Varlığını ve Birliğini açığa koyacağımız bir mertebeye erdir.

۞ فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۞

11. Âyet: Hulasa o mağarada onların kulaklarına hoş bir hâl koyduk, Dünyaya ve Dünyadakilere sayılı senelerce kapattık, ölüler gibi yattılar.

۞ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۞

12. Âyet: Sonra onları diriltip kaldırdık ve senenler sonra insanları haberdar ettik ki iki guruptan (Yahûdî ve Hıristiyan cemaatlerinden) hangisi; onların kaldıkları müddeti saymakta daha isabetlidir?

۞ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۞

13. Âyet: Ey En Yüce Rehber ﷺ! Onların haberini Sana; hak ve gerçek olarak anlatıyoruz. Onlar; Rablerine hakkıyla Îman eden, Îman ve İslâmlarını artırıp kemale erdirdiğimiz gençlerdi.

۞ وَّرَبَطْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۞

14. Âyet: Onların kalplerini; Rablerine Îman ve teslimiyet bakımından sağlam bağladık ve gayet güçlü kıldık. Çünkü çetin kuvvet sahibi bir krala ve yönetimine karşı; dikildiler ve şöyle dediler: Rabbimiz; Semâvâtın, Arzın ve her şeyin Rabbidir. Bizler O'ndan ﷻ başka hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ilâh deyip kulluk yapmayız, yakarışta bulunmayız. O'ndan ﷻ başkasına ilâh der ve yakarışlarda bulunursak o zaman saçmalamış, yalan ve yanlış sözler konuşup zalimlik yapmış oluruz.

۞ هٰٓؤُلَاۗءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۭ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۞

15. Âyet: Dönüp kendi toplumları için dediler ki Şunlar; O Yüce Rabden başka ilâhlar edinen kavmimizdir. Kendileri gibi zavallılara ve bir kısım zavallının heykellerine tapıyorlar. Onların ilâh olduklarına dair açık bir belge, geçerli bir kanıt getirseler ya! Allah'a ﷻ yalanı iftira ederek O'nun ﷻ; Kendisinden başka ilâhlar olan ortakları olduğunu iddia eden haninden daha zalim kim olabilir?

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ۞

16. Âyet: Kulum Bana bildiğiyle kulluk yaparsa; ona bilmediklerini öğretirim Diyen Yüce Mevlâ; o yiğitlere ilhâm edip yol gösterdi ve içlerinden seçtiği kulun dilinden onlara dedi ki o müşriklerden ve Allah'tan ﷻ başka taptıklarından; Mü'minler olarak ayrılıp uzaklaşınca mağaraya sığının ki Rabbiniz sizlere rahmetinden bolluklar yaysın ve rızası için yaptığınız bu hayırlı işten dolayı sizlere; dayanıp faydalanacağınız güçlü bir imkân ve ni'metler hazırlasın. Böylece aklınızı nûrlandırarak; ihtiyaçlarınıza ulaşmanızda sizlere hayırlı vasıta yapsın.

۞وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۞

17. Âyet: Orada olsan şu durumu görürdün: Güneş doğduğunda onların (yani bulundukları mağaranın) sağından dolanıp geçiyor, batarken de sol taraflarından onları hafifçe okşayarak aadeta makas atıp batıyordu. Onlar mağaranın ortasında geniş bir alanda bulunuyorlardı. Güneşten yanma, soğuktan donma gibi bir durum olmuyor, hoş bir ortamda bulunuyorlardı. Bu olan ikramlar; Allah'ın ﷻ âyetlerinden, yani Varlığının ve Birliğinin, kullarını takib edip ihtiyaçlarını temininin ve bilhassa Kendisine kul olup hakkıyla yönelenlere özel ikramlarının olduğunun alametlerindendir. Allah ﷻ kimi Kendisine ve Dînine erdirdi ise o kimse erendir. Kimi de hak ettiği sapıklıkta bıraktı ise Sen ona yol gösterip muradına erdirecek bir yakın ve yardımcı asla bulamazsın.

۞وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۡ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۡ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ۭ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۞

18. Âyet: Onlar; uyudukları hâlde Sen onları uyanık zannedersin. Ölü gibi cansız oldukları hâlde onları; sağa-sola çeviriyorduk ki yanlarında yıpranma olmasın. Köpekleri iki kolunu; dirseklerinden itibaren öne doğru uzatıp yaymış, başını üzerlerine koymuş aadeta bakıyor olarak mağaranın ağzında (giriş yerinde) yatıyordu. Onları görüp fark etsen ey dinleyen! Onlardan dolayı korku ile dolarak dönüp kaçardın.

۞وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَاۗءَلُوْا بَيْنَهُمْ ۭ قَالَ قَاۗىِٕلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۭ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ

يَوْمٍ ۚ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَىٰ الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا
أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۞

19. Âyet: Tüm bu ikramları yaptığımız gibi onları diriltip kaldırdık ki ne kadar kaldıklarını birbirine sorsunlar. Onlardan söz sahibi bir tanesi dedi ki ne kadar kaldınız? Dediler ki bir gün veya bir günün birazı kadar.

Zira Güneş; yattıkları hizanın biraz ilerisinde idi. Yani bir günü biraz geçmiş, ya da sadece günün bir saati gibi gözüküyordu. O söz sahibi ve ona uyarak hepsi dediler ki ne kadar kaldığınızı Rabbiniz En İyi Bilendir. Şu gümüş paranızla (azgın Kralın alametini taşıyan ve sizi ele verebilecek parayla) birinizi Şehre gönderin de dikkatli olup baksın. Yiyeceklerden hangisi helâl ve tertemiz. O temiz ve helâl olandan size rızık alıp getirsin. Sağa-sola iyice bakınıp dikkat etsin de sizlerin yerini kimseye fark ettirmesin.

۞ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذًا أَبَدًا ۞

20. Âyet: Çünkü zalimler sizi fark edip ele geçirirlerse; taşlayarak öldürürler veya işkence yaparak dînleri olan putperestliğe döndürürler ki o zaman asla kurtuluş yüzü göremez, Ahiret seadetini tamamen kaybedersiniz.

۞ وَكَذَٰلِكَ أَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ إِذْ
يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۖ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا
عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۞

21. Âyet: Bak bu gibisiyle, yani onları tekrar diriltip Şehre göndermek yoluyla; insanları onların durumundan haberdar eyledik ki Allah'ın ﷻ verdiği sözün hak olup kesin olarak gerçekleşeceğini ve O Ma'lum Saatte, yani Kıyametin kopacağı anın geleceğinde hiç şüphe olmadığını bilsinler. Öldükten sonra dirilmeğe, hesab için herkesin toplanacağına ve sonsuz Ahiret hayatına İman etsinler.

O vakit insanlar; tekrar vefat eden bu yiğitlerin durumu üzerinde tartıştılar. Dediler ki bunların üzerine bir bina yapalım, halk ziyaret etsin. Onları ve kim olduklarını Rableri En İyi Bilendir. Rablerine kulluk yapma görevini başaran ve işlerine ğalib ve hâkim olanlar de-

diler ki üzerlerine bir mescid yapacağız. Bu sebeple mescid yapıldı ki o yiğitlerin hatıraları ihya olsun, eser ve izlerinde Yüce Rabbe kulluk devam etsin.

Bilgilendirme: Yiyecek almağa giden genç; aldığı yiyecek karşılığında parayı çıkarınca şaşkınlık oldu. Bunu nereden buldun v.s. derken iş anlaşıldı ki Hicri 309, Mîlâdî 300 sene önce putperestlere karşı ayaklanıp kaybolan gençler bunlar. Artık halk Îman eden bir toplum olmuştu. Bunlara hayranlıkla sahip çıkmak isterler. Genç; müsaade alıp arkadaşlarıyla görüştükten sonra onlarla birlikte yanlarına gelmek ister. Arkadaşları hakîkati öğrenince; halkın davranışlarına katlanmanın zor olacağı düşüncesiyle Yüce Mevlâ'dan canlarının alınmasını dilerler ve ölürler.

۞سَيَقُولُونَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ قُلْ رَّبِّيٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ۞

22. Âyet: Mağaraya sığınan Îmanlı gençlerin şeref ve üstünlük dolu durumları; İlâhî ilmin Yüce Temsilcisi Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz tarafından Âyetlerle ortaya konunca Allah Azîmüşşân Ehl-i Kitabın; bir şeyler bildiklerini ortaya koymak için şuursuzca hikâyeler anlatacaklarını haber verdi:

Onlardan bir kısmı diyecek ki mağaradaki gençler üç kişi idi, dördüncüleri köpekleriydi. Diğer kısmı diyecek ki onlar beş kişi idi, altıncıları köpekleriydi. Bu her iki kısım; rastgele konuşurlar, gayba taş atarcasına, neyin nereye varacağını ve sonucun ne olacağını bilmeden, zan ve tahmine dayalı konuşurlar. İlim ehli Mü'minler de derler ki o gençler yedi kişi idi, sekizincileri köpekleriydi. De ki Rabbim; onların sayılarını En İyi Bilendir. İnsanların pek azı müstesnâ, onları kimse bilmez. Onlar hakkında başka değil, sadece aşikâr olan tartışmayı, yani sırf üstün geleceğin bir tartışmayı yap. Onlar hakkında hiçbir kimseden fetvâ ve açıklama isteme. Zira Rabbiyin bildirdiği gerçek bilgi sadece Sendedir ey Muhammed ﷺ.

۞وَلَا تَقُولَنَّ لِشَاْيْءٍ اِنِّي فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ۞

23. Âyet: Hiçbir şey için; yarın yapacağım deme.

۞اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۚ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّي لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ۞

24. Âyet: Sadece Allah'ın ﷻ dilemesini zikrederek dersin, yani, daima şöyle dersin: Eğer Allah ﷻ dilerse ve izin verirse; yapacağım. Allah ﷻ diler ve izin verirse; gelirim v.s. Unuttuğunda Rabbini zikret, derhâl de ki in şâAllahah, eğer Allah dilerse. Hem de ki umarım ki Rabbim istikamet, doğruluk ve doğru olan bakımından bundan daha yakın olanına erdirir, muradımı yarından ve umduğumdan evvel verir.

۞ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۞

25. Âyet: Hulasa mağaralarında (Mîlâdî) 300 sene kaldılar. Hicrî olarak ise dokuz sene daha ilâve ettiler. Yani mağarada; Mîlâdî takvim hesabına göre; 300, Hicrî Takvime göre ise 309 sene kaldılar.

۞ قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۭ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ۞

26. Âyet: De ki onların kaldıkları müddeti; Rabbim En İyi Bilendir. Dolayısıyla hak ve gerçek olan; O'nun ﷻ haber verdiğidir. Semâvât ve Arzın gaybı, tüm saklı-gizli olanlar O'nundur ﷻ, her şeyi bilip kuşatan ve Mâlik Olan O'dur ﷻ. O ﷻ pekiyi görür ve hakkıyla duyar. Yaratılmışın; O'ndan ﷻ başka sahibi ve yardımcısı yok. Huküm ve kararında kimseyi ortak edinmez.

۞ وَاتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۞

27. Âyet: Rabbiyin Kitabından Sana vahyedileni oku. O'nun ﷻ sözlerini ve kurallarını asla bir değiştirecek yok. Asla O'ndan ﷻ başka bir sığınak bulamazsın.

۞ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ۚ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ۞

28. Âyet: Ey muallimlerin En Faydalısı, müsafirperverlerin En Hayırlısı ﷺ Muhammed ﷺ! Senin Yuvana gelip Sana sığınarak Himâyende ders çalışan, öğretmenlerin En Şereflisi ve En Büyüğünden, ustaların da En Maharetlisinden ﷺ eğitim görmekle sabah-akşam

Rablerinin Cemâlini görmeyi ve Yüce Varlığına ermeyi murad ederek Rablerine kulluk yapıp yakarışlarda bulunanlara Kendini bağla, asla onlardan ayrı kalma, Gözlerini onlardan ayırma. Dünya zînetini, türlü güzelliklerle dolu zenginliğini, lüks ve konforlu hayatını murad eder misin? Elbette geçici parıltıları, yok olmağa mahkûm güzellikleri murad etmezsin, zira Muradın; Mevlân ve sırf O'nun ﷻ Dîninin tamamlanıp yaratılmışın kurtuluşa ve ebedî seadetlere erdirilmesidir. O hâlde Allah'ın ﷻ sevgilileri olan bu gençlerle beraberliğine devam et, onların çalışıp gelişmelerini artır ki Dîniyin tamamlanmasında ve gerçek Muradına ermende en büyük yardımcıların onlardır ve yakında Senin mükemmel temsilcilerin olacaklardır. Dolayısıyla Dünyayı; Ahirete tercih edip pis arzularına uyan, işi daima taşkınlık ve haksızlık olan, bâtıl görüşlerine uyup nefislerine hizmet etmeleri sebebiyle kalplerini; Bizi zikretmekten ve Da'vamızı düşünmekten habersiz hâle getirdiğimiz zenginlere, süs ve parıltı düşkünlerine; Şerefinle ﷺ şereflenen o gençlerin değerini bilmeyip hor gören ve onlarla beraber olmaktan utanan gafillere iltifat etme, arzu ve isteklerine kulak asma.

۞ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَاۗءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَسَاۗءَتْ مُرْتَفَقًا ۞

29. Âyet: De ki Hak Olan Rabbinizdendir. (Yani kurtuluşunuzun Kaynağı Olan Bu Kur'an, yüce huküm ve buyruk, sizlere ve tüm âlemlere Rahmet olarak Gelen Peygamberiniz ﷺ ve Hak Dîne Da'vet) Rabbinizden ikram olunmuştur. Dileyen Îman etsin, dileyen kâfir olsun. Bilesiniz ki Biz; inkârda ısrar eden zalimlere korkunç bir ateş hazırladık. O korkunç Cehennemin çetin ateş duvarları o zalimleri kuşatacak. Yandık diye yardım istediklerinde onlara; maden eriyiklerine benzeyen çok kaynar su ile yardımlar yapılacak. O su; içtiklerinde yüzlerini pişirip kızartacak. O ne kötü içecek ve imdad diye çağırıldığında sunulan ne kötü yardım, ne kötü ikram ve ne kötü destek.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلًا ۞

30. Âyet: Bilesiniz ki Îman eden ve saalih amelleri, yani sırf faydadan ibaret İlâhî buyrukları işleyenler var ya bakınız; Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak iş ve icraat bakımından güzellikler sergileyenlerin mükâfaatlarını kesinlikle zaayi' etmeyeceğiz.

۞ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ۞

31. Âyet: Bak işte o Mü'minler var ya onlara Adn (devamlı kalma) Cennetleri var. Altlarından, yani içinde kaldıkları köşklerin altlarından türlü içecek nehirleri akar. Altın bilezikler ve kolçaklar takınırlar. Kalın ve ince ipekten yeşil giysiler giyinirler. Koltuklar üzerinde yaslanarak otururlar. Bu anlatılan; ne güzel ücret ve mükâfaattır. Yapılan bu yardım ne güzel yardım ve sağlanan destek ne kadar güzel.

۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۞

32. Âyet: Sahip olunan durum bakımından iki adamı; onlara örnek vererek anlat: Birine türlü üzümlerden iki bahçe var edip ikram eyledik. O iki üzüm bağını; hurma ağaçlarıyla çevreledik. İkisi arasına ekin ve hububat sahası koyduk ve böylece geniş bir imkâna sahip eyledik.

۞ كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ۞

33. Âyet: İki bahçenin her biri yemiş ve ürünlerini tam olarak veriyor, üründen zulüm yapmıyorlardı. Yani bahçeler ürünleri eksiltmiyor, verimde aksaklık göstermiyordu. İkisi arasında bol su ile çağlayan nehir de akıtıyorduk.

۞ وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ۞

34. Âyet: Büyük mikdarda ürünü olan, hoş bahçelerin sahıbi; arkadaşına karşılıklı konuşurken dedi ki ben mal bakımından senden çoğum, çok malım var. Sahip olduğum çocuklarım ve adamlarım bakımından da senden çok üstün ve çok güçlüyüm.

۞ وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ۞

35. Âyet: Kendine zulmederek, yani ululuk ve üstünlük taslamak suretiyle ve de Yüce Rab tarafından belâların inmesine sebep olacak davranışlarda bulunmasıyla kendisine yazık ederek bahçesine girdi ve dedi ki bu bahçenin batıp gideceğini hiç sanmıyorum. Bu su ve bu imkânlar oldukça bahçelerim asla yok olmaz.

۞وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّدِدْتُّ اِلٰى رَبِّىْ لَاَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۞

36. Âyet: Kıyamet Saatinin geleceğine ve Ahirete de inanmıyorum. Ahiret olsa da Rabbime döndürülüp varsam; benim değerimden dolayı; dönüp varılacak yurt bakımından bundan daha iyisini bulurum.

۞قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ يُحَاوِرُهٗٓ اَكَفَرْتَ بِالَّذِىْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ۞

37. Âyet: Arkadaşı; karşılıklı konuşarak ona dedi ki seni topraktan, sonra menîden Yaratan, sonra da düzgün vücut sahibi bir erkek olarak vücuda Getiren Yüce Rabbimizi inkâr edip kâfirlik mi yapmaktasın?

۞لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّىْ وَلَآ اُشْرِكُ بِرَبِّىْٓ اَحَدًا ۞

38. Âyet: Fakat ben var ya durum şu ve şu gerçeği sana haykırıyorum: Allah ﷻ Rabbimdir. O Yüce Rabbime; canlı ve cansız hiçbir kimseyi ortak koşmam.

۞وَلَوْلَآ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا۠ اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ۚ ۞

39. Âyet: Bahçene girdiğinde şöyle demeli değil miydin? Tüm bunlar; Allah'ın ﷻ dilediği ve ol dediği şeylerdir, hiçbir güç ve kuvvet yok, ancak Allah ﷻ ile var. Bu varlıklar sırf O'nunla ﷻ, O'nun var edip ayakta tutmasıyladır ﷻ. Eğer beni; mal, çocuk ve yanında olan adamlar bakımından kendinden daha az görüyorsan, yanılıp yanlış yapıyorsun.

۞فَعَسٰى رَبِّىْٓ اَنْ يُّؤْتِيَنِ خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِيْدًا زَلَقًا ۙ ۞

40. Âyet: Umarım ki Rabbim; senin sahip olduğun bahçenden daha hayırlısını bana verir. Bahçeyin üzerine de gökten bir hortum gönderir ve o hortum; ağaçları, sebze ve ekinleri söküp savurarak yok eder. Arkasından da o bahçeleri şiddetli yağış ile çıplak, sert, kaygan ve çalışma yapılamaz taş gibi bir toprak hâline getirir.

۞ اَوْ يُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۞

41. Âyet: Ya da tazyikle yer altından kaynatıp çıkararak çağlayan bir nehir yaptığı bahçe suyunu; yerin dibine batırıp yok eder de tekrar o suyu isteyip elde edemezsin.

۞ وَاُحِيطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلٰى مَآ اَنْفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّيٓ اَحَدًا ۞

42. Âyet: Hulasa o azgının bütün ürünleri; kâmil Îman sahibi o saalih insanın dediği gibi korkunç bir helâk edilme ile kuşatıldı ve yok edildi. Duvarları; çardak ve çatıların üzerine uçmuş olan o bahçelere harcadığı para, emek ve imkânlar için üzüntüden dolayı ellerini ovuşturmağa başladı. Şöyle diyordu: Bana yazıklar olsun, keşke Rabbime hiç ortak koşmasam, şükrederek kulluğumu yapsaydım.

۞ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ۞

43. Âyet: Hulasa ona; Allah'tan ﷻ başka yardım edecek bir topluluk olmadı, ne güvendiği adamları ne de başkaları... Allah'ın ﷻ intikamına karşı kendisinden de bir güç ve yardım meydana gelmedi.

۞ هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا ۞

44. Âyet: Bak ve idrak et. Orada, yani Vâhid ve Kahhâr Olan Allah Azîmüşşân tarafından karar verildiği o makamda; yetki ve tasarruf, yardım ve kurtarma; sırf Hak Varlık Olan Allah'ındır ﷻ ve sadece O'na aiddir ﷻ. Mükâfat verme bakımından pek Hayırlı. Zalimlerin zulmüne son verme ve cezalarını kesme bakımından da çok Çetindir ﷻ.

۞ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۞

45. Âyet: O insanlara Dünyadaki hayatın durumunu şu misalle anlat: Dünyadaki hayatınızın durumu; Gökten indirdiğimiz su gibidir. O suya toprağın bitkisi, yani kuru toprakta saklı olan bitki tohumları karışır, Yeryüzünde türlü renklerdeki güzellikler hâlinde gelişip yayılır. Sayısız hububat, ürün ve meyveleri verdikten sonra kuruyup toprağa karışır ve rüzgârların sürüp savurmakta olduğu toz zerreleri hâline gelir. Vaktiyle yoktu, yine yok olur.

Rabbinizden gelen ruhunuz, anne karnında sayısız gıdalardan süzülüp alınan ve sayısız özellikler taşıyan bir birikimle karışıp kaynaşınca Dünyaya mükemmel bir yaratık, yani insan olarak doğar ve yine türlü gıdalarla gelişip olgunlaşarak kuvvetli ve akıllı bir varlık olur, sayısız icraatlar sonrasında ölür, toprak ve toz parçacıkları hâline gelirsiniz. Ölü toprağa karışmış bitkileri Gökten indirdiği su ile tekrar Vareden Rabbiniz; sizleri de Kıyamet günü ruhunuzu salıverip tekrar diriltecektir. Bu anlatılanlara bakıp anlayın ve bilin ki Allah Azîmüşşân her şeye Muktedir ve sonsuz güç Sahibidir.

۞ اَلْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ اَمَلًا ۞

46. Âyet: Her türlü mal, çocuklar ve yardımcılar; Dünya hayatındaki süs, hoş görünüm ve güzel imkânlardır ama hepsi geçicidir. Kusursuz ve faydalı kalıcılar; edâ edilen İlâhî buyruklar, Tehlîl, Tesbîh, Hamd, Tekbîr, Namaz, Zekât, Oruç, Hac, Gerçek İman, İmanı gür olan hayırlı evlad, Allah ﷻ için yapılan yaratılmışa hizmet ve iyilikler; Allah ﷻ katında ve O'nun ﷻ değerlendirmesine göre; sevap, ücret ve değerli kazanç bakımından çok hayırlıdır ve arzu edilmeğe değer güzel sonuç bakımından sonsuz ikramlardan ibarettir.

۞ وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۚ ۞

47. Âyet: Yâd eyle O Kıyamet Gününü ki dağları yerinden söküp yürüterek darmadağın ederiz. Yeryüzünü görürsün ki dümdüz edilip açığa çıkmış. Hiçbir kulu bırakmaksızın onları toplamış ve hesap için Huzura getirmişiz.

۞ وَعُرِضُوا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ۜ لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۞

48. Âyet: Rabbiyin Huzuruna sıralar hâlinde arz olunmuşlardır. Onlara seslenir: Sizleri ilk defasında yarattığımız gibi birer-birer Bize geldiniz. Sizlere gönderdiğim peygamber-

lerimin ﷺ Ahiretle ilgili o güzel ve gerçek sözlerine sihir ve aldatmaca diyordunuz, şimdi ne olduğunu gördünüz mü? Burada Îman edip tasdik eylemeniz size hiçbir fayda vermeyecek, çünkü bunun aksine Dünyada zannediyor ve iddia ediyordunuz ki sizlerle karşılaşacağımıza dair verdiğimiz sözün yer ve zamanı olan Bu Günü var etmeyeceğiz, yani Kıyamet ve Ahiret olmayacak, Huzurumuza gelmeyeceksiniz. Ama kendinizi Ahirette bulunca görüp anladınız.

۞وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِهَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا ۚ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۞

49. Âyet: Hulasa inkârcılara geleceği tehdidle haber verilen, Mü'minlere müjdelenen Kıyamet ânı geldiğinde Yüce Huzurda toplanan halkın yaptıkları her şeyin yazılı ve kayıtlı olduğu defterleri ortaya konur. Büyük suç işleyenleri görürsün ki o defterde yazılı olanlardan dolayı korkup titreyerek şöyle derler: Yazıklar olsun bizlere, bu kitabın, yani yaptıklarımızın yazılı olduğu bu defterin nesi var, nasıl bir kapasiteye sahip ki küçük-büyük hiçbir yapılanı bırakmayıp saymış ve kaydetmiş. Hulasa yaptıklarının tamamını hazır olarak bulur ve görürler. Rabbin asla kimseye haksızlık yapmaz.

۞وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ ۗ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ۖ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۞

50. Âyet: Bir vakti anlat ki meleklere ﷺ şöyle demiştik: Âdem'e ﷺ Secde edin. Derhâl Secde ettiler, ancak İblîs Secde etmedi. O cins ve tür olarak cinlerdendi. Hulasa Âdem'e ﷺ hasedinden dolayı Rabbinin buyruğundan çıktı. Şimdi sizler ey insanlar! Büyük bir düşmanınız olduğu hâlde; Beni değil de o hain Şeytanı ve zulümden, tahribattan başka bir şey yapmayan çocuklarını, yani kâfir ve inkârcıları mı dostlar ediniyorsunuz? Şeytanı ve Şeytanın çocuklarını dost edinen zalimlerin yaptıkları bu değiştirme ve Allah Azîmüşşân'ın yerine onları koyma ne kötü ve ne kadar iğrençtir.

۞مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ ۖ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۞

51. Âyet: Semâvât ve Arzın yaratılışına o Şeytanı da, zulüm ve kâfirlikte Şeytanın temsilcileri olan çocuklarını da şâhid kılmadım, yardımcı edinmedim. Hatta onların kendilerini yaratırken de yoklardı ve hepsini yoktan var ettim. Onları yaratırken de onlardan ve bir başkasından hiçbir yardım almadım. Kullarımı saptırmak ve insanlıktan çıkarma görevi yapan zalimlerden asla destekçi edinmedim. Bilesiniz ki Şeytan ve şeytancıklar da Benim ﷻ tarafımdan yaratılan ve daima Bana muhtaç olan zavallılardır.

۞ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَآءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۞

52. Âyet: O Korkunç Kıyamet Gününü hatırlayın ki ey inkârcılar! Sizleri yaratıp türlü ni'metleriyle Yaşatan Rabbiniz şöyle diyecek: Bana ortak koştuklarınıza, başta Şeytan olmak üzere, putlarınıza ve liderlerinize çağırın, yardımınıza gelsinler. Hulasa tüm zulüm ehli kâfir ve hainler çağırırlar ama taptıkları kendilerine hiçbir karşılık ve cevap veremezler. Orada onlarla taptıkları arasına büyük ve korkunç bir uçurum ve helâk çukuru koyduk. Tüm bağları kopmuş, birbirlerine ilgileri kalmamış olarak her biri hak ettiği yerde azap görecek.

۞ وَرَاَ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا اَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۞

53. Âyet: Büyük suçlar işleyen inkârcı hainler; korkunç ateşi, yani Cehennemi tüm dehşetiyle görürler ve anlarlar ki oraya girecekler ve bir daha oradan ayrılış ve kurtuluş bulamayacaklar.

۞ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۞

54. Âyet: Bu Yüce Kur'an'da insanlara; her bir örnekten tekrar-tekrar açık anlatımlar yaptık. Ama insan; Hakka ve Hak ehline karşı itiraz ve tartışması bakımından; her bir şeyin, yani diğer yaratıkların her hangi birinin pek aşırısı ve tartışma bakımından çok ileri gidenidir. Bilsin, bilmesin hep tartışır ve itiraz eder.

۞ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِينَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۞

55. Âyet: İnsanların Îman etmeleri için, kendilerine hidâyet ve irşâd sebebi olan peygamberleri ﷺ geldiğinde Îman edip istiğfar etmelerine engel olan başka değil, sadece önceki insanların Sünnetinin, yani evvelki insanların azabı hak etmeleri sebebiyle Allah'ın ﷻ Aadeti olan cezalandırmasının gelmesi veya azabın açıkça karşılarına çıkmasıdır, yani iddianda doğruysan dediğin azabı getir, görelim diyerek inkârda ısrar etmeleridir. İnadları ve inkârda ısrar etmeleriyle sapıkça konuşma ve tartışmalara dalarak Îman etmediler.

۞ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ اِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوٓا اٰيَاتِي وَمَآ اُنْذِرُوا هُزُوًا ۞

56. Âyet: Biz peygamberleri ﷺ; başka değil ancak; Îman edenleri İlâhî rahmet ve ebedî seadetlerle müjdeciler, inkârcıları da korkunç azab ile uyarıcılar olarak gönderiyorduk. Kâfirler bâtılı, yani aslı olmayan şirk ve kâfirliği üstün getirmeğe çalışmaları ile Hakkı, Allah'a ﷻ Îman ile ebedî seadet Yolunu yok etmek için tartışıp uğraşıyorlar. Bu sebeple Âyetlerimizi ve uyarıldıkları azabı eğlenceye alıyorlar.

۞ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ۞

57. Âyet: Kendisine Rabbinin Âyetleri hatırlatılarak uyarı yapılan, buna rağmen o Âyetlerden ve uyarılardan yüz çevirip uzaklaşandan daha zalim kim olabilir? Sonra da o zalim; ellerinin işlediği suçları unutarak Rabbinin ni'metleriyle yaşamağa güven içinde devam eder. Bu ve benzeri zalimlerin; yaptıkları hainlikleri umursamayışlarının sebebi şudur: Kalplerinin üzerine perdeler, kulaklarına da ağırlık koyduk ki İlâhî uyarıyı duyup anlamasınlar. Korkunç azap başlarına gelinceye kadar uyanmasınlar. Sen o katı kalpli sağırları; hidâyet ve kurtuluşa çağırsan da o an Seni dinlemezler ve ebediyyen kurtuluşa eremezler.

۞ وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۭ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا ۞

58. Âyet: Rabbin Ğafûr'dur, sonsuz rahmet Sahıbidir. Eğer zalimlerin kazandıkları suçlar sebebiyle onları tutup cezalandırsaydı; onlara azab etmekte acele ederdi. Aksine onlara mühlet veriyor. İnkârdan ve zulümlerinden vazgeçmediklerinde onlar için bir randevu, azabın onları yakalayacağı bir vakit var. O vakitten ve gelen azaptan başka bir sığınakları olmayacak.

۞ وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ۞

59. Âyet: Bak şu memleketlere. Zulme daldıklarında oralarda yaşayanları helâk ettik. Hepsinin helâk edilecekleri vakti belirlemiştik.

۞ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِىَ حُقُبًا ۞

60. Âyet: Yâd eyle bir vakti ki Mûsâ ﷺ şöyle demişti: İki denizin toplanıp bir araya geldiği yere ulaşıncaya kadar devam edeceğim veya muradıma erişinceye dek senelerce de olsa gitmeğe devam edeceğim.

Bilgilendirme: Önemli müfessirlerimiz demişler ki iki denizden maksad; Akdeniz ve Basra Körfezidir. Ancak yapılan yolculuğun sonunda varılan yer Antakya olunca; iki denizin birleştiği yerin Kızıldeniz-Akdeniz arasında Nîl Nehrinin Akdenize döküldüğü yer olması kuvvetli gözükmektedir.

۞ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ سَرَبًا ۞

61. Âyet: O ikisinin birleşme yerine Mûsâ ﷺ ve arkadaşı ﷺ ulaştıklarında; yanlarına azık olarak aldıkları balıklarını unuttular. Balık deniz içerisinde kendisine; bir tünel hâlinde yolunu tutup gitti.

۞ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ۞

62. Âyet: Oradan geçtiklerinde arkadaşı gence dedi ki azığımızı getir bize. Bu yolculuğumuzda zor bir yorgunlukla karşılaştık, yiyelim ve dinlenelim.

۞ قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّىْ نَسِيْتُ الْحُوْتَ ۗ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ ۚ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِى الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ۞

63. Âyet: Arkadaşı dedi ki ne yaptığımı gördün mü? O kayaya sığındığımızda balığı unuttum. Onu Sana anlatmamı; başkası değil, Şeytan bana unutturdu. O balık suya atladı, tuhaf bir hâlde yolunu tutup kayboldu.

۞ قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِۚ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًاۚ ۞

64. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki bak işte bu anlattığın; Bizim istediğimiz şeydir. Derhâl izleri üzere dönüp gittiler.

۞ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۞

65. Âyet: Kullarımızdan bir mükemmel kul buldular. Ona katımızdan rahmet, makamımızdan ona muazzam bir ilim öğretmiştik.

۞ قَالَ لَهٗ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۞

66. Âyet: Mûsâ ﷺ Ona dedi ki Sana öğretilen ermişlik ilminden Bana öğretmen için Sana uyabilir miyim?

۞ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۞

67. Âyet: Dedi ki ey Mûsâ ﷺ! Sen beraberimde olup Bana uymakta sabretmeğe güç yetiremezsin.

۞ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ۞

68. Âyet: Ders yapmadığın ve tecribe kazanıp kavrayamadığın bir şeye nasıl dayanabileceksin?

۞ قَالَ سَتَجِدُنِيٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِي لَكَ اَمْرًا ۞

69. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki inşâAllah Beni sabredenlerden bulacaksın ve Ben emrine ve işlerine karşı gelmeyeceğim.

۞ قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْـَٔلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۞

70. Âyet: O Zât dedi ki eğer Bana uydunsa Ben ne olduğunu anlatıncaya kadar her hangi bir şey hakkında soru sormayacaksın.

۞ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا ۖ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ۞

71. Âyet: Derhâl hareket edip gittiler. Sonunda bir gemiye varıp bindiklerinde; gemiye çukur açarcasına yaralayıp onu kusurlu hâle getirdi. Mûsâ ﷺ dedi ki Sen; gemide bulunanları boğmak için mi bu büyük deliği açtın. Gerçekten Sen; şaşılacak bir yanlışlık yaptın.

۞ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۞

72. Âyet: O Zât dedi ki Ben demedim mi ki Sen; Benimle beraber olmağa tahammül edemezsin.

۞ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ اَمْرِي عُسْرًا ۞

73. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki unuttuğum için Beni sorumlu tutma. Bana görevim olarak zor bir şey yükleme.

۞ فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ ۙ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ۗ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُكْرًا ۞

74. Âyet: Hareket edip gittiler. Hareketleri sonunda bir oğlan çocuğuna rastladılar. O Zât o çocuğu derhâl öldürdü. Mûsâ ﷺ dedi ki Sen; kimseyi öldürmediği hâlde tertemiz bir cana kıydın ve öldürdün öyle mi?

۞ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۞

75. Âyet: Dedi ki Ben; Sana demedim mi? Kesinlikle Sen; Benimle beraber olmağa güç yetiremezsin.

۞ قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۞

76. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki eğer bundan sonra her hangi bir şey hakkında bir şey sorarsam; Benimle olan beraberliğine son ver. Benden ayrılmana sebep olacak özre ve eksikliğe ulaştın. Umarım ki artık Benden ayrılmana bir sebep ve kusurum olmaz.

۞ فَانْطَلَقَا ۖ حَتَّىٰ إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ ۖ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ۞

77. Âyet: Hulasa hareket edip gittiler. Sonunda bir memleket ehâlîsine vardılar, yemek istediler. O memleket sakinleri Kendilerini konuk edip yemek ikram etmeğe yaklaşmadılar. O memlekette bir duvar gördüler ki yıkılmak üzeredir. Hulasa duvarı sağlamca düzeltti. Mûsâ ﷺ dedi ki eğer isteseydin bu yaptığına karşılık ücret alırdın ve bir şeyler alıp doyardık.

۞ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ ۚ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۞

78. Âyet: Dedi ki bu; Benimle Senin aranda ayrılıktır, ayrılmak nedenidir. Sana; hakkında sabretmeğe güç yetiremediğin hususların yorum ve açıklanmasını haber vereceğim. Önce bilmeliyiz ki kudretli ve merhametli bir efendi; çalıştırdığı işçisini kimseye muhtaç etmez. Yüce Mevlâ'mız ise ﷻ hiçbir efendiye benzemez ve bizi kimseye muhtaç etmez. Sırf O'nun ﷻ buyruklarını yerine getiren köleleriyiz. Gerektiğinde saalih kullarına indirdiği gibi katından ma'nevî rızıklar indirir. İndiriyor da...

۞ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۞

79. Âyet: Merak ettiğin gemi; denizde çalışan ve kazanç peşinde koşan çaresiz ve korumasız kimselere aiddi. Onu kusurlu hâle getirmek istedim, zira önlerinde zalim bir hükümdar beğenilen gemileri zorla alıyordu.

۞ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۞

80. Âyet: Merak ettiğin oğlan çocuğu; babası ve annesi Îman ehli idiler. Korktuk ki onlara azgınlık ve kâfirlik hâli yüklemesin, Îmansız azgınlara katmasın.

۞ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۞

81. Âyet: Bu yüzden istedik ki o baba ve anneye Rableri; onun yerine kalbi Îman dolu, varlığı pâk, merhametçe daha yakın olan bir çocuk versin.

۞وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ اَبُوهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَبْلُغَا اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْرِي ۚ ذٰلِكَ تَاْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۞

82. Âyet: Merak ettiğin duvar ise o şehirdeki iki yetîme aiddi. O duvarın altında o yetîmlere aid hazine vardı. Onları ve geleceklerini düşünmemin sebebi ise babaları, Allah ﷻ dostu, saalih bir kul idi. Rabbin; o yetîmlerin kuvvet ve kudret çağına ulaşmalarını ve hazinelerini çıkarıp ona sahip olmalarını diledi. O duvar bugünlerde yıkılırsa; çocukların hazinesi bu cimri ve zalim insanların eline geçer. Bil ki ey Mûsâ ﷺ! Bütün sahip olup yaptıklarım; Rabbinden bir rahmet ve ikramdır. Bunca gördüğünü; kendi iş ve yetkim olarak yapmadım. Bak bunlar; üstesinden gelemediğin ve hakkında sabretmeğe güç yetiremediğin işlerin îzaahıdır.

۞وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۖ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا ۞

83. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden; Zülkarneyn'i ﷺ soruyorlar. De ki sizlere Ondan ﷺ bir anı anlatıp kim olup neler yaptığını anlamanız için bir anlatım okuyacağım.

۞اِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۞

84. Âyet: Ona ﷺ Yeryüzünde sınırsız bir iktidar, tam bir yetki ve üstünlük verdik. Her sanat ve icraat türünden dilediği gayeye ermesi için bir sebep, yol ve araç verip O'na ﷺ başarı yolları açtık.

۞فَاَتْبَعَ سَبَبًا ۞

85. Âyet: Bir yol tuttu, Güneşin durumunu takip ederek batıya doğru gitti.

۞حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۗ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّا اَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۞

86. Âyet: Sonunda Güneşin battığı yere vardı. Güneşi sıvı ve siyah çamurla dolu bir kuyuya batıyor olduğu hâlde buldu. Yani gözünde manzara öyle oluştu. Yoksa Dünyadan birkaç yüz kat büyük olan Güneşin Dünyanın bir parçasına batamayacağı muhakkaktır. Hulasa bu manzaranın görüldüğü yerde bir topluma rastladı. Ona şöyle dedik: Ey Zelkarneyn! İnsanlar; ya inkârlarında ısrar ederler ya da Îman ederler ve Sana uyarlar. Eğer kâfirliklerinde ısrar ederlerse; onlara azab etmen ve hukuk tanımayarak tecavüzlerde bulunan, zulüm ve tahribat yapan inkârcı zalimleri kahretmen görevindir. Eğer Îman eder, yararlı insanlar olarak Sana itaat ederlerse; Sen de haklarında güzel, hoş ve kolay olan işleri tutup görev verir, ikramlarda bulunursun.

Bilgilendirme: Zülkarneyn; iki önemli boynuza sahip anlamındadır. Ne demek olduğuna dair farklı görüşler olsa da Dünyanın (doğu-batı) iki yakasına ve kuzeyine yolculuk yapıp oraları hâkimiyeti altına aldığından; iki yaka sahibi anlamında denmiştir. Asıl Adının İskender (Büyük İskender) olduğu görüşü de kuvvetlidir. Yahûdîlerle Hıristiyanlar; İbraahîm ﷺ, Dâvûd ﷺ ve Süleymân ﷺ gibi bazı peygamberleri ﷺ sahiplendikleri gibi Bu Zâtı da sahiplenirler, ancak Bunların ﷺ tamamı; Allah'a ﷻ kusursuz Îman eden ve Yeryüzünde bozgunculuk yapmayan Mü'minlerin Önderleridir.

Kur'an Kıraetinde; vücûh (vecihler, farklı tarzlar) ilmi vardır. Her önemli ilmin Dayanağı; Eşsiz Önderimiz ve En Yüce Peygamberimiz ﷺ olduğu gibi Bu İlmin Dayanağı da O'dur ﷺ. O En Sevgili ﷺ; Kur'an-ı Hakîmdeki pek çok kelimeyi farklı vechile okumuştur. Her bir vechin anlamı da farklıdır. Bu da Kur'an'ın anlam zenginliğindendir. Bu Âyetteki kelime; حَمِئَةٌ okunduğunda; siyah çamur, حَامِيَةٌ okunduğunda siyahlı-kırmızılı ateş çukuru anlamına geliyor. Bu da gösteriyor ki Zülkarneyn ﷺ orada, yani batıda, okyanus kenarında bir günden fazla kalmış ve iki ayrı manzara görmüştür. Bunu sizler; küçük bir göl kenarında görebilirsiniz. Eğer Güneş batarken; hava bulutlu ve rüzgârlı ise göldeki su; doğudan bakanlar için siyah çamur hâlini alır ve Güneş siyah çamura batıyor gibi gözükür. Hava parçalı bulutlu ve ufuk kızarık bir hâlde ise Güneş; ateş çukuruna batıyor gibi gözükür. Unutmayın o kızarıklığın sonrasında gelecek olan sabah hava genelde rüzgârlı olur.

۞ قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ۞

87. Âyet: Zülkarneyn ﷺ orada yaşayanlara şöyle dedi: Kim inkârda ısrar eder ve zulme devam edip kendisine yazık ederse Bizde ona işkence yapar, sıkıntıya ve zor işlere sokacağız. Sonra Rabbine döndürülüp vardığında o kimseyi Yüce Rab; görülmemiş olan korkunç bir azaba sokar.

۞ وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨ الْحُسْنٰى ۚ وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ۝

88. Âyet: İman eden ve İmanına uygun yararlı işler yapan Mü'min için ise onun İman ve itaatine karşılık olarak en güzel hayat ve pek güzel ni'metler var. Hem ona buyruğumuzdan kolay olanı buyuracağız.

۞ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝

89. Âyet: Orasını İlâhî hukümlerin icraa olunduğu aadil bir memleket hâline getirip yerine aadil ve yetkili bir temsilci bıraktıktan sonra yine Güneşi izleyerek bir yol tuttu.

۞ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ۝

90. Âyet: Sonun da Güneşin doğduğu yere, Hint Okyanusu veya Japon Denizi kıyısına ulaştı. Orada Güneşi bir toplumun üzerine doğuyor olarak buldu. Onlara; örtünecekleri ve gölgelik yapacakları nesneler var etmemiştik. Yani sahilde bir toplum, barınakları yok, doğru dürüst giyecekleri yok.

۞ كَذٰلِكَ ۚ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝

91. Âyet: Bak burada da oradaki gibi yaptı. Batıda ortaya koyduğu İlâhî Nizamı; doğuya da koydu. Üstün kudreti, kabiliyyeti ve kimsenin sahip olmadığı malzeme ve araçlarla onlara barınaklar, sığınaklar ve kazanç kaynakları sağladı. Hakîkaten Zülkarneyn'in Elinde olan yüksek tecribe ve ilimlere dayalı; techizat, malzeme ve mühimmat bakımından nelerin olduğunu ancak Biz ﷻ bilip kavramış bulunuyorduk.

۞ ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝

92. Âyet: Sonra bir yola yönelip yürüdü.

۞ حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝

93. Âyet: Yolculuğu sonunda iki seddin (sed misali iki dağın) arasına vardı. O iki dağın önünde bir topluma rastladı ki neredeyse söz anlamıyor ve anlatamıyorlardı.

۞ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوجَ وَمَاْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۞

94. Âyet: Zülkarneyn'in ﷺ yardımıyla dediler ki yâ Zelkarneyn! Şu dağların ardında var olan Ye'cûc ve Me'cûc Kavmi; topraklarımızda son derece huzur ve düzen bozucu ve de alçakça işler yapıyorlar. Onlarla aramızda bir sed yapman için bir vergi koyalım ve sana ödeme yapalım, kabul eder misin?

۞ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَاَعِينُونِي بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۞

95. Âyet: Zülkarneyn ﷺ dedi ki Rabbimin Beni; içinde yetki, iktidar ve Hâkimiyyet Sahibi olarak bulundurduğu devlet (sınırsız mal, imkân ve varlık) sizin ve başkalarının vereceklerinden çok hayırlıdır. Bu sebeple bir şey istemiyorum, sadece bedenî kuvvetinizle Bana yardım ediniz de sizlerle onların arasına muhkem ve mükemmel bir duvar koyayım.

۞ اٰتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ اٰتُونِٓي اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ۞

96. Âyet: Dedi ki hazırladığımız şu pikleri (demir parçalarını) getirin. O parçalarla örülen duvar; iki dağ ile aynı seviyeye geldiğinde dedi ki ey körükleme yapanlar! Körüklerle hava üfleyin, ateş güçlensin. O demir yığını ateş hâlini alınca dedi ki Bana bakır eriyiğini getirin üzerine boşaltayım.

۞ فَمَا اسْطَاعُوا اَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۞

97. Âyet: Tahribatçı o zalim Toplum; hiçbir sedde benzemeyen o çetin duvarın üzerine çıkmağa imkân bulamadılar, onu delmeğe de güç yetiremediler.

۞ قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۞

98. Âyet: Zülkarneyn ﷺ dedi ki Benim Sahib olduğum Bu Nizam ve Muazzam Devlet, sizin de erdiğiniz bu kurtuluş; Rabbim tarafından büyük bir rahmettir. Ama Rabbimin va'di, yani her şeyin yok olduğu gibi bunun da yok olacağına dair sözünün vakti geldiğinde bu çetin duvarı; darmadağın yapacak. Rabbimin va'di haktır, muhakkak gerçekleşecektir.

۞وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۞

99. Âyet: O muazzam duvarın yıkılıp dağılmasından sonra insanların bazısını o gün bırakırız da bazısının içerisine dalarlar, denizin dalgası gibi topluluğu dalgalandırırlar. Ye'cûc ve Me'cûc topluluğu; saldırır, halk kaçışır derken insan toplulukları dalgalanır. Korkunç katliamlar, vahşet ve zulümler olur. Bir zaman sonra Sûra üflenir Kıyamet kopar. Sonra ikinci defa üflenir; ölülerin tamamı diriltilir ve onları tamamen Huzura toplarız.

۞وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۞

100. Âyet: İlâhî Mahkemede herkesin hesabı; tam bir adaletle görüldükten sonra Cehennemi; kâfirlere arz ederiz, korkunç durum ve dehşetiyle karşılarında onları bekler.

۞الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ۞

101. Âyet: O kâfirler; uyarıları duymuyorlardı. Gözleri Zikrimden, anlatımlarımdan ve tüm insanlığın kurtuluşu için İndirilen Muazzam anlatım, öğüt ve ders Kaynağı Olan Kitabım Kur'an'dan; koyu perde içerisinde idi. Duyup dinlemeğe güçleri yoktu. Böylece O'ndan uzak ve mahrum bir hayat sürdüler.

۞أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزُلًا ۞

102. Âyet: Dünya ve Ahiret Bana aid ve Tek Hukümdar Ben olduğum hâlde kâfirler; Beni değil de kullarımı mı yetki sahibi görüyorlar ki onlara taparak ve onlardan yardım görmek suretiyle Benden kurtulacaklarını mı zannediyorlar? Zannetmesinler ki yaptıkları zulüm, kâfirlik ve sınırsız nankörlükleri karşılıksız kalacak. Bilesiniz ki Biz; kâfirler için Cehennemi; türlü azapların tattırıldığı konut ve barınak olarak hazırladık.

۞قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۞

103. Âyet: De ki çalışıp kazanma, yapılan amel ve icraatlar bakımından en büyük iflası görüp en korkunç zarara girenleri; sizlere anlatalım mı?

۞الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۞

104. Âyet: Kendilerinin güzel işler yaptıklarını, çok hayırlı kazançlarının olduğunu zannettikleri hâlde; Dünyada çalışıp gayretler göstererek işledikleri güzel ameller, iyilik, ikram ve hayırlı hizmetler boşa gidenlerdir.

۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ۞

105. Âyet: Bak gör ki onlar; bilerek veya bilmeyerek Rablerinin Âyetlerini tanımayan, O'nunla karşılaşıp hesap vereceklerine inanmayan ve kâfir olarak ölenlerdir. Bu sebeple yaptıkları ameller ve hizmetler boşa gitmiştir. Kıyamet Gününde onlar için terazi ve tartı kurmayacağız. Yaptıkları; yüzlerinden görülüp anlaşılacak, yaka-paça tutulup Cehenneme atılacaklar.

۞ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۞

106. Âyet: Bak bu anlatılanların; cezaları Cehennemdir. Çünkü onlar kâfir oldular, Âyetlerimle ve peygamberlerimle dalga geçtiler ve onları eğlenceye aldılar.

۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۞

107. Âyet: Bilesiniz ki İman edenler ve İmanlarına uygun olan yararlı işleri yaparak İlâhî buyrukları layıkıyla edâ edenler var ya Firdevs Cennetleri; konak ve türlü ni'metlerle yüce barınaklar olarak onlarındır.

۞ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۞

108. Âyet: Orada ebedî olarak kalacaklar. O kadar güzel ve huzurlu ki O Cennetten başka bir yere geçmek ve değişiklik yapmak istemeyecekler.

۞ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ۞

109. Âyet: De ki Rabbimin Sözlerine; denizler mürekkeb olsa Rabbimin sözleri bitmeden önce denizler biter, bir o kadar daha olsa ve öncekine yardım ve ilave olarak gelse o da biter, Rabbimin Sözleri yine bitmez.

Uyarı! Denizler ve bütün kâinat sonlu ve sınırlı; Yüce Rabbimizin Kelimeleri ve Sözleri sonsuz ve sınırsızdır.

۞ قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَآءَ رَبِّهٖ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ۞

110. Âyet: De ki Ben; başka değil, ancak İnsanım. Sizler Beni bilirsiniz, Ben de sizleri bilir ve anlarım. Bana; İlâhınızın Bir Tek İlâh olduğu vahy edildi. Kim Rabbine kavuşacağına, Huzurunda dikilip hesap vereceğine tam bir umutla inanıyorsa; saalih amel işlesin, kusursuz bir kulluk yapsın. Rabbine kulluk yaparken hiçbir kimseyi ortak koşmasın ki şirk üzere ölen için af yok, ebedî Cehennem var.

سُورَةُ مَرْيَمَ

MERYEM SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ كٓهٰيٰعٓصٓ ۞

1. Âyet: (كَرِيمُ هادِى يامِنُ عَلِيُّ صَبُورُ) Ey kerem, değer ve ikramlar Sahıbi, ey yaratılmışın Önderi, ey yümn ü bereketin, uğur ve yararın Sahıbi, ey pek Yüce, ey pek Sabırlı ﷺ! Kullarımı; erdiklerine ulaştır.

۞ ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّآ ۞

2. Âyet: Rabbiyin Kelâmından bu kısım; Zekeriyyâ Kuluna ﷺ Rabbiyin rahmetinin anlatılmasıdır. Yani ki ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Seni yoktan var edip sayısız ni'metleriyle Yaşatan, üstün ta'lîm ve irşâdıyla Yetiştirdikten sonra; makamların en yücesi olan Peygamber-

lik makamının En Üst Makamında Peygamber Yapan ve âlemlerin tamamına Rahmet Kılan Rabbiyin; Sevgili Peygamberi Zekeriyyâ ﷺ Kuluna rahmetinin yani (Dîn ve Dünya gelirlerine Kaynak olacak Yahyâ'nın ﷺ ikram edilişinin) hikâyesinin anlatılmasıdır.

(Bil ki Sana da olağanüstü yardım ve ikramlar yapılacak.)

۞ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ۞

3. Âyet: Vaktiyle (Zekeriyyâ ﷺ) Rabbine gizlice seslenmişti.

۞ قَالَ رَبِّ اِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۞

4. Âyet: Demişti ki ey Rabbim! Biliyorsun ki Ben; (Dünyadan göçmeğe yöneldim.) Kemiklerim zayıfladı, gün be gün eriyor, ihtiyarlıktan dolayı başımdaki saçlar ağardı. Sana yaptığım duamda hiç uğursuz ve bahtsız olmadım, hep dualarımı kabul ettin. Bundan sonra da dualarımı kabul eyle.

۞ وَاِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِي وَكَانَتِ امْرَاَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۞

5. Âyet: Arkamdan gelip halkı irşâd görevini üstlenecek olan yakınlarımdan ve yeğenlerimden endişe ediyorum. Zira Bu Yüce Da'vâya liyakatleri ve Dîn hizmetine sadâkatleri yok. Hanımım kısır idi. (Çocuğumuz olmadı.) Bu sebeple katından Bana; Bu Yüce Görevimi üstlenecek bir yüce dost bahşeyle, hayırlı bir halîfe ikram et.

۞ يَّرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۞

6. Âyet: Ancak öyle biri Bana ve Ya'kuub ﷺ soyuna mîrasçı olur. Hulasa ey Rabbim! Onu katında razıî olunacak, tam olarak katında kabul görüp rızana erecek bir Rehber eyle.

۞ يَا زَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامِ اسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ۞

7. Âyet: (Bir zaman sonra âlemlerin Rabbi kudretini göstermek, şefkat ve merhametinin daima peygamberlerinin ﷺ yanında olduğunu açığa koymak üzere O'na ﷺ seslendi.) Ey Zekeriyyâ! Seni Bir Oğlan Çocuğu ile hem de Senden ve Hanımından olacak bir çocukla müjdeliyorum. Adı Yahyâ (yani Can, Da'vânı ve tüm mîrasını canlı tutacak Olan). Bundan önce Bu İsmi; kimseye ad koymadım, O'na ﷺ bir adaş yapmadım.

۞ قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَاَتِى عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۞

8. Âyet: Zekeriyyâ ﷺ dedi ki ey Rabbim! Benim oğlum (çocuğum) nasıl ve nereden olacak? Eşim gençken dahi kısırdı. Ben ise ihtiyarlık çağının son haddine, verimsiz anına ulaştım, çocuk sahibi olacak durumum kalmadı.

۞ قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ۞

9. Âyet: Allah Azîmüşşân dedi ki böyle olacak. Rabbin buyurdu: Bu Bana kolay. Önceden Sen yokken; Seni de yoktan var ettim. (Senin yaratılışın Benim "ol" emrimle olmadı mı?)

۞ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّىٓ اٰيَةً ۚ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۞

10. Âyet: Zekeriyyâ ﷺ dedi ki ey Rabbim! Bana bir âyet, Eşimin hâmile olduğuna bir alamet var et. Buyurdu ki Senin alametin; (gündüzleriyle beraber) tam üç gece Kavminle konuşamayacak olmandır.

۞ فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۞

11. Âyet: Hulasa Hanımı hâmile kalınca konuşamayacak hâl aldı. Ma'bedin mihrabından (belli vakitlerde, özel olarak Namaz ve ibadet için çekildiği odasından); Kavminin huzuruna çıktı ve onlara; sabah-akşam Tesbîh etmelerini işâretle emretti.

۞ يَا يَحْيٰى خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ ۖ وَاٰتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۙ ۞

12. Âyet: Yahyâ ﷺ; Aklı mükemmel bir çocuk olarak Dünyaya geldikten sonra duyup dinlemeğe, görüp değerlendirmeğe başlayınca şöyle buyurduk: Ey Yahyâ! Kitabımız Tevrat'a bütün kuvvetinle sarıl, ezberle ve Onu hakkıyla koru. O'na ﷺ hukmü (yani hâkimlik ve idarecilik hâlini) sabî iken (henüz bülûğa ermemiş bir çocukken) verdik.

۞ وَحَنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَزَكٰوةً ۖ وَكَانَ تَقِيًّا ۙ ۞

13. Âyet: Sevgi ve şefkati, verdik. Son derece arınmışlık ve üstün ahlakı da verdik. İlâhî buyruklara ters düşmekten korunan, değil günah işlemek, küçük bir yanlışlık yapmaktan çok sakınan ve korunan bir Kul idi.

۞ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۞

14. Âyet: Baba ve Anasına gayet itaatkârdı. Hulasa zorba ve ısyankâr değildi.

۞ وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ۞

15. Âyet: O'na ﷺ doğduğunda selâm, ölürken selâm, mükemmel bir can sahıbi olarak tekrar dirilirken selâm (yani her türlü kötülükten, kir ve yanlıştan uzaklık ve Rabbisinin sevgisine, rızasına ermişlik ve korkunç azaptan korunmuşluk makamı) var.

۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۞

16. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Sanan İnen Bu Yüce Kitab Kur'an'da; kusursuz ve pek gerçek hayat hıkâyesi olarak; Meryem'i ﷺ ve yaşadıklarını anlat, insanlığa hakîkat dersi ver. Bir vakit; Âilesinden ayrılıp doğu tarafta bir yere hızlıca gitti.

۞ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۞

17. Âyet: İnsanların uzağında bir örtü edindi, Kendisini göstermeyecek bir perde tuttu. Örtü arkasında geceliğiyle suya girerek gerekli olan temizliğini yaptı. Yıkanıp çıktığı anda O'na ﷺ Ruhumuzu, Ruh ve ilmimizi, vahyimizi ve icraatımızı temsil ederek tebliğ eyleyen Cebraaîl'i ﷺ gönderdik. Mükemmel bir insan suretine bürünüp O'na ﷺ göründü. (Çocukluğundan beri; Allah'tan ﷻ gayriyi aklına getirmeyen Meryem ﷺ meleklerin ﷺ şâhidliğinde ıffet ve takvâ timsali olarak Allah'tan ﷻ gayriye asla ilgi duymadığını bir daha ortaya koydu, insan zannettiği Cebraaîl'e ﷺ hiç ilgi duymayarak son imtihanını da kazandı.)

۞ قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَٰنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۞

18. Âyet: Bilesin ki Ben, Senden; Rahmân Azîmüşşân'a sığınırım. Eğer Benden uzaklaşmazsan; olağanüstü ikramlarıyla Beni hımâyesinde Bulunduran Rabbim Seni kahreder. Eğer O'nun ﷻ kahrından korunmakta olan bir kimse isen derhâl uzaklaş.

۞ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۞

19. Âyet: Cebraaîl ﷺ dedi ki Senin nasıl biri olduğunu ortaya koyup âlemlere göstermek için Rabbin Seni imtihan etti. Ben sadece Rabbiyin Elçisiyim. İnsanların yeme-içme

gibi ihtiyaçları bizde olmaz. Sadece o surette görünürüz. Benden Sana zarar gelmez. Bunları güzelce anlaman için insan suretinde gelip Senin lisanınla anlatıyorum ki taşıyacağın mukaddes yükün ağırlığı hafiflesin. Sana, Rabbimin bağışı olan ve Dünya kirlerinden aarî, tertemiz bir oğlan çocuğunu müjdelemek ve O'nun ﷺ ruhunu ulaştırmak için geldim.

۞ قَالَتْ اَنّٰى يَكُونُ لِى غُلَامٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِى بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ۞

20. Âyet: Meryem ﷺ dedi ki Benim nereden ve nasıl oğlum olabilir? Bana hiçbir insan dokunmadı. Asla zinâkâr bir kimse olmadım.

۞ قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ۞

21. Âyet: Cebraaîl ﷺ dedi ki söylediğim gibi; bu Allah'ın ﷻ bir ikramıdır ve olacak. Rabbin dedi ki bu olağan üstü iş; Bana kolaydır. Nasıl ki Atanız Âdem'i ﷺ baba ve ana olmaksızın yarattım. Aynen bunu da babasız olarak yaratıyorum. Yapmak ve yaratmak istediğim şeye "ol" derim ve derhâl olur. Hem bunu insanlara; bir âyet, Yaratanın Varlığına, Birliğine ve her şeye Kadir olduğuna bir delil, ayrıca insanlığa bir rahmet, her türlü kazanca ve seadete sebep yapacağız. Bunu kabullen, çünkü karar verilmiş ve bu iş bitmiştir. Mereyem'in ﷺ ensesine; emanet ruhu üfledi ve kayboldu ﷺ.

۞ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ۞

22. Âyet: Hulasa O Çocuğa derhâl hâmile oldu ve bu sebeple halktan uzakça bir yere acelece gitti.

۞ فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِى مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ۞

23. Âyet: Bir saat gibi bir zamanda meydana gelen Çocuğun doğum sancısı Meryem'i ﷺ bir hurma kütüğüne getirdi. Ona tutunarak doğumu yapmak istiyordu. Dedi ki keşke bu hâdiseden önce ölseydim de iyice unutulup hatırlardan çıkmış olsaydım. Bana ne iftiralar edecekler. Dînim ve Mü'minler zarar görecek.

۞ فَنَادٰيهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِى قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۞

24. Âyet: Derhâl; Allah Azıîmüşşân'ın yüce bir ikramı olarak henüz başı gözükmüş olan çocuk, Annesini tesellî için konuştu ve O'na ﷺ seslendi. Sakın üzülme. Rabbin; senin altından doğmakta olan Çocuğunu; insanlığa Mu'cizeler Sahıbi bir Efendi, Sana da pek Hayırlı bir Arkadaş olarak yarattı. Şimdi bak gör; alt tarafında, ayakucunda akıp giden bir nehir var edecek. Hem içecek hem de temizleneceksin.

۞ وَهُزِّيٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ۞

25. Âyet: Tutunduğun kuru hurma ağacını; Kendine doğru salla. (Bir anda yeşerip meyve verecek hâle gelen hurma ağacından) Sana; taze ve olgun hurma yemişleri dökülecek.

۞ فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُولِيٓ اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ۚ ۞

26. Âyet: Artık bu mübarek meyveleri ye ve mübarek tertemiz sudan iç. Gözün aydın olsun. Rabbin Seni; şerefli hanımların En Şereflisi kıldı. İnsanlardan bir kimse görürsen; de ki Ben Rahmân Azıîmüşşân'a Oruç adadım, bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.

۞ فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۭ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـــًٔا فَرِيًّا ۞

27. Âyet: Hulasa O'nu ﷺ taşıyarak Kavmine getirdi. Dediler ki ey Meryem! Gerçekten Sen şaşılacak bir şey ortaya getirdin.

۞ يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ۚ ۞

28. Âyet: Ey, Allah'a ﷻ itaat ve ibadette örnek insan olan Hâruun'un (pek Nâmuslu ve ibadette kusursuz) Kardeşi! Baban kötü bir kişi değildi. Annen de asla zinâ eden bir kadın olmadı.

۞ فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ۭ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۞

29. Âyet: Meryem ﷺ derhâl O'nu (Harika Çocuk Îsâ'yı ﷺ) gösterdi. Dediler ki Ana kucağında, sargıdaki bir bebekle; nasıl konuşabiliriz?

۞ قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ ۣ اٰتٰىنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ نَبِيًّا ۙ ۞

30. Âyet: O (Harika Çocuk) dedi ki bilesiniz ve idrak ediniz: Ben Allah Azîmüşşân'ın Kuluyum (ve Temsilcisiyim). Kesinlikle Bana Kitap verecek ve Peygamber yapacak.

۞وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۞

31. Âyet: Her yerde ve her zaman Beni Mübârek kılacak, bereketlere, rahmet ve seadetlere sebep yapacak. Yaşadığım müddetçe Bana; Namazı ve Zekâtı emretti.

۞وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۞

32. Âyet: Beni Anama itaatkâr ve faydalı bir İnsan yaptı. Beni zorba ve eşkıyalık yapan biri yapmadı.

۞وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۞

33. Âyet: Doğduğumda, öleceğim an ve tekrar diriltileceğim Kıyamet Gününde Rabbimin selâmı daima üzerimde olacak. (Anama ve Benimle olanlara ne mutlu...)

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۞

34. Âyet: Bak gör ve layıkıyla tanı. İşte Bu anlatılan Meryem ﷺ Oğlu İsâ'dır ﷺ. Başta Haktan ayrılan ve insanlık mertebesinden düşen Yahûdî ve Hıristiyan zalimler olmak üzere câhil ve sapıkların; üzerinde şüphe ve tereddüd ettikleri hak ve gerçek bilgileri; Rabbin doğru ve hak olarak açığa koydu. O da aynen Kitabın Kur'an'da anlatılandır. Yani Meryem ﷺ; sıdk ve tasdik ehli nice kullardan biri olarak seçkin bir Hanımdır. Allah'ın ﷻ varlığını ve Birliğini hakkıyla tasdik edip İman ve itaatinde kusuru olmayan, aşkla ve sadâkatle Rabbine ve Ma'bedine hizmet eden Saaliha bir hanımdır.

İsâ ﷺ; Âdem ﷺ misali; Allah'ın ﷻ "ol" emriyle yaratılıp var olan, seçkin kullardan bir Kul ve Sevgili bir Rasûldür ﷺ. Kendisi ve Anası; herkes gibi daima âlemlerin Rabbine muhtaç kullardır.

۞مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۖ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ۞

35. Âyet: Allah Azîmüşşân için; hiçbir eş ve çocuk edinmek olmadı. Böyle bir şeyi düşünmek dahi akıl sahibi olan için olacak şey değil. Semâvât, Arz ve tüm varlıklar; O'nun ﷻ yaratıp yaşattığı ve daima O'na ﷻ muhtaç varlıklardır. O ﷻ; Tek, eşi ve benzeri yok. Bir

kadın için; Güneşin eşidir deyip Güneşten çocuk yaptı demek ne kadar sapıklıksa; Allah Azîmüşşân'a; eş ve çocuk nispet etmek; kıyaslanamayacak derecede daha korkunç bir beyinsizlik ve sapıklıktır.

O Yüce Rahmân'ı ﷻ Tesbîh ederiz, yücelerden Yüce ve Bambaşka biliriz. O ﷻ bir şeyi, bir işi ve bir varlığı var etmeğe; karar verdiğinde; sadece ona "ol" der, o da derhâl olur.

۞ وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ۞

36. Âyet: Hulasa ey En Sevgili Rasûl Muhammed ﷺ! Tüm peygamberler ﷺ ve saalih kullar gibi Îsâ ﷺ haykırdı, Sen de haykırarak i'lân et: Bilesiniz ki Tek İlâh ve Tek Rab Olan Allah ﷻ; Rabbimdir, Beni yoktan Vareden, türlü ni'metlerle Yaşatan ve sizleri eğitip Yoluna erdirmem için Yetiştiren Sahıbim ve Efendimdir. Sırf O'na ﷻ, Tek Rabbinize kulluk yapın, O Eşsiz Âmirin ﷻ emirlerini tutun. İşte bu, yani sırf O'na ﷻ kulluk yapmak; Sırat-ı Müstekîmdir, En Doğru Yol ve Eşsiz Hayat Tarzıdır.

۞ فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَیْنِهِمْ ۚ فَوَیْلٌ لِّلَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدِ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ۞

37. Âyet: Buna rağmen hızip ve guruplar; Hakka muhalefet ederek farklı inanç ve görüşlerde oldular. Kâfir olanlara; Meşhed-i Azîmde (yani hazır bulunanların ve şâhidlik yapanların sayılamayacak derecede çok olacağı En Büyük Meydan ve En Büyük Günde), bütün şâhidlerin şâhidlik yapacağı O Kıyamet Gününde ve tüm insanlığın huzurunda korkunç la'net ve azap olacak. Tüm kâfirler korkunç azaba uğrayacaklar.

۞ اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ ۙ یَوْمَ یَاْتُوْنَنَا لٰكِنِ الظّٰلِمُوْنَ الْیَوْمَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۞

38. Âyet: Bize ﷻ geldikleri O Günde; her şeyi ve tüm gerçekleri; son derece iyi duyup iyi görecekler, hiçbir şeyi saklayamayacaklar ve asla inkâr edemeyecekler. Fakat zalimler bugün (Dünyada); apaçık bir sapıklık ve korkunç yanılgı içerisindeler, tüm hakîkatlere kördürler.

۞ وَاَنْذِرْهُمْ یَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِیَ الْاَمْرُ ۘ وَهُمْ فِیْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ۞

39. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Hasret Gününü, yani son derece acı ve pişmanlıkların yaşanacağı Kıyamet Gününü, dehşet ve korkunçluğunu anlatarak onlara haber ver, uyarılarda bulun. Çünkü O Gün karar verilip iş bitmiş, kesilen cezaya fidye vermek, yapılan hatadan

tevbe etmek vakti geçmiştir. Dolayısıyla O Gün için; bugün hazırlık yapın. Ama çoğu insanlar; bu uyarılara rağmen büyük gaflet içerisinde olup ne yapsan Îman etmezler.

۞ اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ۞

40. Âyet: Bilesiniz ki sizlerin elinde bulunan her şey dâhil; Yeryüzüne ve üzerinde bulunan herkese Biz ﷻ Vâris olacağız. Her şey Bizden geldiği gibi yine Bize kalacak. Îman eden veya inkâr eden herkes Bize döndürülecek ve Huzurumuzda toplanıp hesap verecek.

۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِبْرٰهِيمَ ۘ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۞

41. Âyet: Kitabın Kur'an'da İbraahîm'i ﷺ, gerçek Kimliğini ve hayat hikâyesini yâd eyle (anlat ve ders yap).

Bilesiniz ki O ﷺ; Sıddîk (pek Dürüst, olgun Îman ve Tasdik ehli sadâkatli bir Kul), Yüce Peygamber idi.

۞ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يٰٓاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْـًٔا ۞

42. Âyet: Yâd eyle o anı ki Babasına şöyle demişti: Ey Babacığım! Niçin; duymayan, görmeyen, Sana hiçbir faydası olmayan ve hiçbir zararı Senden uzaklaştıramayan varlıklara tapıyorsun?

۞ يٰٓاَبَتِ اِنِّي قَدْ جَٓاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِيٓ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۞

43. Âyet: Ey Babacığım! Bana; Sana gelmeyen yüce bir ilim geldi. Bana uy. Eğer Bana uyarsan seni, doğru ve Düzgün Yola, ebedî seadetin, sonsuz ni'metlerin ve Cennetin Yoluna erdiririm.

۞ يٰٓاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۘ اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ۞

44. Âyet: Ey Babacığım! Şeytana kulluk yapma. Bilesin ki Şeytan; Rahmân Azîmüşşân'a; saygısızca baş kaldıran bir azgındır.

۞ يٰٓاَبَتِ اِنِّٓي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۞

45. Âyet: Ey Babacığım! Sana; Rahmân Azîmüşşân tarafından büyük bir azabın dokunacağından korkuyorum. Çünkü Sen; Allah'ın ﷻ baş düşmanı Şeytana kul köle olup hizmet ediyorsun.

۞ قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِي يٰٓاِبْرٰهِيمُ ۚ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا ۞

46. Âyet: Babası dedi ki ey İbraahîm! Sen tanrılarımdan yüz çevirip onlara hakaret mi ediyorsun? Eğer bu yanlış söz ve davranışlarına son vermezsen; Seni taşlarla öldürürüm. Beni uzun bir zaman yalnız bırak.

۞ قَالَ سَلَامٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي ۖ اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا ۞

47. Âyet: İbraahîm ﷺ dedi ki Sana selâm olsun, hoşça kal. Senin için Rabbimden; mağfiret dileyeceğim, inkârcılığın ve putperestliğin pisliğinden arındırmasını isteyeceğim. Bilesin ki O ﷻ Bana; çok Lütufkâr ve pek Merhametlidir.

۞ وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُوا رَبِّي ۖ عَسٰٓى اَلَّٓا اَكُونَ بِدُعَاۤءِ رَبِّي شَقِيًّا ۞

48. Âyet: Rabbime dua edip kulluk yaparak sizlerden ayrılıyor, daima karşı çıktığım tanrılarınızdan ve Allah'tan ﷻ başka tüm taptıklarınızdan uzaklaşıyorum. Umarım ki Senin için yaptığım duamda (duası kabul edilmeyen) bir hayırsız olmam.

۞ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۞

49. Âyet: Onlardan ve Allah'tan ﷻ başka taptıklarından ayrılıp uzaklaşınca bir müddet sonra İbraahîm'e ﷺ; İshaak'ı ﷺ sonra da Torunu olarak Ya'kuub'u ﷺ bahşedip ikram eyledik. Sonra da hepsini peygamber yaptık ﷺ.

۞ وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۞

50. Âyet: Onlara ﷺ rahmetimizden bağış ve ikramlar verdik. Hem onlar için; yüksek mertebede sıdkın lisanını, yani İman ve tasdiki, Allah'a ﷻ kulluğu, O'nun ﷻ Kitabına ve Dînine uygunluğu konuşup tavsiye eden dil ve hâl verdik. Arkalarından da; Allah'ın ﷻ Dînini yaşayıp yaşatmakta saadık ve güzel önderler olarak dillenmelerini sağladık. En yüce

tarzda İman ve İslâm'a sahip olup şirkle, putperestlikle, inkâr ve zulümle mücadele ederek halkı; Hakka irşâd ederek iyilik ve yiğitlikte, cömertlik ve hizmette dillere destan oldular.

۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسٰى ۫ اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۞

51. Âyet: Kitabın Kur'an'da Mûsâ'yı da ﷺ yâd eyle. Gerçekten O ﷺ; ihlâsta (yani her şeyi Rabbine aid görmekte) çok başarılı olması sebebiyle; Rabbinin rızasına, dostluğuna ve yakınlığına seçilip aid kılınan bir Yüce Kul idi. O ﷺ; Rasûl Peygamberdi.

۞ وَنَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ۞

52. Âyet: Hanı O'na ﷺ; Ailesiyle beraber Medyen'den Mısır Ülkesine giderken; gayet soğuk ve karanlık bir gece, pek sıkıntılı bir hâlde yol sormak ve ateş yakacak bir şey almak için uzaktan gördüğü bir ışık sebebiyle vardığı Tur Dağının sağ tarafından seslendik ve gizlice Konuştuğumuz Dost olarak Kendimize O'nu ﷺ iyice yaklaştırdık. Orada O'nu ﷺ Peygamber yaptık ve Mu'cizelerle donatıp tüm ihtiyaçlarını gördükten sonra görevler verdik.

۞ وَوَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَآ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۞

53. Âyet: Rahmetimizden büyük bir ikram olarak Kardeşi Hâruun'u da ﷺ O'na (yardımcı) bir Peygamber olarak bahşedip ikram eyledik.

۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيْلَ ۫ اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۞

54. Âyet: Kitabın Kur'an'da İsmâîl Peygamberi de ﷺ yâd eyle. Gerçekten O ﷺ sözünde Saadık, pek dürüst, pek yararlı ve her işinde pek sağlam bir insandı. O ﷺ Rasûl Peygamberdi.

۞ وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ ۖ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ۞

55. Âyet: Ehline, Âilesine ve mensuplarına devamlı olarak Namazı ve Zekâtı emreder icraa ettirirdi. Rabbi katında; Razıî olunan pek Değerli ve pek Beğenilen bir Kul idi.

۞ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِدْرِيْسَ ۫ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ۞

56. Âyet: Kitabın Kur'an'da İdrîs Peygamberi de ﷺ yâd eyle. O ﷺ; hakîkaten Sıddîk (Allah'a ﷻ İman ve tasdikte, itaat ve teslîmiyyetinde çok başarılı, söz ve davranışlarında pek doğru ve dürüst) bir İnsan olup çok çalışıp dersler yaparak Allah'a ﷻ kullukta ve yaratılmışı eğitmekte çok dersler Veren bir Peygamberdi ﷺ.

۞وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۞

57. Âyet: Hulasa O'nu ﷺ yüce bir yere yükselttik. Dünyada yüksek makam sahibi olduğu gibi ma'nevî âlemde de pek yüce bir makama yükselttik.

۞اُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ ۖ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ۭ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا ۞

58. Âyet: Bak işte; Allah'ın ﷻ kendilerine yüce ni'metler verdiği bu anlatılanlar, yani Peygamberler ﷺ; Âdem'in ﷺ çocuklarından ve Nûh ﷺ ile beraber Gemide taşıdığımız seçkin insanların çocuklarından olan değerli kullarımızdır. Hulasa İbraahîm'in ﷺ, İsraaîl'in (Ya'kuub'un) çocuklarından olan, kendilerini İman ve İslâm'a erdirerek Tevhîd Da'vâsına hizmet için seçtiğimiz saalih insanların çocuklarından herkes; kendilerine Rahmân Azîmüşşân'ın Âyetleri okunduğunda ağlayarak kendilerini yerlere atarlar ve Secde ederlerdi. (Allah Teâlâ'nın selâmı üzerlerine olsun.)

۞فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۙ ۞

59. Âyet: O sevgili ve değerli insanlardan sonra bir arka, yani arkalarından gelen hayırsız bir topluluk o mübârek insanların yerine geldi yerleştiler. Namazı zaayi' ettiler, Namazsız bir topluluk oldular. Şehevâta (pis arzularına, canlarının çektiği iğrenç şeylere) uyup gittiler. Dünyada pis ve iğrençliklere daldıkları gibi Cehennem çukurlarından iğrenç bir çukura atılacaklar.

۞اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْـًٔا ۞

60. Âyet: Ancak tevbe eden, tüm pisliklerden kurtulup bütün kötülüklerden vazgeçerek Rabbine yönelen, hakkıyla Îman eden ve saalih amelleri (Îmanın gereği olan İlâhî buyruklardan ibaret tüm yararlı işleri) yapan her bir kimse müstesnâ. Bak işte bu duruma eren kimseler kurtuluşa ererler ve Cennete girerler. Onlara hiçbir zulüm ve haksızlık yapılmaz.

۞ جَنَّاتِ عَدْنِ ِالَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ ۚ اِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَاْتِيًّا ۞

61. Âyet: Yani Adn Cennetlerine (ebedî olarak kalınacak Cennetlere) girerler. Bu Cennetleri; Rahmân Azîmüşşân ﷻ kullarına; gayba Îman çerçevesinde ve görüp bilmedikleri hâlde, ma'na âleminde ve Rableri katında var olduğuna inanmaları sebebiyle müjdelemiş, itaat ehli Mü'min kullarını; O Cennetlere koyacağı sözünü vermiştir. Hiç şüphesiz O'nun ﷻ verdiği her bir söz kesinlikle yerine getirilir.

۞ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا اِلَّا سَلَامًا ۗ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۞

62. Âyet: O Cennetlerde asla boş söz ve rahatsız edici hareket duymazlar ve görmezler. Sadece selâm ve esenlik sözünü ve huzur verici sözleri duyarlar. Onların rızıkları sabah-akşam ve her istedikleri an ikram edilir.

۞ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۞

63. Âyet: Bak işte mükemmel güzellikleriyle anlatılan Bu Cenneti; kullarımızdan Rablerine ve peygamberlerine ﷺ ters düşmekten, şirkten ve tüm haramlardan kendilerini koruyan ve tüm buyruklarımıza sarılanlara mîras bırakacağız. Ebedî olarak onların yurtları olacak.

۞ وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهُ مَا بَيْنَ اَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۚ ۞

64. Âyet: Sevgili Peygamberimiz ﷺ; Cebraaîl'in ﷺ gecikmeksizin gelmesini arzu edince; Cebraaîl ﷺ şu açıklamayı yaptı: Biz sadece Rabbiyin emri ile iner geliriz. Önümüzardımız ve ikisi arasında olan, yani Biz ve her şey O'nundur ﷻ. Merak etme, Rabbin asla unutmaz. Özellikle Seni yalnız ve çaresiz bırakmaz. Rabbiyin vahyinin ve rahmetinin gecikmesinde **Senin için zarar değil, önemli yararlar vardır.**

۞ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ ؕ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ۞

65. Âyet: Semâvât, Arz ve aralarında olan her şey O'nundur ﷻ. O'na ﷻ kulluğa devam et. O'na kulluk yapmakta çok sabırlı ol. O'na ﷻ kulluk devamlı ve kuvvetli oldukça; rahmeti ve ikramları da devamlı ve kuvvetli olur. **O'na ﷻ bir adaş, yani O'nun ﷻ pek Güzel İsimlerine, sonsuz Yüce Sıfatlarına, kudret, kuvvet ve icraatlarına, Ezel ve Ebed oluşuna v.s. Şân ve Ahlakına sahip olan başka bir varlık daha tanıyor musun?** Kesin olarak bilirsin ki O'nun ﷻ adaşı, eşi, benzeri bir varlık yok. O ﷻ; Yaratandır. O'ndan ﷻ gayri ne varsa O'nun ﷻ yarattığı aciz ve muhtaç varlıklardır.

۞ وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ۞

66. Âyet: Câhil ve kâfir olan o insan diyor ki ölüp yok olduğumuzda tekrar diriltilip çıkarılacak mıyız?

۞ اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ۞

67. Âyet: Bu insan; düşünüp anlamaz mı? Önceden yokken ve hiçbir şey değilken; onu nasıl yoktan var ettik?

۞ فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۞

68. Âyet: Rabbine yemîn olsun ki onları öldükten sonra tekrar diriltip şeytanları, zulüm ve kâfirlikteki öncüleriyle beraber Huzurumuzda toplayacağız. Sonra tamamını getirip Cehennemin etrafına diz çökmüş oldukları hâlde dizeceğiz.

۞ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ۞

69. Âyet: Sonra; Rahmân Azîmüşşân'a, Peygamberine ﷺ ve Dînine karşı muhalif olup başkaldırmakta hangileri daha şiddetli ise önce onları aralarından çekip çıkaracağız. Onlara hakarette bulunup rezil ettikten sonra ateşin en korkunç yerine atacağız.

۞ ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ۞

70. Âyet: Sonra Biz; insanlar içerisinden Cehenneme girmeğe ve ateşte yanmağa kimler uygun ve kimler bu azabı hak etti ise onları pekiyi biliriz. Hiçbir kâfir dışarıda kalmaz, hepsini o Cehenneme sokacağız.

۞ وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۞

71. Âyet: Ey insanlar! Sizden hiçbir kimse yok ki Cehenneme girmesin. Herkes Oraya muhakkak girecek. Bu Rabbine kesin karar ve gerçekleşecek iştir.

۞ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ۞

72. Âyet: Sonra müttekîleri (Îman ve ibadetlerinde kusuru olmayan, her hangi bir konuda Rablerine ve Peygamberlerine ﷺ ters düşmekten korkup korunan, daima kendilerini Rablerinin yasaklarından koruyarak aşk ve sadâkatle sırf Rablerine kulluk yapan Mü'minleri) Oradan alıp çıkararak Cennetlere koyacağız. Zalimleri, şirk ehli olanları, tüm inkârcıları, hain ve münafıkları Cehennem içerisinde diz çökmüş ve tam bir çaresizlik içerisine düşmüş olarak bırakacağız.

Uyarı! İlâhî Kelâmı anlamak; İlâhî bilgilere ermekle olur. Bunun yolu da Allah Azîmüşşân'ın Sevgili Rasûlünü ﷺ canından çok severek O'nu ﷺ tasdik etmekle bulunur. Bütün varlığınla Allah Azîmüşşân'a ﷻ teslim olarak Yüce Rasûlüne ﷺ uyan ehl-i İslâm ve kâmil Müslim olacaksın. Allah'ın ﷻ nûr vermediği her kim olursa olsun; nûrsuz ve anlayışsızdır.

Bazıları diyor ki Cehenneme sadece kâfirler girecek. **Peki, Oradan sadece müttekîlerin çıkarılıp kurtarılacağından ne anlıyorlar?** Bilin ve anlayın ki herkes girecek, takvâ ehli olanlar çıkarılıp kurtarılacak.

۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ۞

73. Âyet: Gayet açık ve her şeyi hakkıyla açıklayan Âyetlerimiz insanlara okunduğunda; kâfirler Mü'minlere şöyle dediler: İki guruptan hangisi; makam ve mevki bakımından daha iyi, dernek ve topluluk bakımından daha güzel? İyi ve güzel durumda olanlar; Mü'minler mi, yoksa kâfirler mi?

۞ وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ۞

74. Âyet: Biz ﷻ bu kâfirlerden önce pek çok toplumu helâk ettik. Onlar; lüks eşya, zengin görünüm ve türlü imkânlar bakımından; bu zengin kâfirlerden; çok daha güzel ve görkemli idiler. Fakat rezil oldular.

۞قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى إِذَا رَاَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ ۚ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضْعَفُ جُنْدًا ۞

75. Âyet: Ey En Kâmil Peygamberim ﷺ! Adıma o inkârcılara de ki her kim sapıklık içerisinde ise Rahmân Azîmüşşân o kimseye; ömrü uzatsın, yardımlar yapsın ve fırsatlar versin. Sonunda kendilerine; inkârlarına karşılık tehdidle haber verilen azap ve rezilliği; ya Dünyada Müslimanların elinde acı çekerek öldürülecekleri veya esir edilecekleri durumu ya da Kıyamet Kopma anını gördüklerinde kesin olarak kimin yer ve durum bakımından çok daha kötü, ordu bakımından çok daha zayıf olduğunu görecekler. Orada ordu ve yardımcıları kalmayacak, dayanıp güvendikleri şeyler hiçbir işe yaramayacak.

۞وَيَزِيدُ اللّٰهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۞

76. Âyet: Allah ﷻ; hidâyete erenlerin hidâyetlerini, Mü'minlerin Îman ve ilimlerini daima artırıp kuvvetlendirir. Hulasa kalıcı güzellikler ve yararlı işler, üstün ahlak ve yüce kulluklar; Rabbin katında sevap ve dönüp varılacak yer bakımından çok daha hayırlı ve her şeyden değerlidir.

۞اَفَرَاَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِاٰيَاتِنَا وَقَالَ لَاُوتَيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا ۞

77. Âyet: Âyetlerimizi inkâr edip tanımayan kâfiri gördün mü? Buna rağmen diyor ki bana; mal, evlad ve yardımcılar verilecek. Ben çok daha fazla varlık ve imkânlara ulaşacağım.

۞اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۞

78. Âyet: Gayba muttali' mi oldu, Levh-ı Mahfuzda hakkında yazılı bir şey mi öğrendi, yoksa Allah'tan ﷻ bu dediğine dair söz mü aldı?

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۞

79. Âyet: Yok, o kâfirin dediği asla olmayacak. Onun dediğini; kendisine sormak için yazacağız. Mevcud malına, evladına ve yardımcılarına şımararak azgınlık yaptı. Daha fazlasına izin vermeyeceğiz. Ona azabı uzatacağız, rezillikler içerisinde, hor ve perişan edilişini artıracağız.

۞ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۞

80. Âyet: Dediğine, yani mal ve evladına da Biz Vâris olacağız. Her şeyi Bize kalacak. Bize; tek olarak, malı, yardımcısı olmaksızın gelecek ve hesabını göreceğiz.

۞ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۞

81. Âyet: Sapık kâfirler kendilerine; üstünlük sebebi olsunlar diye Allah'tan ﷻ başka ilâhlar edindiler.

۞ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۞

82. Âyet: Yok, asla umdukları olmadı ve olmayacak. Allah'ın ﷻ meleklerini ﷺ ve peygamberlerini ﷺ dahi ilâh edinmeleri onlara hiçbir şey kazandırmaz, aksine bu; korkunç zarara girmelerine sebep oldu. O şerefli kullar ﷺ; Rablerinden korkar ve saygıda kusur etmezler. O kâfirlerin kendilerine taptıklarını kabul etmeyecek ve onlara zıd düşüp muhalif olacaklar, tıpkı Dünyada Allah'ın ﷻ düşmanlarına; çetin düşman oldukları gibi.

۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۞

83. Âyet: Görmedin mi Biz; şeytanları, yani Şeytan ve temsilcilerini; kâfirlerin üzerine göndeririz de onları harekete geçirip türlü sıkıntılara, zulüm ve tahribata sevk ederler.

۞ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۞

84. Âyet: O kâfirler hakkında ve yaptıkları hususunda acele etme. Bilesin ki Biz; her şeyi sayıp kaydediyoruz.

۞ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا ۞

85. Âyet: Yâd eyle O Günü ki O Gün Müttekîleri (yani Allah'a ﷻ hakkıyla Îman edip teslim olmakla; şirkin zulüm ve kâfirliğin her türlüsünden ve İlâhî yasaklardan kendilerini tamamen koruyup korunan ve yüksek i'tibar kazanan Mü'minleri) Rahmân'ın Huzuruna ﷺ; Dünyada kıymetli atlar üzerinde devlet temsilcileri olan büyük elçilerin görünüm ve itibarlarının çok üstünde bir itibar sahipleri olan elçiler olarak toplarız. Bunlar; Dünya ehlince de itibarlı olan Ebubekr, Omer, Osmân, Alîler ve benzeri seçkin Mü'minler oldukları

gibi Bilâl, Suhayb, Selmân gibi fakîrlikleri sebebiyle halkın Dünyada fark etmediği ve fakat Allah (c.c) ve Rasûlü ﷺ yanında seçkin Mü'minlerdir. Onlara Yüce Huzura çıkarılmaları sonunda halkın durumları sorulur ve hak edenleri savunup şefaat ederler. O fakîrlerin dahi oradaki zenginlik ve ihtişamına; bakıp görenler hayran kalır. Zira onlar; başta canları olmak üzere her şeylerini Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ fedâ ederek Yüce Dîne hizmet ettiler, Kıyamete kadar O Yüce Önderi ﷺ izlediler, İzinden bir an şaşmadılar.

۞وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ۞

86. Âyet: Büyük suç işleyen zulüm ehli kâfirleri; darb ve işkenceler altında suya götürülen susuz hayvanlar gibi ağır baskılarla; aşırı susuzluklarıyla beraber Cehenneme süreceğiz.

۞لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۞

87. Âyet: Şefaat etme yetkisi verilen seçkin kullar; Allah'ı ﷻ inkâr edip saygısızca suç işleyen zalimlere şefaat etmeğe mâlik değiller ve sadece Rahmân'dan ﷻ söz alan ve kendisine şefaat izni verilenlere; yani sırf Allah'ın ﷻ izni ile kendilerinden Razıî olunan günahkâr Mü'minlere şefaat ederler.

۞وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۞

88. Âyet: İman ehli olduklarını iddia eden Yahûdî ve Hıristiyan kâfirler; tıpkı müşrik kâfirler gibi Rahmân ﷻ çocuk edindi dediler. Bunlara da şefaat olunmaz ve kurtuluş yüzü görmezler.

۞لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ۞

89. Âyet: Ey zalimler! Gerçekten sizler bu iddianızla; akılların şaşacağı pek iğrenç bir iftira ortaya koydunuz.

۞تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۞

90. Âyet: Bu iftiranızdan dolayı neredeyse; Semâvât parçalanacak, Arz çatlayacak, dağlar; Rahmân'ın gazabından korkmaktan dolayı yerlere kapanıp darmadağın olacak.

۞اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۞

91. Âyet: Semâvâtın, Arzın ve dağların sarsıntıları, düzensizlikleri ve halka yarar yerine zarar verir hâle gelmeleri; zalimlerin Rahmân'a ﷻ çocuk iddiasında bulunduklarından ve benzeri kâfirlikleri yapıp zulümler ve ahlaksızlıklar ortaya koymalarından dolayıdır.

۞ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ۞

92. Âyet: Hulasa Rahmân Azîmüşşân'a; çocuk edinmesi asla yaraşmaz, O'nun için bu; olacak şey değil.

۞ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّآ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ۞

93. Âyet: Semâvâtta ve Arzda hiçbir kimse yok ki Rahmân'ın kulu olarak O Yüce Rahmân'a gelmesin. O Kıyamet Gününde zulüm ve kâfirliğin azgın liderleri dahi yalvarıp yakarışlarda bulunarak diyecekler ki ey Rahmân, ey bizleri yoktan var edip sayısız ve türlü ni'metlerle Yaşatan! Hak ve Tek Ma'bûdümüz Sensin. Biz günahkâr kullarını affet. Dünyada yaptıkları gözleri önüne serilince; kendilerine la'net edecekler.

۞ لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۞

94. Âyet: Kesin olarak bilesiniz ki Rahmân ﷻ; hepsini ve tüm yapılanları bir-bir sayıp kaydetmektedir.

۞ وَكُلُّهُمْ اٰتِيهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۞

95. Âyet: Yaratılmışın tamamı O'na ﷻ Kıyamet Gününde tek-tek (herkes bir kendisi olarak) gelecek.

Bilgilendirme: Allah Azîmüşşân öyle bir Yüce Varlık ve sonsuz kudret Sahıbi ki bir anda sayısız kullarını muhatab alır ve her biri ile ayrı-ayrı Tek Kendisi olarak hesabını görür. Herkes zanneder ki Rabbim sırf benimle görüştü. Kâfirlere hesap çok uzun ve zor geçecek.

Görmez misiniz ki bir Güneş, bir atmosfer ve bir okyanus; bir anda sayısızı canlıyı muhatab alır ve hepsinin ihtiyacını aynı anda görür. Allah ﷻ bunlara benzemekten de Münezzeh ve Çok Yüce.

۞ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۞

96. Âyet: Bilesiniz ki Allah'a ﷻ ve O'nun gönderip emrettiklerine Îman eden ve Îmanlarının gereği olarak İlâhî buyruklardan ibaret olan tüm yararlı işleri yapanlara; Rahmân ﷻ bir sevgi ve sevilme ikram edecek. Onları; Kendisi sevdiği gibi sevdiklerine de sevdirecek.

۞ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۞

97. Âyet: Ey En Sevgili ﷺ! Hiç şüphe yok ki Bu Kur'an'ı; Senin Pâk Diline kolaylaştırdık, bilinir ve anlaşılır hâle getirdik ki her türlü zarardan korunmasını bilen sağlam karakterli insanları, yani gerçek Mü'minleri; sadâkatle yaptıkları kullukların pek değerli karşılıklarıyla müjdeleyesin. Bize hasım olup düşmanlıklarını sürdüren her bir azgın kâfir topluluğunu da korkunç kahır ve azabımızla uyarasın.

۞ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۞

98. Âyet: Akıllarını başlarına almazlarsa tarihe baksınlar. Pek çok azgın kavimleri helâk ettik, ezip geçtik. Onlardan hiçbir kimseyi hissedebiliyor musun? Ya da cılız bir nefes, az bir inilti duyabiliyor musun? Hiçbir şey hissedemez ve duyamazsın. Çünkü o azgınları tamamen imha ettik.

سُورَةُ طٰهٰ

TAA HÂ SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ طٰهٰ ۞

1 . Âyet: (طَالِبَ الرَّحْمٰنِ هَادِی الْخَلْقِ) Ey Rahmân'ı ﷻ İsteyip Arzulayan, ey halkın Önderi ﷺ!

۞ مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰىٓ ۞

2. Âyet: Sana Bu Kur'an'ı; şekaavet ehli olasın, uğursuz ve çaresiz kalasın diye indirmedik.

۞ اِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشٰى ۞

3. Âyet: Ancak ve ancak; âlemlere Rahmet olup Yaratandan korkmasını, yaratılandan utanmasını bilen ve aklını başına alıp insanlığının gereğini yapacak olan kulları hakkıyla uyarasın diye indirdik.

۞تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ۞

4. Âyet: Bu Kur'an; Elbette Arzı ve Yüce Semâvâtı Yaratan Rahmân Azıîmüşşân tarafından indirilmiştir. O sonsuz kudret Sahıbi Kıyamete kadar halkın her türlü ihtiyacını karşılayacak Kitabını indirmiş, Seni de Bu Kitabı ile âlemlere; Kıyamete kadar Tek ve Eşsiz Peygamber kılmışsa; Sen Rabbiyin izni ve yardımıyla yaratılmışın En Güçlüsü ve sonsuz imkânlar Sahıbisin.

(تَبَحْبَحْ يَا مُحَمَّدُ اَنْتَ هَيْصُورٌ تَوَجَّهْ حَيْثُمَا شِئْتَ فَاِنَّكَ مَنْصُورٌ)

Ey Muhammed ﷺ! Tam bir coşku, rahat ve huzurla hareket et. Sen eşsiz bir Aslan, olağanüstü Sultansın. İstediğin yere ve istediğin her hangi bir şeye yönel; muhakkak Rabbinden yardım görüp Muzaffer olacaksın.

۞اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ۞

5. Âyet: Rahmân ﷻ; Arş üzerine istivâ etti, Semâvâtı, Arzı ve bütün yaratılmışı çevreleyen ve pek büyük âlem olan muazzam çatı üzerinde egemenliğini ve iktidarını, her şeyi nasıl idare ettiğini tam olarak sergiledi.

۞لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ۞

6. Âyet: Semâvâtta, Arzda, aralarında ve yerin altında olan her şey O Yüce Rabbiyindir ﷻ. En Büyük Halîfem ve Tam Temsilcim olarak her şey dilediğimde emrinde olacak.

۞وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى ۞

7. Âyet: Eğer sözü açıktan söylersen; kulağı olan herkes nasıl Seni duyar ve bilirse Rabbin de elbette duyar ve bilir. Bilesin ki Rabbin kimsenin duymadığı ve bilmediği sırrı; göğüslerde saklı olanı ve akıllarda bulunanı da bilir. Hatta akıllara henüz gelmemiş, zamanla gelecek olan, karakterlerde bulunan en gizliyi de bilir.

۞اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۞

8. Âyet: Allah ﷻ; Kendisinden başka ilâh olmayandır. En Güzel İsimler, pek Yüce Sıfatlar ve Nitelikler O'nundur ﷻ. (Herkes, her şey ve bütün imkânlar Seninle olsa; O'nun ﷻ;

Seninle olmasına denk olabilir mi? Sana ve Seninle olanlara ne mutlu... Sana karşı çıkan ve ters düşenlere ne yazık...

۞وَهَلْ اَتٰيكَ حَدِيثُ مُوسٰى ۞

9. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Kardeşin ve Da'vâdaşın Mûsâ'nın ﷺ Hayat Hikâyesi Sana gelip ulaştı mı?

۞اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوٓا اِنِّٓى اٰنَسْتُ نَارًا لَعَلِّٓى اٰتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۞

10. Âyet: Medyen'den Mısır Ülkesine giderken karanlık ve soğuk bir gece; Âilesiyle birlikte yolu kaybetmiş, sıkıntıya düşmüştü. O vakit bir ateş gördü. Âilesine dedi ki durun, yerinizde bekleyin. Ben bir ateş fark ettim. Umarım ki ateş yakmak için bir ateş parçası getiririm. Ya da orada yol gösterecek bir rehber bulurum.

۞فَلَمَّآ اَتٰيهَا نُودِىَ يَا مُوسٰى ۞

11. Âyet: Ateşe vardığında; ey Mûsâ! Diye seslenildi.

۞اِنِّٓى اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۞

12. Âyet: Sesin Sahibi Allah şöyle dedi ﷻ: Bil ki Ben; Senin Rabbinim. Namazın hakîkatı olan Huzuruma ermiş bulunmanla Namazda çıkardığın gibi her iki na'lini, yani ayakkabılarını çıkar, Rabbinden gayri ile alakanı kes. Bilesin ki ibadetin en yüksek makamında Rabbinle bulunuyorsun ve Mukaddes Vâdîde, Tuvâ'dasın.

۞وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحٰى ۞

13. Âyet: Kullarım arasından Seni Peygamber seçtim. Sana tarafımdan vahyedilip söylenenleri iyi dinle.

۞اِنَّنِٓى اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِى ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِى ۞

14. Âyet: Bilesin ki Ben; âlemlerin Tek Rabbi Olan Allah ﷻ. Benden başka hiçbir ilâh yok. Bu sebeple sırf Bana kulluk yap, bir başka âmir tanıma. Beni anmak, tarafımdan anılmak ve yardımıma ermek için Namaz kıl.

۞ اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعٰى ۞

15. Âyet: Bilesin ki Kıyametin kopma vakti geliyor. Ben Kıyametin kopma vaktini tamamen gizliyor olmağa yakın davranıyorum. Vaktinin yaklaştığını gösteren bazı alametleri açığa koymakla tamamen gizlemedim. Yine de ansızın gelecek. Kıyametin kopmasıyla başlayacak olan Ahiret hayatını; herkesin koşuşturup yaptıkları, çalışıp kazandıkları ile karşılık görmeleri için murad ettim.

۞ فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰيهُ فَتَرْدٰى ۞

16. Âyet: Pis arzusuna ve bâtıl görüşüne uyarak Kıyametin kopacağına ve Ahirete Îman etmeyen sapık kâfir; Seni Kıyamete ve Ahirete inanmaktan, Ahirete Îman edip hazırlık yapmaktan vazgeçirmesin ki zarara girer, helâk olur.

۞ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسٰى ۞

17. Âyet: Allah Azıîmüşşân; Fir'avn'a ve insanlara gidip onları Îmana da'vet etmesi için Mûsâ'yı ﷺ; güçlü bir hâlde ve kuvvetli Mu'cizelerle hazırlamak için eğitime başladı ve sordu: Sağ Elindeki nedir ey Mûsâ ﷺ!

۞ قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ۞

18. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki o Benim asaamdır. Dinlenirken ve zor yerlerde yürürken ona dayanırım. Güttüğüm davar sürülerine ağaç yaprakları çırpar ve dökerim. Onda ihtiyacım olan başka özellikler de var.

۞ قَالَ اَلْقِهَا يَا مُوسٰى ۞

19. Âyet: Yüce Mevlâ buyurdu. Ey Mûsâ ﷺ! Onu yere bırak.

۞ فَاَلْقٰيهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ۞

20. Âyet: Derhal bıraktı. Ansızın süratle hareket eden büyük bir yılan oldu.

۞ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۖ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ۞

21. Âyet: Buyurdu ki onu tut, korkma. Onu önceki durumuna döndüreceğiz.

Elini; yılanın ağzına sokuyor ve asaa olarak eline geliyordu.

۞ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ۞

22. Âyet: Elini kanadına ekle, yani Sağ Elini; sol koltuğuyun altına sok ve çıkar. Hiçbir kötü durum olmaksızın bembeyaz, kusursuz muazzam bir nûr ve bir diğer Mu'cize olarak çıksın.

۞ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۞

23. Âyet: Çünkü Firavunun karşısına güç ve büyük imkânlarla çıkman gerekecek. Sana En Büyük Mu'cizelerimizden bazılarını göstermek için bunları arz ettik.

۞ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۞

24. Âyet: Firavuna git ve Onu durdur. O gerçekten azdı. Zulüm ve kâfirlikte haddi aştı.

۞ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۞

25. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki ey Rabbim! Göğsümü aç, içime genişlik ver.

۞ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۞

26. Âyet: İşimi ve görevimi Bana kolaylaştır.

۞ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۞

27. Âyet: Dilimden düğümü çöz, tutukluk olmasın.

۞ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۞

28. Âyet: Ki insanlar sözümü anlasınlar.

۞ وَاجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۞

29. Âyet: Âilemden Bana bir yardımcı görevlendir.

۞ هَارُونَ أَخِي ۞

30. Âyet: Kardeşim Hâruun'u ﷺ...

۞ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۞

31. Âyet: O'nunla ﷺ arkamı kuvvetlendir, Bana arka çıkıp destek versin.

۞ وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۞

32. Âyet: O'nu ﷺ görevimde ortağım yap.

۞ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۞

33. Âyet: Seni çok Tesbîh etmemiz için bu isteklerimi Bana ikram eyle.

۞ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۞

34. Âyet: Seni çok zikretmemiz için bunlara ihtiyacım var.

۞ إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ۞

35. Âyet: Seni biliyor ve tasdik ediyoruz ki Bizleri daima Gören ve Bilensin.

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ ۞

36. Âyet: Allah Azîmüşşân müjdeyi verdi: İstediğin her şey Sana verildi ey Mûsâ ﷺ!

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۞

37. Âyet: Hani hiç hissetmediğin bir zamanda bir başka defa pek büyük bir lütuf ve ikramda bulunduk.

۞ اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوحٰٓى ۞

38. Âyet: O vakit Sen kundakta bebe idin. Fir'avn ve taraftarları; Senin Kavmiyin erkek çocuklarını öldürüyorlardı. Annene tarafımızdan yapılan vahyi; vahyedip (ilham ederek) yol gösterdik.

۞ اَنِ اقْذِفِيهِ فِى التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِى الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَاْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّى وَعَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَاَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّىْ ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِىْ ۞

39. Âyet: Dedik ki Çocuğun Küçük Mûsâ'yı; bir sandığa bırak ve o sandığı da denize bırak. Deniz Onu sâhile bıraksın. Bunu yaptığında Mûsâ'yı; hem Benim hem de Mûsâ'nın Düşmanı olan Fir'avn alır. Ey Mûsâ! Sevgimi üzerine bıraktım ki Gözüm üzere, nezaret ve hımâyemde olasın, Seni fazlaca sevsinler, Benim Adıma Sana iyi bakıp korusunlar.

۞ اِذْ تَمْشِىٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَىْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ؕ وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِىْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ۞

40. Âyet: Benim bildiğimi; Annen elbette bilmiyordu. Seni Fir'avn'dan kaçırırken; Onun eline geçeceğini hiç hesab etmemişti. Duyunca fenalaştı ama imdadına yetişip metanet (sağlam duruş) ikram ettik. Kız kardeşin (Ablan); Anneyin görevlendirmesiyle etrafında gezip dolaşıyordu. Acıktığında; hiçbir kadının göğsünden süt emmediğini görünce; Rabbiyin hımâyesinde olduğunu gördü ve dedi ki size çok temiz bir ev halkını göstereyim mi? Buna onlar kefil olur, her sorumluluğu üstlenerek iyi bakarlar ve sütü farklı olan o kadının göğsünden süt emer. Böylece Annene tekrar verdik ki gözü aydın olsun ve üzülmesin. Sonra yetiştin, Seni evlad edinen Fir'avn'a muhalif olup Rabbine Saadık kul oldun. Atan Ya'kuub Peygamberin ﷺ Nesli olan Mü'minlerle görüşmeğe başladın. Bir kavgada Kendi adamını kollayıp Fir'avn'ın adamlarından bir kimseyi katlettin. Bu sebeple gam ve kedere boğuldun ve Rabbinden mağfiret diledin. O gamdan Seni kurtardık. Sonra Medyen Ehline, Medyen Şehrindeki Şuayb Peygambere ﷺ sığınmak için gizlice Mısır Ülkesini terk ettin. Hulasa Seni türlü belâ ve sıkıntılarla imtihan edip yetiştirdik. Medyen'li Zâtın yanında senelerce kaldın.

(Sekiz-on sene kalacağına dair pazarlık yapılmasına rağmen; yirmi sekiz sene kaldığı söylenir. Kâmil insanın dostluğuna elbet doyulmaz. Zira gerçek üstaz; mâddeten ve ma'nen eğitim, ders ve türlü kazanç kaynağıdır.)

Ey Mûsâ ﷺ! Sonra büyük bir kader üzerinde (yani aldığın ders, ilim, anlayış, etki ve yetki gibi muazzam bir mikdar ve yetki üzerinde) dönüp Mısır Ülkesine geldin.

۞ وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۞

41. Âyet: Hulasa ey Mûsâ ﷺ! Seni Kendim için seçtim ve Kâmil bir Peygamber yaptım.

۞ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوكَ بِاٰيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۞

42. Âyet: Sen ve Kardeşin; âyetlerimle, Varlığıma, Birliğime, yaratıp yaşattığıma, sonsuz kudretime ve Tapılacak Tek İlâh olduğuma delil olan alamet ve Mu'cizelerimle gidiniz. Beni zikretmek ve anlatmak hususunda asla gevşeklik göstermeyiniz.

۞ اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰى ۞

43. Âyet: Fir'avn'a gidin. Bilirsiniz ki O; zulüm ve kâfirlikte azdı, çok ileri gitti.

۞ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ۞

44. Âyet: Ona yumuşak sözlerle konuşun. Ola ki düşünüp öğüt alır, kahr u gazabımızdan korkar, Îman eder.

۞ قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَطْغٰى ۞

45. Âyet: Mûsâ Ve Hâruun ﷺ dediler ki ey Rabbimiz! Bize karşı taşkınlık gösterip azgınlık yapmasından korkuyoruz.

۞ قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِي مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ۞

46. Âyet: Yüce Mevlâ dedi ki Bilesiniz ki Ben daima yanınızdayım. Her an duyuyor ve görüyorum.

۞ فَأْتِيَاهُ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيٓ إِسْرَآئِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۖ قَدْ جِئْنَاكَ بِـَٔايَةٍ مِنْ رَبِّكَ ۖ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ۞

47. Âyet: Ona gidin ve deyin ki Bizler; Rabbiyin Peygamberleriyiz. İsraaîl (Atamız Ya'kuub ﷺ) Oğullarını (akrabalarımızı) Bizimle gönder. Onlara artık azab etme, işkence yapma. Bilesin ki Rabbinden Büyük Bir Mu'cize getirdik. Allah'ın ﷻ selâmı (koruması, esenliği ve huzuru) Hidâyete (İman ve İslâm'a) erenleredir. Bilesin ki Biz daima doğruyu ve gerçeği söyleriz.

۞ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَآ أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۞

48. Âyet: Bize Rabbimiz tarafından vahyedilip söyleniyor ki azap; İlâhî buyrukları yalanlayan, inkâr ederek dönüp giden her bir kâfir üzerine iner ve uygulanır.

۞ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَىٰ ۞

49. Âyet: Fir'avn dedi ki ey Mûsâ! Rabbiniz kimdir?

۞ قَالَ رَبُّنَا الَّذِيٓ أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۞

50. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki Rabbimiz; her şeyi yoktan var edip herkese ve her şeye varlıklarını ve karakterlerini Veren, daima yarattıklarına; her hususta ne yapacaklarına dair yol Gösterendir.

۞ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۞

51. Âyet: Fir'avn dedi ki önce gelip geçen toplumların durumu nedir?

۞ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ ۖ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى ۞

52. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki onların tamamının bilgisi, her bir kimsenin nerede, ne zaman nasıl öldüğü, vücudu kokuşup ne kadar kurtçuk meydana geldiği, o kurtçuklar ölüp ne kadar sinek meydana geldiği tekrar onlar ölüp kemiklerle beraber nasıl toz zerreciklerine dönüştüğü, her bir zerrenin neyle karıştığı ve nerede olduğu, ruhların ne durumda bulunduğu bilgileri Rabbimin katında Muazzam bir Kitapta korunmaktadır. Rabbim asla yanılmaz ve unutmaz.

۞اَلَّذِی جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِیهَا سُبُلًا وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتّٰى۞

53. Âyet: Ey insanlık! Rabbiniz öyle bir kudret ve merhamet Sahıbi ki yoktan zerreler yarattı. Zerrelerden küreler yaptı. Yeryüzünü sizler için yayıp döşedi. Sizlere yollar dizdi, yüksek dağlardan geçitler açtı. Gökten su indirmektedir. O su ile bitki olarak her türlü rızkınızı; çeşit-çeşit çıkarmaktadır.

۞كُلُوا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ اِنَّ فِی ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِاُولِی النُّهٰى۞

54. Âyet: Yiyiniz ve hayvanlarınızı otlatıp besleyiniz. Bütün bunlarda; aklını her türlü pislikten uzak tutan olgun insanlar için âyetler, Allah'ın ﷻ Varlığına, Birliğine, sonsuz kudretine, yarattığını nasıl yaşattığına alametler ve dersler var.

۞مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِیهَا نُعِیدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى۞

55. Âyet: Ey kullarım! Sizleri O Arzdan (topraktan) yarattık. Tekrar o toprağa döndürüp yok ediyoruz. Diğer bir kez daha diriltip o topraktan çıkaracağız.

۞وَلَقَدْ اَرَیْنَاهُ اٰیَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى۞

56. Âyet: Hulasa O Fir'avn'a bütün âyetlerimizi ve delillerimiz gösterdik. Fakat yalan deyip inkâr ederek Îman etmeğe yanaşmadı, Haktan yan çizip uzaklaştı.

۞قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ یَا مُوسٰى۞

57. Âyet: İnad edip sahtekârlık yaparak dedi ki ey Mûsâ! Sihirbazlık yaparak bizleri topraklarımızdan çıkarmağa mı geldin?

۞فَلَنَاْتِیَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَیْنَنَا وَبَیْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى۞

58. Âyet: Senin sihrin gibisini biz de yapıp ortaya koyacağız. İkimiz arasında; bizim ve Senin yalan çıkmayacağımız orta bir yerde; uygun bir buluşma vakti belirle.

۞ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۞

59. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki buluşma vaktimiz ve yerimiz; halkın (bayram için) süslenme günü toplanma yerleri ve toplandıkları kuşluk vaktidir.

Uyarı: Konferans, toplantı v.s. işlerinizi; boş ve geniş vakitlere denk getirin. Namaz vakitlerine riayet edin.

۞ فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتٰى ۞

60. Âyet: Fir'avn dönüp gitti. Plan ve hilesini tamamen topladıktan sonra geldi.

۞ قَالَ لَهُمْ مُوسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ۞

61. Âyet: Mûsâ ﷺ sihirbazlara dedi ki yazıklar olsun sizlere. Allah'a ﷻ yalan isnad ederek iftira etmeyin, gösterdiğiniz sihirlere; "bunlar da Allah'ın ﷻ mu'cizeleridir" demeyin. Siz insanların kurtuluşu için; Allah'ın ﷻ; gönderdiklerine yalan demeyin. Sihir ve büyüyü; O'nun Mu'cizesinin karşısına koymayın. İnkârdan vazgeçin. Bir azab ile kökünüzü kazıyıp sizleri yok etmesi için inkâr ve iftiralarınıza devam etmeyin. Kim iftira etmişse korkunç zarara girip helâk olmuştur. Sihrinizin yalan ve düzmece gösteriler olduğunu göreceksiniz.

۞ فَتَنَازَعُوٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ۞

62. Âyet: Sihirbazlar; aralarında yapacakları işi çekişip tartıştılar. Mûsâ'nın ﷺ etkin konuşmasıyla ilgili gizlice konuşmalarını, O'nun ﷺ sihirbaz olamayacağını aralarında görüştüler, ancak sır yapıp gizlediler, kimseye hissettirmediler, sezdirmediler.

۞ قَالُٓوا اِنْ هٰذٰنِ لَسَاحِرٰنِ يُرِيدٰنِ اَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ۞

63. Âyet: Fir'avn ve destekçileri; sihirbazlara iltifat edip övgüler yağdırarak başarılı olmaları için gayrete getirmeğe çalıştılar ve dediler ki Bu İkisi (Mûsâ ve Hâruun ﷺ) iki sihirbazdır. Sihirleri ile sizleri ve Bizleri topraklarımızdan çıkarıp buralara Kendileri yerleşmek istiyorlar. Hulasa sizlerin; yollara örnek pek şerefli yolunuzu, Mısır Ülkesinin halkının yüksek hayat tarzınızı alıp götürmek, ortadan kaldırmak istiyorlar.

۞ فَاَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ۞

64. Âyet: Hulasa ey sihir ustaları; saf tutup karşılarına geçerek sihir planlarınızı ve hilelerinizi birleştirin. Bugün kim üstün gelirse; o iflah olacak, bol ve pek değerli ödüllerle; kurtuluşa erecek, bol ni'metler içerisinde yaşamağa kavuşacak.

۞ قَالُوا يَا مُوسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ۞

65. Âyet: Sihirbazlar dediler ki ey Mûsâ! Ya sen elindekini yere bırak, ya da bizler önce bırakanlar olalım.

۞ قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ۞

66. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki yok, Ben değil; sizler hünerlerinizi ortaya koyun. Birden sihirbazların ipleri ve değnekleri yaptıkları sihirden dolayı; Mûsâ'ya ﷺ hayalleniyor ve süratle hareket eden canlı yılanlar suretinde görünüyordu.

۞ فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ۞

67. Âyet: Mûsâ ﷺ; içinde korku hissetti.

۞ قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ۞

68. Âyet: Dedik ki ey Mûsâ ﷺ! Korkma. Sen pek Yücesin, olağanüstü Üstünlük sergileyeceksin.

۞ وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ۭ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ۭ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ۞

69. Âyet: Sağ Elinde tuttuğun Asaanı bırak; onların yaptıklarının tamamını yutsun. Onların yaptıkları sadece; sihirbazın oyunudur. Hakikatte ipler; ip, değnekler de değnek. Sadece şuurları bozup gözleri; boyuyorlar. Onlar; sadece sahte görüntüdür. Sihirbaz; sihrini yaptığında iflâh olmaz, bir zafer elde edemez. Zira yaptığı geçici bir oyundur. (Misal: Sihirbaz; bir nesneyi para olarak gösterir, ancak o parayı götürüp bir şey alamaz.)

۞ فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هٰرُونَ وَمُوسٰى ۞

70. Âyet: Mûsâ ﷺ; derhâl Asaasını yere attı. Gerçekten korkunç ve pek büyük, çok iri olmasına rağmen; çok hareketli bir yılan oldu. Onların iplerini ve değneklerini tamamen yutup yok etti. Bu gerçeği gören sihirbazlar; Allah'a ﷻ Secde etmek için derhâl yere atıldılar ve dediler ki Mûsâ'nın ve Hâruun'un ﷺ Rabbine, Kendisinden başka Rab olmayan Allah'a ﷻ Îman ettik.

۞ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ ۖ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَىٰ ۞

71. Âyet: Fir'avn dedi ki ben izin vermeden önce Mûsâ'nın ﷺ Rabbine Îman ettiniz öyle mi? Gerçek açığa çıktı ki Mûsâ ﷺ sizin büyük ustanızmış. Sizlere sihri O öğretmiş. Sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama (sağ el, sol ayak) olarak keseceğim. Sizleri işkence ile öldürüp parçalarınızı hurma ağaçlarının gövdelerine asacağım. Hangimiz, Ben mi yoksa Mûsâ'nın ﷺ Rabbi mi azap etme bakımından çok daha şiddetli ve daha kalıcı öğreneceksiniz. (Kendisini akıllı gören Fir'avn; ahmakça sahtekârlık yaptı, inkârından vazgeçmedi.)

۞ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ ۖ إِنَّمَا تَقْضِي هٰذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۞

72. Âyet: Sihirbazlar dediler ki ey azgın! Bundan sonra seni; asla bizlere gelen ve gözüken apaçık Mu'cizelere tercih edip üstün tutamayız. Kaldı ki senin gibi bir yalancıyı, inad sahtekârı; bizleri yoktan Vareden Rabbimizle asla kıyaslamayız. Hakkımızda vereceğin kararı ver. Sen; sadece Bu Dünya hayatında; Rabbimizin fırsat verdiği kadar karar verirsin.

۞ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۗ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۞

73. Âyet: Bilesin ki Biz artık Rabbimize, bizleri yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan Sahıbimize Îman ettik. Muradımız; sadece bizi affetmesidir. Hata ve günahlarımızı, bizi zorladığından dolayı O'nun ﷻ Rasûlüne ﷺ karşı yaptığımız sihir günahını; silmesini ve her

kötülükten bizleri arındırmasını diliyoruz. Hulasa Allah ﷻ pek İyi, Çok Üstün ve Ebedî olarak Kalıcı sırf O'dur ﷻ. Sen kahrolup gideceksin.

(Mûsâ ﷺ Asaasını tekrar bırakınca korkunç bir ejderha, olağanüstü büyüklükte yılan olup Fir'avn'a ve adamlarına doğru yürüyünce panikledîler. Çokça ezilenler oldu. Rezil ve perişan alçaklar olarak şımarıklık içinde gelişlerinin aksine sürünerek gittiler. Mûsâ ﷺ Îman edip tüm yaptıklarından tevbe eden o yiğitlerle beraber orayı terk etti. Sonunda Mûsâ ﷺ akıllanmayan Fir'avn ve Ona destek veren Kavmini denizde boğdu.)

۞ اِنَّهٗ مَنْ يَّاْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَاِنَّ لَهٗ جَهَنَّمَ ؕ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ۞

74. Âyet: Ey kullarım! Şu gerçeği iyi biliniz: Kim Rabbine, yani Kıyamet Günü Yüce Huzuruna ﷻ suçlu bir kâfir ve hain olarak gelirse; Bilesiniz ki o kimseye Cehennem var. Orada ölmez, ebedî olarak yanar. Canı çıkmaz, ancak diri de sayılmaz. Çünkü ateş onu bir an bırakmaz, asla dinlenmeğe fırsat verilmez.

۞ وَمَنْ يَّاْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصّٰلِحٰتِ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الدَّرَجٰتُ الْعُلٰى ۙ ۞

75. Âyet: Kim de O Yüce Rabbe; İlâhî buyruklardan ibaret hayırlı ve yararlı işler yaparak ve Mü'min olarak gelirse; bu gibi kimseler için pek yüce dereceler var.

۞ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا مَنْ تَزَكّٰى ۞

76. Âyet: O Yüce dereceler; Adn (ebedî ikamet) Cennetleridir. Altlarından ve oradaki köşklerin altından pek hoş içecek nehirleri akar. Oralarda ebedî olarak kalacaklar. Bak bu muazzam ücretler ve yüce ni'metler; şirkin, kâfirliğin, hainlik, haksızlık ve her türlü kötülüğün kirlerinden arınan olgun Mü'minlerin mükâfaatıdır.

۞ وَلَقَدْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِىْ فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيْقًا فِى الْبَحْرِ يَبَسًا ۙ لَّا تَخٰفُ دَرَكًا وَّلَا تَخْشٰى ۞

77. Âyet: Bir hakîkat de şudur: Mûsâ'ya ﷺ vahyettik ve şöyle dedik: Gece vaktinde kullarımı al götür. Denize Asaanla vurarak onlara kupkuru bir yol aç. Düşmanın gelip yetişerek sizleri yakalamasından ve çamura batmak v.s. tehlikelerden endişe etme.

Bilgilendirme: Şuara Sûresinde geleceği üzere; Kavmini Fir'avn'dan kurtarmak için götürürken önlerine deniz çıkmış, Kavmi; yakalandık diye Mûsâ'ya ﷺ sataşmalarda bulunmuşlardı. Mûsâ ﷺ; Rabbim Benimledir deyip O'nun ﷻ koruması altında hareket ettiğini anlatmış, Rab Teâlâ da Asaasıyla denize vurmasını emretmiş ve on iki yol açılmıştı. Bu Mu'cizeyi görmelerine rağmen; açılıp yollar hâline gelen denizin dibindeki çamura batabilecekleri korkusuyla girmek istemediler. Allah ﷻ derhâl kuru yollar hâline çevirdi.

Uyarı: Tarih boyunca münafık ve bölücü hainlerle buyruk tutmayan zayıf Îmanlılar; Allah'ın ﷻ düşmanlarına tavuk; dürüst ve Dîndar yöneticilere horoz olmuşlar. Allah'ın ﷻ düşmanlarına karşı tamamı savaşçı olan yüce peygamberlerin ﷺ en cesur, en yiğit ve en kahraman olanlarından Olan Mûsâ'nın ﷺ Mü'minlere olan merhamet ve yumuşaklığını istismar eden zavallılar; daima O'na ﷺ itiraz etmiş, ters düşmüş ve buyruk tanımamıştır. Yüce Mevlâ'mız bizi; katından rahmet olan Îmanlı yöneticilerimize hainlikten korusun.

۞ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُوْدِهٖ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۞

78. Âyet: Hulasa Mûsâ ﷺ ve Kavmi denizi geçince Fir'avn ve ordusu peşlerinde denize girdiler. Mûsâ ﷺ ve Kavmi çıkınca; Fir'avn'ı ve ordusunu denizden kuşatan kuşattı ve hepsi boğuldu.

۞ وَاَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهٗ وَمَا هَدٰى ۞

79. Âyet: Özet olarak Fir'avn Kavmini elbette Îman ve İslâm'a, ebedî huzur ve seadete erdirmedi, onları sapıklığa, sonu korkunç zarar olan yanlış yola sürükledi. Ma'sum insanlara hayatı dar etmelerine karşılık korkunç sularda boğularak helâk oldular, onunla kurtulmayıp boğulmanın ardından sonsuz ateşlere gömüldüler.

۞ يَا بَنِيْٓ اِسْرَآئِيْلَ قَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوٰعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّوْرِ الْاَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ۞

80. Âyet: Ey İsraaîl (Ya'kuub Peygamber ﷺ) Oğulları! Rabbinizin sizlerdeki ni'metlerini hatırlayın ve şükredin. Sizleri O Büyük Düşmanınızdan kurtardık. Tur Dağının sağ yanında Hayat Kitabınız Tevrat'ı sizler için Peygamberinize ﷺ vermek üzere sözleştik ve verdik. Çölde Allah ﷻ için yaptığınız yolculukta sizlere; ni'metlerin ve etlerin en değerlisi olan bıldırcın eti ve bal indirip rızıklandırdık.

۞ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوٰى ۞

81. Âyet: Sizlere verdiğimiz helâl rızıkların en hoş ve en kıymetlisinden afiyetle yiyin. Verilen bu rızık hakkında israf ederek ve nankörlükte bulunarak azgınlık yapmayın ki başınıza gazabım iner. Kime gazabım inerse o kimse kesinlikle Cehenneme uçar.

۞ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ۞

82. Âyet: Bilesiniz ki Ben; her türlü günahtan tevbe eden ve hakkıyla Îman edip saalih ameller icraa eyleyen kimse için sonsuz mağfiret Sahıbiyim. Günahlarını siler, varlıklarını arındırırım. Sonra da o kimse; İslâm'a ve ebedî seadete ermişlerden olur.

۞ وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسٰى ۞

83. Âyet: Ey Mûsâ ﷺ! Kavminden koparıp Benimle özel konumda konuşmak için Bu Önemli Yere Seni acele getiren nedir?

۞ قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلٰى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ۞

84. Âyet: Onlar; şu izimde gelmekte olanlardır. Ey Rabbim! Razıî olman için Sana acele geldim.

۞ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۞

85. Âyet: Senden sonra, yani onlardan ayrılmandan sonra onları; çetin bir imtihana tâbi' tutup sıkıntıya soktuk. Sık-sık pis arzularına uymaları sebebiyle onları çetin bir imtihana tâbi' tuttuk ve Sâmirî'nin onlara buzağı heykeli yaparak onları yoldan çıkarmasına izin verdik. Sâmirî onları; sapıklığa düşürdü.

۞ فَرَجَعَ مُوسٰى إِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۞

86. Âyet: Mûsâ ﷺ gayet öfkeli ve üzüntülü olarak derhâl Kavmine döndü. Dedi ki ey Kavmim! Rabbiniz sizlere; pek Güzel Olanın va'dini, yani Hayat Kitabınız olacak Tevrat'ın sözünü vermedi mi? Ben bunun için gidince; Bensiz geçen zaman sizlere çok mu uzun geldi. Yoksa Rabbinizin Dîninden çıkmakla; Rabbinizin gazabının başınıza inmesini mi istediniz de daima İzimde olup Allah'a ﷻ Îmandan vazgeçmeyeceğinize dair Bana verdiğiniz söze ters düştünüz?

۞قَالُوا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَى السَّامِرِيُّ۞

87. Âyet: Dediler ki Sana verilen söze; kendi gücümüz ve irademizle ters düşmedik. Fakat biliyorsun ki Fir'avn Kavminden alıp yüklendiğimiz süs eşyasından ibaret yükler vardı ya. Onları bir yere attık. Aynen Sâmirî de attı.

۞فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوْا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰى فَنَسِيَ۞

88. Âyet: Hulasa Sâmirî onlara; bir buzağı, sadece böğürmesi olan cansız buzağı cesedi, yani buzağı heykeli yapıp çıkardı ve dedi ki bu sizin ve Mûsâ'nın ﷺ ilâhıdır. Mûsâ ﷺ bunu bırakıp gitti, yanlış yerde arıyor.

۞اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا۞

89. Âyet: Yaratılmışın en şereflisi olarak yaratılan insanlar; âlemlerin Rabbi Olan, yoktan var edip türlü ni'metlerle Yaşatan, her bir yarattığını yönetip yol Gösteren Allah'ı ﷻ; alçak bir nesneden niçin seçemezler? Sâmirî'nin sapıkları görmüyorlar mıydı ki o zavallı heykel; onların dua ve yakarışlarından habersiz olmakla onlara hiçbir sözü geri çeviremiyor, cevap vermek nedir bilmiyordu. Kendisine tapanlara fayda, karşı çıkanlara zarar vermeğe gücü bulunmuyor, şaştıklarında yol göstermiyordu.

۞وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ۞

90. Âyet: İşin öncesinde Hâruun ﷺ uyarıp demişti: Ey Kavmim! Bu nesneyle fitneye uğratılıp kâfirliğe düşürüldünüz. Bilesiniz ki sizin Tek Rabbiniz Rahmân'dır ﷻ, yarattıktan

sonra sonsuz rahmeti ve ni'metleriyle sizleri yaşatıp tüm yarattıklarını idare Edendir. Bana uyunuz ve buyruklarıma itaat ediniz.

۞ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوسٰى ۞

91. Âyet: Dediler ki Mûsâ ﷺ dönüp gelinceye kadar buna ibadet etmeğe devam edeceğiz.

۞ قَالَ يَا هٰرُونُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۙ ۞

92. Âyet: Mûsâ ﷺ geldi ve dedi ki ey Hâruun ﷺ! Bunların saptıklarını gördüğün vakit; Sana ne engel oldu da bir şey yapmadın?

۞ اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۫ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِى ۞

93. Âyet: Sen Bana uymadın mı, emrime karşı mı geldin?

۞ قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِى وَلَا بِرَاْسِى ۚ اِنِّى خَشِيتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِىٓ اِسْرَآئِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِى ۞

94. Âyet: Hârun ﷺ dedi ki ey Kardeşim! Sakalımı ve başımdaki saçımı tutup çekiştirme. Beni bu reziller karşısında gülünç duruma düşürme. Uyarım karşısında Bana başkaldırdılar. Israr etsem kavga çıkacaktı. Bu sebeple Senin; "sözümü gözetip dikkat etmedin de İsraaîloğulları arasında ayrılık çıkardın" demenden korktum.

۞ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِىُّ ۞

95. Âyet: Mûsâ ﷺ döndü Sâmirî'ye sordu: Ey Sâmirî! Senin bu korkunç işin ne oluyor?

۞ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِى نَفْسِى ۞

96. Âyet: Sâmirî dedi ki ben bunların görmediğini gördüm. Senin yanında Yüce Elçi Cebraaîl'in ﷺ izinden bir avuç toprak almıştım. Onu erimiş mücevherlere attım. O toprak

sebebiyle bu heykel hareketlenip böğürmeğe başladı. Nefsim (kalbim ve aklım) beni kandırıp bu işi hoş göstermekle böyle bir şey yaptım ki şöhret kazanır ve bana uyanlara lîder olurum.

۞ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ ۖ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۖ لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۞

97. Âyet: Mûsâ ﷺ dedi ki değil lîder olman, Allah'ın ﷻ kullarına hizmetkâr dahi olamayacaksın. Sana Allah ﷻ la'net etti. Defol git. Senin için bu Dünyada tek başına dertli-kederli rezil bir hayat var. Bana dokunmayın, benden uzak durun diyerek perişan olacaksın. Bir de Rabbimin Seni sorgulayacağı Ahirette hesap vakti var ki asla vazgeçilmeyeceksin, Yüce Rabbim seni tutup korkunç ve ebedî bir cezaya çarptıracak. Tapmaktan vazgeçmediğin tanrına, rezil heykele bak. Onu yakacağız ve ufalayıp küllerini denize serpeceğiz.

۞ إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۞

98. Âyet: Ey Allah'ın ﷻ kulları; sizin Tek İlâhınız; ancak ve ancak Allah Azîmüşşân'dır ki ilmiyle (ve kudretiyle) her şeyi kuşatmıştır.

۞ كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۞

99. Âyet: Ey Muhammed Mustafâ ﷺ! Bak işte bu anlattıklarım gibi geçmişin haberlerini Sana hikâye edip anlatıyorum. Hakîkaten Biz Katımızdan Sana; Muazzam bir anlatım, ders ve öğüt Kaynağı, Eşsiz Hayat ve En Üstün Nizam Kitabı Olan Kur'an'ı indirdik.

۞ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۞

100. Âyet: Kim O'ndan yüz çevirir ve uzak yaşarsa; kesinlikle Kıyamet Gününde büyük bir vebali, ağır bir suçu taşıyarak gelir.

۞ خَالِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۞

101. Âyet: O vebalin neticesi olan o azabın içerisinde ebedî olarak kalır. Kur'an'dan yüz çevirip O'ndan uzak yaşayanların Kıyamet Günü taşıdıkları o vebal, o ağır yük ve onun sonucu olan azap ne kadar kötüdür.

Uyarı! Bu Âyet-i Celîleye rağmen; Kur'an okumanın, ezberlemenin ve üzerinde çalışıp ders yapmanın farz-ı kifâye (yani bir memlekette; birkaç kişinin bu görevi yapmasıyla halkın sorumsuz) olması görüşü ne tuhaf. Görülüyor ki Bu Ümmetin Kur'an'dan gafil ve câhil yaşamalarında; ulemanın suçu pek büyük.

۞يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۞

102. Âyet: Ölülerin diriltilmesi için ikinci kez Suura üfürüldüğü günü yâd eyle. Büyük suç sahıbi kâfir ve hainleri; kara yüzlü ve mavi gözlüler olarak toplar ağır bir hesaba çekeriz.

۞يَتَخَافَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۞

103. Âyet: Aralarında gizlice konuşurlar ve derler ki Dünyada on gün kadar kaldık. Yazıklar olsun, bu sonsuz azabı çekmeğe değer miydi?

۞نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۞

104. Âyet: Biz ne konuştuklarını ve ne konuşacaklarını çok iyi biliyoruz. O kâfirlerin yolca, hesab edip ölçüp tartma tarzı bakımından en üstün ve en başarılı olanı diyecek ki Dünyada bir gün kaldık. (Gerçek ilim sahıpleri ve Mü'minler diyecekler ki Dünyada ve Kıyamete kadar kabirlerinizde; Allah'ın ﷻ Kitabı Levh-ı Mahfuzda yazılı olduğu kadar kaldınız. Ebedî seadet ve sonsuz ni'met yurdu Cenneti hak edecek kadar Dünyada bir ömür sürdünüz ama kıymetini bilemediniz.)

۞وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۞

105. Âyet: Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Sana; Kıyamet Koptuğunda dağların durumunu ve ne olacağını soruyorlar. De ki Rabbim onları; un ufak edip toz hâlinde savuracak.

۞فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۞

106. Âyet: O tozları yerlere serecek, mükemmel vaziyette dizilmiş ve dümdüz bir ova hâline koyacak.

۞لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۞

107. Âyet: Öyle bir düz saha ki hiçbir eğrilik, çukur ve tümseklik göremeyeceksin.

۞يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ۞

108. Âyet: İsraafîl ﷺ; diriltilip kabirlerden kalkış için ikinci kez Suura üfürüp çağırdığında; O Yüce Çağırıcıya herkes uyacak ve süratle koşacaklar. Hiçbir eğrilik, sağa-sola sapma ve kaçıp saklanma gibi imkân olmaksızın herkes koşup varacak. Orada Rahmân Azîmüşşân'dan ve azametinden dolayı halk dehşete kapılarak sesler kısılır, sadece bir fısıltı duyarsın.

۞يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ۞

109. Âyet: O Gün şefaat kimseye fayda vermez, sadece Rahmân'ın ﷻ izin verdiğine ve konuşmasından Razîi olduğu kimselere fayda verir.

۞يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهٖ عِلْمًا ۞

110. Âyet: Onların önlerinde ve arkalarında olanı, yaptıklarını ve yapacaklarını tam olarak bilir. Rahmân'ı ﷻ onlar; ilimleriyle kavrayamazlar, bildiğini de elbette bilemezler.

۞وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ ۗ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۞

111. Âyet: O Gün bütün yüzler, önde gelen varlıklar ve önderler; Hay (Ezel-Ebed Can ve canlar Canı) ve Kayyum (Ezel-Ebed Var olup Duran, tüm varlıkları Tutan ve idare Eden) Allah Azîmüşşân'a bükülüp teslim olmuşlar, azameti ve kahrı karşısında kendilerinden geçmişlerdir. Zulüm ve kâfirlik suçunu yüklenenler O Gün; gerçekten kaybetmişler sonu olmayan korkunç zararlara girmişlerdir.

۞وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۞

112. Âyet: Îman ehli olarak saalih amelleri, İlâhî buyrukları yapan her bir Mü'min ise O Gün hiçbir haksızlıktan ve ezilmekten korkmaz.

۞وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۞

113. Âyet: Okuyup anladığın ve halka açıkladığın gibi Bu Yüce Kitabı Arapça bir Okuma olarak indirdik. Tehdid türünden evirip çevirerek tekrar-tekrar uyarılar yaptık ki Kahr u gazabımızdan ve çetin azabımızdan korkarak şirkten, zulüm ve kâfirlikten, hainlik ve münafıklıktan, hulasa tüm günahlardan korunurlar ve buyruklarımızı icraa etmekte kusur işlemezler. Ya da azap ve intikam Sahıbi Olan Allah'ın ﷻ bunca uyarılarından uyanmayan ve inkârlarından vazgeçmeyen zalimlere; Âyetler indirerek yeni ve büyük bir hatırlatmayı ortaya koyar, geçmişte inkârdan vazgeçmeyenlere ne yaptığını hatırlatır ve onlara yaptığını yapar.

۞ فَتَعَالَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۡ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِىْ عِلْمًا ۞

114. Âyet: Hulasa Hak ve Gerçek Hukümdâr olup her şeyin; ezel-ebed ve devamlı olarak idaresi Elinde Olan Allah Azîmüşşân; pek Yücedir. Vahyi tamam olmadan ve Sana ﷺ; Cebraaîl'in ﷺ okuması son bulmadan önce; Okunan Kur'an'ı tekrarlamak için acele etme. Daima şu duayı söyle: Ey Rabbim! İlim bakımından Beni artır, ilmimi ve anlayışımı fazlalaştır.

۞ وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِىَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ۞

115. Âyet: Önceden Atanız Âdem'e ﷺ emrettik ve söz aldık. Fakat unuttu ve yasak ağaçtan yedi. O'nda ﷺ kararlılık ve yasağımıza uymakta sabır bulamadık.

۞ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۡ اَبٰى ۞

116. Âyet: Bir vakit meleklere ﷺ dedik ki Âdem'e ﷺ Secde edin. Hepsi Secde etti, uğursuz İblîs hariç. O Secde etmeğe yanaşmadı, emrimize karşı geldi.

۞ فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ۞

117. Âyet: Biz de Âdem'e ﷺ şöyle dedik: Bil ki Şeytan; Sana ve Eşine büyük bir düşmandır. Sizi Cennetten çıkarmasın, uğursuz ve perişan olursun.

۞ اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ۞

118. Âyet: Bilesin ki ey Âdem ﷺ! Cennette hiç acıkmaman ve çıplak kalmaman var, yani bol ni'metler ve ebedî mutluluk içerisinde Hanımınla yaşayacaksınız.

۞وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيهَا وَلَا تَضْحٰى۞

119. Âyet: Hem orada hiç susuzluk çekmeyecek ve hararet duymayacaksın.

۞فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰى۞

120. Âyet: Hulasa Şeytan Âdem'e ﷺ vesvese verdi (sinsice sokulup kandırmak istedi) ve dedi ki ey Âdem! Sana ebedî kalma ve çürümeyen, yıpranıp yok olmayan saltanat ve sultanca yaşama ağacını göstereyim mi?

۞فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى۞

121. Âyet: Hulasa Âdem ﷺ ve Eşi ﷺ o ağaçtan yediler. Cennet giysileri üzerlerinden çıkarıldı. Kötü yerleri (avret mahalleri) kendilerine açılıp görününce Cennet ağaçlarının yapraklarından örtü edinmeğe başladılar. Böylece Âdem ﷺ Rabbinin buyruğuna ters düştü ve itaatten şaştı.

۞ثُمَّ اجْتَبٰيهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى۞

122. Âyet: Rabbisi O'na ﷻ; Dünyaya inmeleri sonrasında çokça zaman sıkıntı çekip yanılgılarını kabullenerek tevbe etmeleri sebebiyle rahmeti ve affıyla döndü, tevbesini kabul etti. Zamanla çokça çocukları olunca O'nu ﷻ seçip çocuklarına peygamber ve kulluk yapmaları için yüce kemâllere Erdirecek Önder yaptı.

۞قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِنِّى هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَاىَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى۞

123. Âyet: Yasak ağaçtan yemeleri sonrasında onlara emretmiş ve demişti ki Cennetten; siz ikiniz ve üzerinizde taşıdığınız çocuklarınızla topyekûn ininiz. Ey Âdem'in ﷺ çocukları! Şeytanın azdırmasıyla birbirinize düşmansınız. Eğer Benden bir rehber ve yol gösteren gelir de kim o rehberime uyarsa; o kimse yoldan çıkmaz, uğursuz ve perişan olmaz.

۞ وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِى فَاِنَّ لَهٗ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ۞

124. Âyet: Kim de Benim anlatımımdan ve indirdiğim öğüt ve ders Kaynağı olan Kitabımdan yüz çevirir ve uzak yaşarsa; o kimseye zor ve sıkıntılı bir hayat olur. Kıyamet Günü onları; Huzurumuza kör olarak toplarız.

۞ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِىٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۞

125. Âyet: O zaman onlardan her biri şöyle der: Ey Rabbim! Ben Dünyada; göz sahibi olup gören kimse idim. Beni niçin kör olarak haşrettin, Huzuruna niçin bu hâlde getirdin?

۞ قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ۞

126. Âyet: Yüce Rab diyecek ki bak şöyle: Sana Âyetlerimiz geldi, sen onları terk ettin. Aynen sen de bugün terk olundun. Âyetlerimize Dünyada göz yumup kulak tıkadığın için de kabirden kör ve sağır olarak kalktın.

۞ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيَاتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۞

127. Âyet: Bak gör ki Rabbinin Âyetlerine İman etmeyerek, zulmedip haksızlık yapan her bir kimseyi böylece cezalandırırız. Dünyada sıkıntılara sokarız. Ahiretin azabı ise çok daha çetin ve devamlıdır.

۞ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِى مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِى ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِى النُّهٰى ۞

128. Âyet: Bu inkârcılara; kendilerinden önce nice kavimleri helâk ettiğimiz haberleri ulaşmadı mı? Bunlar onların yurt ve yuvalarında gezip görüyorlar. Bak gör; şüphesiz bu anlatılanlarda ve görülenlerde; kendilerini zarar ve tehlikelerden alıkoyan akla sahip olan kimseler için alametler ve ders alınacak belgeler var.

۞ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ۞

129. Âyet: Eğer Rabbinden; bunlara mühlet verileceğine dair bir söz geçmese idi; kesinlikle ey Muhammed ﷺ! Seni yalanlayan bu kâfirlere azap gelip sarılırdı. Ama kurtuluşları olmayacak. Onların azab göreceklerine dair belirlenmiş bir vakit var.

۞ فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا ۚ وَمِنْ آنَاءِ
الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ۞

130. Âyet: Bu sebeple onların saygısızca konuşmalarına sabret. Sen Rabbini; Güneşin doğması öncesinde ve batması öncesinde hamd ederek Tesbîh eyle. Gece anlarından çokça vakitlerde fırsat buldukça Tesbîh et. Gündüzün etrafında da Tesbîh et ki Rabbin Senden Razî olsun. (سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ)

۞ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ
وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقٰى ۞

131. Âyet: Dünya ehli olan o şuursuzlara; geçici olarak barınmaları için verdiğimiz türlü çeşitli ni'metlere, lüks malzemeye ve parıltılara, boylarına, görünümlerine ve sahip olduklarına gözlerini uzatıp bakma, hiç değer verme. O Dünyaperestlerden kime alçak ve geçici hayatın parıltısını, lüks hayat ve bol ni'metlerini verdiysek onları; o verilenler içerisinde çetin imtihanlara tâbi' tutup sıkıntı vermek içindir. Rabbiyin rızkı, yani O'ndan geldiğini bildiğin ve değerini idrak ettiğin o mübarek rızık ve erişilmez ni'metler; her şeyden daha hayırlı ve kalıcıdır, Ahiretin sonsuz ni'metlerine sebeptir.

۞ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا ۖ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۗ وَالْعَاقِبَةُ
لِلتَّقْوٰى ۞

132. Âyet: Ehl ü Iyâline, hanımlarına ve Çocuklarına, bütün mensuplarına Namazı emret ve icraa eyle. Namazı kılmak ve kıldırmak konusunda sabra sarıl, devamlı sabırlı ol. Senden rızık istemiyoruz. Seni ve Ehlini Biz rızıklandırıyoruz. Gerçek ve önemli son; takvânındır, takvâ sahibi olmakla güzel sona ulaşılır.

۞ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهٖ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولٰى ۞

133. Âyet: İnkârcılar daima dediler ki Muhammed ﷺ bizlere; Rabbisinden bir Mu'cize getirsin de görelim. Onlara; geçmiş peygamberlere ﷺ inen Önceki Sahifelerdeki açıklama ve anlatımlar gelmedi mi?

۞ وَلَوْ اَنَّآ اَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ اٰيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى ۞

134. Âyet: Eğer bu inkârcıları; O Yüce Kur'an ve Sevgili Rasûl ﷺ gelmeden önce bir azab ile helâk etseydik; kesinlikle derlerdi ki ey Rabbimiz! Bize bir peygamber gönderseydin de rezil ve perişan olarak helâk edilmeden önce Âyetlerine uysaydık.

۞ قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدٰى ۞

135. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! De ki herkes ve her birimiz; bekliyoruz. Sizler de bekleyiniz. Kim Doğru Yolda ve kim erilmesi gerekene ermişse; yakında bilecek ve anlayacaksınız.

سُورَةُ الْاَنْبِيَآءِ

ENBİYÂ SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۞

1. Âyet: İnsanların hesabı yaklaştı. Onlar ise hâlâ gaflet içerisinde, her şeyden habersiz bir hâlde o hesab için hazırlanmaktan yan çiziyorlar.

۞ مَا يَاْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۞

2. Âyet: Onlara Rablerinden yeni bir uyarı gelmez ki onu; oyun ve eğlence yerine koyarak dinlemesinler. Gelen uyarıları ciddiye almıyorlar, eğlenip dalga geçerek dinliyorlar.

۞ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ اَفَتَاْتُونَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُونَ ۞

3. Âyet: Kalpleri eğlenip dururken gelen tehlikeyi fark etmiyorlar. Aralarında; Kur'an'ın kul sözü olamayacağını, Muhammed'in ﷺ dediklerinin gerçekleştiğinde sonlarının ne olacağını gizlice konuşuyorlar ama çıkarlarını korumak ve pis arzularına göre yaşamak uğruna bunları halktan saklıyorlar. Zavallı halkı kandırmağa ve onların desteğiyle ayakta durmağa devam etmek için inad ve inkârlarına devam edip diyorlar ki Bu (Muhammed ﷺ) sizlerden farklı bir varlık mıdır? Değil, sadece sizin gibi bir insandır. Bilip görenler olarak o sihre, sihirden ibaret anlatıp gösterdiklerine gidip teslim mi olacaksınız?

۞ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞

4. Âyet: Âlemlere Rahmet ve sonsuz mutluluk sebebi olarak Gönderilen Yüce Peygamberleri ﷺ uyarıda bulunarak dedi ki Rabbim; Gökte ve Yerde konuşulan her bir sözü bilir, hiçbir sözü karşılıksız koymaz. O ﷻ; her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ۖ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ۞

5. Âyet: İnkârcılar uyarıları dinlemeyip inkârlarını; şuursuzca ve saçma sözlerle sürdürdüler ve dediler ki O Kur'an; sihir değil aksine karışık düşlerin ve anlamsız kâbusların ürünüdür. Yok, yok; öyle de değil, Muhammed ﷺ Onu iftira etti, Kendisi derleyip dedi ki Bu; Allah'ın ﷻ Sözüdür. Yok, yok; öyle değil, Muhammed ﷺ şâir, okudukları da şiirdir. Eğer Peygamber ise peygamber olarak gönderilen öncekilerin getirdikleri gibi haklılığını gösteren bir âyet, yani bir Mu'cize getirsin.

۞ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا ۖ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ۞

6. Âyet: Bu beyinsizlerden önce her bir kâfir toplum; kendilerine gelen Mu'cizeye Îman etmediler. Biz de istedikleri Mu'cize tarafımızdan geldiğinde yine de Îman etmeyen toplumları; helâk ettik. Şimdi bu kâfirler; Mu'cize gelse Îman mı edecekler? Bilsinler ki gelen Mu'cizeye Îman etmeyince bunları da helâk ederiz.

۞ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۞

7. Âyet: Ey En Sevgili ﷺ! Peygamber; melek olmalı diyen ahmaklara aldırış etme. Biz Senden önce de başka değil, sadece kendilerine vahyettiğimiz erkekleri (Senin gibi insanları) peygamber olarak gönderdik. Ey insanlar! Eğer bilmiyorsanız; Ehl-i Zikre, zikir ve öğüt Kaynağı Olan Tevrat ve İncîl'e sahip olup sadâkatle ders yapan ulemaya sorun.

۞ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ۞

8. Âyet: O peygamberleri ﷺ Biz; yemek yemeyen, su içmeyen kuru cesedler yapmadık. Onlar da ﷺ kanlı-canlı, beden ve ruh sahibi olan insanlardı. Yediler, içtiler, ev ve âile sahibi oldular ve öldüler. Dünyada ebedî kalmadılar.

۞ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ۞

9. Âyet: O yüce peygamberleri ﷺ; Biz görevlendirip gönderdik, daima yanlarında olduk. Karşılarında azgınlık yapan kâfirleri helâk edeceğimize dair söz verdik. Sonra da peygamberlere ﷺ verdiğimiz sözde doğru çıktık. Peygamberleri ﷺ ve kurtuluşlarını dilediğimiz Mü'minleri kurtardık, azgınlıktan vazgeçmeyen israfçı ve zulüm ehli kâfirleri helâk ettik.

۞ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

10. Âyet: Ey Mekkeliler ve arkalarından gelen insanlar! Sizlere; içerisinde zikriniz, şân ve şerefiniz, Îman ettiğinizde ulaşacağınız üstün nitelikleriniz bulunup anlatılan bir Kitab indirdik. Aklınızı başınıza almayacak mısınız?

۞ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۞

11. Âyet: Ne kadar memleketin, yani zulüm ve kâfirlikten vazgeçmeyen pek çok memleket ehâlîsinin bellerini kırdık, köklerini kazıdık. Onların helâk edilmelerinden sonra başka toplumlar vücuda getirdik.

۞ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ۞

12. Âyet: Zalimler; zorlu belâmızı ve şiddetimizi hissettiklerinde; aslandan kaçan yaban eşekleri gibi lüks hayat içerisinde yaşadıkları yurt ve yuvalarını terk ederek çılgınca kaçmağa başladırlar.

۞ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ ۞

13. Âyet: Kahır ve azab organlarımız önlerini keserek kaçmakta olanlara dediler ki çılgınca kaçmayı bırakın. Asla kurtuluşunuz yok. Bolluk ve lüks içerisinde yaşadığınız hayatınıza ve canınız gibi sahip olduğunuz değerli evlerinize dönünüz ki sorgulanacak ve hesap vereceksiniz.

۞قَالُوا يَا وَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ۞

14. Âyet: Henüz sorgu başlamadan; itiraflara ve başlarını dövmeğe başlarlar ve derler ki Bizlere yazıklar olsun. Gerçekten zalimlerdik. Yaratanımızı tanımadık, ni'metlerine şükretmedik ve peygamberlerin ﷺ uyarılarını dinlemedik. Bu korkunç son; haber verilmişti fakat inanmadık.

۞فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰيهُمْ حَتّٰى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ۞

15. Âyet: Onları; biçilmiş, sonra da yanıp kül olmuş ekin gibi kahrettiğimiz ana kadar; bak işte bu ağır pişmanlıklarla feryad edip yakarışları ve kendilerine la'net etmeleri devam etti.

۞وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ۞

16. Âyet: Ey kullukla yükümlü olanlar! Semâvâtı, Arzı ve aralarında var olan tüm varlıkları; oyun oynayalım diye ve boş yere yaratmadık. Kimsenin aklının eremeyeceği derecedeki muazzam düzen içerisinde, sayısız inceliklere sahip bunca âlemleri; sizler için yarattık. Rabbiniz sizleri de Kendisine kulluk yapmanız için yarattı.

Buyruklarını tutup yakarışlarda bulunarak sayısız ni'metlerine şükretmez, insanlığınızın gereğini yerine getirmezseniz; insanlığınızı ve sahip olduğunuz değerleri kaybetmenin cezasını; ağır bir surette ödersiniz.

۞لَوْ أَرَدْنَآ أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّآ إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ۞

17. Âyet: Eğer Biz bir eğlence, eğlenilecek bir şey isteseydik; hiç şüphe yok ki Kendi katımızdan edinirdik. Ey akıl sahipleri! Bilesiniz ki Ezel-Ebed ve Daima Var olup Kendisinden başka tüm varlıkları yoktan Yaratan Rabbiniz; sizlerin bozulup yöneldiği eğlenceyi, eğleneceğiniz eşleri, oyunu, oyuncağı, arkadaşı ve diğer eğlence nesnelerini sonradan yarattı. Yani yaratılan aciz, zayıf ve muhtaç varlıklar; Yaratan Rabbinize, özellikle de rezil hâlleriyle uygun ve yakın olamazlar. O Yüce Yaratıcıya; eğlence ve eğlenilecek varlık; O'na ﷻ uygun, ezel-ebed ve Kendi katından olmalı idi. Bu da asla olacak bir şey değil. O ﷻ bu ve benzeri tüm durum ve niteliklerden Münezzeh ve pek Yücedir. Oyun, eğlence, eş, çocuk ve benzeri varlıklara ihtiyaç sonradan yaratılanlara aid hâllerdir. Bilesiniz ki Biz; ciddi işler ve kusursuz icraatlar Sahıbiyiz. Sonsuz Güzel İsimler ve Yüce Sıfatlar Bize hastır, yani sırf Rabbinize aiddir.

۞بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۚ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ۞

18. Âyet: Hadlerini bilmeyen, her ihtiyaçlarının tarafımızdan sağlandığının farkında olmayan beyinsiz inkârcılar; Rablerinin görevlendirip gönderdiği Peygamberini ﷺ ve indirdiği Kitabını yok etmeyi arzuluyorlar. Aksine Biz; Hakkı, Hak Olan Yüce Elçimizi ve Kitabımızı; bâtılın, zulüm ve kâfirliğin öncülerinin, tesis etmek istedikleri asılsız ve boş bir da'vâ olan inkârcılık ve zulmün üzerine hızla salıveririz de onun beynini parçalar ve o iğrenç bâtıl derhâl yok olur. O müşriklerin; yaptıkları her şey zulüm ve yanlışlıktan ibarettir. Rableri hakkında yaptıkları sapıkça konuşmalarından ve haksız nitelemede bulunmalarından dolayı onlara yazıklar olsun. Onlara büyük bir azap var.

۞وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ۞

19. Âyet: Semâvât ve Arzda olan herkes ve her şey O'nudur ﷻ. O'nun ﷻ yanında bulunan ve yakınlığına erenler; asla O'na ﷻ kulluktan yan çizmezler, yaptıkları çokça kulluktan dolayı da acı duymazlar, yorgunluk ve usangınlık hissetmezler.

۞يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ۞

20. Âyet: Hiç gevşeklik göstermeksizin ve ara vermeksizin gece-gündüz O'nu ﷻ; Tesbîh ederler ve Eşsiz Büyüklüğünü zikretmekte devamlıdırlar.

۞أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ۞

21. Âyet: Yoksa o müşrik putperestler; Bizim tarafımızdan topraktan yaratılıp daima Bizim idaremizde olan kimselerden ve onların heykellerinden ilâhlar mı edindiler. Zannediyorlar mı ki o tanrıları; onları diriltip mezarlarından kaldıracaklar? O beyinsizler umuyorlar mı ki o taptıkları bunları; huzurlarında toplayıp kolay hesaplardan geçirerek Cehennemden kurtaracaklar?

۞لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞

22. Âyet: Bilsinler ki Allah'tan ﷻ başka ilâh yok. Şayet Semâvât ve Arzda; Allah'tan ﷻ başka ilâhlar olsaydı; oralar ve tüm âlemler fesada gider, harap olurdu. O Yüce Arşın Rab-

bi ve her şeyin Sahibi Olan Allah ﷻ; onların dedikodularından ve alçakça anlatımlarından Münezzeh ve Pek Yücedir. Allah Azîmüşşân'dan başka ilâh yok, Semâvât ve Arzın idaresi, muazzam düzen içerisinde her şeyin yönetimi sırf O'na ﷻ aiddir.

۞ لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ ۞

23. Âyet: O Yüce Rab; yaptıklarından sorgulanmaz. Herkes ve bilhâssa o zalimler; Tek Rableri Olan Allah ﷻ tarafından sorgulanacaklar, ağır hesaplar verecekler, inkâr ve sapıklıklarının cezasını ağır ödeyecekler.

۞ اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۞

24. Âyet: Yoksa o ahmaklar; O Yüce Rablerinden başka ilâhlar mı edindiler. Ey En Sevgili Rasûlüm ﷺ! De ki kanıtlarınızı ve bu iddianıza belgenizi getirin. Allah'tan ﷻ başka ilâh olmadığı, her şeyi Yaratan O ﷻ olup sırf O'na ﷻ kulluk yapılacağı Benim zikrimdir ve Benim yanımda olanların zikridir, yani ders ve uyarılarımızdır. Bu hakîkatleri, zikir ve dersleri duyup anlayarak sarılıp yaşamalarının aksine; insanların çoğu Hakkı, Yaratan kim, yaratılan ne ve bütün varlıkların yaratılışının gayesinin gerçeği nasıl ve nedir bilmezler. Tüm bu uyarılara, hakîkatlerin tam olarak anlatılmasına aldırış etmezler, aksine yüz çevirip uzaklaşmaktadırlar.

۞ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۞

25. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona ﷺ şu hakîkati vahyedip söyleyerek halka ulaştırmasını emretmiş olmayalım: Bilesiniz ki Benden ﷻ başka ilâh yok, dolayısıyla sırf Bana kulluk yapınız, emirlerimi icraa ederek yaşayınız.

۞ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۙ ۞

26. Âyet: Birçok topluluklar dediler ki Rahmân ﷻ çocuk edindi. Uzeyr ve Îsâ ﷺ Allah'ın ﷻ Oğullarıdır, melekler ﷺ Allah'ın ﷻ kızlarıdır. Sübhaaneh (O ﷻ bu sapıkların iddia ettikleri durumlardan pek Uzak ve Çok Yücedir). Onların dediklerinin aksine; Onlar ﷺ Allah'ın ﷻ ikramına erdirilen sevgili kullardır. Yüce Mevlâ'nın başarılı hizmetkârlarıdır.

۞لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ۞

27. Âyet: Melekler ﷺ; konuşurlarken Rablerinin önüne geçmezler, izni olmadan konuşmazlar. Allah'ın ﷻ Sevgili peygamberleri de ﷺ öyle. Sadece Rablerinin emrini icraa ederler.

۞يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ ۙ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۞

28. Âyet: Rableri; onların ﷺ önlerinde ve arkalarında olan her şeyi bilir. Onlar da bunun şuurunda olan seçkin kullardır. Bunlar; şefaat etmeğe, Mü'min kullara destek vermeğe yetkili kılınmışlardır ama sadece Allah'ın ﷻ Razî olduğu ve haklarında bu sevgili kullara izin verdiği kimselere şefaat ederler. Hulasa bu değerli kullar; Rablerinden, kahrıyla gazab ve azap etmesinden korkup titrerler.

۞وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۞

29. Âyet: Bu seçkin kullardan herhangi biri dese ki ben; Allah'tan ﷻ başka ilâhım. Bilesiniz ki onu Cehennemle cezalandırırız. Peygamberler ﷺ ve melekler ﷺ bu gibi sapıklıklardan münezzehtir. Fir'avn'lar gibi ilâhlık taslayan zalimleri bu anlattığımız gibi, yani Cehennemle cezalandırırız.

۞أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۞

30. Âyet: Allah Azîmüşşân'ı tanımayan ve tüm hakîkatleri inkâr eden kâfirler görmezler mi ve bilmezler mi ki Semâvât ve Arz birbirine bitiştirilmiş, katı-sıvı, yaş-kuru, soğuk-sıcak, renk, koku v.s. sayısız varlıklara temel ve esas olacak surette birleşik tek bir âlemdi de Biz onları birbirinden ayırdık. Bu muazzam sırları anlayacak kapasite sahipleri âlemlerin Rabbinin Varlığını, Birliğini ve kudretinin sonsuzluğunu inkâr edemez. Kudretimizin bir başka alameti olarak da her şeyi; sudan canlandırdık. Bu anlatım ve uyarılara rağmen Îman etmezler mi?

۞ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۞

31. Âyet: Yeryüzü sizleri sallayıp sarsmasın diye sabit yüksek dağlar koyduk. Halk gayelerine ve gerekli yerlere ulaşsın diye Yeryüzünde yollar olarak dağlarda yarık ve açık geçitler var ettik.

۞ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۞

32. Âyet: Göğü; zararınıza olacak olaylardan korunmuş ve siper olan; sizler için sağlam bir çatı yaptık. Tüm bu ni'metlerimize ve sayısız ikramlarımıza rağmen nankör insanlar; Semâda olan âyet ve alametlerden, Rablerinin Varlığını, Birliğini, sonsuz kudretini, yarattığı varlıkları muazzam bir düzen içerisinde; sayısız ni'metleriyle yaşattığını gösteren delillerini, yani Güneşi, Ayı, yıldızları, muazzam düzen ve sınırsız faydayı görüp düşünmekten yüz çevirip anlayışsızca yaşıyorlar.

۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۞

33. Âyet: O sonsuz rahmet ve ikramlar Sahibi Rabbiniz; geceyi-gündüzü, Güneşi ve Ayı; yoktan var etti, sizler için hazırladı. Her biri; kendisine has bir yörüngede, görüp anlayamadığınız muazzam bir yolda (gemiler gibi) yüzüp duruyorlar, dönmeğe devam ediyorlar.

۞ وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۖ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۞

34. Âyet: Senden önce ey Muhammed ﷺ! Hiçbir insana ebedîlik vermedik, kimse Dünyada kalıcı olmadı. Bu inkârcılar; Senin ölmeni bekliyorlar. Sen öleceksin de onlar; ebedî mi kalacaklar?

۞ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۞

35. Âyet: Her nefis, yani sonradan yaratılan her canlı ölümü tadacak. Sizleri ey insanlar! Kötülük ve iyilikle, bolluk ve darlıkla, mutluluk ve sıkıntılarla imtihan edeceğiz. Sonunda muhakkak Bize döndürülüp geleceksiniz.

۞ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ ۖ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَٰنِ هُمْ كَافِرُونَ ۞

36. Âyet: Kâfirler Seni gördükleri zaman başka değil, sadece eğlenceye alıyorlar ve birbirlerine diyorlar ki tanrılarınızı anlatıp duran, onların hiçbir şeye güçleri olmayan aadî varlıklar olduğunu söyleyen Bu Adam mı?

Hâl bu ki kendileri; son derece beyinsizliklerinden dolayı; Rahmân'ın ﷻ Zikrini, pek Güzel İsim ve Niteliklerle anılmasını ve sonsuz hayrın, muazzam ders ve eğitimin Kaynağı Olan korkunç zaralardan kurtarıp ebedî seadet ve sayısız ni'metlere Erdiren Kur'an'ı inkâr ediyorlar. Normal olmayan kendi inkârlarıdır.

۞ خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ؕ سَاُرِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْنِ ۞

37. Âyet: Aceleciliği ve kararsızlığıyla meşhur olan insan; **hızlı değişim gösteren çamurdan** yaratıldı. Allah'ın ﷻ yüce ikramı olan aklın kontrolünde Rablerine olan aşk ile karakterlerini pişirerek, Îman edip saalih ameller icraa ederek Hakkı ve sabrı tavsıye ile yaratılış gayelerine erseler olmaz mı? Akıl sahıbi insan olmanın gereğini yapamayan insanlar; yüce gayelere eremezler, neyi ne zaman yapacaklarını bilemezler. Bu sebeple gelmekte olan azap kendilerine haber verildiğinde; o azaptan korunmak için yapılması gerekeni yapacakları yerde; ısrarla ve acele ile azabın gelmesini istemektedirler. İnkârcıların helâklerine sebep olacak âyet ve Mu'cizelerimi sizlere kesin olarak göstereceğim. Benden acele istemekten artık vazgeçin. Kesinlikle görecek ve pişman olacaksınız.

۞ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۞

38. Âyet: Hâlâ diyorlar ki bu tehdidle haberi verilen azab ne zaman? Eğer ey Muhammed ﷺ ve Arkadaşları! İddianızda doğru iseniz vaktini bildirin.

۞ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۞

39. Âyet: Keşke bu aceleci kâfirler Cehennem ateşini; yüzlerinden ve sırtlarından uzaklaştıramadıkları, yani ateşin her taraflarını sardığında kurtuluşlarının kalmadığı ve kimseler tarafından yardım göremeyecekleri anı bilip idrak edebilselerdi.

۞ بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۞

40. Âyet: Öyle ki o ateş; onlara ansızın gelir ve onları şaşkına çevirir. O korkunç ateşi kendilerinden tekrar uzaklaştırmağa güçleri olmaz, aralıksız yanarlar, asla mühlet verilmez, bir an göz açtırılmaz.

۞ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ ۞

41. Âyet: Ey kesin bilgi Sahibi olup inkârcıların korkunç sonlarından Haberdar olmakla; onlara şefkat ve merhametle uyarılarda Bulunan Önder ﷺ! O gafiller; cehâlet ve sapıklıkları sebebiyle ne yapsan ve ne söylesen; anlamıyorlar, Seninle ﷺ dalga geçiyorlar. Şu gerçeği de bil ki Senden önceki peygamberlerle de ﷺ dalga geçildi. Fakat onlarla ﷺ dalga geçenleri; uyarıldıklarında dalga geçtikleri azap kuşatıp helâk etti.

۞ قُلْ مَنْ يَكْلَؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۞

42. Âyet: De ki her türlü ceza ve azabı hak etmenize rağmen; Rahmân Azîmüşşân'dan, O'nun ﷻ gazab ve azabından sizleri kim ve ne koruyor? O nankörler bilmeli ki Rahmân'ın ﷻ Şânlı Rasûlü ﷺ; şefkat ve merhametle kendilerine Rablerinin Zikrini, Yüce Kur'an'ı okuyarak kurtuluşa da'vet ediyor, uyarıp Îmana, İslâm'a ve ebedî ni'metlere erdirmek istiyor. Bu sebeple hak ettikleri azap erteleniyor. Bu zikir ve uyarının kıymetini bilmiyorlar, aksine Rablerinin Zikrinden ve uyarılardan yüz çevirip uzaklaşıyorlar.

۞ اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا ۭ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ۞

43. Âyet: Yoksa onlar için; azabımızdan kendilerini savunup koruyacak; Bizden başka ilâhlar mı var? Güvendikleri o zavallı varlıklar; kendilerine dahi yardım etmeğe güç sahibi değiller. Dolayısıyla Bizden, Bizim gazab ve azabımızdan asla korunamayacaklar.

۞ بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَاۗءِ وَاٰبَاۗءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۭ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ اَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۞

44. Âyet: Öyle ki Biz bu nankörleri ve babalarını; türlü ni'metlerle barındırdık. Bu bolluk içerisinde hayat sürmeleri sonunda bu ömür onlara bir hayli uzun geldi ve zannettiler ki ölmeyecekler, iktidar ve imkânları ellerinde ebedî kalacak. Akıllıca bakıp görmezler mi ki topraklarına nasıl geliyoruz ve topraklarının her bir tarafından; gün be gün nasıl eksiltiyoruz. Buna rağmen kendilerini; hâlâ ğalib gelen ve iktidar ellerinde olanlar olarak mı görü-

yorlar? Bilsinler ki Ğalib Olan daima Allah Azîmüşşân'dır. Onlar daima yenilip perişan olacaklar.

۞ قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ۞

45. Âyet: Ey Muhammed, ey En Sevgili ﷺ! De ki Ben ancak ve ancak; Rabbimin Bana vahyini, söyleyip haber verdiğini; sizlere naklediyor ve O'nun ﷻ Adına uyarı da bulunuyorum. O'nun ﷻ dedikleri kesinlikle gerçekleşecek. Fakat ne acıdır ki sağırlar (yani Allah'ın ﷻ Temsilcisine ﷺ kulak vermeyenler); uyarıldıklarında bu önemli çağrıyı duymazlar.

۞ وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يَا وَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظَالِمِيْنَ ۞

46. Âyet: Yemîn olsun ki eğer o vurdumduymaz kâfirlere; Rabbiyin azabından bir parça esinti; onlara dokunursa (ki tevbe edip Îman etmezlerse dokunacak); hiç şüphesiz diyecekler ki bizlere yazıklar olsun. Bu azab bizlere haber verildiğinde; dinlemedik, dalga geçerek kendimize zulmeden zalimler olduk.

۞ وَنَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَكَفٰى بِنَا حَاسِبِيْنَ ۞

47. Âyet: Kıyamet için, yani Kıyamette kulların amellerini, yaptıkları tüm işleri tartmak için aadil ve son derece düzgün teraziler kuracağız. İyilikleri ağır gelenleri Cennete, iyilikleri hafif gelenleri Cehenneme sevk edeceğiz Hiçbir kimse; az bir şey olsun haksızlık görmeyecek. Kulların yaptığı iş ve davranış; hardalın tanesi ağırlığınca dahi olsa onu getirip tartıya koyacağız. Bütün kulların hesaplarını yapanlar olarak Biz Kâfîyiz, hesaplarını görmekte tamamına yeteceğiz.

۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءً وَّذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ۞

48. Âyet: Hakîkaten Biz Mûsâ'ya ﷺ ve Hâruun'a ﷺ; müttekiîler (İlâhî buyruklara hakkıyla sarılıp Rablerine ve Peygamberlerine ﷺ ters düşmekten ve Rablerinin kahrından korunanlar) için Furkaan'ı (yani Îman ve kâfirlik, Hak ve bâtıl başta olmak üzere her şeyi birbirinden ayırıp ortaya Koyan Yüce Kitabı), Zıyâyı (ısın ve aydınlık, kuvvet ve ilim) ve Zikri (yüce anlatım, üstün ders ve eğitim Kaynağını) yani Tevrat'ı verdik.

۞ اَلَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۞

49. Âyet: O müttekîler; Kıyamet anından ve O Günün dehşetinden korkup titreyerek; (kusursuz bir Îmana ermeleri sebebiyle) görmedikleri hâlde ve insanların olmadığı yer ve zamanlarda dahi Rablerinden hakkıyla korkup O'na ﷻ tam bir saygı ile kulluk yaparlar.

۞ وَهٰذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ اَنْزَلْنَاهُ اَفَاَنْتُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۞

50. Âyet: İndirdiğimiz Bu Yüce Kur'an; pek Mübarek Bir Zikir, yani bereketi, yararı ve kazandıracakları kaynayıp duran bir anlatım, pek üstün bir ders ve eğitim, hem de eşsiz uyarı ve her türlü gelir Kaynağıdır. Tüm bunlara rağmen sizler; ey sağır ve kör nankörler! Bu Yüce Kur'an'ı inkâr mı ediyorsunuz?

۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَآ اِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۞

51. Âyet: Bir hakîkatte şu: Mûsâ'dan ﷺ önce de İbraahîm'e ﷺ Îman ve İslâm'da rüşdünü ve olgunluğunu verdik. O Yüce İnsanı ﷺ Biz çok iyi biliyorduk.

۞ اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ۞

52. Âyet: O vakit Babasına ve Kavmine şöyle demişti: Bu timsaller, halka örnek olsun diye diktiğiniz heykeller; nedir ki onlara bağlılık gösterip tapıyorsunuz?

۞ قَالُوا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ۞

53. Âyet: Dediler ki babalarımızı onlara; tapıyorlar olarak bulduk.

۞ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞

54. Âyet: Gerçekten sizler ve babalarınız; apaçık bir sapıklık içerisindesiniz.

۞ قَالُوٓا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ۞

55. Âyet: Dediler ki Sen bize; gerçeği mi getirdin, yoksa Sen; dalga geçip bizlerle oynayanlardan mısın?

۞ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الَّذِیْ فَطَرَهُنَّ ۫ وَاَنَا عَلٰی ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِیْنَ ۞

56. Âyet: İbraahîm ﷺ dedi ki aksine gayet ciddîyim. Sizin kulluk yapacağınız Tek Rabbiniz; Semâvâtın ve Arzın Rabbi Olan ve onları yoktan Vareden Allah Azîmüşşân'dır. Bakınız Ben buna, yani bilip anlattığım Yüce Niteliklerine ﷻ ve nasıl yoktan var ettiğine; şâhid olanlardanım. Can gözümü açmasıyla görüp biliyorum.

۞ وَتَاللّٰهِ لَاَكِیْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا مُدْبِرِیْنَ ۞

57. Âyet: Allah'a ﷻ yemin ederim ki eğer kendinize gelip Allah'a ﷻ kulluğa dönmezseniz; arkalarınızı dönüp şehirden gittiğinizde kesinlikle bu putlarınıza bir plân kuracağım ve onları ortadan kaldıracağım.

۞ فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِیْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَیْهِ یَرْجِعُوْنَ ۞

58. Âyet: Hulasa bir gün fırsatını bulup büyük put dışında hepsini kırıp ufacık parçalar hâline getirdi ki dönüp gelsinler, Kendisiyle ﷺ tartışma sonrasında hakîkati anlasınlar.

۞ قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِیْنَ ۞

59. Âyet: Dediler ki bunu tanrılarımıza kim yaptı. Kesinlikle o fâil; zalimlerden biridir.

۞ قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًی یَّذْكُرُهُمْ یُقَالُ لَهٗۤ اِبْرٰهِیْمُ ۞

60. Âyet: Dediler ki tanrılarımızı anlatıp duran ve hakaretlerde bulunan bir genç duymuştuk. O'na İbraahîm ﷺ deniyor.

۞ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰۤی اَعْیُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَشْهَدُوْنَ ۞

61. Âyet: Dediler ki O'nu ﷺ insanların gözleri önüne getirin de insanlar; O'na ﷺ ne yapacağımıza şâhid olsunlar.

۞ قَالُوْۤا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا یٰۤاِبْرٰهِیْمُ ۞

62. Âyet: Dediler ki ey İbraahîm! Bunu tanrılarımıza Sen mi yaptın?

۞ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۞

63. Âyet: Dedi ki aksine; tanrılarınızın büyüğü olan bu put yaptı. Eğer konuşabiliyorlarsa; derhâl onlara sorun.

۞ فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۙ ۞

64. Âyet: Derhâl başlarını öne eğip içlerine döndüler ve kendi kendilerine dediler ki ey hayatı; sadece Dünyadan ibaret bilen nefislerimiz ve aptal varlıklarımız! Gerçekten yanlış yapan zalimlersiniz.

۞ ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ۞

65. Âyet: Sonra baş aşağı ters döndüler, ayakları yukarı, başları aşağı geldi, zulüm, kâfirlik ve tüm icraatları; akıllarına hâkim oldu, idare edilen ayak takımı; idarecileri etkileyip İman etmekten onları vazgeçirdi. Dediler ki ey İbraahîm! Sen biliyorsun ki bunlar konuşamazlar. Ellerimizle yaptığımız cansız ve güçsüz nesnelerdir.

۞ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۞

66. Âyet: İbraahîm ﷺ dedi ki sizler; Allah Azîmüşşân'a değil de kendilerine taptığınızda sizlere hiçbir fayda veremeyen, ibadet etmediğinizde de sizlere zararı dokunmayan bu şeylere mi tapıyorsunuz.

۞ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۞

67. Âyet: Tüh size ve Allah'tan ﷻ başka taptıklarınıza... Şimdi sizler; her şeyi düşünüp anladığınız hâlde akıllanmayacak mısınız?

۞ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۞

68. Âyet: Dediler ki eğer bir şey yapacaksanız; Bunu yakın ve yok edin ki tanrılarınızın intikamını almış olasınız.

۞ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ۙ ۞

69. Âyet: İbraahîm'in ﷺ uyarıda bulunduğu korkunç Cehennem ateşine benzer bir ateş olsun diye geniş bir ovaya (bugün Urfa'daki Balıklı Gölün olduğu yere); günlerce odun taşıyıp biriktirdiler, aadeta odundan dağ yaptılar. Uzak bir yerde bulunan yüksek tepeye; minare gibi iki büyük sütun yaptılar. Biliyorlardı ki o korkunç ateşe yaklaşılamazdı. Sütunlara bağladıkları halatları gerdirip üzerindeki düzeneğe yerleştirdikleri İbraahîm'i ﷺ bu araçla (mancınıkla); yaktıkları korkunç ateşe attılar. İbraahîm ﷺ rivayete göre henüz on altı yaşında Îman ve İslâm'da (Rabbine tam teslim olmakta) pek Güçlü Bir Gençti. Rabbine El açıp bütün Varlığıyla yakarışta bulundu: Ey Rabbim! Sen Teksin, Ben de yalnız kalan kulunum. Seni Tesbîh ederim, Bambaşkasın. Hamd Senin, idare Senin. Hiçbir hususta Senin ortağın yok. Sırf Sana muhtacım.

Dedik ki ﷺ ey ateş! İbraahîm'e ﷺ soğuk ve selâmetli ol. Süratle havada giderken; nefesi kesilmedi. Düştüğü yer O'na ﷺ gül bahçesi oldu.

۞ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۞

70. Âyet: Hulasa O'na ﷺ bir iğrenç plân kurup uyguladılar ama boşa çıkardık. Böylece onları; kaybeden alçakların en alçakları yaptık.

۞ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۞

71. Âyet: O'nu ﷺ ve Lût Peygamberi ﷺ kurtardıktan sonra; âlemler ve insanlık için içerisinde bereketler var ettiğimiz O Meşhur Toprağa (Şâm'a) ulaştırdık.

۞ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۞

72. Âyet: Zamanla İbraahîm'e ﷺ İshaak'ı ﷺ, fazladan da Torunu Ya'kub'u ﷺ bağışlayıp ikram eyledik. Hepsini Kusursuz Kullar, pek Yararlı Önderler yaptık.

۞ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۞

73. Âyet: Hepsini ﷺ halka Önderler yaptık. Kullarımıza emrimizi ulaştırıyorlar ve buyruklarımızı icraa ettirerek halkı Îman ve İslâm'a erdiriyorlardı. Onlara ﷺ; daima iyilikleri yapmalarını, Namazı kılmalarını ve Zekâtı vermelerini vahyettik ve emreyledik. Onlar daima Bize kulluk yapıyorlardı.

۞وَلُوطًا اٰتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِيْنَ ۙ۞

74. Âyet: Lût'a ﷺ; katımızdan rahmet ve ikramlarda bulunup Hâkimiyyet hâli ve ilim verdik ki halkı Dünya ve Ahiretin güzelliklerine erdirip kötülüklerinden korusun. Kavmi O'nu ﷺ dinlemeyince; ehâlîsi pis ve iğrenç işler yapan memleketten; O'nu ﷺ, inananları ve Âilesini kurtardık. Gerçekten onlar; iğrenç işlerde boğulan bir toplum olup insanlıklarını kaybeden, İlâhî buyruklardan çıkan kimselerdi.

۞وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ۭ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۡ۞

75. Âyet: Lût'u ﷺ rahmetimize ve ebedî huzur içerisine koyduk. Gerçekten O ﷺ; daima iyi işler yapan saalih kullarımızdan bir Peygamberdi ﷺ.

۞وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۚ۞

76. Âyet: Nûh'a da ﷺ olağanüstü bir yardım yaptık. Bir vakti yâd eyle ki olağanüstü yardımımız öncesinde; imdad etmemiz için Bize seslenmiş ve yakarışlarda bulunmuştu. Derhâl O'na ﷺ karşılık verdik, O'nu ﷺ, Âilesini ve Mü'minleri büyük musibetten kurtardık.

۞وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۞

77. Âyet: Âyetlerimizi inkâr eden ve Peygamberimize ﷺ hakaretler yağdıran O Azgın Toplumdan; Nûh'a ﷺ büyük bir yardım yaparak intikamını aldık. Çünkü onlar; kötülük toplumu idi. Yani zulüm ve kâfirliğin pisliğinde yüzen bir toplumdu. Bu sebeple onların tamamını boğduk.

۞وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ۙ۞

78. Âyet: Dâvûd'u ve Süleymân'ı da yâd eyle (Onlara selâm olsun). Vaktiyle ekin hâdisesi hakkında huküm vermişlerdi. Şöyle ki bir toplumun davarları; bir ekin tarlasında otlayıp ekinleri yayılmışlardı. Biz onlar hakkında verilen hukme şâhid idik.

۞ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۡ وَّسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۭ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۞

79. Âyet: Hulasa henüz çocuk yaşlarda olan Süleymân'a anlayış verdik ve mükemmel bir yargılama yaptı. (Devlet Başkanı Olan Dâvûd Peygamber ﷺ o insanları bizzât yani Kendisi mahkeme etmekteydi. O hususta da karar verir ve der ki ihmalkâr davranan koyun sahipleri; ceza olarak koyunlarını ekin sahibine verecekler. Adaletin gereği olarak bu cezayı çekecekler. Dışarı çıktığında baktı ki on bir yaşında olan Oğlu Süleymân ﷺ arkadaşları ile oynuyor, kendisi hâkim, bazı arkadaşları koyun sahibi, bazısı da tarla sahibi. Davalı ve davacı hakkında şu hukmü veriyor: Koyunlar; bir sene tarla sahibinde kalacak, zararına karşılık bu koyunlardan faydalanacak. Tarla da bir sene koyun sahiplerinde kalacak, ceza olarak tarlayı hazırlayıp ekecekler ve ekin; bugünkü durumuna geldiğinde herkes emaneti iade edecek. Dâvûd ﷺ bu huküm; adaletin üstünde Allah'ın ﷻ faziletidir diyor ve dönüp insanlar arasında bu hukmü uyguluyor.)

Hulasa Biz ﷻ Dâvûd ve Süleymân'ın her birine hâkimlik hâli ve yetkisi ile muazzam bir ilim verdik ki Rablerini tanıyıp tanıtsınlar, bütün buyruklarını icraa etsinler.

Dâvûd'a ﷺ; dağları da itaatkâr ve hizmetkâr yaptık, O'nunla ﷺ beraber Allah'ı ﷻ Tesbîh ediyorlardı. Kuşları da emrine verdik, beraber Tesbîh ediyorlardı. Tamamının sevabı Dâvûd'a ﷺ yazılıyordu. Bütün bunları Biz istiyor ve yapıyorduk. Biz sonsuz işler ve icraatlar yaparız.

۞ وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ۞

80. Âyet: Siz insanları; savaşınızın zarar ve şiddetinden korusun diye dokuma suretinde yapılan zırhın san'atını O'na (Dâvûd'a ﷺ) Biz öğrettik. Şu hâlde ey Mü'minler! Sizler Rabbinize şükrediyor musunuz? Razî olduğu seviyelere ulaşıp şükreden kullar mısınız?

Bilgilendirme: Çeliği eritip iplik hâline getiriyor ve elbise gibi dokuyordu. Böylece bunu giyinen savaşçı kolay hareket ediyordu. Önceden zırhlar; birbirine geçmeli, ağır kalıplardan, demir yapraklardan olmaktaydı.

۞ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ۞

81. Âyet: Süleymân'a da ﷺ şiddetle esecek hâlde rüzgârı müsahhar kıldık, yani istediği gibi kullanması için emrine verdik. Süleymân'ın ﷺ emriyle şiddeti yumuşuyor, huzur ve sükûnetle; içerisinde bereketler var edip bolluklar vücuda getirdiğimiz Yüce Toprağa (Şâm'a ve istediği her yere aadeta) akıp gidiyor ve geliyordu.

۞ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ۞

82. Âyet: Şeytanlardan, yani cinlerin kâfirlikte azgın olanlarından; türlü kıymetli nesne ve mücevheratlar v.s. çıkarmak için denizlerde dalgıçlık yapanları da Süleymân'ın ﷺ emrine verdik. Bak gör ki bu yaptıklarının ötesinde; bina ve harp âletleri yapımı gibi başka önemli işler de yapıyorlardı. Biz onları koruyup kontrol altında tutuyor, mecbur olarak çalışmalarını sağlıyorduk.

۞ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ ۞

83. Âyet: Eyyûb'u da ﷺ yâd eyle. Bir vakit Rabbine şöyle seslenip dua etmişti: Ey Rabbim! Bana Onun, yani la'netli Şeytanın zarar ve sıkıntısı dokundu. Sen merhametlilerin En Merhametlisi Olan Rabbimsin.

۞ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۞

84. Âyet: Derhâl cevap verdik, zarar ve sıkıntıyı O'ndan ﷺ kaldırdık. O'na ﷺ katımızdan bir rahmet ve büyük bir yardım, Rablerine ibadet edenlere de uyarı olup anlatan ve neler yapabileceğimizi gösteren bir ders olarak Âilesini ve bir o kadar benzerlerini bağışlayıp tekrar verdik.

۞ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۚ ۞

85. Âyet: İsmâîl'i, İdrîs'i ve Zül kifl'i de yâd eyle. (Onlara selâm olsun.) Her biri sabredenlerden, daima İlâhî kurallara bağlı kalarak yaşayanlardandı.

۞ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۞

86. Âyet: Hepsini rahmetimize erdirdik, Cennete koyduk. Gerçekten Onlar; saalihlerdendi.

Bilgilendirme: Zül kifl (kefâlet ve yükümlülük Sahıbi); Peygamber midir, Allah ﷻ Dostumudur; farklı rivayetler var. Deniyor ki bir peygamber ﷺ adına kendi kavmine kefîl olup onlara İlâhî buyrukları icrâ ettirmiş ve Allah'ın ﷻ hukmüyle hukmetmiştir.

۞ وَذَا النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِينَ ۞

87. Âyet: Nûn Sahıbini, yani balık karnında yaşayan bir müddet orada hayat süren Yûnüs Peygamberi de ﷺ yâd eyle. Bir vakit; da'vetini reddeden ve uyarılarını kabul etmeyen Kavmine kızıp öfkelenerek ve onların yanlış durumuna göğsü daralarak Şehri (Irak'taki Mavsıl, yani Musul Şehrini) terk edip gitti. Gittiği yerde Kendisini darlığa ve sıkıntıya düşürebileceğimizi hiç düşünüp zannetmemişti. Hulasa iyi tanıdığı Rabbinin rahmeti sınırsız olduğu gibi kahr u gazabı, ıkaab ve azabı da sınırsız ve türlü-türlüdür. Bu bilgileri hatırlayarak; denizin katları, balığın katmanları ve böylece kat-kat karanlıklar içerisinde Rabbine şöyle seslendi: Senden başka hiçbir ilâh yok. Seni ve sonsuz kudretini unutmaktan dolayı af dilerim. Ey Sübhaan! Seni Tesbîh ederim, bir an unutulmayacak, sonsuz kudret ve sayısız Güzel İsimler, sınırsız icraatlar Sahıbi Bambaşka Bir Varlık, Yegâne Rab olduğunu zikr u i'lân ediyorum. Gerçekten Ben; Kendime zulmettim, yazık eyledim. Yüce Sahıbim! Senden izinsiz hareket ettim. Bu dar yerde ölmekten değil, dostluğunu kaybetmekten korkuyorum.

Nûn; balık demektir. Nûn Sahıbi; ev sahıbi, evde yaşayan misali; balık karnında yaşayan demektir.

۞ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۞

88. Âyet: Duasına derhâl karşılık verdik ve O'nu ﷺ gamdan ve o büyük sıkıntıdan kurtardık. Mü'minleri; bak işte böyle kurtarırız.

۞ وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ۞

89. Âyet: Zekeriyyâ Peygamberdi de ﷺ yâd eyle (hatırla ve anlat). Vaktiyle Rabbine şöyle seslendi ve yakarışlarda bulundu: Ey Rabbim! Beni Bu Yüce Da'vâna hizmette tek başıma bırakma. Sen vârislerin ve kalan mîraslara sahip olanların En Hayırlısı, En Haklısı ve En Üstünü Olanısın. Yerime hayırlı birini vâris eyle.

۞ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ۥ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ ۥ اِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِى الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۥ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ۞

90. Âyet: O'nun ﷺ isteklerine de karşılık verdik. Hanımı gençken kısır olmasına ve her ikisi de çocuk sahibi olamayacak kadar ihtiyarlamalarına rağmen; kudretimizi, yani sebepsiz icraatlar yapmağa, dilediğimizi; dilediğimiz an var etmeğe Kadir olduğumuzu göstererek O'na ﷺ; Yahyâ'yı ﷺ bağışlayıp ikram ettik. Eşini de buna, yani çocuğu üzerine alıp doğum ve sonrası sıkıntıları taşımağa uygun hâle getirdik, gençlik ve dinçlik verdik. Bilesiniz ki Onlar, yani Baba-Anne ve O Kıymetli Oğul ﷺ; hayır ve iyiliklerin tamamını icraa etmeğe koşuşturuyorlar, Bize; kahrımızdan ve gazabımızdan korkarak, dostluğumuzu, rahmet ve ikramlarımızı arzu edip umarak yakarışlarda bulunuyorlar ve üstün kulluk hizmetleri yapıyorlardı. Bize çok saygılı idiler.

۞ وَالَّتِىٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِلْعَالَمِينَ ۞

91. Âyet: Nâmûsunu tam bir hassasiyyetle Koruyan ve Iffet Timsali Olan Meryem Haatûn'u da ﷺ yâd eyle. O'na ﷺ; Âdem'e can üflediğimiz gibi Ruuhumuzdan ruh üfledik. Çocuğun canlandığını derhâl hissetti. Bir saat gibi bir zamanda Harika Bir Oğlan Çocuğu Dünyaya getirdi. Böylece O'nu ﷺ ve Oğlunu ﷺ; âlemlere ve tüm insanlığa; büyük bir âyet, kudretimizin kayda ve kurala bağlı olmadığına, dilediğimizi, dilediğimiz an yapacağımıza ve harika görevlilerle Dînimizi yaşatacağımıza muazzam bir delil yaptık.

۞ اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً ۥ وَاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۞

92. Âyet: Bilesiniz ki Bu Ümmet, yani Ana Şerîat, Âdem'den ﷺ; Son Peygamber Hz. Muhammed'e ﷺ kadar; bütün peygamberler ﷺ tarafından uygulanıp ortaya Konan En Şerefli Hayat Tarzı Olan Dîn; ey insanlar ve cinler! Sizin Tek Dîniniz ve Şerîatınızdır. Yani buyruklarını tam olarak tutarak **Rabbinize, yani sizleri yoktan var edip türlü ni'metlerle yaşatıp Yöneten Sahibinize** kulluk yapmanızdır. Ben sizin Rabbinizim, bu sebeple sırf Bana kulluk yapın, buyruklarımı yerine getirin.

۞ وَتَقَطَّعُوٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۥ كُلٌّ اِلَيْنَا رَاجِعُونَ ۞

93. Âyet: Kullar; aralarında görevlerini, iş ve icraatlarını parçaladılar, farklı dînler ortaya koydular. Her ne yaparlar ve kime taparlarsa; tamamı Bize, dönüp gelecekler. Verdiğimiz

kararlara karşı çıkmağa kimse kalkışamayacak. Çünkü Kıyamette Varlığımızı ve kudretimizi anlayınca; zalimler sadece ağır bir pişmanlık duyarak Îman edip Secde etmeğe can atacaklar ama her şey geçmişte kaldığı için kabul görmeyecekler.

۞ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَإِنَّا لَهٗ كَاتِبُونَ ۞

94. Âyet: Hulasa ey akıl sahipleri! Bilesiniz ki kim Îman ehli olgun Müsliman olarak; salih amelleri, iyilik ve fayda kaynağı olan İlâhî buyrukları icraa ederse; o kimsenin çalışmalarına asla nankörlük yapılmaz. Bilesiniz ki Biz; onun adına tüm yaptıklarını yazıyoruz. Ona büyük mükâfaatlar var.

۞ وَحَرَامٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۞

95. Âyet: Saalih amelleri icraa eden Mü'minlere bahşedip yapacağımız rahmet ve ikramlarımız; zulümleri ve kâfirlikte ısrarları sebebiyle helâk ettiğimiz memleket sakinlerine haramdır. Zira inkârlarından kesinlikle vazgeçmiyorlar ve Îman edip Rablerine itaate dönmüyorlardı. Ey inkârcılar! İnkârları sebebiyle helâk edilen geçmiş kavimlere bakın, ders alarak ve ömrünüzün kıymetini bilip Rabbinize sadâkatle kulluk yaparak Ahiretin ebedî seadetlerini kazanın. Bilesiniz ki bu fırsatı kaçırarak ve kâfirler olarak helâk edilenler; Dünyaya bir daha hiç dönemeyecekler. Azgınlıkları sebebiyle helâk ettiğim toplumlar; ölüp kurtulamayacaklar, tekrar diriltilerek dönüp Bize hesap vermeğe ve ebedî kalmak üzere Cehenneme girmeğe gelecekler. Helâk ettiğimiz toplumların Bize dönmemeleri, tekrar diriltilerek Ceza görmemeleri haramdır, kabul edilecek bir durum değildir.

۞ حَتّٰٓى إِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوجُ وَمَاْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۞

96. Âyet: Dünya hayatı nihayetinde ve Kıyamet kopması öncesinde; Ye'cûc ve Me'cûc'e -Kehf Sûresi; 94-99. Âyetler arasında anlatıldığı üzere- Allah Teâlâ'nın rahmeti olarak Zülkarneyn ﷺ tarafından yapılan sed;) yine Allah'ın ﷻ; (azgınlaşan halka kahrı sebebiyle açıldığı ve bu zalim tahribatçılar; her bir tepeden çıkıp gelerek insanlara zulüm ve tecavüzlerde bulunmak için süratle harekete geçtikleri zaman; türlü fitneler ortaya çıkacak.

۞ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا۟ يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۞

97. Âyet: İşte o vakit gerçek va'd, yani Allah'ın ﷻ; Kıyametin kopacağına dair verdiği haberin gerçekleşmesi ve belirlediği an yaklaşmıştır. Kıyametin koptuğu an kâfirlerin, yani Allah'ı ﷻ, Peygamberi ﷺ ve Kitabı tanımayan, Kıyamete ve Ahirete İman etmeyen hainlerinlerin gözleri birden dikilip kalacak. O an ağır ve gayet acı bir pişmanlıkla şöyle derler: Kahrolalım, her türlü helâk ve azap bize olsun. Bu Günden habersizdik. Yok, sadece habersiz değil, Bize yapılan uyarılara ve O Değerli Uyarıcıya karşı azgın zalimler idik.

۞ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ۞

98. Âyet: Ey putperestler! Ey, kendilerini yaratıp sonsuz ni'metlerle Yaşatan Gerçek Dost Yüce Allah'ı ﷻ bırakıp aadî varlıklara tapan sapıklar! Bilesiniz ki sizler ve Allah'tan ﷻ başka taptıklarınız; Cehennem odunu olacaksınız. Hepiniz varıp oraya dolacaksınız.

۞ لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا ۖ وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

99. Âyet: Eğer o taptıklarınız; ilâh olsalardı Cehenneme girmezlerdi. Her biriniz o korkunç azap ve işkence yeri olan Cehenneme girecek ve ebedî olarak kalacaksınız.

۞ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۞

100. Âyet: Cehennemliklerin Orada; çok kaba ve iğrenç seslerle feryad ve iniltileri olacak. Her bir kâfir; azabın şiddetinden ve kendi gürültüsünden dolayı kimseyi duymayacak ve hiçbir şey işitmeyecekler. Kâfirlerin Dünyada peşlerine takılıp sürüklendikleri, zulüm ve tahribatta destek verdikleri azgın liderleri; onları hiç duymazlar ve ilgilenmezler. Zira onların rezillikleri ve sıkıntıları çok daha korkunçtur.

۞ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۞

101. Âyet: Tarafımızdan haklarında; İman, İslâm ve Tevhîde hizmette üstün mertebelere ermek gibi güzel nitelikler geçen, sadâkat ve itibar sahibi saalih kullar oldukları anlatılıp örnek gösterilen Uzeyr ﷺ, İsâ ﷺ ve meleklere ﷺ gelince; Dünyada sapkınların; onların heykellerini yapıp tapmaları sebebiyle şeref ve şânlarından hiçbir şey kaybetmezler, zira Allah'tan ﷻ gayriye kulluk yapmadılar, puta tapmak, Allah'tan ﷻ gayriye kulluk yapmak gibi bir sapıklığa asla razî olmadılar. İlâhî güzelliklere eren bütün saalih ve saadık kullar ﷺ; Cehennemden gayet uzak tutulmuşlardır.

۞لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا ۚ وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ۞

102. Âyet: O sevgili kullar; korkunç gürültülerle inleyen Cehennemin fısıltısını ve hışıltısını dahi duymazlar. Onlar Cennetlerde; canlarının çektiği tüm ni'metler ve huzur sahaları içerisinde ebedî olarak kalırlar.

۞لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ هَٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۞

103. Âyet: Suura ikinci kez üfürülüp İsraafîl'in ﷺ dehşet dolu çağrısıyla beraber herkesin tekrar diriltilip kabirlerden kalktıklarında; karşılaşılan o büyük korku ve dehşetten dolayı hiç üzülmezler ve korku yaşamazlar. Zira Allah'ın ﷻ dostluğunu kazanmış olmaları sebebiyle melekler ﷺ yanlarındadır. Melekler ﷺ türlü müjdelerle onları karşılayıp derler ki Bugün; sizlere müjdesi verilen kurtuluş Gününüzdür. Dünyanın her türlü sıkıntı ve çaresizliğinden kurtulup Rabbinizin rahmetine erdiniz.

۞يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۚ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ۞

104. Âyet: Ahiret hayatının başlangıcı olan Kıyamet koptuğunda; üzerinizde bulunan Semâyı; kayıt defterlerinin işi bittiğinde dürüldüğü gibi dürer ve görevine, oradan sizlere su ve rızıkların, azap ve belâların inmesine son veririz. Artık her şeyin Asıl Sahibi Olan Rabbinizin hesabı ve kararlarıyla karşı karşıya olursunuz. Rahmet ve azap, ni'met ve sıkıntı doğrudan O'ndan ﷻ gelir. Yaratılan her şeyi; baştan ilkin yarattığımız gibi ölüp yok olmalarından sonra ruhlarını tekrar iade ederek ikinci defa var ederiz. Bu; hakkımızda gerçek bir vaaddir, dediğimizi yapacağımıza dair kesin sözümüzdür. Hakîkaten Biz; önemli icraatlar Sahibiyiz.

۞وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ۞

105. Âyet: Mûsâ'nın ﷺ Kitabı Tevrat'ta yazdıktan sonra; Dâvûd'un Kitabı Zebûr'da şöyle yazdık: Şu gerçeği bilesiniz ki Şu Yeryüzüne; saalih kullarımız, bütün varlıklarıyla Allah'a ﷻ teslim olmakla daima hayırlı işler yapıp yararlar sergileyen ve kimseye zulmetmeyen gerçek Müslimanlar vâris olacaklar.

۞إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ ۞

106. Âyet: Biliniz ki bunda, Rablerine sadâkatle kulluk yapan topluluğa bir büyük haberin, sevinip müjdelenecekleri bir açıklamanın ulaştırılması var.

۞ وَمَآ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ ۞

107. Âyet: Ey âlemlere Rahmet ve herkesin Peygamberi Olan Muhammed ﷺ! Biz Seni başka bir gaye için göndermedik, kesinlikle bütün âlemlere Rahmet olarak gönderdik. Semâvât Rabbiyin olduğu gibi Arz da Rabbiyin. Ahiret Rabbiyin olduğu gibi Dünya da Rabbiyin. Muradımız; yaratılanların Yaratanı tanımaları, insanların ve cinlerin; Rablerine kulluk yapmaları olunca; saalih kulların Yeryüzüne ve her şeye hâkim olmalarını da diler ve gerçekleştiririz. Böylece bütün yaratılmış Sana, Allah'ın ﷻ rahmetine ulaşmış olur.

۞ قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۞

108. Âyet: De ki Bana şu hakîkat vahyedilip Rabbim tarafından söylendi: Ey Allah'ın ﷻ kulları! Sizin İlâhınız; hiç şüphesiz Tek İlâh Olan Allah'tır ﷻ. Artık Rabbinize hakkıyla Îman edip teslim olanlar mısınız?

۞ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۭ وَاِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ اَمْ بَعِيْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ۞

109. Âyet: Eğer hâlâ İslâm'ı kabul etmeyip döner giderlerse de ki tamamınız eşit olduğunuz hâlde; sizlere i'lân edip Îman etmeniz için çağırdım. Niçin yaratıldığınızı, ne olacağınızı yüksek sesle ve açık ifadelerle anlattım. Îman edip Rabbine itaatten ayrılmayanlar; ebedî kurtuluşa ve sonsuz ni'metlere erecekler. Îman etmeyip kendilerine zulmedenler; korkunç sonla karşılaşıp ebedî azap görecekler. Ben kesinlikle bilmiyorum; sizlere tehdidle haber verdiğim belâ ve azap yakın mıdır, yoksa uzak mıdır? Zira görevim sadece gerçekleşeceği kesin olan haberleri; sizlere ulaştırmaktır.

۞ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ۞

110. Âyet: Bilesiniz ki O Yüce Rabbiniz; her bir sözün açıktan konuşulanını da gizli olanını da çok iyi bilir.

۞ وَاِنْ اَدْرِيْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۞

111. Âyet: Bilemiyorum. Ola ki bu, yani geleceği sizlere tehdidle haber verilen azabın gecikmesi; inkârda ısrarınız sebebiyle büyük bir fitnedir, az bir barınma ve ömür sürmekle beraber hak ettiğiniz azabın daha çetin olmasına vesîledir.

۞ قَالَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُونَ ۞

112. Âyet: İnkârcılar O En Merhametli ve En Sevgili Peygamberi, Muhammed Mustafâ'yı ﷺ ve Arkadaşlarını rahatsız etmeğe devam edince; Rabbinin izni ile şöyle dedi: Ey Rabbim! Bu azgınlarla aramızda hakla hukmeyle, hak ve aadil olan yüce kararını gerçekleştir. Ey azgın inkârcılar! Bilesiniz ki Rahmân Olan, her şeyi yoktan var edip sayısız rahmet ve ni'metleriyle Yaşatan Rabbimiz; sizlerin yalan ve iftiradan ibaret dedikodularınıza karşı; Kendisinden yardım İstenilendir. Biz; sırf O'ndan ﷻ yardım istiyoruz.

Bilgilendirme: Ebucehl ve yandaşları; Yüce Peygambere ﷺ ve Îman eden insanlara; hakaretler ediyorlar, üzerlerine iftiralarla beraber; leş parçaları gibi iğrenç şeyler atıyorlardı. Ebucehl ve azgın yandaşları Bedir savaşında katledilip parçalanmışlar, parçalanan vücutları sıcakta şişip kokuşan iğrenç leşlere dönüşmüştü.

Kendisine ﷻ, Sevgili Peygamberine ﷺ ve Mü'minlere düşmanlık yapanlara karşı En Korkunç Düşman Olan Allah Azîmüşşân; bizleri düşmanlarına karışmaktan, En Sevgili Kulu ve En Yetkili Önder, Hz. Muhammed'in ﷺ İzinden şaşmaktan muhafaza eylesin.

سُورَةُ الْحَجِّ

HAC SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۞

1. Âyet: Ey insanlar! Rabbinizden korkun ve kahrına uğramaktan sakının, Allah'ın ﷻ emirlerine sarılıp hakkıyla edâ ederek, yasaklarından da tamamen kaçınıp uzaklaşarak kahır ve azabından korunun ve bu suretle O'na ﷻ sığınıp rahmetine ve hımâyesine erenler olun. Bilesiniz ki Saatin sarsması, yani Kıyamet koptuğunda Dünyayı sarsması pek büyük bir şey ve korkunç bir hâdisedir.

۞يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارٰى وَمَا هُمْ بِسُكَارٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيدٌ ۞

2. Âyet: Kıyametin koptuğu anı gördüğünüz gün; bakarsınız ki her bir yavru emziren anne; şefkatle emzirdiği yavrusunu unutup şaşkınca hareketlere, sağa-sola koşmağa başlar. Her bir yüklü anne korkudan; üzerinde taşıdığı yavrusunu düşürür. İnsanları; dehşetten dolayı serhoşlar ve aklını kaybetmişler olarak görürsün. Onlar içki içip serhoş olmuş değiller fakat Allah'ın ﷻ azabı çok çetindir.

۞ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ ۞

3. Âyet: İnsanlardan kimi var ki hiçbir bilgisi olmadığı hâlde Allah Azîmüşşân hakkında tartışma yapar. Böylesi insan; daima her bir azgın şeytana uyar, kötülüklerinde ısrar eder.

۞ كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيرِ ۞

4. Âyet: Şeytanın hakkında şu huküm yazıldı: Kim Şeytanı efendi kabul edip âmir edinirse; kendisine kulluk yapıp emrine uyan kimseyi sapıklığa düşürür, daima yanıltır. Sonunda da Seîrin, yani çılgın ateş âlemi olan Cehennemin azabına iletir. Bilesiniz ki Şeytan; kendisini en çok seven ve kendisine en yakın olan kâfiri; azabın en şiddetlisine sokar. Allah Azîmüşşân ise Kendisine kulluk ve itaatte başarılı olup yakınlığına erenleri; en yüce makamlara ve en değerli ikramlara erdirir.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَٓاءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُٓوا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۗ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَٓا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَٓاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۞

5. Âyet: Ey insanlar! Eğer öldükten sonra tekrar diriltileceğinizden şüphede iseniz; bilesiniz ki Biz sizleri; topraktan, sonra bir parçacık menîden, sonra kan pıhtısından, sonra bir çiğnem kadar etten ki o durumda bazısına hilkat ve suret verilmiş olur ve bazısına henüz hilkat ve suret verilmemiş olur.

Bir düşünün ki insan varlığıyla alakası yok gibi olan toprak; hububata, sebze ve meyvelere dönüşür. Sonra baba vücudunda menîye, yani kokuşmuş iğrenç bir suya dönüşür. Bu su; anne rahminde; annenin menîsiyle birleşir, bir müddet sonra kan pıhtısına, sonra da bir lokmacık et kadar bir varlığa dönüşür. Bu Hâlde iken bazen hilkat, şekil ve suret verilip baş, gövde, kol, bacak, el ve ayaklar belirlenmiş olur ve bazı çocuklarda henüz hilkat ve suret verilmemiş olup kimi sakat doğar, kimi doğum öncesinde düşer. Dünya hayatını görmez. Hulasa çocuk olacak o mâddeleri annelerin rahimlerine yerleştiririz. Rahimlerde; dileyip belirlediğimiz bir müddete kadar kalır. Bu müddet içerisinde türlü tavır ve suretlerde gelişerek varlığı tamamlanır. Sonra onu bir tıfıl, yani baba ve annesine, hatta İlk İnsana ﷺ varıncaya kadar tüm geçmişine uygun bir yavru olarak Dünya yüzüne çıkarırız.

Ey akıl sahipleri! Bunları sayıp ortaya koyuyoruz ki kudretimizin ve ilmimizin sonsuzluğunu sizlere açıklayalım da nelere Kadir olduğumuzu öğrenip öldükten sonra diriltileceğinizin; Rabbiniz için zor olmadığını anlayasınız.

Sonra sizleri; kuvvet ve olgunluk çağına ermeniz için türlü ni'metlerimizle ve olağanüstü bakıcılığımızla yetiştiriyoruz. Sizden kimileri var ki gençliğinde ölüyor. Kimileri var ki ömrün en rezil durumuna ulaşıyor, eli tutmaz, ayağı gitmez, aklı yetmez, hulasa kendinden haberi olmaz bir duruma düşüyor. Bu sebeple akıl sahibi ve pek çok şey bilen biri iken; hiçbir şey bilmeyen biri oluyor.

Ey layıkıyla idrak edip görebilen insan! Toprağı kupkuru, hiçbir hayat eseri kalmamış olarak görürsün. Biz ona suyu indirdiğimizde iznimizle irkilir, kabarır ve canlanır. Sonra da her tür göz alıcı bitkileri yetiştirip çıkarır

(Kardeşiniz Alî İhsân'dan uyarı: Allah Azıîmüşşân'dan ve O'nun ﷻ Eşsiz Rasûl ve En Yetkili Temsilcisinden ﷺ aldığım bilgilerle diyorum ki son derece düşkün hâlde ve son derece çaresiz ihtiyarlara yapacağınız yardım ve hizmetleriniz Allah'a ﷻ hizmet sayılacağından karşılığı da o derece büyük olur. Allah Teâlâ Dünya ve Ahiretinizi ihya eder. Onlara öf dahi demeden tüm ihtiyaçlarını karşılayın, ezmeyin ve ezdirmeyin.).

۞ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ۞

6. Âyet: Bak işte bu anlatılanlar; Allah'ın ﷻ Hak (Asıl ve Gerçek) Varlık olduğunu, ölüleri dirilteceğini ve her şeye Kadir olduğunu gösteriyor.

۞وَاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ۞

7. Âyet: Yine gösteriyor ki O Büyük Saat, Kıyametin kopma anı kesinlikle gelmektedir ve Onda asla şüphe yok. Şunu da gösteriyor ki Allah ﷻ; kabirlerde olan herkesi diriltip kaldıracak ve Huzurunda toplayıp mahkeme edecek.

۞وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۙ۞

8. Âyet: İnsanlardan kimi var ki hiçbir ilmi, ders veren bir mürşidi ve kendisine ışık tutan bir kitabı olmaksızın Allah ﷻ hakkında tartışma yapar.

۞ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ۞

9. Âyet: Karşısında olan kimse Hakkı da anlatsa ve bu câhilin yanlışını gösterip gerçekleri de gösterse yanını dönerek; insanları Allah'ın ﷻ Yolundan saptırmak için tartışmalarına inadla devam eder. Ona Dünyada rezillik ve rüsvâ olmak var. Kıyamet Gününde ise ona; yangın mahalli olan Cehennem azabını tattıracağız.

۞ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ۞

10. Âyet: Ona şöyle deriz: Bu acı azap; iki eliyin cehâlet ve sapıklıkla yaptıkları sebebiyledir. Hakka ve Hak ehline uymadın, büyüklük ve bilginlik tasladın. Bugün de küçülüp aşağılanarak bu korkunç ateşe girdin. Kendin ettin, kendin buldun. Bilesin ki Rabbin kullarına; hiç zulmetmez.

۞وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ ِۨاطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ِۨانْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۣ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ۞

11. Âyet: İnsanlardan kimi de var ki uçurum kenarında, kararsızlık içerisinde kulluk yapar. Kendisine bir hayır, bir önemli gelir dokunup bollukla nasiplendiğinde bununla yatkınlaşır, huzurlu bir Mü'min olur. Ama kendisine bir sıkıntı, Müsliman olduğu için bir belâ dokunduğunda yüzü üzerine ters döner, sanki sürünüyor ve ebedî bir zarara düşmüş gibi Dîninden yüz çevirir. Dünyasını da Ahiretini de kaybetmiştir. Bak işte bu sapıklık; apaçık bir zarar ve korkunç bir ziyandır.

۞يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۞

12. Âyet: Öylesi var ki Allah'a ﷻ değil de kendisine hiçbir zarar ve hiçbir fayda vermeyene yakarışta bulunup kulluk yapar. Bu gerçekten; dönüşü olmayacak kadar uzak bir sapıklıktır.

۞يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهُ اَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ ۞

13. Âyet: Öylesi de var ki zararı; faydasından daha yakın olana kulluk yapar. Kendisine tapılan efendi elbette alçak ve pek kötü efendi, tapan hizmetkâr da çok kötü ve pek seviyesiz hizmetkârdır.

۞اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۞

14. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; Îman edip sadâkatle kulluk yaparak yararlı işler icraa edenleri; altlarından nehirler akan, köşklerinin altından her türlü hoş içeceğin aktığı Cennetlere koyar. Bilesiniz ki Allah ﷻ dilediğini yapar.

۞مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّٰهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ ۞

15. Âyet: Kim zannediyorsa ki Allah Azîmüşşân; Dünyada ve Ahirette En Sevgili Kulu ve En Yetkili Peygamberi Muhammed'e ﷺ yardım etmez; bilsin ki onun bu dedikodusu ve içerisinde taşıdığı bozuk düşüncesi hiçbir şeye yaramayacak. Bu sebeple şunu yapsın da sıkıntısından kurtulsun: Semâya, yani yüksek yere, misal evin tavanına bir ip uzatıp bağlasın ve boynuna halka geçirip boğulacak hâle gelsin. Sonra ipi keserek kurtulsun ve baksın; pis arzuları ve iğrenç tuzakları; kendisini öfkelendiren hususu yok edebilecek mi? Nasıl ki Yüce Peygambere ﷺ öfkelenerek ve kendi kendine iş çıkarıp intihara teşebbüs ederek boğulma geçirmesi ahmakça bir şey ise ve bir şeye yaramıyorsa; türlü dedikodular yapması ve ahmakça plânlar peşinde kafa yorması da işe yaramayacak ve Allah ﷻ; Peygamberine yardım edip O'nun ﷺ Dînini; bütün dînlerin ve rejimlerin üzerine çıkaracak.

۞وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَاهُ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِىْ مَنْ يُّرِيْدُ ۞

16. Âyet: Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Bak işte O Yüce Kur'an'ı gayet açık ve her şeyi açıklayan Âyetler olarak Sana indirdik. Bilesin ki Allah ﷻ dilediği kimseyi; Îmana, İslâm'a ve Kur'an'ı idrake erdirir.

۞اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۟ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۞

17. Âyet: Bilesiniz ki Allah'a ﷻ ve tüm Îman esaslarına Îman eden Muhammedî Mü'minler, tevbekârlar, yani Mûsâ'ya ﷺ uyarak tevbe edip Allah'a ﷻ kulluk yapanlar, Nûh'a ﷺ uyarak Allah'a ﷻ kulluk yapanlar ve yardım ehli olanlar, yani Îsâ'ya ﷺ uyarak Allah'ın ﷻ Dînine ve Peygamberine ﷺ yardım eden saadık kullar ve kendilerince asılsız görüşlere kapılıp ateşe tapanlar ve Allah'tan ﷻ başka canlı-cansız bir takım varlıklara tapan müşrikler; her bir gurup sahip olduğu hâl ve gidişatıyla övünüp üstünlük taslıyor. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Kıyamet Gününde bu farklı toplumlar arasında gerçeği ortaya koyarak pek açık hukmünü verecek. O Gün gerçekler açığa çıkmak suretiyle; Hak ehli sevinerek Cennete, bâtıl ve haksızlık ehli olanlar da üzülerek Cehennem girecek. Allah ﷻ Şehîd'dir, yani her şeyi hakkıyla Bilen ve Görendir.

۞اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِى السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَآبُّ وَكَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ۭ وَكَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ۭ وَمَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاۗءُ ۞

18. Âyet: Ey En Sevgili ﷺ! Görmedin mi? Elbette görmekte ve bilmektesin ki Semâvâtta ve Arzda olan her şey, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan pek çoğu Allah Azîmüşşân'a Secde ederler. İnsanlardan çoğu kimselere ise azap hak oldu. Her kimi; Allah Azîmüşşân hor ve rezil kıldı ise o kimseye asla değer verecek biri bulunmaz. Allah ﷻ dilediğini yapar, kimse itiraz edemez.

۞هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِىْ رَبِّهِمْ ۡ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۭ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ۚ ۞

19. Âyet: Bu ikisi (Secde ehli Mü'minlerle, Rablerini tanımayan ve Secde etmekten mahrum olan hainler); iki düşman hasımdırlar. Rableri hakkında husumette bulunup biri Îman edip Rablerinin haklarını savunurken diğeri inkâr edip saygısızlık ve haksızlık yaparak birbirleriyle kavga ederler. Rablerine saygısızlık yaparak Îmandan mahrum olan kâfirlere; Cehennem ateşinden elbiseler biçilir. Başlarının üzerinden; ateş acısını unutturacak derecede kaynar sular dökülür.

۞ يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۞

20. Âyet: O su ile karınlarında olan mide ve bağırsakları eritilip dökülür. Derileri de eritilir, vücutları iskelet hâlini alır. Anında öldürebilecek olan bu ateş ve su; artık ölmek olmadığı için onları öldürmez, sadece acı çekerler. Dökülen organları ve derileri; bitki gibi tekrar yenilenerek acı üstüne acı çekerler.

۞ وَلَهُمْ مَقَامِعُ مِنْ حَدِيدٍ ۞

21. Âyet: Onlara kızgın demir kamçılar var.

۞ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۞

22. Âyet: Her ne zaman gamdan ve üzüntüden dolayı Cehennemden çıkmak isteseler; o korkunç kamçılarla dövülerek oraya tekrar sokulurlar. Her defasında denir ki korkunç yangından ibaret Cehennem azabını tadın.

O korkunç yere varmağa, o şiddetli azabı görmeğe sebep olan her türlü zulüm, kâfirlik, günah ve nankörlükten Allah'a ﷻ sığınırız.

۞ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۞

23. Âyet: Bilesiniz ki Allah ﷻ; Îman edip Rablerinin buyruklarına sarılarak hep yararlı işler yapan Mü'minleri; altlarından nehirler akan Cennetlere yerleştirecek. Orada altından bilezikler ve kolçaklar takınırlar ve incilerle süslenirler. Elbiseleri; O Cennetlerde ipeklerdendir.

۞وَهُدُوٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۞

24. Âyet: Sözün En Pâk, En Hoş ve En Güzel Olanına erdirildiler, yani "Lâ ilâhe illellaah" (Allah'tan ﷻ başka ilâh yok, kulluk sırf O'na ﷻ yapılır ve sırf O'nun ﷻ buyruğunu tutar ve kulluk yaparız) dediler. Dolayısıyla Sırat-ı Müstekîme, En Doğru Yola ve En Kusursuz Hayat Tarzı Olan İslâm'a erdirildiler.

۞اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِى جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَٓاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيهِ بِاِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۞

25. Âyet: Zulüm ve kâfirliğe devam eden, Allah'ın ﷻ Yolundan ve Mescid-i Haram'dan insanları vazgeçirenler; âlemlerin Rabbine savaş açtıklarını ve kendilerine ne kadar yazık ettiklerini iyi bilmelidirler. Mescid-i Haram hususunda ve Oradan faydalanmakta; Oradan ayrılmayan yerlilerle taşradan gelenler; eşittirler ve aynı haklara sahıptirler. Kim Orada bir haksızlığa ve suç işlemeğe yönelmek, zulmetmek isterse; o kimseye pek acı bir azabı tattırırız.

Uyarı: Mescid-i Haram'da kötülüğe niyyet etmek dahi ceza ve azaba sebep olur.

۞وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِى شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِىَ لِلطَّٓائِفِينَ وَالْقَٓائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۞

26. Âyet: Yâd eyle bir vakti ki Ka'be'nin kaybolan temellerini; rüzgârla açığa çıkarıp Yüce Evin yerini İbraahîm'e ﷺ göstererek Onu yeniden yapması için hazır hâle getirdik. O'na ﷺ şöyle dedik: Hiçbir şeyi Bana ortak görme, Benden başkasına kulluk yapma. Evimi; tavaf edecek olanlara ve Ka'be karşısında, Namaz ve Secde için Huzurumda dikileceklere, rukû' edip saygı ile bükületeklere ve Secde edeceklere; temizle, tertemiz bulundur.

۞وَاَذِّنْ فِى النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوكَ رِجَالًا وَّعَلٰى كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ۞

27. Âyet: İnsanlar içerisinde Haccı, yani Evimi Yüce Kurallarımla ziyaret etmelerini onlara i'lân et. Sana, yani yaptığın Evime; yaya olarak, yorgun ve bitkin gelen binitler üzerinde; her bir derin vâdîlerden, uzun yollardan ve uzak memleketlerden gelsinler. Hac ve Umre yaparak Bu Şerefli Evi ziyaret etsinler.

۞لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيٓ أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيرَ ۞

28. Âyet: İnsanlar gelsinler ki yarar ve gelir kaynaklarını görüp bilsinler ve bilhassa sayılı günler zarfında; Tekbîr, Tehlîl, Telbiye, Tesbîhât ve diğer sözlerle ve İsimlerle Allah'ı ﷻ zikretsinler. (Bakarsınız ki damla ile denizin kıyaslanamayacağı gibi milyonlarla beraber zikretmekle; bir ömürde kendi başlarınıza yaptığınız zikrin milyon katına ermiş olursunuz.) Bir de Haram Yurdunda (yani Saygın Topraklarda) evcil hayvanlardan Kurbanlıklarınıza; Bayram Günlerinden ibaret birkaç gün boyunca; Rabbinizin sizlere rızık olarak verdiği Kurbanlıklarınızın üzerine Allah'ın ﷻ Adını zikrederek kesersiniz. O kestiklerinizden siz zenginler yiyin ve zorda olan fakîr ve muhtaçlara da yediriniz.

۞ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۞

29. Âyet: Sonra tıraş olup kirlenen ihramlarını çıkararak ve yıkanarak kirlerini giderip kirden ve sıkıntılardan kurtulsunlar. Her türlü adaklarını yerine getirsinler. Sırf Allah'a ﷻ kulluk için Yeryüzünde, Mekke Şehrine konup tesis edilen, kulluğun İlk, Devamlı ve Ebedî Kıblesi, İslâm'ın Sembolü Olan eskimeyen En Eski Evi, Yüce Ma'bedi, yani Ka'be-i Muazzamayı çokça Tavaf etsinler.

۞ذٰلِكَ ۖ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرُمَاتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۗ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ۞

30. Âyet: Bak gör ve hakkıyla muhafaza et ki bu anlatılan huküm ve buyruklar; yüce kurallardır. Kim Allah'ın ﷻ hurmetlerine, yani saygın huküm ve kurallarına ta'zîm eder, saygılı davranırsa; bu davranışı Rabbi katında kendisi için çok hayırlı olur, sonsuz ikramlara ermesine sebep olur. Sizlere en'am, yani evcil hayvanlar ve onlara benzeyen yabanî hayvanlar helâl kılındı. Ancak sizlere; (Mâide Sûresi 3. Âyette) okunup anlatılanlar müstesnâ. Bir de pis ve murdar olandan, yani putlardan ve putperestlikten tam olarak uzak durun. Yalan konuşmaktan ve yalancı şâhidlik yapmaktan da uzak durun.

۞حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ۞

31. Âyet: Allah'ın ﷻ hanîfleri olarak, yani her şeyden arınıp sırf O'na ﷻ tam bir teslimiyetle kulluk yapanlar olarak, hiçbir kimseyi ve hiçbir şeyi O'na ﷻ ortak koşmayanlar olup bu anlatılan buyrukları tutun, kuralları muhafaza edin.

Kim Allah'a ﷻ şirk koşarsa; bilesiniz ki o hain müşrikler; tıpkı Gökten aşağı düşen ve kuşların kapışıp götürdüğü pis böcekler gibidirler. Dünyada huzur ve güven bulamazlar. Ölünce de ruhları devamlı aşağı doğru düşer, azap melekleri ﷺ yakalayıp işkence eder ya da rüzgârın kapıp uzak yerlere uçurduğu gibi hâller yaşarlar.

۞ ذٰلِكَ ۖ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۞

32. Âyet: Bak ve idrak et ki Allah Azîmüşşân'a saygısızlık yapan ve O'na ﷻ ortak koşan beyinsizin durumu işte budur.

Kim de Allah'ın ﷻ Şeaairine (şeıîrelerine, hukümlerine, Varlığını, Birliğini, sonsuz kudretini ve Rabliğini gösteren alametlerine, huküm ve buyruklarına, Kur'an'a, Peygamberine ﷺ Ka'be'sine, mescidlerine, Ezana, Namaza, Zekâta, Hacca ve tüm İlâhî kurallara, kutsallara, ulemâsına, Allah ﷻ için olan giysiye, bilgiye, belgeye ve Allah'a ﷻ aid olduğuna dair üzerinde alamet bulunan kurbanlıklara ve bilgi levhalarına) ta'zıîm eder, büyüklüğünü idrak edip edepli ve hassas davranırsa bilesiniz ki bu şeaair; kalplerin takvâsındandır, Mü'minlerin kalplerine bunlar Rablerinden korkup korunmalarına, şirkten, zulümden, her türlü günahtan layıkıyla sakınıp Rablerine ve Peygamberlerine ﷺ ters düşmekten hakkıyla korunmalarına kaynak olurlar. Ayrıca bunlara saygı duyup hassasiyet göstermek; İmanlı kalplerin takvâ sahıbi olmalarından meydana gelir.

۞ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۞

33. Âyet: Allah'ın ﷻ şeaairinden olan bu kurbanlıklarda; belirlenen vakte, yani kesim vaktine kadar sizlere faydalar var. Yünlerinden, sütlerinden ve dişi kurbanlıklardan doğuran olursa; yavrusundan faydalanırsınız. Sonra bunların kesilmeleri için sevk edilmeleri; Kadîm Beyte, En Yaşlı Eve, O Mübarek Ka'be'ye yani Ka'be'yi çevreleyen Haram bölgesindeki Minâ gibi bir yere olacaktır. Kurbanlıklar; başta Minâ olmakla tüm Haram Bölgesinde kesilir.

۞ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ
اِلٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۞

34. Âyet: Her bir ümmete Kurban kesmeyi görev yaptık ki kendilerine; rablerinin rızık olarak verdiği evcil hayvanların (koyun-keçi, deve ve sığır türlerinin) üzerlerine Allah'ın ﷻ Adını zikrederek, Bismillâhi vellaahü Ekber diyerek kessinler. Özet olarak bilmeniz gereken şudur ki İlâhınız; Tek İlâh Olandır, Kendisinden başka ilâh olmayan Allah Azîmüşşân'dır. Bu sebeple; aklınız, inanç, söz, tüm icraatlarınız ve bütün varlığınızla O'na ﷻ teslim olunuz. Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Kendisini Allah'a ﷻ hakkıyla teslim eden, itaatte kusuru olmayan, tam bir saygı ve arzu ile İlâhî buyrukları edâ edenleri müjdele.

۞ اَلَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِى الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۞

35. Âyet: O sevgili ve saygılı kullar; Allah ﷻ anıldığında kalpleri ürperir, özellikle kendilerine bir belâ dokunduğunda sabredenleri ve Namazlarını hakkıyla kılanları müjdele. O teslimiyetli kullar; kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah ﷻ için; gerekli yerlere harcama yaparlar, Zekâtlarını ve sadakalarını verirler.

۞ وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۗ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۞

36. Âyet: Bedeneleri, yani iri gövdeli kurbanlık deve ve sığırları; ta'zîm edin, o hayvanlara saygılı davranın, nerede, ne zaman ve nasıl kesileceğine riayet ederek; üzerlerine Allah'ın ﷻ Adını zikretmek suretiyle kesin. Onları; sizler için Allah'ın ﷻ şeaairinden, O'nun ﷻ Varlığını, Birliğini, sizleri yoktan var ettikten sonra nelerle ve nasıl yaşattığını gösteren alametler, bilgi levhaları yaptık. O hayvanlarda sizler için Dünya ve Ahirette büyük bir hayır, tükenmez bir gelir kaynağı var. Kurban edilmek için sol ön kolları dirsekten geriye doğru bükülüp bağlanmış ve üçayakları üzere ayakta dikilirlerken o Kurbanlık develerin üzerlerine Allah'ın ﷻ Adını okuyun, "Bismillâhi vellaahü Ekber" deyin. Kesilip yanları yere düştüğünde, yani öldüklerinde; kesilen Kurbanlardan Ailenizle ve fakîr-zengin tüm dostlarınızla yiyin, ıffetli ve kanaatli olup dilenmeyen fakîrlere hem de kendisini açığa koyup ısrarla dilenen fukaraya da yedirin. Bak; ey, her bir göz ve anlayış sahibi! O güçlü hayvanları; sizlerin emrine verip itaatkâr kılarak değerli ni'metler yaptık ki Rabbinize şükredesiniz.

۞لَنْ يَنَالَ اللّٰهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۚ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰيكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۞

37. Âyet: O hayvanların; etleri de kanları da Allah'a ﷻ ulaşmaz, ancak O'na ﷻ ulaşacak olan sizin takvânız, her hangi bir konuda Rabbinize ters düşmekten sakınıp kahrından ve azabından korunmak suretiyle yaptığınız kulluklardır. Ey her bir akıl Sahibi! Bak ve gör; Rabbiniz tüm bunları sizlerin emrine ve hizmetinize verdi ki sizleri erdirdiği her şeye, yani Îmana, İslâm'a, sayısız ni'metlere karşılık olarak Allah'ı Tekbîr edesiniz, Allah pek Büyüktür diyesiniz, buyruklarını tutup sırf O'na ﷻ kulluk yapasınız. Ey En Bilgin ve En Yetkili Önder ﷺ! İhsân sahiplerini, yani Allah'ı ﷻ görüyor gibi yaşayarak her görevi güzelce yerine getirenleri ve yaratılmışa merhametle güzellikler sergileyenleri müjdele.

۞اِنَّ اللّٰهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ اٰمَنُوا ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۞

38. Âyet: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; Mü'minleri daima savunur, şer ve zararları, zulüm ve zalimleri onlardan uzaklaştırır. Çünkü Allah ﷻ; azgın hainlerin ve haddi aşan kâfirlerin hiçbirini sevmez, asla onları cezasız bırakmaz.

۞اُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوا ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۞

39. Âyet: Kendilerine devamlı savaş açılıp saldırıya uğrayan Mü'minlere; zulme uğramaları sebebiyle, saldırgan kâfirlerle savaşmaları için izin verildi. Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân; sayı ve imkân bakımından az olan bu Mü'minlere; yardım etmeğe ve muzaffer kılıp düşmanlarını kahretmelerine Kadir ve üstün kudret Sahibidir.

۞اَلَّذِينَ اُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ۗ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيرًا ۗ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۞

40. Âyet: Bu Mü'minler; başka değil sırf Rabbimiz Allah Azîmüşşân'dır dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarıldılar. Zalimler bununla yetinmediler, o masumların göç ettikleri yerde onları yok etmeğe çalışıyorlar ve bu gayeyle baskınlar yapıyorlar. Allah

Azîmüşşân; bu zayıf Mü'minlere yardım ederek o azgın zalimlerin bellerini kıracak. Eğer Allah ﷻ; insanların bir kısmı ile diğer bir kısmını, saalih insanlarla; zalim bozguncuları def etmese ve kahredip ortadan kaldırmasa; kesinlikle içerisinde Allah'ın ﷻ Adı çokça zikredilen Mescidler, havralar, kiliseler ve manastırlar; o zalimler tarafından yıkılıp harab edilirdi. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Kendisine, Peygamberine ﷺ, Dînine, Dostlarına ve mazlumlara yardım eden herkese kesinlikle yardım eder. Hiç şüphe yok ki Allah ﷻ; sonsuz üstünlük ve çetin kuvvet Sahıbidir.

۞ اَلَّذِينَ اِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ ۞

41. Âyet: Sadâkat (dürüstlük ve doğruluk) ehli olan bu Mü'minler; daima Rablerine gönül verirler ve Peygamberlerini ﷺ izlerler. Eğer Yeryüzünde kendilerine yetki ve i'tibar verirsek; Namazı hakkıyla kılar ve kıldırırlar, Zekâtı verirler, ma'rufu (yani Dînde iyi ve yararlı olduğu bileneni, yani İlâhî emirleri emreder, icraa eylerler. Münkerden, yani Dînce yadırgı olandan ve Dînin kabul etmediğinden nehyederler, Allah'ın ﷻ yasakladığı haram ve yasakları halka yasaklayıp onları her türlü zarar ve zararlıdan uzak tutarlar. Hulasa bu değerli insanlar bilirler ki tüm işlerin sonu ve sonucu sırf Allah'ındır ﷻ, her şey O'na ﷻ dönüp varacak. Herkesi hesaba çekip yapılanların karşılığını O ﷻ verecek. Akıl sahıbi olan bunu bilir ve sırf O'na ﷻ uyarak kulluk yapar.

۞ وَاِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ ۞

42. Âyet: Ey Yüce Rasûl ﷺ! Eğer bu ahmaklar; Seni yalanlıyorlar, söylediklerine inanmıyorlarsa; üzülme, etkilenme. Bil ki bunlardan önceki Nûh Peygamberin ﷺ Kavmi, Semûd ve Aad Kavimleri de inkârda bulunup Nûh, Saalih ve Hûd Peygamberleri ﷺ yalanladılar.

۞ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۞

43. Âyet: Sonra İbraahîm Peygamberin ﷺ Kavmi ve Lût Peygamberin ﷺ Kavmi de Peygamberlerini yalanlayıp inkâr ettiler.

۞ وَاَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۞

44. Âyet: Medyen'de yaşayanlar da (yani Şuayb Peygamberin ﷺ Kavmi de) Peygamberlerini ﷺ yalanlayıp kâfirliklerinde ısrar ettiler. Mûsâ da ﷺ yalanlanıp inkâr edildi. Hulasa Sana yapılanlar; tarih boyunca peygamberlere ﷺ yapıldı. Azabımın gecikmesi; peygamberlerimin ﷺ yararına, zalimlerin zararına oldu. Şöyle ki kâfirlere biraz fırsat verdik ama sonra şiddetle tutup korkunç bir belâ ile kahrettik. Onların; peygamberlerimi ﷺ ve buyruklarımı inkârına, yani tanımayışlarına karşılık tanınmayan, görülmedik derecede korkunç olan azabım bakın nasıl oldu? Hepsi hiç hesab etmedikleri korkunç belalarla helâk edildiler.

۞ فَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ۞

45. Âyet: Kâfirlik ve zalimlik yaparlarken pek çok memleket halkını helâk ettik. Onların meskenleri; korkunç bir hâlde, yani önce çatılar çöküp duvarlar çöken çatıların üzerine yıkılarak harab oldu. Ne kadar kuyu başıboş kaldı. Ne kadar yüksek köşkler; içerisinde yaşayanlar ölüp gitmekle bomboş bulunuyor.

۞ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۞

46. Âyet: Bu inad kâfirler; Yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki gördükleri harabelerden ders alarak kalpleri uyanıp bilgi ve anlayışa erse ve de kulakları; kahra uğrayan o memleketleri duysa da kendilerine gelseler.

Bilesiniz ki kahra uğrayanları görmeyen; o beyinsizlerin gözleri değil, fakat göğüslerinde bulunan kalpleridir. Akıl olmayınca; gözün görmesinin faydası olmuyor.

۞ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ ۚ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۞

47. Âyet: Ey Şânlı Peygamber ﷺ! İnkârda ısrar etmeleri hâlinde kendilerine gelecek azabı haber verdiğinde; azabın gelmesini acele ile istiyorlar ve diyorlar ki iddianda doğru isen; o azabı getir. Hâl bu ki Allah ﷻ; va'dinde, yani verdiği haberde ve sözünde asla yalan çıkmaz. Bilesiniz ki Rabbin katında bir gün; sizin sayıp hesab ettiğiniz bin sene gibidir.

Allah'ın ﷻ azabı geldiğinde dayanılmaz acılar çekersiniz, bitip tükenmeyen azaba uğrarsınız. O azabın gelmesini istemekte değil, kurtuluş çarelerini bulmakta acele ediniz.

۞ وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَيَّ الْمَصِيرُ ۞

48. Âyet: Kâfirlik ve zalimliklerine devam eden nice memleket sakinlerine mühlet ve fırsatlar verdim, sonrasında şiddetle yakaladım. Dönüş kesinlikle Banadır ﷻ, asla kurtuluşunuz olmayacak.

۞ قُلْ يَآ اَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ اَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۞

49. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! De ki ey insanlar! Hiç şüphesiz ki Ben; Peygamberliği gayet açık olan ve her şeyi açıklayan bir Uyarıcıyım.

۞ فَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞

50. Âyet: Bu yetkim sebebiyle şu müjdeyi veriyorum: İman eden ve saalih amel işleyenler; yüce ikramlara erecekler. Onlara mağfiret, yani günahlarından arındırılmaları ve pek değerli rızıklar var.

۞ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِيٓ اٰيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۞

51. Âyet: Allah Azîmüşşân; tehdidle uyarıyor: Bizi aciz koyacaklarmış gibi Âyetlerimizi etkisiz kılmak hususunda çaba gösterenler; Rableriyle asla başa çıkamayacaklar. Onları tutup cezalandıracağız. Onlar; ebedî olarak korkunç ateş yeri olan Cehennemde kalacaklar.

۞ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطَانُ فِيٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيَاتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

52. Âyet: Ey, bütün yaratılmışın hukukunu ve âlemlerin irşâd ve hidâyetinin yükümlülüğünü Yüklenen En Güçlü ve En Yetkili Önder Muhammed Mustafâ ﷺ! Bilesin ki güçlü Mü'min karşısına; güçlü bir şekilde çıkan Şeytan; Allah ﷻ dostlarının karşısına üstün hile ve tuzaklarla, bilhassa peygamberlerin ﷺ karşısına olağanüstü hileler ve güçlü faaliyetlerle çıktı. Elbette Senin karşına; bu zamana kadar görülmedik güç ve hileleriyle çıkacak, ummadığın insanları Sana düşman yapacak ve umulmadık yönlerden saldırılar gerçekleştirecektir.

Hulasa Senden önce hiçbir rasûl ﷺ ve hiçbir nebî ﷺ göndermedik ki her bir rasûl ﷺ ve her bir nebî ﷺ temennî ettiğinde, yani yaratılmışı; Yaratana ﷻ erdirmek ve onları Dünya ve Ahiret seadetine ulaştırmak arzuladığında; elbette Şeytan o esnada halkın kafa ve kalplerine vesveseler bıraktı, gönderilen rasûl ﷺ ve nebî ﷺ karşısında muhalifler oluşturdu.

Dolayısıyla ey Muhammed ﷺ! Sen Rabbiyin kullarını; İmana, İslâm'a ve böylece Dünya ve Ahiretin seadetine erdirmeyi arzuladığında; Şeytan tüm gücüyle karşında muhalifler oluşturup Seni etkisiz hâle getirmeğe çalışacak, Sana karşı muhalifler oluşturup onların kalplerine ve kafalarına vesveseler atacak, türlü hileler ve azgınlıklar öğreterek; Seni ve Yüce Da'vânı yok etmeğe, Allah'ın ﷻ Güneşini söndürmeğe çalışacak. Geçmiş peygamberlere ﷺ olduğu gibi Senin en yakınlarından muhaliflerin olacak. Halka ilim ve irfandan bahseden okumuş ve yazmış olanları; Seni yalanlamakta ve Rabbini tanımamakta cehalet ve sapıklığa sürükleyecek, Amrlar (i'maar ve düzgün icraat ehli olarak bilinenler); cehâlet ve sapıklıkta başı çekmekle Ebucehl diye adlandırılacak, hakem (dürüst arabulucu, hakkı ve haklıyı açığa çıkarıcı) diye bilinenler; zulüm ve haksızlığın timsali olacak. Çünkü Şeytan; başarılı kılmak için onlara akıllar verecek, yaldızlı sözler öğretecek. Seni ve Sana uyanları yok etmek için ordular kuracak.

Hulasa Allah Azîmüşşân; geçmişte olduğu gibi Şeytanın kalp ve kafalara attığı vesveseleri silip yok edecek, ordularını dağıtıp ortadan kaldıracak. İndirdiği Âyetleri bütün sağlamlığıyla kalplere ve kafalara yerleştirip Seni ve Sana uyanları Hâkim kılacak. Allah ﷻ Alîm'dir, her şeyi bilir ve becerir. Hakîm'dir, kusursuz ilim, sağlam icraat ve gerçekleşeceği kesin yüce gayeler Sahıbidir.

۞لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۞

53. Âyet: Allah Teâlâ; Şeytana bazı şeyler yapması için izin verir ki imtihan âlemi olan şu Dünyada; Şeytanın bıraktığı vesveseleri; kalplerinde hased ve fesad gibi dert ve hastalık olanlara, bir de Rablerini anmamak ve yaratılmışa merhamet etmemekle kalpleri katılaşanlara fitne, yani çetin imtihan sebebi yapsın. Bundan dolayı zalimler, yani Rablerine verdikleri sözleri yerine getirmeyip yoldan çıkan, inkâr etmeyi ve haksızlığa sapmayı ahlak edinen hainler; dönüşü ve kurtuluşu mümkin olmayan uzak bir ayrılık içerisindedirler.

۞ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

54. Âyet: Rabbin Tevrat ve İncîl'de Senin Geleceğini ve En Yüce Kitabın, Kur'an-ı Hakîm'in ineceğini ve nelerle karşılaşılacağını haber verip anlattı ki kendilerine O Kitaplarda bilgi verilen gerçek ilim sahipleri; bilip anlasınlar ve desinler ki Bu Yüce Kur'an Haktır, gerçekten Allah'ın ﷻ Kitabıdır. Bu sebeple O'na Îman etsinler, kalpleri O Yüce Kitaba tam bir saygı ile teslim olup uysunlar. Bilesiniz ki Allah ﷻ Îman ehlini ve Îman edecekleri; Sırat-ı Müstekîme, En Doğru Hayat Tarzı Olan İslâm'a Erdirendir, daima erdirecek Olandır.

۞ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ ۞

55. Âyet: Kâfirler; O Yüce Kur'an hakkında şüphe etmeğe devam edecekler. Sonunda O Korkunç Saat, yani Kıyametin kopma vakti onlara ansızın gelir. Ya da onlara Dünyada; kısır günün, yani toprağı canlandırmayan, sebze ve meyveleri geliştirmeyen, aksine değdiği her şeyi kötü bir şekilde öldüren rüzgârlı günün azabı gelir, onları helâk eder. Yani korkunç bir belâ başlarına gelinceye kadar Îman etmezler, o an Îman etmek ise hiçbir fayda sağlamaz, zira imtihan vakti geçmiştir.

۞ الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۚ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۞

56. Âyet: O korkunç hâdisenin olduğu gün, yani Kıyamet Günü idare, yönetim ve kararlar verip hukmetmek sırf Allah'ındır ﷻ. Zira geçici idareciler yok olmuş, Gerçek İdarecinin ve Asıl Hukümdarın Kim olduğu açığa çıkıp anlaşılmıştır. Hiçbir kimseyi kararına ortak etmeksizin kullarının arasında hukmedecek ve en doğru kararı verecek. Îman edip saalih ameller yapanlar; sonsuz ni'met yurdu olan Cennetlerde ebediyyen kalacaklar.

۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۞

57. Âyet: Kâfirler olarak ölenler ve Âyetlerimizi ısrarla yalanlayıp inkâr edenler ise bak gör ki onlara rezil edici ve aşağılayıcı bir azap var.

۞وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۞

58. Âyet: Allah ﷻ Yolunda hicret edenler, Allah'ın ﷻ buyruklarını hakkıyla tutup Dînlerini layıkıyla yaşamak için yurtlarını ve yakınlarını terk edenler; öldürülüp şehîd edilir veya bu uğurda ölürlerse; Allah ﷻ onları; güzel bir rızıkla rızıklandırır, başkaları ölüp giderken onlar Rableri Huzurunda ma'nevî rızıklarla yaşarlar, Kıyamete kadar dereceleri yükselmeğe devam eder. Bilesiniz ki Allah ﷻ; rızık verenlerin En Hayırlısıdır. Bütün rızıkların ve gelirlerin Tek ve Gerçek Sahıbi O'dur ﷻ.

۞لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ۞

59. Âyet: O vefâkâr kulları; öyle bir yere koyar ve yerleştirir ki o yer; hiçbir köşk ve yurtla kıyaslanmayacak derecede hoş olmakla, onu pek beğenirler ve son derece mutlu olurlar. Bilesiniz ki Allah ﷻ; sonsuz bilgi ve beceri Sahıbidir. Halîm'dir, sevdiği kullarının; Dünyada sıkıntılarını yok etmekte, düşmanlarına ceza vermekte acele etmez ama her şey Mü'min hakkında büyük yararlara, kâfirler hakkında büyük zararlara sebep olur.

۞ذَٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۞

60. Âyet: Bak gör ve muhafaza et ki bu açıkça anlatılanlar; yüce kararlardır. Kim kendisine yapılan zulüm ve kötülüğü işleyeni alt eder de intikam alma gücüne sahip olursa; kendisine yapılan zulüm ve kötülüğün misliyle ve benzeriyle cezalandırma yapar. Tekrar o kimseye azgınlık yapılıp zulmetmeğe kalkışılırsa; kesinlikle Allah ﷻ zulüm ve haksızlığa uğrayan kimseye yardım eder. Sen ey Allah ﷻ Adına huküm verip yönetim Sahıbi olan! Zalime karşı; mazlumun yanında ol ve gereken yardımı yap. Zulmünden vazgeçip af dileyeni de affedin. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Afüv'dür, affeder, affetmeyi sever. Ğafûr'dur, günahtan vazgeçip bağışlanmak isteyenin günahlarını siler, günah işlememiş hâle getirir.

۞ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۞

61. Âyet: Bak idrak et ki bu böyledir. Çünkü Allah ﷻ; geceyi gündüzün içine sokarak gündüzün varlığını azatır, geceye karşı bir fazlalığı olur. Gündüzü de gecenin içerisine sokarak gecenin varlığını azatıp gündüze karşı bir fazlalığı olur. Aynen bunun gibi zulmün ve

inkârın karanlığına; imtihan âlemi olan Dünyada izin vererek bir müddet güçlü kılar. Sonra Îman ve adaletin nûrunu artırıp geliştirerek Hakkı üstün getirir. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeyi; ezel-ebed ve daima Duyan ve Görendir.

۞ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ۞

62. Âyet: Bak işte bu böyledir. Çünkü Allah ﷻ ezel-ebed ve daima Hak ve Tek Gerçek Varlıktır, sonsuz kudretin, sayısız Güzel İsimlerin ve Yüce Sıfatların, kusursuz ilim ve icraatların Sahıbidir. Ondan başka ne varsa bâtıldır, hiçbir kimsenin ve hiçbir şeyin kendi başına varlığı yok, Allah'ın ﷻ var etmesiyle; geçici varlık sahıbidirler. Her şey fânî olup yok olmaktadır ve yok hukmündedir. Allah'tan ﷻ başka ilâh hiç olmadı, yoktur ve hiç olmayacak. Allah'tan ﷻ başkası için ilâhlık iddiası bâtıldır, asılsızdır, böyle bir şey yok. Allah ﷻ Alî'dir, Çok Yücedir, her şeyden Münezzehtir. Kebîr'dir, sonsuz büyüklüğün Tek Sahıbidir.

۞اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ۞

63. Âyet: Görmedin mi? Kesin olarak görüp bilmektesin ki Allah Azîmüşşân; Semâdan su indirmektedir. Yeryüzü o su ile yemyeşil oluyor. Katından ilim ve kuvvetler vererek varlıklarınızdaki cehâlet, çaresizlik ve yanlışlık kuraklıklarını ve imkânsızlıklarını ortadan kaldırarak sizlere hayat verip üstün imkânlara sahip ediyor. Bilesiniz ki Allah ﷻ Letîf'tir, Çok Hoştur, meleklerin dahi göremeyeceği derecede İncedir. Ancak Kendi görmesinden can gözleri ikram ettiklerine Cemâlini gösterir. Tüm inceliklerin ve yüce lütufların, sonsuz ikramların Sahıbidir. Habîr'dir, her şeyden Haberdar, sonsuz ilim Sahıbidir ﷻ.

۞لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ۞

64. Âyet: Semâvât ve Arzda olan sırf O'nundur ﷻ. Dolayısıyla Allah ﷻ Ğanî'dir, sonsuz zenginliğin Sahıbi olup kimseye ve hiçbir şeye; hiçbir an muhtaç değil. Hamîd'dir, pek övgülüdür, sonsuz güzellikler, yapılan övgüler ve teşekkürler; doğrudan veya dolaylı olarak O'nadır ﷻ.

۞اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ۞

65. Âyet: Görmedin mi? Görüp kesinlikle bilmektesin ki Allah Azîmüşşân; Yeryüzünde olan her şeyi ve emriyle denizde kayıp giden gemileri sizlerin emrine ve hizmetinize verdi. Göğün ve Göktekilerin; Yeryüzüne düşmememsi için O ﷻ tutmaktadır. Ancak izni ile Gökyüzü, Güneş, Ay ve yıldızlar başta olmak üzere; bilinen ve bilinmeyen varlıklar paramparça olup dökülecek. Muazzam bir düzen içerisinde Semâvât ve Arzın varlığının sizlere hizmet etmesi; O'nun ﷻ rahmeti ve yüce ikramı iledir. Bilesiniz ki Allah ﷻ insanlara; çok Şefkatli ve pek Merhametlidir.

۞ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۞

66. Âyet: O ﷻ; öyle Bir sonsuz kudret ve sınırsız rahmet Sahibi ki sizlere can veriyor, sonra öldürüyor. Sonra da tekrar diriltecek. Gerçekten insan; pek nankördür. Rabbinin ikramlarını ve kendisinin niçin yaratıldığını düşünüp değerlendirmez, kulluk görevini yapmaz, şükretmesini bilmez.

۞ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۞

67. Âyet: Her bir ümmet için Kurban kesme esası koyduk, onu edâ edip Kurbanlarını kesecekler. Ey En Yüce Peygamber ﷺ! Ümmetin; Bu Yüce Emrim hakkında ve bu konuda; asla Seninle tartışmasın. Varlık ve imkân sahibi olan Mü'minler; Kurbanlarını kessinler. Sen ey âlemlere Rahmet ﷺ! Rabbine yakarışlarda bulunup kulluk yapmana devam et.

۞ وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞

68. Âyet: Eğer Seninle tartışmağa kalkışırlarsa; de ki Allah ﷻ; yaptıklarınızı çok iyi Bilen kudret ve intikam Sahibidir. Aklınızı başınıza alın. Kesin olarak bilinsin ki Sen; Dosdoğru bir Önderlik ve Muazzam bir irşâd hâli ve yolu üzerindesin.

۞ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۞

69. Âyet: Ey teslîmiyyet bilmeyen beyinsizler! Kıyamet Gününde Allah ﷻ; ayrılığa düşüp tartıştığınız her konuda aralarınızda nasıl bir Hâkim olduğunu gösterecek ve en mükemmel yargılamayı yapacak.

۞ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ ۞

70. Âyet: Görmedin mi? Elbette görüp bilmektesin ki Allah Azîmüşşân; Gökte ve Yerde olan her şeyi biliyor. Bilesiniz ki tüm bu anlatılanlar ve bütün varlıklar; Muazzam Bir Kitapta, Levh-ı Mahfuzda mevcud ve kayıt altında mahfuzdur. Bunları yapmak, icraa edip muhafaza etmek; Allah'a ﷻ çok kolaydır.

۞ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَمَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۞

71. Âyet: Allah Azîmüşşân'ın; haklarında hiçbir belge indirmediği ve izin vermediği Allah'tan ﷻ başka şeylere tapıyorlar. Bu konuda kendilerinin de bilgisi yok. Cehâletleri ve sapıklıkları sebebiyle bu zulmü, puta tapmak, yaratılanları Yaratana denk tutmak gibi iğrenç yanlışlığı icraa ediyorlar. Bu zalimlere ceza kesilip korkunç bir azaba sokulduklarında hiçbir yardımcı olmayacak.

۞ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ اٰيَاتِنَا قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞

72. Âyet: Kendilerine gayet açık ve her şeyi açıklayan Âyetlerimiz okunduğunda; kâfirlikte ısrar edenlerin yüzlerinde münkeri, yani insan yüzüne yakışmayan ve kabul edilmez derecede iğrenç bir tavrı görür ve anlarsın. Neredeyse kendilerine Âyetleri okuyanlara saldırıp etkisiz hâle getirmek isterler. De ki sizler için daha ağır ve çok daha can sıkıcı olanını haber vereyim mi? O Korkunç olan: Cehennem ateşidir. Canınızı çok sıkacak. Onu Allah ﷻ; kâfirlere tehdidle haber vermektedir. O ateşe dayanacak olanlar; kâfiliklerinde inad etsin, vazgeçmesinler. O Cehennem; ne kötü dönüp varılacak yerdir, ne korkunç karargâhtır.

۞ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهٗ اِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهٗ وَاِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۞

73. Âyet: Ey insanlar! Sizlere bir darb-ı mesel, yani misal verilerek bir anlatım yapıldı. Onu iyi dinleyin. Bilesiniz ki Allah'tan ﷻ başka; dua ve yakarışlarda bulunup taptıklarınızın hepsi birleşse; kesinlikle bir sinek dahi yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey soysa, hırsızlayıp kaçırsa; o şeyi sinekten kurtaramazlar. İsteklerde bulunup puta tapan putperest ve kendisinden bir şeyler istenip tapılan putlar pek zayıf ve gayet zavallıdırlar. Allah'ın ﷻ ceza ve azabını gördüklerinde; birbirlerine düşman olacaklar.

۞مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِیٌّ عَزِیْزٌ۞

74. Âyet: Câhil ve ahmak insanlar; Allah Azıîmüşşân'ı hakkıyla bilemediler. Bu sebeple başkalarından korkarlar, O'ndan ﷻ korkmazlar. Başkalarını coşkuyla zikrederler, Allah'ı ﷻ zikretmezler, Allah ﷻ demekten utanır, arlanırlar. Peygamberini ﷺ tanımazlar, buyruklarını önemsemezler. Bilesiniz ki Allah Azıîmüşşân; sonsuz kuvvet ve üstünlük Sahıbi olup dilediğinde; dilediğini kahreder, azab eyler. Karşı durulmaz, azab ettiğine kimse sahip çıkamaz, yardım edemez.

۞اَللّٰهُ یَصْطَفِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌۢ بَصِیْرٌ۞

75. Âyet: Allah ﷻ; dilediğinde; dilediği görevler için meleklerden rasûller ﷺ, emanetini taşıyacak elçiler seçti ve seçer. Nitekim insanlardan çok peygamber ﷺ seçti yüce hizmetler, irşâd ve eğitimler yaptırdı. Kıyamete kadar da Son Peygamber Muhammed Mustafâ'ya ﷺ; vekâlet edecek irşâd ve hidâyet ehli insanlar seçer. Bilesiniz ki Allah ﷻ Semî' ve Besîr'dir.

۞یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ۞

76. Âyet: Kullarının ve tüm varlıkların önlerinde ve arkalarında olanları bilir ﷻ. Bilesiniz ki bütün işler; Allah'a ﷻ döndürülüp arz olunur.

۞یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَیْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۚ۞

77. Âyet: Ey Îman edenler! Rabbinize rukû' edin, bükülüp hizmetler yapın. Secde edin, bütün varlığınızla teslîmiyyet gösterin. Hulasa Rabbinize kulluk yapın, asla buyruklarından şaşmayın. Daima Rabbinize göre iyi olanı, yüce buyruklarını ve Razıî olduğu işleri yapın ki kurtuluşa eresiniz.

۞وَجَاهِدُوا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ۞

78. Âyet: Allah Azîmüşşân'da ﷻ, O'na ﷻ yakınlık ve kavuşma hâlinde, her işinize O'nu ﷻ Vekîl edinip Yüce Huzurunda ve sırf Allah ﷻ için hakkıyla Cihâd edin, rızası için daima Yolunda olup Rasûlüne ﷺ yardımda bulunup Dînine hizmette, Kitabını öğrenip öğretmekte büyük uğraşılar gösterin, zulüm ve kâfirlikte ısrar eden tahribatçı hainlerle savaşın. O Yüce Mevlâ; sizleri seçti ve İslâm'ın hizmetkârları, En Sevgilinin ﷺ temsilcileri yaptı. Dînde sizlere bir zorluk koymadı. Atanız İbraahîm'in ﷺ Dînine sahip olarak O Yüce rahmet Denizine, Muhammed Mustafâ'ya ﷺ; ulaşın, insanlığı eğitip öğreterek Ahlakıyla ahlaklandırmakla ulaştırın. O sonsuz rahmet ve şefkat Sahıbi Rabbiniz; sizleri Bu Kur'an'da ve Bundan önceki Kitaplarda Müslimler (Müslimanlar) diye isimlendirdi. Sizleri bunlar için seçti ki Peygamberiniz ﷺ sizlere şehîd, yani her şeyi hakkıyla bilip Gören Şâhid olsun, sizler de insanlara şâhidler olasınız. Bu sebeple Namazları hakkıyla kılın, Zekâtınızı verin. Daima Allah Azîmüşşân'a bağlanın, dayanıp sığının. O sizin Mevlâ'nız, Efendiniz ve Tek Âmirinizdir. O Ne Güzel Mevlâ ve Ne Güzel Yardımcıdır.

سُورَةُ الْمُؤْمِنِينَ

MÜ'MİNÎN SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۞

1. Âyet: Hakkıyla Îman edenler hakîkaten kurtuluşa erdiler.

۞ اَلَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۞

2. Âyet: Onlar Namazlarında; Rablerinin azabından korkup rahmetini umarak ve Cemalini arzulayarak gayet saygılı bir hâlde bulunurlar.

۞ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۞

3. Âyet: Kurtuluşa eren Mü'minler; boş sözden yüz çevirip uzaklaşırlar.

۞ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَ ۞

4. Âyet: O ermiş Mü'minler; Zekâtı edâ ederler.

۞ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۞

5. Âyet: O kurtuluş ehli Mü'minler; gayet ıffetli olup bacak aralarını ve bellerini korurlar, zinâya asla yaklaşmazlar.

۞ إِلَّا عَلٰٓى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۞

6. Âyet: Sadece nikâhlı eşlerine ve uğurlu elleri ve imkânlarıyla sahip oldukları helâllerine ilişkileri müstesnâdır. Helâl ilişkileri sebebiyle asla kınanmaz ve ayıplanmazlar.

۞ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۞

7. Âyet: Kim bu helâl olanın dışında yanlış arayışlara girer, pis isteklerde bulunursa; bilesiniz ki böyleleri haddi aşan zalimlerdir.

۞ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۞

8. Âyet: Kurtuluş ehli Mü'minler; kendilerine emanet edilen her şeye dikkatle sahip olurlar, verdikleri sözleri yerine getirirler.

۞ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۞

9. Âyet: Onlar; tüm Namazlarını muhafaza ederler, asla zaayi' etmezler.

۞ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۞

10. Âyet: Bak işte bunlar; vâris olanlardır.

۞ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۞

11. Âyet: Onlar; Firdevs Cennetine vâris olurlar, O Yüce Mevlâ'nın ykınlığında en yüce Cennete sahip olup orada ebediyyen yaşarlar.

۞وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ۚ۞

12. Âyet: Hakîkaten Biz İnsanı (Atanız Âdem'i ﷺ) Yeryüzünde bulunan her sınıf topraktan alınıp getirilerek yoğurulan çamurun özünden yarattık.

۞ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ۞

13. Âyet: Sonra her bir insanın yaratılışında çamurun özünü; yani toprağın özünden dönüşen sebze, meyve ve hububat özlerini baba ve annede menî yaptık ve gayet sağlam, değerli ve korunaklı yere, yani anne rahmine ulaştırıp güven içerisinde gelişimini sağladık.

۞ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنَاهُ خَلْقًا اٰخَرَ ؕ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ؕ۞

14. Âyet: Sonra menîden kan pıhtısı, kan pıhtısından küçük bir parça et, o bir parça etten baş, gövde, kol, bacak v.s. organların kemiklerini, yani iskeleyi yarattık. Kemiklere de et giydirdik. Sonra da insana Canımızdan can vererek bambaşka bir yaratık, yaratılanların en güzel biçimlisi olan insan yaptık. Bilesiniz ki önemli icraatlar yapanların ve güzel işler yapıp suretler ortaya koyanların En Güzeli Olan Allah ﷻ pek Yücedir, tüm bereketlerin, yüce gelir ve kazançların Sahıbidir.

۞ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ؕ۞

15. Âyet: Ey insanlar! Bundan sonra sizler; ölüyorsunuz.

۞ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ ۞

16. Âyet: Sonra sizler; Kıyamet Gününde tekrar diriltileceksiniz.

۞وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۞

17. Âyet: Hak, hakîkat ve önemli icraatlar olarak üzerlerinizde; yüce sırlarla, muazzam yollarla dopdolu ve birbiri üzerine mükemmel düzenlerle kurulu yedi Semâvâtı (görebildiğiniz Gökle beraber, göremediğiniz âlemleri, yedi yüce âlemi) yarattık. Bilesiniz ki bilip anlayamadığınız nice ikramlarla ve muazzam ni'metlerle sizleri destekleyip besleyerek yaşatı-

yoruz. Yarattıklarımızdan kesinlikle habersiz değiliz. Rabbiniz; ğaafil olmak ve habersiz kalmak gibi noksanlıklardan Münezzeh ve pek Yücedir.

Bilgilendirme: Müfessirlerimiz; "üzerinizde yedi yol yarattık" ifadesini; doğrudan yedi Semâvât diye açıklıyorlar. Burada ki incelik açıklanmamış oluyor. Düşünün ki bedeninizde gözüken ve gözükmeyen damar ve sinir donanımına; hassas bir âlet ile baktığınızda zannedersiniz ki insan vücudu; yollardan ibaret. İşte bu sırdandır ki telefon şebekeleri (ağları) sayıya ve hesaba sığmayan yollar oluyor. Bir de âlât ve edevâtın dahi göremeyeceği ma'nevî yollar var. Bundan anlaşılıyor ki sadece atmosfer değil, tüm yüce âlemler ağ gibi örülmüş haber kanallarıyla dopdolu. Asırlar öncesinde ma'neviyât ehli müfessirlerimiz demişler ki "Allah Teâlâ'ya yol; yaratılmışın nefesleri sayısıncadır". Ben de diyorum ki daha fazladır.

Şu hâlde ma'na: "Yollardan ibaret Yedi Semâvâtı yarattık". Semâ; yüce âlem demektir. Bu yediden birincisine, yani yıldızlarla ve bilemediğimiz varlıklarla ve de sırlarla dolu olana Türkçemizde; gri renk aldığı için Gök demişiz. Ötesindeki altı katın ne ve nasıl olduğunu Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz, Allah'ın ﷻ seçkin kulları ﷺ ve Yüce Meleklerden ﷺ gayrisi bilmiyor. İşte bu Yüce Âlemleri yoktan Var eden; büyük küçük tüm yollara, haber kanallarına ve her şeye kendilerinden Yakın. Bu yollardan gelip geçeni, olup biteni bir gün yaratılmışa da gösterecek. Kimse yaptığını inkâr edemeyecek, itirazda bulunamayacak. Çünkü O ﷻ; Alîm ve Habîr'dir.

۞ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ ۖ وَإِنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ۞

18. Âyet: Gökten suyu; kaderle, yani kadarıyla ve ölçülü olarak indirmekteyiz. Suyun bir kısmını yer altına yerleştiririz. Bilesiniz ki o suyu; alıp götürmeğe, tamamen yok edip sizleri susuz kırıp helâk etmeğe de Kadiriz.

۞ فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِ جَنَّاتٍ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۞

19. Âyet: Su ile sizlere; toprağı canlandırarak hurma ve üzüm bağları başta olmak üzere; pek azını görüp bildiğiniz çok sayıda ve pek muazzam bahçeler var etmekteyiz. Oralarda sizlere çokça meyveler var. Bu suretle onlardan yiyorsunuz.

۞ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآكِلِينَ ۞

20. Âyet: Bir muazzam ağaç var ettik ki (özellikle Mısır ile Eyle Şehri arasındaki) Meşhur Dağ olan Tuur-i Sînâ'dan çıkıp yetişir. Bu mübarek zeytin ağacı; yemiş olarak yendiği gibi yağ üretir, boğazı olup yiyenler, yani siz insanlar için katık üretir.

Uyarı: Allah'ın ﷻ ikram ettiği rızıkların önde gelenlerinden olan zeytin ağacı; Dünyanın pek çok yerinde yetiştiği hâlde Bu Dağda yetişen; güzelliği ve berrak yağı ile meşhur olduğundan özel olarak zikredilmiştir.

۞وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِى بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَاْكُلُونَ ۞

21. Âyet: Hayvanlarınızda da büyük bir ibret, ders alıp faydalanmak için alametler var. Karınlarında olanı; sizlere içirip serinletiyoruz, besliyor ve ömürlerinizi düzen içerisinde sürdürmeniz için sizlere güç ve kuvvet sağlıyoruz. Onlarda sizler için çokça faydalar var. O hayvanların etlerinden de yiyorsunuz.

۞وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۞

22. Âyet: Onların bir kısmının üzerinde, gemilerde ve pek çok araç üzerinde taşınıyorsunuz.

۞وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۞

23. Âyet: Hiç şüphe yok, Nûh'u ﷺ Kavmine Peygamber olarak gönderdik. Dedi ki ey Kavmim! Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ﷻ kulluk yapın. Rabbinize Îman edip buyruklarını hakkıyla yerine getirmek suretiyle kahrından ve azabından korunmaz mısınız?

۞فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ ۙ يُرِيدُ اَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً ۚ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِٓى اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِينَ ۞

24. Âyet: Kavminin ileri gelen kâfirleri dediler ki Bu; başka değil, sadece sizin gibi bir insan. Aranızda üstünlük kazanmak istiyor. Eğer Allah ﷻ; bizlere peygamber gönderip hidâyetimizi isteseydi; bir melek gönderirdi. Biz Nûh'un ﷺ bu dediklerini; önceki babalarımızdan duymadık.

Bilgilendirme: Baba kâfir olunca; bebesine peygamberleri ve onların ﷺ anlattıklarını anlatmaz. Akıl sahipleri ise evlerini Allah'ın ﷻ evi bilip İslâm medresesi yapar.

۞ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ۞

25. Âyet: Kâfirler dedi ki bu Nûh ﷺ; başka değil, kendisinde; cin çarpması sonucu delirme olan biri. Bir vakte kadar bekleyin. Belki düzelir de bu dediklerinden vazgeçer, ya da bu hastalıktan dolayı ölür, gider.

۞ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِىْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ۞

26. Âyet: Nûh ﷺ; türlü sıkıntılar ve saldırılar arasında dokuz yüz elli sene peygamberlik görevini sürdüdü. Ölüp yok olmasını bekleyenler; ölüp gidiyordu, ancak giderken çocuklarına ve torunlarına diyorlardı ki Bu Adam; sihirbaz, söyledikleri yalan ve gösterdikleri sihirdir. Biz inanmadık, siz de inanmayın. Nûh ﷺ; Rabbinin vahyi ile beddua yaptı ve dedi ki ey Rabbim! Beni yalanlayıp Sana Îman ve itaati ve gönderdiğin Mu'cizeleri inkârları sebebiyle; katından Bana yardım et, bunlardan intikamımı al.

۞ فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِىْ فِى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ۞

27. Âyet: O'na ﷺ; gözlerimizle, gözetim ve takip etmemizle bir gemi yap diye vahyettik. Emrimiz geldiğinde, tandır ve bilumum çukurlar yer altından gelen sularla dolup taşmağa başladığında; Âilenle ve Sana Îman edenlerle beraber O Gemiye binin. Bütün canlılardan erkekli-dişili ikişer eşli, yani birer çift götür ve Gemiye doldur. Âilenden; hakkında önceden söz geçmiş olan, yani kâfirlikten vazgeçmemesi sebebiyle boğulacaklardan olarak takdir edilen hariç hepiniz kurtulacaksınız. Zalimler hakkında Beni muhatab edinme, kurtuluşları için dua etme. O zalim kâfirler; kesin olarak boğulacaklar ve kökleri kazınıp yok olacaklar.

۞ فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۞

28. Âyet: Ey Nûh ﷺ! Gemi Rabbiyin himâyesinde sükûnetle giderken; Gemide Sen ve Seninle beraber olanlar azgın sular üzerinde huzurla kurulup oturduğunda şöyle de: Hamd,

hakkıyla övgü, sonsuz Güzel Nitelikler ve hesapsız şükürler; Zalimler topluluğundan olağanüstü yardımıyla Bizleri Kurtaran Allah'adır ﷻ.

۞ وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ۞

29. Âyet: Suların çekilmesiyle karaya ineceğin vakit şöyle de: Ey Rabbim (Beni yoktan var edip sayısız ni'metlerle Yetiştiren, eğitip öğreterek Peygamberlik ikram edip her işimi Üstlenen Yöneticim)! Beni; mübarek bir konağa, gayet verimli ve bereketli bir yere kondur, müsafir eyle. Sen ev Sahıplerinin ve konuk kabul edenlerin En Hayırlısı, En Üstünü ve En Güzel şeyler ikram Edenisin.

۞ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ۞

30. Âyet: Bak gör ki hiç şüphesiz bu yaşananlarda; pek büyük âyetler, Rabbinizin Kim olup neler yaptığına ve dilediği her şeyi yapacağına büyük alametler var. Bilesiniz ki çetin imtihanlara tâbi' Tutan, Îman ehline; ikramlar, zalim ve kâfirlere; kahır ve azaplar Yağdıran Rabbiniz Biziz. (Sübhaanekellaahümme ve bihamdike.)

۞ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ۚ ۞

31. Âyet: Nûh'un ﷺ Kavminden sonra bir başka toplum var ettik. Sonra Yeryüzüne dağılıp farklı toplumlar meydana geldi.

۞ فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۚ ۞

32. Âyet: İçlerinde; kendi aralarından seçip peygamberler ﷺ gönderdik. Her bir peygamber ﷺ dedi ki Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a ﷻ kulluk yapın. Her bir peygamber ﷺ uyarılarda bulunup dedi ki her şeyi açıklayıp inkârda ısrar edenlerin başlarına gelecek azabı anlatmama rağmen; Îman edip ibadetlere devam ederek Rabbinizin kahrından ve azabından korunmayacak mısınız?

۞ وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَاۗءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ

مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُوْنَ ۞

33. Âyet: Her bir peygamberin ﷺ; kavminin ileri gelenleri; kendilerini Dünya hayatının bolluğu içerisinde ve lüks ortamlarda yaşattığımız hâlde; ni'metlerimize şükredecekleri yerde inkârda başı çekiyorlar, kâfirliklerine devam ediyorlardı. Dediler ki bu adam peygamber olduğunu iddia ediyor ama başka değil, sizler gibi bir insan. Yediklerinizden yiyor, içtiklerinizden içiyor.

۞ وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَخَاسِرُونَ ۞

34. Âyet: Yemîn olsun ki eğer; kendiniz gibi bir insana uyup itaat ederseniz; itibarınızı ve her şeyinizi kaybeder, insanlar tarafından zararlara uğrarsınız.

۞ اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ ۞

35. Âyet: Sizlere; ölüp kemikler hâline gelmenizden, çürüyüp toprak olmanızdan sonra tekrar diriltilip kabirlerden çıkarılacağınızı ve hesap verip ceza çekeceğinizi va'dedip tehdîdde bulunuyor öyle mi?

۞ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ۞

36. Âyet: Tehdidle aldığınız bu haber; çok uzak, akıllardan uzak olduğu gibi gerçekleşmekten de uzak.

۞ اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۞

37. Âyet: Hayat; başka değil, sadece şu Dünya hayatımızdır. Ölür, diriliriz, uyur ve uyanırız. Uyanmaktan başka bir dirilmek olamaz. Sonra bizler ölürüz, peşimizden doğup dirilenler gelir. Hulasa ölmek ve yaşamak; sadece Dünyadadır. Ölüp toprak olduktan sonra bir daha diriltilmeyiz.

۞ اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۞

38. Âyet: Bu adam; başka değil, sadece Allah'a ﷻ yalanı iftira ediyor, kendi yalanlarını Allah'a ﷻ nispet ediyor, sözlerine Allah'ın ﷻ sözü diyor. Biz ona inanmıyoruz.

۞ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۞

39. Âyet: Bu durumda olan her bir peygamber dedi ki ey Rabbim! Beni yalanlamaları sebebiyle; Bana yardım et, uyguladıkları zulmün intikamını al.

۞ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نَادِمِينَ ۞

40. Âyet: Allah Azîmüşşân cevap verdi: Az bir zamandan sonra pişman olacaklar.

۞ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۞

41. Âyet: O inkârcıları; yalanladıkları azabın çığlığı; gerçek olarak derhâl yakaladı. Hulasa o zalimleri; hayvan pisliğinin; diğer nesnelerle birikimine benzer çöplük yaptık. Zalimler topluluğuna la'net olsun, yani rahmetten, her türlü güzelliklerden ve ni'metlerden tam bir mahrumiyetle uzaklık olsun.

۞ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ۞

42. Âyet: O helâk edilenlerden sonra başkaca pek çok toplumları vücuda getirdik.

۞ مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۞

43. Âyet: Hiçbir ümmet ve toplum; ecelini, yani yok olacakları vakti geçemiyorlar, yani belirlenen vakitleri öncesinde yok edilmiyorlar. O belirli vakti geri de bırakamıyorlardı. Her toplum vakti geldiğinde helâk edilip yok oluyordu. Yani Rabbiniz hangi toplumu; ne zaman helâk edeceğine karar verdi ise o vakitte helâk eder.

۞ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ۞

44. Âyet: Sonra peygamberlerimizi ﷺ peş peşe görevlendirip gönderdik. Her ne zaman ümmetlere peygamberleri ﷺ geldi; derhâl yalanlayıp inkâr ettiler. Biz de o zalimleri helâk edip yok ederken sıraladık, peş peşe kahrettik. Hepsini; uğradıkları korkunç helâkleri ile sonraki insanların anlatıp durdukları masallar yaptık. Câhiller onlarla eğleniyor, vakitlerini boşa geçiriyorlar. Akıl sahipleri ise ders alıp Îman ve ibadetlerini kuvvetlendiriyorlardı. Hulasa Îman etmeyen her bir topluma la'net, rahmetten uzaklık olsun.

۞ ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى وَاَخَاهُ هٰرُونَ بِاٰيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۞

45. Âyet: Sonra Mûsâ'yı ve Kardeşi Hâruun'u (Aleyhimesselâm); Mu'cizelerimizle ve gayet açık bir yetki ile görevlendirip peygamber olarak gönderdik.

۞ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ۞

46. Âyet: Firavuna ve erkânına (toplumun ileri gelenlerine) vardılar. Allah'a ﷻ Îman etmeğe da'vet ettiler. Derhâl kibir ve i'tibara kapılıp kafa tutarak buyrukları reddettiler. Ululuk ve üstünlük taslayan bir toplum idiler.

۞ فَقَالُٓوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ ۞

47. Âyet: Bu sebeple dediler ki bizim gibi ve bizden farksız iki insana mı Îmân edeceğiz? Hem bunların toplumu; bizim kölelerimiz, buyruğumuz altında ezilen hizmetçilerdir. Bunları kendimize nasıl önder yaparız?

۞ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۞

48. Âyet: Hulasa Onları ﷺ yalanlayıp inkâr ettiler. Böylece helâk edilenlerden oldular.

۞ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۞

49. Âyet: Bir gerçek hâdise de şudur: Mûsâ'ya ﷺ O Yüce Kitabı, Tevrat'ı verdik ki insanlar; Îmana, İslâm'a ve ebedî seadetlere ersinler.

۞ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗٓ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَآ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَّمَعِينٍ ۞

50. Âyet: Meryem ﷺ Oğlunu (Îsâ'yı ﷺ) ve Annesini ﷺ büyük bir âyet, Varlığımıza, Birliğimize, her şeye Kadir olduğumuza ve insanları sahipsiz bırakmayacağımıza büyük bir alamet ve Mu'cize yaptık. Onları; câhil ve sapık insanlar rahatsız edip yurtlarından çıkardıktan sonra gayet kararlı, oturup barınmağa elverişli, kaynayıp duran suyu bulunan mübarek bir tepeye (Kudüs'e) ulaştırıp orasını onlara; sağlam ve güvenli sığınak yaptık.

۞ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا اِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞

51. Âyet: Görevlendirip gönderdiğimiz peygamberlere ﷺ şöyle buyurduk: Ey peygamberler ﷺ! Tayyibâttan, yani rızıkların en hoş ve en güzellerinden yiyin, Saalih ameller işlemeğe, yararlı icraatlardan ibaret olan Rabbinizin buyruklarını yapmağa devam edin. Bilesiniz ki Ben; bütün yaptıklarınızı biliyorum, emekleriniz zaayi' olmayacak.

۞ وَاِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ۞

52. Âyet: Hulasa ey Muhammed ﷺ Ümmeti, ey bütün insanlık! Hiç şüphesiz Bu Yol, yani tüm peygamberlerin ﷺ ve onlara uyanların yaşadıkları Bu Kulluk Tarzı; sizlerin de Hayat Tarzınız Olan İslâm'dır, tam bir teslimiyyetle sırf Allah'a ﷻ kul olmaktır. Bu Dîni tüm kullarıma Tek Dîn yaptım. Ben sizin Rabbinizim. Bu sebeple sırf Bana kulluk yaparak Benden, kahr u gazabımdan ve azabımdan sakınıp korunun.

۞ فَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۭ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ۞

53. Âyet: Tüm bu açıklamalara rağmen; câhil insanlar; işlerini ve Dînî görevlerini aralarında ayrılığa düşerek parçalara ve kısımlara ayırdılar. Her biri Allah'ın ﷻ Dîninden bazı şeylere inandı, bazısını inkâr etti. Farklı muhalif guruplara ayrıldılar. Her bir cemaat; kendilerinde olanla övünüp şımarıyor ve üstünlük taslıyor.

۞ فَذَرْهُمْ فِيْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ۞

54. Âyet: Hulasa ey Muhammed, ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Sapık ve zalim toplum türlerinden bir türden olan bu müşrikleri; cehâlet ve sapıklıkları içerisinde bir zamana kadar bırak.

۞ اَيَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّبَنِيْنَ ۙ ۞

55. Âyet: Kendilerine biraz mal ve oğullar verdik. Şükretmeyip nankörlük yaptılar. Bununla da yetinmeyip Peygamberimizi ﷺ etkisiz kılmağa, Da'vamızı söndürmeğe çalışıyorlar. Zulüm ve azgınlıklarına rağmen; kendilerine yaptığımız yardımı, verdiğimiz mal ve oğulları devamlı artıracağımızı mı zannediyorlar?

۞ نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ ۭ بَلْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ۞

56. Âyet: Hâlâ kendileri için iyilikleri ve türlü gelirleri sağlamak için icraatlarda bulunup gayret göstereceğiz öyle mi? Yok öyle şey. Aksine her şeyi ellerinden alarak kahredeceğiz ama farkında değiller.

۞ اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُوْنَ ۞

57. Âyet: Hiç şüphesiz Îman edip Rablerinden korktukları için titreyerek kulluk yapanlar var ya...

۞ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۞

58. Âyet: Onlar ki Rablerinin Âyetlerine layıkıyla Îman edenler...

۞ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ ۞

59. Âyet: Rablerine hiçbir şeyi ortak koşmayan ve sırf O'na ﷻ kulluk yapanlar...

۞ وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رَاجِعُوْنَ ۞

60. Âyet: Onlar ki Allah ﷻ için verdiklerine şımarmayıp aksine; Rablerine dönüp varacakları için kalpleri korkup ürpererek verenler...

۞ اُولٰٓئِكَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُوْنَ ۞

61. Âyet: Bak işte bu yüce niteliklere sahip olanlar var ya Rablerinin hayırlarına, değerli ni'met ve ikramlarına ermek hususunda yarış yapıyorlar, üst düzeyde kulluk hizmetleri sergiliyorlar ve hayır işlerinde, Rablerinin Razıî olacağı hizmetlerde ve yardımlar yapmakta önde gidip öncülük yapıyorlar. Pek hayırlı ni'metlere ve yüce ikramlara erecek olanlar; işte kesinlikle bunlardır.

۞ وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۞

62. Âyet: Her hangi bir kimseye başka değil, ancak gücü ve imkânı kadar yük yükler, görev veririz. Katımızda olan Yüce Kitab (Levh-ı Mahfuz); hakkı konuşur, olup biten ve yapılmış olan Onda tam ve gerçek olarak yazılır. Kullara zulmedilmez, yaptığı ne ise o yazılıdır. Yüce Kur'an; onda olanları sizlere; özetle anlatıyor.

۞ بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِىْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عَامِلُوْنَ ۞

63. Âyet: Kullar; yaptıkları büyük-küçük her şeyin yazılıp saklandığını ve yanlış bir şey yapmaktan sakınmaları gerektiğini bilmeliler. Bu uyarıları dinleyip faydalanmıyorlar, aksine; kalpleri cehâlet ve gaflet içerisinde şuursuzca yaşıyorlar. İçerisinde bulundukları cehâlet ve sapıklıktan, sonunda da uğrayacakları korkunç azaptan kurtuluşları ve ebedî ni'metlere ermeleri Îman edip saalih ameller işlemekle, Yüce Kur'an'a sarılıp sahip olmakla olacak, ancak Yüce Kur'an'ı ve Sevgili Peygamberi inkâr etmekte ısrar ediyorlar. Hulasa insan olmalarının gereği olarak yapmaları gereken İlâhî buyrukları yapmadıkları gibi gaflet ve sapıklık içerisinde bulunmalarının dışında; bir de hukuka tecavüz, insanları Yoldan çıkarma gibi bir takım amelleri ve çalışmaları var. O işleri yapmağa devam ediyorlar. Bu da cezalarını ve acele olarak helâk edilmelerini gerektiriyor.

۞ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُونَ ۞

64. Âyet: Sonunda o gaflet ve sapıklık içerisinde yaşayanların; bol ni'metlere erdirilen ve lüks hayat içerisinde yaşayan azgın yöneticilerini şiddetle yakalayıp helâk edeceğimiz zaman; derhâl azgınlık ve zorbalıklarını unutarak yalvarıp yakarmağa başlarlar.

۞ لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنْصَرُونَ ۞

65. Âyet: Onlara şöyle denir: İnkâr ettiğiniz azap geldi, Rabbinize yalvararak dua etme vakti geçti. Bugün yalvararak dua etmeyi bırakın, zira sizler; asla Bizden yardım görmeyeceksiniz.

۞ قَدْ كَانَتْ اٰيَاتِى تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ۞

66. Âyet: Âyetlerim sizlere okunuyordu da geldiğiniz gibi ökçeleriniz üzerinde dönüp gidiyor, hiç kulak vermiyordunuz.

۞ مُسْتَكْبِرِينَ بِهٖ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ۞

67. Âyet: Sizleri eğitip uyarmak, zararlardan kurtarıp yararlara ve ebedî mutluluklara erdirmek için Çalışan Sevgili Rasûlüme ﷺ ve okuduğu Kur'an'a karşı ululuk taslayarak ve kafa tutarak yüz çevirip uzaklaşıyor, gece bereketli vakitleri Kur'an okuyarak değil, eğlenceye, boş lakırdı ve güldürülere dalarak geçiriyor, topluluk hâlinde O Mübarek Makam, Ka'be Huzurunda, En Yüce Peygamber ﷺ tarafından, En Büyük İlâhî Kitabın okunduğu ve en etkin uyarının yapıldığı En Yüksek Mahalli terk ediyordunuz. Bugün dönüp af diliyorsunuz.

۞ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ۞

68. Âyet: Hulasa insanlar; durumlarını ve gelmekte olan Ahiretin dehşetin Anlatan Bu Şânı pek Yüce Sözü, yani Kur'an-ı Hakîmi; düşünüp değerlendirmiyorlar mı? Yoksa önceki zamanlarda yaşayan babalarına gelmeyen mi geldi? Hâl bu ki Bu Gelen En Son Peygamber ﷺ ve öncesinde de pek çok peygamber ﷺ geldi. Hepsi sırf Allah'a ﷻ kulluk yapılacağını söyledi.

۞ اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۞

69. Âyet: Yoksa Peygamberlerini ﷺ tanımıyorlar da O'nu ﷺ yadırgayıp kabul edemiyorlar mı? Aksine O'nu ﷺ çok iyi tanıyorlar, her hususta Doğru ve Güvenilir olduğunu da biliyorlar.

۞ اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ ؕ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ۞

70. Âyet: Yoksa O En Akıllı ve En Sağlıklı İnsanda ﷺ; cinnet mi (yani cin çarpmasıyla oluşan delilik mi) var diyorlar? Aksine olağanüstü aklı, ehliyeti ve gücü sebebiyle onlara Hakkı (Kur'an'la beraber Rablerinin Hak Da'vâsını) getirdi. Ama o sapık zalimler; Hakkı istemiyorlar. Zira Hak gelince; bâtıl da'vâları ve bozuk icraatları ortadan kalkacak.

۞ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ؕ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ۞

71. Âyet: İstiyorlar ki Hakkın Sahibi Olan Hak Peygamber ﷺ; kendilerine uysun. Eğer Hak; o bozuk ve bozguncu insanlara uysa; Semâvât, Arz ve içindeki herkes ve her şey fesada gider, bozulup harab olur. Kendileri de her şeylerini kaybeder ve helâk olurlar. Biz onlara zararlı bir şeyi değil, aksine şeref ve i'tibarlarının Kaynağını, Dünyada ve Ahirette bolluk, bereket ve ebedî mutluluk Sebebini, Yüce Kur'an'ı getirdik. Onlarsa şeref ve ebedî kazanç Kaynağı olan Zikirlerinden, öğüt ve ders Kaynağı Yüce Kur'an'dan yüz çevirip uzaklaşıyorlar.

۞ اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۞

72. Âyet: Yoksa ey Sevgili Rasûl ﷺ! Sen onlardan ağır bir vergi, büyük bir ücret mi istiyorsun ki Senden kaçıyorlar? Ücretiyin Rabbin tarafından ödendiğini, hiçbir karşılık beklemediğini bilmiyorlar mı? Elbette Rabbiyin çıkarıp verdiği ücret; ücretlerin En Hayırlısıdır. O ﷻ rızık verenlerin En Hayırlısı, hatta yaratılmışa verilen tüm rızıkların ve aracıların Yüce Sahibi de sırf O'dur ﷻ.

۞ وَاِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۞

73. Âyet: Hulasa Sen onları; kesinlikle Dosdoğru Yola çağırıyorsun.

۞ وَاِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَاكِبُونَ ۞

74. Âyet: Ama Ahirete Îman etmeyen beyinsizler; Bu Yüce Yoldan saparak uzaklaşıyorlar.

۞ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۞

75. Âyet: O zalimlere merhamet etsek de kendilerindeki zarar ve sıkıntıyı üzerlerinden kaldırsak; derhâl azgınlıklarına dalarlar, etrafı şuursuzca yakıp yıkarlar, şaşkınlık ve tereddüd içerisinde uygunsuz yaşarlar.

۞ وَلَقَدْ اَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۞

76. Âyet: Onları; olağan bir azapla yakalayıp azab ettik, acı çektirdik ki tevbe etsinler, zulüm ve kâfirliklerinden vazgeçsinler, Rablerine dönerek insanca kulluk yapsınlar ama Rablerine hiç boyun bükmediler, itaat etmediler, yalvarıp kurtuluş dilemediler.

۞ حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ اِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۞

77. Âyet: Sonra üzerlerine; çetin bir azabın kapısını açtığımızda; bakarsın ki onlar şaşırıp kalmış, kurtuluştan ümitlerini kesmişlerdir. Uyarıları dinlemedikleri ve olanlardan ders almadıkları için ebedî zarara girerler.

۞ وَهُوَ الَّذِي اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٔدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۞

78. Âyet: O Yüce Rabbiniz öyle ikramlar Sahibi ki sizlere; kulaklar ve anlayışlar, gözler ve değerlendirmeler, gönüller ve Kedisini ﷻ aşkla arzulayıp rızasını temennî etme kaabiliy-

yetleri yaratıp ikram etti. Verdiği ni'metlerin pek azına şükrediyorsunuz, onları gereği gibi kullanmıyor, gaflete dalıp çokça israf ediyorsunuz.

۞وَهُوَ الَّذِى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۞

79. Âyet: O Yüce Rabbiniz sizi; Yeryüzünde Yarattı, türlü ni'metlerle yaşatıyor. Kulluk görevinizi başarmanız için gereken her şeyi veriyor. Öldükten sonra dirilecek ve sırf O'na ﷻ dönüp varacaksınız.

۞وَهُوَ الَّذِى يُحْيٖ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞

80. Âyet: O Yüce Yaratıcı; can veriyor, yaşatıp öldürüyor. Sizin ihtiyaçlarınıza göre; gecenin ve gündüzün türlü değişikliklerle devam etmesi de sırf O'nundur ﷻ ve O'nun tarafındandır ﷻ. Hâlâ anlayıp aklınızı işletmeyecek misiniz? Aklınızı işletin, itaat eden kullar olun, ebedî seadetlere ulaşın.

۞بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُونَ ۞

81. Âyet: İnkârcılar; tüm uyarılara rağmen akıllarını işletmediler, Îman edip itaate yönelmediler, aksine kahra uğrayıp helâk olan önceki inkârcıların dediği gibi dediler.

۞قَالُٓوا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۞

82. Âyet: Dediler ki öldüğümüz, sonra toprak olduğumuz, sonra da bir yığın kemik hâline geldiğimiz zaman tekrar diriltilecek miyiz?

۞لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَٓا اِلَّآ اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِينَ ۞

83. Âyet: Biz bu tehdidi aldık, önceden de babalarımıza; öldükten sonra diriltilip hesap vereceksiniz diye bu tehdid yapıldı. Bu anlattıklarınız; başka değil, sadece evvelkilerin uydurup yazdıkları masallardır.

۞قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

84. Âyet: Onlara de ki aklınız var ve bir şeyler biliyorsanız söyleyin; Yeryüzü ve üzerinde bulunanlar Kimin?

۞ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۞

85. Âyet: Diyecekler ki Allah'ın ﷻ. Deki düşünüp anlamaz mısınız? Her şeyin Sahibi olup yoktan Vareden; öldükten sonra tekrar diriltmekten hiç aciz kalır mı?

۞ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۞

86. Âyet: De ki yedi Semâvâtın ve Muazzam Arşın Rabbi ve Sahibi Kim?

۞ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۞

87. Âyet: Diyecekler ki onların tamamı Allah'ın ﷻ ve her şeyin Rabbi de O ﷻ. De ki her şeyi yoktan var edip idare Eden ve Sonsuz Kudreti Olan Allah'ın ﷻ; gazap ve azabından korunmak istemez misiniz?

۞ قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۞

88. Âyet: De ki her şeyin muazzam yönetimi ve nizam içerisinde idare olunması; sırf Kendi Elinde Olan ve de dilediğini hımâyesine alıp Koruyan, Kendisine karşı kimse korunamayan, cezalandırmak istediğini kemse Elinden alamayan Kimdir? Elbette O Yüce Rab; korur, kollar, dilediği zorbanın elinden dilediğini alır, hımâye eder, fakat dilediğini kahretmek ve azaba sokmak istediğinde Kendisine asla karşı konulamaz, Elindekini kimse alamaz. Eğer aklınız var ve bir şeyler biliyorsanız; söyleyin.

۞ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ۞

89. Âyet: Diyecekler ki sonsuz kudret, karşı konulmaz kuvvet ve iktidar, tek Hâkimiyyet sadece Allah'ındır ﷻ. De ki o hâlde nereden büyülenip nasıl aldatılıyorsunuz?

۞ بَلْ اَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۞

90. Âyet: İnkârlarına inatla devam eden bunaklar diyorlar ki Muhammed'in ﷺ okuyup anlattıkları eskilerin masallarıdır. Aksine Biz; Hakkı, yani Kendisi Hak ve Gerçek, her dediği de gerçekleşecek Olan Muazzam Kitabı, kıyassız En Büyük Önderi ve En Yüce Peygamberi ﷺ getirdik. O bunaklar ise kesinlikle yalanı ve hiçbir zaman işe yaramayacak olan saçmalıkları konuşuyorlar, getirip ortaya koymağa çalışıyorlar.

۞مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۞

91. Âyet: Âlemlerin Tek Rabbi Olan, Kendisinden başka ilâh olmayan Allah ﷻ; çocuk sahıbi değil, kimsenin babası da değil. O'nun ﷻ beraberinde bir başka ilâh yok. Eğer Allah'tan ﷻ başka ilâhlar olsaydı; o zaman her bir ilâh; yarattığını alıp gider, birbirine üstünlük taslardı. Öyle olunca da Yer, Gök ve içindekiler; bozulup harap olurdu. Allah Azîmüşşân; Yahûdî, Hıristiyan ve putperest bunakların yaptıkları saçmalıklardan Münezzeh, gayet Uzak ve pek Yücedir.

۞عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۞

92. Âyet: Gaybın ve şehâdetin Âlimidir, gizli âşikâr her şeyi Bilendir. Dünyayı, Ahireti, Cennetleri, Cehennemleri, Güneşi, Ayı, yıldızları, canlıları, cansızları, mâddî ve ma'nevî her şeyi her an kendilerine; kendilerinden yakın olarak Kuşatan Yaratıcı; elbette kimseye benzemez. O hâlde O'na ﷻ kim eş ve evlâd olabilir? Bu sebeple iyi düşünüp iyi anlayın. O ﷻ müşrik ve putperestlerin ortak koşmalarından pek Yücedir.

۞قُلْ رَبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ ۞

93. Âyet: Ey Muhammed ﷺ! De ki ey Rabbim! O inkârcıların; tehdidle haber aldıklarını ve başlarına inecek olan azabı eğer Bana göstereceksen; Sana sığınırım.

۞رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۞

94. Âyet: Ey Rabbim! Azabın geldiğinde Beni zalimlerin arasında bulundurma, onlardan uzak kılarak hımâyene al.

۞وَاِنَّا عَلٰى اَنْ نُرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَادِرُونَ ۞

95. Âyet: Ey Sevgili Rasûl ﷺ! Onlara tehdidle haber verdiğimizi; Sana göstermeğe elbette Kadiriz.

۞اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۞

96. Âyet: Sana yapılan kötülükleri; davranışça güzel olanın en güzeliyle def et, herkese güzel karşılıklar ver. O bunak inkârcıların; hakkımızda neler anlattıklarını Biz çok iyi biliyoruz. Sen Sabret.

۞ وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۞

97. Âyet: De ki ey Rabbim! Şeytanların, Şeytanın temsilcileri olup kalbime ve kulaklarıma vesveseler veren cinlerin ve insanların Beni dürtüklemelerinden, aklımı kurcalayıp yanlışa sevk etmelerinden Sana sığınırım.

۞ وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ ۞

98. Âyet: Hem de ki ey Rabbim! Şeytanın ve temsilcilerinin Bana gelip sokulmalarından da Sana sığınıyorum.

۞ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۞

99. Âyet: Hulasa kimseye kulak asma, inkârcı müşriklerin dedikodularına sabret. Onlar belâsını bulacak. Onlardan her birine; iğrenç işleri sonunda ölüm geldiğinde şöyle dua edecekler: ey Rabbim, ey ruhumu almakta şiddet gösteren melekler! Beni Dünyaya geri döndürün.

۞ لَعَلِّٓى اَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۚ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ۚ وَمِنْ وَرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۞

100. Âyet: Umuyorum ki terk ettiğim ve yapmadığım hususlardaki saalih amelleri yaparım ve Rabbimin buyruklarını tutup tekrar gelirim. Bunun için beni Dünyaya tekrar götürün.

Yok, asla öyle bir şey olmaz. Bu değersiz ve geçersiz bir sözdür. O kabul edilmez derecedeki önemsiz sözün söyleyeni de zaten o ahmaktır. Bu hainin ve benzerlerinin önlerinde bir berzah, Dünya ile Ahiret arasında bir ara âlem var. İnkârcılar orada Kıyamete kadar azap görecek, pek çok şey istemeğe devam edecekler. Tekrar diriltildiklerinde karşılaştıkları her sıkıntı, bir öncekini aratacak. Sonra Cehennem hiçbir şeye benzemeyecek.

۞ فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّورِ فَلَآ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَآءَلُونَ ۞

101. Âyet: Hulasa ikinci kez Suura üflendiğinde diriltilip kabirlerinden kalkarak hesap için toplandıklarında; O Gün aralarında nesepler, bağ ve alakalar kalmayacak. Kimse; kimsenin hâlinden sormayacak, herkes kendi derdine düşecek.

۞ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

102. Âyet: Kim ki tartılanları, yani yaptığı hayırlı ve Allah ﷻ katında kabul gören güzel işler; tartıda ağır ve fazla gelirse; o durumda olanlar; Ahiretin her türlü kötülüğünden ve Cehennemin azabından kurtulacak ve Cennetlere girecekler.

۞ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۞

103. Âyet: Kim ki tartılanları, yani yaptığı iyi işler hafif gelirse; Dünya hayatında kötülükleri kendisini kuşatıp onu İmandan koparmakla ve kendilerini büyük bir zarara sokmuş olmakla Cehennemde ebediyyen kalacaklar.

۞ تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۞

104. Âyet: Cehenneme girdikleri ilk anda; o korkunç ateş yüzlerini hafifçe yaladığında; fırına sokulmuş koyun kellesi gibi yüzleri yanıp deriler geri çekilmekle sırıtıp kalacaklar. Sonra bütün organlar; yanıp tükenecek, ölüm olmadığı için deriler ve organlar tekrar yerine gelecek ve tekrar-tekrar yanarak ebedî azap görecekler. Yalvarış ve yakarışlarına bakılmayacak, çünkü Rahmân'ın ﷻ buyruklarını vaktinde dinlemediler.

Ey Yüce Mevlâ'mız! O korkunç azaba götürecek bozuk inanç, sapıkça söz ve iğrenç davranışlardan bizleri tamamen arındır ve bizleri katından kurtuluşa erdir. Âmîn.

۞ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۞

105. Âyet: Cehennemlikler; kurtuluş için feryad ve figan ettiklerinde denir ki Âyetlerim sizlere okunmuyor muydu? Hanı onları yalanlayıp inkâr ediyordunuz. O Âyetlerime İman edip uysaydınız; burada olmayacaktınız.

۞ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۞

106. Âyet: Diyecekler ki ey Rabbimiz! Uğursuzluğumuz; bize ağır bastı. Dolayısıyla sapıklar topluluğu olduk.

۞ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۞

107. Âyet: Ey Rabbimiz! Bizleri Cehennemden çıkar, tekrar Dünyaya gönder. Eğer Sana Îman ve itaatten dönüp tekrar kâfirlik yaparsak; o zaman kesinlikle her cezayı hak eden zalimleriz demektir.

۞ قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۞

108. Âyet: Allah ﷻ onlara der ki sinin ve çökün Cehennemdeki yerlerinize, Benimle konuşmayın.

۞ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۞

109. Âyet: Durum şu ki Dünyada kullarımdan bir gurup vardı. Diyorlardı ki ey Rabbimiz! Sana Îman ettik ve sırf Sana kulluk yapıyoruz. Bizleri mağfûr kıl, kusurlarımızı ört, günahlarımızı sil yok eyle, varlıklarımızı Cennetine ve Yüce Huzuruna yakışacak hâlde arındır. Bizlere rahmeyle, her türlü ihtiyacımızı temin eyle, ikramlarını ihsân et. Sen merhametlilerin En Merhametli Olanısın.

۞ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰٓ أَنْسَوْكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ ۞

110. Âyet: Sizlerse ey inkârcılar! Onları eğlenceye aldınız. Onlarla o kadar dalga geçtiniz ki sonunda la'nete uğramanıza sebep oldular, eğlenilecek kimseler görmenizle Beni anmayı, Kur'an'ımla meşgul olmayı sizlere unutturdular. Onlara düşman olmanız; Kur'an'a düşman olup Zikrimi terk etmenize sebep oldu. Hulasa onlarla dalga geçiyordunuz. Şimdi ise onlar nerede, sizler nerede ve ne durumdasınız?

۞ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوٓا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُونَ ۞

111. Âyet: Bakınız bugün onları; hem Rablerine ibadet etmeğe hem de sizlerin sapıkça davranışlarınıza sabretmeleri sebebiyle yüce mükâfaatlarla mükâfatlandırdım. Bilesiniz ki onlar; erenlerdir, Cennetlere erdiler, sonsuz ni'metlere ve seadetlere kavuştular.

۞ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ۞

112. Âyet: Allah ﷻ; Dünyayı Ahirete üstün tutan o inkârcılara sordu ve dedi ki senelerin sayısı bakımından Yeryüzünde kaç sene kaldınız?

۞ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ۞

113. Âyet: Derler ki sene değil, sadece bir gün veya bir günün bir kısmı kadar kaldık. Biz tam bilemiyoruz, bu sebeple kulların yaptıklarını sayıp hesab eden meleklere ﷺ sor.

۞ قَالَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞

114. Âyet: Her şeyi herkesten iyi bilip iyi Hesaplayan Allah Teâlâ der ki eğer akıl sahibi olsaydınız ve iyi bilseydiniz; başka değil gerçekten az kaldınız. Eğer aklınızı işletip o az vakti, az zannettiğiniz koskoca bir ömrü iyi değerlendirseydiniz; sonsuz Cennet hayatı sizlerin olacaktı.

۞ اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ۞

115. Âyet: Sizleri boş yere yarattığımızı mı zannettiniz? Bize dönmeyeceğinizi mi zannediyordunuz?

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ۞

116. Âyet: Hulasa sonsuz huküm ve idarenin Sahibi, Gerçek Hukümdar Olan Allah Azîmüşşân; boş işlerden ve yanlış yapmaktan Münezzeh ve pek Yücedir. O'ndan ﷻ başka ilâh yok. O pek değerli Arşın Rabbi ve Yöneticisidir.

۞ وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ۞

117. Âyet: Kim; hiçbir kanıtı ve belgesi olmaksızın Allah'la ﷻ berber bir başka ilâha dua edip kulluk yaparsa; o zalimin hesabı; Tek Rabbi Olan Allah ﷻ katındadır, korkunç bir ceza ile karşılaşacaktır. Durum şu ki kâfirler; kurtuluş yüzü görmeyecek.

۞ وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ۞

118. Âyet: Hulasa Ey En Sevgili Kul, En Seçkin Peygamber ﷺ! De ki ey Rabbim! Beni mağfûr kıl ve rahmeyle. Sen merhametlilerin En Hayırlısı ve En Üstünüsün. Yüce Varlığın ve Sonsuz Güzelliğinle aramda bulunan tüm varlıkları ve can gözümden perdeleri kaldır.

سُورَةُ النُّورِ

NÛR SÛRESİ

اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

۞ سُورَةٌ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَآ اٰيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞

1. Âyet: Bu Sûre-i Celîle; indirdiğimiz ve farz kıldığımız bir Sûredir. İçerisinde pek çok hukmü farz kıldık ki Rabbinizin Dînini yaşayarak İlâhî Nizama eresiniz, Dünya ve Ahirette mes'uud olasınız. Bu Sûrede; sizleri İlâhî rahmete erdirecek olan gayet açık Âyetler indirdik ki hakkıyla anlayıp zikir ve söz sahıbi, ders yapıp üstün nitelikli insanlar olup Rabbinizin Razîî olacağı bir hayat yaşayarak yüce anlayışlara eresiniz.

۞ اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِي دِينِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۞

2. Âyet: Zinâ eden (bekâr) kadın ve zinâ eden (bekâr) erkek; yargılanır ve suçları sabit olduğunda; her birine yüz sopa vurunuz. Şayet evli erkek, başka bir evli kadınla zinâ yapar ve suçları sabit olursa recmedilirler (taşlanarak öldürülürler). **Zinâya yaklaşmamak farz olduğu gibi zinâ yapanı cezalandırmak da büyük bir farzdır.** Eğer Allah'a ﷻ ve Ahiret Gününe Îman ediyorsanız; Allah'ın ﷻ Dînini icraa etmekte, hukmünü ve cezasını onlara uygulamakta sizleri şefkat ve merhamet tutmasın, cezayı uygulayın ki pislikten arınsınlar, Ahiretleri kurtulsun. Bunların azabına, yani zinâ edenlere cezanın uygulanmasına; Mü'minlerden bir topluluk da şâhid olsun.

Bilgilendirme: Celde; elin orta parmağı kadar, bir metre uzunluğundaki bir değnekle; yüzün ve hassas yerlerin dışında kalan yerlere; kolun dirsekle omuz arasında çalışmasıyla deriye vurmak, yani acı çektirecek ama eti çürütmeyecek ve iz yapmayacak şekilde darpetmektir.

۞ اَلزَّانِي لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۙ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَآ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ۞

3. Âyet: Zinâ eden ve zinânın iğrenç bir haram olduğunu kabullenmeyen erkek, sadece kendisi gibi zinâya düşkün bir kadını veya şirk ehli bir kadını nikâhlar. Zinâ eden ve zinânın iğrenç bir haram olduğunu kabullenmeyen bir kadını da ancak kendisi gibi bir zinâkâr ve müşrik bir erkek nikâhlar. Bu kimseler ve bunlarla evlenmek; Mü'minlere haramdır.

۞ وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۙ ۞

4. Âyet: Iffetli ve nâmuslu Müsliman hanımlara zinâ iftirasında bulunan, sonra da dört şâhid getiremeyen kimselere; seksen değnek vurun ve şâhidliklerini kabul etmeyin. Bak işte bunlar; fâsık insanlardır, İlâhî buyruklardan çıkan ve insanlık mertebesinden düşen kimselerdir.

۞ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

5. Âyet: Bu seviyesiz durumdan tevbe ederek ve Rablerine itaate dönerek kurtulan ve kendilerini düzeltenler müstesnâ. Bilesiniz ki Allah ﷻ; Ğafûr'dur, tevbe edeni hiç günah iş-

lememiş gibi bir duruma getirir ve arındırır. Rahîm'dir, tevbe eden kulunun kaybettiklerini kazandıracak ikramlarda bulunur, samîmî tevbe edenleri tekrar saalih kullarına katar.

۞ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَآءُ اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۞

6. Âyet: Hanımlarına zinâ suçu atanlar ve fakat kendilerinden başka şâhidleri olmayanlar; iddialarını ispat için bunlardan her biri hâkim huzurunda; dört şâhid yerine geçecek olan şu ağır yemîni yapar ve şu sözü dört kez tekrarlar: Allah ﷻ Şâhidimdir ki eşimin zinâ yaptığını gördüm. Kesinlikle ben; doğru söyleyenlerdenim.

۞ وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞

7. Âyet: Beşinci yemîni şudur: Eğer yalan söyleyenlerdensem; Allah'ın ﷻ la'neti üzerime olsun.

۞ وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۞

8. Âyet: Bu kişinin hanımı; aksini iddia ederse; dört defa şu cümleyi söylemekle; azabı, yani zinâ cezasını üzerinden atar, cezadan kurtulur: Allah ﷻ Şâhidimdir ki bu (kocam) gerçekten yalan söyleyenlerdendir.

۞ وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ اِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞

9. Âyet: Beşinci olarak şu yemîni ve şâhidliği yapar; eğer doğru söyleyenlerden ise Allah'ın ﷻ gazabı üzerime olsun.

۞ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۞

10. Âyet: Ey Mü'minler! Eğer Allah'ın ﷻ fazl u rahmeti üzerinizde olmasaydı hem Allah ﷻ Tevvâb ve Hakîm olmasaydı; Dünyada fitne ateşi, Ahirette de Cehennemin ateşi sizleri kasıp kavururdu. Hulasa korkunç zararlara girenlerden olurdunuz.

۞ اِنَّ الَّذِينَ جَآءُو بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۟ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ ۟ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۟ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ وَالَّذِى تَوَلّٰى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۞

11. Âyet: Bilesiniz ki Allah Azîmüşşân'ın En Sevgili Rasûlünün Iffet Timsâli Olan Kıymetli Eşi, Âişe ﵂ hakkındaki iftirayı ortaya getirenler; siz Müslimanların içinden büyük bir topluluktur.

Bilgilendirme: Peygamberimiz ﷺ Efendimiz; savaşa giderken; Hanımları ﵂ arasında kur'a çeker, kime çıkarsa Onu yanına alırdı. Bir savaşta Hz. Âişe'yi ﵂ yanına almıştı. Medîne'ye dönerken; Âişe Annemiz abdest tazelemek için konaklama yerinden ayrılır. Döndüğünde ordunun yerinde olmadığını ve Medîne'ye gitmek için oradan ayrıldıklarını görünce; kaybolmamak için orada oturup bekler. Orduyu denetleme görevlisi olan Hz. Safvan ﵁; baştan ayağı tam bir örtü içinde oturanın; Hz. Âişe ﵂ olduğunu anlar ve Allah'a ﷻ sığınarak der ki "اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رَاجِعُونَ" Yani her türlü musibetten Allah'a ﷻ sığınırım. Kesinlikle Allah'tan ﷻ geldik ve sırf O'na ﷻ dönüp varacağız. Her bir Mü'minin öz annelerinden biri olan Âişe Annemizin; atına binmesini işâret eder. Kendisiyle konuşmaktan dahi çekindiği Annemiz Âişe ﵂ atta, kendisi yaya olarak orduya yetişirler. Başta münafıkların reisi İbn-i Übey Bin Selûl ve ona yaranmak isteyen pek çok zayıf Îmanlı ortaya attıkları iftira ile gündem değiştirmek ve böylece Allah'ın ﷻ Sevgili Peygamberinin ﷺ çalışmalarını aksatmak istiyorlardı. Fakat âlemlerin Rabbi Bu Sûre-i Celîleyi ve Hakîkati açığa koymakla beraber; İslâm Devletinin önemli hukümlerini ve pek çok farzı açığa koymakla da o hainlerin planladıkları şerri; hayra, zararı da; umumun yararına çevirdi.

Bir Müsliman olayı duymuş, evine vararak hanımına; Hz. Âişe ﵂ ile ilgili söylenenleri anlatmıştı. Hanımı demişti ki zannet ki benim hakkımda böyle bir şey söylendi. O zaman ne düşünürsün? Efendisi der ki kimse benim hanımıma yaklaşmağa cesaret edemez. Hem sen Allah'tan ﷻ korkar, asla kötülüğe bulaşmazsın. Hanımı diyor ki o zaman zannet ki Allah Rasûlü ﷺ; değil sen, tüm yaratılmıştan Güçlü ve kimse O'nun ﷺ Nâmûsuna zarar veremez. Âişe ﵂ ise değil ben; bütün Müsliman hanımlardan ıffetli ve temizdir. Bu apaçık bir iftiradır.

Hulasa Allah Azîmüşşân; Mü'minleri hem tesellî etti ve bu hâdise sebebiyle pek çok iyiliklerin olacağının müjdesini verdi: **Bunu sizler şer ve kötülük zannetmeyin, aksine siz Mü'minler için hayırdır,** hakîkatin ve iyiliklerin açığa çıkmasına, kötü ve kötülerin yok olmasına sebeptir. O iftiracılardan her bir kişiye; o büyük günahtan kazandığı ceza var. İçlerinden; o iftira suçunu üstlenen baş münafığa ise pek büyük bir azap var. Zira Allah'ın ﷻ gönderdiği Şânlı Rasûlü ﷺ ve Yüce Kur'an'ı dinlemedi. Bununla yetinmeyip İslâm'ın Güneşini söndürmeğe uğraşmaktan geri durmadı, durmuyor. Bu sebeple İlâhî gazaba uğrayıp la'netlenmekle Dünyada günbegün rezil olacak, Ahirette korkunç zarara girip ebedî olarak korkunç ateşte kalacak.

۞لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَقَالُوا هٰذَآ اِفْكٌ مُبِينٌ ۞

12. Âyet: Ey Kur'an'ı duyup Peygambere ﷺ uyduğunu zanneden kullarım! Bu işi duyduğunuzda Îmanlı erkekler ve Îmanlı hanımlar; akıllı, olgun Îman sahıbi insanlar gibi kendi haklarında olmuş bir iftira diye zan ve inançta bulunup hayra, hakka ve gerçeğe sahip çıkarak; bu apaçık bir iftiradır deselerdi, ne iyi olurdu.

۞لَوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰٓئِكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۞

13. Âyet: Bu iftirayı atanlar; bu olay hakkında dört şâhid getirselerdi. Eğer şâhidleri getiremezlerse ki asla şâhid getiremezler, çünkü işlenmiş bir suç yok. O zaman bak bu hainler; Allah ﷻ katında ve adalet karşısında kesin olarak yalan söyleyen iftiracılardır.

۞وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِى مَآ اَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ ۞

14. Âyet: Eğer Allah'ın ﷻ fazlı (karşılıksız fazlaca ikramı) ve rahmeti; Dünyaya ve Ahirete dair tüm işlerinizde üzerinizde olmasaydı; yapmağa daldığınız tüm işlerinizde, süratle icraa etmek istediğiniz bütün kötülükleriniz hususunda sizlere pek büyük bir azap dokunurdu.

۞اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا ۖ وَهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمٌ ۞

15. Âyet: Çünkü sizler o iğrenç iftirayı; birbirinizden alıp dillendiriyor, hakkında hiçbir bilginiz olmayan şeyleri ağızlarınızla; şuursuzca konuşuyordunuz. Bu yaptıklarınızı da önemsiz bir şey zannediyordunuz. Hâl bu ki o; Allah ﷻ katında pek büyük bir günah olup cezası gayet korkunçtur.

۞وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَآ اَنْ نَتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحَانَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۞

16. Âyet: Onu duyduğunuzda şöyle demeli değil miydiniz: Bir gurup hainin ortaya attığı bu iftirayı; bizim konuşmamız asla caiz olmaz. Ey Rabbimiz! Rasûlüyün ve Nâmûsunun hımâyesiz bırakılmasından Seni Tesbîh ve Tenzîh ederiz. Bu hainlerin şâhidleri var mı? Kesinlikle yok ve olamaz. Elbette bu; büyük bir iftiradır.

۞يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۚ۞

17. Âyet: Mevlâ'nız, Tek Sahıbiniz Allah ﷻ; sizlere vaaz ve öğütler veriyor ki eğer Îman sahıbi Müslimanlarsanız; bu iğrenç iftira gibisine bir daha hiç dönmeyesiniz. İftiranın cezası artık Dünyada seksen sopa, pişman olmazsa Ahirette ebedî Cehennemdir.

۞وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۞

18. Âyet: Allah ﷻ Âyetlerini sizlere; açıklayıp Dîninizi öğretiyor. Allah ﷻ Alîm'dir ve Hakîm'dir.

۞اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۞

19. Âyet: Îman edenlerin arasında fâhışenin, yani İslâm'ın iğrenç olarak tanıttığı zinâ, içki, kumar ve bilumum İlâhî yasakların yayılmasını ve yapılmasını isteyenler için kesin olarak bilesiniz ki Dünyada ve Ahirette çok acı bir azap var. Hainlerin ve tahribatçıların kimler olduğunu, kimlerin Mü'minlere dost, kimlerin düşman olduklarını, işlerin nereye varacağını ve o zalimlere nasıl bir ceza verileceğini Allah ﷻ bilir, sizler bilmezsiniz.

Ey Mü'minler! Her konuda Peygamberinize ﷺ uyunuz ki cehâlet ve yanlışlardan kurtulmuş olasınız.

۞وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۚ۞

20. Âyet: Eğer Allah'ın ﷻ fazl u rahmeti, Peygamber ﷺ gönderip Kitabını indirerek sizleri Hakka erdirmesi, şefkat ve merhamet Gösteren Mevlâ'nız olup afvetmesi ve günahlarınızdan arındırarak sizleri selâmete çıkarması olmasaydı; Dünyada ve Ahirette korkunç zararlara girerdiniz.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۚ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۞

21. Âyet: Şeytanın adımlarına uymayın. Cehâlet ve sapıklığı sebebiyle Allah'tan ﷻ korkmayan, hak ve adalet tanımayan, Ahiretin ne olduğunu, sonunun ne olacağını düşünmeyen kâfir ve münafıkların peşine düşmeyin. Aklınıza gelen her bir yanlış iş dahi Şeytanın ilk adımıdır, derhâl Allah'a ﷻ sığınıp aklınızı arındırın, vesvese ve yanlış düşüncelere kapılıp gitmeyin, Şeytana uyanların peşinde gezmeyin. Kim Şeytana uyarsa; bilsin ki O daima iğrenç işleri ve münkeri, yani Dînin kabul etmediği yasakları emreder, icraa etmenize çalışır. Eğer üzerinizde Allah'ın ﷻ fazl u rahmeti olmasaydı; sizden hiç kimse arınmış olamazdı. Pisliklere ve günahlara bulaşarak büyük zararlara giderdiniz. Fakat Allah ﷻ; dilediğini arındırarak kullukta başarılı kılar ve günahlardan korur. Allah ﷻ her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۠ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۞

22. Âyet: İçinizden; cömertliğe, yani karşılıksız bol ikramlar yapmağa sahip olan genişlik ve zenginlik sahipleri; akrabalığı olan, çaresizlik içerisinde bulunan ve Allah ﷻ Yolunda hicret etmiş olup bakım ve ilgiye muhtaç olan ve fakat nankörlükler yapıp yanlış işlere batan zavallılara; verdikleri yardımları kesip ikramda bulunmayacaklarına dair yemîn etmesinler. Onları affetsinler, ceza vermekten ve yardımlarını kesmekten vazgeçsinler. Ey değerli zenginler! Allah'ın ﷻ sizleri bağışlayıp günahlarınızı silmesini istemiyor musunuz? O hâlde siz de onları bağışlayın. Günah ve hatalarını görmeyin, kusursuz insanlar olmaları için yakın davranın. Allah ﷻ; Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

۞اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوْا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۞

23. Âyet: Îman ve İslâm şerefi ile şerefli insanların nikâhı altında bulunan Îman ehli hanımlara, pek ıffetli, hem de kalpleri dahi fuhuş ve her türlü kötülükten gafil ve habersiz olan

Haatûnlara iftira atanlar; Dünyada ve Ahirette la'netlenirler. Hem de onlara pek büyük bir azap var. Bu zalimleri sizler de; iftira cezasıyla cezalandırdıktan sonra la'netleyin, rezil ederek aralarınızdan uzaklaştırın.

۞ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞

24. Âyet: Yaptıkları iğrenç suçlar sebebiyle; haklarında dillerinin, ellerinin ve ayaklarının şâhidlik yapacağı O Çetin Kıyamet Gününü hatırlayın.

۞ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللّٰهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۞

25. Âyet: O Gün Allah Azîmüşşân; onlara hak ve aadil cezalarını tam olarak verecek ve bilecekler ki Allah ﷻ; ezel-ebed, her zaman ve her yerde Haktır, gerçekten Hazır bulunup Âşikârdır ve her şeyi hakkıyla açığa koymaktadır.

۞ اَلْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۚ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ
اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۞

26. Âyet: Kötü ve pislik kadınlar; kötü ve pislik erkeklerin layığıdır, kötü ve pis erkekler de kötü ve pis kadınları bulup eş olurlar. Aynen kötü söz ve iğrenç işler; kötü ve iğrenç kimselere, kötü ve iğrenç kimseler de kötü söz ve iğrenç işlere yaraşır ve yakışırlar. İyi ve tertemiz hanımlar; tertemiz ve iyi erkeklerin, iyi ve tertemiz erkekler de iyi ve tertemiz hanımların layığıdır ve birbirlerine eş olurlar. Aynen güzel söz ve davranışlar; güzel ve hoş insanlara, güzel ve hoş insanlar da güzel ve hoş söz ve davranışlara yaraşır ve yakışır.

Hz. Âişe ﵂ ve Hz. Safvan ﵁ gibi tertemiz ve hoş insanlar; o hain iftiracıların uydurdukları dedikodulardan pek uzak ve pek yücedirler. Onlar için Rableri katında tam bir arınmışlık ve mükâfaat olarak pek değerli bir rızık var. Dünyada Allah'ın ﷻ Âyetleri ile yüceltilmişler ve hoş bir hayata erdirilmişler. Ahirette ise gıpta edilecek derecelere erdirilecekler.

۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۚ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۞

27. Âyet: Ey Mü'minler! Evlerinizden başka evlere; kendinizi tanıtmadıkça ve onlara selam vererek güvenlerini sağlamadıkça girmeğe kalkışmayın. Bakınız bu ahlakî davranışınız;

sizler için çok hayırlı ve sizlere üstünlük kazandıracak bir davranıştır. Umulur ki düşünüp ders yaparak şeref ve değerlere erersiniz.

۞فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۞

28. Âyet: Eğer evlerde kimseyi bulamazsanız; size izin verilinceye kadar evlere asla girmeyin. Eğer evde olan bir kimse tarafından "müsâid değiliz, dönüp gidin" denirse hoş karşılayarak derhâl dönüp gidin. Bu davranış sizler için; tertemiz olandır. Allah ﷻ bütün yaptıklarınızı hakkıyla Bilendir.

۞لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۞

29. Âyet: Oturulmayan ve içerisinde size aid metâınız, yiyecek, giyecek v.s. eşyanız olan evlere girmenizde; sizlere bir günah ve sakınca yok. Allah ﷻ; açığa koyduğunuzu da gizlediklerinizi de bilir.

۞قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۞

30. Âyet: Mü'minlere buyur ki gözlerinden bir kısmını kapatsınlar, önlerini görecek kadar bakarak ıffetle yürüsünler ve organlarını haramdan korusunlar. Bu onlar için tertemiz bir davranıştır. Hiç şüphe yok ki Allah ﷻ; onların tüm yaptıklarından ve neler üretip ortaya koyduklarından Haberdardır.

۞وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِٓي اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِٓي اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ

الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۞

31. Âyet: Îman eden hanımlara da ferman buyur ki gözlerinden bir kısmını kapatsınlar, sadece önlerini görecek kadar bakarak ıffetle yürüsünler, organlarını haramlardan korusunlar. Yüzleri ve elleri haricindeki yerlerini örtmeleri; Îman ve İslâm ehli olmalarının gereğidir. Dolayısıyla zînetlerini, yani süs takıları takındıkları kulak, kol ve gerdan gibi yerlerini açmasınlar, sadece gözükmekte olan kısımlarını gösterebilirler, yani yüzük takılı parmakları ve takıları bulunan burunlarını gösterebilirler. Başörtülerini koyunlarına vursunlar, yani göğüslerinin altına kadar vurup indirsinler. Hulasa zînet eşyalarını taktıkları kol, gerdan ve kulak gibi organlarını; kocaları, babaları, kocalarının babaları, çocukları, kocalarının başka hanımdan olan çocukları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, Müslüman hanımlar, sahip oldukları hizmetçileri, hanım efendilerini; yiyecek ve içecek için takip etmekte olan yaşlı, zavallı ve iktidarsız erkekler ve kadınların açık ve ayıp yerlerini fark etmeyen çocuklar dışındakilere göstermesinler. Bir de hanımlar; ayaklarında takılı olan halhal gibi zînetleri; bilinsin diye ayaklarını yere vurarak yürümesinler.

Ey Mü'minler! Tamamen Allah'a ﷻ tevbe edin, tüm günah ve yanlışlıklardan vazgeçip sırf O'na ﷻ kulluk yapmağa dönün ki kurtuluşa ve ebedî ni'metlere eresiniz.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۞

32. Âyet: Bekârlarınızı evlendiriniz. Köle ve câriyelerinizden; inanç ve ahlakça düzgün, evlenmeğe uygun olanları da evlendiriniz. Eğer fakîr iseler Allah ﷻ; karşılıksız ikramlarından bolluklar vererek onları zengin eder. Allah ﷻ pek Geniştir ve sonsuz ilim Sahibidir.

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞

33. Âyet: Nikâh ve evlenme imkânı bulamayanlar; Allah ﷻ kendilerine fazl u ikramından zenginlik verinceye kadar sabretsinler, Oruç tutarak, yoğun çalışmalar yaparak o anı sabırla beklesinler.

Sağ ellerinizin meşru yollarla Sahib olduğu kölelerinizden yazışma ve anlaşma isteyenlerle yazışma yapın.

Misal: Bir köle derse ki boş kaldıkça dışarıda iş bulur, kazanç getiririm ve bana belirlediğin mikdarı öderim. Ne olursun, beni azad et ve serbest bırakarak kölelikten kurtar. Eğer onlarda hayır ve dürüstlük görür ve anlarsanız; derhâl yazışma yapın. Borcunu ödediğinde de derhâl serbest bırakın. Allah'ın ﷻ sizlere verdiği malından; onlara Zekât vererek bir an önce hurriyyetlerine kavuşmalarına yardımcı olun. Dünyanın geçici gelirini arzulayarak genç câriyelerinizi para karşılığında zinâya zorlamayın. Onlara, özellikle bu iğrenç işten korunmak ve kaçınmak isteyenlere böyle bir şey yaptırmak; insan olana asla yakışmaz. Ey muhatab olanlar! Kim hâlâ onlara bunu zorla yaptırıyor ve şu an tevbe etmişse bilesiniz ki Allah ﷻ; onların zorla bu işe sürüklenmelerinden sonra bu iğrençlikten vazgeçip onları kurtarmanız sebebiyle Ğafûr'dur, günahları silip kullarını arındırır. Rahîm'dir, Allah ﷻ için haramı terk edene helâl yollardan fazlaca rahmeyler, yüce ikramlarda bulunur.

۞ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۞

34. Âyet: Hakîkaten Biz sizlere; gayet açık ve her şeyi açıklayan Âyetler indirdik. Sizden önce hayat sürüp geçmişe karışan toplumlardan örnek edinip ders alacağınız hayat hikâyelerini de Âyetlerimizde indirip anlattık. Hem müttekîler, yani Rablerinin buyruklarının gereğini hakkıyla yaparak kahrından ve azabından korkup korunan Mü'minler için vaaz ve uyarılar indirip öğütler verdik.

۞ اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ يَهْدِى اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۞

35. Âyet: Allah ﷻ Semâvâtın, Arzın ve bütün varlıkların Nûrudur. Bütün varlıklar; O'nunla ﷻ var olur, O'nunla ﷻ yetişir ve O'nunla icraatlarda bulunurlar. Allah'ın ﷻ Nûrunun durumu, ne olup neler sağladığı ve nasıl bilinip anlaşılacağı; şu anlatılacak olan gibidir: Duvar içerisinde bir mişkât, yani içerisine lamba konan küvete benzer kapaksız bir dolap. İnci gibi gayet berrak bir cam içerisinde yanmakta olan aydınlatıcı fitil (kandil). Bu fitilin ateşi mübarek bir ağaç olan zeytin ağacının meyvesinden elde edilen zeytinyağından tutuşturulup yanmaktadır. Dünyanın pek çok yerinde bulunan bu zeytin ağacı; Mısır ülkesi ile Eyle Kenti arasında, Meşhur bir Dağ Olan Tur-i Sînâ'nın doğusunda veya batısında değil, tam zirvesinde olmakla yağı pek berraktır. Bu ağacın yağı; neredeyse ateş değmeden de zıyâ verir.

Yağın berraklığı ve lambanın mükemmel parlaklığı ile nûr üzerinde nûr, kat-kat aydınlık. Allah ﷻ Kendi Nûruna ﷻ dilediğini erdirir. Bakınız ve anlayınız ki Allah ﷻ; insanlara misaller vererek anlatım yapıyor, eğitip öğretiyor. Hulasa Allah ﷻ her şeyi Bilen ve her işi pek üstün tarzlarda Yapandır.

Bilgilendirme: Allah Teâlâ Nûr Âyetinde muazzam bir misalle; herkese ve her şeye yakınlığını anlatıyor. Kendisini ﷻ Güneşe, kâmil kullarını zeytin ağacına benzetiyor. Kâmillerin En Yücesi Hz. Muhammed ﷺ Efendimizi ise eşsiz berraklığa sahip En Mükemmel Zeytin Ağacı olarak nitelendiriyor. Yüce Dağın zirvesinde bulunan zeytin ağacı; aralıksız olarak Güneşe teslim ve tâbi' olmakla; ısın ve ışınlarını kusursuz olarak depoluyor, gecenin karanlığında berrak yağına ateş değmekle Güneşi kusursuz olarak temsil ediyor, karanlığı yok edip aydınlık veriyor.

Mübarek Bedeni ile yaratılmışın arasında Olan En Yüce Temsilci Hz. Muhammed ﷺ Efendimiz; Ruhen tüm âlemlerin ve bütün makamların üstünde, Makam-ı Mahmûd'da ve Yüce İlâhî Huzurda Allah Azîmüşşân'dan aldığı Kur'an'ı, Hikmeti, kusursuz ilmi, kudreti, kuvveti, icraatı ve tüm Üstün Ahlakı ve Yüce Nitelikleri; küfrün, zulmün, ahlaksızlığın karanlığında açığa koyarak Allah Teâlâ'nın Varlığını, Birliğini, emir ve yasaklarını, hulasa Yüce Dîn İslâm'ın hukûmetini açığa koymuştur. Dilediğini Yapan, istediği kararı Veren Allah ﷻ; O'nu ﷺ seçmiş, Nûruna, yani Yüce Varlığına erdirip Kendisine En Mükemmel Temsilci yapmıştır. Bütün peygamberler ﷺ, kâmil mürşidler; zeytin ağacı misali temsilcilerdir. Kiminin etkisi; gayet kuvvetli, kiminin ki orta kuvvette ve kiminin ki de az kuvvette.

Hulasa kardeşlerim! Yaratılmıştan gözüken; kusursuz yüce ilimler, güzel ahlak, hak ve adalet, merhamet ve ikramlar, muhabbet ve yardımlar; O Yüce Nûrun ﷻ yansımalarıdır. Allah Teâlâ'nın misallerinden biri de yine Kendisini Güneşe, Sevgili Kulunu da Aya benzet-

mesidir. Her şeye; kendilerinden yakın Olan Rabbimiz; Varlığıyla ve Yüce Sıfatlarıyla her şeyde daima Tecellî etmekte, yüz göstermektedir.

(Geniş bilgi için Nahcivânî Tefsîrine yaptığımız tercemede; Nûr Sûresi; 40. Âyetin Tefsîrinin devamındaki, bize aid parantez arası geniş açıklamayı okuyabilirsiniz.)

۞فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ۞

36. Âyet: O İlâhî Nûr, yani Kur'an okunması, Allah'ın ﷻ daima zikredilmesi, Îman ve İslâm derslerinin yapılıp öğretilmesi, İlâhî buyrukların icraa edilmesi, Rukû' ve Secdelerin edâsı, hulasa tüm güzelliklerin sergilenmesi; pek muazzam ve gayet mükemmel evlerdedir ki Allah ﷻ; o evlerin yükseltilmesine, şânının yüceltilip yüksekçe yapılmasına, İlâhî Nûrun Tecellî ettiği mescidlerin gayet muhkem, diğer evlerden yüksek kılınmasına, her yönden kıymetli hâle getirilmesine izin vermiş, ne harcansa israf sayılmamıştır. Bu evlerde Adının ﷻ çokça zikredilmesini emretmiştir. Evini bu hâle getiren her bir nûr, nûrlu insan, Rabbini temsil eden her bir şerefli kul; bu evlerde Asıl Nûr Olan Mevlâsını; sabah-akşam ve her an Tesbîh eder.

۞رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ۞

37. Âyet: O Yüce Nûrun, yani Allah'ın ﷻ temsilcileri olan o şerefli insanlar; öyle mübarek erlerdir ki hiçbir ticaret, herhangi bir şeyin satıcılığını yapmak ve her hangi bir görevde bulunmak onları; Allah'ı ﷻ zikretmekten, Namazı kılmaktan, Zekâtı vermekten alıkoymaz. Hangi görevi üstlenseler; en güzel tarzda icraa ederler, işleri ne kadar çok ve ne kadar ağır da olsa; aralıksız Rablerini zikrederler ve İlâhi buyrukları hakkıyla edâ ederler. Melekler ﷺ gibi daima Rablerini zikredip Tesbîh eyleyerek kulluk görevlerini kusursuzca edâ ederken; kalplerin ve gözlerin dehşetten dolayı evrilip çevrileceği günden, yani korkunç Kıyamet Gününden korkarlar, daima Rablerine sığınırlar.

۞لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ۞

38. Âyet: Allah ﷻ onlara; yaptıklarının en güzeli ile mükâfaatlar vermek, yani Namazlarına; en yüksek derecede kılınan Namaz sevabı, zikirlerine; en yüksek derecedeki zikir sevabı, bağış ve ikramlarından da onlara çokça vermek için bu şerefi, aşk ve muhabbeti ikram etmiştir. Allah ﷻ dilediğini hesapsız olarak rızıklandırır.

۞ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ
شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۗ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۞

39. Âyet: Kâfir ve hainlere gelince; onların yaptıkları iyi işler dahi çöldeki serap gibidir. Susuz kimse o serabı su zanneder. Koşup oraya varması sonunda su diye bir şey bulamaz. Kâfir ve hainler; öldükten sonra diriltilip Ahiretin gerçek olduğunu görünce; Dünyada yaptıkları bazı iyiliklerini hatırlayıp fayda umarak Yüce Huzura vardıklarında; İmansızlıkları sebebiyle amellerinin boşa gittiğini görürler, hesap verme makamında Allah'ı ﷻ bulurlar. Allah ﷻ; her bir kâfir ve hainin hesabını tam olarak görür, en ağır cezayı verir. Allah ﷻ hesabı; çok süratli olandır.

۞ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
فَوْقَ بَعْضٍ ۚ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا ۗ وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ ۞

40. Âyet: Kâfirlerin ve hainlerin yapmakta oldukları iş ve icraatları şuna da benzer: Suyu gayet çok ve oldukça derin bir denizdeki karanlıklar, denizin yukarısından büyük bir dalga, onun yukarısından daha büyük bir dalga ve onun yukarısından denizi ve dalgaları kaplayan yoğun bir kara bulut. Bir biri üstünde kat-kat karanlıklar. Bu denize batan bir kimse; elini çıkarıp gözünün önüne getirse; neredeyse elini dahi göremez. Nereye gideceğini ve ne yapacağını bilemez. Kâfir ve hain olan her bir kimse, İmansızlığının, iğrenç söz ve haksız icraatlarının karanlıklarında boğulmakla İlâhî Nûra eremez ve helâk olur. Allah Azîmüşşân kime nûr ikram etmedi ve nûrundan mahrum koydu ise o kimse nûrsuzdur. Dünyada Allah'ın ﷻ Nûrunu, Kur'an ve İslâm'ı görmediği için körü körüne Cehenneme batacaktır.

۞ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَّاتٍ ۖ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ
صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۞

41. Âyet: Ey göz ve idrak sahibi! Allah Azîmüşşân'ı, Semâvât ve Arzda olan her şeyin ve kanatlarıyla saf tutup dizeler yapmış olan kuşların Tesbîh ettiğini, O'nun sonsuz kudret, azamet ve sayısız ni'metlerin Sahibi olduğunu zikredip anlattığını görmedin mi? Görüp idrak etmektesin ki her şey O'nu ﷻ Tesbîh ediyor. Her bir varlık; Nasıl Namaz kılacağını, nasıl Salevât (farklı suretlerde dua) okuyup nasıl Tesbîh edeceğini; Allah'ın ﷻ eğitip öğretmesiyle biliyorlar. Allah Azîmüşşân da herkesin ve her şeyin; Zâtına yaptıkları dua, Namaz ve Tesbîhleri hakkıyla Bilen ve her şeyden Haberdar Olan, en güzel karşılıkları da Verendir.

۞ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۞

42. Âyet: Semâvâtın, Arzın, bedenlerin, ruhların, kanların, canların ve her şeyin idaresi Allah'ındır ﷻ. Herkesin ve her şeyin dönüp varışı sırf Allah'adır ﷻ.

۞ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِىْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ۗ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۞

43. Âyet: Görmedin mi Allah ﷻ; bulutu sevk ediyor, sonra bulutlar arasında kaynaşma vücuda getiriyor. Sonra onu; her tarafı kaplayan, kat-kat yoğun bir hâle getiriyor. Sen de yağmuru; bulutların aralarından çıkarken görüyorsun. Allah ﷻ Gökten; dağlar suretinde bulutlar da indirir ki içerisinde dolu vardır. O doluyla dilediğini, dilediğinin malını ve mahsulâtını vurur, dilediğinden uzak tutar, dilediği kimseyi korur, kollar. Şimşeğinin parlaması; neredeyse gözleri giderir, kör eder. Şimşek; azabla beraber rahmeti de hatırlatır.

۞ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۗ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ۞

44. Âyet: Allah ﷻ; geceyi ve gündüzü devamlı ve fakat türlü ölçülerde ve farklı durumlarda döndürmektedir. Bilesin ki bu anlatılanın tamamında; göz sahibi olup gören ve değerlendirme yapanlar için büyük bir ibret, engelleri geçip yüce gayeye ermeyi gösteren belge ve alınacak dersler var.

۞ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِىْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ ۗ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۞

45. Âyet: Allah ﷻ; her bir canlıyı sudan yarattı. Yaratılanlardan öylesi var ki yılan ve solucanlar gibi karnı üzerinde sürünerek yürür. Öylesi var ki insanlar ve kanatlılar gibi iki ayağı üzerinde yürür. Öylesi var ki sığırlar, koyunlar v.s. gibi dört ayağı üzerinde yürür. Bunlara benzemeyen pek çok yaratıklar var. Allah ﷻ dilediğini yaratır. Bilesiniz ki Allah ﷻ her şeye Kadirdir.

۞لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۭ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۞

46. Âyet: Hakîkaten Biz; gayet açık ve her şeyi açıklayan Âyetler indirdik. Allah ﷻ; dilediğini Sırat-ı Müstekîme, Kusursuz Olan En Doğru Yola, Eşsiz Hayat Tarzı İslâm'a erdirir.

۞وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۞

47. Âyet: Bir kısım insanlar diyorlar ki Allah'a ﷻ ve Peygambere ﷺ Îman ettik, tam bir teslimiyyetle itaat etmekteyiz. İçlerinden bir gurup bu dediklerinden sonra Îman ve itaatten dönüp gidiyorlar. Dolayısıyla o kimseler asla Mü'min değiller.

۞وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۞

48. Âyet: Aralarında huküm vermesi için; Allah'a ﷻ ve Sevgili Rasûlüne ﷺ çağırıldıkları zaman; bakarsın ki içlerinden bir gurup söz dinlemezler, yüz çevirip uzaklaşırlar.

۞وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ۭ ۞

49. Âyet: Ama hak ve verilen karar; kendileri yararına olursa süratle, eğilip bükülerek gelirler.

۞اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ۭ بَلْ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۞

50. Âyet: Bunların kalplerinde münafıklık derdi mi var? Yoksa Allah'a ﷻ ve Ahirete Îmanlarında şüpheleri mi var? Veya Allah'ın ﷻ ve Rasûlünün ﷺ huküm verirken kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Yok, bu hainler asla tavır ve hareket-

lerinde, söz ve inançlarında aadil ve dürüst değiller. Kesinlikle onlar; zalim ve haksız münafıklardır.

۞ اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ اِذَا دُعُوٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞

51. Âyet: Aralarında huküm vermesi için Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ çağrıldıkları zaman gerçek Mü'minlerin sözü kesin olarak şudur: Duyduk ve hiç şüphesiz itaat ettik. Bak işte bu Mü'minler; kurtuluşa ve ebedî ni'metlere erenlerdir.

۞ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُونَ ۞

52. Âyet: Kim Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ itaat eder, Allah'tan ﷻ korkar, yüce buyruklarını hakkıyla tutarak O'nun ﷻ kahrından ve azab etmesinden korunursa bak işte bu değerli insanlar; erenlerdir, Rablerinin sonsuz ni'metlerine, Cennet ve Cemâline kavuşanlardır.

۞ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۭ قُلْ لَّا تُقْسِمُوا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ ۞

53. Âyet: Münafıklar; Yüce Rasûle ﷺ gelerek bildikleri yemînlerinin tamamıyla Allah'a ﷻ yemîn ettiler. Ey En Sevgili Rasûl ﷺ! Yeminleriyle şunu dediler: Eğer kendilerine emredersen kesinlikle çıkıp Seninle her yola yürüyecekler. De ki yemîn etmeyin. Yapacağınız belli, o da itaat etmenizdir. İtaatin ne olduğu da bellidir. Sadece söylediklerinize ters düşmeyin. Çünkü Allah ﷻ; tüm yaptıklarınızdan Haberdar.

۞ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ۭ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۞

54. Âyet: Onlara söyle ve emreyle: Allah'a ﷻ itaat ediniz. Peygamberinize ﷺ tam bir teslimiyyetle itaat edip hakkıyla uyunuz. Eğer buyrukları tutmaz, dönüp giderseniz; Peygamberinize ﷺ gereken; üstlendiği tebliğ görevini yerine getirmektir ki görevini hakkıyla yapmaktadır. Size gereken de üstlendiklerinizi yerine getirmenizdir ki çağırdığında derhâl varacak, buyruklarını hakkıyla tutacaksınız. Eğer O Eşsiz Öndere ﷺ itaat edip hakkıyla

uyarsanız; o zaman hidâyet ehli gerçek Mü'minler olur, yüce muradınıza ve ebedî seadetlere erersiniz. O'na ﷺ muhalif olan la'nete uğrar, hidâyetten ebediyyen mahrum olur. Peygambere ﷺ gereken görev; başka değil sadece Rabbinizden aldığı her şeyi sizlere ulaştırmasıdır.

۞وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۭ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْـًٔا ۭ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۞

55. Âyet: Ey Mü'minler! Allah ﷻ içinizden hakkıyla Îman eden ve saalih amelleri icraa edenlere şu sözü müjde olarak verdi: O gerçek Mü'minleri; tıpkı önceki saalih Mü'minleri Yeryüzünün sahıbi halîfeler yaptığı gibi rahatsız edildikleri topraklarda kâfir ve hainlere üstün getirerek Yeryüzünde Hâkimiyyet sahıbi halîfeler yapacak. Kendileri için seçip beğendiği Dînlerini, yani Yüce İslâm'ı; kuvvetle açığa koyup Yeryüzüne yerleştirerek Hayat Tarzı hâline getirecek. Onları; korku ve endişe içerisinde yaşamaktan güven ve huzur içerisinde yaşamak durumuna çevirecek. Rabbiniz diyor ki o Mü'minler; Bana hiçbir şeyi ortak koşmaksızın sırf Bana kulluk yapıyorlar. Yaratılış gayelerine uygun yaşayan bu değerli kullar; Rablerinden razıî, Rableri de onlardan Razıî. Bak eğer bundan sonra kim nankörlük yapar ve inkâra saparsa; bil ki o gibi kimseler; fâsıklardır, Hak Yoldan çıkmış ve insanlıklarını kaybetmişlerdir. Cezaları ağır olur.

۞وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۞

56. Âyet: Hulasa Namazınızı kılın, Zekâtınız verin, Peygamberinize ﷺ itaat edip hakkıyla uyun ki rahmete erdirilip ikram olunasınız.

۞لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞

57. Âyet: Zannetme ki kâfirler; Yeryüzünde Bizi aciz koyacaklar ve Elimizden kurtulacaklar. Asla kurtuluşları yok. Onların sığınakları Cehennem ateşidir. O Cehennem gerçekten ne kötü dönüş yeridir.

۞يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ۭ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ

صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ثَلٰثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

58. Âyet: Ey Mü'minler! Sahip olduğunuz köle ve cariyelerinizle, henüz bülûğa ermemiş olan çocuklarınız; odanıza girmek için şu üç vakitte izin istesinler: Sabah Namazından önce, öğle vaktinde elbiselerinizi çıkarıp istirahata çekildiğiniz anda ve yatsı Namazından sonra. Bu üç vakit; sizin için açık ve çıplak bulunabileceğiniz vakitlerdir. Bunun haricinde sizlere de onlara da bir günah ve sakınca yok. Birbirinizin huzurunda dönüp dolaşırsınız. Bu sebeple izin istemeden huzurunuza girebilirler. Bak işte Allah ﷻ; Âyetlerini sizlere böylece açıklıyor. Allah ﷻ Alîm'dir, her şeyi bilir. Hakîm'dir, kusursuz ilmin, sağlam icraatın eşsiz güzellikteki huküm ve kuralların Sahıbidir.

۞ وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيَاتِهٖ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۞

59. Âyet: Sizden olan çocuklar; cinsî ilişkilerle ilgili rüya görme çağına, yani erginliğe ulaştıklarında; kendilerinden önceki olgunların izin istedikleri gibi; odanıza girecekleri her zaman izin istesinler. Bak işte bu gibi suretlerde dahi Allah ﷻ Âyetlerini sizlere açıklıyor. Allah ﷻ Alîm'dir, Hakîm'dir.

۞ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَاَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞

60. Âyet: Aşırı yaşlılıklarından dolayı nikâh umudu kalmayarak evlenmeyi düşünmeyen kadınlar; sıkıntı çekmemeleri için çar ve pardösü gibi üst giysilerini çıkarmalarında onlara günah olmaz. Buna rağmen ıffetli davranmağa çalışmaları kendileri için çok daha iyi olur. Allah ﷻ; her şeyi Duyan ve Bilendir.

۞ لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَوَاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ

اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَفَاتِحَهٗٓ اَوْ صَدِيقِكُمْ ۭ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوا جَمِيعًا اَوْ اَشْتَاتًا ۭ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَيِّبَةً ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝

61. Âyet: Kör, topal ve hasta olanlara sıkıntı yok, onlar; güç yetiremeyecekleri hususlarda muaftırlar, sorumlulukları olmaz. Bir de kendilerinizin, yani çocuklarınızın evlerinde; izin almaksızın yemenizden dolayı sizlere günah yok. Babalarınızın, annelerinizin, erkek ve kız kardeşlerinizin, amcalarınızın, ammelerinizin (hanım amcalarınızın), dayılarınızın, halalarınızın (hanım dayılarınızın) evlerinde, bir de anahtarları sizlere verilmiş olmakla bakıp koruduğunuz evlerde ve de samîmî arkadaşlarınızın evlerinde izinsiz olarak yemek yemenizden dolayı sizlere günah yok.

Topluca veya ferd-ferd yemenizde de sakınca yok. Evlere girdiğinizde; Allah'tan ﷻ mübarek ve pek hoş bir tehıyye (hayat, huzur ve esenlik dileme) olarak kendinize selâm veriniz ve şöyle deyiniz: Esselâmü aleynâ ve alâ ıbâdillâhissaalihiîn. Tehıyyeten min ındillâhi mübâraketen tayyibeh. Bak işte! Allah ﷻ Âyetlerini sizlere böylece açıklayıp anlatıyor ki akıl sahıbi insan olmanın gereğini icraa edesiniz, edâ edip yerine getiresiniz.

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰٓى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوْا حَتّٰى يَسْتَاْذِنُوْهُ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

62. Âyet: Mü'minler; hiç şüphe yok Allah'a ﷻ ve O'nun ﷺ En Yüce Rasûlüne ﷺ hakkıyla Îman edenlerdir. Kapsamlı ve umumu ilgilendiren bir işte Yüce Peygamberleri ﷺ beraberinde olduklarında; izin almadıkça bir yere gitmezler. Ey En Sevgili ﷺ! Bil ki Senden izin isteyenler; bak gör ki Allah'a ﷻ ve Rasûlüne ﷺ gerçekten Îman edenlerdir. Bazı durum ve işleri için Senden izin isterlerse; onlardan dilediğine izin ver, onlar için Allah'tan ﷻ mağfiret dile, arınıp tertemiz kullar olmalarını iste. Bilirsin ki Allah ﷻ; Ğafûr ve Rahıîm'dir.

لَا تَجْعَلُوْا دُعَاۗءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاۗءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۭ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

63. Âyet: Ey Mü'minler! O pek Sevgili Peygamberinize ve En Saygın İnsana ﷺ çağırıp seslenmenizi; birbirinize çağırdığınız gibi yapmayınız. Haddinizi bilin, O'nun ﷺ Eşsiz Mertebesine saygı gösterin. Allah ﷻ içinizden; edepsizlik yapıp meclistekilerin arkalarına saklanarak; izin istemeyip güya Yüce Peygambere ﷺ gözükmeden sıyrılıp gidenleri çok iyi bilmektedir. O'nun ﷺ buyruklarına muhalif olup zıt davrananlar; kendilerine büyük bir fitne ve belânın dokunmasından ve acı bir azabın uğramasından sakınsınlar.

۞اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ۭ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ
فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ۞

64. Âyet: Bilesiniz ki Semâvât ve Arzda olan her şey Allah'ındır ﷻ. Hiçbir kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmadığı gibi Rasûlünü de (s.a.h.) muhtaç etmez. O'nunla ﷺ olmanız; sizlerin zavallı muhtaçlar olmanızdan dolayıdır. Ne hâlde ve ne maksadlar peşinde olduğunuzu; Allah ﷻ çok iyi bilir, gerektiğinde Rasûlüne de ﷺ bildirir. Kendisine ﷻ döndürülecekleri ve yaptıklarını tamamen kendilerine haber vereceği günü, yani Korkunç Kıyamet Gününü unutmasınlar. Allah ﷻ her şeyi Bilen ve tüm yaptıklarınızdan Haberdar Olandır.